

واعیزه کانی سولتان

منہ اقرأ الثقافہ

www.iqra.ablamontada.com

دکتور علی وردی

وہرگیرانی لہ عہرہ بیہ وہ: مہودود جہبار

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆتۈپ يېڭە

(مەسكە ئوقۇش ئىشقا)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى يېڭە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى يېڭە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

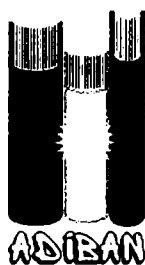

واعیزه کانی سوئتان

نوسینی: عه‌لی وه‌ردی

وه‌رگیرانی: مه‌ودود جه‌بار

ناومندی روشنبیری نەدیبان

بەرئۆمەری گشتی: نارامی مەلا محەممەد

تەلەفۆن: سلێمان / شەقامی نێباجەم پاشا / فۆلەکی کۆزەکان / نزیکە ناومندی پۆلەهلێ کەپاد

پەیوەندی: 07501696369 - 07731974646 - 07501590032 - 07701974656

Email: bookadiban@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/eadiban/>

ناسنامەی کتێب

ناونیشان: واعیزەکانی سولتان.

نووسەر: د. علی وەردی.

وەرگیڕانی: مەودود جەبار.

ژانەر: رۆمان.

پیداچوونەوه: کەیان هەورامی.

پەخشانگە: ناومندی روشنبیری نەدیبان.

سالی چاپ: 2019 میلادی.

لە بەرئۆمەرایەتیی گشتیی کتێبخانە گشتییەکان، ژمارە ی سێاردنی (1843) سالی (2017) پێ دراوه، ئەم کتێبە لە بلاوکراوەکانی ناومندی روشنبیری نەدیبان، مافی لەچاپدان و کۆپکردنی پارێزراوه بۆ ناومندی روشنبیری نەدیبان.

پیشہ کی نووسہر

ئەم تووژینەوہ بی پتووشە دەخەمە بەردەستی خوینەرانی
عەرەب زمان^۱، کہ لەمە پ سروشتی مروڤەوہ بە شیوەیەکی پوون و
پەوان، دوور لە دوو پووی نووسراوہ. ھەر وەھا، ئەمە لیکۆلینەوہیەکە،
کہ ماوہیەکی باشی ویستووہ، بە تاییەت ھەندیک بەشی کہ ویستمان
لە پادیوی بەغدا پەخشی بکەین، بەلام شەقوہ شینەکانی ئەوی
پێگرییان لێ کردین، لەبەر ھۆکاریک کہ کەس نایزانیت، بیجگە لە
خودا و ئەوانە ی زۆر بەخەستوخۆلی لە زانستدا پوچوون.

پەخشی پادیو و تەلەفزیۆنەکانیش، وەک ھەموو دەزگای
پۆشنیریەکانی دیکە لەم ناوچەیەدا، بە پیتی شتواری بیرکردنەوہی
واعیزەکان دەبریت بە پێوہ، ھەر بەتەواوی پەنگی ھەلسوکەوتی ئەوان
(واعیزەکان)ی لێ نیشووہ.

لەم شارەدا بە دەست گروھیک لە پۆشنیری ئەفلاتوونیەوہ
گیرۆدەین، کہ بە شەو و پۆژ، ھەر شینوپۆیانە بو مروڤ، ئەمە
لەبەر چی؟ وەلا مروڤ لە ھیل لایداوہ، ھیلەکەیش ئەو نموونە
میسالییە (مثل العليا) کہ خۆیان دایانناوہ، بەبی ئەوہی یەک
چرکەیش پامینن بزانی ئەم نموونە بە چەندە لەگەل سروشتی
بنیادەمدا پێک دیتەوہ.

ئەم کۆمەلە پۆشنیرە دەمیان پراھاتووہ لەسەر وتنەوہی: "ھەموو ئەم
لەبەر یەکھەلوہ شانەوہی کۆمەلایەتییە خەتای خراپی پەوشتمانە". وا
دەزانی پاستکردنەوہی کۆمەلگە بەم قسانە، تەنھا بە چاککردنەوہی

^۱ نێمەیش وەرمانگیرا بو خوینەرانی کورد زمان.

پەوشتمان و خاوينكردەنەوى دەروونمان لە لەچەرىي^۲ و خۆپەرستى و ھەوسبازى، دەبينەو ە كۆرە دلخۆشەكەى جاران، وەجاخى باوباپيرانيشمان پۆشن دەكەينەو.

ئەوان وا لە دەروونى مرق تىگەيشتوون، كە ھەرەك پۆشاكيك بىت، دواى ئەو ەى بە ئاو و سابوون شووشتمان، خىرا خاوين دەبىتەو. ھەر بۆيە دەيانىبنىت پۆژانە، ھوتاف دەكيشن پى بە دەم و زمانيان ھاوار دەكەن: "گەلۇ! ئەخلاقتان خاوين بكەنەو، دلەكانتان لە ژەنگ سىي بكەنەو!" خو ئەگەر ھەستيان كرد وا كەسيك بە قسەكانيان كاريگەر نابىت، يەكسەر دەست دەكەن بە قسەى ھەلىتوپەلىت و سويز، دوايش دەست دەكەن بە دوعاى شەپ و لەناوچوون لەوانەى كە قسە كاريان لى ناكات.

من بىروام وايە، ئەمە ھىچووپوچترين پىي چاكسازى كۆمەلايەتتە. ئەگەر ئىمە سەدان سالىش وەك ئەو بەكەين كە پىشيانى ئىمە كردوويانە، لە نەرانەن و ھاتوھاوار بەسەر ئەو مەردوومەدا، سا بەلكو سىروشتى خۇيان بگۆرن، ئەوا دەستمان لە بنى ھەمبانەكەو دەردەچىت و پووش لە دەم دەمىتەنەو^۳. تەنانتە لەوانە بەم كارەمان، خراپەمان بەرانبەر كۆمەلگەمان كردىت. ئىمە بەم كارەمان خۇمانمان وا تىگەياندووە كە خەرىكىن پىگاي چاكسازى تەى دەكەين، لە كاتىكدا لە جىي خۇماندا وەستاوين، يان لەوانە بەرەودواو ەيش بگەپىنەو.

سىروشتى مرق، تەنھا بە ئامۆزگارى و دەرسدادان، چاك نابىت، بەلكو وەك ھەموو شتەكانى گىتى، بە پىي پىپەرە و پىسايەك ئووش كار دەكات. بەر لەو ەى جوان لە شتىك بگۆلىنەو، ھەرگىز ناتوانين

^۲ لەچەرىي: ھەسوودى.

^۳ پووش لە دەم: ھىچ بۆنەماو.

سەرکەوتوانە کاری لەسەر بکەین و ئاراستە و ئامادەیی بکەین، بۆیە لەمەر سروشتیی مەرو پێویستە زۆر بخوینین و پامینین، ئەوسا بانگی چاکسازی هەڵدەین.

‘فرانسسیس بیکن’ دەلێت: ‘بۆ ئەوەی دەسلالت بەسەر سروشتدا بشکێت، پێویستە سەرەتا لێی بکۆلێتەو.’^٤ ھەر بۆیە مەرویش بەشیکی دانەپراوە لەو سروشتەیی کە تێیدا دەژی و ھەمان یاسا دەگیرێتەو. پێشینیانی ئێمە وایانزانێو کە مەرو ھەم ھۆشیارە و ھەم ئازادە لە ھەلبژاردندا. لە زینھی ئەواندا مەرو خەریکە ئەو پێگایە تەیی دەکات، کە خۆی لە سایەیی لۆژیک و عەقڵی پوختدا دوزیویەتییەو. لەبەر ئەمە لە ئامۆژگاریکردن ماندوو نابن، چونکە وا دەزانن بەم میکانیزمە، دەتوانرێت خوو خراپەکان بگۆڕن بە پەروشتی بەرز و فەزێلەت.

چەندین سال و سەدەیی ئەمانە ھەر خەریکی کاری وەعزن، خەلکیش سەرقالی کاروباری خۆیانن، سەرسام نین بە وەعز و نەسیحەت، مەگەر ئەو دەمەیی دەکەون بەسەر بابەتەکاندا، ئیدی ئەوکاتە دەست دەکەن بە فرمێسک ھۆنێنەو. دواتریش کە لە کۆپی وەعزەکان چوونە دەرەو، وەک ئەوەی نە بایان دیتبێت نە بۆران.

پۆشنییرە ھاوچەرخەکانیش ھەر ھەمان قەوانی باووباپیران لێ دەدەنەو. ھیچ جیاوازییەکی نییە لە نێوان ئەوانەیی کە پۆشنییری نوێیان وەرگرتوو، لەگەڵ ئەوانەیی کە بە کلاسیک ناسراون. ھەموو تیکرا دەیانەوێت سروشتی بنیادەم لە پێی ‘قەسە بۆکردنەو (الوعض - ئامۆژگاری)، بگۆڕن. زۆریکیان دەبینیت، لە پێی وەعزەکانیانەو ھاوای گۆرانکاری شتاتیک لە مەرویی بەستەزمان دەکەن، کە ناگۆردرین، بەم کارەیشیان ھاوای ئەستەم (مستحیل) دەکەن. ئەمەش

^٤ فرانسسیس بیکن ١٥٦١-١٦٢٦ فەیلەسووف و نووسەری ئینگلیزی بەناوبانگ.

وای له خه لکی کردووه، که تنها دهنکی واعیزه کان ده بیستن، به بی گویلنگرتن (وه رگپتر: جاری وا هه یه، قسه کانی به رانبر ده بیستیت، به لام گویت نه گرتووه، تا بزانت چی ده لیت).

له م کوتایانه دا، خوویه کی خراپ له نیوان نه وه ی نویدا بلاو بووه ته وه، نه ویش نه وه یه: "ئه م نه وه نوویه پیکه نینیان به قسه ی هه رچی واعیزه دیت، ئه مان له شام ده خوینن نه وان له شیراز."

له هه مووی سه یرتر نه وه یه، ئه م واعیزانه خویشیان پتړه وی له قسه کانی خویان ناکهن. به خه لکی ده لین: خوتان له "خوبه شت زانین"، "هه وه سبازی" و "پژدی" خاوین بکه نه وه، که چی له ولاره هیندیکیان ده بینیت له خه لکی زیاتر هه لپه هه لپانه.

له وانه یه هه له مان نه کرد بیت ئه گهر گوتیتمان: "چا وچنۆکی، به خیلی و ئاره زو وپه رستی" سیفه تگه لکی بنچینه یی ناو په وانی مروفن، هه لاتن لیتان نه سته مه. هیچ تاکیک نابینته وه مه گهر بریک له م سیفه تانه ی تیدا یه. هه موو که سیک به ریژه یه ک چا وچنۆک، به خیل و هه وه سبازه، به لام که م و زوری که و توه. نه وه ی که جیی سه رنجه نه وه یه، جیاوازی له پله ی چا وچنۆکیه که دا هه یه، نه ک له جوړدا (جیاوازیه که چه ندایه تییه، نه ک چونا یه تی، چونکه چا وچنۆکی هه ر چا وچنۆکیه که حه ز ده که یت هیچ نه ده یت به که س، هه مو وشت هی خوت بیت). هیچ که سیک زه می ئه م تاییه تمه ندیه سروشتیانه ی مرو ناکات، بچکه له وانه ی که خودا له نیعمه تی خوی به سه ردا پشتوون، ئیدی له شه هوت که مکورتییان نییه، هینده شیان له مالی دنیا پندراوه، که بوونه ته جیی "له چه ری پتیردن". نه وان چۆن حه ز ناکهن له چه ری که م بیته وه؟ وه ک بلیت ناخوداگایانه به م کاره یان ده یانه ویت خویان و شوین و سامانه که یان بیاریزن له به ربه ره کانی و کتیرکی،

^۵ له چه ری: هه سوودی.

به خه لکیش بلین: هو گه لو! "حه سوودی" ئاگره و دوایی ده تانسو و تینیت.

هه موو که سیک خوی خوش دهویت، وهک ده لین: "هه رکه س حه ز دهکات، خوی له هه موو که س به پیزتر بیت، چاویش حه ز ناکات له خوی بیناتر هه بیت". ئه گهر به مرؤمان گوت: له چه ری و خو په رستی له خوتان دارنن! مانای وایه پیمان وتوون، له سروشتی خوتان لابدهن. و بینه فریشته.

ئوهی که لیره دا شایه نی باسکردنه، نموونه ی ئهو که سه ئه زه ریه یه، که هاوپی له گه ل یه که م شانده، له سه ر داخوازی "محمد علی" سه ردانی فه ره نسایان کرد. ئه م براده ره له یاده وه ریه کانیدا، که له مه پ گه شته که یان نووسیوو: تووشی شوک بووه ئهو دهمه ی خانمانی بن حجاب و بن سه ریوشی بینیه، که چون له گه ل پیاوان تیکه لوپیکه ل ده بن. ئهو، ئه م کاره به نهنگی و شووره یی ده زانیت، گوزارشتی لی دهکات به خراپه کاری و فاحیشه. به لام پاش که میک هه ست و سوژ ده یجو و لیتیت و ده ست دهکات به وه سفی فه ره نسویه کان، که خه ریکی "نیربازی" و "هه تیوبازی" و ئه م شتانه نین. ئه مه ییش ده قی و ته که یه تی: "نه بوونی ئاره زوویان به لای "مندالبازی و نیربازی" دا، ئه سله ن ئه وان ئه م کاره یان له یاده چوو. یه کیک له قه شهنگی زمان و شیعیان ئه وه یه، که نا کریت که سیک عاشقی هاو په گه زی خوی بوو بیت، له زمانی فه ره نسیدا ئه م رسته یه شووره ییه و به کاریکی ناشیرین ده بینریت ئه گهر بیستن و "پیاویک عاشقی غولامیک" بووه.^۷

^۱ خولام: میردمندال.

^۷ ته ماشای گو قاری "الهلال" ۶۱ بکه، به شی ۱۱، لاپه ری ۶۸.

نهم نه زهريه په سنی فهره نسويه کان دهکات به ووی دلیان ناچیته سر منال و عاشقی نابین، له ولاشه و به سهر و چاوی ژنه کاند ا هاتو ته خواره و له سهر بی جلوه رگیان و تیکه لوپیکه ل بوونیان له گه ل پیا وندا. نه و نه یزانیوه که نهم دوو کاره ته و اوکری په کترین، هیچکامیان به بی نه ویتریان نابیت.

پړپړه سمی واعیزه کان بریتیه له کړنه کونی ژنان و به باشزانی حیجاب بویان. هر لیره و هیه لادانی سیکسی سهر هل ددات، نیدی چی له پیا ودا، چیش له ژندا. سروشتی پیا و وایه سهری بۆ ژن ده خوریت، سهری ژنیش هر بۆ پیا و ده خوریت، به لام نه گهر به به ستمان دروست کړد له به رده م گیشتن به ثامانجه کان به شیوه کی پیک و په وان، نه و دمه نیدی مړو بۆ پیکای چوت و هه له په نا دینیت. به دوا دچونه مهیدانیه کان نه و هیان ده رخصتوه، تا کومه لگا توندتر مامه له له گه ل حیجابدا بکات، دیاردهی "نیربازی" و "پانپانوکئی" ایش په ره ی زیاتر ده سنینت. واعیزه کانی نیمه و گومان ده بن ته نها له پیکه ی قسه و. په ند و نه سیحه ته و ده توانن پئی له م لادانه نه خلاقیانه بگرن، نه و هیان له یاد چووه که هوکاری سهره کی تیکچوونی شیرازه ی کومه لایه تی له و دمه و ده ست پئی دهکات که پیا و ژن له په کتری دوو ر بخرینه و ده و دیوار له نیوانیاندا دروست بکریت^۱. بویه هر له دیر زه مانه و ده و تراوه: "نه گهر ویستت نه توانیت، نه و خوت بده له قهره ی کاریکی نه ستم."

^۱ پانپانوکئی له عهره پیدا پئی ده لین "سحاق"، له نینگلیزی مؤدیرنیشدا بریتیه له "Lesbianism".

^۲ له وانه یه واعیزه کانمان گرفتی بلا و بوونه ووی لادانی سیکسیان پئی ههرس بکریت، به لام دیاردهی سفوریان پئی نه کریت. له وانه یه زیاده و هیان نه کړد بیت نه گهر و تبیتمان: "لادانی سیکسی له نیوان

من بۆ خۆم دان بەو شۆکەدا دەنیم که تووشم بوو، ئەو دەمەى سەردانى ولاتانى پۆژئاوام کرد. سەرنجى ئەوهم دا، چەندە بە تەنگ پاراستنى سروشتى مرقەهەن. پێگە بە بنیادەم دەدەن لە سنوورێكى ئازادى ديارىکراودا گوزارشت لە کەسایەتى خۆى بکات. بە زۆر داینانین پەند و وەعزى بەدەن، پێگەیشى لى ناگرن، که لە سنوورێكى دانپێدانراودا هەوەس و خۆپەرستىيەکەیشى بەرجەستە و تیر بکات.

لەوى دەبینیت مندالیک دەزانیت و بپروایشى هەیه، که مافى یاریکردن و پیشبڕکى و موناڤەسە و حەزکردن لە شتى هەیه لە چوارچێوەى بەرژەوهەندى ئەو گرووپ و کۆمەلگەیهى که ئەمیش دانەیه که لێنان. بۆیه ئەو دەمەى بووە جاحیل و پێگەیشت، کەسایەتییەکى سروشتى و دوور لە پووپارمايى و دووپازى^{۱۱} لى دروست دەبێت.

بەراوردی ئەم دیاردەیهى ئەویم بە ساتى مندالى خۆمان دەکرد، کاتیک مامۆستا کانمان لە "دەرسخانەکان"^{۱۲} دا، ئەو ساتانەى که ئیدى ئامۆژگاریکردن دەگەیشتە چلەپۆپەى خۆى، بە قامچییەکەیهو، پرووى تى دەکردین و دەبوت: "بەپەرەشت و هێمن و بەویقار بن، بێدەنگى دەرسخانەکەیش لە ئەستۆتاندا یە". ئێمەیش متقمان لە خۆمان دەبڕى، خۆمان بە شەریفى مەککە^{۱۳} نیشان دەدا، ویقاریکى درۆزنانەیشمان

واعیزەکان خۆیاندا زیاترە وەک لەوێ لەناو خەلکیدا هەیه". ئەمەیش سەرەنجامى هەر کاریکى پێچەوانەى سرشتى مرقەهە. نووسەر.

^{۱۱} دووپازى: دووپوویى.

^{۱۲} کتاتیب: دەرسخانە، حوجرەى کۆنى جاران، وشەیهکى کۆنە، جیگرەوێ هەوچەرخەکەى بریتییە لە خۆپێندەگە.

^{۱۳} شەریفى مەککە و شامى شەریف، دوو دەستەواژەى مەجازیین (خەوازان)، یەکەمیان بۆ کەسێکى زۆر هێمن و بە شەخسیەت، دوو هەمیشیان بۆ شوێنێکى زۆر ئاسایش و دلپووبا، کە مرقەهە لێ ئازاد و ئەرخەیانە.

له خۆماندا بهرجهسته دهکرد. ههر هیندهی بهس بوو له دهرسخانه خه لاسیمان بیت، ئیدی ههرچی بهرهلایی ئه و سه زهمینهیه، تیکهل به جرت و چهقه نه مان دهکرد و شاییمان دهگێرا.

ئه و ده مەیشی زانکو پوژئاواییه کانم دیت، خهریک بوو باوه نه کهم، که چهنده ئاگاداری له ئاره زووه کانیا نه کهن، هیچ شهرم و عه یبه یه که له گۆرئ نییه، جیگای تایبهت سازکراوه بو دانس و سه مای قوتاییه کان. ئه مه له کاتیکدا بو یه کترناسین و ته عارووفی خویندکاره کانیش شوینیکی نایاب بوو. که شوه وایه کی موسیقی چێژه خشیان بو ساز دهکرت که بیهته مایه کی کامه رانی دلیان به شیوه یه کی پاک و خاوین^{۱۲}. بویه ئه م عاجبایه تیه م لای یه کتیک له ماموستا کانم ئاشکرا کرد، ئه ویش وه لامی به م چه شنه دامه وه: "ئیمه ئه گه ر بیتوو ریگری خویندکاره کانمان له م تیکه لیه ئاشکرایه بکه ین، ئه و ناچار ده بن، په نا بینه بهر تیکه لیه په نهان له که شوه وایه کی خراپی فریوده رانه دا. ئیمه دان به وه دا ده نین که، سروشتی مرو له ناواخنی خۆیدا هیزیکی هه شارداوه که ریگری کاری خراپی لئ ده کات له که شوه وای ئاشکرا و خاویندا، به م کاره یشمان مرو فمان پاراستوو له خراپه و ئیغرایه کانی شوینه تاریکه کان". ماموستا خه تمی که لامه کهیشی بریتی بوو له "منداله کانت له سه ر ژیا نی ناو

^{۱۲} مه بهستم له چێژی پاکو خاوین ئه وه یه که له لای خۆیان وایان ده بی نی، چونکه ئه خلاق شتیکی پێژه ییه، له وانه یه ئه وه ی ئه وان به پاکو خاوینی ناو ده بن، لای ئیمه بریتی بیت له تاوان و به ره لایی. له وانه یه پوژیک دابیت پێوه ره کانی ره وشت لای ئیمه ییش بگۆریت و وه ک ئیستا نه مینیت. نکولی له وه ناکه م، له سه ره تا، که رویشتم بو ئه وئ، تووشی سه ره گێژه بووم که بینیم، وا خویندکاره کان تیکه ل به یه که بوون، وام ده بی نی که ئه مه بریتییه له به ره لایی و تاوان، چونکه ئه وده م به باشی له ژیر کاری گه ری وه عز و واعیزاندا خۆم بینیبوویه وه. نووسه ر.

پووناکی رابهیته، ئەوکات لە دەروونیدا، خۆشەویستی بۆ تاریکی نامینیت.^{۱۳}

جاریکیان، هەروا کە تازە چوو بوومە ئەمریکا، پوژیکیان سلاوم لە یەکیەک لە خۆیندکارە کچەکانی پۆلەکەى خۆمان کرد، ئەویش بە پوویەکی خوش و ئیشارەتییکی خاوین لە چاوەکانیدا، وەلامی دامەو. پووخوشی و ئیشارەتی تاکیکی ئەمریکی، هیچ مانایەکی نییە، جگە لە جوانیی پەفتار و وردە موحامەلە. بەلام من پافەى ئەم ئیشارەتەم بە شینوێەکی پیسی پوژەلاتیانە کرد. بە دریزایی پوژ لەبەر ئاویته پاوەستابووم هەر پینجەم لیکدانی شەش دەکرد.

ئەوێ کە منی لەسەر گەرەبووم لە ژینگەکەى خۆمدا، ئیدی لە بارەى هەموو جۆرەکانی دوو پوویەو، لە بارەى و یقاری دەستکردو، وای لى کردم ئەو ئیشارەتە بە تیریەک لە تیرە ژەهراویەکانی شەیتان لیک بدەمەو. بۆیە بۆ شەیتانیشت زۆر ئاسانە بتوانیت کەسیکی تەزویر و دوو پوو لە خشتە بەریت.

ئەم داخراویە بەتینە، کە بریتییه لە تابیەتمەندى شارستانییهتی پوژئاوای خۆمان، لەوانە یە میراتی سەدەى زیرینى پشینانمان بیت، ئەو دەمەى ژنان، کپین و فروشتنیان پێو دەکرا، سەرۆک و دەولەمەندەکان پێ بە دلی خۆیانیان دەکپی، کۆشک و تەلارەکانیان لى پێ دەکردن.^{۱۴}

ئەم خاوەن کەنیزەکانە، زۆر بە تەنگ داوینپاکى کەنیزەکانەو. بوون. هەلەستان بە دروستکردنی تەلبەندى بلند بە دەوریاندا، بە وردی چاودیریان لى دەکردن، سا نەبادا فەقیریەک، لاتیک، لەوێو.

^{۱۳} دەلین: مۆتەوێکیل، پەزای خۆای لیبیت، لە کۆشکەکەى خۆیدا ۴ هەزار کەنیزەکی هەبوو، لە هەر چوار هەزارە کیشیان پەپیو. بنواپە (Hitti، History of the arabs، ۳۴۲، p).

تپهر بیت و تپله چاویکی تی بگرن و تیر له که وان بترازیت. واعیز و فقهیه کانی ئیستا، بهرگری له خاوهن که نیزه که کان ده کهن، له ریگهی چاودیریکردن و له قالبیدانی ژنانه وه. واعیزه کان، جاران و ئیستایشی به ده مه وه بیت، هر به نان و ئاوی خاوهن که نیزه که کان - پیاوه ده وله مه نده کان - ژیاون و ده ژین.

واعیزه کان بابه تیکیان له مهر "خوداپوشین" بلاو کردووه ته وه، تیندا به ده ستاوێژ^{۱۵} ی عه قلی و نه قلی هه ولی سه لماندنێ چه مکه که ده دن. له وانه یه به م کاره یان، نه ستیانه^{۱۶} بیانه ویت ره شوپووت بترستین، سا نه بادا بۆیان ده رکه ویت چی له کوشک و ته لاران ده گوزهریت، ئه م دۆته^{۱۷} سه ی و ناسکانه له م هه سار و ته لارانه دا، چما کاریان چی بیت؟

واعیز کاتیک ده لیت: "ته ماشای ژنان مه کهن"، له وانه یه مه به سستی ئه وه بیت "ته ماشای که نیزه کی بیجگه له خۆتان مه کهن". ئه و ده مه یش که ده لیت: "وریای هه سوودی بن"، هر له وانه یه بیه ویت پیمان بلیت: "چاوت مه بره که سیک، که به مالی هه لالی خۆی که نیزه کی کریوه". بنیاده م له ودا سه ر سه ی ده کات، سه زای خوا دینه خواره وه به سه ر هه ژاریکی بیده ره تاندا، کاتیک به چاویکی جۆریک ده نواریته که نیزه کی، له حالیکدا، خۆیان پیروزیایی له "زه نگین که سیک ده کهن، که چووه و به پاره، که نیزه کی له بازار هیناوه ته وه. وهک بلیت هه لال و هه رام له سه ر هه بوونی پاره و نه بوونی پاوه ستابیت.^{۱۸}

^{۱۵} ده ستاوێژ: به لگه.

^{۱۶} نه ستیانه: لاشعوریانه.

^{۱۷} دۆت: کیز، کچ.

^{۱۸} ئه وه ی جینگه ی واقورمانه ئه وه یه، هیندیک له فقهیه کان، جیاوازی ده کهن له نیوان، نیربازی له گه ل که سی به نده و که سی سه ربه ستدا.

دهلین جاریکیان خلیفه "سولهیمانی کوږی عهبدولمهلیک" به شوینیکدا تیپهر دهبیت، له دووره وه دهنگیکی زور خوش و نهرمی کوږیکی جاحیل دهبیستیت، خلیفه ئاگری تووږهیی تاو دهستیتیت و دهلیت ئو دهنگه دهنگیکی لهخسته بهر و خراپه بۆ ژنان، گوايه خراپه بۆ عیفته و داوینپاکی کچانمان. بۆیه خلیفه بریار دردهکات که ئو داماو قوږ^{۱۹} بکن.

ئهم نهزلیهیهیهی^{۲۱} باسما کرد، دلی واعیزهکان زور خوش دهکات، له بهر ئوهی له کارهکهی خلیفه دا، غیرهت و جوامیری دهبینن. له وانهیشه بیانه ویت ئهم حکومه ته نازاداره یشمان له سهر سونه تی جهنابی خلیفه بیهن به پیره، هه موو گورانییژان قوږ بکن.^{۲۲}

واعیزهکان گویتان له وه نییه، ئه گهر گورانییژیک له درباری خلیفه دا جهرگی که نیه کهکان بپریت به دهنگه نیانه کهی، به لام ئه گهر دیتان وا

ئه گهر له گهڵ کهسیکی سه ره به ستدا ئه نجام درا، ئه وا سزا کهی بریتیه له سه نگه سار تا مردن، به لام ئه گهر له گهڵ به رده یه کدا ئه نجام درا، سزا کهی ئه وه یه، قازی دوو تف له نیوچاوانی دهکات و دهلیت: "تف، هه ی نانه جیب". مانای وایه ئه گهر فه قیر ئهم کاره ی کرد، ئه وه دهیکوژن، به لام ئه گهر دهوله مه ندیک خه ریکی ئهم کاره پیسه بوو، دهچوو له بازاری به رد فروشان دهیکرین و دهیهینایه وه، ته نها به تفیک خه لاسیی دیت. (بنواره: منز، الحجاره الاسلامیه فی القرن الرابع الهجری، ج ۲، ص ۱۱۸). نووسهر.

^{۱۹} قوږکردن ئه وه یه هیلکه گه کانی دردیئن و نیتیر ئامیره کهی رهق نابیت و سپیرمیش دروست ناکات.

^{۲۰} زیدان، التمدن الاسلامی / ج ۵، لاپه ره ۳۶.

^{۲۱} نهزلیه: کورته چیرۆک.

^{۲۲} پشت به ست بهم بریاره، له وانه یه دهوله ت فه رمان به قوږکردنی فه رید ئه تره ش و محمد عه بدولو هاب بکات. (دوو گورانییژی سه رده می نووسینی ئهم کتیه بوون).

لاتیکی رهجال، خه ریکه بۆ بهختی رهشی خۆی شتیک دهچریت، زهوی و ئاسمانی لی دهکهنه چهرمه چۆلهکه. هۆکاری ئهم لایهنگیرییه له وهعزی واعیزاندا، ئهوهندهی من بیرم لی کردووهتهوه، دهگه پیتتهوه بۆ ئهوهی له دیززه مان و ئیستاشدا، ئهم واعیزانه ههر لهسهه پاشماوهخۆری و سهه سفرهی دهوله مهندان و ستهمکاران ژیاون و دهژین. گوزهرانیان بهند بووه لهسهه پهزامهندیی وهلی ئهمرهکانیان. له بهر ئهم هۆیه، چاویان له ئاستی هه موو خراپه و سههره پۆیی و زیاده پهویه کانیان نوقاندووه، دواتریش له خودا لالاونهتهوه سا بهلکوو ته مهنیان دریژ بیت.

لهوانهیه بۆ ئهم ستهمکارانه، واعیزهکان باشترین دهسکه لابن، تا ئهو خه لکه په شوپووتهیان بۆ کهوی^{۲۳} بکن، تا ههر له بهر یه کتری و ئامۆژگاری ئهم بۆ ئهو، سهریان نه په رژیسته ئهوهی له لایهن ستهمکارانه وه چیان لیکراوه. واعیز کاتیک وهعزی خه لکی دهکات به شوینکه و تنی مه سهلی عولیای خۆی (نموونه یۆتوپیا کهی خۆی، که هه مووکه سیک نموونه یه کی خه یاللی له زیهنیدا ههیه و دهیه ویت خۆی بکات بهو نموونهیه)، داوای ئهوهیان لی دهکات، دهروونیان له خۆپه رستی و له چه ریی^{۲۴} خاوین بکه نه وه، ههر وهک پیشتریش باسمان کرد، ئهوه داواکارییه کی ئهسته مه. بیجگه له کۆمه لکی کهم له خه لکی کهس ناتوانیت ئا بهو چه شنه به سهه نه فسی خۆیدا زال بیت. ئهوه یشی ده مینیتته وه، که بریتیه له زۆرینه ی خه لکی - په شه خه لک - له حیرهت و سه رسامیدا ده مینته وه، خۆشیان نازانن چی بکن به دهست ئهم داخوازییه قورسانه وه.

^{۲۳} کهویکردن: پامکرد، مه سه خه رکردن.

^{۲۴} له چه ریی: هه سوودی.

کاسبکاریک له و بازاره‌دا، هه‌ست ده‌کات که پتویسته خوی خوش بویت و خۆپه‌رست بیت، تا بتوانیت ژیان بگوزهرینیت، ئەمه له کاتیکدا واعیزه‌کان به‌مده‌ست و ئەوده‌ست دووری ده‌خه‌نه‌وه، ده‌نه‌پین به سهریدا و ده‌لین: "خوویستی، تاوانیکی قیزه‌ونه". ئیدی به‌م کاره، بیثومیدی بال ده‌کیشیت به سهریدا، هه‌ست ده‌کات که ئیدی ناتوانیت چاکسازی له ده‌روونی خۆیدا بکات. نه‌فسی خوی به‌پیس و ئاویته‌بوو ده‌زانیت. ترسی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی خودایش له‌ولاوه بوه‌ستیت. ئەمه ئەو گرفته‌یه که له زانستی ده‌رووناسیدا پنی ده‌لین: "هه‌ست به‌تاوان" (Guilt Complex) ئیدی له‌م ساته‌دا، واعیز هه‌لی ده‌ست ده‌که‌ویت و پوو له‌مه‌ردوومه‌که ده‌کات و ده‌لین: "ئیه به‌م کارانه‌تان خۆتان شایه‌نی سزای ئاسمان کردووه، شایه‌نی ئەوه‌ن چون سون و کولله به‌سه‌ر مه‌زrada ده‌دن، ئاوه‌ها به‌لاتان به‌سه‌ردا بیاریت". واعیز به‌م کاره‌ی، هه‌موو به‌رپرسیاریتییه‌کی زولم و سته‌م له‌ئسته‌وی زالم‌ان داده‌پنیت و ده‌یدات به‌کۆلی سته‌ملیکراواندا. ئەو فه‌قیرانه‌یش ده‌ست ده‌که‌ن به‌ئسته‌غفیروللا و داوای لیخۆشبوون. به‌م شیوه‌یه‌ش سته‌مکاران پالی لی ده‌ده‌نه‌وه، چونکه هه‌رچی به‌رپرسیاریتییه له‌سه‌ریان لابراره، هه‌مووی دراره به‌کۆلی ئەو هه‌زاره‌ بیده‌ره‌تانه داماره‌دا، که بولی^{۲۰} به‌یان تا شه‌و، ڤاکه‌ڤاکیتی به‌ دواي پاروویه‌ک ناند. سه‌رباری ئەمانه‌یش، واعیزه‌کان هه‌ره‌شه‌ی ناگری پرتینی جه‌هنده‌می لی ده‌که‌ن.

من خه‌ریکه ده‌گه‌مه ئەو بپوایه‌ی، که لۆژیکی واعیزی ئەفلاتوونی، بریتییه له‌ لۆژیکی سته‌مکار و خۆشگوزه‌رانه‌کان. ئەوان خه‌لکی به‌م لۆژیکه‌وه مه‌ژغول ده‌که‌ن، ده‌لین: "ئیه سته‌متان له‌ خۆتان کردووه، به‌ سته‌مه‌که‌شتان سزای په‌روه‌رینتان بۆ خۆتان هه‌لال کردووه". به‌م

^{۲۰} بولی: نیلی.

لوجیکه‌یش، ده‌وله‌تمه‌ند و مله‌وره‌کان هر خه‌ریکی عه‌یشون‌وشی
خویان ده‌بن و فه‌قیری داماویش ده‌ست به ته‌سییح، هر خه‌ریکی نیا
غه‌فارته و تۆبه‌کردنه. به‌مه‌یش پرووی نه‌و په‌نده سپی ده‌که‌نه‌وه که
ده‌لایت: تا‌خواه‌نمال دزی گرت، دز خواه‌نمالی گرت.

جاریکیان کومه‌لنک واعیزم بینی، خه‌ریکی پیا‌ه‌ل‌دان بوون به
شانوبالی یه‌کک له سته‌مکاره‌کاندا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به توندی له‌گه‌ل دز
و چه‌ته‌کاندا مامه‌له‌ی کردبوو. له می‌شکی نه‌واندا به‌م کاره‌ی شکری
پن‌شینیانی بو‌گه‌ران‌دوینه‌ته‌وه و شایه‌نی په‌زامه‌ندی خودا و
پن‌غه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی، به‌لام نه‌م واعیزانه، نه‌وه‌یان بیرچووه‌ته‌وه که دزی
گه‌وره نه‌م ئیمانداره سته‌مکاره‌یه. مالی میلله‌ت ته‌خشان و په‌خشان
ده‌کات به‌مدیو و به‌ودیودا، سه‌رفی ده‌کات له خوشی خوی و
من‌داله‌کانی و داروده‌سته‌که‌یدا. به دل‌نیا‌ییشه‌وه، خودا له‌مه‌دا
پشتیوانیه‌تی. به‌لام نه‌گه‌ر بیده‌ره‌تانیکی شه‌ره‌خۆر، دیناریک بدزیت،
نه‌وا خودا و مه‌لانیکه‌ته‌کانی نه‌فرینی لی ده‌که‌ن و واعیزه‌کانیش به‌ر
ده‌بنه نیزه‌یه‌وه.

گرفتگی نه‌م واعیزانه‌ی لای خۆمان نه‌وه‌یه، لایه‌نی ده‌سه‌لاتداران
ده‌گرن، دزی په‌شه‌خه‌لک ده‌وه‌سته‌نه‌وه. بۆیه ده‌یان‌بینیت که باس له
فه‌له‌تکردنی سروشتی مروّف ده‌که‌ن، نه‌و ده‌مه‌ی که ده‌سه‌لاتداریک
په‌نیکي له ده‌ست ده‌قه‌ومیت، یان نه‌و ده‌مه‌ی حاکی مه‌مله‌که‌ت
سته‌می له په‌شه‌خه‌لک کرد، خسته‌نی ناو گیزاویکی بی ئامانه‌وه،
واعیزه‌کان ده‌لین: نه‌وه ئیجتیهادی کردووه و نه‌پن‌کاوه. که‌س‌یش
بنه‌له نه‌ژیاوه له‌سه‌ر نه‌م زه‌وییه. نه‌وه هر خودایه بنه‌له و په‌له‌یه.
به‌لام نه‌گه‌ر ده‌ست‌کورتیکی بی‌که‌سوکار و عه‌شره‌ت، قاچی بخلی‌س‌کیت
به پرووی تاواندا، یه‌ک قه‌تره ئابرووی بو‌نا‌ه‌یلن، به هۆکاری نه‌م
هه‌موو به‌لا داباریوه‌ی ده‌زانن که به‌روکی مروی گرتووه له‌م چه‌رخ و

خوله دا.

من دهمه ویت له م پهرتو وکه مدا، سهرنجتان راکیشم بۆ ئه م پریمه پیسه له بیرکردنه وه. ئه ویش بیرکردنه وه یه له باوهشی ئه و سته مکاره بیتفه رانه دا، له وه پین له سه ر پاشماوه ی سفره و خوانیان. ئیمرو ئه و رۆژه یه که ده بیت پرگیا هکی دیکه بۆ بیرکردنه وه بدو زینه وه، ئه ویش بیرکردنه وه ی به قال و حه ماله کانه (میوه فروش و کولبه ره کان)، بیرکردنه وه ی بیده ره تان و په جاله کان.

زۆرینه ی بیریاره کانمان، ئه مرو، ههروهک پیشتریش گوتمان، چه پله و فیکه بۆ سته مکاران لی دده ن و به رانه ر به هه ژارانیس گرژومۆن. ئیستا ئیدی کاتی ئه وه یه سروشتی مرو بخوینینه وه، وهک ئه وه ی له واقعدا هیه، نهک دانیشین و وهک مه لائیکه و په ری ته ماشای بکه ین.

سروشتی مرو هه ر ئه و سروشته یه، ناگو پریت، ئیدی په یوه ندی به وه وه نییه، له بلندای کۆشک و ته لاردا ده ژیت، یان له که لاهه یه کی بی داروپه ردوو. هه موو که سیک به دووی خۆی که وتوو و خه ریکه پله و ناوبانگی خۆی به و پین دده ات. ئه وه جوامیری نییه، هه موو خووه خراپه کان له خۆپه رهستی و رژی و چاوچتۆکی بدهینه پال کۆل به ر و ته ماته و خه یار فروش، یان ئاسنگه ر و دارتاش، به لام ئه و هه موو پلان و پیلانانه نه بینین، که له ناو کۆشکه کاندادا ده رپرژریت بۆ قهرکردنی برا به ده ست به راوه، ده رمانخواردکردنی خورده میک^{۲۶} له به ینی په کتریدا، ئه وه حه سوودی نیوان خویان با به وستیت -مه به ستمان ئاغا و ئاغاواته کانی ناو کۆشک و ته لارانه که چه نده دل به ده غه زن له ناو په کتردا-.

^{۲۶}خو پرده م: خه لکیکی زۆر.

ئو هی مایه ی خهفته تهوهیه، هه ژار توانای بهرگری لهخوکردنی نییه،
ئویش ههروهک ئه و خه لکه، خو ی خوش دهویت و خو په رسته، بهلام
ناچاره بهرگه ی تومه تهکانی واعیز دهگریت، چی بکات؟ ناچاره. ئه م
دهوله مه ند و هه وه سبازانه، وهک خه لکی فه قیر و پرووتهل، ئه وانیش له
ناو یه کدا به خیل و دل له یهک به دهغه زن^{۲۷}، بهلام ئه مان ناویکی
دیکه یان لیناوه، عه نه نه و تهته نه یان کردووه به کاره زشتهکانی
خویانه وه و له ژیر چهتری "به رژه وهندی گشتیدا"، هه موو کاره
شره تهکانی خویانیان پروکesh کردووه، دوایش واعیزه کان له
پشتیانه وه سهر دهله قیتن بۆ قسه کانیان.

له سهره تای ته مه نمدا، هه لیک ی زیپریم دهست کهوت، ئه و ده مه ی له
بازار، به عاره قه ی نیوچه وانم، خه ریک ی پهیدا کردنی دوو پاروو نان
بووم. زۆرم نالاند به دهست زه لیلی و بیبه شکردن و
سووکایه تیپیکردنه وه. ههر ئه و ده مه تیگه ی شتم، کوپانی بازار و
مه زادخانه، چهنده له ئازار و چه رمه سه ریدان به دهست سته مکار و
مله ورانه وه. دوو پازیی^{۲۸} واعیزه کانیشم ههست پی کرد، که چون له
به رانبهر ئیمه دا دم پر به ئایه تی ترسیته رن (ئایه تی سزاوار و
خه شمی خودا)، له به رانبهر سته مکاران و مله ورانی شه وه، پیزی
تایبهت ئه دا دهکن و دم پر له پیکه نین و بزهن.

ئه گهر دهوله ته ندیک^{۲۹} هیزشی کرده سهر ره جالیک ی پیتیه تی، ئه وای
سئ و دوو، واعیزه کان لۆمه ی ره جاله که دهکن و هه موو خه تاکه ی
له مل ده هاوین. خو خوا نه کرده، ئه گهر جاریک له جاران، یه کئ له م
هه ژار و برسییانه، هیزش بکاته سهر مو فته خو ریک ی مله ور، ئه وه ئیتر

^{۲۷} دل به دهغه زن: دل نه خوش.

^{۲۸} دوو پازیی: دوو پروویی.

^{۲۹} دهوله ته مند: دهوله مه ند.

قیامه تی کوبرا هه ستاوه، دهرובان^{۲۰} ده بیته باسوخواس، کۆی بابه تی وه عزه که یان ده بیته حه کایه تی ئەم داماو.

چه ندین نه وهیه، ئەم مله وپانه زه مامی ئموری ئەم ده فەرهبان به دهسته وهیه. بۆیه خه لکه که ی له ترسی گیانی خۆیان، پیزی سته مکار ده گرن، سته ملیکراویش سووک ده کهن. هه رچی بیریاره کانیشمانه، هه ر باس لایان باسی وینه نمونه ییه که یه (المثل العليا)، که بووته وه تۆوی دوو پووایی له ناو کۆمه لکه دا.

ده ردی بیده رمان له م مه مله که ته دا نه وهیه، فه قیر و بیکه س بیت.^{۲۱}

بیگومان چه وره و خوشگوزه رانه کان سۆمایان به م کتیبه هه لئایه ت، چونکه وینه یه کی دیکه یان له سروشتی مرۆ ده داتئ، که ئەمان پنی پانه هاتوون. مله وپی "خۆشرا بویر"، پاهاتوره له سه ر نه وه ی خه لکی به ده وری سه ر و سمیلیدا خوله خولیان بیت. وا تینگه یشتووه، مرۆ له بنچینه وه سروشتیکی خاوینی وه ک کلوه به فره یه یه، دلی که فوکولیه تی بۆ خزمه تکردنی حه ق و حه قیقه ت. ئەمه یش له وه وه سه رچاوه ی گرتووه، به توولی ته مه نی خراپه، بیته رییتی له خزمه تکاره کانی نه بینیه، مه گه ر به ده گمه ن شتیکی زشتی به رچاو که وتبیت. هه میشه ده ست له سه رسنگ له خزمه تیدا بوون. به لام کوپه په نجبه ریکی وه ک من و هاوشیه کانی من، له ژیاناندا هینده ئەزموونی تال و ترشیان بینیه، له مه ر سروشتی مرۆ فوه (هیی نه وه ده مه ی که مرۆ ف پیک خۆیه تی، به بی په رده و بۆیاخ و دوو پووایی)، که به جوانی بۆیان پوون بووته وه که پیکهاته ی ده روونی مرۆ چیه و له چی پیکهاتوه.

عه لی وهردی.

^{۲۰} دهروبان: سه ر و خوار، نه رز و ئاسمان.

بهشی یه که م

وه عز و ململانیی دهر وونی

وه عزدان و ناموژگار یکردن، زیانی ناشکرا له که سایه تی مروف دهدات، نه گهر هاتوو نه م وه عزانه، داخوازی شتی پیچه وانه ی دابونه ریتی کومه لایه تی، له مروف بکه ن. نه گهر که سیک چوو بۆ مزگه وت، یان قوتا بخانه، له وی گویی بۆ وه عزیکی نه فلاتوونی گرت، که باسی ته رکي دنیا و مالی دنیا دهکات، ده سته چی له دهر وونیدا، ململانی و خووته خووته ده ست پی دهکات. نه م له قوولایی ناو دهر وونیه وه دنیای خوشده ویت، هه ز دهکات به هه موو هیزی باوه ش به دنیا دا بکات و پر به دلی خوی شتی ده سته که ویت. نه مه یش سروشتی مروفه به شیوه یه کی گشتی.

دو نیا و نه وه ی تیندایه له خوشی و ته ماح و سه رگه رمی، ژماره ی پکاته کانی نویژ له بنیاده م تیک ده ده ن و چاوی نه بله ق ده که ن! هه چ که سیک هه لاویر نییه له مه دا، مه گهر که سی نامو، نامو (شان) یش له پسا به دهره، وه ک نه وه ی له لوژیکدا ده گوتريت.

بنیاده م کاتیک گویی له واعیزه، نه سیحه تی نه وه ی دهکات واز له م لاکه ی دنیا به ییتیت، ئیدی دوش داده میتیت. به شیکی دهر وونی داوی گوپراهی واعیزی له دهکات و نه فسیشی پالی پیوه ده نیت بۆ چیژی دنیا، نه وه ی که دهر چوون لیی نه سته مه. ئیتر داماره ده که ویته

دووړپاننیک، نه ئه وه یه تهرکی دنیا بکات، نه ئه وه یشه تهرکی ئه و به هه شته ی که بریار دراوه بۆ پارێزکاران.

له وانه یه بارودۆخه که ی "عومه ری کوری سه عدی کوپی ئه بی وه ققاس"، هه ر شتیک بوو بیت له م جوړه، کاتیک ئیبن زیاد به لینی میرنشینی "ره ی" ده داتی، ئه گه ر بچیت بۆ شه ر له گه ل حوسه ینی کوپی عه لیدا. له و نیوه نده دا خویشی نه یده زانی چی بکات! ئایا واز له جهنگی حوسه ین بیتی و ئه ماره ته که ی له کیس بچیت، یان بچیت له دژی بهنگیت و ئازاری وێژدان و "عاقیبه ت شه پی" ی بۆ خۆی به ده ست به ئیتیت. ده گێر نه وه که له سه ر دۆشه که که ی ته پاوتلی ده کرد، وه ها دۆشی دامابوو، هه ر له په سا^{۳۱} ئه م هه لبه سته ی ده گوته وه:

وَالله ما أدري ولى لى

أفكر فى أمرى على خطرین

أأترك ملك الی والی منی

أم أرجع مأثوما بقتل حسین

به خودا خو شم نازانم

سه رم لى شیواوه که وتومه ته نیتوان دوو خه تهر وه

واز له مولکی ره ی بینم

که هیوا یه تمه یان به تاوانباری له جهنگی حوسه ین بگه ر نه وه

ئه مه چیرۆکی که و ده گێر دیر ته وه، ئیمه نازانین تا چه نده هه والیکى دروسته. به لام هه رچۆنیک بیت چیرۆکی که ده روونییه. زۆر به مان پۆزیک له پۆزان تووشی دۆش دامانیکى له م چه شنه بووین، یان ده بین، ئه و ده مه ی که نازانیت کام لایه ن هه لبرێزیت. ئه م جوړه

^{۳۱} له په سا: یه که له دوا ی یه که، به به رده وامی.

قه‌یرانه سه‌ختانه، زیاتر له کاته سه‌خته‌کاندا تووشی بنیاده‌م ده‌بیت، کاتیک دوو جه‌مسهری دژ به یه‌ک له بواره‌که‌دا کار ده‌کن. یه‌که‌م جه‌مسهری نموونه‌ی به‌رز (مه‌سه‌لی عولیا) و جه‌مسهری دووهم: پالنه‌ره‌گانی ته‌ماح و له‌خشته‌بردن و خو‌په‌رستی. له‌وانه‌یه‌ ئه‌و ده‌مه‌ی حوسه‌ینی تیندا کوژرا، جوانترین نموونه‌ی به‌رجه‌سته‌کراوی ئه‌و دوو‌پړانه بیت که دیته پیش بۆ مرو.

میژوونووسان ده‌گیرنه‌وه که زو‌ریک له‌وانه‌ی ده‌رچوون بۆ جه‌نگ دژی حوسه‌ین، تووشی ئه‌م ململانی ده‌روونییه بووبوون، له مه‌یدانی جه‌نگدا، قاچیکیان بۆ پیشه‌وه و ئه‌وی دییان بۆ دواوه هه‌نگاوی ده‌نا. ئه‌م ململانی ده‌روونییه، پیشتر له سه‌رده‌می فتوحاته‌کاندا له گۆریدا نه‌بوو. ئه‌وه‌ی ده‌جه‌نگا، دلنیا بوو که له دژی دووژمنی خودا ده‌جه‌نگیت، ئیه‌ ئه‌گه‌ر له‌و سه‌روبه‌نده‌یشدا، ده‌ستکه‌وتیک شتیکیشی ده‌ستکه‌وتایه، به‌ دلنکی ئه‌رخه‌یانه‌وه نو‌شی گیانی ده‌کرد و هیچ ئازاریکیش، تووشی ده‌روونی نه‌ده‌بوو. به‌لام ئه‌م شته، له باب‌ه‌ته‌که‌ی حوسه‌یندا پاست نه‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی فه‌ره‌زه‌ده‌ق باسی ده‌کات: "دژه‌گانی حوسه‌ین، دلیان لای ئه‌م بوو، شمشیره‌کانیشیان له سه‌ری". ئه‌مه‌یه ئه‌و ململانی ده‌روونییه سه‌خته‌ی که باسی ده‌که‌ین.

ده‌لین کابرایه‌ک له مه‌یدانی جه‌نگه‌که‌دا هه‌ل ده‌له‌رزی، له کاتیکدا پیشتر به جوامیزی و ئازایه‌تی ناسرا بوو. لێیان پرسی ئه‌وه خیره؟ چیت لێ قه‌وماوه؟ وه‌لامی دایه‌وه: "ئه‌وه له ترسدا نییه‌ واپه‌شو‌کاوم، هیی ئه‌وه‌یه خوشم نازانم ده‌بیت چی بکه‌م، دوش دامام". له دوا‌یشدا خۆی گه‌یانه سوپاکه‌ی حوسه‌ین و بووه پشتیوانی.^{۲۲}

^{۲۲} ب‌روانه: عباس العقاد، أبو شهدا، لایه‌ره ۱۷۶.

هه‌ریه‌ک له ئیمه، پۆژیک له پۆژان، تووشی ئه‌م جووره‌ گرفتە
ده‌روونییه‌ ترسناکه‌ بووینه‌ته‌وه‌. به‌لام به‌ ده‌گمه‌ن که‌سیکمان تیندا
هه‌لده‌که‌ویت، خۆی بخات به‌و دیوه‌دا، که‌ واده‌زانیت حه‌ق له‌وینیه‌،
خۆی بگه‌یه‌نیت له‌شکره‌که‌ وه‌ک ئه‌م کابرایه‌. دنیا شوینیکی
هه‌لخه‌له‌تینه‌ره‌، هه‌روه‌ک پیشتریش وتمان، بۆیه‌ که‌مترین که‌سمان
ده‌توانیت خۆی بگریته‌ له‌ به‌رده‌میدا.

هه‌ندیک له‌ لیکۆله‌ره‌ ده‌روونییه‌کان، هه‌ولیان داوه‌ چاره‌سه‌ری ئه‌و
ململانی ده‌روونیانه‌ بکه‌ن، به‌ هه‌موو شتیه‌کانیه‌وه‌. بۆیشیان پوون
بووه‌ته‌وه‌، که‌ زۆرینه‌ی خه‌لکی ده‌رده‌دارن به‌ ده‌ست ئه‌م گرفتانه‌وه‌،
ئیدی که‌م و زیادی هه‌یه‌ له‌ که‌سیکه‌وه‌ بۆ که‌سیکی تر. تیبینی
ئوه‌یشیان کردووه‌ که‌ له‌ هه‌ندیک که‌سدا په‌ره‌ ده‌ستینیت و ده‌بیته‌
لادانان و کیشه‌ی ده‌روونی.

فرۆید توانویه‌تی زۆریک له‌م دیارده‌ی هیستریا و گرژبوونی ده‌مار و
شله‌زانی که‌سایه‌تیانه‌، بگه‌رینیته‌وه‌ بۆ ئه‌و به‌ریه‌که‌که‌وته‌ ناوه‌کیانه‌ی
ناو ده‌روونی مرۆف، له‌ نیتوان به‌ما سه‌ره‌کیه‌ سروشتیه‌کان و
ئوه‌ی که‌ نه‌فسی مرۆف داوای ده‌کات له‌ ئاره‌زووه‌ سیکسییه‌کان.
ئو نه‌خۆشانه‌ی که‌ فرۆید چاره‌سه‌ری بۆ وه‌رده‌گرتن، زۆربه‌یان له‌
په‌گه‌زی مێ بوون. فرۆید هۆکاری ئه‌مه‌ی ده‌گه‌راندوه‌ بۆ ئه‌و
دووڕپانه‌ی که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ به‌رده‌م په‌گه‌زی مێینه‌دا هه‌بوو.
ئوه‌ی که‌ له‌ هه‌مان کاتدا بپوای وابوو که‌ هه‌وه‌سی سیکسی،
تاوانیکی گه‌وره‌یه‌ و له‌ملاشه‌وه‌ پالنه‌ری به‌هیزی نه‌ستی پالی پێوه
ده‌نان بۆ پڕکردنه‌وه‌ی ئه‌م ئاره‌زووه‌ به‌هیزه‌.

کۆمه‌لگه‌ مۆدێرنه‌کان، وا خه‌ریکن هیندیک له‌م هۆکارانه‌ له‌به‌ین ده‌بن،
له‌و ساته‌وه‌ی ده‌رگایان به‌سه‌ر ئازادیی مێینه‌دا کردووه‌ته‌وه‌، له‌
پووی پۆشنییری و ئابوورییه‌وه‌ ئاستیان به‌رزبووه‌ته‌وه‌،

دەرگايشيان ئاۋەلا كىردۈۋە لە بەردەم تىكەلاۋىۋونى نىر و مىدا، تا يارى و دانس و سەما پىكەۋە بىكەن و گرىكويزەكانيان بىكرىتەۋە.^{۳۳}

ئەم مىلانى ئاۋەككە دەگاتە چلەپۋە، ئەو دەمەي كە نەرىتى كۆمەلايەتى دەبىتە پىۋەر بۇ پىنگە و سامان، ئىدى مرقۇف دۇش دادەمىنىت: كاتىك پىۋەرە كۆمەلايەتتەكان لە لاىكەۋە، پالى پىۋە دەنن بۇ كۆكۈندەۋە مال و بەدەستەننى پىنگە و رىگە، لەۋلايشەۋە واعيزەكان جەخت دەكەنەۋە كە كۆكۈندەۋە مال كارىكى خراپە، خۆشۋىستنى پلەۋپايەش تاۋانىكى قىزەۋە.

يەككى تر لە سىروشتى مرقۇف: زۆر خىرا كارىگەر دەبىت بەو شتانەي كە دابونەرىتى كۆمەلايەتى پەسەندى دەكەن لە بەھا و شتە ئىعتىبارەكان. مرقۇف خىرا حەز دەكات ئەو شتانەي دەست بىكەۋىت كە لە بەرچاۋى ئەۋانى تر بەرز و بلندى دەكاتەۋە. ئەگەر خەلكى سىفەتىكان پەسن^{۳۴} كرد، ئەۋا تاكەكانىش زۆر بە ھەلەداۋان ھەۋلى پەيداكرىنى ئەۋ تايبەتمەندىيە دەدەن و پىشېركىشى لەسەر دەكەن. بىفەرترىن^{۳۵} كۆمەلگە ئەۋ كۆمەلگەيە، كە خۇي رېۋەرەسمىك لە ژيان پەسەند دەكات و واعيزەكانىش بانگەشە بۇ مىتۋدىكى دىكە لە ژيان بىكەن. (كۆي گشتى كۆمەلگەمان مەبەستە، ئەۋەي كە بەبى وتەن، ھەموۋى دەزانن كى پىزى ھەيە و لەبەر چىش لە ناۋ خەلكدا فلان پىزى زياترى لى دەگىرىت!). لەم كۆمەلگە دوو دەموچاۋەدا، مىلانىي

^{۳۳} گومان لەۋەدا نىيە، ئەم كۆمەلگە مۇدىرنانە، لە ئەنجامى ئەم چارەسەرەدا لەمەر گىرفتى رەگەزى مى، دووچارى ھىندىك تازەگىرفت بىۋەتەۋە، بەلام لەۋلايشەۋە گەشەتۋەتە ئەۋ دەرەنجامەي، ھەر دەردىك، ئىدى چى ناۋ دەننىت، لە دەردى مىلانىي دەروۋنى و دروستكرىنى تاكى دوور و كەبتكرەۋا باشترە. ۋەرگىپ.

^{۳۴} پەسەندەن: بەدلىۋون، دلىۋون.

^{۳۵} بىفەر: بىخىر، خراپ.

دەروونی لە لای هەندیک سەر هەل دەدات. لە ئەنجامی بەرگەنەگرتنی بارودۆخەکە، هیندیکیان بڕیاری گۆشەگیری و رەبەنی^{٣٦} دەدەن. ئەمانە ناتوانن پیکخستنیکی لە نێوان ئەم دوو پالەنەرە ناوەکییەدا بەرقەرار بکەن. بۆیە دەیانپینیت سی-بەردەیان خستوووە ته مەشتی دنیاو، چوونەتە ناو پەرستگاكان، یان بورجە عاجییەکانیانەو و خەریکی گەشتنن بە نموونە بەرزەکیان (المثل العليا). ئەو کەسانەیش کە توانای گۆشەگیریان نییە، خەریکی پیکخستنی لە نێوان ئەوێ کۆمەلگە دەلیت و ئەویش کە واعیزەکان بانگی بۆ دەدەن، ناویان لە شتەکی خۆیان ناو: دوو فلیقانهیبوونی کەسایەتی (إزدواجیه الشخصیه)^{٣٧}. ئیدی ئەوکاتە خەلکە دەبینن دابەشبوون بۆ دوو کەسایەتی جیاواز، کەسایەتییهکیان ئەو دەکات کە واعیزەکان داوای دەکەن، ئەو وێتیشیان پراکەپراکتی بە دواي ئەوێ خەلک و کۆمەلگە چۆن ڕیزی لێ بگرن لە پەیداکردنی مال و مەنسەب.

شایەنی باسە، مەرو دوو عەقڵیشی هەیه، عەقڵیکی ئاشکرا و عەقڵیکی پەنھان. ئەو دەمە ی ئیمە خەریکی وەعزکردنی کەسێکین، ئەو تەنها بە عەقلە ئاشکراکە ی گوێمان لێ دەگرت، پەنھانەکی هەر سەرقالی ئەوێهە کە خەلکی چی دەلێن و چییان بە لاوێ جوان و پەسەندە، سا ئەم بۆ خۆی وەچنگ بخت. کەمێک لەمەوبەریش ئامازەمان پێ دا، بنیادەم بە چوار پەل کۆششی ئەوێهەتی لەناو خەلکیدا خاوەن ڕیز بیت، پەنجە ی شایەتوومانی بۆ پراکتیشن (ئەها چەندە بە جاه و جەلالە، چەندە دەست و دلکراوێهە). خەلکی لەسەر زۆر شت تەبا نین، بەلام دوا دنکیان^{٣٨} لەسەر خوشەویستی ناوبانگ و پێگە ی کۆمەلایەتی کۆکن. ئەو پالەنەریکی پەنھانی نێو دەروونی هەر یەکیکە، بیجگە لە

^{٣٦} رەبەن: هاوماننا عەرەبییهکی بریتییه لە "رەبان".

^{٣٧} بنواړه: personality، Murphy.

^{٣٨} دوا دنك: دوا دانە: هەموویان بە تێکرا.

تاک و تهرایهک، کهسی لئ قووتار نابیت. نهگەر کهسیکیش پیتی گوتیت: که نهو حەزی له پینگە ی کۆمه لایه تی نییه، نهو درۆزنه، فیلت لئ دهکات، دهیهوی گیزووژت بکات.

مرۆ نهو دههمی دهبینیت، گهل و شاره که ی مالومولکیان خوش دهوینت، خاوه نه که یشیان له لا پیزداره، ئیدی دهست دهکات به مالکۆکردنه وه، گوئی لئ نییه له چی پینگاه که وه، دهی دزیت، دهستی به سهردا دهگریت، ره شه وه وهرده گریت، هه موو شتیک دهکات بو نهو ی بگات به مال و سامان، چونکه به جووته چاوه کانی خوی دهبینیت که به مال و سامان چهنده گرانقه در ده بیت له ناو خه لکیدا. بۆیه هه موو هۆکاریک دهگریته بهر بو گه یشتن به پیز و حورمه تی خه لکی. خو نه گەر له و ساته دا، واعیزه کان بین و باسی له خواترسانی بو بکن، نهو ناچیته قوولایی ناو دهروونییه وه، له بهر نهو ی عه قلی پروکه شی، بهم جوړه ئامۆزگارییه، هه ر له شیره خۆرییه وه ئاخراوه. له وانه یه نه میس بیت و قسه کان نه زبه ر بکات و بیلیته وه به کهسانی دیکه، به لام بو خوی هینده ی باله میتشو له یه ک جیکه وتی نابیت تا نهو ساته ی له کۆمه لگه کهیدا پینچه وانه که ی به چاوه کانی خوی ببینیت. بهم مانایه ش بیت، ئیدی نه م تاکه ده بیته تاکیکی خاوه ن دوو که سایه تی، نه م جوړه ییش له دوانه یی له که سایه تیدا، له هه ندیک خالدا له دوو پرووی جیاوازه، مونافیق (دوو پروو) له قسهیدا، یان له کاریدا دوو دیوه، پاشان خۆیشی ده زانیت که دوو دیوی هه یه، دواتریش به و دوو پرووییه ی کاریک دهکات، ئیدی یان خوی له کهسیک نزیک دهکاته وه، یان دهیه ویت شتیک به دهست بهییتیت. به لام دوو وفاقی له که سایه تیدا (ازدواج الشخصیه)، خوی به خوی نازانیت که وایه و نایشیه ویت بزانتیت. له راستیدا نهو دوو ده موچاوی هه یه، به یه کیکیان دلی واعیزه کان رازی دهکات، بهوی دیکه ییش دلی خه لکی دههینیت به

لای خویدا. خو ئه گەر بیت و که سیک پی بلیت تو وایت، ئه و انکولی دهکات، له وانهیشه دهست بکات به نه پنه پ و هاوار. گرفته که له و پوه سه رچاوه ده گریت، که هه موو ده یانه ویت له و ململانی دهروونییه هه لبین، نایانه ویت دانی پندا بنین، تا نه بادا هه ست به دوو فاقی و دوو ئا راسته یی له ناو دهروونیدا بکات.

من له پاش لیکۆلینه ویه کی زور، تییینی ئه و هم کردووه، که عه ره ب له هه موو قه ومیکی دیکه پتر دوو فاقن. له وانهیشه هۆکاری ماکی^{۳۹} ئه مه یش بریتی بیت له وه ی که وتوونه ته به رده م دوو شه پۆلی پیچه وانه وه، ئه وانه یش بریتین له "کوچه ری" و "ئیسلام". ئه وان له سه ره تایی زیانیاندا له بیاباندا ده ژیان، دواتریش ئیسلام هات که پیکهاتووه له چه ندین پینمایی، که پیچه وانه یه له گه ل دابونه ریتی کونی دهشت و سه حرا دا^{۴۰}. نه ریتی خپله کی و دهشت، جهخت له سه ر خو به گه وره زانین و حز له پله و پایه و خو هه لکیشان به بنه چه و عه شیرته وه دهکات، به لام ئیسلام ئایینی خاکیبوون و پارێزکاری و دادپه روه ری و ئه م شتانه یه.

له وانه یه زیاده پره ویم نه کرد بیت ئه گەر گو تیتیم: عه ره بیک له عه قلی په نهانیدا دهشته کیه و له عه قلی روو پۆشیشیدا موسولمانه. له کرده وه کانیدا په سنی هیز و خو هه لنان و گه وره یی دهکات، له کرده وه کانیشیدا وه عزی خه لکی دهکات به یه کسانی له نیوان خه لکی و ته قوای په روه رین. له م قسه یه مدا گشتانن بۆ کوی عه ره ب ناکه م. من ده لیم دوو فاقی که سایه تی له و ناوچه عه ره بنشینانه دا زیاتره که کوچه ریین و پیاوانی ئایینی زۆریشیان هیه. له م نیوهنده شدا

^{۳۹}ماك: بنچینه، شت یان شوینی سه ره کی.

^{۴۰}بروانه: احمد امین، فجر الاسلام، الباب الثاني، الفصل الاول.

عیراقیه‌کان له هه‌موو ناوچه‌کانی تر زیاتر ئەم سیفەتەیان تیدا زەق بوو، ئەویش لەبەر دوو هۆکار:

یەكەم: عیراق هەر له دێرزەمانەوه و ئیستایش، شەپۆلگەلێکی چادرنشین بەهێزی بە خۆیەوه بینیوه، زیاتر له هەر ناوچه‌یه‌کی دیکە‌ی عەرەبی. عیراق ناوچه‌یه‌کی تەخت و خاکیکی بەفەری هەیه^١، ئەمە وای کردووه کۆچەری زۆر ڕووی تی بکەن. هەر بۆیه کۆمەلگە‌ی عیراقی لەژێر کاریگەری کۆچەری و چادرنشینەکاندا یە زیاتر له هەر ناوچه‌یه‌کی دیکە -بیگومان بە هەلاوتێرد^٢ کردنی کۆمەلگە‌ی نەجەد-

هۆکاری دووهم: عیراق، هەر له سەدری ئیسلامەوه، جیگا و سەرچاوە‌یه‌کی دیاری فیرقه و مەزەه‌به ئاینیه‌کان بوو. تیدا مەنتیقزەنەکان، ئەرەبایی زانست و فەلسەفە گەشەیان کردووه، له پەنا ئەمانە‌یشه‌وه دەنگی واعیزەکانیش زۆلال بووه. ئیتر عەجباتیت لێ نەیت، ئەگەر دەغەزی^٣ دوو فلیقەنە‌یی له کەسایەتی تاکێ عیراقیدا وه‌ک ڕۆژی نیوهرۆ ببینیت له زۆربە‌ی دانیشتوانە‌که‌یدا.^٤

ئەو قسە‌یه‌ ڕاسته‌ که دە‌لێت: "دوو فلیقەنە‌یی له کەسایەتیدا کەم دە‌بێتە‌وه بە دوورکە‌وتنە‌وه له بیابان و ڕووکێشە‌ی شار و باژێران". هەر بۆیه لەم ڕینگە‌یه‌وه دە‌توانین پله‌بە‌ندی ولاته‌ عەرەبیه‌کان بە

^١ بە‌فەر: بە‌پیت.

^٢ هەلاوتێرد: بێ‌جگە‌ له، ئیستیسنای عەرەبی.

^٣ دە‌غەز: دە‌رد: نە‌خۆشی.

^٤ ڕوانه: علی‌ الوردی، شخصیه‌ الفرد العراقی، لاپه‌ره ٣٩ و دواتر.

دوور و نزیکیان له بابانه وه بکهین، ئه وهی که چه قی کؤچه ری و ده وار نشینه کانه^{۴۵}.

بیریاره کانی عه ره ب، وه عزی زوریان به حه وادا^{۴۶} هه لداوه، نه یان تانویه به وه عزه کانیا، یه ک تۆزیش له واقعی ئه و خه لکه نزیك بینه وه که تیندا ده ژین. هر بویه جیاوازییه کی گه وره هیه له نیوان واقع و ئه وهی که له وینه نمونه ییه که دا بیرى لى ده که نه وه. زورجاران واعیزیک له ناو کۆمه لیک پیاوی عه شایه ردا، خه ریکی وه عزی خه لکه له سه ر ته قوای خوا و دادپه روه ری نیوان خه لک و خاکیبون، که چی پاش کاتژمیریک، خه ریکی سیخورمه کردنه^{۴۷} به یه کیکه وه و هه لی ده نیت تا بروات خوشکه که ی بکوژیت له بهر ئه وهی باسی به خراپه پۆیشتووه، یان ئه وه تا پیتک^{۴۸} ده نیت به که سیکى تره وه و پتی ده لیت: 'خه سینراوی بیغیره ت'، ئه مه له بهر چی؟ له بهر ئه وهی زلله یه کی به ده زلله وه لام نه داوه ته وه. پیاویک ده ناسم، ئایندار و شه ونوژچی، هه موو ده م خه ریکی ته سبیحات و خویندنه وهی کتیبی فهرمووده و گوینگرته له وه عزی واعیزان، که چی له ولاشه وه عه شایه ریکی عیاره بیستوچاره له به ها کۆمه لایه تییه کاند. پۆژیکیان به یه کدی گه یشتین و باسی ئه و بهرگریبانه ی بۆ کردم، که له جه حیلانی عه شره ته که ی خوی کردووه، به شیوه یه ک، که خوی پتوه هه لده نا و شانازی به و بهرگریکردناوه ده کرد. ده یگوت فلانه پۆژ چون له ده ستی پۆلیس

^{۴۵} 'خۆینەر له کتیبه که ی دواترماندا (العراق و قیم البداهه)، زانیاری فراوانتر له سه ر سروشتی عه ره ب به گشتی و خه لکی عیراق به تاییه تی ده خوینیته وه.

^{۴۶} 'هوا: ئاسمان.

^{۴۷} 'سیخورمه پتوه رکردن: تیژه نینی لای که مه ر، ئه ها یه کیک ده یه ویت یه کیکی دیکه هه ستیینه وه بۆ کاریک، هه ر له په ستا تی ده ژه نیت سا به لکوو هه ستیته سه ر پی.

^{۴۸} 'پیتک پتوه نان: ناونا تۆره لیان.

ئازادی کردوون به به‌رتیل. هه‌روه‌ها چون دزینه‌کانیان لای ئەم قاییم کردووه و خاوەن ماله‌کانیش چون دین مەمنوونی قۆندەرەکانی دەبن، دەلالێنەوه له به‌رده‌میدا، سا به‌لکه له‌پێی یەزدان ماله‌کانیان بۆ بگه‌ڕێنیتەوه، ئەمیش چون له به‌رده‌میاندا فیز ده‌کات و فوو ده‌کاته خۆی، باسی مه‌زنی و ناوبانگی باب و باپیریان بۆ ده‌کات.

له یه‌کێک له کۆبوونه‌وه عه‌شایه‌رییه‌کاندا، کابرایه‌کی عه‌شایه‌رم دیت، هه‌ر خه‌ریکی وتنه‌وه‌ی ئەو فەرموودانه‌ی پیغه‌مبەر (دروودی خوای له‌سه‌ر بێت) بوو، که باسی په‌حمکردن به‌خه‌لک، یه‌کسانی و داده‌په‌روه‌ری ده‌کەن، ده‌نگی به‌رز کردبووه‌وه، هاوار له‌سه‌ر هاوار. دواتر هه‌والم زانی، ئەم کاکه‌یه، هینده‌ توورپه و که‌م جیقلدانه له‌و ده‌مه‌ی که توورپه ده‌بییت، مه‌ناعه‌تی نییه‌ ئەو خویته‌ برژینیت که پیغه‌مبەر له فەرمووده‌کانیدا نه‌هی لێ کردووه. ئەم جۆره که‌سانه، نمونه‌ی هه‌ره ئاشکرای دوو‌فلیقانه‌بین له که‌سایه‌تیدا. عه‌ق‌لی ئاشکرای له‌گه‌ل وه‌عز و خۆشه‌ویستی په‌سوولی خودا و دووباره‌کردنه‌وه‌ی فەرمايشته‌کانیدا، به‌لام عه‌قله‌ ناوه‌کیه‌که‌ی، ده‌شته‌کیه‌که‌، که له باره‌ی ئیسلامه‌وه هیچ نازانیت بێجگه له "شایه‌توومان" و "سجود و رکوع". بێگومان به‌م دوو‌فلیقانه‌یه‌ له که‌سایه‌تیدا، خۆی له ململانی ده‌روونییه‌کان پزگار کردووه.

ئەم گۆڕانکارییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌، که بووه‌ته هۆی سه‌ره‌لدانی دوو‌فاقیه‌ی له کۆمه‌لگه‌ عه‌ره‌بییه‌کاندا، می‌ژوویه‌کی دیرینی هه‌یه و به‌ چه‌ند قوناغدا تێپه‌ریوه. ئەو تۆو و کیلگه‌یه‌ی که ئەم گۆڕانه کۆمه‌لایه‌تییه‌ی تیندا شین بوو، هه‌روه‌ک پشتریش باس‌مان کرد، بریتیه‌ له‌و پارادۆکس و به‌ریه‌که‌وتنه‌ی نێوان به‌ها ئیسلامیه‌کان و به‌ها خێله‌کیه‌کان. به‌هاکانی ئیسلام و خێله‌کی له‌بهره‌دا پیچه‌وانه‌ن، به‌لام ئەم پارادۆکسانه له سه‌رده‌می په‌یامبه‌ر و ئەبویه‌کر و عومه‌ردا

دهنگویان نه بوو، نه مهش له بهر بهرده وامی جهنگ و تیکوشان دژی بیگانه و عجه مان، ئامانجه که یانی بهک خستبوو، هموو سه رقالی دامه زرانندی ده ولت و فتوحات و غزا بوون.

سروشتی خپله کان سروشتیکی شه پرهنگیزانه یه، چادرنشینیک، هیچ له دنیا نازانیت بیجگه له 'هیزوبازوو'، 'جهربه زهیی' و 'به رانه بهر شکانندن'، بیگومان نه مهش په لکیشی دهکات بق خوشویستنی کورسی، پله و پایه، ئاغایه تی و بوونه قه پال^{۹۹}. نه وه وهک پوژی پوژن دیاره که ده شته کی سهری بق ناشووب و جهنگ ده خوری هه میشه، له چهره، نه گهر له بیگانه دوژمن په یدا نه کا، بهرده بیته کوپه مام^{۱۰۰} و پلک^{۱۰۱} و خال. نه وه تا قوتامی، شاعیری به ناوبانگی جناهیلی، هونراوه یه کی به ناوبانگی هه یه، تنیدا ئیژیّت:

وَمَنْ تَكُنِ الْحَضَارَةُ أَعْجَبَتْهُ

فَإِيَّ أَنَا بَادِيَةَ تَرَانَا

وَمَنْ رَبَطَ الْجِعَاشَ فَإِنَّ فِينَا

قَنَا سُلْبًا وَأَفْرَاسًا حَسَانَا

وَكُنْ إِذَا أُعْزِنَ عَلَى جَنَابِ

وَأَعُوْزُهُنَّ كَوْزَ حَيْثُ كَانَا

أُعْزِنَ مِنَ الصُّبَابِ عَلَى حَلَالِ

وَضَبَةٍ إِنَّهُ مَنَ حَانَ حَانَا

وَأَحْيَانًا عَلَى بَكْرِ أَحِينَا

إِذَا مَا لَمْ نَجِدْ إِلَّا أَخَانَا

^{۹۹} قه پال: پاشا.

^{۱۰۰} ناپ: مام، ناپو: مامو، مامه.

^{۱۰۱} پلک: پوور.

۱) به کورتی و پوختی باسی نهوه دهکات که ههر کس شارنشینی بهلاوه جینگهی سهرنجه، با کهمیک بیت و تهماشای نیمهی دوارنشین بکات، بزانیت چیمان ههیه له نهسپ و شمشیری تیژ. با نهوکاته بیت که دهدهمین بهسهر هوزنکی دیکهدا و پتخوری ئیواریان بۆ ناهیلینهوه، هه مووی وهک غه نیمهت دههین، خۆ نهگهر ماویهک تپهپری و شهپرمان نهکردبوو، نهوا بهر دههینه برای خۆمان، چونکه نیمه بهیج نازاوه ناتوانین دابنیشین)).

لهمهوه نهوه تیدهگهین که خه لکی کوچهر و بیابانشین، جهنگ و کوشتار بووهته به شیکی دانه براو له لاشعوریاندا، خه لاسییان لینی نهسته مه، به شرۆفه ی پروفیسور فیلیپ: "بابه تی کوشتوب لای بیابانشین، بووهته شتیکی عه قلیی زگماک، یانی سهحرانشین، هه میشه له بهردهم هیرشی له برساندا مردنه، بۆیه جهنگ و قاقکردن وهک پشتینه یهکی سهلامه تییه، تا دانیشتوان زیاد نهکن. بهم هویه وهیه تۆله و خوینریژی به هیژترین سیسته می ئاینی و کۆمه لایه تییه له لایان^{۸۹}. زور ئاشکرایه، ئهم سروشته دهشته کییه له گهل رۆحی ئیسلامدا ناته بایه. ئیسلام داوای دلۆقانی، نهرمونیانی، پاریزگاری و یه کسانێ له نیوان خه لکیدا دهکات. سروشتی بیابانشینیش ناتوانیت بییته مسولمانیکی راسته قینه، مه گهر تهنها له چهند پروویه که وه، ئهو لایه نانه ییش ئهو کاتانه یه که دهکهونه جهنگ و شهپه وه له گهل نه یاره کانیاندا. ئیسلام له چاخێ په یامبه ر و ئه بوبه کر و عومهردا سه رقالی جهنگی فارس و پۆم بوون، ئییدی سهحرانشینیک، بهم جهنگ و شهپانه توانیبوو ی ههردوو ئاراسته

^{۸۹} Hitti, history of the ababs, p. ۸۹.

پنجه وانه که له گه یشتن به ئامانجیکدا کۆ بکاته وه، ئه ویش سه رکه وتن و جهنگانه له گهل دوژمنی خوی و خودادا.

موحه مه د (دخ)، یه که مین که سیک بوو له میژوودا توانی هۆزه پقنه ستووره کان له دهوری یه کدی کۆ بکاته وه، ئاراسته یشیان بکات به ره و جهنگی فارس و پۆم. ئه مه له کاتیکدا بوو، بهر له موحه مه د (دخ)، هۆزه کان به ربووبوونه نیزه ی یه کتر، که چی ئیستا هه موو دوژمنیکی هاوبه یشیان بۆ په یدا بووه و له دژی ده جهنگن. ئه م چه زی جهنگیان که هه ر له دیرین زه مانه وه تیدا بوو، هه ر تیدا مایه وه و سوودیکی مه زنیان لێ وه رگرت له به رانه بهر دوژمنیکی هاوبه شه وه و توانیان ئیمپراتۆرییه ک له هه ره ئیمپراتۆرییه کانی میژوو دامه زنین.

به لام ئه وه ده مه ی فتوحات وه ستا، هه ر وه ک جارانی ده وارنشینی به ربوونه وه یه کتر.

له بینه خت و ئیقبالی خه لیفه عوسمانی کوپی عه فان، فتوحات له سه رده مه ی ئه ودا وه ستا، خۆ ئه گه ر نه وه ستایه، ئه گه ری زۆر زۆر بوو ئه و پاپه رینه سه رتاسه ریه پووی نه دایه که هه موو کۆمه لکه ی ئیسلامی له رزاند^{۵۲}. له و کۆرپه نده ی که هه موو کۆبووبوونه وه له گهل عوسمانی کوپی عه فان، بۆ چاککردنی بارودۆخه که و کوژاندنه وه ی ئاووری فیتنه بهر له ته شه نه سه ندنی، عه بدوللای کوپی عامیر، که یه کینک بوو له والیه کانی هه ستایه وه و گوتی: "پاویژی من بۆ جه نابت، ئه ی خه لیفه ی مسولمانان، ئه وه یه: فره مانیان پی بکه یت به

^{۵۲} له مه پ ئه م پاپه رینه مه زنه کۆمه لایه تییه ده دوین له کتییی داها تووماندا به ناوی (منشأ الحركات الاسلاميه فی الاسلام).

جبهاد تا مه شغول بن، چه شهیشیان^{۴۹} بکهیت به دهسکهوتی جهنگ، تا ملکهچت بن، نهو دهمه کهسیان نایان په رژیته^{۵۰} سهرت، تنها له بیرى خویاندا دهبن^{۵۱}. له وانهیه نهو پراویژهی ئیبن عامیر پیشکشی خهلیفه ی کردوو، تاکه پراویژی کردارهکی بیت که بتوانیت نهو فیتنهیه دامرکینیتهوه. بویه حجاج توانی سوود لهو پراویژه وهرگریت، نهو دهمه ی قهله مرهوی عیراقی له بندهست بوو. له وتاره بهناوبانگه کهیدا له دهستیکی ویلایه ته کهیهوه کوتی: 'سویندان بو دهخوم. بهلینیک نادم نهیبه مه سهر، هیچ شتیک بنیات نانیم، تا شتیک نه پروخینم، جا وریای نهو گروپ گروپینهیه بن، قسه و قسه لوک زور دهیستم که گوايه خهریکی چی که تنیکن له ژیرهوه... سا به خودای ئاسمانهکان یان نهو تا وهکو به شهر پیک و پاسال دهبن، یان وها به برینهکانی له شتانهوه مه شغولتان دهکهم، مهرگی خوتان به خهلات بزائن، جا کوپم دهویت و له ماوهی ۳ پوژدا ناوی له سوپاکه ی موهلهلله بدا تومار نه کردبیت، نهوسا من و ئیوه، نهگهر خوینم نه پزانده و مالْم نه کرده غهنیمهت، من هیچم له دنیا نه زانیبیت^{۵۲}. خه لکی عیراق نهو وتاره جهه ندهمییه یان به گالته وهر نهگرت، ده تبیین به خیرایی چوون و خۆبه خشانه په یوه نندیان دهکرد به سوپاکه ی 'موهلهلله بی و کوپی نهبو سه فره وه. مههلهلله بیش فتوحاتیکى فراوانی پی کردن له ویدیو پووبارهوه (ماوراو النهر). دواتر خه لکی عیراق ئیسراحتیان کرد، پاش نهوه ی له ناوچه ئازادکراوه کانهوه سهربازی دیکه یان پتوه لکا.

^{۴۹} چه شه کردن: شتیک دهدهیت به که سیك تا نمهك بیگرییت و نه توانیت بهرامبهرت نامهردی بکات.

^{۵۰} نه پهرزان یان نه پهرژینه سهر شتیک، واته مه جالی نهو شتهت نه بیت.

^{۵۱} عباس العقاد، عبقریه الإمام لاپه ره ۷۲-۷۳

^{۵۲} الجاحج، البیان والتبیین، ج ۲ ص ۲۴۷ - ۲۴۸

لەوانەيە خەلىفە عوسمانى كۆپى عەفان نەيتوانىيىت ئەو سىياسەتەكەي ئىبن عامىر پىنى گوت، جىيەجى بىكات. وايش ھەست دەكەم ھۆكارەكەي ئەخلاقى نەرم و سىروشتى دوور لە شەپى عوسمانى كۆپى عەفان خۇي بوو، واى لى كرد بە گوئي نەكات. ئەو ەيشى كە زياتر قورەكەي خەستىر كوردبوو ەو ئەو بوو، كە عوسمانى كۆپى عەفان لەناو عىل و عەشرەتەكەيدا خۇشەويست بوو، بە جۇرىكيان خۇش دەويست كە ھەستى پى دەكرا. ئەو خزم و خويشەنەيشى، لەوانە بوون كە پاش فەتحى مەككە ھاتبوونە نىو ئىسلامەو، ەك بلىيىت بە تەواو ەتى ئيمان نەچووبو ە ناو كون بە كوني دەروونيانەو، بۆيە زۇرىك لە شوينە سەرەككەكانى دەولەتيان قۇرخ كوردبوو^{۵۸}. بەھۆي ئەمەيشەو تەپ و وشك پىكرا سووتىنران.

ەلى كۆپى ئەبى تالىب، ەسفىكى ەكىمانەي ەيە بۇ خزمانى عوسمانى كۆپى عەفان و شۆرشگىرەكان. ماناي ئەو ەي ەلى گوتوويەتى ئەمەيە: ئەوان بۇ خۇيانيان قۇرخ كرد، قۇرخكردنىكى خراپ، ئەمانىش راپەرىن و توورەبوون، بە شىو ەيەكى خراپ. ئەمەيش ماناي وايە ئەم شۆرشە دوو پالئەرى ەبوو: يەكەم، بەشيك لە قۇرخكارى لە لاين واليەكانەو، دوو ەمىش زىادەرۆي و خۇبەشياوزانىنى رەعيەت و خەلكەكەيش لەولاو. ئەو ەي راستى بيت، ەموو شۆرشىكىش بەھۆي ئەم دوو ھۆكارەو سەرچاو دەگرىت. لايەك دەستدرىژى دەكات و لايەكەي ترىش دەست دەكات بە تۆلەسەندەو ەيەكى زۇر پىس.

كەسى ياخيوو ەمىشە پىويستى بە دوو پالئەر ەيە: يەككىيان ەقلى و ئەوى دىكەيشيان عاتيفى. لە شۆرشەكەي عوسمانى كۆپى

^{۵۸} Gilmanm, the Saracems, p.۳۶۶.

عەفاندا، پالنه‌ری عه‌قلی بریتی بوو له‌و چه‌مکانه‌ی که هاوه‌لان و خوینه‌رانی قورئان و له‌خواترسان، باسیان ده‌کردن له‌عه‌دالت و زوهد و یه‌کسانی. هه‌رچی پالنه‌ری عاتیفی و سوژداریش هه‌بوو، بریتی بوو له‌: سروشتی شه‌په‌نگیزی، ئه‌وه‌ی له‌خوینی چادرنشیناندا خو‌ی مه‌لاس داوه، ئه‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر دووژمنیکیان ده‌ست نه‌که‌ویت، براکه‌ی خو‌یان ده‌که‌نه‌ دووژمن تا بیکار و عه‌لاف نه‌بن، وه‌ک له‌شیرعه‌که‌ی قوتامیشدا باسی ده‌کات.

یاخیبوان لۆمه‌ی عوسمانی کو‌ری عه‌فانیان له‌سه‌ر هه‌ندیک شت ده‌کرد، که عومه‌ر له‌سه‌رده‌می خویدا ئه‌نجامی ده‌دان. ده‌گیرنه‌وه جاریکیان سه‌رکه‌وته سه‌ر مینه‌به‌ر و گو‌تی: ^{٥٩} "... ئینجا سویندم به‌په‌روه‌ریتان، ئیوه‌ پیتکم ^{٦٠} له‌سه‌ر شتانی که پێوه‌ ده‌نین، که پازی بوون عومه‌ر بیانکات، به‌لام ئه‌و به‌پێه‌کانی له‌قه‌شیلی ^{٦١} ده‌کردن، به‌ده‌سته‌کانی میرازی ^{٦٢} ده‌گرتن، به‌زووبانی ده‌یشکاندن، ئیوه‌یش له‌حه‌یه‌تان ^{٦٣} ملتان بق‌خووس ده‌کرد و نه‌تان ده‌وێرا فزه‌ بکه‌ن. به‌لام من نه‌رمونیانم له‌گه‌لتان، شانم بق‌راخستوون، ده‌ست و زمانیشم لی گرتوونه‌ته‌وه، بۆیه‌ ئاوا زاتان هه‌یه‌ له‌به‌رده‌مدا ده‌م بکه‌نه‌وه. ^{٦٤}....

ئهم قسه‌یه‌ی عوسمانی کو‌ری عه‌فان له‌دیویکه‌وه‌ پاسته‌، چونکه‌ عوسمانی کو‌ری عه‌فان له‌په‌فتاری و که‌سیتییدا جیاوازییه‌کی وای نه‌بووه‌ له‌گه‌ل عومه‌ردا، هه‌ر به‌پراستی باسی ده‌که‌ن که ئیمانداریکی سالح بووه‌، به‌لام لایه‌نگری خزمانی زور به‌ناشکرای کردووه‌. خه‌لکیش هه‌ز ناکه‌ن گه‌وره‌ و پێشه‌نگه‌که‌یان به‌لای هه‌چ مروفیکدا

^{٥٩} پیتک: تانه‌لیدان.

^{٦٠} له‌قه‌شیل: نانه‌ژیرپێ.

^{٦١} میرازگرتن: دارکاریکردن.

^{٦٢} له‌حه‌یه‌ت: له‌ترس.

^{٦٣} بنوا‌ره‌ ته‌ها حوسه‌ین: الفتنه‌ الکبری، به‌رگی دوو، لاپه‌ره‌ ٢٠٤ - ٢٠٥

دای بتاشن، ئیدی ئەو کەسە ھەر کەسیک بیت. سەرگەرەوی دووربین ئەوەیە، خۆی لە بچووکتترین دلتهنگی و گومان بیاریزیت.

عومەر لەگەڵ خۆی و کۆرەکەیی خۆیدا توند بوو بەر لەوەی لەگەڵ خەلکیدا توند و سەختگیر بیت، بۆ خۆی ئەم کارە لەناو خەلکیدا جێکەوتیکی تایبەتی ھەبوو. بنیادەم کاتیک دەبینیت ئاغاکی لەگەڵ کۆرەکالی خۆیدا توندە، بێگومان ئەمانیش بەرگی توندی ئاغان دەگرن، ھەموو کاروباریکی ئاغایش بە شیوەیەکی جوان ڕافە و شڕۆفە دەکەن. بەلام ئاغایەک بیت بە دلۆدایەنی کەسوکاری خۆی و لە کاروباردا بیانخاتە پیش خەلکی بێگانەو، ئەو ئاغایە ھەرچەندیش دەروونخواوین و نییەتپاک بیت، خەلکی زمانی خێری بۆ ناچەرختن. خەلکی لەسەر کارە ڕووکەشەکان ڕیار لەسەر چاک و خراپی گەرەکانیان دەدەن. ھەرکاریکیش ئەم سەرگەرەویە ھەستیت بە کردنی لە سوود و بەرژەوێندی خۆی و خزماتی، زۆر بە خیرایی بە ھەرگا و پەنجەرەیی مالاندا دەچیتە ژوورەو و ھەموو عالەمەکە دەیزانن و ڕۆژ لە دواي ڕۆژیش موبالغە و درۆی زیاتری پێوە دەلکێتریت. عوسمانی کۆپی عەفان پاساویکی شەری ھەبوو لە بەرانبەر ئەو کەسانەی کە دەیانگوت، بۆچی ئەبا بەکر و عومەر بە لای خزماتی خۆیاندا نەدەرۆیشن، کەچی تۆ دەرۆیت؟ ئەویش دەیگوت: ئەوان لەبەر خاتری خودا نەیان دەکرد، من لەبەر خاتری خودا خەمی کەسوکارم دەخۆم.

دەگیرنەو کە عوسمانی کۆپی عەفان لە زەماوێندی کۆرەکەیدا، دووسە ھەزار درھەمی داو بە بووکەکەیی. کلێلداری بەیتولمالیش ھات بە گرێانەو (زەیدی کۆپی ئەرەم) پەخنی لە کارەکەیی گرت و تکای کرد دەستلەکارترانی بۆ واژۆ بکات. عوسمانی کۆپی عەفان بە واقعی و پەماوێوە تەماشای کرد و گوتی: "ئەو بۆ ئەو شین دەکەیی

کورپی ئه رقهم، ئایا خزمایه تیت پچران دووه؟"، وه لامی دایه وه کوتی: (نه خیر ئه ی گه وره ی مسولمانان، به لکوو بۆ ئه وه ده گریم، وامزانی ئه مه ت له جیاتنی ئه و ماله دا بر دووه ته وه، که له سه رده می پیغه مبه ردا (د.خ) به خشیبووت. سویندم به په روه رین، ئه گه ر سه د دره میشت بدایه تی، هینشتایش هه ر زور بوو). عوسمانی کورپی عه فان له م قسه یه ی رقی هه ستا و پنی کوت: "کلیله کان دانی با بیده م به که سیتی دیکه ئه ی کورپی ئه رقهم."

ئهم سیاسه تی "خاترگرتن و خزمایه تییه" که عوسمانی کورپی عه فان لینی ده وه شایه وه، خه لکی له خۆی پرکردبوو. بۆشاییه کی له نیوان خۆی و په عیه ته که یدا دروست کردبوو. خه لکی وایان لیه اتبوو، هه ر کاریکی ده کرد، ئه مان به شیوه یه کی خراپ لیکدانه وه یان بۆ ده کرد. عوسمانی کورپی عه فان له زۆریک له کاره کانیدا، خیر و به رژه وه ندی خه لکه که ی له به رچاو ده گرت، بۆ نمونه: "فراوانکردنی مزگه وتی پیغه مبه ری خودا"، "کوکردنه وه ی قورئان"، "به خششی زیاده به خه لک"، "ناردنی شاند بۆ شاره کان" و هیی تریش، به لام خه لکه که ده یان کوت خه ریکی کاری زیانبه خشه و له سه ر کاره کانی توانجیان لی ده دا. ته نانه ت له کاتی به رینکردنی مزگه وتی پیغه مبه ردا (دروودی خوای له سه ر بیت)، ده یانگوت: "بنواره خه ریکی فراوانکردنی مزگه وته، وازی له سونه تی پیغه مبه ر هیناوه و خه ریکی بیده عیه."

ئه وه ی که له م بابه ته دا نامۆیه، قسه که ی عه باسی کورپی عه بدولموته لیه، ئه و پیاوه ی به دووربینی ناسرابوو، هات و به عوسمانی کورپی عه فانی کوت: "... ئه گه ر تۆ خۆت بۆ خه لکی تۆمه تبار کردووه، ئه و خه لکیش بۆتۆ خۆیان تۆمه تبار کردووه، ئه گه ر ئه وان ده یانه ویت له چنگت ده ری به یینه وه، ئه وه پشتر تۆ له چنگی ئه وانه ت ده ره ینا بوو... ئه م کاره هیه عه بیکی تیدا نییه". ئه م قسه یه ی

عه باس، ئاماژه یه کی پوونه بۆ ئه و گرفته کۆمه لایه تییه ی که عوسمانی کوپی عه فان پیوه ی دهینالاند. ئه وه که لیتیکی دهروونییه، پوژ به پوژیش له ته شه نه دایه، هه ر کاریک عوسمانی کوپی عه فان پیی هه ستیت، خه لک راڤه ی هه له ی بۆ ده که ن، خه لکیش هه رشتیک به عوسمانی کوپی عه فان بلین، ئه م به هه له لیکدانه وه ی بۆ ده کات. ئیدی لیره وه یه که م ده رکه وته کانی ململانی له نیوان گه ل و ده سه لاتداراندا خۆی نیشان دا.

به لام له سه رده می عومهری کوپی خه تابدا شسته که به جوړیکی دیکه بوو. هه رچه ند عومهر هه له یشی هه بوو، په رگیریشی تیدا ده بینرا، به لام هه ر خه لکه که سوپاسگوزار بوون، پیزیشیان لئ ده گرت به هه ر جوړیک بوایه. له نیوان عومهر و په عیه ته که یدا، هه ماهه نگیه کی دهروونی زۆر قوول هه بوو. نهینی ئه مه یش ئه وه بوو، عومهر زۆر عادل بوو، له هه مان کاتیشدا زاهید. ده لیت پوژنیکیان بیستی، یه کیک له کوپه کانی مه یی تۆشیوه، فه رمانی ده رکرد به فه لاقه کردنی و کوره مرد، هه واله که له ناو خه لکیدا بلاو بووه وه، تا خه لکی هتنده یان زیاده روپی و موپاله غه تیدا کرد، عومهریان خسته ژوو رووی گومان و شوبه وه، خۆ ئه گه ر که سیک گازه نده ی له عومهر کردبا، خه لکه که ده یان نه راند به سه ریدا: 'ده مت داخه.... ئه گه ر عومهر وه ک ئه وه بوایه که تۆ ده یلیت، ئه وا له کوپه که ی خۆی خوش ده بوو، جه رگی خۆی نه ده سووتاند'. به م کاره یش حاکم و په عیه ت بوو بوونه یه ک جه ستی بئ که له به ر. کۆمه لگه یه کی به تویان پیک هتنبوو.

ئه گه ر که لین که وته نیوان حاکم و په عیه ته وه، ئه وا ته نها به شتیکه وه داناسه کتی، به لکوو پوژ له دوا ی پوژ زیاتر په ره ده ستینیت، هه ر یه ک له لای خۆیه وه ناونا تۆره له وی دیکه ده نیت و بانگ و سه لای شه پ و دوژمنایه تی به رز ده که نه وه. ئه و که لینه ی که ده که ویته ئه و

نیوهندهوه، هیئده کهلینتیکى مهجازی و ئیعتیباریه، هیئده کهلینتیکى راستهقینه نییه. ئەمەمان به دووچاوی خوومان له حکومهتی ئیستای عیراقدای بینی. ئەم حکومهته هەرچییهک بکات، خەلکهکه به ههله لیکدانهوهی بۆ دهکهن، ئەمەیش لهبەر ئەوهیه، خەلکهکه خوشه بوون لهسەر بینینی سەرکردهکانیان که هەر به لای خزم و کهسی خۆیاندا دای دهتاشن. هەر کهلینتیکى دهروونی له نیوان دهسەلات و گەلدا دروست ببیت، دوور یان نزیک پەل دههویت بۆ ههگیرسانی شوێش و پاپهپین. ئەم جووره کهلینهیش له سهردهمی عوسمانی کوپی عهفاندا دروست بووبوو، عوسمان هەرچهندی ههول و کۆشش دا، له خەلکهکهی نزیک بێتهوه، بارودۆخهکه هینور بکاتهوه، خزم و کهسهکهی دهبوونه بهربهست و پێسهکهیان لێ دهکردهوه به خوری.

کوشتی عوسمانی کوپی عهفان بووه پالنه‌ر و به‌لگه‌یه‌ک به دهست خزمه‌کانیهوه، تا شوێشهکه ته‌فره‌ بدن به‌ر له‌وه‌ی بگاته ئامانجه‌کانی خۆی. ئەمەوییه‌کان، کراسه‌که‌ی عوسمانیان له‌سەر مینه‌ره‌کان به‌رز ده‌کرده‌وه و وه‌ک دروشمی بزوتنه‌وه‌ پە‌کخه‌ره‌که‌یان. ئەم کراسه‌ی عوسمانی کوپی عهفان له‌ میژوودا ناوی ده‌رکرد، گه‌یشتووه‌ته ئاستیک که نموونه‌ی پێ ده‌هینریته‌وه‌ له‌و شوێنانه‌ی که که‌سیک به‌ قسه‌یه‌کی جوان ده‌یه‌ویت بگاته ئامانجیکى خراپ (کلمه‌ الحق فی سبیل الباطل). کومه‌لیک شوێرش له‌ سهردهمی ئەمەوییه‌کاندا ڕوویان دا. به‌لام ئەمەوییه‌کان هەر به‌رده‌وام بوون له‌سەر ئەو شتانه‌ی که له‌ سهردهمی عوسمانی کوپی عهفاندا خه‌ریکی بوون له‌ قورخکاریی ده‌سەلات و فیزکردن به‌سەر خه‌لکیدا. ئەمەوییه‌کان پێه‌وییان له‌ یاسا‌کانی بیابان ده‌کرد له‌ ده‌سه‌لاتداریدا. هەر بۆیه‌ فه‌قیه‌ و زاهیده‌کان، به‌ پێنماییه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی ئیسلامه‌وه‌ خه‌لکیان له‌ دژ هان ده‌دان و ده‌یان ویست له‌ شان و شه‌وه‌کیان بدن.

ئەگەر لیکۆلینه وەیهکی دەروونی بۆ شوێرشه یەک له دوای یهکهکان بکهین، ئەوا پێک گوزارشته لهو ململانی دەروونییە ناو خەلک که بهرانبه دهسهلاتدارهکانیان ههیان بوو. خەلکی ئەو دەم و ساته به توندی گرفتاری ململانیی دەروونی بووبوون. له کونی ناو دەروونیاندا هیشتا هه چادرنشین بوون، له مەلاشهوه داویان له سههرگه و رههکانیان دهکرد، دوای په یامهکانی ئیسلام بکهون. به مانایهکی دیکه ئەگەر بیلیم: دلیان هه دهشتهکی و زووبانیان ئیسلامی بوو. له سولتانهکانیان داوا دهکرد، پێڕهوی یهکسانی و دادپهروهی بن، کهچی خۆیان له واقیعدا وهک هه موو کوپانی هۆزهکانی دیکه، خهریکی وهسفوسه نای هۆز و تیره کهی خۆیان بوون، به شانوبالی باپیرانیاندا هه لیان دهدا. دههات په خنهی له ئاگاهه دهگرت به بهلگه ئاینی و له ولایشهوه به شمیری خێلهکی له دژی راست ده بوویهوه. به کردار خێلهکییهکی خۆبهشتزان و بهگوفتار زاهیدیکی له خواترس ده رده که وتن.

ئهمانه ناتوانن شوین پێنماییهکانی ئیسلام بکهون، شوینکه وتنکی راسته قینه، چونکه پێچه وانه دیته وه له گه له وهی له سههری به کردهیی پهروه رده کراوه، له کاتیکدا دهیشیه ویت دهسهلاتدارهکان، موسولمانی عه یاره ۲۴ بن. بۆیه دهسهلاتدارانیش پهستن بهم دووفاقیه که له پهفتار و کرداری په عیه ته که یاندا ده بیینن. دهسهلاتداران پێک له سههر ئەو پیتمه ده پۆن که له سههری پاهاتوون له ژبانی واقیعدا، ئەوان ئەو قسه یه ی پێغه مبهریان به سهردا جیه جی ده بیت که ده لیت: 'خۆتان چۆن بن، هه ره وهیش ده بیته ئاغاتان'. ئەمانه گوێ نادهن به وتی وتی خەلک، له سههر ئەو شیوهیه ده پۆن که ژبانی واقیعی خەلک داخواییه تی. هیشتا ئەمان لۆمه ی په شه خه لکیش ده کهن، که بۆچی ئەوهی به زمان ده یلین له کرده وهی پۆژانه تاندا جیه جی ناکهن.

له واقعیشدا، زۆرینهی شوپرشهکان بههوی ئهم سروشته دووفاقیهوه بووه. هیچ گومانیک لهوهدا نییه، مرؤف داوی دادپهروهی دهکات و خۆشی جیهجیی ناکات. پنیوسته لهسه فرماندهوای دادوهر، وهلامی داواکارییهکانی خهلکی بداتهوه، حهقی بهسه کرداری خهلهکوه نهبیته و لهسهی لومهیان نهکات. بهمهیش کومهلگه ههردهم له بهرهوپینشچوون و گهشه و نهشه دهبیته. عهلی کوپی ئهبتالیب له سهردهمی خۆیدا، ئاوا باسی خهلهکهکی دهکات: (بزانن ئیوه له پاش هیجهرت، بوونهوه دهشتهکی -مهبهست له دهشتهکی لیرهه تانهیه- پاش نازادکردنی ناوچهکان بوونه تاقم تاقم، هیچ فریکتان به ئیسلامهوه نییه، مهگهر تهنها به ناو، هیچ هۆشیکتان به لای ئیمانیهوه نییه، مهگهر تهنها به شکل. ئیوه دهلین: (العار ولا النار)، وهک ئهوهی بتانهویته ئیسلام سهرهوخوار بکهنهوه).

عهلی کوپی ئهبی تالیب بهو شیویهی که لهناو خهلهکیدا باوه، دهسهلاتداریتی و حاکمیتی نهدهکرد، ئهوه کهسیکی رهخنهگر و یاخی بوو ههتا ئهوه دههمی گیانی سپارد. ئهوه له بهشی ئایندهدا باس دهکهین. ئهوه به قهلب و قالب یاخی بوو، شوپشگیر بوو، کهسیکی دووغلایقه نهبوو، ههر بۆیه دهبینرا، رهخنهی لهسه دووغلایقانهیی له کومهلگهکی دهگرت، به تایبهتی کاتیک به زمان پهسنیان دهکرد و به کردهوه له دژی پیلانیان دادهپشت. ئهمهیش یهکیک بوو له ههره گههرهترین هۆکارهکانی دارووخانی ههموو شوپرشهکانی سهرهتای ئیسلام، دلی خهلهکی لهگهڵ شوپشگیراندا بووه، شمشیرهکانیشیان له دژیان.

دهلین: موعاویهی کوپی ئهبو سوفیان، پرسپاری له یهکیک له زاناکان کرد دهربارهی گوزهرانی ویلایهتهکان و سروشتی خهلهکهکی، ئیدی زاناکهیش وهلامی دایهوه، گوته: "خهلهکی مهدینه، له ههموو کهس

زیاتر سوورن لەسەر خراپەکاری لە دەروونیاندا، بەلام دەستیان تیی ناچیت بیکەن. خەلکی میسر زۆر بەینیان لەگەڵ خراپەکاریدا خۆشە، بەلام زۆر زوویش پەژێوان دەبنەو. مەردوومی شامیش گویراوە لێرینی خەلکین بۆ ئەمیرەکانیان و زۆر توندوتیژیشتن لە بەراێبەر دۆژمانەو. ئاشکرایە ئەم خەشتە بەندییە و لاتانی مسولمان، خەشتە بەندیی کابرایەکی ماستا و چییە، کە دەیهوینت لە ئەمیر نزیک ببیتەو، کە وا گوزارشت لە هەموو ناوچەکان دەکات، کە حەزیان لە خراپە و ناشووبە، بێجگە لە خەلکی شام. مەردوومی شام لە چاوی ئەم زانا شارەزایەو، تاکە باشتەری ناو هەموویان. لە چاوی منیشەو، ئەوان تاکن لە خۆزگارکردن لە گریی دەروونی و دووفاقی کەسیتی.

عەبدولمەلیکی کوری مەروان، چوووە سەر مینبەری مەدینە و بە هەپەشەووە گوتی: ((باش باش بزانی، من کاروباری ئەم میلەتە نابەم بەرێوە، مەگەر بە شمشیر نەبیت، هەتا بیروبوواتان ڕێک و دروست دەبیتەو. ئێوە کردەوێ کۆچەرییەکان (المهاجرین) تان لە بەرچاوە کە سەرەتا کۆچیان کرد بۆ مەدینە، کەچی هیچ وەکو ئەوان پەفتار ناکەن. ئێوە، ئێمە بە تەقوای خوا ئامۆژگاری دەکەن، کەچی خودی خۆتانان بیروبووەو. سویندم بە پەروەرێنتان، هەر کەس لە ئێوە بیت و پێم بلێت لە خوا بترسە، ئا بەم شمشیرە لە گەردنی زەردی دەدەم.^{٦٤}

حەججیش هەر هەمان شتی بە خەلکی کوفە گوت، ئەو دەمە ی عەبدولمەلیک کردی بە والی لەوێ. ئەو پێناسەی خەلکە عێراقی بە "خەلکیکی ملنەدر، دووڤوو و بەد ئەخلاق" کرد. ئەم وەسفە ی حەجج بوو بونیشتەخۆشە ی سەر زاران، تا ئیستایشی پێوە بیت. هەر

^{٦٤} - بنواری: جرجی زیدان، التمدن الاسلامی. بەشی ٤، لاپەرە ٨٣.

کات باسی خەلکی عێراق بکریت، لەگەڵیشدا باسی ملنەدەری و دوو پرووی دەکریت (العراق بلد النفاق والشقاق). جاحز هەولی داوێ ئەم تۆمەتە بە جۆریک لە جۆرەکان بە ئاراستەیکە ئەهوەنتردا بەریت و کەمێک تەئوولی بابەتە کە بکات بە بەراوردکردنی خەلکی عێراق بە خەلکی شام. بۆیە دەلیت: 'هۆکاری گونجراپەلینەکردنی خەلکی عێراق بۆ فەرمانرەواکانیان و ملکەچی خەلکی شام ئەوێە کە: خەلکی عێراق خاوەنی بیریکێ تیژن، لەگەڵ زیرەکی و بیرتیزیدا هەمیشە لیکۆلینەو و بەدواداچوون هەیه، لەگەڵ بەدواداچوون و لیکۆلینەو و هەمیشە پیس و پاککردنی خەلکی هەیه، لەم پیس و پاکەیشدا فەرمانرەوای باش لە ناباش جیا دەکریتەو و عەیبوعاری فەرمانرەوایان دەردەخریت. بەلام خەلکی شام کەللەپووت و دەملەلاسکەچین. تا ئیستایشی بە دەمەوێ بیت، خەلکی عێراق هەر ناسراون بە بیکۆتییان بەرانبەر فەرمانرەواکانیان و ملنەدانیان لە بەرانبەر دەسلەتەو.

بەلام جاحز هیچ بەردیکی نەخستووێ سەر بەرد بەم کارە. ئەو دەلیت: خەلکی عێراق بەهۆش و بیرن، هێی شام بیهۆش و دەماغ سست. ئەو بەم کارە قورپەکە خەستتر کردووێتەو. ئەگەر پەخنەگریک پەخنە لێگریت و بلیت: بە چی پێوەریک خەلکی عێراق ئاوان و هێی شامیش ئاوەها نین؟ لەوانێ جاحز ئەم پۆلینە لە پرووی جیاوازی سروشتی خەلکی هەردوو ناوچەکەو کردبیت، بەلام زانستی کۆمەڵناسی سەردەم، ئەمە بە درۆ دەخاتەو. سروشتی مرق لە هەموو شوێنیک و هەموو کاتیکدا هەر یەکیکە، ئەگەر جیاوازییەک هەبیت، ئەوا لە پرووی سروشت و خۆپسکی مرقەوێ نییە، بەلکە دەگەریتەو بۆ جیاوازی پێکھاتە کۆمەلایەتی. ئەوێ لیکۆلینەوێ بۆ ئەو کۆمەلگە ئیسلامییە کردبیت کە لە عێراقدا سەرچاوەی گرتووە،

له گهل نه وهی که له شامدا هه بووه، بیگومان جیاوازییه کی فراوان ده بینیت. پاسته که هه ردو وکیان له خپله کییه وه گه شیان کردووه، به لام نهو چینه ده سه لاتداری که فرمانر هوی خه لکی عیراقیان ده کرد، جیاوازیوون له وانه ی فرمانر هوی شامیان کردووه. نه وانه ی پرویان کرده شام و بوونه ده لاتدار و گوره، نه وانه بوون که کاتی خویشی گوره و سهرداری قورپه ییش بوون. به لام نه وانه ی عیراق، جوړیکی دیکه بوون. ژورینه یان له کوچه ری و پشتیوانه کان بوون، نه وانه ی که له پښه یی ئیسلام و جیهاده وه پله یان به رزبوو بووه وه و بوو بوونه گوره و سهردار^{۱۰}.

له مه وه بزمان پوون ده بیته وه، که به ها کومه لایه تییه کانی هه ریه که له دوو ناوچه یه جیاوازی. له عیراق، وه عزی ئاینی پوولی هه بوو، به لام له شام به ها خپله کییه کان له ره و اج و بره ودا بوون. بویه نهو مملانی دهروونییه ی تووشی خه لکی عیراق ده بوو، له شام نه ده بینرا. به نی ئومه ییه، له شام، هه ر له سه ر پتوپه سمی خپل دهرویشتن به پښگادا، هپچیک له ئیسلامه وه فیر نه بوو بوون، مه گه ر شته پرواله تی و تقووسه کان، نهو خه لکه خپله کییه ییش که شوینیان که وتبوون، هپچ تووشی مملانی تی دهروونی نه ده بوونه وه، دل نه رخه یان و بیگرفت شهو لینی ده نوستن. چونکه دابونه ریتی کونیان، له مه دهوله ته تازه شه شدا هه ر شکودار و گرنه که تماشدا ده کرا. به لام له عیراق، به پښه وانه ی نه مه وه بوو. جیاوازییه کی فراوان و به رچاو له نیوان به ها کانی خپل و ئیسلامدا ده بینرا. به ها ئیسلامیه کان له عیراق پوون و کاریگر بوون، چونکه بانگخوازه کانی له وانه بوون که له گهل پیغه مبه ردا به رگه ی نهو هه موو نارپه حه تی و زه حمه ته ی سهره تای

^{۱۰}- ده لپن ژماره ی نهو هاوه لانه ی چوونه ته کوفه، ۱۴۸ هاوه ل بوون. له شوینکه وتوانیش ۸۵۰ دانه یان چوونه ته نهوئ. ته به قانی ئیبنو سه عد به شی شه شه م.

ئیسلامیان گرتبوو، دواتریش شانبه‌شانی په‌یام‌بهر جیهاد و تیځو‌شانیان کردووه. ئه‌و هاوه‌لانه‌ی له‌ عیراق نیشته‌جی بوون، به‌راورد به‌وانه‌ی له‌ شام بوون، ئه‌گه‌ر هیلیکی به‌یانی هه‌بوايه پێژه‌کانیانمان دیاریکردایه، ئه‌وا جیاوازییه‌کی فراوان به‌دی ده‌کرا.

دکتور ئه‌حمده‌ ئه‌مین ده‌لێت: ((له‌ راستیدا ئه‌و ململانییه‌ی له‌ نینوان نه‌فسیه‌تی ئیسلامی و نه‌فسیه‌تی جاهیلی دا‌ پرووی داوه، که به‌ها جاهیلییه‌کان په‌گه‌رپیشه‌یه‌کی زۆر قوولترین له‌ ده‌روونی خه‌لکه‌که‌دا هه‌بووه. ئیسلام هه‌رگیز هه‌موو عه‌ره‌بی له‌سه‌ر یه‌ک سیف‌ه‌ دانه‌مه‌زاندووه، به‌لکوو ئه‌وانه‌ی که دامه‌زرا‌بوون به‌ جوانی له‌سه‌ری، ته‌نها کۆچه‌ر و پشتیوانه‌کان بوون، ئه‌وانه‌ی که به‌ها ئاینیه‌کان چووبوویه‌ کون‌به‌کونی ناو ده‌روونیا‌نه‌وه، خۆیانیا‌ن بۆ یه‌ک‌لا کردبوویه‌وه و خه‌ریکی جیه‌جیکردنیا‌ن بوون له‌سه‌ر خۆیا‌ن. به‌لام ئه‌وانه‌ی که له‌سه‌ر کوفر و مله‌جه‌ریی خۆیا‌ن به‌رده‌وام بوون تا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر) و هاوه‌لانیان بینیی له‌ پوژی فه‌تح، که چۆن سه‌رکه‌وتن، ئه‌مانه‌ ته‌نها ئیسلام بوون و ئیمانیکی ئه‌وتۆی پته‌ویان له‌د‌لدا جیگیر نه‌بوو^{٦٦})).

له‌ راستیدا ئه‌و نا‌په‌حه‌تی و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ی یه‌خه‌ی یه‌که‌م گرووپ له‌ ئیماندارانی گرت، ده‌توانین ب‌لێین شیوه‌یه‌که‌ له‌ شیوه‌کان له‌بێژنگدان بوو. له‌ ده‌می سه‌ره‌تادا، ئه‌وه‌ی ئیمان نه‌چووبوايه ناو شاده‌ماره‌کانیه‌وه، به‌رگه‌ی بارودۆخه‌که‌ی نه‌ده‌گرت. به‌لام له‌ پاش سه‌رکه‌وتن و نفووزی ئیسلام به‌سه‌ر ناوچه‌کاندا، ئیدی ورده‌ ورده‌ ئه‌وانه‌ی ده‌هاتن تیگه‌ل بوون، تیا‌یا‌ن بوو ئیمانی ه‌تیا‌بوو، تیا‌شیدا‌بوو، بۆ غه‌نیمه‌ت و فرسه‌ت سه‌ری کردبوو به‌تاو ته‌ندوره‌که‌دا. له‌ به‌ختی باشی عیراق، یا‌ن له‌ به‌ختی په‌شی، ئه‌وانه‌ی که بۆی هاتن و تیا‌یدا

^{٦٦} - بنوا‌ره: ئه‌حمده‌ ئه‌مین، فجر الاسلام، ص ٨٢.

نیشته چی بوون، نه وانه بوون که له سهره تادا ئیمانیا ن هینابوو، ئینجا له سه ریشی جهنگابوون. له بهر نه مه وه عز و ململانی ئاینیه کان به بهر و تر بوون لیره. هر بویه خه لکی عیراق که وتیوونه نیتوان دوو ئاراسته ی جیاواز له دابونه ریتی خپله کی کون و پرتماییه کانی ئیسلام.

نه و کاته یشی جهنگ له نیتوان عیراق و شامدا هه ستا، مه به ستمان له جهنگی سه فینه. نه م دیارده یه وهک مانگی چوارده به دی دهکرا له خه لکی عیراقدا. له و کاته ی که خه لکی شام، به ته وای گوئ له مشتی نه میره کانیان بوون، خه لکی عیراق مقومقویان بوو، خرۆشی شوپش له شی داهیزرانده بوون. پرسیار له موعاویه ی کورپی نه بوسووفیان کرا، هوکاری سه رکه وتنت له جهنگی سه فیندا چیبوو؟ نه ویش به م شیوه یه پوخته ی مانای پێ گه یاند:

یه که م: عه لی کورپی نه بوتالیب نه یینی خۆی ئاشکرا ده کرد، به لام من سه رقایم بووم.

دووهم: جهنگاوهرانیکی بیقه ر و پر له ته نگه ژه ی هه بوو، به لام نه وانه ی من که مترین ته نگه ژه یان هه بوو، له کاتیکدا به بی فه رمانی من ده ستیان به ئاوی سارد و گه رمدا نه ده کرد.

سینهم: له لای قوربه یش، من له و خۆشه ویستترم.^{٦٧}

من وا ده زانم، نه م سێ هوکاریه ی که موعاویه ی کورپی نه بوسووفیان باسی کردن له سه ر عه لی کورپی نه بو تالیب، هه رسیکیان له یهک خالدا خۆی نیشان ده دات، نه ویش نه وه یه که له سه ره وه باسما ن کرد. نه و چینه ی که زه مامی ده ورانیان به ده سته وه بوو له شام، نه وانه بوون که له سه رده می جاهیلیدا نه شراف و گه وره و به ده سه لات بوون.

^{٦٧}- بنواړه: حاحز، سه رچاوه ی پېشوو، ج ٢، ص ٩٤.

ئەمە لە کاتیکدا مەردوومی عێراق پێک دەهات لە قورپرائ(قورئانزانەکان) و هاوێلانێ پێشینی وەک عەمماری کوپی یاسر و هەندیکێ دیکە. عەلی نەیدەتوانی نەپێنی خۆی قایم بکات، وەک معاویە، چونکە خەلکی عێراق لە هەموو شتیکدا پرسایریان لێ دەکرد و موناڵەشیان لەسەر هەموو هەلسوکه‌وتیک لەگەڵدا دەکرد. هەر بۆیە لە داروبەردا (لە سەغیرە و کەبیرەدا) لەگەڵی ناتەبا بوون. بەلام شوینکەوتوانی معاویە، وەک چۆن لە جەنگی پوژانی جاهیلیدا دواي گەرە و سەردارەکانیان دەکەوتن، ئاوا لیڤرەش بە شوین سالاڕەکانی خۆیانەووە بوون بەرەو مەیدانی جەنگ.

ئەوێ لیڤرەدا شایەنی باسکردنە، ئەوێ: عەلی کوپی ئەبوتالیب لە بەخشیندا پێک دەتگوت پێغەمبەرە (د.خ)، هیچ جیاوازییەک نەبوو لە نێوان پەش و سووریکدا لەلای، هەمووی بەقەد یەکی دەدانی، بەلام معاویەي کوپی ئەبوسوفیان، تەماشای کابرای دەکرد، بزانییت لە پووی نفوزی کۆمەلایەتی و شانۆشەوکه‌تەو چەند دەژی، هێندەي دەدایە. ئەمەش یەکیکی دیکەبوو لە ھۆکارەکانی سەرکەوتنی، بەسەر عەلی کوپی ئەبوتالیبدا. دەلێن: خوزەیمەي کوپی سابیتی ئەنساری، کە لە مسولمانەکانی سەرەتای سەرەتا بوو، لە جەنگی صفیندا لەگەڵ عەلی ھاتبوو، بەلام نەدەجەنگا، بەوردی تاقیباتی عەماری کوپی یاسری دەکرد، کاتیک دیتی عەمار کوژرا، گوتی: 'ئەرەوێ لا گومرایي بەدیارکەوت،' ئیدی ئەمیش دەستی بە جەنگ کرد ھەتا کوژرا. ئەم ھاوێ لە ئەنسارییە، دلی بە شەپکردنەوێ نێیە ھەتا دلنیا دەپیتەوێ کە لەبەری حق و راستییە بە برۆای خۆی. دواي یاسری کوپی عەممار کەوتبوو، لەبەر ئەوێ پێغەمبەری خوا (د.خ)، فەرمووبووی: 'دایکت شینت بۆ بکات ئەي کوپی سومییە، گرووپیکي تاوانبار تۆ دەکوژن'. ئیتەر زانی کە ئەو خەلکەي شام کە عەماریان کوشت، تاقمە

تاوانباره که بوون.

دهیشگیرنه وه ئه وه ده مه ی خه لکی شام زانیان ئه وه عه ممار کوژراوه. هاتنه وه به خۆیاندا و له و شوینکه وتنه کوژرانه یه که میک پاشه کشه یان کرد، مقومقو که وته نینوانیانه وه. بۆیه معاویه ی کوری ئه بوسووفیان به خه لکه که ی گوت: "ئه وه ئیمه نین که کوشتوومانه، به لکوو ئه وانه کوشتوویانه که هیناویانه". ئیتر خه لکه که بیده نگ بوونه وه و گه رانه وه سه ر سروشته ئاساییه که ی خویان.

باسکراوه که که سیک ی خه لکی عیراق، هیندیک گومانی کردبوو، ده یگوت: خه لکی شامیش وه کو ئیمه نویژ ده کن، قورئان ده خوینن، دان ده نین به پیغه مبه رایه تی (موحه مه ددا دروودی خوی له سه ر بیت)، بۆیه پۆشته لای عه ممار که میک به ر له کوژرانی و لینی پرس ی. عه ماریش وه لامی دایه وه: "ئه م سوپایه ی معاویه، هیچ جیاوازییه کی له گه ل سوپاکه ی باوکیدا نییه ئه و کاته ی هاتن جه نگیان له گه ل پیغه مبه ری خودا کرد، من ئیستا له سه ر هه مان بنه ما و باوه ر له دژی ئه م سوپایه ی ده جه نگم". ئیتر کابرا عیراقیه که دلی ئاوی خواره وه و گه رایه وه ریزه که ی. ئه م پووداوانه، به کۆی گشتی، ئاماژه ی ئه وه مان ده ده نی که خه لکی عیراق تووشی ململانی ده روونی بووبوون، کۆی گشتی هه موو خه لکیش، هه ر شوینه و به ریزه یه ک، به لام وه ک ده رده که ویت خه لکی عیراق پشکی شیریان هه بووه له م مه ینه ته دا.

ئه و ناوچانه ی که عه ره ب له سه رده می ئیسلامدا بنیاتیان نا، هه ر وه ک پروفیسور "Gibb" ئاماژه ی پێ ده دات، خه لکه که یان پێک هاتبوون له دوو جوړ که س، یه کیکیان خه ریکی ئازادکردنی ناوچه کان بوو به هه لگرتنی شمشیر، ئه وی دیکه یش هه لگری قورئان بوون. زۆرینه ی تاکه کانی عه ره ب له وه ده مه دا هه ردوو که سایه تییه که یان له خۆیاندا

کۆبووه وه، له لایه که وه خه ریکی ئازادکردنی ناوچه کان و جهنگ بوو، له لایه کی دیکه یشه وه قورشانخوینیکی خاوهن ته قوا بوون. ئەم دیارده یه یه یه ده کریت بۆ ماوه یه ک به رده وام بیت، به لام درهنگ و زوو هر ده ته قیته وه. تایبه تمه ندیه کانی جهنگ له هه ندیک کاتدا، داخوازی ئەوه یه مرووف که میک له دینداری و ته قوا خۆی دوور بخاته وه، ئەگینا ئیشی له بهر ناپوات. ئەمانه گه رفته گه لیکی گه وری دهروونی و کۆمه لایه تین، مسولمانه کانیش زۆریان به دهست ئەم ده رده وه کیشاوه، ئیدی خه لکی عیراق له م نیوه ندەدا پشکیان له پشکی هه موولا زیاتر بوو، تا وای لیهات، ئەم نه خوشیه بووه میوانی هه میشه یی.

له کۆتایشدا هه جاج هات بۆیان، له ناویاندا بۆ میژوو قیراندی: هۆ خه لکی عیراق، هۆ خه لکی لاسار و نیفاق. ئەم ناوایان و هاواری هه جاج بووه نیو و شۆره تی خه لکی عیراق و نه وه له دوی نه وه باس ده کریت و ده گوتریته وه.

شایه نی باسه، ئەو دهسته واژه ی 'نیفاق' ه ی که هه للاج ده یگوت، ئەو دهسته واژه باوه نییه که ئیمه پۆژانه به کاری ده هیتین. به لکوو بریتییه له ملامانییه کی دهروونی، که خه ریکه مرووف بکات به که سیک دووفاق (الشخصیه المزدوجه). خه لکی عیراق به خویانیان نه ده زانی که خه ریکن پارادۆکسیک په پره وه که نه له دهروونیاندا کاتیک که شتیکیان ده گوت و به کرده وه جیه جییان نه ده کرد. نه ریته خیله کییه که یان داخوازی ئەوه بوو که به لاشعوری، که سانیکی خۆبه گه وره زان و په گه زپه رست بن. ئەوان کاتیک ناوچه کانیان به ناوی ئیسلامه وه ئازاد ده کرد، له پاستیدا بریتی بوون له کۆمه لیک ده شته کی که بۆ خوه لنان و به ده ستخستنی غه نیمه ت ده جه نگان. به لام تووشی به لا ده هاتن له م ئازادکردنانه دا کاتیک له دیدگای خه لکه به ته قوا و ئاینده ره که وه ئەمه وه که فه تحیکی ئایینی ته ماشا ده کرا و

ده‌بوايه نه‌نجامه‌کەي بریتی بوايه له دلوڤانی و سوز و یه‌کسانی، که‌چی نه‌وه ده‌رنه‌چوو که نه‌مان پیشینیان ده‌کرد و په‌حمه‌تیک له ئارادا نه‌بوو.

به‌سه‌ر ناوچه‌کانی دیکه‌دا سه‌رکه‌وتن، نه‌م سه‌رکه‌وتنه‌یش تووشی له‌خوباییبوون و گه‌رانه‌وه‌ی کردن بۆ سیفه‌ته‌کانی جارانیان وه‌ک: به‌خودانازین و موناغه‌سه‌هه‌روه‌ک خه‌لکی نه‌وسای بیابان. به‌لام نه‌میان به‌باشی به‌سه‌روه‌ه‌نه‌ه‌چوو، که‌سانی خاوه‌ن ته‌قوا و ئیماندار، له‌لایه‌که‌وه به‌قورنانه‌که‌وه دویان که‌وتبوون، له‌لایه‌کی دیکه‌یشه‌وه دابوونیانه به‌ر فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ر. گرفت‌ی هه‌ره‌گه‌وره‌ه‌وه‌یه، بنیاده‌م ناتوانیت به‌ویست و بژارده‌ی خۆی، خۆی له‌و نه‌ریته بنجداکو‌تاوانه‌ی ناو ده‌روونی پزگار بکات. نه‌م داب و نه‌ریتانه‌چوونه‌ته‌کونی ژوره‌وه‌ی ناو ده‌روونیه‌وه، بێجگه‌که‌مینه‌یه‌کی هه‌ر زۆر که‌م، که‌س له‌ده‌ستیان خه‌لاسی نایه‌ت. هه‌ر بۆیه، نه‌ستی بنیاده‌م لایه‌لا و به‌بی‌خشپه، ده‌سته‌مۆی نه‌م نه‌ریتانه‌ده‌بیت و به‌هیچ کلۆجیک لێیان قوتار نابیت، ئیتر هیچ بواریک بۆ لۆجیک و عه‌قل و نه‌م جۆره‌شتانه‌نامینیت‌ه‌وه.

نه‌و ده‌مه‌ی که‌مرۆڤ گوێ له‌قسه‌کانی واعیز ده‌گرت و ده‌بینیت زۆر پێچه‌وانه‌ی نه‌ریته‌باوه‌کانه، ئیتر له‌م چرکه‌یه‌وه تووشی ململانیی ده‌روونی ده‌بیت. هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌یه که‌سه‌رده‌مه‌که‌په‌رپه‌بوو له‌شوێش و فیتنه و به‌ربه‌ره‌کانی جۆراوجۆری کۆمه‌لایه‌تی، ئیدی نه‌مه‌ویه‌کان خه‌لکیان به‌فتوحاته‌وه سه‌رگه‌رم کرد‌بوو. نه‌م فتوحاته‌یش هه‌ر که‌سارد ده‌بوویه‌وه، نه‌وا له‌لایه‌که‌وه شوێش هه‌لده‌ئایسا و دیسانه‌وه مه‌شغولی ده‌ستی پێ ده‌کرده‌وه، نه‌م شوێشه‌یش هه‌میشه‌گیان و خوینی چه‌ندین داماو و هه‌ژاره‌ی له‌گه‌ل خۆی ده‌برد.

میژوو ئاماژە بۆ ئارامی و هێمنییەکی کەم تا زۆر دەکات، لە
سەر دەمی عەباسییەکاندا. لە پۆلە تیشدا وا دەردەکەوێت ئەو
سەر دەمە سەر دەمی دووفاقیی بوو لە دەروونەکاندا. هێدی هێدی
خەلکە کە خۆیان لە مەملانێی دەروونی پزگار کردوو، پوویان
کردوو و تەوانەیی لە دەروونیاندا، تا کەمێک لەو ماندوو بوونە
پاڵێوەکاندا برپەوێنن. لە بەشی داھاتوویشدا باس لە چۆنییەتی
دامرگەنەوی دووفاقی لە دەروونی مەزقەنەکاندا بە گۆشتی و
تاکی عێراقی بە تاییەتی دەکەین.

بهشی دووهم

وہ عز و دووفاقی له کہ سایہ تیدا

له بهشی پینشوودا باسی ئه وه مان کرد که زۆرینهی مسولمانان، به تاییه تیش عیراقیه کان، تووشی دهعه زی ململانیی دهرونی بووبوون له سهردهمی ئه مه وییه کاندا. به جۆریک، ژیا نی رۆژانه یان له ژیر کاریگه ری به ها خپله کییه کاندا و ژیا نی "فیکری" شیا ن له ژیر کاریگه ری به ها ئیسلامیه کاندا بوو. هر بۆیه له ناوه وی ئیو دهروونیا ندا هه ستیا ن به پارادوکس له نیا ن کردار و رهفتاره کانی خۆیا ندا ده کرد. هر بۆیه ئه و شوهرشه یه ک له دوا ی یه کانه، گوزارشتیکی به رجه سته ی ئه و به یه کدا چوونه دهروونیا نه ی خه لکی بوو.

ئه وه ی سهرنجرا کیشه: ئه مه وییه کان له سهر سروشتیکی خپله کی ته وا و پروو ن بوو، ته نانه ت وه ک گیزه ی میئنوو له ته ماشای قسه ی فه قیه و پیاوه ئاینیه کانیان ده کرد. هه موو هه ول و ته قه لایه کیان بۆ مانه وه یان بوو له سهر ته خت و تاجی سولتانی، ئیدی ئه گه ر به شیر و

تیر، یان به هرشتیکی دیکه بیت. سهردهمی ئه مه وییه کان دوورییه کی زور له نیوان دین و دهسه لاتدا دروست بووبوو. دهولت له ملالوه له لایه ن هۆزه شمشیر به دهسته کانه وه دهپاریزرا و له ولایشه وه ئاین و فیه و حه دیسیش له ناو خه لکه رهجال و جووتیار و وهرزیر و خاوه ن پیشه کاندایا دهکرایه وه^{۶۸}. بهم شیوه یه ییش ئاین و دهوله تدارى به دوو ئاراسته ی جیاوازا دهپویشستن. ئه م پارادوکسه ییش له بارودوخه که دا خه لکه که ی به ره و ململانییه کی دهروونی ئاراسته دهکرد، وهکوو پیتشت ئاماژه مان پی دا. له لایه کی دیکه ی شه وه دهیبردن به ره و نادلنیاییه کی کۆمه لایه تی. بۆیه هیه بارودوخیک تا سهر بهم ئاقاره دا ناروات، بی شک ده بیت به لایه که دا بکه ویت، ئیدی درهنگ و زووی که وتوه.

بۆیه له سهردهمی عه باسییه کاندایا کاره که هاته راسته و کهوت به باریکدا، جا چ باریک؟

عه باسییه کان که هاتنه سهر دهو، بانگه شه ی زیندووکرده وه ی ئه و سونه تانه یان دهکرد که له سهردهمی ئه مه وییه کاندایا مرینه را بوون. ههروه ها راستکرده وه ی ئه و مه شخه لانه ی ئایین که گۆجینه را بوون (لار کرابوونه وه له مانا راسته قینه که ی خویان)^{۶۹}. به مانایه کی دیکه، ئه مان ده یانه ویست ئه و که لینه پر بکه نه وه که له نیوان دین و دهوله تدا دروست بووبوو له سهردهمی ئه مه وییه کاندایا. که ئه مه ییش نزیک بوو له موسته حیه وه (ئهسته م). کۆکرده وه ی ئاین و دهوله ت کاریکی ئهسته مه، ئه م دوانه ناتوانن به جوانی پیکه وه کارلیک بکه ن و ئه نجامی کارلیکه که یان ئه نجامیکی دلخواز و په سه ند بیت، چونکه

^{۶۸} - جۆرجی زهیدان، التمدن الاسلامی، ج ۴، ص ۱۹۲ - ۱۹۴.

^{۶۹} - سهرچاوه ی پیشوو، ج ۴ ص ۱۹۶.

گه‌یشتنی ئەم والییه خۆشدوووەدا^{۷۲}. ھەروەھا پەشید کەنیزەکیکی کەپووە بە ۱۰۰ ھەزار دینار. پاشان دانەپەکی دیکە کەری بە ۳۶ ھەزار دینار، تەنھا یەک شەویش لای ماوێ و ھەدیە کرد بە یەکیەک لە ھاوێلەکانی، ئیتر خۆدایش نەبێ کەس تێناگات کە ھۆکار چی بووبێت وای لای خۆی گل نەداوەتووە.

ھاروونە پەشید، ھەموو ئەم پارەییە لە بەیتولمال دەردەھێنا، خۆ مەنسووری باپییری، ئەو دەمە ی ھاتە سەر تەخت، شتیکی وای نەبوو شایەنی باس بیت، ھەمووی لەسەر پەنج و ئارەقە ی نێوچەوانی فەقیر و پەنجەران پەیدا دەکرد. دوا ی ئەمەیش یەک دەنگە بە بای خەیاڵیدا نەدەھات و دەچوووە کۆپی وەعز و ئامۆزگاری و دەستی دەکردە گریان. تا ئەوکاتە ی واعیز، پەشیدی بترساندایە بە سزای خۆدا و توو پەبوونی پەرورەدگار، ئەوا ئەو واعیزە، چاک و لەبەردلان بوو، بەلام ئەگەر بێتوو باسی سزا و ناپەزایی خەلکی بکردایە و خەلیفە ی ئاگادار بکردایەتووە بەو شتانە، ئەوا ئیدی ھیلی سووری تێپەڕاندوووە و خەتەرە... زندقە.

غەزەبی خۆدا لای پەشید لە غەزەبی خەلکی ئاسانتەرە، ھەرچۆن بیت خۆدا گەرە و غەفوور و پەحیمە.

ئەبوزەر، ھاوێلی ناسراو، بە لای مەعاویەدا تێپەری کاتیک خەریکی بنیاتنانی مالا سەوزەکە ی بوون، ئەبوزەر لە جیگای ئەو ی پیرۆزبایی لێ بکات و ھېوای تەمەنیکێ درێژی بۆ بخوازیت، قیراندی بە ملیدا و گوتی: ئەمەت لە کوێ بوو؟ ئەگەر ئەمەت لە بەیتولمالی مسولمانان ھیناوە، ئەو خیانەتت کردوو، خۆ ئەگەریش مالی خۆتە، ئەو دیسانەو ھەر ئیسراف و زیادەکارییە^{۷۳}. ئەبوزەر، مەعاویە ی بینی

^{۷۲} - خۆشدوو: قسەخۆش.

^{۷۳} - تەھا حوسەین، الفتنة الكبرى، ج ۲، لاپەرە ۲۰۴ - ۲۰۵.

مالیکی بۆ خۆی ساز دهکرد، وای پی وت، چیجای ئه‌گهر په‌شیدی ببینیایه، که کاره‌کانی په‌شید بوونه‌ته قسه‌ی سه‌رزاران، له لادێ و شاران، له‌وانه‌یه تیی بسره‌واندایه. ده‌گێرنه‌وه: جاریکیان عومه‌ری کورپی خه‌تاب، ده‌چیت بۆ سه‌ردانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێت)، ده‌بێنیت له‌سه‌ر هه‌سیریک پاکشاه و نه‌خشی هه‌سیره‌که له‌سه‌ر لا پوومه‌تی ده‌رچوو. کورپی خه‌تاب دایه پهمی گریان له‌ سوژی بۆ پیغه‌مبه‌ر، گوتی: 'هه‌ی په‌یامبه‌ری خودا، دۆشه‌کیکی نه‌رم‌تان نییه له‌سه‌ری پاکشیت، یان له‌ژیر سه‌رتی به‌اوایی؟ جه‌نابی په‌یامبه‌ر وه‌لامی دایه‌وه و گوتی: تو منت به‌ چی زانیوه؟ من پیغه‌مبه‌رم، نه‌ک کیسرا و قه‌یسه‌ر'.^{۷۴}

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی: 'که کیسرا له‌ناوچوو، ئیدی کیسرایه‌تی نامینیت، که قه‌یسه‌ر له‌به‌ین چوو، قه‌یسه‌رایه‌تی دووایی دیت، من له‌ لایه‌ن خوداوه خیریکی تازهم بۆ هینان، ئه‌ویش پیغه‌مبه‌رایه‌تی و په‌حمه‌ته'.^{۷۵} من نازانم ئه‌گهر پیغه‌مبه‌ر هه‌ندیک له‌و خه‌لیفانه‌ی ببینیایه چی ده‌گوت که له‌ ئیسراف و خۆشرا‌بواردندا، قه‌یسه‌ر و کیسرایان نابوو هه‌سته‌یانه‌وه. په‌یامبه‌ر (د.خ) وا گومانی ده‌برد، که ئه‌گهر کیسرا پوو‌خا، ئیدی ته‌واو، نایه‌ته‌وه. هه‌موو هه‌ول و کۆششیکی له‌پێناو ئهم شته‌دا کرد، به‌رگه‌ی زه‌حمه‌تگه‌لینکی گرت، که تووشی پیغه‌مبه‌ران و چاکسازانی پێش ئه‌و نه‌بوو‌بوویه‌وه. هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی کردی بۆ ئه‌وه‌ی کرد تا بدات له‌ سه‌ری کیسرایه‌تی و بپرای بپه‌ر گۆپی گوم بکات و له‌ جیگایدا سیسته‌میک ته‌ژی له‌ یه‌کسانی و سۆز، بنیات بنیت.

^{۷۴}- بنواره: خالد محمد خالد، الدین فی خدمه الشعب ص ۲۶.

^{۷۵}- سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ص ۱۱.

دواتر چه رخی به خت خولی خوارد و له سهرده می خهلیفه کانی ئهم پیغه مبه رده دا، شک و شان بۆ کيسرا و کيسرايه تی گه پینرایه وه. بگره له وانه یه به هوی زیره کی و نابیغه یه که یانه وه شتیکیان بۆ زیاد کردیت که به بیرری کيسرايشدا نه هاتیت^{۷۶}. ئیبن عهلقه ده لیت: "چوومه سهردانی عهلی کوری ئه بوتالیب، ماستیکی ترش و کوتکه نانیکی وشکه لاتووی له به رده ست بوو، گوتم ئه ی گه وره ی ئیمانداران، ئا له وه ده خویت؟ وهلامی دامه وه: ئه ی کوری جنوب، پیغه مبه ری خودا له مه وشکتری ده خوارد و له مه یش زبرتری ده پۆشی (ئیشاره تی کرد بۆ کراسه که ی به ری)، ده ترسم ئه گه ر وه ک ئه وه نه که م که ئه و ده یکرد، پنی نه گه مه وه^{۷۷}. یه کیک له لیکۆله ره پوژئاوا یه کان پتی گوتم: بۆچی ئاینه که ی ئیوه ریگه ی جهنگی پندان و جههادیشی له سهر فهرز کردوون؟ هۆکار چییه ئیوه به شمشیر هه موو جههان ئازاد ده کن و خوینریژی به رپا ده کن؟ راسته وخو دوی ئه وه یش نه یهیتشت ههچ بلیم، به دوایدا گوتم: ئیوه به م کاره تان ههچتان نه کردووه بیجگه له جیگورکینی ئیمپراتوریه تیک به ئیمپراتوریه تیکی دیکه. ئیوه کيسراتان له ناو برد و کيسرايه کی دیکه تان له جیگایدا پواند. ئه مه ی گوتم، من دۆش دامام و هه ر خه ریک بووم پینجم لیکدانی شه ش ده کرد.

ئهمه ئه و شته یه که دروی تیدا نییه، خو ئه میری مسولمانان که ته شریفی ده هات، جیگه ی ئه میری کافرانی نه ده گرتوه، مه گه ر له پواله تدا، له نوژ و پوژ و شته پواله تییه کاند، گریان و فرمیسکرشتن زیادی ده کرد، هه یانبوو سالیک ده جهنگا و سالیک ده جه جا^{۷۸}. ئه گینا وه زعی په شوپووت و سه پان، وه رزیرو و به رده ی ملپان، هه ر له و

^{۷۶} -- p. ۳۰۱, history of the arabs, Hitts

^{۷۷} - عهباس مه محمود عهقاد عبقریه الامام، ص ۵۲.

^{۷۸} - ده جه جا: ده چوو بۆ جه ج.

خواره وه ته ماشایان ده کرده ژوورووی خویان، باری ئه مان هر چل مه نان، ئاغا کافر یان مسولمان. خه لیفه خودای ده پهرست و بهنده کانی خودای ده چه وسانده وه.

ئه بو یوسف، قازی به غداد له سه رده می هاروونه ره شید، له باره ی باجگره کانی ده لیت: "پیم گه یشتو وه ته وه که باجگره کان زور به توندی مامه له له گه ل خه لکیدا ده کهن، له مال ده ریان دینن و تییان ده سه ره وینن، ئامیری زه وی کتلانیان له جیگای گاجووت پیوه ده به ستنه وه، کاریکیان به سه ر دینن توانای نویژکردن له ده ست بده ن. ئه م کاره لای خودا تاوانه و له ئیسلامیشدا ریگه پینه دراوه."

هر ئه بو یوسف ده لیت: "... پیم راگه یشتو وه، والی هیندیک که سی له ده ورخولدایه، هیندیکیان که سوکاری خویین، هیندیکیشیان بو پاره راندنی کار راگیرکراون و ئامرازن. ئه مانه که سانی باش و خاوین نین، والی بو کاره کانی پشتیان پی ده به ستیت و به گه ریان ده خات، ئه مانه ئه و شته ی له گه ردنیان سپێردراوه ناپاریزن، خوش خولق و پروو نین له گه ل ئه و که سانه ی که مامه له یان له گه ل ده کهن، به لکو تاکه ئامانجیان ده سته که وته، ئیدی چ له خه راج، یان له مالی میله ت. ئه وه ی که من پیم راگه یه نراوه، ئه مانه به سته م و شه ق و شه قکاری شته کان وه رده گرن، ئه مه سه ره رای ئه وه ی کاتیک والی سه ردانی دپیه ک ده کات، له ویش دیسانه وه شتیان لی ده سه نیت که پتویست نییه بیده ن، یان ناتوانن بیده ن، ئه گه ر هر نه یده ن، ئه و دوایی یه کتیک له شه قوه شینه کانی خوی ده نیزیته سه ریان و بو خوی و به که یفی خوی گه له مه ر و رانه بز ن ده داته به ر و ده یه ینیته وه به ر دیوانی سولتان..."^{۷۹}

گرفته که له وه دایه ئه م پاره و پوله ی که به م چه شته ده گه رپندریته وه

^{۷۹} - سه رچاوه ی پیشوو، لاپه ره ۱۲۸ - ۱۲۹.

بۇ خەلیفە، ئەویش دەھجیت کەنیزە و دۆتى جوان جوانی پى دەکریت،
یان پارەکە تەخشان و پەخشان دەکات بەسەر نزیکەکانی خۆیدا.

دەلین گۆرانیبیژیک هەندیک شیعری تەرۆبیری نەواسیی بۇ ئەمین
گوت لە بارەى غیلمان و کوپى جوانەو، ئەمینیش حال گرتى و
هەستایەو سەر پى و چوو خۆى دا بە ملی گۆرانیبیژەکەدا سەرى
ماچ کرد و فەرمانى دەرکرد بە پاداشتکردنى. گۆرانیبیژەکە بە
سەرسوورمانەو گوتى: گەرەم ئەم هەموو بەخششە، بیست هەزار
هەزار درهەم، ئەمین هەر قەشمەریی بەو بیست ملیۆن درهەمەى ئەو
سەردەمە دەهات و گوتى: کۆرە ئەمە خەراجى هەندیک کوپەر
لادینەکە^{۸۰}. خەلیفە ئەمین، گوێى لەو نىیە ۲۰ ملیۆن درهەم بدات بە
گۆرانیبیژیک، چونکە ئەم بیست ملیۆنە هیچ نىیە مەگەر خەراجى چەپە
دینەکى یان کوپەر ئاوايەک.

خوینەر ئەو چەرەسەرییە بێتیتە بەر چاوى خۆى، کاتیک خەلکى
لادینەک بە چى ناپەرەتییەک و نابەدلییەک ئەم پارەیهیان لى
سەندرايیت، کەچى جەنابى خەلیفە بە یەک چرکە هەمووى دەداتە
گۆرانیبیژیک کە گۆرانى دەلیت بۇ خەلیفەى مسولمان لەمەر شەهوەت
بەرانبەر غیلمانەکانەو.

ئەگەر خوینەر دەیهوینت بزانییت، گوزەرانى خەلکى فەقیر لەو دەم و
ساتەدا چۆن بوو، ئەو بە ئەم چیرۆکە بخوینیتەو کە ئەبو فەرەجى
ئەسفەهانى بۆمانى دەگێریتەو لە موحەمەدى کوپى ئیبراھیمى
حەسەن^{۸۱}یەو: ((... جارێکیان بە ڕینگەى کوفەدا تێپەردەبوو، هەروا
دوور و نزیک، پیرەژنیکى بینى وا خەریکە دواى بارە و لاخ کەوتوو
کە خورمایان لى بار کراو، ئەمیش ئەو دنکە دنکەى لە بارەکە بەر
دەبیتەو هەلدەگریتەو و لە تۆشەبەرەیهکى شەرى دەهاوێت. دەلیت:

^{۸۰}- بروانە ابن عەدریە، العقد الفريد، ج ۳، ص ۱۹۵.

لێم پرسى ئەوێ چى دەكەیت؟ وتى تۆ چارهیهكى باشتەرم بۆ پەیداكە،
مێردم نەماوێ سایهێ له سەرم بێت، ئیدى چەند كێژۆلەیشم هەن،
هیچیان له دەست نایەت. ئیتر بۆ خۆى بەم پێگایەدا دێم و هەرچێكم
دەستگیر بێت، دەیکهینه قوتى خۆمان و ژيانى پێى راى دەكەین.
گریا... زۆریش گریا و گوتى: بەو خوايه، تۆ و هاوشتیهكانى تۆ،
سبەى پەلکێشى دەرەوم دەكەن تا خوینم نەرژیت كۆلم لى
نادەن...^(٨١).

بۆیه داوا له خوینەر دەكەم، كەمێك بەراوردی ژینى ئەم جۆرە
كەسانە و عەیش و نووشى خەلیفە و شەهوەتە پیسەكەى بكات، بزانیته
كە ئەم پەجالانە له سەردەمى ئەودا ژیاون.

بێگومان پۆژ دواى پۆژ، ژمارهێ واعیزهكان له گەشەدا بوون له ژێر
سایهێ دەولەتى عەباسیدا. ئیدى هەر وەزیر و گزیریك تۆ دەتبینى،
هەندێك له مال و سامانهكەى وەقفى مزگەوت و تەكیه و فەقى و
سوختهكان^{٨٢} دەكرد. ئەوانهێ كە دەهاتنه مزگەوتەكان، تا دەرس
بخوینن، یان بەندایهتى و پەرسشش ئەنجام بدەن. پێوهرى واعیزى
سەر سوور هێن و شارژ ئەو بوو كە له هەمووى پەوانتر و گەیهنەرتر
بێت، واتە هەم فەسیح و هەمیش بەلیغ بێت. له ولایشهوه بهقەد توانا
و شارەزاییهكەیشى وەریان دەگرت له لایەن خەلیفەوه. ئەگەر
واعیزێك ناوى دەرکردبا به بەلیغ و فەسیح، ئەوا خەلیفە و كورپوكالى،
دەربار و هەرچى حەشەم و خەدەمى هەبوون، هەموویان دەچوونه
ئەوى و لەوى له بەردەمى واعیزى خوشدوودا پێز و ئیحترامیان

^{٨١}- ابو فرج الاصفهانی، مقاتل الطالبین ص ٣٤١.

^{٨٢}- سوخته قۇناغیك بەر له فەقییه، بۆ نموونه: مەلا دەرس به فەقى
دەلێتەوه، فەقییش دەرس به سوخته دەلێتەوه، لەبەر هەندەیش پێى
دەلێن سوخته، گوايه له حوجره هەرچى کاریكە به سوختهكان ئەنجام
دەدرێت.

پیشکش دہکرد وک ٹوہی به واعیزمکانی دیکهیش بلین، ٹیوہیش چاو له م بلیمه ته بکن.

که پوکی ٹندهلووسی، ٹین جوبهیر، ٹو دهمی له سدهی شه شه م سهردانی به غداد دهکات، دهچته کوپ و مهجلیسی وه عزه وه، شتی سهیر و سه مره لای ٹوہ که بزمانی بگيرته وه. ٹین جوبهیر له سهرتادا باسی رهوشتی به غدادیه کان دهکات و به رهوشت ناشیرین زهمیان دهکات، به خراپترین دروستکراوی خودا دایان دهنیت. دواتریش دیت و سهرسامی خوی له مهر واعیزمکان و شتیوہی وه عزیزان نیشان دهکات و ٹا به م چهشنه باسیان دهکات: "بئگومان شیوازی خویانان هیه له وهز و ٹاموژگاری، پرن له بهرچاوپوونی و ٹاگاداری، ٹاراسته یان دهکات بو ترس له خودا و پارپزکاری، به شتیوہیک رهحمه تی خودا و به زهمیان بو دینته خوار، ده بیته مایه ی لیخوشبوونی ٹهوزار، له به لای ٹاسمانیش دهپاریزیت مال و شار. کهچی سهرباری ٹهمهیش له بهر خراپی خه لکه که، ٹهم واعیزانه وک ٹوہ بیت ٹاسنی سارد بوکتن یان شیر له گوانی گیتسه نیر بدوشن.^{۸۳}

هر ٹهم ٹین جوبهیره، باسی وهزی واعیزی به ناوبانگ، جه مالهدین جهوزی دهکات، که خوی ٹامادهی وه عزه کهی بووه، وه سفی دهکات به "مروراری هونهر" و ده لیت: ((ٹو له وه عزه کانیدا ناسکی به دی دهکرا، ٹایه تی پوون و پهوان به گوینی ٹاماده بواندا دهراد، دلکان بوی دهجوشان، نه فسه کان پنی دهخروشان، تا وای لی دههات دهنگی پرهمی گریان مزگه وتی دهته نی، توبه کاران دلایان له تاوان داده که نی، وه ها دهکوتن به سهرادا، وینه ی پهروانه به سهر چرادا. سهریان دههیتایه پیشه وه سا دهستیکی تیژهنی، پاش ٹوہیش دوعایه کی بو

^{۸۳} - بروانه: ابن جبیر، رحله ابن جبیر ص ۱۷۳ - ۱۷۴.

وهخویتی، هه‌یانبوو له‌ به‌رده‌میدا له‌ هۆش ده‌چوو، به‌ چوار ده‌سته‌ ده‌برایه‌ ده‌روهه‌ و قوتار ده‌بوو، ناله‌ و نرکه‌یه‌کمان بینی، که‌ خه‌لکان ده‌کات ته‌وبه‌ و په‌شیمان، حاله‌که‌ ده‌یخستینه‌وه‌ یادی پوژی په‌سلان، نه‌گه‌ر بنیاده‌م له‌ ترسی گیرخواردن له‌ ناوه‌پاستی زه‌ریا، یان ترسی ونکردنی پینا نه‌بوايه‌ له‌ سه‌حرا، بار و بنه‌ی بۆ نه‌م جوړه‌ وه‌عه‌زه‌ له‌و دووره‌وه‌ بېخپایه‌ته‌وه‌ و بهاتایه‌ ته‌نها بۆ نه‌مه‌، هېشتاش له‌ قازانجا بوو^(۸۴)).

له‌ قسه‌که‌ی ئیبن جوبه‌یره‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت، که‌ لای به‌غدادییه‌کان، گریان شتیکی زور به‌چیز بووه‌ له‌ کاتی گوێراډیران بۆ وه‌عز و نه‌سیحه‌ت. نه‌وان له‌ کاتی وه‌عزدا ده‌گرین، هاوار ده‌که‌ن، له‌خو ده‌چن له‌ ترسی په‌روه‌رین، که‌چی دواتر میتشیک میوانیان نه‌بوو نه‌گه‌ر له‌ بازار ته‌رازووبازی ده‌که‌ن، یان بېگانه‌یه‌کی وه‌ک ئیبن جوبه‌یر هه‌لده‌خه‌له‌تینن.

هه‌ر ئیبن جوبه‌یر باسی کوړپکی دیکه‌ی وه‌عزمان بۆ ده‌کات، که‌ جه‌نابی خه‌لیفه‌ و دایکی و هه‌ندیکی دیکه‌ له‌ مه‌حره‌مانی کۆشک ئاماده‌ بوون. نه‌و له‌ باره‌ی جیکه‌وتی وه‌عه‌زه‌که‌ له‌سه‌ر خه‌لکی ده‌لێت: ((ئاوی ده‌زانده‌ چاوان، خه‌لکی وا لێ ده‌کرد بدوین له‌مه‌ر حه‌زی په‌نه‌ان، خه‌لکی هه‌له‌پیان بوو بچنه‌ هه‌یوانی، تا له‌سه‌ر ده‌ستی ده‌ربېر په‌شیمانی، عه‌قل و هۆشه‌کان هه‌یرانن، کوړ و وه‌عه‌زه‌کانی پر له‌ گریانن، نه‌فسه‌کان تیریان لێ نه‌ده‌خوارد، عه‌قلیش باش سه‌ری له‌ مه‌سه‌له‌که‌ ده‌رنه‌ده‌کرد، وه‌ها ده‌خروشان، کوئترولی خویانیان پێ نه‌ده‌کرا و ئارامیان لێ ده‌بړا^(۸۵))).

^{۸۴}- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پېشوو، ص ۱۷۶.

^{۸۵}- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پېشوو، لاپه‌ره‌ ۱۷۷.

گرمانم له وه نیه که خلیفه له گهل خه لکی گریاوه، باشیش گریاوه،
رهنگه له هوش خویشی چوویت هه وهک باپیره ی هاروونه
رهشید- له هوش خوی دهچوو. له وانه یه نه وه دهمه خه لک زور له سه
دلی گران نه بوویت که خلیفه مالیان زهوت دهکات، چونکه دهیان
بینی وا خلیفه له ترسی خودا ده بووریته وه و مزگهوت بنیات ده نیت
و پاره و پول ده داته واعیزان.

هه به راستی خه لک له و کاته وه هه سایه وه، که نه مه یان کرده نه ریت،
پیشتر دهیان نالاند زور به سه ختی به ده ست دهردی "مملانیی
دهروونیه وه"، هه وهک پیشتریش باسما ن کرد. نه وان هه خه ریکی
شوپش له دوا ی شوپش بوون، به لام له و ساته ی ریگای دوو فاقیان
هه لبارد، که مینک له بار و مهینه تیان که مبوویه وه، ئیتر له مه و دوا
بوونه خاوه نی دوو دل، به یه کیکیان گوئیان له وه عز راده دیرا و
دله که ی تریشیان بۆ گورانی و مه کی قووت و پاره. له وساره خویان
نه جات دا له مملانیی دهروونی و دوودلی کۆمه لایه تی، وه م لا
یحزنون.

* * *

دهگیرنه وه "نیزامه دین شا"، وه زیری سه لجووقیه کان له عیراق،
پاره یه کی باشی له مزگهوت و ته کیه و دهرسخانه کانداه سهرف ده کرد،
له سه ره نه م کاره ی، له لایه ن که وره که یه وه "مه لیک شا"، عیتابی لی
گیرا که بۆچی وا دهکات؟ نه میش وه لامی دایه وه: ((... تو سه رقالی
چیز و خوشیت، له ناو شه وه تا خه ریکه نفرو ده بیت، له ده فته ری
کرده وه کانتدا، زیاتر خراپه دهنووسریت وهک له چاکه، نه و

سوپایه‌یشی که ساز و ئامادهت کردووه بۆ پوژی ته‌نگانه، هه‌موو گیتز بوون له‌ناو به‌زم و باده و ده‌هۆل و زوو‌پنادا، به‌لام من سوپایه‌کم بۆ ئاماده کردوویت، ناویان سوپای شه‌وه. ئه‌و ساتانه‌ی که سوپای تو خه‌رخه‌و بوون، سوپاکه‌ی من بیدارن، به‌ریز وه‌ستاون و فرمیسک په‌وانه‌ی قاپیی په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن و دوعاگون بۆ تو و بۆ سوپاکه‌ت، تۆیش و سوپاکه‌یشته له‌ سایه‌ی دوعاکانی ئه‌مانه‌وه شه‌و ده‌که‌ن به‌ پوژ، له‌ سایه‌ی فرمیسکه په‌وانه‌کراوه‌کانی ئه‌مانه‌وه باران و پزقی ئاسمانتان به‌سه‌ردا دیته‌ خواری)). مه‌لیکشا ئه‌م وه‌لامه‌ پرپیسه‌ی به‌لاوه‌ په‌سه‌ند بوو، بۆیه‌ مه‌قی نه‌کرد.

له‌م وه‌لامه‌وه‌ ئه‌وه‌مان بۆ ئاشکرا ده‌بیته، که بابه‌تی ئاین بابه‌تیکێ ئاسان و سه‌هله، کابرا ده‌توانیت هه‌رچییه‌ک دلخوازی بوو بییات و ده‌ستی به‌سه‌ردا بگریته، خودایش لێی خوش ده‌بیته ئه‌گه‌ر بێتوو به‌شینک له‌م ماله‌ی که قورخی کردووه، بیه‌خشیت به‌ واعیز و زاهید و په‌ش و په‌جالان، سا به‌لکو برۆن و ده‌ستکه‌ن به‌ دوعا و له‌ به‌رده‌م خودادا بۆی به‌پارینه‌وه و خوداش بیخاته به‌ر عه‌فواتی خۆی. شایه‌نی باسه، ده‌کریت بگوتریت، هه‌تا سته‌می کۆمه‌لایه‌تی زیاتر گه‌شه‌وته‌شه‌ بکات، دروستکردنی مزگه‌وت و خوێندنه‌وه‌ی وه‌عزیش پتر په‌ره ده‌ستینیت. سته‌مکاری قورخکار واده‌زانیت که لێره مزگه‌وتیکێ بنیات نا، خودایش له‌ به‌هه‌شت ته‌لاریکی هه‌ره‌ بلند و زه‌لامی له‌ بری بۆ تاپۆ ده‌کات، یان ئه‌گه‌ر نیعمه‌ت و پوولی پزاند به‌سه‌ر واعیزاندا، په‌روه‌رین بۆی قه‌ره‌بوو ده‌کاته‌وه به‌ حۆری و غیلمانی سه‌رمه‌دی. خه‌می هه‌چی نه‌بیته، ئه‌وه‌ی لێره، له‌م دنیا فانییه‌ له‌کیسی چووه، ئه‌وه قه‌رزه و داویته به‌ خودا، ئه‌وه‌یش قه‌رز به‌ خودا بدات، خودا چه‌ندین به‌رانبه‌ر پێی ده‌داته‌وه، به‌پاستی ئه‌و (په‌روه‌رین) به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا زال و ته‌وانه.

خه لکی له سهر ئهم دوورپانه بهردهوام بوون، تا ئیستایشی به دهمه وه بیت هر بهردهوامن. له وانه پینگه مان پی بدریت ته گهر بلیتین: ئهم دیاردهی دووفاقیه له تاو ئهو کومه لگه یانه دا زور خه سستره که واعیز و ناموزگاریکه ریان زیاتره. خو ئهمانیش له کرده وه کانیا ندا ههروهک باقی خه لکن، به لام به وه جیا دهکرینه وه که زیاتر وه عز و فیه و هاوار و ترساندن له قیامت ده لاین و ده بیستن. ئه وهی به دوا داچوون بو سیستمی پهروه دهیسی ئهم دهقه و باژیرانه بکات، زور به پرونی دیاردهی دوو فلیقانه یی به دی دهکات. ماموستای مندا له کان، یان شیخی دهرسخانه، ماندوو نابیت له په ند و نه سیحه تی مندا له کان، داوای شوینکه وتنی کیتابی خوا و فهرمووده ی په یام به ره که ی دهکات، ئیدی ئهمه نه به سه عاتیک و نه به دوان و نه به سیان تیر ناخوات، ئهو داخوازی ئه وهی له ته له به کان هه یه، سه ریان له سهر سپاره که به رز نه که نه وه، ته ماشای چه پ و راستی خو یان نه کهن، قسه نه کهن، گهمه وگه پ مه کهن، ته گه بیتوانیا یه، هه ناسه یشی ئه چنن. ئهم ماموستایه له کاره که یدا عهینی واعیزه که یه، ئهمیش به خه لک ده لیت و خو ی نایکات. به م کاره یشی مندا له کان به ره وه هه لدیر راگو یز دهکات. مندا ل ئهو سه عاته ی دهرسی وهک به ندینخانه لی ده گوزهریت. بویه ئهو کاته ی له چنگه ماموستا قوتاری ده بیت، چکلوپیکان به و ناوه دا هه لده زنیت و داته زنیت، په نگه زیانیکیشی له ده ست بقه ومیت. به لام ته گهر له دووره وه ماموستا که ی بینی، ئیتر خو ی دهکات به شه ریفی مه ککه و ویقاریک له خویدا به رجه سته دهکات وهک بلیت ئهمه هر که سه که ی پشتر نه بیت.

زور ئه سته مه دوو که سایه تیت هه بیت، چونکه ناتوانیت له دهر وهی قوتابخانه ش هر ئاوا به ویقار و بیچه و فزه بیت، له هه مان کاتیشدا ناتوانیت به سهر سروشتی ناو ناخی خویدا زال بیت. بویه جاریک

زیاده‌پڑی له بیده‌نگی و جاریکیش له قرمه‌وقاله‌دا ده‌کات. له‌م دۆخه‌یشدا ریک وه‌ک که‌سایه‌تی دکتور جیکل و میسته‌ر هایدی لی دیت، که یه‌کیکه له پۆمانه ناسراوه‌کان.

قوتابی له سه‌ره‌تاوه، وه‌ک باووباپیرانی به‌ ده‌ست ململانیی ده‌روونییه‌وه ماوه‌یه‌ک ده‌لتیه‌وه، له قوتابخانه وینه و به‌های به‌رز و وه‌عزی جوانی ده‌دریت به‌ گویدا، به‌لام هر که چووه‌ کۆلان و خۆی له‌ناو یه‌ک دنیا دابونه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی و به‌های ناو خیل و بیاباندا بینیه‌وه، تووشی گرفت ده‌بیته‌وه.

ئو هه‌لسوکه‌وتانه‌ی مندا له‌ کۆلاندا له‌گه‌ل هاوپریکانیدا ده‌یکات، ریک بچوو‌ککراوه‌ی هه‌لسوکه‌وتی خیله‌ سه‌حرانشینه‌کانه، که چۆن ململانی و جه‌نگ و جوین به‌ یه‌ک و له‌گه‌ل یه‌کدا ده‌که‌ن. مندا لان له‌ کۆلان فیزی هه‌موو به‌ها خیله‌کییه‌کان ده‌بن، له هه‌مان کاتیشدا له مه‌دره‌سه و ده‌رسخانه رادین به‌ گوینگرتن له وه‌عزی واعیزان. به‌م کاره‌شیان ئوجاگی باووباپیرانیان پۆشن ده‌که‌نه‌وه. کاتیک ئه‌م می‌ردمندا له پیده‌گات، ئیتر واعیزه‌کان جیگه‌ی مامۆستاکانی بۆ ده‌گرنه‌وه، بۆ هر کوئیه‌ک بېروات، واعیزی لی نابریت، ئه‌مه له کاتیکدا یه‌ که ژیان به‌ شیوه‌ک ده‌بوات، که هیچ ته‌با نییه له‌گه‌ل ئه‌م پیتمه له وه‌عز و نه‌سیحه‌تا.

واعیزی بووبووه پیشه‌یه‌ک، که له پینگه‌یه‌وه نان په‌یدا ده‌کرا، پینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌هیز ده‌کرا، ته‌نانه‌ت کاره‌که وای لینه‌اتبوو، ئه‌وه‌ی که له پیشه‌کانی دیکه‌دا فه‌شله‌ی ده‌هینا، ده‌ستی ده‌دایه وه‌عزخوینی. له هر لایه‌که‌وه بۆی ده‌روانیت کاریکی ساده‌یه، پتویستی به هیچ نییه مه‌گه‌ر چه‌ند ده‌قیکی پیروژ له قورشان و فهرمووده، پاشان له‌به‌رکردنی جلوه‌رگیکی که‌ش و فش بۆ چاوبه‌ست و راکیشانی سه‌رنج. خراپ نییه ئه‌گه‌ر واعیز ریشیکی پان و پری هه‌بیت و ته‌پووشیکی

گومه زیشی له سهردا بیت - تا زه لامتریش بیت باشته - دواى
 ئه مەیش ئەگەر بتوانیت هاوار و قیرە بکات به سەر خەلکدا و بتوانیت
 بیانگریت و خۆیشی بگریهت، وای لى بیت کاتیک خەلک له
 وهعهکهى دینه دهره وه برۆایان وابیت خودا لێیان خۆش بووه و له
 بهههشتی فیردهوس، باخ و باله خانهى بۆ بنیات ناو. ئیتر دواى
 ئه وهى بووه واعیزیکى به و جۆره، ئهم جاره خوشگوزهران و
 دهوله مهندهکان دین و هیند پاره و پولی به سهردا دهبارین تا وهک
 خۆیانى لى دهکن و ئه ویش وهک ئه وان ده بیته خوشگوزهرانیکی
 دلخۆش.

ئهم نوێژ به کرێ دهکات، پۆژوو به کرێ دهگریت، هه جى بهیتوللا به
 کرێ به جى دهگهیهنیت، دهیشیه ویت خه لکی وهک خوی پۆژ و نوێژ
 بگرن و بکن، ئه وى بیرچوه ته وه که فه قیری و نه بوونی بنیادهم
 کوێر دهکات له ئاست بینینی ههر شتیکدا، بیجگه له ههولى
 پهیدا کردنى پاروویهک قووزه لقوورت، که بیباه ته ویه بیکات به ده می
 مندا له کانییه وه. پۆژیکیان به کرێکاریکم گوت: هه ی زندیق ئه وه بۆ
 پۆژووت نه گرتووه، پۆژه که گه رماو چله ی هاوین بوو؟ زۆر به
 توندی وهلامى دامه وه و گوتی: گه وره م پۆژوو به ته نها له سهر
 خه لکانى به رسیته ر فهرز کراوه. له و ساته دا هه ستم کرد ناحه قیم
 به رامبه ر ئه و کرێکاره کردووه.

جاریکی تریشیان په کیکی له واعیزه کانم بینى، خه ریک بوو سه رکو نه ی
 هاروونه په شیدى ده کرد، به قسه ی ئه و: په شید قورخکار و موتره ف
 بووه، مالى خه لکی زه وت کردووه و له شه هوه ت و هه وه سبازیدا
 سه رفی کردووه. منیش پیم گوت: برا که م له جیاتى ئه مه دا دوعای خیر
 بۆ په شید بکه، ئه و و هاوشتیه موتره فه کانی ئه و، ئیوه یان گه یانده
 ئهم گوزه رانه خۆشه ی ئیستا، خۆ ئەگەر ئه وان نه بوو نایه ئیستا

ئێوهش یان میوهفروش یان کۆلبەر بوون.

ئەگەر راستیت دەویت، واعیز و ستمکاران هەر لە قوماشی یەک توپن، یەکیکیان بە کردەوه ستم لە خەلکی دەکەن و ئەوی تریشیان بە زمان. ئەگەر واعیزهکان لەم میژووهی که پابورد خەریکی قسەى حەق و کۆشش لەپێناو مافی هەژاران و بەرەنگاربوونەوهی ستمکاراندا وەستابوونایە، ئیستا پۆژگارمان پۆژگاریکی دیکە بوو، گوزەرانى ئەم پرووت و پەجالانەیش کەمێک باشتر دەبوو.

پۆژیکیان یەکیک لەم ستمکارانە، پرسیاریکی زۆر شلۆق و ئیجراجکەرانیە لە فەقیه و پیاوانی ئاینی کرد: 'کە ئایا مسولمانیکی ستمکار باشترە یان بێباوەپێکی دادپەرور؟' هەموویان قوروقەپیان کرد، یەک دانەیان نەبیت کە بەغیرەت و راشکاوانە گوتی: ((کافری دادپەرور باشترە لە مسولمانی ستمکار)) و لە مەجلیسەکە هەستا و گوتی بە هیچ نەدا. بەرێز عەباس عەززاوی، حاشییەى لەسەر ئەم فتوا نامۆیە نووسیوه بەم شێوەیەى خوارەوه: ((بە هیچ شێوەیەک پەیرەوی لەم فەتوایەى سەرەوه ناکریت، بە تاییەت ئەگەر زانرا کە سولتان لەژێر چاودێری میللەتدایە و دەتوانن لەسەر تەخت و تاج بیهێننە خوارەوه ئەگەر هاتوو ساز و چاک نەبوو، ئەوهی کە پێویستە بزاندریت ئەوهیە نایبیت رازی بین بە دەولهتیکى کافر و پشتگیریکردن لێ، ئەمرۆیش بە شێوەیەکی گشتی، خەلکی دەیانەویت کەسیک لە خۆیان فرمانرەواییان بکات، ئیدارە و ئیرادەى خەلک هەلەدەستن بە دانانی کەسیک کە خۆیان دەیانەویت. هەپەشەکانی پەرورەدگاریش لە بارەى شوێنکەوتنى نامسولمانەوه زیاد لە یەک شوێن و دوو شوێندا ئاماژەى پێ دراوە^{٨٦})).

^{٨٦} - عباس العزاوی، تأریخ العراق بین الاحتلالین ج ١، ص ٢٦٢.

کاتیک ئەم پەرەگرافەیی سەرەوێ دەخوینمەو، پێک وای دەزانم واعیز خەریکە لەسەر مینبەر وەعز دەخوینیتەو و منیش دانیشتوم گوێ دەگرم. بەریز عەززاوی دەلیت: پێویستە پشتگیری و پەرەوی لە سولتانی مسولمان بکریت هەرچەندەیش زالم و ستمکار بیت. بەلگەیشی ئەوێهە سولتانی مسولمان لەژێر هەرەشەیی لایەردن و دابەزاندنایە لەسەر کورسییەکی لە لایەن میللەتەو، ئەگەر هاتوو ستمی کرد. ئەمە سەرباری ئەو هەرەشە خوداییانەی کە لە ئیسلامدا هەیە لەسەر ستم و ستمکاری. بەلام ئوستازی بەریز ئەو زنجیرەییە لە سولتانەکانی لە بیر چوووەتەو کە ئەو هەموو زۆلم و زۆریان کرد، لە ستمدا نیرۆنی پادشای پۆمانییەکانیان پێ نەدەگەشت، کە ئەو کاتەیش نە تووڕەبوونی میللەت، نە هەرەشەیی خودایی هیچ پۆلیکیان نەبوو. هەتاوەکو سولتانی زالم دەوروپشتی بە واعیز و فەقیە قەرەبالخ بیت، پشتیوانی بن لە کارەکانیدا و دوای تەمەندریژی بۆ بکەن، لە کوێو بزانیت کە میللەت لێی تووڕەن یان بیتازن؟ یان پەنگە خودا لێی پەنجابیت؟ هەرەشەیی خودایی پێش بە ستمی ستمکار ناگریت، چونکە ئەو لە کاتی ستمەکیدە پاساوی وای دەدۆزیتەو بۆ پەروایەتیدان. بە ستمەکیدە، کە لەوانەیە هەر لە خەڵکیشی بشیونیت کە ئەرە نەک پاست بکات.

خۆشەختانە فەقیهەکان واژەییەکیان بۆ ئەم کارە دۆزیوەتەو بە ناوی "حیلە شەریعی - فێلی شەریعی"^{۸۷}. ئەمەیان کاتیک داھێنا کە، سولتان بۆ هەموو کاریکی فەقیهەکانی کو دەکردهو و ڕاویژی پێ دەکردن، ئێ گومانیشی تێدا نییە کە هەموو کارەکانی سولتان حەق و پاست نین، دەیی ئەی چار چییە؟ وەلا ئەم شتەیان داھێنا. ئیدی ئەگەر سولتانیان ببینیایە کە هەر لەسەر کاریک سوورە، ئەوا هەرچی دەقی ئایینی

^{۸۷} - احمد امین، ضحی الاسلام، ج ۲ ص ۱۹۰.

پارادوکسه له جبهه‌که‌یاندا، ده‌یان هینا و ده‌یان خسته به‌رده‌م سولتانه‌وه تا ئه‌وه هه‌لبژیریت که له‌گه‌ل ئه‌ودا گونجاوه. خو ئه‌که‌ر شتی‌کیش بیت ئه‌وا خودا گه‌وره و غه‌فوور و په‌حیمه، دل له‌دل مه‌ده.

ده‌لێن که 'یه‌حیای کوپی عه‌بدوللای عه‌له‌وی، له‌و ناوچه‌ی ته‌به‌رستانه له 'په‌شید' یاخی بووبوو، شوینکه‌وته‌یه‌کی به‌ر‌فر‌اوانی هه‌بوو، له‌ شار و لادیوه خه‌لک په‌یوه‌ندیان پتوه ده‌کرد، ئیدی ناو و شوهرتی ده‌نگی دابووه‌وه. بۆیه 'په‌شید' هه‌ستا به‌ ناردنی وه‌فدیک به‌ سه‌رده‌سته‌یی 'فه‌زلی کوپی یه‌حیای به‌رمه‌کی، فه‌زل داوای ناشتی و سولحی لی کرد له‌ جیاتی جه‌نگ و کوشتار، بۆیه یه‌حیایش گوتی ده‌بیت هاروون نامه‌یه‌کی ئه‌مان و پارێزگاریم به‌ ده‌سخه‌تی خو‌ی بۆ بنووسیت. په‌شیدیش به‌په‌له‌ نامه‌یه‌کی ئه‌مانی بۆ نووسی و خو‌ی و پیاوماق‌ولان و فه‌قیه‌ه‌کانیشی کرده‌ شایه‌ت. هاوکات له‌گه‌ل نامه‌که‌یدا کۆلیک هه‌دییه و دیاری به‌نرخ و ناوازه‌ی په‌وانه‌ کرد. ئیتر 'عه‌له‌وی، هاوپی له‌گه‌ل 'فه‌زل' دا هاتنه‌وه بۆ لای خه‌لیفه، له‌و‌ی پێز و ئیحتی‌رام‌یک‌ی زۆریان بۆ دانا، خه‌لیفه مال و مولک‌یک‌ی باشی خسته به‌رده‌ستی و فره‌مانی به‌ خه‌لک‌یش کرد بچه‌ سه‌ردانی. به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک هاروون که‌وته‌ فیل و ته‌له‌دانان بۆی. هه‌ستا هه‌موو فه‌قیه‌ه‌کانی کۆ کرده‌وه و داوای لیک‌کردن فتوای هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی په‌یمانه‌که‌ی یه‌حیا عه‌له‌وی بۆ بده‌ن. چیرۆکی کۆپی فه‌قیه‌ه‌کان زۆر گرنگه له‌ هووی کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونیه‌وه. تییدا ده‌بینین پۆلی فه‌قیه‌ه‌کان چه‌نده گرنگه له‌ به‌ره‌له‌ستی زالم و سه‌تمه‌کاران به‌ ترساندنیان به‌ سزای خوایی. فه‌قیه‌ی به‌ناوبانگ 'موحه‌مه‌دی کوپی حه‌سه‌ن' که هاوپی ئه‌بو حه‌نیفه بوو، ویستی ئه‌وه به‌ په‌شید بلیت که به‌لێن‌نامه‌که‌ دروسته و نا‌کریت هه‌لبوه‌شینریته‌وه، 'په‌شید'یش مشتوم‌ری له‌گه‌ل کرد، به‌لام ئیبن حه‌سه‌ن هه‌ر م‌کو‌پ بوو له‌سه‌ر

په‌ته‌که‌ی خو‌ی، ته‌مه‌ش بو‌وه ه‌و‌ی ته‌وه‌ی په‌شید په‌قی لی ه‌ل‌گ‌ریت^{۸۸}. په‌شید ته‌ماشای فه‌قیه‌یک‌ی دیک‌ی کرد، ته‌ویش ته‌بو به‌خته‌ر‌ن‌ی قازی بو‌و، لی‌ی په‌رسی و ته‌ویش خیرا وه‌لام‌ی ناماده بو‌و، فت‌وای بو‌ دا که به‌لین‌نامه‌که له‌ چ‌ه‌ند پ‌و‌و‌یه‌که‌وه نو‌قس‌انه و ه‌ل‌وه‌شا‌وه‌ته‌وه و ئیدی به‌ ه‌ل‌وه‌ش‌اند‌نه‌وه‌یه‌کی شه‌رع‌یانه (حیله شه‌ر‌عی) کاره‌که‌یان به‌ دوایی گه‌یان‌د. په‌شیدیش به‌ ده‌نگ‌ی بل‌ند و دل‌یکی خو‌شه‌وه‌ گوتی: "تو شازی قازیت، قازی گشت قازیه‌کانی، تو باشتر له‌م کارانه ده‌زانیت و ته‌مانه پ‌س‌پ‌وری خو‌تن، ئیدی په‌شید به‌لین‌نامه‌که‌ی پاره‌کرد و به‌خته‌رییش یه‌ک و‌وقه‌ ت‌فی تیک‌رد"^{۸۹}.

ئیمه به‌ته‌واوی له‌ پ‌استی و دروستی ته‌م چیرۆکه‌ خ‌ه‌به‌ردار نین، به‌لام ته‌وه‌ی نه‌فسیه‌تی سول‌تانه‌کان بخوینیت‌وه، وا گومان ده‌بات که چیرۆک‌یک‌ی پ‌استه، چونکه‌ ئا‌وه‌زی بنیاده‌م وه‌ک پ‌و‌وه‌ک وایه، ته‌و شتانه له‌ خاک‌وه‌ وه‌رده‌گ‌ریت که بو‌ خو‌ی پ‌ی‌ویستن و له‌گ‌ه‌ل مه‌زاجیدا گون‌جا‌ون و ته‌وانی دیک‌ه په‌فز ده‌کاته‌وه.

ته‌گ‌ر یه‌ک‌یک هات و ویستی وه‌ع‌زی سول‌تان ب‌کات، ته‌وا له‌ دوو پ‌نگا زیات‌ری نییه، یان ته‌وه‌یه به‌ شان‌وبالی سول‌تان‌دا ه‌ل‌ده‌دات و بو‌ی پان ده‌کاته‌وه، یان ته‌وه‌تا به‌ قسه‌کانی سه‌غ‌له‌ت و دل‌نیکه‌رانی ده‌کات. که‌ترینی سول‌تانه‌کانیش به‌وه‌ی دوه‌میان قایل ده‌بن، به‌ وه‌ع‌زیک کاریک‌ر ده‌بن که پ‌نچه‌وانه‌ی ه‌وا و مه‌زاجی خو‌یان بیت. زۆرینه‌ی سول‌تانه سته‌م‌کاره‌کان، خو‌یان نازانن که سته‌م‌کارن. ته‌و به‌هانه بو‌ ه‌موو کاره قه‌باعه‌ت‌باره‌کانی خو‌ی ده‌هینیت‌وه. ته‌گ‌ر واعیزیک هات و گوتی: "خودا ده‌رح‌ق به‌ سته‌م، تو‌وپه‌ ده‌بیت، سول‌تان سه‌ری بو‌

^{۸۸}- بن‌وا‌ره سه‌رچا‌وه‌ی پ‌یشتر، ج ۲، ص ۲۰۴.

^{۸۹}- بو‌ درێژه‌ی چیرۆکه‌که، پ‌روانه: مو‌حه‌مه‌د بران‌ق، البرام‌که‌ فی ضلال الخ‌لافه، ص ۱۹۱ - ۱۹۸.

دهله قینیت که راست دهکیت و پیی دهلیت: 'هر بڑیت، بارهکه لالا'. نه و نازانیت خوی له م قسانه دا ئامانجه، چونکه نه و نه رخایه نه له مه پ عه دل و عه داله تی خوی. له وانه یشه دیاری و مجهوه راتیکي باشیش بدات به و واعیزه فرمیسک له چاو پڑینه.

نه و قسه یه ی که تو به سولتانیک بلینیت 'عادل به'، پیک وهک نه وه وایه به شیتیک بلینیت 'عادل به'. شیت وا ده زانیت خوی تاقانه ژیری ناو هموو شیتکه کانه. خو نه گهر هات و پیت گوت: 'پتویسته له سهر بنیادهم عادل و ژیر بیت'، نه و پیت دهلیت: 'دهمخوش، عادل تاجی زیرینه بق بنیادهم'. نه و نازانیت نه م قسه یه ئاراسته ی نه و کراوه. ئیبن جوبه یر دهلیت: 'نه وکاته ی' ئیبنول جهوزی' خه ریکی وه عز بوو له خزمهت خلیفه و دایکید، سهره تا دهستی کرد به پیاوه لدان و په سنی جهنابی خلیفه و، نزا کردن بق خوی و دایکی. گوزارشتی له خلیفه کرد به 'سایه بانی هره شریف و زور به رحم سوز'. پاشان دهستی کرد به وه عزدان. دواتریش دهستی کرد به خویندنه وه ی ئایه ته کان تا فرمیسک زایه چاوی ئاماده بووان^{۱۰})).

نه وه ی جیگه ی سهرسو و پرمانه نه وه یه، کاتیک ئیبنولجهوزی وه عز دهاد، له سهره تا دا دوعای خیر و ته مه ندریژی بق خلیفه دهکات و له خدا ده پاریته وه سیتبه ری فراوان و به رقه رار بکات. به لام که پروو دهکاته رهش و پرووت و داماو دهکان، دهست دهکات به هه ره شه و ترساندنیان، وهک نه وه ی میلهت سته مکار و خلیفه سته ملیکراو بیت. خلیفه له قسه ی ماستاوچییه کانی ده رباره وه به ته وای دلیا ده بیتته وه که نه و، سیتبه ری خودایه له سهر زهوی. فره مانکردن کاری نه وه، گوپرایه لیش کاری په عیهت. نه گهر بیفه رمانییان کرد، نه وا بن سیدوو، زندیق و نه فرین لیکراون له لایه ن خودا و به نده کانی

^{۱۰} - بنواړه: ابن جبیر، المصدر السابق، ص ۱۷۷.

خودایشه وه. یه کیک له شاعیره کان هات به شان و بالی "په شید" دا،
گوتی: ((وهک بلیت دوا پیغه مبه ر تو پیغه مبه ر بیت)). دانه یه کی
دیکه یان به ناوی "مه غزی فاتیمی" وه گوتی:

ما شنت لا ما شاءت الأقدارُ

فاحکمُ فانت الواحد القهارُ

ئه وهی تو نته ویت، قه دهریش نابه ویت

برانه، تو خوت تاقانه و به دسه لایت

وه سفی موته وه کیلشیان ده کرد که گوايه "سنبه ری دریز کراوه ی
خوايه، له نیوان خودا و خه لکدا".^{۹۱}

*** ** *

ده میری له کتیه که یدا ده گیریتته وه، که په شید یه کیک له زاهیده
گوشه گیره کانی ده عوه تی کوشک کرد، که ناوی "سوفیانی سه وری"
بو، تا له خوی نزیک بکاته وه و پیزی لی بگریت وهک ئه وهی به
پیاوانی دیکه ی ئاینی ده کرد. سوفیانی ش یه ک نامه ی زبری بو
په وانه کرد، که ده قه که ی به م شیوه یه بو: ((ئینجا... من ئه م په یامه م
بۆت نووسی تا تیت بگه یه نم که حه بلی نیوانمان پچراوه،
خۆشه ویستیم بۆت نه ماوه، تو به نامه که ی که بۆت ناردم، منت کرده
شاهید به سه ر خۆته وه، که تو هترشت کردووه ته سه ر به یتولمالی
موسولمانان و دابه شت کردووه به سه ر که سانی ناشایسته دا.
به وهیشه وه رانه وه ستاوی که کردووه ته، به لکوو به نووسینه که ت

^{۹۱} - بپروانه: جرجی زیدان، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۴ ص ۱۹۵.

منیشت کردووه به شاهید به سهر خۆته وه. به لام من، خۆم و ئه و
 هاوه لانه یشم که گوئیستی نامه که ت بووین، سبهی له بهردهم خودای
 داده وه و عادلا، شایه تیت له سهر ددهین که: ئه ی هاروون تو
 په لاماری خه زینه ی موسولمانانت داوه به بی په زامه ندی خۆیان. پیم
 بلی ئایا تو به پاره که دلی که سانیکت خوش کردووه تا بینه ناو
 ئاینه وه؟ یان ئه وانه ی که زه کات کۆ ده که نه وه و دوایی چاودیری
 خه زینه ده که ن؟ ئایا پاره که ت داوه به هه ژار یان ئه وانه ی جیهاد له
 پێگای خودادا ده که ن؟ ئایا به م کاره ت هه لگرانی قورنانت به سهر
 کردووه ته وه؟ یان دلی دوو بیتاوک و دوو بیتوژنت پی خوش
 کردووه؟^{۱۲})). به ئه هه ندیک جاریش واعیزی ئاوا نامۆ، پووبه پووی
 سولتان ده بیته وه. به لام چ سوود؟ یه ک دانه به ته نیا، له ناو هه ژار
 دانه ی که به ده وروپشتی سولتاندا دین و ده چن و چه وری بی بۆ
 ده که ن، چی پیده کریت؟ وه ک ئه وه ی شاعیر ده لیست: "سوودی
 بنیاته ریک چیه، ئه که ر له و ناوه دا هه ژار پووخینه ر هه بن؟" زۆرن
 ئه وانه ی ئه م واعیزه بیگوینی (بیگوینی سولتانی کردووه له وه ی
 نه بووه ته ماستاوچی) تومه تبار ده که ن به زندیق و دواتریش سولتان
 فرمانی کوشتنی بۆ ده رده کات- ئیتر به حسابی ئه وان ئه م بیگوینی،
 دنیایش و ئاخیره تیسی له کیس چووه.

ده گیرنه وه که ره شید له مه که که بوو، خه ریکی به جیه پنهانی فره یزه ی
 حه ج بوو، بینیان به کول و اخه ریکه دوعا بۆ پزیشکه مه سیحیه که ی
 ده کات (جوبره ئیلی کوپی یه خشوع). ئه وانه ی که له ده وروبه ری
 بوون په خه نیان لیگرت و پنهان گوت: "ئه و له ئه هلی زیممه یه". به لام
 ره شید پاساوی به وه هینایه وه، که دوعا بۆ دکتۆره مه سیحیه که ی
 جائیزه، چونکه له سوودی موسولمانانه، پاساوه که یشی ئه مه بوو:

^{۱۲} - الدمیری، حیاه الحیوان، ج ۲ ص ۱۸۸.

(له‌وانه‌یه به به‌لگه‌ی لوجیکیشی دانابیت)، که تهن‌دروستی خه‌لیفه‌ی موسولمانان له‌ئەستوی دکتوره‌که‌یدایه، هه‌تا‌ئو دهمه‌ی چاکه‌ی موسولمانانیش به‌ند بیت به‌چاکه‌ی خه‌لیفه‌که‌یانه‌وه، ئه‌وا چاکه‌ی ئه‌وان به‌ستراوه به‌تەمەندریژی و دلخۆشکردنی دکتوره‌که‌وه، به‌چاوپۆشی له‌هر دین و مه‌زه‌یه‌یک که‌هه‌یینت. به‌پاستی، وه‌ک ده‌لین: ده‌ستاویژیکی^{۱۳} لوجیکی به‌هیزه. ئه‌م جوره له‌شیتەل و هه‌لینجاندانه، بیرى به‌لگه‌هیتاوه‌ی پیاوانی ناینیمان ده‌خه‌نه‌وه، کاتیک ده‌یانه‌ویت به‌لگه‌وبه‌لگه‌کاری له‌سه‌ر شتیک بکه‌ن^{۱۴}. ئه‌م جوره له‌ئەنجامگیری، پشت ده‌به‌ستیت به‌و قیاسه ئه‌رستوتالیسییه سه‌رسووپه‌ینه، که به‌پاستی زۆر سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه، که ده‌توانریت هه‌رشتیک دلت‌ه‌زی لینی بوو بیسه‌لمینیت و ئه‌وه‌یشی پنت‌خۆش نه‌بوو نه‌ریی بکه‌یت.

ئەم قیاسه ئه‌رستوتالیسییه بووه‌ته ئامرازیکی هه‌ره به‌هیز به‌ده‌ست سولتان و سه‌مکار و واعیزه‌کانه‌وه، ئەمه‌له‌کاتیکدا خه‌لک به‌پرونی ده‌یانینیت وا‌خه‌ریکی زولم و سه‌تمن، که‌چی ئه‌وان هه‌ر له‌به‌زم و بالۆره‌ی خۆیان ناکه‌ون و له‌سه‌ری ده‌که‌نه‌وه.

ئەگه‌ر په‌کیک له‌و مله‌وپانه، که‌نیزه‌یه‌کی کپی به‌سه‌ده‌زار دینار، ئه‌وا ده‌توانیت به‌شیه‌یه‌ک له‌شیه‌ه‌کان، به‌سوودوه‌رگرتن له‌م به‌مه‌ لوجیکیه، په‌واپه‌یتی بدات به‌کاره‌که‌ی، که‌کپینی ئەم که‌نیزه‌که‌له‌ سوودی موسولماناندايه، چونکه ئەم کاره‌دلی سولتانه‌کیان خۆش ده‌کات، دلخۆشی موسولمانانیش به‌ستراوه به‌دلخۆشی سولتانه‌که‌یانه‌وه، ئاو‌بینه‌و ده‌ست بشۆ. دکتۆر ئەحمەد ئەمین، به‌رگری له‌په‌شید ده‌کات و ده‌لین: په‌شید ده‌ردراوی بارودۆخه

^{۱۳}- ده‌ستاویژ: به‌لگه.

^{۱۴}- پروهانه: ابن‌ابی‌اصیبغه، طبقات‌الاطباو ج ۱ ص ۱۳۰.

کومه لایه تیه که ی سهرده می خوږه تی. هیچ که سیکی هم سهرده مه،
 نه گهر بگه پسته وه نه و چاخه، نه و هر نه وه دهکات که ره شید
 کردوویه تی و هه مان نه و رهفتاران هی ده نواند که نه و نواندوویه تی.
 هه روه ها ده لیت: 'با شته کان به و شیوه یه وهر بگرین که تپه پرون،
 ناکریت به پتوره نه مژییه کان کارهکانی له بیژنگ بدهین، به لکوو
 ده بیت بنواپنه پتوره رهکانی سهرده می خوی^{۱۰}، پاشان ئیمه نایشزانین
 پاساو و به لگهکانی ره شید چی بوون و له سهر چی بنه مایه ک هم
 کارانه ی نه نجام داوه^{۱۱}))

دوور و نزیک قسه که ی 'نه حمده نه مین' راسته، ئیمه چاوه پروانی نه وه
 نین که هاروونه ره شید وهک عومهری کوپی خهتاب زاهید و
 له خواترس و عادل بیت، له بهر نه وه ی نه و له سهرده می خوشی و
 خوشگوزهرانیدا ژیاوه، سهرده می که خوشگوزهرانی بووبووه
 پتوره ی پیاوه تی، هه تاوه کوو سولتان و فه رمانه و کوشکه که ی بلندتر
 بوايه، لای خه لک به قه درتر ته ماشا ده کرا. ره شیدیش له م کارهیدا لومه
 ناکریت، به لکوو له سهر نه و دووفاقیه لومه ده کریت له که سایه تی
 خوی و نه وانه ی دهوروبه ری له واعیز و فقیهاندا هه یه. نه و له خوی
 ده بووریت کاتیک که نیزه یه ک به ۱۰۰ هه زار دینار ده کړپته وه، یان له
 پهیمانیک پاشگه ز ده بیتته وه که به ده سخته تی خوی نووسراوه و موری
 لی دراوه. یان خوینی خه لکی بیتاوان ده پړینیت. به لام هه رگیز
 لیخوشبوونی بۆ په عیه ت و په شورپوت نیسه، نه گهر هه له یه ک،
 دزییه ک، کافر تپیه کیان له ده ست دهر چیت. نه گهر گوئی له پالنه رهکانی
 نه وانیش بگریت، نه و هه روه ک سولتان، نه مانیش دهر دراوی دۆخه

^{۱۰}- یه کیک نه بووه به م نازیزه مان بلّیت، باشه نه ی ئیمه پتوره رهکانی
 سهرده می هارونه ره شید له کوپوه بزانیان. وهرگیر.

^{۱۱}- احمد امین، ضحی الاسلام، ج ۳ ص ۱۶۲.

کۆمه لایه تییه که ی خویانن و پالنه ری دهروونی و کۆمه لایه تی پالی پیوه ناون.

فه قیر نه گهر تیه چاویکی گهرته کیژۆله یه که، دنیای به سه ردا کاو له ده که ن، به لام دهوله مه ندیک، ده چته بازار و سه دان دۆت پیکه وه دینیته وه و به هه وه سی خویان غه مزه و نازی بۆ ده که ن و هه لایشه. نه گهر سه ته مکار له رینماییه کانی ئاین ده رچوو، پتی ده لین: نه وه موجته هیده، موجته هیدیش نه گهر پیکای دووان و نه یشیپیکا هه ر پاداشتیکی بۆ هیه. به لام نه گهر داماویک، له پاش تیرامان و بیرکردنه وه، بیروپایه کی نوئی بۆ هات، خیرا پتی ده لین: زه ندیقی خوانه ناس. خیرایش خاچی بۆ ئاماده یه و فه رمانی له خاچدانی بۆ ده رده کریت.

ده گهر نه وه که بیشری موپه یسی، کابرایه کی موخته زیلی بووه، وتبووی قورئان مه خلوقه. ره شیدیش که بیستبوویه وه، گوتبووی: "بیستوومه ده لین: بیشر وتوویه تی قورئان مه خلوقه، سویندم به په روه رین، نه گهر به رچنگم که ویت، ساردی ده که مه وه"^{۹۷}. ئیدی "بیشر" به دریزایی ژبانی، خۆی هه شاردا بوو له تاوی هاروون. گومانی به هیزم نه وه یه نه گهر هاروون به شوینه که ی زانیبا، ئیننا لیلای بۆ ده خویند^{۹۸}.

ئه و تاوانه ی که ئه م داماو هه توشی بووبوو، به ته نها بریتی بوو له وه ی که "قورئانیش وه که هه موو شته کانی دیکه، دروستکراوی ده ستی خودایه". یه که مجار که چیرۆکه که م خوینده وه وامزانی کابرا ویستوویه تی قورئانیک بۆخۆی دروست بکات، که چی دوا ی توژیک تیگه یشتم نا، ئه میش هه روه که ره شید برۆای به خوا و قورئان و په یامبه ر هیه، ته نها یه که تاوانی هیه، ئه ویش نه وه یه ده لیت قورئان

^{۹۷} - ساردی ده که مه وه: کینایه یه له کوشتن، واته ده یکوژم.

^{۹۸} - احمد امین، ضحی الاسلام ص ۱۴۷ و ص ۱۹۷.

دروستکراوی خودایه. فہ قیرہ بہم وتہی، ہر سات لہ بہردہم
ہہ پڑشہی کوشتندا بوو.

دہگیرنہوہ کہ کابرایہ کی خہلکی نہ ہرہوان، لہ سہردہمی "ہادی" دا،
حہجی بہجی ہیتابوو، کاتیک ٹو خوردہمہی بینیبوو کہ چوں بہ
دہوری کہ عہدا بہ پلہ پل دہخولینہوہ، گوتبوی: "دہلینیت مانگای
دہوری ناخوړن". کاتیک کہ ہادی ٹم لیکچواندنہ نہ شمیلا نہیہی
دیتبوو، دہستہجی فرمانی کوشتی دہرکردبوو، دواتریش لہ خاچیان
دا^{۱۹}. دہلین لہ وکاتہدا، ہادی فرمانی دہرکرد کہ سہد دانہ پلکی
دارخورما نامادہ بکن، تا ہموو ٹو زندیقانہی کہ وک ٹم بیر
دہکنہوہ لہ خاچ بدات. دہقی قسہکی کہ گہیشتوہتہ دہستمان
ٹمہیہ: "سویندم بہ پروہریتان، ٹہگر بمینم، مولہتی چاوپرتاندن
نادہم بہم زندیقانہ، دانہ بہدانہیان لہ دار دہدم"^{۲۰}. بہخت و ثیقبالی
خہلکہ کہ لہ کاردابوو، ہادی بہرلہوہی فرمانہکی جیہجی بکات،
تہمہنی دریزی بہ رہعیہت بہخشی.

ٹم جۆرہ ہلویستہ توندانہی رہشید و ہادی برای، دہرہق بہ
زہندیقہکان، جیگای دلخوشی و پیاہہلدانی واعیز و فہقیہکان بووہ.
بہلام یہک توزقال بہہانہ یان پاساوی ٹو رہجال و خہلکہ
رہشوپووتہ بہہند و ہرناگرن. خو ٹم زہندیقانہیش ہر لہ
خویانہوہ ٹم مہزہب و بیروبروایہیان بۆ نہ ہاتووہ، مہگر ٹہمانیش
زادہی کولتور و کومہلگہی خویانن، لہ باوباپیرانیانہوہ ٹہمانیش ٹم
شتانہیان پیگہیشتووہ. مرق ہہرگیز ناتوانیت ٹہری یان نہریی ٹاہنیک
بکات تہنہا بہ بیرکردنہوہی پہتی.

^{۱۹}- سہچاوہی پیشوو/ ج ۳ ص ۱۴۸.

^{۲۰}- ہہمان سہچاوہی پیشوو، ج ۳ ص ۱۴۷.

سه‌مه‌ره ئه‌وه‌یه، هه‌ندیک فه‌قیه، بر‌وایان وایه، زه‌ندیق ده‌بیت
بکوژریت، ته‌وبه و مه‌وبه حساب نییه، با هه‌زار سال بلی نه‌مزانی،
یان په‌شیمانم، ده‌کوژریت و ته‌واو. ئه‌م فه‌قیهانه، هه‌رگیز سزای ئه‌و
مله‌ورانه ناده‌ن، که به ده‌سبلاوی و خوشگوزهرانی خویان، خه‌لکیان
به‌ره‌و زه‌ندیق بوون بردووه، به‌لکوو ته‌نھا هه‌قیان به ئه‌نجامه‌کانه‌وه
هه‌یه^{۱۰۱}.

ئیمانی بنیاده‌م تووشی ئه‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌ر ده‌بیت، کاتیک ده‌بینیت
سولتان مالی مه‌ردووم له‌ زگ و ژیرزگی خۆیدا خه‌رج ده‌کات. ئه‌وه‌تا
مال‌بر‌او به‌ تاوانبار ده‌رچوو، چه‌ته و تالانچیش وه‌ک به‌رزه‌کی بانان
بو‌ی ده‌رده‌چن.

*** **

^{۱۰۱} - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۳، ص ۱۹۴.

به‌شی سییه‌م

وه‌عز و چاکسازی کۆمه‌لایه‌تی

واعیزه‌کان بپوایان وایه، هه‌تا زیاتر ده‌نگ به‌رزکه‌نه‌وه له وه‌عزه‌کانیاندا و به‌بلندتر ئامۆژگاری خه‌لکی بکه‌ن، ئه‌وا کاریگه‌ری زیاتر ده‌بێت له‌سه‌ر پازاندنه‌وه‌ی په‌فتاری ئه‌و خه‌لکه. شته‌که‌ لای ئه‌مان وه‌ک بالابه‌ریک وایه، ئه‌وان له‌سه‌ره‌وه خه‌لکراکێشن خه‌لکیش به‌رز ده‌بێته‌وه. ئه‌وان به‌م کاره‌یان لاسایی بازرگانیک ده‌که‌نه‌وه، که‌ بۆ ئه‌وه‌ی ماله‌که‌ی، هه‌ر هه‌یج نه‌بێت نرخیکێ مامناوه‌ندی بۆ بکات، سه‌ره‌تا له‌ نرخیکێ به‌رزوه‌ ده‌ست پێ ده‌کات و دوا‌ی که‌م که‌م دێته‌ خوار. وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌مان وایزان، چاکسازی له‌ په‌وشت و ئاکاردا، وه‌ک کار و که‌سابه‌ت و مامه‌له‌ی مه‌زاتخانه‌ وه‌هایه. بیریان چووه‌ که‌ په‌وشت شتیک نییه‌ وه‌ک شمه‌ک کرین و فروشتنی پێوه‌ بکریت. سه‌روشتی مرو‌یش کۆمه‌لیک پێوه‌ر و پێودانگی هه‌یه‌ که‌ ناکریت پامال بکرین، ئه‌گه‌ریش که‌سیک له‌م پێودانگانه‌ فه‌له‌ت بکات، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ خه‌لکی بانگێشتی ناو تاوان و خراپه‌ بکات.

مرو‌ تووشی بێهه‌یوایی ده‌بێت، ئه‌گه‌ر بینێ پێوه‌ره‌ ستاندارده‌ ئه‌خلاقیه‌کان زۆر له‌مه‌وه‌ دوورن، ئیدی کاری له‌به‌ر ناپوات و پشتگو‌یی ده‌خات، یان له‌وانه‌یه‌ هه‌ر گالته‌یشی پێ بکات. بۆیه‌ گرنگه‌ واعیز، شته‌ ئه‌خلاقیه‌یه‌کان له‌ ئاستیکێ مامناوه‌ندیدا به‌ خه‌لکی

پاڭگيه نيت، تا خه لکيش هان بدرين بۆيى و شانى له ژير بهاوين و پيشبرکى له سر بکن.

دروشمى واعيز برىتيه له: "پيشهنگى بهرز (القوده العاليه) و بزوک، له پيشهنگى نزم (القوده الواطئه) و سست باشتره، به لام واقع پنجه وانهى ئهم قسه يهى سه لماندووه، که "پيشهنگى هياش" باشتره و زياتر ده مينيته وه، چونکه ئهمه هانى مرق ديدات نهرمه نهرمه کارى خوى بکات به گه شبينى. به لام پيشهنگى بزوک و چالاک، که مينه يه ک نه بيت کهس ناتوانيت پى بکات، تهنانهت لای هه نديک هه ر ده بيته جينگى مه سخره و گالته پيکردن، هه ر فشه يان پى ديت.

بوونه پيشهنگى بکى بلند، وهک چيروکى ئه و پيويه وايه که پاش چه ندين چار هه ول و ته قه لا، ده ستى به بۆله ترييه که نه ده گه يشت، ئيدى بيهيوای داغانى کرد و وتى من ئهم ترييه چون دهخوم، ترشه، کى تريى ترش دهخوات. فهيله سووفانى هاوچه رخ له بواری پهروه رده دا، خويندکاره کانيان هان ددهن بۆ سه ما و گالته وگه پ و پيکه نين، هانيان ددهن بۆ دلدارى له پۆزى نيوه پۆدا. نه گه ريش به چاوى دل ته ماشاکه يت، ده يانه ويت ئهم په يامه مان پى بگه يه نن: "له پروناکيدا سه ما بکن، نهک له تاريکيدا". به م کاره يشيان داواى شتيكى ئاسانيان کردووه. که چى واعيزه کانمان، ده مانترسينن به ئاگرى جهه ندهم، نه گه ر هاتوو خو شه ويستيان کرد، يان سه مايان کرد، نه گه ريش وهک بالداريک چون له کاتى سه ربريندا له تاو ئيش، خوى راده پسکينى -هه لپه رکى له تاو ئيش-.

ده يانينيت داواى يقار و ئارامگرى له خه لک ده کهن، که چى نازانن ئهم يقاره ده سکرده، دواى خاوه نه کهى به ره و سه مايه کى ده روونى پيس ده بات.

*** **

له سهرهتای ئیسلامه وه شوږشگلنکی شکستخواردوومان بیني، بهتاییه تی له شاری کوفه. خه لکی کوفه که په یمانکیان به نه میریک دها، دوايی هر دهوایه بدن له بنی په یمان و غه دری لی بکن. وای لیهات، له و ناوچه یه دا جووت وشه ی "په یمان و غه در" بوونه هاوواتا. تا ئیستایشی به دهمه وه بیت، خه لکی عیراق، به و که سه ی که غه در دهکات ده لئین: "په یمان ده دات". هۆکاری ئه م په یمانشکینیه کومه لایه تییه ییش، بریتیه له: "دووری داخواییه کانی واعیز، له ژایانی راسته قینه ی خه لکه وه". خه لکیش له واعیزه کانه وه راهاتوون باس له نمونه ی بالا و بنه مای به رز بکن، چونکه هینده یان له وانه وه چه نباره بیستووه ته وه. بویه زورجار بینراوه که به سهرکرده کانیان گوتووه: "هه ستن و ببزوون، ئیمه ییش له گه لئانین". به لام هر که بینیان سهرۆک شوږشی به رپا کردووه و نه جامی شوږشه که ییش له ده سندان مال و رشتنی خوینی لیکه وتووه ته وه، خیرابه خیرا له قسه یان په ژتیوان ده بنه وه، ده گه پینه وه بۆ واقع و له و خولیا و خه یالاتانه دینه دهره وه که پیشتر بیریان لی کردبووه وه.

سهرکرده ییش وه ک ئه و عاله مه، ئه ویش پاداشتی له سهر هه ول و ماندوو بوونه کانی ده ویت، ئه گه ر زانی و خه لکه که خیانه تکارن، ئه ویش له مال و حالی خویدا لینی داده نیشیت. سهرکه وتی سهرۆکیک ده بیته هوی ئه وه ی خه لکیش چاوی لینبکن و رینگاکه ی ئه م بگرن. له وانه یه هه ندی کجار سهرۆک، هر به پاداشتیکی کومه لایه تی داسه کنیت و داخوایزی پاداشتی ماددی نه کات. خویشان ده زانن، ئه گه ر سهرۆک بینیی و خورده میتک ده وری لی داوه و پیزی بۆ داده نین، له خوشییان سهری ده دات له که شکه شان. مروف به خوشه ویستنی ناوبانگ و پیگه ی کومه لایه تی، له ئازه لان جودا

ده‌کریته‌وه. خه‌لکیکی زۆر هه‌ن مالیش ده‌به‌خشن تا که می‌ک پینگه و ناوبانگی کۆمه‌لایه‌تییان چنگ بکه‌ویت.

ئه‌گه‌ر بین و سروشتی بنیاده‌م بخوێنینه‌وه، ده‌بینین هه‌له‌یه‌ه‌لیکیکی به‌دوای ناوبانگدا، که نه‌ه‌دی هه‌یه‌ نه‌حیساب. ئه‌وه‌یش بزانه، تا ناوبانگه‌که زیاتر بیت، هه‌ول و ته‌قلای بۆ زیادکردن و پته‌وکردنیشی زیاتر ده‌بیت. ئه‌مه‌ بریتییه‌ له‌ خۆشوێستی کورسی. له‌و ناوچانه‌ی که پیز له‌ ده‌سه‌لاتداران ده‌گیریت. ئه‌گه‌ر بینیت، وا خه‌لک خه‌ریکن چه‌پله‌ بۆ سه‌رکرده‌یه‌ک لی ده‌دن و به‌ده‌وروخولیدا دین و ده‌چن، ئه‌وه‌ باش بزانه، ئه‌و سه‌رکرده‌یه‌ هه‌موو شتی‌ک ده‌کات بۆ رازیکردنی ئه‌و جه‌ماوه‌ره، ته‌نانه‌ت ئه‌سته‌میش. سه‌رکرده‌یش هه‌ر بنیاده‌مه، هه‌ر له‌و قورپه‌ پیکهاتوه‌ که ئه‌وانی لی پیک هاتوه‌. ئه‌ویش هه‌زی له‌ ناوبانگ و پله‌وپایه‌یه‌ وه‌ک ئه‌و خه‌لکانه‌ی دیکه، بۆیه‌ ئه‌گه‌ر دیتی، ناوبانگ و شوهرت، له‌ پینگه‌ی خزمه‌ت و به‌ده‌مه‌وه‌بوونه‌وه‌ نه‌بیت به‌ده‌ست نایه‌ت، ئه‌وا باکی نییه‌ ئه‌و کاره‌ قورسه‌یش ئه‌نجام ده‌دات و ئه‌و پینگه‌ ده‌کریته‌به‌ر که لای خه‌لک به‌رزی ده‌کاته‌وه‌.

زۆری‌ک له‌ خه‌لکی، واده‌زانن، سه‌رکرده‌کان هه‌ر به‌ سروشت ئاوا خزمه‌تکار و سه‌خی ته‌بعن، به‌لام ئه‌مه‌ له‌ واقیعه‌دا به‌م شیوه‌یه‌ نییه‌. سه‌رکرده‌یه‌تی، دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تییه‌، له‌ناو کۆمه‌لگه‌دا هه‌لده‌قولیت و په‌یدا ده‌بیت، بۆیه‌ هه‌رگیز سه‌رکرده‌ له‌و ناوچانه‌دا دروست نابیت که خه‌لکه‌که‌ی سه‌رکرده‌یان به‌لاوه‌ گرنگ و به‌نرخ نییه‌، به‌لکوو له‌و شوێنه‌دا دروست ده‌بیت که خه‌لکه‌که‌، زیاده‌ریز له‌ سه‌رکرده‌کان ده‌گرن. گرفتی هه‌ره‌گه‌وره‌ی ئه‌م کۆمه‌لگه‌یانه‌ی خۆمان ئه‌وه‌یه‌ که خه‌لکه‌که‌ی "دوواقییه‌"، سه‌رکرده‌یشی ده‌ویت و، له‌ ناواخنیشیدا تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی به‌ره‌مه‌یانی سه‌رکرده‌ی تیدا نییه‌. ئیدی لی‌رده‌ا واعیزه‌کانی ده‌ربار سه‌رده‌ردینن و گرفته‌که‌ قوولتر ده‌که‌نه‌وه‌.

وتمان واعیزه‌کان پیوه‌ری قورسیان بق ئه‌خلاق داناو، که که‌مینیه‌ک نه‌بیت، که‌س لئی دهرناچیت. هر بۆیه ئه‌گه‌ر هر به‌حال تۆوئیکی سه‌رکردایه‌تی له‌که‌سیکدا سه‌ر هه‌لبادات، خه‌لکه‌که‌ له‌باری ده‌به‌ن (له‌ لاپه‌ره‌کانی دیکه‌دا مه‌به‌ستی له‌باربردنه‌که‌ پوون ده‌که‌ینه‌وه). ئه‌م تۆوه‌یش پئویستی به‌ به‌خێوکردن و چاودیری و سۆزه، تا گه‌شه‌ بکات و ببیته‌ داریک و خه‌لک له‌ سایه‌بانیدا و چانیک بده‌ن.

له‌م کۆمه‌لگه‌یانه‌ی خۆماندا، که‌س نییه‌ له‌ په‌خنه‌ قوتار ببیت. ئیدی خودام ده‌کرد که‌سیکی نه‌جییزاده‌ی به‌ئه‌خلاقیش بیت، ئیلا هر ده‌بیت په‌خنه‌ی لینگرن و پیتکی پیوه‌ بنین له‌به‌ر ئه‌وه‌ی، ده‌پپون به‌ پیوه‌ره‌ نمونه‌یه‌که‌ی (میسالییه‌که‌ی) ئه‌خلاق، وه‌ک پتفه‌مبه‌ران و رابه‌رانی پۆحی- ئیدی ناهیلن ئه‌و که‌سه‌ هیچ گه‌شه‌ و نه‌شه‌یه‌ک بکات، هینده‌ به‌ زمانی زبر و تیژ سه‌رکۆنه‌ و په‌خنه‌ی ئاراسته‌ ده‌کهن. کۆمه‌لگه‌ی دووفاقی، که‌مترین پێژه‌ی که‌سی سه‌رکرده‌ و به‌توانای تیدا ده‌رده‌که‌ویت. هر سه‌رکرده‌یه‌ک به‌حال سه‌رده‌ریبیت، خیرا به‌ر په‌خنه‌ و توانجی خه‌لکی ده‌که‌ویتته‌وه. له‌ ئه‌نجامی ئه‌و هه‌موو وه‌عه‌زی به‌سه‌ریاندا خویتره‌وه‌ته‌وه، بوونه‌ته‌ نابیه‌ و په‌خنه‌گری زۆر به‌هیزی ئه‌فلاتوونی، ئه‌وان عه‌یبوعار له‌ هه‌موو که‌سیک ده‌گرن، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و که‌سه‌ بلیمه‌ت و عاقلیش بیت.

سه‌رکرده‌ له‌ کاره‌کانیدا ته‌نها پشت به‌ به‌هره‌ که‌سییه‌کانی خۆی نابه‌ستیت، به‌لکوو پشت به‌ هه‌لسه‌نگاندن و پشتیوانی جه‌ماوه‌ره‌که‌یشی ده‌به‌ستیت. سه‌رکرده‌ له‌ کۆمه‌لگه‌ دووفاقییه‌کاندا، به‌که‌می نه‌بیت پشتیوانی و نرخاندن نابینیت به‌ خۆیه‌وه. سه‌رکرده‌ گه‌ل دروست ده‌کات و گه‌لیش سه‌رکرده‌. گه‌ل ناتوانیت بیکه‌لکیت بکاته‌ سه‌رکرده‌، هه‌روه‌ک چۆن که‌سیکی به‌هره‌داریش ناتوانیت ببیته‌ سه‌رداری گه‌لیک، که‌ پیزی لینه‌گرن. لی‌ره‌دا هۆکار و ئامانج،

کارلیکیکی زنجیره یی پیکه وه نه نجام ددهن به پیتی دهر برینی زانایانی نه توم- بویه نه گهر ویستت له نه پیتی سه رکردایه تی که سیک بزانتیت، نه و دوو شتی له باره وه بپرسه:

یه که م: له که سایه تی بپرسه.

دووه م: له پیز و پیزانینی خه لکی به رامبه ری بپرسه.

کومه لگه ی دووفاق، هه رگیز ناتوانیت دانی خیر به سه رکرده یه ک له سه رکرده کاندای بنیت. ته نانه ت نه گهر له گهل پیغه مبه رانیشتا بژین، نه و کولیک عه بیوعاریان لی دهورنه وه. لیره، سه رکرده ده بیت له پیناو مه بده نه که یدا بمریت، ئینجا دانی خیری پیندا دهنریت، تا نه و چرکه ساته ی زیندووه، هه ر له بهر پلار و تانه و ته شهردایه. نه وان به راوردی هه مووکه س به 'پیغه مبه رانی بن که موکووپی' ده کهن، بویه بیگومان له چاو نه واندای هه رکه س به پینیت، هه ر ترازووه که ی سه ر ده کات.

*** **

وه عز ده بیته هو ی چالا ککردنی ره خنه دانی خه لک. نه و پتوهرانه ی له ده می واعیزانه وه گوتیبیستی دهن، پتوهرگه لیک ی زور بالان، نه مان ناتوانن جیه جیتی بکه ن، بویه په نا ده به نه بهر جیه جیکردنی له سه ر خه لکی دیکه، به میش ره خنه گرتنه که یان به هیزتر ده بیت. نه مان عه بیی خویان نابین، بویه له ریگه ی پتوهره نه خلاقیه کانه وه پاساو بو کرده وه زشت و بزیه کانی خویان دینه وه. به لام به هیچ شیوه یه ک پاساو بو که سانی دیکه نییه، هه ر بویه ده یان بینیت، نه م نه و کافر

دهکات و نهویش ئەم. ئەم دیاردەیه له کۆمه‌لگه‌ دینییه‌کاندا زیاتر پهره‌ی سه‌ندووه‌، چونکه‌ له‌م کۆمه‌لگه‌یا نه‌دا وه‌عز گه‌یشتووه‌ته‌ چله‌پۆپه‌ی خۆی، ئیدی ره‌خنه‌ و به‌دواداچوون بۆ عه‌یب و عاری یه‌کتزیش وه‌ک خۆلی بیابانه‌.

ئاشکرایشه‌، واعیزه‌کان ده‌ستیکی بالایان له‌ ره‌خنه‌گرتنی که‌سانی دیکه‌دا هه‌یه‌. ئەوان پینوه‌رگه‌لیکی نموونه‌یی ئەخلاقیان ئەزبه‌ر کردووه‌، شه‌و و پۆژ ده‌یده‌نه‌وه‌ به‌ گونچه‌کی ئەو عاله‌مه‌دا. هه‌ر بۆیه‌ ئەم پینوه‌رانه‌ وه‌ک چه‌کێک دژی نه‌یاره‌کانی خۆیان به‌کارده‌هێنن. خوا نه‌کات که‌سیک ببینن پینچه‌وانه‌ی وه‌عزه‌کانی ئەمان بجوولیته‌وه‌، ئیتر ده‌یده‌نه‌ به‌ جنیو و تانه‌. ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه‌ بانگی جیهادیشی له‌ دژ بده‌ن.

هه‌ر له‌ ده‌می منداڵیه‌وه‌، هاوه‌لێکم هه‌بوو له‌ قوتابخانه‌، که‌ له‌ ژینگه‌یه‌کی چری وه‌عزیدا گه‌وره‌ بووبوو، هه‌نده‌ پر ره‌خنه‌ بووبوو، کوڕ نه‌بوو له‌ ده‌ست ره‌خنه‌کانی قوتاری بییت. ئەو، ره‌خنه‌ی له‌ خه‌لکی ده‌گرت که‌ بۆچی له‌ پینماییه‌کانی ئاین دوور که‌وتوونه‌ته‌وه‌ و له‌ خودا ناترسن. پۆژیکیان هه‌روا وه‌ک ئەو واعیزانه‌ی که‌ ده‌گرین، ده‌ستی به‌ وه‌عزدان کرد، له‌ کاتی وه‌عزه‌که‌دا، وا بینێ له‌ دووره‌وه‌ گه‌دایه‌کی نابینا به‌ گۆپالیکه‌وه‌ خه‌ریکه‌ نزیک ده‌ییته‌وه‌، وه‌عزه‌که‌ی وه‌ستاند و خه‌را ده‌رپه‌ری و گۆچانه‌که‌ی پفاند، ئەو داماو وه‌کو چی هاواری ده‌کرد... که‌سیک نه‌بوو بچیت به‌ده‌میه‌وه‌. له‌وانه‌یه‌ پاساو بۆ کاره‌که‌یشی به‌ییته‌وه‌، بلێت گاله‌وه‌گه‌پم کردووه‌، گاله‌وه‌گه‌پیش هه‌چ عه‌یبیکه‌ی نییه‌. به‌لام من دلنایام، ئەگه‌ر که‌سیک هه‌مان ئەم کاره‌ی بکهدایه‌، ئەوا ئەم براده‌ره‌ به‌ر ره‌خنه‌ و پلاری ده‌گرت و باش باش سه‌رکۆنه‌ی ده‌کرد.

ئهمه‌ ئەو ئاماره‌یه‌ی تێدایه‌ که‌ هه‌موو که‌س به‌شی خۆی عه‌یبوعاری

تیدایه. له کۆنیشدا گوتراوه: ((شکو‌مه‌ندی بۆ ئه‌و که‌سه‌ی چ عه‌یبی نه‌بیت)). ئه‌مه له حالێکدا یه که واعیزه‌کان وا ده‌زانن سه‌له‌فی سه‌له‌ح بێعه‌یب و په‌له بوون. به‌مه‌ش ده‌یانه‌وێت هه‌موو خه‌لک به شوێنێی سه‌له‌فی سه‌له‌حدا ب‌چۆن. ئه‌وه‌ی به دوا‌دا‌چوونیکی باب‌ه‌تیانه‌ی ژیا‌نی سه‌له‌فی سه‌له‌ح ب‌کات، ئه‌وا زۆر جوان تی ده‌گات که ئه‌وانیش وه‌ک هه‌موو که‌س، هه‌له‌یان هه‌بووه، له‌چه‌ری له دلیاندا بووه، هه‌زیشیان له ناوبانگ بووه وه‌ک نووسه‌ری ئه‌م دێرانه. ئه‌وانیش وه‌ک ئێمه بنیاده‌م بوون، خواردوویانه، سه‌ردانی بازاریان کردووه، که‌چی واعیزه‌کان له ئێمه‌یان کردوون به مه‌لائیکه -خستوونیانه‌ته‌ پ‌ریزی مه‌لائیکه‌وه- تا خه‌لکی له ر‌یتمی ژیا‌نیاندا چاویان لی ب‌کن.

واعیزه‌کان، وه‌عه‌زه‌کانیان که‌یانه‌دووه‌ته هه‌ور، دوات‌ریش هاتوون پیاوانی ئایینیان له عه‌بیوعار دامالیوه و کردوونیان به پ‌یشه‌نگ بۆ خه‌لکی. وه‌ک چۆن په‌یکه‌رتاشیک په‌یکه‌ریک ده‌تاشیت، ئاوا ئه‌م نمونه میسالییه‌یان خستووه‌ته به‌رده‌ستمان تا وه‌ک ئه‌وه بین. به‌م کاره‌یشیان ئامانجیکیان بۆ داناوین که هه‌ر نایکه‌بین. هه‌ر بۆیه ئه‌که‌ر سه‌رکرده‌یه‌ک هه‌لکه‌وێت، ئه‌وا ئێمه به شایه‌نی سه‌رکرده‌بوونی نازانین، چونکه هه‌ر که پ‌یوامان به پ‌یشه‌نگه خه‌یالییه‌که‌ی که واعیزه‌کان بۆیان ک‌یشاوین، ئیتر گرنگیه‌که‌یان له‌ده‌ست ده‌ده‌ن و لاواز دینه به‌رچاو.

سه‌رکرده‌ پ‌یو‌ستی به‌ ر‌یز و پ‌شتگیری کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه تا هه‌ستیت به به‌جیگه‌یادنی په‌یامه‌که‌ی. سه‌رکرده‌ ته‌نها پ‌تیک نه‌هاتووه له که‌سایه‌تی خۆی. ئه‌و ده‌مه‌ی خه‌لک ر‌یز له سه‌رکرده‌ ده‌گرن، ئه‌وا له که‌سیکه‌وه ده‌یکه‌ن به که‌سیکی دیکه. هه‌ر بۆیه له‌و شوێنانه‌ی که ر‌یزی زۆر بۆ سه‌رکرده‌ نیشان ده‌دریت، سه‌رکرده‌ی به‌ه‌یز سه‌ر هه‌ل ده‌ده‌ن. بۆیه ئه‌وه‌ی به‌راوردی ع‌ی‌راق به هه‌ر ناوچه‌یه‌کی دیکه‌ی

پوژهلالات بکات، ئەوا دەبینیت چەندە ناوچەیهکی پرووتەل و وشکە لە بەرھەمھێنانی سەرکردەیی بەناوبانگ. لێرە، سەرکردەیی دلسۆز ھەتا لووتی بەر 'بەردی ئەلھەد' نەکەویت، کەس دانێ خێری پێدا نانیت، دواي چي؟ دواي ئەوھي کە بوو بەشیک لە میژوو، تەپۆتۆزیش لەسەر عەیبەکانی نیشتن و شارديانەو. بەلام لە کاتی ژياندا، خەلکی چاوەچاویان بوو دەي خوايە عەیبیکي لێ دەرکەوێ، لە ھەر شەش لاوہ خەریکی تانە و تەشەرلیدانی بوون. واعیزەکان ھیندە وینەيەکی خەیاڵیان بۆ کیشاوین، کە ھەر دەرپۆین و نایگەینی، وەک ئەوھي دواي سەرەب کەوتبین.

لەو تاییبەتەندییە سەیرانەي کە لە کەسانی دووفاقد تێبینی دەرکەوت ئەوھي: پێزی ھەندیک کەس دەرگرن لە کاتی کدا خۆشیشیان ناوین، ھەندیک کەسیشیان خۆش دەوینت کە پێزیان ناگرن. بەراستی لە نیوان پێز و خۆشەویستیدا جیاوازییەکی زۆر زۆر ھەيە.

میکافیلی کە باسی دووفاقی کۆمەلگەکەي خۆي دەرکات، زۆر لەم کۆمەلگەيەي خۆمان دەچیت. دەلێت: 'دەتوانیت بە شێوھەکی گشتی بلێیت: مرۆف کائینیکی دوو پوو، زمانلووسە، ھەزی لە قازانجە و پقی لە زیانە. تائەو ساتەي تۆ سوودت بۆي ھەبیت، ئەویش دوات دەرکەوینت و مال و خوینت لەپێتاودا دەرکەوینت. ئەو سەرکەدەيە کە بە تەنھا پشت بە قسەکانیان دەرکەوینت، پشتی دەرکەوینت. ئەو برادرەيە تێبەي کە لە پێگەي کپین و فروشتەو دەرکەوینت، ئەو زوو فس دەرکەوینت، لە ھەر چەرکەيە کە لە چەرکەکاندا دەرکەوینت بەسەریناندا. ھەر وەھا میکافیلی دەلێت: ... ئەستەمە لە یە ک کاتدا سەرکەوینت، ھەم بەسام بیت و ھەمیش خۆشەوینت. ئەگەر بژاردەي ئەوھیان خستە بەردەستت کە 'بەسام و بیزراو' بیت، یان 'بێ سام و خۆشەوینت'، ئەوا باشتەریان، بەسام و بیزراو، چونکە خەلک لە

کەسی تووڤە و تۆلەسێن دەترسن و سل دەکەنەو، بەلام دەرەق بە کەسی خۆشەویست و بێ-دەرد، هەرچییان بویت دەیکەن. خۆشەویستی شتیکی سەرپێی و دەروونی، پاش گەشتن بە مەرامی خۆی، خۆشەویستیەکی بەو جۆرە نامینیت، بەلام بنیامی چزوودار، خەلکی لە سزای دەترسن. ئەمە شتیکی زۆر ڤوونە لای هەموومان و هیچ موناڵەشە هەڵناگریت هێندە راستە.

ئەوێ ئەم قسانە میکیافیلی بخوینیتەو، وا دەزانیت ڤێک لەبارە ی خەلکی عێراقەو نووسیویەتی. زۆر کەس دەبینین لێرە، کە کەسانیکیان خۆش دەوێت بەلام ڤێزیان ناگرن، پێی پێدەکەن و گالتهی پێ دەکەن، کام توانجە زۆر ناخۆش و تالە پێی دەدەن. ئەمەیش لە ڤوانگە ئێ (پەند)ەو کە دەلێت: "ئەوێ کە خۆشی دەوێت، ئازارت دەدات. ئەو کەسێ کە هەست بە کەرامەتی خۆی بکات، حەز دەکات لەناو خەلکیدا جێگە ڤێز و سلێکردنەو بیت، نەک خۆشەویست، بەلام هەموو کەس پێی بویریت. لە کۆمەلگە ڤاقیبەکان (پێشکەوتووکان)دا، هەستم کرد بە ڤیوەندییەکی پتەو لە نێوان "ڤێز" و "خۆشەویستی" کەسەکاندا. ئەوان ئەگەر کەسیکیان خۆشەویست، ڤێزی دەگرن و ناوی دەخەنە نێو ناوانەو. کەچی لە کۆمەلگە خۆماندا لەوانە ڤێچەوانە کە ی دروست بیت. هۆکاری ئەمەیش، وای بۆ دەچم، هێی ئەو دووفاقییە کە لە کەسایەتیماندا دروست بوو. ئێمە هەلسوکەوتی خێلەکیان گرتوو، "بێهێز" سووک سەیر دەکەین و ڤێز لە بەهێز دەگرن، بەلام لە میشکماندا بێرۆکەمان ئەفلاتوونییە، شیعارێ "نموونە"ی بالا دەلێنەو. ئێمە ئەگەر کەسیکیان خۆشەویست، دلمان لەگەڵی و شمشیرمان لە دژی دەبێت. بەلام ئەگەر رێزمان لە کەسێک گرت، بەگشتی کەسە ڤێزلیگیراوەکە، یان "شەقوەشێنیک"ە، یان کوڤ و خزمە شەقوەشین. ئەو کاتەیش ئێمە

به زووبان ریژی لیده‌گرین و به دل بیزمان لیی دیته‌وه.

ناشکرایه چهنده زولم و زور و داگیرکاری به‌سهر عیراقدا هاتوه. ئهم ولاته‌ی ئیمه له کوندا پتی گوتراوه 'پینگه‌ی نازادکه‌ران- گریق الفاحین'. من واهه‌ست ده‌که‌م ئیستایشی به‌ده‌مه‌وه بیت، ههر پینگای نازادکه‌رانه. ههر بویه‌یشه پاهاتون له‌سهر پیزگرتن له نازادکه‌ری داگیرکه‌ر' الفاتح المسعمر، ئیتر له ههر قوماشیک بیت. شمشیر و قامچی هه‌میشه به‌سهر سه‌ری باپیرانمه‌وه بووه، خودا به‌ر په‌حمه‌تی خوییان بخت. خو ئه‌گه‌ر دانه‌یه‌کیان چاونه‌ترس و جوامیر بووبیت و قسه‌ی حه‌قی له به‌رامبه‌ره‌وه کردبن، ئه‌وا شاد کراوه به په‌حمه‌تی شیر و شمشیر، دواتریش راسته‌وخو په‌وانه‌ی دوزه‌خی هه‌تاهه‌تاییان کردووه. ئیدی له‌م ولاته‌دا که‌س نه‌ماوه‌ته‌وه، مه‌گه‌ر دووفاقیکی دووپوو، له‌وانه‌ی که پیزی که‌سیک ده‌گریت که خوشی ناویت، ئه‌وه‌یشی که خوشی ده‌ویت، پیزی ناگریت.

واعیزه‌کانمان خویان لی رازی بیت، به‌یانیان و ئیواران دوعای خیر بو قامچی و شمشیر به‌ده‌سته‌کان ده‌که‌ن. ئه‌وان به‌سته‌مکار ده‌لین: 'چاکت کرد' و به‌سته‌ملیکراویش ده‌لین: 'خراپت کرد'. ئه‌وان بوون ئاموزگاری خه‌لکیان ده‌کرد، که گله‌یی له‌سته‌مکار نه‌که‌ن، به‌بۆنه‌ی ئهم کاره‌یشیان‌وه خه‌لکی ملیان شوپ کرد و سته‌م به‌روکی هه‌موویانی گرت. فه‌پ و به‌ره‌که‌تیشیان له‌ناویاندا هه‌لگیرا به‌هۆی نییه‌ته‌ پیسه‌کانیان‌وه، چونکه‌ مرووف له‌سهر ئه‌و نییه‌ته‌ی که هه‌یه‌تی، پوزی پی ده‌دریت. گومان له‌وه‌دا نییه، که خراپترین و بیکه‌لکترین سه‌رده‌م له‌م ده‌قه‌رده‌دا، سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان بووه. له‌و ده‌مه‌دا ئهم نیشتمانه‌ بووبوو به‌که‌لاوه‌یه‌کی پر له‌دز و جه‌رده و خوینپیز، که‌چی واعیزه‌کان، له‌دوای ههر وتاریکه‌وه، ده‌ستیان به‌ره‌و عاسمان بلند ده‌کرده‌وه و ده‌یانگوت: 'خوايه‌ بو‌خاتری‌ خوٚت، دین و

دهوله تمان پښکوهه بڼه سهر بخه.

له پښغه مبهري خوداوه (دخ)، گيردراوه ته وه که فهرموويه تي:
 : " (حديث مرفوع) (قَالَ: وَحَدَّثَنِي إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبرَاهِيمَ بْنِ مُهَاجِرٍ، عَنْ وَائِلِ بْنِ أَبِي
 بَكْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ الْحَسَنَ الْبَصْرِيَّ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "
 لَا تَسُبُّوا الْوَلَدَةَ، فَإِنَّهُمْ إِنْ أَحْسَنُوا كَانَ لَهُمُ الْأَجْرُ وَعَلَيْكُمْ الشُّكْرُ، وَإِنْ أَسَاءُوا فَعَلَيْهِمُ
 الْوِزْدُ وَعَلَيْكُمْ الصَّبْرُ، وَإِنَّمَا هُمْ نِقْمَةٌ يَنْتَقِمُ اللَّهُ بِهِمْ مِمَّنْ يَشَاءُ، فَلَا تَسْتَقْبِلُوا نِقْمَةَ اللَّهِ
 بِالْحَمِيَّةِ وَالْقَضَبِ، وَاسْتَقْبِلُوهَا بِالِاسْتِكَانَةِ وَالْتَضَرُّعِ. "

- جوین به والیه کان مه دهن. نه گهر چاکه یان کرد، نه وه نه وان
 پاداشتیان پښ ده گات و ښویش شوکرانه بڼیری بکن. خو نه گهریش
 خراپه یان کرد، نه وه تاوانه که ی له ملیانه، نه وهیشی له سهر ښوویه
 بریښی له ښارامگرتن. نه وهیش بزانن که نه مانه ټوله ی خودایین، له
 هر که سیکی ده کاته وه که خوی بیه ویت. بڼیه له به رانېر ټوله ی
 خوداییدا خوتان تووړه و هله شه مه کن، به لکو ملکه چ و سهر نه وی
 بن. نه وه کاته ی پښغه مبهري (دخ) ده فهرمویت: جوین به سهر کرده کان
 مه دهن و به رهن گاریان مه بڼه وه به تووړه یی و هله شه بیه وه،
 مه به ستي نه و والیانه بوو، که ده سپه روه ده ی خوی بوون و خوی
 داینا بوون. به لام واعیزه کان ده یانه ویت ښمه سهر حیزکه ی بڼ
 هرچی والی سته مکار و نارې سهن هیه. نه وان نه وه فرمایشته ی
 پښغه مبهریان له بیرچو وه ته وه که ده لیت: گوږپایه لی هیچکس له
 شتی که نه کن، که بیگوینی خودای تیدایت - لا طاعه لمخلوق فی
 معصیه الخالق. نه مانه شتیکیان شتی که به توندی ده گرن و شتی که
 به ته واوی به ره لا ده کن.

وهک بلیت، به قسه که ی په یامبه ر دلیان ثاوی نه خوار د بیت وه، قسه ی خوای توله سین و جه باریشیان هینا وه ته گورې. ته به رانی له نه بوده ردائه وه، ئه ویش له په یامبه ر (دخ) وه: "که خودا فەر موویه تی: من خودام، هیچ خودایه ک جگه له من نییه، خاوه نی مولکم، خاوه نی دله کانیشم. دلی پادشاکانم به دهسته، نه گهر به نده کانم گویرایه لم بن، ئه و دلی سهرکرده کانیان بۆ نهرمونیان ده کم. خو نه گهریش بیگوئی و یاخی بن، ئه و دلیان توند ده کم له سهریان تا بتوان سزای خراپیان بدهن. خو تان مه شغول مه کن به دوعای شه پرکردن له پادشاکانتان، له جیاتی ئه وه یادی خودا بکن بۆ ئه وه ی له خودا نزیک ببڼه وه، ئیدی پادشاکانتان وایان لیدیت که ئیوه ده تانه ویت:

(إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا مَالِكُ الْمُلْكِ وَمَالِكُ الْمُلُوكِ قُلُوبُ الْمُلُوكِ بِيَدِي، وَإِنَّ الْعِبَادَ إِذَا أَطَاعُونِي حَوَّلْتُ قُلُوبَ مُلُوكِهِمْ عَلَيْهِم بِالرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ، وَإِنَّ الْعِبَادَ إِذَا عَصَوْنِي حَوَّلْتُ قُلُوبَ مُلُوكِهِمْ عَلَيْهِم بِالسَّخَطِ وَالنِّقْمَةِ فَسَامُوهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ، إِذَا فَلَا تَشْغَلُوا أَنْفُسَكُمْ بِالْإِعْزَازِ عَلَى الْمُلُوكِ وَلَكِنْ اشْغَلُوا أَنْفُسَكُمْ بِالذِّكْرِ وَالتَّقَرُّغِ إِلَى أَكْفِكُمْ مُلُوكَكُمْ".

(بیگو مان ئه م فەر مووده ی زه عیفه و زیاد له شهش سهرچاوه دا به لاواز ناویراوه، له په راویرزا به جوانی ئاماژه ی پیدراوه بۆ ئه و که سانه ی حه زیان له زانینی زیاتره. (وه رگیر).

به هوی ئه مه وه، ناچارین پرز له سته مکار و ملهوران بگرین، ههستین به به رزنرخاندنیان، گورانی و شیعر ی جوان جوانیان به بالادا بلین. ئیمه به بی ئه وه ی خوشمان بوین، پرزیان ده گرین. ئه مه یش بوویه خوویه کی په سه ن له ده روونماندا و خه لاسیمان لینی نایه ت به هیچ کلوجیک. نه گهر سهرکرده یه کی دلسۆزمان له ناودا هه لکه ویت و خوشمان ویست، ئه وه دلنیا به لینی ناترسین به هیچ شیویه ک، چونکه

خراپه و قینی لى چاوه پړى ناکهین. بهم کارهیشمان وای لیتاکهین که گیانیکى خۆبه‌شانه‌ی تیدا دروست ببیت (سهرکرده‌که). سهرکرده هه‌ولى پینگه‌ی به‌هیزى کۆمه‌لايه‌تى بۆ خۆى ده‌دات، سوودى چييه ئه‌گه‌ر خه‌لک پښى بلین: "بارک الله فيک"، که‌چى له‌ولاه به‌ردىکى بۆ نه‌خه‌نه سهر به‌رد و له‌هیچ شتىکدا به‌گوڤى نه‌که‌ن.

پاهاتووين پىزى شه‌قه‌شین و چزووداره‌کان بگړین، ئه‌مه پىگه‌ی مانه‌وه بووه له‌سهرده‌مى باوباپیرانماندا. ئیتمه پىزى ئه‌و که‌سه ده‌گړین که توانای شه‌پى هه‌یه و شه‌په‌نگیزه، ئه‌گین ئه‌و که‌سه‌ی که بیوه‌یى و بڼ چزووه، زیانیکى وای له‌ده‌ست ده‌رناچیت، ئیدى ئه‌گه‌ر پىزى زۆرىشى بۆ دانه‌نیت کیتشه نییه. ته‌ماشای قه‌یسی کوپى خه‌تیم بکه‌ چى ده‌لێت:

إذا انت لم تنفع، فجر ظمأ يراد الغى كيما يطر وينفع

ئه‌گه‌ر سوودت نه‌بوو، ئه‌وا زیان بگه‌یه‌نه

چاوه‌پوانیى هه‌ر ئه‌م دووه له‌خه‌لکى ده‌کړیت.

خه‌لدون جاویدیش ده‌لێت:

"إذا لم تكن ذئبا على الارض أجردا

كثير الذى بالث عليك الثعالب"

ئه‌گه‌ر گورگ نابیت له‌م نیشینمانه‌دا

ئه‌وا گير به‌ده‌ست پتوییه‌وه ده‌خۆیت.

زوههیری کوری ئه‌بی سه‌لمایش ده‌لئیت:

هەر کهس خۆی به‌رگری له چالاوه‌کی خۆی نه‌کات بۆی کویر ده‌که‌نه‌وه ئه‌وه‌پیشی سته‌م نه‌کات، سته‌می لی ده‌کریت.

ئهم شیعرا‌نهی ناو ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بی، بوونه‌ته‌ قسه‌ی سه‌ر زاران و ده‌ماو‌ده‌م ده‌گوتریته‌وه. به‌ شیوه‌یه‌کی گشتیش، په‌نده‌کان زاده‌ی به‌ها و پیوه‌ره‌کانی کۆمه‌لگه‌ن. یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک هاتنی سته‌مکاران به‌ دوا‌ی یه‌کدا، وای لیک‌ردو‌وین، ریزی که‌سی خراپ بگرین له‌جیاتی باش. به‌میش گه‌وره‌ترین به‌های کۆمه‌لایه‌تیمان له‌ده‌ست دا، که‌ مرو‌ف ده‌شیت شانازی پیوه‌ بکات. به‌هۆی پیزنه‌گرت‌مان له‌ دلسۆزه‌کان، که‌سه‌ دلسۆزه‌کان که‌مبوونه‌وه و نه‌مان. که‌س ناویریت قسه‌یه‌کی حق و راست بکات، خیرا له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه سه‌رکۆنه‌ی ده‌که‌ن و تووشی ئازاری ده‌که‌ن. پیتی ده‌لئین: ئه‌ره ئه‌وه تو چیته؟ شیت بوویت؟. ئیدی ئه‌ویش هه‌ست ده‌کات رینگه‌یه‌کی سه‌لامه‌ت هه‌لبۆیریت باش‌تره، وه‌ک ئه‌وه‌ی قوربان‌ی بدات و هیش‌تایش لۆمه‌ی بکه‌ن. مرو‌ف هەر مرو‌فه له‌ هه‌موو کات و شوینیکدا. ئه‌گه‌ر بینیتان سه‌رکرده‌یه‌کی دلسۆز له‌ شوینیکدا سه‌ری هه‌لداوه، ئه‌وا بزانتن که‌ جه‌ماوه‌ریکی له‌ پشته، که‌ به‌رزی راده‌گرن و سه‌رسه‌ر و سه‌رشانی ده‌خن، چه‌پله‌ی بۆ لی ده‌ده‌ن. له‌ باره‌ی غان‌دی سه‌رکرده‌وه بیستو‌ومانه که‌ دلسۆز و مه‌زن بووه. له‌ خودام داوایه سه‌رکرده‌یه‌کی وه‌ک ئه‌ومان بۆ بنیریت (ئامین).

ئه‌وه‌ی راستی بیت، غان‌دی ته‌نها به‌ دلسۆزییه‌که‌ی نه‌بووبووه سه‌رکرده‌یه‌کی باش، به‌لکوو ملیۆنان هیندی هەر خه‌ریک بوو بیپه‌رس‌تن له‌ خوشه‌ویستیدا. هه‌رچه‌نده‌یش له‌و کاته‌دا سته‌می زۆر ده‌رحق به‌ غان‌دی ده‌کرا له‌ لایه‌ن سته‌مکارانه‌وه، به‌لام که‌ ئه‌و جه‌ماوه‌ره‌که‌ی خۆی ده‌بینی چۆن بۆی، ئه‌ویش هینده‌ی تر دلسۆز و

دامه زراوتر ده بوو. له بهخت و ثیقبالی باشی غاندی ئه وه بوو که له ناو عه ره باندا له دایک نه بوو، ئه گینا ئه و کابرایه ی که دیمه نیکي دزیوی ههروهک مهیموون له ناو ئه واندا بوايه، هینده ی ئه رز و ئاسمان توانج و پلاریان پتوه ده نا و پتی پنده که نین. تا ئاوا ریزی شه قوه شین و گونده کان بگرین، هه ر سایه یه یان به سهر سه رمانه وه ده میتینه وه. هه رکات ئه م سیفه ته ناشیرینه مان ته رک کرد، ئه و کاته یش چاوه رپی که سی دلسوز ده بین.

یه زیدیه کان شهیتان ده په رستن و وازیان له "الله" هیناوه. ده ستاوێژیشیان بۆ ئه م کاره ئه وه یه: خودا، به سروشتی خۆی، چاکه ی خۆش ده ویت، بۆیه هیچ هه وجه مان به په رستن و دلپازیکردنی نییه. به لام شهیتان شه رهنگیز و سروشتیکی به دفه پی هه یه، هه ر بۆیه ئه و له پیشتره بۆ په رستن و رازیکردن. ئیمه پیکه نینمان به بروای یه زیدیه کان دیت، که چی له ملاوه، به خۆمانمان نه زانیوه هه موومان یه زیدین. سه رکرده ی دلسوز و که سی سووک و رسوا، له بنه رته و سروشتیاندا وهک یهک وان، هه ردووکیان بنیاده من. مرۆ له ناخه وه خۆپه رسته، خۆی خوش ده ویت، هه موو کۆششیک ده کات بۆ به رزکردنه وه ی ناوی خۆی. له م خاله دا جیاوازی له نێوان که سی باش و خراپدا نییه. به رژه وهندی تایبه تی (که سیتی) له پیش هه موو شتیکه وه یه. ئه وه یشی که پتی ده گوتریت به رژه وهندی گشتی (المصلحه العامه) ئه وه شتیکي جیگیر نییه و له که سیکه وه بۆ که سیکي دیکه ده گوریت.

که سی سالج له ناو خه لکدا ئه و که سه یه که بهخت یاوه ریتی، کاریک ده کات هه م خۆی هه زی لینی بیت و هه میش سوودی هه بیت بۆ خه لک. راسته ئه و ویلی دوا به رژه وهندییه، به لام ئه گه ر خودا بیکات به رژه وهندییه که سیه کانی خۆی، له گه ل به رژه وهندی خه لکیشدا یهک

بگریته وه ئیتر ئەم کەسە بەراستی بەخت یاوه ریتی. سەرکرده دهیه ویت پیگهی خۆی بلند بکات، بۆیه خزمەتی گەلە کەهی دهکات و بۆیان دهتوێته وه. لەم پیگهیه شیه وه دهگاته پله و پایه. ئەو لەم حاله ته دا زۆر دلخۆشه، چونکه کاریک دهکات هەم خۆی پیتی خۆشه، هەم خەلکیش. ئەو پارادوکس و بەریه ککه و تنیک له نیوان بەرژه وهندی تاکه کەسی و بەرژه وهندییه گشتیه کاندایینیت.

ئەم شته تهنها بۆ سەرکرده راست نییه، بەلکوو بۆ هەر تاکیکی دلسۆز راسته، که له یهک کاتدا دهیه ویت خزمەتی خۆی و خەلکیش بکات. هەموو کەسە دهستپهنگین ته هونه رمه ندانه لەم پێرهن، ئیدی هەر کەسە و به پێژه و پله یهک. داهێنهریک که شه و بیداری دهکات، تا شتیک دابهیتیت، ئەو بهم کارهی شتیک دهکات که هەم دلی خۆی پیتی خۆشه، هەمیش کاره کەمی سوودی بۆ خەلک ده بیت. ئەمە دۆخی نووسەر، دکتۆر، ئەندرازیار، مامۆستا، بازرگان و کاسبه. هەموو ئەمانه به کاره کەیان ده یانه ویت سوودیک به خۆیان و خەلکه کەیش بگهیه ن، ئیتر هەرکەسە و به پیتی به رهی خۆی. کۆمه لگهی سەرکه وتوو ئەو کۆمه لگه یه، هەمیشه ئەم جوړه کەسانه تیندا زۆر ده بن و سەر هه لده دن، که هەم ژیا نی خۆیان خۆش ده کەن، هەم ژیا نی خەلکی تریش (به کاره کانیان). به لام کۆمه لگهی بیفه ر، هەرگیز ناتوانیت هاو به شی له نیوان بەرژه وهندی تاک و کۆمه لدا بدوزیته وه، بهم کاره یشی، ژماره ی دز و حیز و خراپه کار زۆر دهکات.

ئەگەر بێین و لیکۆلینه وه یهک له سەر کەسایه تی سەرکرده یهک له سەرکرده به ناوبانگه کان بکهین، ده بێنین به شیوه یهکی زۆر چر و نامۆ، خه ریکی خزمه تکر دنی گه ل و خه لکه کەهی بووه. کەسانی بێ ناگا و کاس، وا ده زانن ئەم سیفه تی خزمه تکر دنه شتیکی سروشتی و خواپسکه، به لام نه خیر، سەرکرده ییش له سەر هتا وه هک هەموو

کەسێک وایە. ئەویش سەرەتای ژیاڵی ھەروەک ئەو عەشاماتە وێڵی
دوای دوو پاروو نان بوو تا بیکات بە گەرووی منداڵەکانیدا،
لەولایشەو کەمیک پینگە کۆمەلایەتی خۆی پتەو بکات. ئیدی پۆژیک
لە پۆژان، ئەم کەسە سادەییە، جوولەییەکی کۆمەلایەتی بە سوودی
ئەنجام داوە، لە پینگە سوتفەو، یان بۆ ئامانج و مەبەستێکی دیکە.
بەلام لە بەخت و ئیقبالێ ئەمدا، جوولە کە دەبێتە جینگای سەرنجی
خەلکی و نرخاندنیان بۆی، کە ئەمەیش وای لێدەکات زیاتر سوور
بیت لەسەر کارەکی و خۆی بۆ یەکلایی بکاتەو.

ھەتاوەکوو خەلک زیاتر پێزی بگرن، ئەمیش دلسۆز و سوورتر
دەبێت لەسەر کارەکی. ئەم پێرسەییە پێک بریتیە لە کارلێکی
دووسەرە لە نێوان جولە تاک و نرخاندنی کۆمەلگەدا. دلسۆزی تاک
تا زیاتر بکات، نرخاندنی کۆمەلگەیش بۆی زیاتر دەبێت... ئەم
دیاردەییە ئێستا ناو دەبریت بە "ھۆکاریتی خولگەیی یان دەوری
(السبب الدوری)". ئەو ھۆکارە کە سەرکەردە دروست دەکات، تەنھا
بریتی نییە لە کەسایەتی سەرکەردە و پێزگرتنی خەلکی، بەلکوو
ئەوێ زۆر گەرنە ئەو کارلێکە کەلەکەبووانەییە کە لە نێوان ئەو
کارانە کە سەرکەردە ئەنجامی دەدات، لەگەڵ ئەو کاردانەوانە کە
کۆمەلگە لە بەرانبەر کارەکانی ئەو دەری دەپن.

سەرکەردە دلسۆز، بە خۆی و شتە گرانبەھاکانی خۆی قوربانی
دەدات، تا خەزەمتێکی گشتی بکات. بۆیە دەبێت شەویداری دەکات،
بەرگە ئاستەنگ دەگریت، گرفتێ دیتە پێ، بەلام ھەر گوێشی ناداتی،
وێک ئەوێ لەم قورپە دروست نەبووین کە خەلکی دیکە لێ
دروست کراوە. خەلکی تەماشاکەر، وا دەزانن، ئەم ھەست بەخۆی
ناکات و خۆی و بەرژەوێندی خۆی خۆش ناوێت. بەلام ئەوێ
راستی بیت، کەسایەتی خۆی تیکەل بە کۆمەلگە بوو. ئیدی پۆژ لە

دوای پوژ واده زانیت بهر ژه وهندییه گشتیه کان، بهر ژه وهندی تاییه تی
 ئه ویشن. ئه و خوی له یاده نه چووه، وهک ئه وهی هندی ویتایان
 کردووه. بهلکو وهولی گه شه و نه شهی ددهات وهک هر که سیک
 دیکه، بهلام جیاوازیی ئه م له خه لکی دیکه ئه وهیه، ئه م هینده گه شهی
 کردووه، تا وای لیهاتوو هه موو کومه لکه له خویدا هه ل بگریت و
 ببینته وه.

ئو دهمه ی که خه لکی هوتاف بۆ سه رکرده ده کیشن، شانازی به
 خوشویستنییه وه ده کهن، له بهری ده توینه وه، ئیدی هه ست ده کات
 بووه ته په مزیک زیندوو بۆ ئه و خه لکه، ئه و کاته وه ها خه لک و
 جه ماوه ره که ی ده چنه ناو هه ست و ویزدانیه وه، کاتیک که بیر
 ده کاته وه، به ته نها هه ست به خوی ناکات، بهلکو ئه وانیش بوونه ته
 به شیک دانه براو له که سایه تی خوی. بهلام تاوانبار و خراپه کار، ئه و
 که سه یه که به خت یاوه ری نه بووه و بهر ژه وهندییه که سییه کانی پیک
 له بهرانبه ر بهر ژه وهندییه گشتیه کاند ده وه ستنه وه. ئه میش ههروهک
 هه موو که سیک دیکه و ئه و که سه یشی که دوایی ده بیته سه رکرده،
 هه ر به گه پان به دوای دوو پاروو ناندا وینله، بهلام بارودوخه
 کومه لایه تی و نه فسییه که ی، له یه کیک له پوژه کاند پالی بۆ کاریکی
 زیانبه خش پیوه ده نیت، ئیدی دوای ئه و پوژه تیر له که وان
 ده رده چیت و ده بیته ملۆزم له بهرچاوی خه لکی. ههروه ها تاوه کو
 خه لکی زیاتر لای بتارینه وه، ئه ویش زیاتر سوور ده بیت له سه ر
 بهر لای و ئه و شتانه ی که هۆکاریتی خولگه یی، پولیکی گرنگیان
 هه یه له سه ر دروستبوونی که سایه تییه که ی، ههروهک چون له سه ر
 که سایه تی سه رکرده یش هه یبوو، بهلام سه رۆک له بهرچاوی خه لکی
 گه وره ده بوو، ئه م بچوک ده بیته وه. له نیوان گه وره بوون و بچوک
 بوونه وه یشدا مه و دایه کی فراوان هه یه.

زانستى "كۆمەلناسى" گە يىشتىۋەتە ئەو دەرەنجامى پېژەى تاۋان لەناۋ كەسانى ھەژار و بېدەرەتەندا زىاترە ۋەك لە خۆش پابویرەكان. فەقىرى بېچارە، دەبىت ھەر لە مندالىيەۋە دەست بكات بە كاروبارى سەخت، سا بەلكوو بتوانىت ھاۋكارىيەكى دايكوباوكى بكات لە پەيداكرىنى قوۋتى ژيان. ئىتر ئەو بەدرىژايى پۇژگارە گەرم و ساردەكان بېۋچان كار دەكات، لە دەمى كاركرىنىشدا، كەمىك نەبىت ناتوانىت پشۋويەك بدات، ئىدى لەم كاتەدا ھەست دەكات بەرژەۋەندى تاكەكەسى خۇى لەگەل بەرژەۋەندى گشتىدا يەك ناكرنەۋە. نەرىتە كۆمەلايەتتەيەكە داخۋازى ئەۋەيە كە بەردەۋام و بە بېۋچان كار بكات، لەولايشەۋە سروشتى خۇى ھەز بە ئىسراحت، ھەلاتن لە كاروبار و ئەملاۋەۋەلا دەكات، پېچ لىدەدات تا كەمىك نان و ئىسراحتى پترى چىنگ بكەۋىت. ئىدى خۇ ئەگەر چاۋدىر ديار نەما لە ۋاۋەدا، دەست بۇ شتانىك دەبات كە بۇ ئەۋ ھەلال نىن. ئەۋ دلى بۇ دزى، پەلامار، درۇ، پوۋپامايى و خۇبىرنەپىشەۋە لىن دەدات، تا بتوانىت لەم پىگانەۋە شتىك لە بارى گرانى خۇى سووك بكات. لىرەۋە بەرژەۋەندى خۇى پىچەۋانە دەبىتەۋە لەگەل بەرژەۋەندىيە گشتىيەكان و بنەما بەرژەكانى پىۋىست بۇ كۆمەلگە لە پاستگىيى و ۋىژدان.

مرو بەرژەۋەندى خۇى لەپىش بەرژەۋەندى ھەموو كەسنىكەۋە دەبىنىت بە شىۋەيەكى گشتى، بۆيە ئەگەر بىنىي بەرژەۋەندىيەكان بەرىەك دەكەۋن، ئەۋا بىگومان خۇى لەپىشترە و ھىي خەلكى ۋەلاۋە دەنىت. ئىدى جىياۋازى لە نىۋان مروقى چاك و خرىپدا نىيە لەم سىفەتەدا. تاكە جىياۋازى لە نىۋانىاندا ئەۋەيە، يەكىكىان كاروبارەكانى ۋا پىك كەۋتوۋن كە بەرژەۋەندى خۇى لەگەل بەرژەۋەندى گشتىدا پىك ھاتوۋنەتەۋە و ھەتا ھىزى تىدايە ھەۋلى بۇ دەدات و خەلكىش ۋا دەزانن ئەم ھەۋل و كۆششەنەى لەبەر ئەۋانە، بۆيە پىزى دەكرن لە

کاتیکدا چهنده خه لک سوودی لی ده بینن، خویشی نه وهنده ی لی ده بیننیت. به لام بنیامی بیکه لکی داماو، ناچاری کاری قورسکراو، له خوای داوایه کاره که ی بگوریت یان که میک بوی ئاسانکراو، به لام قهت گوئ بؤ نه گیراو، ئیدی مه جبوری دزی، یان پیاوخرایی و حیزی، سا به لک وو ئه م کارانه ی بوی بیته فریاد پره سی، که میک له باره که ی سووک بیت.

واعیزه کان تنها ده یانه ویت به قسه ی پروت و قووت، خه لکی بکه نه بنیامی پاک و تندرست، نه وانه نه وه نازانن که ره وشت و پاک، به رهنجامی بارودوخه نه فسی و کومه لاتییه کانه. نه وان وا ده زانن نه خلاق هؤکاره نه ک نه نجام، هر بوی ده یان بینن ده لیت: نه خلاقتان بگورن تا بارودوخه که ی بگوریت. به لام نه گهر ویزدانیان هه با، پیک پیچه وانه که یان ده گوت، چونکه نه گهر بارودوخه خه لکی مان گورپی، نه وا ئوتوماتیکی ره وشتیشیان ده گوریت.

نه گهر نارپه حه تی و باری گرانی سه رشانی نه و خه لکه مان سووک کرد، وامان لیکرد هه ست به وه بکه ن که به رژه وه نندییه کانیان له گهل به رژه وه نندییه گشتییه کاندایه که ده گریته وه، نه وا نه وکاته ده بنه هاو نیشتمانی به که لک و چاک، وازیش له خراپه و شه پره نگیزی ده هیتن. 'توماس بین' ده لیت: 'هه ژاری، به ربه سته له به رده م هه موو فزیله ت و ناشتییه کدا. خاوه نه که ی ده گه یه نیته ئاستیک که هه موو شتیکی له لا بیبایه ده بیت. ئیدی ههچ بنه مایه که ژیانیدا نامینیت بیجگه له (بکه و مه که). گرفت ی واعیزه کان نه وه یه: ده یانه ویت ره فتاری بنیادهم به تنها له رینگه ی 'بکه' و 'مه که' وه راست بکه نه وه، وه ک بلیت هه لسوکه وت قوریک بیت به ده ستیانه وه، چونیان بویت وای لی داتاشن. ده یشیان بینن داوا له خه لکی ده کهن، واز له به رژه وه نندی خویان به یتن بؤ به رژه وه نندی گشتی. نه وه یان بیرچوه ته وه که

به‌رژه‌وه‌ندی تایبته بنه‌مای سروشتی مرؤفایه‌تییه، خو ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌و ئه‌م به‌رژه‌وه‌ندییه تایبته پیچه‌وانه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی گشتی وه‌ستایه‌وه، ئه‌وا ده‌بیته قوربه‌سهری و مالویرانی و دهردی بی دهرمان.

واعیزی راسته‌قینه، ئه‌و واعیزه‌یه که خه‌لکی بانگ ده‌کات بۆ گرنگیدان به‌ به‌رژه‌وه‌ندی تاکه‌که‌سی و له‌ هه‌مان کاتیشدا به‌ستنه‌وه و نزیک‌کردنه‌وه‌ی له‌ به‌رژه‌وه‌ندی گشتی. هه‌روه‌ها کۆمه‌لگه‌ی سه‌رکه‌وتوویش، ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه که به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خو‌ی دینیتته ئاستی به‌رژه‌وه‌ندییه تایبته‌تییه‌کان و رایان ده‌پ‌یتیت. چونکه ئه‌گه‌ر کۆمه‌لگه‌ داوای ئه‌وه‌یکرد له‌ تاکه‌کان، که واز له‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خویان به‌یئن و له‌ خزمه‌تی ئه‌مدا بن، ئه‌وه‌ باش باش بزانه، ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه ده‌بیته 'کفن'ی بۆ ئاماده‌ بک‌ریت و خه‌لکه‌که‌یش هه‌موو 'انا لله'ی بۆ ئاماده‌ بکن.

پۆژیکیان گویم له‌ واعیزیک بوو، له‌ ئیستگه‌وه‌ پ‌ه‌ند و ئامۆژگاریی گوینگره‌ به‌‌پ‌یزه‌کانی ده‌دا و ده‌یگوت: 'موسولمان هه‌ست به‌ هه‌ژاریی و ئاتاجی ناکات، به‌لکوو ته‌نها ئیمان‌که‌ی به‌سیه‌تی که تیری بکات له‌م جو‌ره‌ هه‌سته‌ بیتمانایانه'. وام هه‌ست ده‌کرد که ئیمانی ئه‌م واعیزه‌، هاوشیوه‌ی ئیمان به‌ چ‌یزه‌که‌ی هاروونه‌ پ‌ه‌شید بیت. به‌ ئیزنی خوا ئه‌و ژیرسکی تیر ده‌کرد و هه‌زه‌کانی دیکه‌یشی به‌ یارمه‌تی په‌روه‌ردگار ده‌ه‌تایه‌ دی، به‌‌شیوه‌یه‌ک که واعیزه‌کانی ئامۆژگاریی ده‌کرد و ئه‌وانیش له‌ چ‌یز و پ‌له‌یان بۆ فه‌راهه‌م ده‌ه‌تیا. بۆیه ئه‌و سوودیک‌ی وه‌های له‌ ئیمان‌که‌ی وه‌رگرت که هه‌ر نه‌پ‌یتته‌وه‌، خیری دنیا و دواپۆژی تیدا به‌ده‌ست ه‌تیا، دوا‌ی ئه‌وه‌یش د‌یت و داوای ئه‌وه‌مان ل‌ی ده‌کات که دهردی هه‌ژاری له‌ بی‌ری خۆمان به‌رینه‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیمه‌ مسولمانین و پ‌یویسته‌ گوی به‌م شته

ساکاره کاتیبانه نه دهین. من بۆ خۆم دنیام ته گهر بیتوو هوێ هه ژار
و په جال بوايه، زنديقيکی چاکي لێ ده رده چوو 'په نا به خودا'.
ئيبين راوهندي، نه وهی که زه نديقیندرا، که سایه تيبه کی به ناوبانگی
هه یه، ده لیت:

کم عاقل عاقل أعیت مذاهبه
وجاهل جاهل تلقاه مرزوقا
هذا الذي ترك الاذهان حائره
وصير العالم النحرير زنديقا
چهنده ناقل و ژیر، له مه زه بیان چه ویل بوون
گه لویه ک خیری به سه ردا رژینراوه
نه نه مه یه میتشکی عاله مه که ی تیکداوه
زانای بلیمه تی کردووه ته زندیق

ئه بوو زه پری غیفاریش ده لیت: "سه رم له و که سه سوورماوه، که
قوت و پوت له ماله کهیدا نییه و نایشچیته ده ره وه تا شمشیره که ی
له کیلان هه لکیشی بۆ مه ردووم"^{۱۰۲}. له وانه یه نه بوزه ره له م قسه یهیدا
نامازه بۆ به ریه ککه و ته ده روونییه کانی فه قیر بکات، نه وه ی له نیتوان
به رژه وهندی تایبته و گشتیدا پروو ده دات. نه و ناچاره بخوات، نه م
ناچاریه ییش پالی به ره و خراپه کاری پتوه ده نیت. نه و گرنگی به
به رژه وهندی گشتی نادات تا کاتیک به رژه وهندی خوی له ژیر
مه ترسیدا بیت. هه ر دیسانه وه نه بوزه ره ده لیت: "کاتیک فه قیری پروو له
باژیریک ده کات، کو فریش ده لیت، منیش له گه ل خۆت به ره". وه ک

^{۱۰۲} - خالد محمد خالد، من هنا نبدأ ص ۱۰۰.

دهبینین، ئه‌بوزه‌ر هاوړا نیه له‌گه‌ل جه‌نابی واعیزدا. چه‌نابی واعیز وا
ده‌زانتیت ئه‌گه‌ر موسولمان هه‌ژار که‌وت و نان نه‌بوو بیخو‌ا، ئه‌وا وه‌ک
ئه‌وه‌یه نویژ و پوژووی گرتیت، به‌لام ئه‌بوزه‌ر کو‌فر و هه‌ژاری
ده‌به‌ستیت به‌یه‌که‌وه.

بهشی چوارهم

گرفتی پیښینه چاکهکان

(مشکله السلف الصالح)...

واعیزهکان دهیانهویت بمانگه پښنه وه بڼ سهرهتای ئیسلام. سهری زمان و بنی زمانیان باسی موسولمانهکانی سهردهمی په یامبه ره (دخ) و دهلین: ((ته ماشای ئه وان بکه ن... ئه وان شوین پراستی که وتن و سهرکه وتو و بوون. ئیمه یش ده بیټ شوین پیان له ورد و درشتدا هه لږکینه وه، تا وهک ئه وان سهر فرازین)). ئه مه دنیا بینه کی سه خیف و ترویه. موسولمانهکانی سهره تا، سهرکه وتو و بوون و دواتریش تیکشکان، ئیمه ده بیټ ته نها به چاوی پند و ناموزگارییه وه ته ماشای میژو وه که یان بکه ین، نهک زیاتر له مه.

هر بزوتنه وه یه کی کومه لایه تی، سهرکه وتن به ده ست ناهیتیت تا ئه زموونی تیکشکان نه بینیت. ئه مه سوننه تی که ردوونه له هه موو سات و کاتیکدا. ئه مه ئه و پاستیه یه که پیاوه داناکه (عومری کوپی خه تاب) نامارهی پنداوه، کاتیک ئیسلامی چوواند به وشتریک، که له سهره تاوه نه شه وگه شه دهکات و له دواشدا تووشی پیری و بینیزی ده بیټ. عومری کوپی خه تاب ده لیت: ((من ته مه نی ئیسلام به ته مه نی وشتریک ده چوینم، سهره تا کوړپه له یه، دواپی ده بیټه دوو ساله و

چوارساله و شەش ساله و دواتریش کەم کەم پیر(ناب) دەبیت، ئایا
ئێتر لە و کاتەدا تووشی کەموکووپی نابیت؟ بەراستی ئیسلامیش
چوو بە تەمەندا^{١٢}). خۆینەر سەری لەم قەسە دەسووپمیت کە
کوپی خەتاب گوتووێتی لە کاتی فراوانبوونی قەلەمڕەوی ئیسلامدا
و بلاوبوونەوهی لەسەر زەویدا. چاوەڕوان دەکرا عومەر دڵخۆش و
کامەران بیت بە سەرکەوتنەکانی ئیسلام و شایب بگێڕیت... کەچی
نائومید و دل-سەغەت دەبیت. دەبیت هۆکارەکی چی بیت؟

واعیزەکان، لەم جۆرە قسانە ناکەنەوه کە لە زاری عومەرەوه
دەچوون. ئەوان بەسەر ئەم جۆرە قسانەدا پادەبوورن و وەک
شتانیکێ بێ مانا دیتە بەر دیدەیان، بەلام لە راستیدا ئەمە نیشانی
دانایی و دووربینی خاوەنەکی نیشان دەدات. زانستی کۆمەڵناسی
هێندە پشتراستی ئەم قەسە دەکات، پشتراستی هیچ قەسەکی دیکە
ناکات^{١٤}. دەتوانین ئەوەیش بلین کە سەرکەوتنی هەر بنەمایەکی
کۆمەڵایەتی، شکست بە دوای خۆیدا دەهێنێت. بۆیە سەرکەوتن وەک
گۆڕیک وایە کە بنەماکە ی تێدا دەنێژریت. لەم گوتەیەدا مەبەستم
عەیبدارکردن و زەمی موسولمانانی سەرتا نییە، بەلکوو ئەمە
دیاردەیەکی گشتییە لە هەموو سەردەمەکاندا. موسولمانانی
سەرەتایش وەک هەموو کەسێکی دیکە بنیادەم بوون و نەری و
خووە کۆمەڵایەتیەکانیان لەسەر جێبەجێ دەبیت و لەگەڵ شەپۆلەکاندا
دەپۆن، ئیدی بیانەوێت یان نا. قورئان دەلێت: [إن الانسان لیطغی، ان ری
ری استغی - بەراستی مرقۆ لادەرە، هەر کە شتیکی بینی، خێرا بینیاز
دەبیت]. بە گیانی خۆم و ئێوەیش، هیچکەس لەم بنەما کۆمەڵایەتیانە
هەلاوێرد ناکریت، مەگەر تاک و تەرا، لێرەولەوێ.

^{١٢} - طه حسين، الفتنة الكبرى ص ٧٩.

^{١٤} - ch, socuology, Dawson & Gettys، ٢٥.

مسولمانانی هه وهلی سه رده می په یامبه ر (دخ)، له به رانبه ر سته م و ناداپه روه ریدا وه ستانه وه، به لام هه ر ئه وه نده ی بوونه خاوه نی جاهوجه لال، مال و سامان، ئیدی ئه مانیش پئویستیان به یه کیک بوو له دژیان خه بات بکات. ئه بو یوسف ده لیت: ((کاتیک ده سته که وه ته کانی (غنائم) فارسیان هینایه وه به رده سته ی عومه ری کورپی خه تاب، شتی وای تیدابوو که چاوی ئه بله ق ده کرد له گه وهه ر و زیږ و زیو، ئیدی عومه ر ده سته ی کرده گریان. عه بدوږه حمانی کورپی عه وف پنی گوت: "ئه مه ئه و شوینه یه که پئویستی به شوکرانه بژیږیه، چی شتیک ده تگریه نیت؟"، عومه ریش گوتی: به لام خودا ئه م شته ی به هیچ قه ومیک نه داوه، مه گه ر دوو به ره کی که وتووه ته نئوانیا نه وه.))^{۱۰۰}

پاشا گه لیک ی زورمان بین ی، چی پیش عومه ر، چی پاش عومه ر. شادومان ده بوون به هینانه وه ی غه نیمه ت و ته پلی شادیان بو ده گیرا، به لام عومه ر ده گری و بیتا قه ت ده بیت. ئه مه یش دیارده یه که که جیکای تیرامانه، به لام به داخه وه میژوونووسان گرنگیان پی نه داوه و پشتگوینیان خستووه. عومه ر به چاوه تیژه کانی، ئه وه ی هه ست پی کردبوو، که ئیسلام له پاش بلندبوون، خلور ده بیته وه. ئه مه یش وه ک هه موو ده وه ته کانی دیکه، ده سته که وتی بو دیت، سه ربازی بو گلیر ده کریته وه، به شه للاق له پشتی خه لکی ده دریت له پینا ویدا.

عه لی کورپی ئه بو تالیب ده لیت: ((ئه وه ی فه رمانږه وایی بکات، زورترین پشک بو خوی ده بات)). ئه م وته یه یش ئاماژه به وه ده کات که ئیسلامیش تووشی ئه و قورخکاری و لادانه ده بیته وه. بویه دواتر له ئیسلامدا پاشایه تی سه ری هه لدا، کویلایه تی و دروستبوونی چینی بالا دروست ده بیته وه هه روه ک ئه وه ی پیش ئیسلام قوږه یشیه کانی

^{۱۰۰} - ابو یوسف، کتاب الخراج، ص ۵۵ - ۵۶.

له‌سه‌ر بوو له خوش‌پرابواردن و نیعمه‌ت. واعیزه‌کان هر به لوجیکی کون ته‌ماشای بارودوخه‌که ده‌کن. به لوجیکی نه‌گور و دابه‌شکردنی دوانی (باش و خراپ، یان په‌ش و سپی). جوانی هر له‌پوژی به‌ریوه هر جوان بووه، ناشیرینیش تا پوژی سه‌لا هر ناشیرینه. به‌لام لوجیکی کومه‌لایه‌تی نوی، ئه‌م جوړه بیرکردنه‌وانه‌ی به‌لاوه وه‌ک توژی به‌ر بایه، به لوجیکی سولتان و کالقامه‌کان ناوزه‌دیان ده‌کات. له لوجیکی تازه‌دا، جوانی، تا سه‌ر و هه‌تا هه‌تا نییه. به‌لکوو ئه‌و له بزوتنیکسی به‌رده‌مدایه. ئه‌وه‌ی دوینی له‌به‌ر دلان شیرین بسووه، پیده‌چیت ئه‌مرو بیزی لی بکریته‌وه.

لوجیکی ئیمروژی ناوده‌بریت به 'لوجیکی پارادوکسه‌کان'. واته شته‌که و دری شته‌که پیکه‌وه له یه‌ک کاتدا پیکه‌وه^{۱۰۶}. ئه‌و شته‌گه‌شه ناکات مه‌گه‌ر له‌گه‌ل دره‌که‌یدا نه‌بییت. به‌مه‌ش خراپه ده‌گوریت بو چاکه، ته‌نها به‌گه‌شه‌کردن و بزوتن. واعیزه‌کان داوای ئه‌وه‌مان لیده‌که‌ن که ده‌ستپیکسی ئیسلام بخوینینه‌وه، باره‌که‌للا له سه‌ره‌تای بزوتنه‌وه‌که بکه‌ین، به شتیکی ئه‌به‌دی بزاین که شایه‌نی گورانکاری (التغیر) یان شوینگورکی (التبديل) نییه. هر دامه‌زینهری ئیسلام خوی، به‌م قسه‌یه‌ پازی نییه. محمه‌د (دخ)، به‌هه‌نگاویکی کومه‌لایه‌تی به‌هیزه‌وه هاته‌مه‌یدان. ئه‌و ده‌شیزانی که میژوو شتیکی زنجیره‌یی و قوناغه‌ندییه، بویه پتویسته قوناغه‌کان به‌بی پاره‌ستان، نه‌وه له دواى نه‌وه ببن به دواى یه‌کدا. پیغه‌مبه‌ر (دخ)، ده‌یزانی که ئیسلام نامو ده‌بیته‌وه، وه‌ک چوون له سه‌ره‌تایشه‌وه نامو بووه. بویه ئه‌و به هاوه‌لانیشى ده‌گوت، ئیوه موو به موو ده‌چنه‌وه سه‌ر نه‌ریتی میلیه‌تانی پیش خوتان و دواتریش لینی وهرده‌گه‌پین^{۱۰۷}. ئه‌و له کوتاییه‌کانی ته‌مه‌نیدا پیشبینی پرودانی فیتنه و ئاشووبی کردبوو،

^{۱۰۶} - Elliott...، p. ۶، social Disorganozation .

^{۱۰۷} - پروانه به‌شی الحوض له به‌شی چواره‌می سه‌حیحی بوخاری.

وهک چۆن له پاش خۆیشی، خهلیفه‌ی دووه‌م (عومه‌ر) پیتیشینی شتانیکی کردبوو.

ئەبو موه‌یه‌یه (خزمه‌تکاری پتغه‌مبەر، بۆمان باس ده‌کات، که شه‌ویکیان په‌یامبەر (دخ) به‌ده‌ست ئاره‌قه‌کردنه‌وه‌وه‌ بیزار بووبوو، ئەوه‌یش سه‌ره‌تای نه‌خۆشییه‌که‌ی بوو که به‌هۆیه‌وه‌ وه‌فاتی کرد. بۆیه‌ له‌گه‌ل مندا (خزمه‌تکاره‌که‌ی)، چوینه‌ لای گۆرستانه‌که‌ی ده‌ره‌وه‌ی شاری مه‌دینه. له‌ به‌رده‌م گۆره‌کاندا پاوه‌ستا، ئابهم چه‌شنه‌ له‌گه‌لیان دوا: ((سلاوتان لیبیت ئە‌ی گرو‌ی مردووان. پیرو‌زبایتان لی ده‌که‌م که وه‌ک ئە‌م خه‌لکه‌ی ئیستا گیرۆده‌ نه‌بوون. فیتنه‌ وه‌ک پارچه‌یه‌ک له‌ تاریکی شه‌و به‌پۆیه‌، که کۆتاییه‌که‌ی به‌ستراوه‌ به‌ سه‌ره‌تاکه‌یه‌وه‌. کۆتاییه‌که‌ی له‌ سه‌ره‌تاکه‌ی ئاشوبه‌نگیزتره‌))^{١٠٨}. ئە‌و ده‌مه‌ی که نه‌خۆشییه‌که‌ی تینی بۆ دینیت، به‌ره‌و مزگه‌وت به‌ پێ ده‌که‌ویت، عه‌لی کوپی ئە‌بوتالیب و فه‌زلی کوپی عه‌بیاس خۆیان ده‌هاوینه‌ ژیربالییه‌وه‌. به‌ ده‌نگی به‌رز و تاریکی دا، هه‌تده‌ بلند بوو و تاره‌که‌ی، که خه‌لکی ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وتیش ده‌یانیبست، گوتی: ((هه‌و خه‌لکینه، ئاور کلپه‌ی سه‌ندووه‌ و فیتنه‌یش وه‌ک پارچه‌یه‌ک له‌ شه‌وه‌زنگ دیت به‌ پیریتانه‌وه‌.))^{١٠٩}

ئە‌م بیثومی‌دییه‌ی پتغه‌مبەر (دخ)، له‌ کۆتا ساته‌کانی ژیانیدا، مرق په‌لکیشی ناو ده‌ریای سه‌رسوورپمان ده‌کات. ئە‌مه‌ له‌ کاتیکدا به‌ که‌ په‌یامبەر له‌وپه‌ری سه‌رکه‌وتندا به‌، نیمچه‌دوورگی عه‌ره‌بی ملیان بۆ که‌چ کردووه‌ و خه‌لکانیش پۆل پۆل دینه‌ ناو ئاینه‌که‌یه‌وه‌. ئە‌ی باشه‌ ده‌بیت چی پالی پتوه‌ نابیت و ناویمید بناخفیت که له‌ کاتیکدا خۆی خه‌لکی بانگ ده‌کات بۆ ئومید و هیوا؟ هه‌رچۆنی لیک ده‌ده‌یته‌وه‌، هه‌ر

^{١٠٨}- محمد حسین هیکل، حیاه محمد ص ٤٧٠.

^{١٠٩}- برپوانه سه‌رچاوه‌ی پیتشو، لاپه‌ره ٤٧٦.

مایە ی تیرامانە. من وای بۆ دەچم کە پەيامبەر بەو بیرتیزییە ی کە
هەیبوو هەستی بەم شتە کردوو، هەروەک چۆن دوا یی عومە ریش
هەمان هەستی بۆ دروست دەبێت. ئەمە سروشتی هەموو
بزووتنە وە یەکی کۆمە لایەتی، بەرەو بلندایی دەروات و دوا یی
سەر بەرەو خوا خلۆر دەبێت وە ئیدی چ درەنگ یان زوو. هەموو
سەرکەوتنیک دابە زینی لە شوینە. ئەبوو بەقای پەندی پاست دەکات
کە دەلێت:

لکل شی و إذا ما تم نقصان

فلا یغر بصیب العیش إنسان

هەرچی کە کامل بوو، دیسانە وە عەیبەر دەبێت

مۆ بە خۆشییەکانی دنیا، لە خۆی بایی نەبێت.

موحهەد (دخ) دژی دەولە مەندەکانی قوڕەیش جەنگا، لەسەر
سووخۆری و کۆیلا یەتی و چەوساندنەو، بە شیوە یەکی زۆر باش
لە کارە کە یشیدا سەرکەوتوو بوو. لە سالەکانی کوتایی تەمە نیشیدا،
دەستی بەسەر هەموو ئەو سەر وەت و مالانە دا گرت کە هیی "سو"
بوون و تەنها سەرما یە کە ی هێشتە وە لە دەستی خاوەنەکانیاندا.
بێگومان ئەم کارە ی کە پێغەمبەر پێی هەستاو، چارەسەری بنچینە یی
"خاوەنداریتی مەزن" ی نە کردوو، بە لکۆو ئەو تەنها چارەسەریکی
کاتی بوو. خۆی دەبوو ئەم سیاسەتە موحهەدیە لەپاش مردنیشی
بە شیوە یەکی جوان ئاراستە بکرایە نەو لە دوا ی نەو، بەو جۆرە ی
کە کۆمە لگە و بارودۆخە کە داخوازی تی. موحهەد (دخ) توانی لە
سەر دەمی خۆیدا ئاراستە ی کە سە دەولە مەندەکان بکات و زال ببێت
بەسەریاندا. بەلام لە پاش خۆی، جۆریکی دیکە ی دەولە مەندی هاتە

کایه وه، ئه ویش به هۆی هاتنه وهی دهستکه وته کانی چهنگ له گهل ناوچه کان و میرنشینه کانی دیکه دا بوو.

دهوله مهنده نوینه کان، بهو شیوهیه سووخورریان نه ده کرد که موچه مه د (دخ) حه رامی کردبوو، به لکوو شیوهیه کی دیکه یان بۆ "ریبا" دۆزیووویه وه، ئه مان نه ده هاتن بهو شیوهیه ی که خه لکی مه که سوویان ده دایه خه لکی، ئه مانیش بیده ن، به لکوو ڕینگایه کی دیکه یان داهینابوو که حه رام نه کرابوو له پرووی دهق و تیکستی ئاینیه وه. مسولمانه هه وه لینه کان، وایان ده زانی که مه به سستی پهنه مبه ر (دخ) نه هیشتنی خودی "سووه"، له کاتیکدا ئامانج له کاره که ئه وه بوو: "که پاره و سهروه ت و سامان له چنگی که مینه یه ک بێته ده ره وه". بۆیه حه رامکردنی "سوو" هۆکار بوو نه ک مه به ست، به لام مسولمانانی هه وه ل خودایان لێ رازی بێت، وه ک ئه نجام ته ماشایان کرد... وه ک ئه وه یشی که مسولمانه دهوله مهنده کانی ئیستایش هه ر هه مان بروایان هه یه^{۱۱۰}.

هه موو ته شریعیک (یاسا دانانیک)، بریتیه له هۆکاریک بۆ که یشتن به ئامانجیکی کۆمه لایه تی دیارییکراو. به لام گرفته که ئه وه یه خه لکه که خه ریکی وشه کاری یاساکه ن و پۆح و مه غزا که یان بیر ده چیت که بۆچی مه به سستیک هاتوو ه. مسولمانه هه وه لینه کان له سێ ڕینگه وه قازانجیان ده کرد:

^{۱۱۰} - نووسه ر ده گێڕیته وه و ده لێت: یه کێک له مسولمانه دهوله مهنده کان پێی گوتم که ماله که ی خۆی داوه ته یه کێک، کاره که ی ڕێک ڕیبا بوو، به لام به شیوه یه کی شه رعی پینه ی کردبوو، بۆیه به حه لالی ده یخوارد.

یه کهم: کړینی کڅیله و بهرده، پاشان دانیان به کړی له شوینکاره جیاجیاکاندا و دانانی باج به سهریانهوه، که پوژانه کاریان دهکرد، دهبوايه هندیکی بدهنهوه خاوهنهکانیان^{۱۱۱}.

دووه: پارهیان دهدايه بازرگانهکان، دواتریش قازانجهکیان بهو پږهیهی لهسهری پیک کهوتیون دابهش دهکرد^{۱۱۲}.

سینهم: مامله‌ی دواخواو. به شیوه‌یه که یهکیکیان قهرزی دهدايه ئوی دیکه، بهلام به نرخیکی بهرتر لهوهی بازار. خاتوو عایشه ئم مامله‌یهی ناونابوو (پیبای خیرا). هروه‌ها ناویکی دیکه‌ی لیتابوو، ئویش قیل له شهرع کردن^{۱۱۳}.

ئیدی بهم ئامرازانه، مسولمانه سهرمایه‌داره‌کان توانییان سامانیکي باش کڅ بکه‌نهوه که دهوله‌مهنده موشریکه‌کان خه‌ونیشیان پیوه نه‌دیوو. سهره‌تی یه‌کیک له مسولمانه‌کان گه‌یشتبویه^{۱۱۴} ۴۰۰ هزار دیناری ئو سهردهمه. ئمه سهره‌پای هه‌بوونی هزار بهرده و هزار ئه‌سپ. داهاتی پوژیکي مسولمانیکي دیکه ته‌نها له عیراق گه‌یشتبویه هزار دینار، له ناوچه‌یه‌کی دیکه له‌مه‌یش زیاتری دهست ده‌کوت. یه‌کیکی دیکه‌یش ۱۰۰ ئه‌سپ و هزار و شتر و ده هزار مالاتی هه‌بوو. میراتی یه‌کیکی دیکه له مسولمانه‌کان له زیر و زیو هینده قایم بوو، مه‌گر به‌ته‌ور بتشکاندایه‌ته‌وه، ئمه بیجگه له زه‌ویوزار و ئاو و شتی دیکه که مه‌زنده ده‌کرا به ۱۰۰ هزار دینار^{۱۱۵}. (وه‌رگیر: مسولمانی داماویش گیری خواردوو، دهوله‌مهند ده‌بیت ئاوی پی

^{۱۱۱} - الصالح علی، التنضیمات الاجماعیه والاقتصادیه ص ۲۴۳.

^{۱۱۲} - سه‌چاوه‌ی پی‌شو، ص ۱۸۷.

^{۱۱۳} - هه‌مان سه‌رچاوه ص ۲۶۳.

^{۱۱۴} - المسعودی، مروج الذهب، نقلًا عن صادق عرجون، عثمان بن عفان، ص ۸۱-۸۲.

دهلین، فہ قیریش دہبیت پیی دہلین: ئو گہ مژہیہ ہر خہریکی نوٹ و تہ سیبحاتہ، ئہ گینا چی لہ دہولہ مہندی خوشتر ہہیہ).

سہحابہ کان، بہندہ و کویلہی زوریان ہہ بووہ. لہ وائہیہ خوینہر سہری سووہ بمینیت کاتیک ئو ژمارہ زورہ دہیستیت و لہ وائہیشہ بپرسیت باشہ ئہم ہہمووہیان بچی بووہ؟ ئہم کویلانہ، لہ پینگہی جہنگوہ پیدہ بووہون، زورینہیشیان خاوہن پیشہ و کارزان بوون. ئیدی لہ جہنگدا بہ دیل گیراون و ہینراونہتوہ بقی پایتخت و بہسہر جہنگاوہرہکاندا دابہش کراون. ئہ وائہیان کہ پیشہوہر بوون، ئازادانہ دہنیردرانہ بازار بقی کارکردن و ئیواران دہبوا ہاتبانہوہ و باجی پوژہکہیان دابا، ئہمیش بریتی بوو لہ باجی کویلاہتی. بویہ ہہریہکہیان ئہگہر شتیکی پیدہ کردبہا، ئہوا بریکی دہدا بہ خاوہنہکہی و ئہویریشی بقی خوی و مال و مندالی، ئہگہر خیزاندار بوایہ. ئیدی ہہندیک لہ گہورہکان باجی سہختیان لہسہر بہردہکانیان دادہنا و رہنگ بوایہ ئہوہی دہمایہوہ، بہشی گوزہرانی ئہو قوربہسہرہی نہ کردایہ، ئیدی ئہویش ناچار گازہندہ بکات بہبی ئہوہی یہکیک گوئی لہ گازہندہکانی بگریٹ. ئہو بہردہیہ... لہ جہنگی دژی خودا و پیغہمبہردا بہ دیل گیراوہ... بویہ شایہنی بہزہی نییہ.

ئہم کویلانہ خویان شہکەت دہکەن تا سہروہتی گہورہکانیان زورتر بکەن. گہورہکانیان ئیماندار و مواہیدی پینگہی خاوہن و بہردہکانیشیان بیجگہ لہ نہفرین، شایہنی ہچی دیکہ نییہ. سہرہتا ئیسلام ہات و خہلکی لہ کویلاہتی پژگار کرد، بہلام دوایی بووہ یہکیک لہ ہۆکارہکانی زیادہون و سہرہلدانہوہی.

تہبہری دہگیریتہوہ: ((عمومہری کوپی خہتاب لہ کوتا پوژہکانی ژیانیدا کوتوویہتی، ئاخ ئہگہر پینگہم پین دہدرا، بہ خوا ہہموو پارہی

زیاده‌ی ده‌وله‌م‌نده‌کانم به‌سەر هه‌زاره‌کاندا دابه‌ش ده‌کرد.^{١١٥}) له
رواله‌تا وا ده‌رده‌که‌وێت که عومەر هه‌ستی به‌مه‌ترسی ئه‌و دیارده‌یه
کردبوو که ئه‌گەر هه‌موو سامانه‌کان له‌خه‌زینه‌ی که‌مینه‌یه‌کی
زه‌نگیندا کۆبینه‌وه. عومەر هه‌ولێ ئه‌وه‌ی دا که ده‌وله‌م‌نده‌کان له
شاری مه‌دینه‌دا به‌ند بکات و پێگریان لێ بکات که به‌شاره‌کاندا بێن
و بچن. ئه‌مه‌ش بوویه‌ مایه‌ی نیگه‌رانی زه‌نگینه‌کان. بۆیه عومەر زیاتر
لینی تووند کردنه‌وه و پینی گوتن: ((ئهمان ده‌یان‌ه‌وێت به‌بی ئه‌وه‌ی
به‌شی به‌نده‌کانی خودا بدن، هه‌مو‌ی به‌رن بۆ خۆیان^{١١٦})). عومەر
به‌م به‌ندکردنه‌یان، وایزانیه‌و له‌ ئاگر ده‌یانپاریزیت.

وا ده‌رده‌که‌وێت کورپی خه‌تاب به‌م کاره‌ی ویستویه‌تی ته‌قینه‌وه‌ی
بۆمه‌به‌که‌ دوا بخات. ئه‌و بۆمه‌به‌ی که‌ هه‌ر ده‌بیته‌ دره‌نگ و زوو
به‌ته‌قیته‌وه. ئاگردان ئاماده‌، سووته‌مه‌نیش به‌هه‌مان شیوه‌، هه‌ر به‌ته‌نها
یه‌ک ده‌نکه‌ شقارته‌ی پێویسته‌. عومەر هه‌ول و کۆششی دنیای دا، تا
پێگری بکات له‌و ته‌قینه‌وه‌یه‌ به‌ ده‌ستی یه‌کیک له‌ په‌عه‌یه‌ته‌کانی خۆی
و له‌ سه‌رده‌می خۆیدا. له‌ به‌خت و ئیقپالی په‌شی عوسمانی کورپی
عه‌فان، بۆمه‌به‌که‌ له‌ سه‌رده‌می ئه‌ودا ته‌قییه‌وه. میژوونوسان ده‌لێن
عوسمان لاواز بووه‌ و ئه‌مه‌یش بووه‌ ته‌کارای یاریده‌ده‌ری
ته‌قینه‌وه‌که‌، ئه‌م وته‌یه‌ ده‌رحه‌ق به‌ عوسمان سته‌مه‌ و مه‌نتیقی
کۆمه‌لایه‌تی به‌ په‌وای نابینیت. ئه‌گەر عوسمانیش وه‌ک عومەر به‌هیز
بوایه‌، ئه‌وا ده‌یتوانی ته‌قینه‌وه‌ی بۆمه‌به‌که‌ دوا بخات، به‌لام هه‌رچۆنیک
بوایه‌ نه‌یده‌توانی ترسناکییه‌که‌ بنه‌ر بکات. چونکه‌ ئه‌و بۆمه‌به‌ هه‌ر
ده‌بوو به‌ته‌قیته‌وه‌، ئیدی له‌ سه‌رده‌می ئه‌مدا، یان دوا‌ی ئه‌م. هه‌ر ده‌بوو
له‌ زنجیره‌ی خه‌لیفه‌کاندا، خالێکی لاواز ده‌رکه‌وتایه‌، بارودۆخه‌که‌یش
به‌ته‌قیایه‌ته‌وه‌. هه‌بوونی که‌سانی له‌پاده‌به‌ده‌ر زه‌نگین، له‌ ته‌نیشته‌

^{١١٥} - بنواپه‌: صادق عرجون، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ص ٣٩.

^{١١٦} - ته‌ها حوسه‌ین، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، لاپه‌ره‌ ٧٩.

کهسانی رهجال و بیشتیو له یهک کۆمه لگه دا، له یهک گه ره کدا، ده بیته هۆی ته قینه وهی بارودوخ، ئیدی چ درهنگ چ زوو. هه رچهنده ئهم دهوله تمه ندیی و زهنگینییه به هۆی ئاین، ئه خلاق یان که سایه تییه وه بیت، خه لکی هه ر له به رچاویان ناشیرینه و پقیان لیبه تی.

له هاوینی ۱۹۵۰، سه ردانی شاری ئه سکه نده ریبه م کرد، به نده ری میسری شکومه ند. جیاوازییه کی چینایه تی وام بینی، که ده روونم ههستی به ئاشارامی کرد. له پۆخی پووباره که دا دهوله مهنده کان چۆنیان راده بوارد و شه هوه تیان تیر ده کرد، دوو گه رهک ئه ولاتریش، هه ژاری داماوی بینه ده رتان له ناخۆشترین وینه دا ده بینرا. ئیدی له و ده مه دا زانیم، له "میسر"یش ته قینه وه یهک به ریوه یه. ئهم جیاوازییه له سه رده می سه ره تای ئیسلامیشدا هه بوو، دهوله مهنده کان خسته زیره کانیان به ته ور ده شکاند، هینده تیره یان ئه ستوور بوو. له ولایشه وه هه ژار، ئاوی ده کلاند بۆ شیوی ئیواره، بۆ شه ویش زهوی ده کرده راخه ر و ئاسمانیش بالیف. ده لێن عومه ر جاریکیان له شه ویکی زستان و سه رمای ده م به گوێزان، تیپه پی به لای ماله بیوه ژنیکی عه یالداردا، مندا له کان ده گریان، بینی وا ژنه که ئاوی خستوه ته ناو مه نجه لیکه وه و له ژیریشه وه ئاگری بۆ کردوه ته وه، سا مندا له کان وا بزائن ئه وه شیوه و که میکی دیکه ئاماده ده بیت. ده لیت عومه ر به م شته زۆر نیگه ران بوو، هه ستا و چوو هه ندیک ئازوقه ی بۆ هیتان^{۱۱۷}.

میژوونووسان ئهم چیرۆکه وهک چاکه و فه زلی عومه ر به نمونه ده هیتنه وه. به لام له و ئاماژه یه گرنگتر ئه وه یه که بارودوخه کۆمه لایه تییه که ی ئه و سه رده مه مان پی نیشان ده دا، که فه قیر چلۆن ژیاوه، له چی گوزه رانیکی سه غله تدا بوون و ژیاون. به سوتفه

^{۱۱۷} - بشیر یموت، الفاروق ص ۶۴ - ۶۵.

ئەوجارە عومەری لە حالی ئەو ماله ئاگادار دەبیت، ئی ئەی دەبیت چەند مالی دیکەیش هەبووبن؟ خۆ سوتفە هەموو دەم هاوڕینی بنیادەم نییە. ئەو بارودۆخەیش لەسەردەمی عومەردا شتیکی سەرتاسەری بوو، هەموو ناوچەکانی ژێر قەلەمڕەویی گرتبوویەو. ئی خۆ عومەریش زانستی پەنھان (غەیب)ی پێ نییە تا هەرچی ماله هەژارە پێ بزانی. ئەو یوسف دەگیریتەو: ((عومەری کۆری خەتاب خەریک بوو لە شام دەگەراییەو، دیتی وا کۆمەلیکیان داناو لەبەر خۆر و زەیتیشیان کردوو بەسەریاندا. عومەر پرسى: چییە، لەسەر چی ئاویان لى دەکن؟ وتیان: پێویست بوو سەرمانە بدن، بەلام نەیانداو، بۆیە سزایان دەدەین تا دەیدن. عومەر پرسى: ئەى ئەمان قسە و پاساویان چییە؟ وتیان: "دەلێن نیمانە و ناتوانین". عومەر کە ئەمەى بیست، قیراندی، پێس قیراندی، لە هاوارەکانی خۆی و گوتی: "بەرەلایان بکەن، داوی شتیکیان لى مەکن کە نەیتوانن، من لە پیغەمبەری خودام بیستوو (دخ) فەرموویەتی: "ئازاری خەلکی مەدەن، ئەوانەى لە دنیا ئازاری خەلکی دەدەن، خودا لە پۆژی سەلادا سزایان دەدات"^{١١٨}). دیسانەو سوتفە یارمەتی عومەری دا، کۆمەلیک خەلکی بینی سزا دەدران بەهۆی سەرمانەى سەپێتراوەو.

لە توانای تاکەکەسیکدا نییە کە بارودۆخیکی کۆمەلایەتی چاک بکات لە هەموو لایەکەو. ئەو ئەگەر بتوانیت، ئەوا تەنها لە لایەکەو دەتوانیت و بەس. ئەمە قونایکی حەتمی هەر گەشەسەندنیکی کۆمەلایەتی، بۆیە تەنها تاکە کەسیک دەرهەقەتی ئەم کارە نایەت، مەگەر لە سنووریکی دیاریکراودا. ئیسلام بووبوو دەولەتیکی کراوەی خاوەن باجگر، شەللاقوەشین، فەرمانبەر، والی و ئەمیر. ئیدی سڕوشتی باجگر و والی و شەقوەشین ئەوێە کە رەق و زبیر بیت

^{١١٨}- بڕوانە ئەبو یوسف، سەرچاوەی پێشوو، لاپەرە ١٥٠.

له گهل ژیردهسته کانیډا. ئەمەیش سروسشتی هەموو دەولەتییکی کلاسیک بوو، ئیدی ئەگەر جیاوازییهکت شک ببردایه له نیتوان دوو دەولەتدا، ئەوا جیاوازییهکان له جۆردا نین، بەلکو تەنها له پله و دەرەجەدان. هەتا باجی سەپینراو هەبیت له سەر خەلک، ئەوا خەلکی بەهەر ئامرازیک بۆیان بلوێت لێی هەلدین. والیش ناچاره توند و ڕهق بیت له گهلێان، ئیدی چ به شمشیر یان به قامچی، ملکه چکردن.

ئەبو یوسف له گیرانه وهیهکی دیکه دا ده‌لێت: ((یهکیک له هاوه‌لان به‌لای کۆمه‌لێکدا تێپه‌ڕین، خه‌ریک بوون سزا ده‌دران له‌سەر سه‌رانه، بۆیه ئهم کاره‌ی پێ ناخۆش بوو، چوویه لای ئەمیره‌که‌یان و پتی گوت: ده‌ست هه‌لگریت. هه‌روه‌ها هاوه‌لێکی دیکه شتیکی هه‌ر له‌م جۆره‌ی بیانی، په‌خنه‌ی گرت له‌ کاره‌که‌یان^{۱۱۹}. له‌ راستیشدا، عومه‌ر هه‌میشه وه‌سیتی والیه‌کانی ده‌کرد، که‌ سه‌ختگیر نه‌بن له‌مه‌ر بابه‌تی سه‌رانه. به‌لام ئاریشه‌که‌ له‌وه ئالۆزتر بوو که‌ به‌ وه‌سیت، نامه‌ یان نووسین چاره‌سه‌ر بکری‌ت. ئەوه سروسشتی کۆمه‌لایه‌تییه و ده‌ربازبوون لێی زۆر ئەسته‌مه. ئەگەر ئامۆژگاری و وه‌سیت جاریک سوودی هه‌بووبیت، ده‌ جاران نه‌بیووه، ئەگەر توانیبیتی والیه‌کانی بخاته‌وه سەر پیتی چاکه و خیر تا خۆی زیندوو، ئەوا له‌ پاش مه‌رگی، هه‌موو ده‌چنه‌وه سەر قه‌وانه‌ کۆنه‌که. ئاشکرایشه، ئەم باج و سه‌رانه‌یه‌ی که‌ ئا به‌م شیوه‌ قه‌زونه‌ کۆ ده‌کریته‌وه، دوا‌یی ده‌چینه‌ گیرفانی زه‌نگینه‌کانه‌وه تا سامانیان هه‌ر له‌ 'بره‌وه‌دا بیت. خو له‌و ده‌مه‌شدا ریکخواه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان نه‌بوون، وه‌ک 'ته‌خۆشخانه'، 'خویندنگه' و 'په‌ناکه' تا داها‌تی باج و خه‌راجی تیدا سه‌رف بکری‌ت.

عومه‌ر ته‌کنیکیکی نویی دابه‌شکردنی سه‌روه‌تی داها‌تی، جیاوازی له‌وه‌ی 'ئەبویه‌کر'. ئەبویه‌کر به‌ یه‌کسانی شتی به‌سه‌ر خه‌لکیدا دابه‌ش ده‌کرد.

^{۱۱۹} - بپوانه ئەبو یوسف، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، لاپه‌ره ۱۵۰.

هاوه له کان گازهنده یان لیکرد و گوتیان: خه لکی یه کسان نین له جیهاد و بهرواری مسولمان بوونیان، بویه ناکریت وهک یه کیان بهرکه ویت. نه بویه کریش وهلامی بهم شتویه دانه وه: "نهو شتانه ی که ئتوه ناوتان هینان له چاکه و ئیمان و نه م شتانه، من کارم به سهریانه وه نییه، پاداشتی نه وانه لای پروه رینه، نه مهیش بژیوی ژبان و یه کسانی له هه موو شتیک باشتره".^{۱۲۰} به لام عومهر به شتویه کی جیاواز له وهی نه بابهر دابه شی ده کرد، دروشمیشی له م کارهیدا بریتی بوو له: "نه وانه یه کسان ناکه م که شانبه شانی پیغه مبه ر جهنگاون له گهل نه وانه ی دژی جهنگاون". به م کارهیشی خه لکه که ی کردووه به پله پله له سهر ئاستی زوو یان درهنگ ئیمان هینان و جهنگیان بو ئیسلام و سهرخستنی.

نه م ریگه یه ی عومهر له بنچینه دا شتیک باشه. وهک له به شی یه که مدا باسما ن کرد، هاوه لان دوو جور بوون. هه ندیکان له گهل پیغه مبه ر و له سهر پیغه مبه ر، له سهر تاکانی ئیسلامدا، درک چوو به ده ست و پلیاندا، دروونگی له کاری نه مانه ناکریت، نه مانه دلسوز بوون. بنیاده م هه رگیز له سهر بره وایه ک تا نه چوو بیته ناو ناوه وهی دهروونی، بهرگه ی سزا ناکریت. بویه نهو سهره تا ناسه قامگیر و نه سته مه، وهک بیژنگیک پاک و پیسی که سهکانی کرد، نه وانه ی دلسوز و به نه مه کی ریازه که بوون، پیندا تپه ر بوون. ئی هیندیک له هاوه لان، له پاش سهرکه وتی ئیسلام و زوربوونی ده سکه وت ئیمانیا ن هینابوو، باوه ری زوریک له مانه پواله تی و ده ستر کرد بوو".^{۱۲۱} ئیدی عومهر جیاکارییه کی له نیوان نه م دوو گروهه له خه لکی کرد، سا به لکوو زورینه ی سامان و مولکه کان له گیرفانی مسولمانه دلسوز و راسته قینه کانداییت. به لام عومهر شتیک له یاد چوو بوو که:

^{۱۲۰} - هه مان سهرچاوه ی پيشوو، لاپه ره ۵۰ به ره وودا.

^{۱۲۱} - نه حمه د نه مین، فجر الاسلام ص ۷۲.

مسولمانی دلسوز و راسته‌قینه ئیمان‌ه‌که‌ی سست ناییت تا ساماندار نه‌بیت، ئیدی سروشتی بنیاده‌م وایه، هه‌رکه زه‌نگین بوو ئیمانیشی لاواز ده‌بیت، مه‌گه‌ر که‌سیک په‌روه‌رینم په‌حمی پی بکات. وا ده‌رده‌که‌ویت عومه‌ر له‌ کۆتا ساته‌کانی ژایانیدا هه‌ستی به‌کاره‌که‌ی کرد بۆیه‌ گوته‌بووی: "ئه‌گه‌ر ده‌متوانی و ڕینگه‌م پی ده‌دا، هه‌موو زیاده‌مالی ده‌وله‌مه‌نده‌کانم وه‌رده‌گرت و به‌سه‌ر هه‌ژاره‌ کۆچه‌ره‌کاندا دابه‌شم ده‌کرد". له‌وانه‌یه‌ عومه‌ر ئه‌م کاره‌ی جیه‌جی کردبا، ئه‌گه‌ر خه‌نجه‌ره‌که‌ی ئه‌بی لوتلوتی پیس به‌ری پی نه‌گرتایه‌.

له‌ پاشان عوسمانیش هه‌ر له‌سه‌ر ڕیو‌په‌سمه‌که‌ی عومه‌ر به‌رده‌وام بوو، به‌لام به‌ هه‌ندیک جیاوازییه‌وه‌ که‌ عومه‌ر نه‌یکردبوون:

یه‌که‌میان: به‌ری بۆ ده‌وله‌مه‌نده‌کان شل کرد، بۆ هه‌ر کویتیه‌ک دلایان پیی خۆشه‌ بپۆن، ئه‌مه‌ له‌ کاتیکدا عومه‌ر له‌ مه‌دینه‌دا به‌ندی کردبوون.

دووه‌م: ئه‌و هه‌ندیک ناوی له‌ لیستی هه‌ژاره‌کاندا زیاد کرد، ئه‌وانیش کۆمه‌لیک هاوه‌ل بوون که‌ دوا‌ی فه‌تحی مه‌که‌که‌ مسولمان بووبوون، له‌ سه‌رده‌می عومه‌ردا بڕیکی که‌میان وه‌رده‌گرت. عوسمان بڕیکی پێدان که‌ له‌ هیی کۆچه‌ر و پشتیوانه‌کانیش زیاتر بوو، وا بزانم به‌م کاره‌ی ویستوویه‌تی قه‌ره‌بووی ئه‌و ماوه‌یه‌ی پێشوویان بۆ بکاته‌وه‌.

سێهه‌م: ئه‌و ڕینگه‌ی به‌ زه‌نگینه‌کان دا، که‌ خویان زه‌کاته‌که‌یان بده‌ن به‌ هه‌ژاران، ئه‌مه‌ له‌ پێشتردا "باجگر" ده‌هات و خۆی بپه‌ زه‌کاتی له‌ ده‌وله‌مه‌ندان ده‌سه‌ند له‌ پاش خه‌ملاندن. به‌لام له‌ سه‌رده‌می عوسماندا کابرا خۆی ده‌یدا ئه‌گه‌ر ویستبای. عوسمان ئه‌م کاره‌ی له‌ پوانگه‌ی "لابردنی نا‌په‌حه‌تی و شه‌رمه‌زاربوون"ی ده‌وله‌مه‌نده‌کانه‌وه‌ له‌لایه‌ن که‌سانی خراپه‌کاره‌وه‌. له‌وانه‌یه‌ ئه‌م کاره‌ی عوسمان ڕیخۆشکه‌ر

بووبیت بۆ دوله‌مهنده‌کان تا سست بینه‌وه له زه‌کاتدان، ئیدی له پاش ئه‌مه، پپرێک له سه‌رمایه‌داری زه‌به‌لاح به‌دیارکه‌وتن، به‌ دلی خۆیان ده‌هاتن و ده‌چوون و مامه‌له‌یان ده‌کرد، به‌بێ هیچ کۆت و به‌ندیک. له‌م کاته‌دا "ئه‌بوزه‌ر" ده‌رکه‌وت، ئه‌و واعیزه‌ی که‌ به‌رده‌وام و به‌بێ وچان، ئالای جه‌نگی دژ به‌ سه‌رمایه‌داران به‌رز کردبوویه‌وه.^{۱۲۲} ئه‌بوزه‌ر به‌ شه‌قامه‌کاندا ده‌رۆیشت و هاواری ده‌کرد: هۆ زه‌نگینه‌کان، ماله‌کانتان به‌سه‌ر هه‌ژاراندا دابه‌ش بکه‌ن و هه‌ر له‌ په‌سا ئه‌م ئایه‌ته‌ی دووباره‌ ده‌کرده‌وه: [ئه‌و که‌سانه‌ی زی‌ر و زیو کۆ ده‌که‌نه‌وه و له‌ پرێگه‌ی خودا به‌ختی ناکه‌ن، تۆ ئاگاداریان بکه‌ره‌وه له‌و ئازاره به‌ژانه‌ی که‌ تووشیان دیت - الَّذِينَ يَكْنُزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَنْفِقُوهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ]. ده‌لێت عوسمان گوتوویه‌تی وا مه‌که، گوتوویه‌تی وا مه‌که، ئه‌ویش گوتوویه‌تی: عوسمان پرێگه‌م لێ ده‌گریت ئایه‌تی خودا بخوینمه‌وه؟^{۱۲۳}

وه‌ک دکتۆر ته‌ها حوسه‌ین ده‌لێت: "ئه‌بوزه‌ر رقی له‌وه‌ بوو که‌ ئیمام پارهی ناحه‌ق به‌ ده‌وله‌مهندان بدات، چونکه‌ ئه‌مه‌ ده‌وله‌مهند ده‌وله‌مندر ده‌کات و هه‌ژاریش هه‌ژارتر، پتویسته‌ ئه‌م پارهی له‌ خزمه‌تی گشتیدا سه‌رف بکریت، نه‌ک بدریته‌ که‌سانیک که‌ پتویستیان پینی نییه‌"^{۱۲۴}. ئه‌بوزه‌ر بنه‌مایه‌کی نوینی داهینا له‌ ئیسلامدا، که‌ هه‌شتایش تازهی. خۆ ئه‌گه‌ر بیتوو یه‌کیک له‌م سه‌رده‌مه‌دا ئه‌و قسه‌یه‌ی کردبا، بێ سێ و دوو به‌ زه‌ندیقیان ده‌ناساند و ناویان له‌ شاران ده‌زپاند. ئه‌بوزه‌ر برپوای وابوو، ته‌نها زه‌کات به‌س نییه‌، زه‌کات برپیکه‌ که‌مه‌ و له‌ گوزه‌رانی هه‌ژاران شتیکی وا ناگۆرێت. ئه‌و

^{۱۲۲} صالح علی، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۱۸۶.

^{۱۲۳} ته‌ها حوسه‌ین، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۱، ص ۱۶۳.

^{۱۲۴} - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۱، ص ۱۶۵.

بروای وابوو، دهوله مهندهکان دهییت هه موو ئه و مال و سامانه ی که هه لیانگرتوو، دابه شی بکه ن به سه ر هه ژاراندا به جوړیک به شی خو یان و مال و منالیانی لئ هه لگرن و به س. به لام عوسمان بروای وابوو ئه وه ی که پنی ده لئین زه کات، به سه و خه لکی ده توانن ئه ویتر له مال و سامانه که یان هه لگرن و هه رچی لئ ده که ن ده یکه ن (وه رگیت): خوی له راستیدا قسه که ی عوسمانی کوپی عه ففان له سروشتی مرو قایه تییه وه نزیکه و هه ر ئه مه ییش راسته، ئه گینا ئه و ئه زموونه ی ئه بوزهر له یه کیتی سو فیه تدا تا قی کرایه وه، چونکه که س نه یده توانی له که س زیاتری هه بییت، ئیدی هیچکه س خوی ماندوو نه ده کرد، میشکی نه ده خسته ئیش بو داهیتان، چونکه له ئه نجامدا هه ر ئه وه نده ی ده به نگیکی لاوازیان ده دایه که میشی له ده می هوی دهر نه ده کرد.) وهک دهر ده که ویت، ئه بوزهر خه ریکی ئاو بیژانه وه بووه، ئه وه ی که ئه م داوای ده کات شتیکی ئه سته مه، چلۆن ده وله مهندهکان به م شته رازی ده بن؟ له حالیکدا ئه وان ئه هلی حه ل و عه قد (پیاو ما قول) ن له ده وله تدا. ده وله مهندان چۆن ده سه به رداری ئه و مال و سامانه ده بن به ئاسانی. ئه بوزهر هه ر به رده وام بوو له بانگه وازی خوی، ماندوو بوونی نه ده زانی، له به ر ئه م هه لو یسته ییشی دوو جار شار به دهر (نه فی) کرا. جاریکیان بو 'شام' و جاریکیشیان بو 'په بزه'، هه ر له ویش کۆچی دوایی کرد.

واعیزهکان دهر بار، به شوین پنی ئه بوزهر دا نه چوون، بگره به بیئاگا و دوور له گرو ی موسولمانانیا ن ده زانی. لیژنه ی فه توای زانایانی ئه زه ر کۆبوونه وه له سه ر ده می مه لیک فارووقدا، به کۆی ده نگ تانه یان له ئه بوزهر دا، تۆمه تباریا ن کرد به دواکه وتنی هه وه س و دهر چوون له کۆده نگ ی زانایان^{۱۲۰}. هه روه ها شیخ 'موسا جارا لله' ییش

^{۱۲۰} - پوژنامه ی شه عبی به غدادی، به ژماره ی ۱۳ یی کانونی دووه می ۱۹۵۴.

ته قریبه ن هه مان قسه ی هه یه، نه بوزهر له دیدگاری شیخدا که سیکی بیتاگایه. نه و له باره یه وه ده لیت: "نه و خه زیك بوو فووی به ناگری فیتنه دا ده کرد به دیدگای کورتمه ودای، هه رچهنده نه و ناوبانگی به زوهد و ته قوا و وه رع ده رکردبوو، نه و کاریگر بوو بوو به بانگه وازی فیلباران و بوو بوووه کویره نامرازیکی بابه ته که. نه و نه یده زانی که عوسمان له و زاناتر و زاهیدتر و له خواتر ستره، هه روه ها دلسوزتریشه بۆ دین و موسولمانان"^{۱۲۶}.

پاشان ئوستاد موحبوبددین خه تیب هات، سه رنوسه ری گوڤاری نه لئه زهر بوو، ویستی تانه ی لی بدات و دیدگا که یشی به دیدگایه ک پیتاسه بکات که زیانی هه یه بۆ به رژه وهندی موسولمانان. نه و لایه نگیری وه لی نه مره کان ده کات، نه وانه ی نه بوزه پریان شاربه ده ر کرد. ده لیت نه وان له وه زیاتر نه یانده توانی خزمه تی ئیسلام و موسولمانان بکه ن"^{۱۲۷}. نه م ئوستاز "موحبب الدین" ه ده یه ویت، هه موو مولک و سامانه کان هه ر له دهستی خاوه نه کانیاتدا بمیتنه وه، له دیدگای نه مدا، نه م کاره سوودی بۆ موسولمانان هه یه. له وانه یه نه م وا بزانتیت که به ته نها وه عزی ئاینی به سه بۆ ئاراسته کردنی نه م مال و سامانه تا بیته هوی زیادبوونی هیزی موسولمانان و سه رکه و تیان و خوشگوزه رانیان. نه و بپروای وایه که دیدگای عوسمان له دیدگای نه بوزه پ سه ندتره له بابه تی زه کاتدا، هه ر بۆیه ده لیت: ((... له پاش نه دا کردنی فره زی زه کات له لایه ن خاوه ن مولکه وه، ئیدی نه و که سه له ژیر تاقیکردنه وه ی په روه ردگار دایه که چۆن و به چی شیوه یه ک

^{۱۲۶} - موسی جارالله، الوشیعه... ص ب س.

^{۱۲۷} - بنواړه نه و په راویزانه ی که به ریژ محب الدین الخطیب له سه ر کتبییه که ی "العواصم من القواصم" ی قازی ئیبنولعه ره بی نووسیویه تی، ص ۷۴ - ۷۷.

هه‌لسوکەوت به سامانه‌که‌یه‌وه ده‌کات، یارمه‌تی مسولمانانی پێ دەدات. ئیدی ئەگەر بازرگانه، له پێگه‌ی بازرگانه‌که‌یه‌وه، یان چینه‌ره، له پێگه‌ی زه‌وی و زاره‌که‌یه‌وه، خۆ ئەگه‌ریش پیشه‌وه‌ره، له پێگه‌ی پیشه‌که‌یه‌وه. ئیسلام له ده‌می خۆیدا سوودی باشی بینی له سامانی هاوه‌له‌ ده‌وله‌م‌نده‌کان. بۆیه بازرگانی که‌سیکی مسولمان، که بێباکیان بکات له شتومه‌کی دوژمنه‌کانیان، ئەوا ئەمه‌ خۆی بۆخۆی به "هیز" هه‌ژمار ده‌کری‌ت بۆ مسولمانان، به‌و پێژیه‌ی راس‌تگۆیییه‌ی که خاوه‌نه‌که‌ی هه‌یه‌تی. به‌هه‌مان شێوه‌یش کارگه‌ی تاکیکی مسولمان، کشتوکالی که‌سیکی مسولمان. نیه‌ت له‌م کارانه‌دا به‌هایه‌کی گرنگی هه‌یه. به‌کورتی مسولمان ده‌توانی‌ت بێسنوور ده‌وله‌م‌ند ببێت به‌و مه‌رجه‌ی حه‌لال بێت، هه‌میشه‌ خۆی له‌ کۆیلايه‌تی بپاریزی‌ت، شوێن جوانکاری و شتی پرۆپوچی شارستانی‌ه‌ت نه‌که‌وی‌ت. پاش ئەوه‌ی زه‌کاتی دا، ئەوه‌ی ده‌مینیته‌وه و زیاده‌یه، وه‌ک ئەمانه‌تی په‌روه‌ردگاره لای ئەم زه‌نگینه‌. بۆیه ده‌بێت به‌شێوه‌یه‌ک هه‌لسوکەوتی پتوه بکات که له‌ خزمه‌تی هیز و تفاق و خۆشیی مسولماناندا بێت. به‌لام پێگه‌که‌ی ئەبوزه‌ر، که نه‌ده‌بوو مال و سامان لای مسولمان شه‌و بکاته‌وه له‌ به‌رژه‌وه‌ندی مسولماناندا نه‌بوو. ئەو پێگه‌یه‌ی که ئیستا مسولمانه‌ ده‌وله‌م‌نده‌کانی له‌سه‌ری ده‌رۆن، بۆ خۆیان ده‌ژین، پاده‌بوێرن، شکۆی ئیسلام و مسولمانانی‌شیان هه‌ر به‌لاوه‌ گرنگ نییه، خودی ده‌وله‌ته‌که‌شیان به‌لاوه‌ تێوه‌اته، ئائمه‌ په‌فتارانه هه‌یچیان له ئیسلام نییه، ئیسلام هه‌رگیز ئەو که‌سانه نانا‌سیت که نایان‌سن.))^{١٢٨}

به‌پێژ ئەله‌ختیب له‌ قسه‌کانیدا هه‌یج جیاوازییه‌کی نییه له‌ واعیزه‌کانی سولتان. به‌ په‌وا‌ی ده‌بینی‌ت ده‌وله‌م‌نده‌کان سه‌روه‌ت کۆ بکه‌نه‌وه، دوا‌ییش دیت به‌ سزای خودا ده‌یان‌ترسینی‌ت. هۆ ئەگه‌ر وه‌عز سوودی

^{١٢٨} - ابن العربی، ص ٧٥، (الحاشیه).

بۆ کهس هه‌بوايه، ئه‌وا بۆ ئه‌م مله‌ورانەى ده‌بوو، ئه‌وانه‌ى که له‌و کاته‌ى خه‌ريکى په‌رستنى خاوه‌ن، قور ده‌ده‌ن به‌ مالى به‌نده‌کانيشيدا. ئه‌و که‌سه‌ى که خه‌ريکه وه‌عزى ده‌وله‌مه‌نده‌کان ده‌کات تا سامانه‌که‌يان له‌ پى به‌رژه‌وه‌ندى گه‌شتيدا به‌کار به‌يخن، وه‌ک ئه‌و که‌سه وایه داوا له‌ شیتیک بکات که ئاقل بیت. ئیدی شیت هه‌ر کاریکى هه‌لتوپه‌لێت بکات، ئه‌و هه‌ر کاره‌که‌ى خۆى به‌ باشترین کار و، خۆیشى به‌ سالارى هۆشمه‌نده‌کان (سید العقلا) ده‌زانیت. هه‌ر نه‌نگى و هه‌له‌یه‌کیش له‌ئارادا بیت، تاوانه‌که‌ى ده‌خاته ئه‌ستوى ئه‌وانى تر و به‌ شیتیان ده‌زانیت.

واعیزه‌کان سروشتى مرقۇیان له‌بیرچووه، که بارودۆخى نه‌فسى و کۆمه‌لايه‌تى کاریه‌رییان له‌سه‌رى هه‌یه، دواتریش ئه‌م جیکه‌وت و کاریه‌رییانه له‌ ریگه‌ى ئاین و فه‌زیله‌ته‌وه خالىی ده‌کاته‌وه. ئه‌م شو‌رشه زه‌به‌نده‌نه‌ى ده‌ستى مرقۇف، پیک وه‌ک ده‌مانچه‌یه‌ک وایه به‌ده‌ستى مندالیکه‌وه. ئیدی تو هه‌رچه‌ندیکت وه‌عز و ئامۆزگارىی کرد، که زیان به‌ خه‌لکى نه‌گه‌یه‌نیت، به‌لام ئه‌و هه‌ر که به‌جووکتريی هه‌لى بۆ هه‌لکه‌وت، خیرا ده‌سپێژیکى باش ده‌کات به‌ناو خه‌لکا.

وه‌ک ئه‌وه‌ى قورئان ئاماژه‌ى کردووه، لادان و توغیان هاوپه‌یمانن له‌گه‌ل ده‌وله‌مه‌ندیدا. ئه‌مه‌یش نه‌هینیه‌کى تێدایه که شاره‌زایانى زانستى لۆجیکى کۆن تێى نه‌گه‌یشته‌بوون، چونکه ئه‌وان خه‌لیان به‌سه‌ر ده‌سته‌ى "باش و خراپ" دا دابه‌ش کردبوو. ئیدی ئه‌وه‌ى چاک بوايه، هه‌ر به‌ چاکى ده‌مایه‌وه، خراپیش هه‌ر به‌ خراپ. ئه‌وان مه‌زه‌نده‌ى جه‌وه‌هه‌رى مرقۇیان وه‌ک کانه‌زایه‌ک کردبوو، که هه‌رگیز پێکهاته‌که‌ى ناگۆپیت. به‌لام ئه‌م دیدگایه له‌ لایه‌ن لۆژیکى ئیمروژیه‌ى (مۆدیرن) وه‌ نه‌رئ کراوه. هه‌موو که‌سیک، له‌ هه‌ر ساتیکدا، هه‌م چاکه و هه‌م خراپ. که‌سایه‌تى مرقۇیش له‌ ئه‌نجامى به‌ریه‌که‌وتن و کارلیکى ئه‌م

دوو جه مسهره وه دروست ده بیت، جه مسهری باشه و خراپه. جیاوازی مهردوومیش لهم دوو هیزه دا شتیکی پیژیهیه. جیکه وته دهروونی و کومه لایه تییه کان وایان کردووه، لای هه ندیک، پیژیهی باشه زیاتر بیت وهک له وانی دیکه. نه وهیشی که پیی ده لئین ویست و ئیراده، لهم بواره دا زور به که می ئیش دهکات. ئیدی زۆرینهی خه لک نهو کاریگریانی که له سهریانه، دواپی ناتوانن له پیگی لۆژیک و ئاین و شتی لهو جورانه وه له سهر خۆیانی لابه رن.

پیشینه کان وایانده زانی، مرقوف له سه په تادا بیر دهکاته وه، پاشان کاره که نه انجام ده دات. به لام له راستیدا پیک پیچه وانه که ی دروسته. نمونه ی نه م که سه، وهک نهو که سه شه و کویره وایه که شه قینکی له سه گیکدا له کاتیکدا نهیشی ده بیینی، خه لکه که سهریان سووپما و لییان پرسپی: بوچی واتکرد؟ نهویش وه لامی دانه وه: که نهو به ده ست نه قه ست وایکردووه و مه به ستیشی کوشتنی سه که که بووه. بنیادهم له زۆر پیک له شته کانیدا، پالنه رینکی لاشعوری هیه له بارودوخه دهروونی و کومه لایه تییه کاندا و دواتریش پاساو دهه ئیتیه وه بق کارهکانی. دهوله مهندی، مرق تووشی سه رسامبوون به خوده وه دهکات. پیگی ههندی کاری پینده دات که پیشت نهیده توانی بیانکات.

هیزی شه پ له ناواخنی مرقفدایه، نه م هیزه له مرقوف نابریت له پیگی پالنه ری ئاینی یان ویژدانییه، مه گه ر چه ند که سیتی که م نه بیت. نه گینا مرق نه گه ر چه زی له شتیک کرد، هه ر دهیکات، ته نانه ت دیت دهقه ئاینیه کان بهو جوریهی که دلخوازی خۆیه تی پافه دهکات. بینیمان که چۆن له سه ره تای ئیسلامدا قورشان و فه رموده یان کردبووه دهسکه لای هیرشکردنه سه ریه کتری و نه م نهوی پی دهکوست و نهو نه می کافر ده کرد. هه ر گرووپیک له گرووپه کان یهک

به‌رچاک ثایهت و فەرمووده‌ی هەلگرتیوو تا له دژی به‌رانبه‌ره‌که‌ی به‌کاری به‌یئتیت. ئیستایشی به‌ده‌مه‌وه بیت گرووپه ئیسلامیه‌کان هەر به‌ثایهت و فەرمووده شه‌ر ده‌کن. هەر گرووه و کۆمه‌لیک ثایهت و فەرمووده‌ی حازره بۆ لێدانی به‌رانبه‌ر.

عه‌لی کو‌ری ئه‌بوتالیب ده‌لیت: ((قورئان چەند دیوکی هه‌یه^{١٢٩})). مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که قورئان چەند لیکدانه‌وه‌یه‌که هه‌لده‌گریت. بۆیه هەر گرووه و ده‌توانیت شتی له قورئان هه‌لگوزیت و بیکاته ده‌سکه‌لای کاره‌که‌ی خۆی. ئیدی ویژدان بیتوانیه له پاره‌ستاندنێ که‌سیک له کاریک که‌ه‌زی لێه‌تی. وه‌ک له کۆمه‌لناسی نویدا ده‌رکه‌وتوه، ویژدان به‌هایه‌کی پێژه‌یه^{١٣٠}. ویژدانی مرقوف ئازار نابینی، نه‌گه‌ر هاتوو سزای که‌سیکی دا که دژی خۆی بیر ده‌کاته‌وه، یان له گرووپینکی دژی گرووپه‌که‌ی ئه‌مانه. بنیاده‌م هه‌لده‌کو‌تیه‌ سه‌ر دوژمنه‌که‌ی و خوینی ده‌پێژیت، مالی به‌تالان ده‌بات و دلێشی مو‌رتاحه وه‌ک نه‌ بای بینیت نه‌ بۆران. موسولمانه‌کانیشمان بینی له سه‌ره‌تای ئیسلامه‌وه، که چۆن نه‌یاره‌کانی خۆیانیا‌ن له‌ناو ده‌برد، ئه‌وانه‌ی که به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌مانه‌وه‌ بیریا‌ن ده‌کرده‌وه، ئیدی له‌ پاش جه‌نگیش ژن و ماله‌که‌یا‌ن ده‌بردن به‌تالان، دواتریش به‌لگه‌ و بو‌ره‌انیا‌ن ده‌هێنایه‌وه که ئه‌م کاره‌یا‌ن له‌پێناو ئایینی خودادا کردوه.

ده‌گێرنه‌وه، له‌ پاش کو‌ژرانی حوسه‌ین، ژن و ماله‌که‌ی به‌ سه‌بایا ده‌بن بۆ شام، به‌ ناوینشانی سه‌بایای 'یه‌زید' گه‌وره‌ی موسولمانان. ده‌لیت له‌م کاته‌دا شێخیکی دینداری به‌ته‌مه‌ن، خۆی داوه به‌سه‌ر گو‌پاله‌که‌یدا و زور دلخۆشه‌ به‌م ده‌سکه‌وتانه و سه‌رکه‌وتنی

^{١٢٩} - خالد محمد خالد، من هنا... تبدأ، ص ١٧٤.

^{١٣٠} - - socail control, Landis, ٥٧- ٥٦ p.

مسولمانان، پاشان که میک نزدیک بووه وه و پتی گوتن: ((سوپاس بق
ئو خودایه ی که ئیوه ی تیکشکاند و گه وره ی رسولمانانیش له ئیوه
به رخورددار بوو))^{۱۳۱}. ویژدانی ئم پیاوه به ته مه نه ئاینداره زور
ئارامه، کاتیک کۆمه لیک ژن ده بینیت به سه بایا گیراون و به سه ر کۆلی
و شتر له دووره وه هینراون، ته نانه ت ئه مه ی به سه ره که وتتی
موسولمانان هه ژمار کرد. ده لێن له کۆتاییدا پیاوه که زانیی که ئه مانه
نوه و کچانی پیغه مبه رن، گریا ئه مان گریانیک...^{۱۳۲}. سه یر و
سه مه ره لیزه وه ده ست پیده کات، ده لیت ئو گریا له به ر ئه وه ی زانی
سه بابایاکان له کچانی پیغه مبه رن، ئه مه ش ئو مانایه ده گه یه نیت، که
ئه گه ر له نوه و خاندانی په یامبه ر (دخ) نه بوونایه، پیوستی به خه م و
گریان نه ده کرد. له دیدگای ئم "مامه پیره وه ته نها خاندانی په یامبه ر
شایه نی به زه بین، ئیدی خه لکی تر، چ باکیکته، با ببری و هه تک بکری
و مامه له یشیان پیوه بکریت. ئه مه یه لۆژیکی مروف، دلی به که س
ناسووتیت مه گه ر ئه وانه نه بیست که خووشی ده وین و به گرنگیان
ته ماشا ده کات.

په یامبه ر که هات، وه ک ره حمه تیک بق هه موو جیهان هات، به لام
شوینکه وتوه کانی کردیان به ره حمه ت بق تاکه گرووپیک.

له مه وه تیده گه ین که ئاین و ویژدان نابنه به ره به ست بق کردنی کاریک
که مروق پیتی هه لده ستیت. به لکوو جیکه وته ی بارودوخه که زور
کاریگه ری له سه ر بنیاده م به جی ده ئیلت. هه ر بۆیه راستکردنه وه ی
ئه خلاقی خه لک و کۆمه لگه له پاش ریکخسته نه وه ی بارودوخیا نه وه
ده کریت، تا بارودوخه که که سی باش هه لنه گریت چون چۆنی کاره که

^{۱۳۱}- بره وانه سید الأهل، زینب، ص ۸۵ - ۸۶.

^{۱۳۲}- سه رچاوه ی پیشو لاپه ره ۸۶.

سه‌رکه‌وتوو ده‌بیټ؟ بژیه تهنه‌ها له ږیگه‌ی ترساندن و موژده‌دانه‌وه خه‌لکی ناگوږدرین، به‌لکوو ده‌بیټ ئاووه‌واکه‌یش سازگار و هه‌ماهه‌نگ بکړیت. وا درده‌که‌وینت که نه‌بوزه‌ږیش ویستبیتی به‌رهو نه‌م ئامانجه هه‌نگاو بنیت، ئیدی چ خوی زانیبیتی یان نا. نه‌ها نه‌و ده‌یویست زیاده‌مال‌ئی ده‌وله‌م‌نده‌کان بیه‌خشیت هه‌ژاره‌کان. له‌وانه‌یه نه‌و وا یزانیبیت، نه‌وانه‌ی خه‌ریکی کوکړدنه‌وه‌ی زیر و زیون، ورده ورده به‌رهو خراپه‌ بږون، ئیدی چی خویان هه‌ستی پی بکه‌ن یان نا. نه‌و خوش‌ږابوږیبه‌ی له زیر و زیوه‌وه بنیاده‌م تووشی دیت، 'بنیایی' ده‌شینوینت، هاوسه‌نگی بیرکړدنه‌وه‌ی تیک ده‌دات، ناتوانیت دواتر شته‌کان وهک نه‌وه‌ی هه‌ن ببینیت. نه‌وه‌ی شایه‌نی باسه، به‌دریژی میژوو، خوش‌گوزه‌رانه‌کان بانگه‌وازه‌ری سته‌م و باوبا‌پیران په‌رستی بوو. ته‌ماشای قورئان بکه له سوره‌تی زوخورف ۲۳ و ۲۴:

قَالَ تَمَّالُ ﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ﴾ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أَمْرٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ * قُلْ أُولَٰئِكَ جِئْتُمْكُمْ بِأَهْدًى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ ءَابَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ الزخرف: ۲۳ - ۲۴

قورئان لیره‌دا باسیان ده‌کات، که هه‌میشه پیغه‌مبه‌رانیان به‌درو زانیوه، به‌و مانایه‌ی هه‌میشه به‌ره‌لستی هر جوړه نویکاری و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌کی کوومه‌لایه‌تی ده‌کن، نه‌میش سروشتی ده‌وله‌م‌ند و ده‌سپویشتووه‌کانه. ده‌وله‌م‌ندی خوش‌ږابوږ تازه‌بوونه‌وه‌ی خوش ناویت، نه‌و خوی دلخوشه، نه‌وه‌ی هه‌زی لویه‌تی ده‌توانیت به‌ده‌ستی بخات و خه‌لکانی ده‌وروو به‌ری ږیزی ده‌گرن، بژیه هیچ پتووستیبه‌کی به‌گوږانکاری و شت نییه، نه‌بادا خوشی و سامانه‌که‌ی له‌ده‌ست بچیت.

وا در ده که ویت، ده وله مهنده کانی سهرده می عوسمان پروبه پرووی عوسمان بووبنه وه وهک چۆن کاتی خوی پروبه پرووی پیغه مبه ر بوونه وه. پیغه مبه ریش به بیرتیژی خوی ده یزانی پاشتر چی پرو ده دات. بوخاری له سه حیه که ی خویدا ده گیرته وه که په یامبه ر فهرموویه تی: ((هیندیک له هاوه لآنم له پوژی سه لادا بیبه ری ده کریت له خواردنه وه ی ناوی چه وزی که وسهر، منیش ده لیم: خواجه خو نه وانه هاوه لی من، وه لآم ده دریته وه که: تو نازانیت له پاش تو چیان کردووه نه مانه، نه مانه به ره وپاش وهرگه ران.))^{۱۳۲}

هیندیک له پوژه لاتناسه کان هه ولی ناو زپاندی ئیسلامیان داوه به پیگه ی ناراسته وخو. نه وان هه میسه باس له و خوینرپیژی و ململانییه ی مسولمانه کان ده کن که پاش ماویه کی که م له وه فاتی پیغه مبه ر پرویدا. وهک بلیی ده یانه ویت به راوردی بکه ن به مه سیحیه کانی پاش وه فاتی مه سیح. نه وان ده لین هاوه له کانی موحه مه د، ده ستیان کرده شهر و خوینرپیژی و یه کتری کافر کردن، به لآم هاوه له کانی مه سیح هیه شتیک له مانه یان نه کرد. به راستی پیتان بلیم، نه م پوژه لاتناسانه هیه جیاوازییه کیان نییه له گه ل واعیزه کانی ئیره دا. نه وان بیتاگان له وه ی نه گه ر هاوه له کانی مه سیحیش وهک هاوه له کانی موحه مه د سه ربکه و تنایه، فه تحی ولاتانیان بگردایه به و خیراییه له راده به دهره، خیر و ده سکه وت و که نیزه یان ده هینایه وه و ده بووه جیگه ی مشتومر و دواتریش هه را و جهنگیان. نه مه سروشتی مرویه له هه موو سات و کاتیکدا.

^{۱۳۲} - باب الحوض، الجزء الرابع صحیح البخاری.

مامؤستا موحیب الدین خه تیپ ده لیت: ((له گه وره ترین درؤکانی میژوو نه وهیه: بگوتریت که هاوه لانی په یامبه ر دوژمنایه تی هه بووه له نیوانیاندا^{۱۳۴})). هه روه ها ده لیت: ((له پاش سی نه وه له ئیسلامدا، شتیکی سهیر ده رکه وتبووه، نه ویش دروستبوونی کومه لیک میژوونووس که میژوو هه کیان شیناودوه و تا خویان له شهیتان یان ده سه لاتداره کان نزیک بکه نه وه، هاتوون وتوویانه: هاوه لان به په حم نه بوون له نیوان یه کتریدا، به لکوو دوژمنی یه کتری بوون و یه کتریان بهر نه فرین داوه. هه ر خه ریکی چال هه لکه ندنبوون بۆ یه کتری^{۱۳۵})). (وتهی وهرگرت: نه گه ر بۆ یه ک چرکه واز له میژوو بهینین و تماشای دهقی قورئان بکهین له مه ر په یوه ندی هاوه لان به یه کتره وه، ده بینین قورئان گوزارشت له وه ده کات که له نیوانی یه کدی دا به په حم بوون [رحماء بینهم]، به رانبه ر به دوژمنانیش [أشءاء علی الکفار] بوون، واته توند و الکفار] بوون، واته توند و زبر بوون له هه مبه ر کافراندا. ئه مه په سنی قورئانه بۆ هاوه لانی ده وروپشتی جه نابی ریساله ت په نا، به لام نه وه یش ده بیت له بهرچاو بگرین، ئایا کی به هاوه ل داده نریت و نه و ئایه ته باسی کامه له هاوه لان ده کات. باقی وه سه لام).

وا ده رده که ویت ئوستاز خه تیپ هاوه لانی له جوړیکی دیکه ی مرؤف هه ژمار کردبیت که ئیمه نایزانین، نه گینا مرؤف هه ر مرؤفه. نه گه ر به م چاوه سروشتیه وه تماشای کهسانی ناو میژوو مان کرد، نه و ده توانین په ندیان لی وهرگرین. ئیمه میژوو ده خوینین تا سوود و په ندی لی وهرگرین، پښای ئه مرؤمان بۆ پووشن بکاته وه. تا وابزانین ئه وان جوړیکی دیکه ی مرؤف بوون که نه و شتانه یان به سه ردا نایه ت که به سه ر خه لکی ئاسایدا دیت، نه و ناتوانین له میژوو هه کیان تیبه گین و ده بیته هوی بهرچاو لیلی. ئیمه نه وانمان کردووه ته پیشه نگ

^{۱۳۴} - محب الدین الخطیب، حمله رساله الاسلام الاولون، ص ۴.

^{۱۳۵} - هه مان سه رچاوه ی پيشوو لاپه ره ۸.

و پېشه‌نگی خۆمان تا به شویناندا برۆین، له کاتیکدا ئیمه له‌وان
تینه‌که‌پشتوین، به‌م کاره‌یشمان پیک وه‌ک ئه‌وه‌ی دوا‌ی سه‌راب
که‌وتبین.

بوخاری ده‌گپړته‌وه له سه‌حیحه‌که‌یدا: جاریکیان هاوه‌لان ده‌مه‌قالینان
بوو له به‌رده‌م پیغه‌مبه‌ردا، کاره‌که‌ گه‌یشته شه‌ره نه‌عل^{۱۳۶}. هه‌روه‌ها
ده‌گپړته‌وه: پیغه‌مبه‌ر له کاتی نه‌خۆشییه‌که‌یدا، فه‌رمانیدا پینووس و
تینووسی بۆ به‌ینن تا شتیکیان بۆ بنووسیت که له دوا‌ی ئه‌و ویل و
سه‌رگه‌ردان نه‌بن، هیندیک له ئاماده‌بووان نه‌ریی قسه‌که‌یان کرد و
وتیان ئه‌و ئاگای له خۆی نییه چی ده‌لێت، بۆیه بووه مشتومر له
نیوانیاندا، پیغه‌مبه‌ریش فه‌رمانیدا 'هه‌ستن بچه‌ ده‌روه' و شته‌که‌یش
که بریاربوو بۆیان بنووسیت به‌داخه‌وه نه‌ینووسی. ئه‌م هه‌واله ده‌بیته
جیگه‌ی سه‌رسوورمانی تونده‌وه‌کان و برۆای پێ ناکه‌ن. له راستیدا
ئیمه راستی و درۆی ئه‌م قسه‌یه به‌ته‌واوی نازانین، له‌وانه‌یه هه‌ر له
بنه‌ره‌ته‌وه درۆ بیت، به‌لام هه‌شتا ئه‌مه به‌واتای ئه‌وه نایه‌ت که
هاوه‌لان شتی وه‌هایان لێ ناوه‌شیته‌وه. ئه‌وان وه‌ک هه‌موو ئه‌و خه‌لکه
بنیام بوون، تووشی گرفت بوون، جه‌نگاون، هه‌سوودیان هه‌بووه،
جیگه‌وتی رق و قین له کاره‌کانیاندا هه‌ندیکجار به‌دی کراوه، ئیدی له‌م
شتانه‌دا وه‌ک هه‌ر که‌سیکی دیکه‌بوون.

ئوستاز خه‌تیب ده‌لێت: ((ئوممه‌تی موحه‌مه‌د هه‌ر به‌ره‌و چاکه ده‌ه‌وات
له هه‌ر کات و شوینیکدا، به‌و مه‌رجه‌ی به‌ شوینینی سێ جیلی یه‌که‌مدا
به‌ه‌وات. به‌لکوو هه‌ر که‌س ده‌یه‌وینت راستی به‌جی بگه‌یه‌نیت له‌م
سه‌رده‌مه‌دا، ده‌بیته وه‌ک ئه‌وه بکات که هاوه‌لان و شوینکه‌وته‌ی

^{۱۳۶} - شرف الدین، الفصول المهمه، ص ۱۴۶.

هاوه لان کردوویانه تا بگه نه ئاست و پلهی ئه وان^{۱۳۷}. به پریز خه تیپ داوامان لی دهکات شوین پیگهی سهحابه کان بکهوین تا سهرفراز بین، ئه و ئه وهی بیرچووه ته وه که سهحابه کان له سهرده می عوسماندا بوون به دوو به ره وه، به ره ی عوسمان له لایه ک، به ره ی ئه بوزه ریش له لاکهی تر، ئه وهی که ده یویست زیاده سامانی دهوله مهنده کان دابهش بکات به سهر هه ژاره کاند، ئه ویتیشیان ده یویست له لایان بمینته وه، هه رده میش له زیاده بووندا بیت. ئه مانه ییش دوو پیچکهی ناته بان و، کۆکردنه وه یان ئه سته مه.

ئه وهی که جیگهی ئاماژه یه: ئیسته له سهرده می کدا ده ژین که خه لکی گرنگی زۆر ده دن به چاره سه رکردنی ئه م گرفتانه. هه موو بیراره هاوچه رخه کان له سهر ئه وه کۆکن که، "هه ژاریی بکوژ" و "دهوله مهندی په ها" دوو دیارده ی هه ره زشتن، هه ر کۆمه لگه یه ک ئه م دوو دیارده یه ی تیندایت هه رگیزاوه وه وگیز سهرفراز نابیت. بۆچوونه که ی به پریز خه تیپ بۆ سهرده مه که ی هاروونه ره شید گونجاوه، بۆ نمونه: کاتیک خه لکی وایان ده زانی سامان به دهستی پهروه ردگاره، دهیدات به هه رکس خۆی بیهه ویت و نایشیدات به یه کیک که نه یه ویت، به لام ئه مپۆ له سایه ی خوداوه تیکه یشتووین، سامان شتیکی کۆمه لایه تییه و له کۆمه لگه ییدا که شه دهکات و پیدهکات له ژیر سایه یدا. زهنگینی و خۆشگوزهرانی و لادان، هه رسیکیان هاوواتای یه کترین، یه کیکیان له کۆمه لگه دا سهر هه لنادات مه گه ر ئه وانیتیش له گه ل خۆی ده هینیت. دهوله مهندیکی خۆشرا بویر وه ک خاکمیکی سته مکار چه ز و ئاره زووی هه یه... دواتریش کۆمه لیک په یدا دهکات که شه رعیه ت ده دن به به رجه سته کردنی شه هوته کانی به به لگهی عه قلی و نه قلی.

^{۱۳۷} - محب الدین الخطیب، المصدر السابق، ص ۷.

له و قسانه‌ی که له موحه‌مه‌ده‌وه -رودی خودای له‌سهر بیت-
 گنډراونه‌ته‌وه: ((که‌س نییه که له سولتانیکه‌وه نزیک ده‌بیته‌وه، مه‌گر
 به‌و نه‌ندازه‌یه له خودا دور ده‌که‌ویته‌وه. هه‌تا شوینکه‌وتوویشی
 زیاتر بن، شه‌یتانه‌کانیشی زیاتر ده‌بن. هه‌تا سه‌روه‌تیشی زیاتر بیت،
 لپرسینه‌وه‌ی نه‌سته‌متر ده‌بیت))^{۱۳۸}. نه‌مه داناییه‌ک و راستییه‌کی
 تیدایه که شایه‌نی بیرلیک‌دنه‌وه‌یه. وه‌ک پیشتریش گوتمان: پالنه‌ری
 ثابینی و ویزدانی و نه‌م شتانه، ږینگه‌ی لئ ناگریت له کردنی کاریک که
 خوی زوری خه‌ز لیه‌تی، مرق‌ه‌ز ده‌کات، شه‌هوتی هه‌لده‌چیت،
 تماح په‌یدا ده‌کات، خوشه‌ویستی ده‌کات، له‌م شتانه‌یشدا ته‌حه‌دای
 ویزدان و ثابین ده‌کات.

به‌ږیز ویلز له باره‌ی لادانه‌کانی نیرونه‌وه ده‌لیت: نه‌و له سروشتیدا،
 وه‌ک هه‌موو که‌سیکی دیکه و ابوو. هه‌روه‌ها ده‌لیت: ((نه‌وانه‌ی که و
 ده‌زانن نیرون سروشتیکی جیاوازی هه‌بووه له‌چاو خه‌لکی دیکه‌دا،
 نه‌وا پتویسته‌یه که‌مجار توژیینه‌وه له‌سهر سروشتیان بکریت، له
 باره‌ی نه‌و کاره و بیره زشتانه‌ی که دیت به‌زینیاندا))^{۱۳۹}. هه‌روه‌ها
 ویلز ده‌لیت: هه‌موو نه‌و بیروکه‌شاراوه دزیوانه‌ی دینه‌ده‌روونمانه‌وه
 و توانای کردن و به‌دییه‌نیمان نییه، ئیدی نایانکه‌ین له‌به‌ر نه‌توانین
 نه‌ک نه‌ویستن، که‌چی خه‌لکی واده‌زانن ئیمه‌که‌سانیکی باشین و
 دورین له‌بیری خراپ و کاری خراپ. خو نه‌گر وه‌ک نیرون
 نه‌مانیش هه‌لیان بۆ هه‌لکه‌ویت، نه‌وا بن سئ و دوو نه‌نجامی ده‌دن و
 خویان له‌به‌رچاوی خه‌لکی سووک و رسوا ده‌کن. نیرون گۆمه‌لیک
 له‌شه‌قه‌شین و ماساوچی به‌ده‌روخولیدا بوون که به‌بی فرمانی
 نه‌م، په‌نجه‌یان نه‌ده‌کرد به‌ئاودا، هه‌موو فرمانه‌کانیان جیه‌جی

^{۱۳۸} - احمد الهاشمی، مختار الاحادیث النبویه، ص ۱۴۸.

^{۱۳۹} - outline of history, H. G. Wells .

دهکرد. ئیدی هر بیریکی خراپ بهخه یالیدا بهاتایه، خیرا دهر باره کانی بویان جینه جی دهکرد. بویه جیاوازی نیرون له گهل نه ماندا ته نها بهجیگه یشتنی حهزه کانی بووه، بهلام ئیمه حهزه دهکین بهبی هاقته دی و گه یشتن به حهزه کانمان))^{۱۴۰}. ههریهک له ئیمه به جوریک له جورهکان نیرونیکین بۆ خۆمان، هه موویشمان لاده دین نهو ساته ی که به دهسه لات و سالار بووین.

دهسه لات ی پرها و دهوله مهنیدی نااسایی، کومه لیک دهرگای شه هوهت و حهزه و شت له مړودا ئاو له دهکهن، که ته نها بۆ ئهم که سانه دهکرینه وه. نه وه یش بزانی که بهرپر سیاریتی سته م، به ته نها له سه رشانی سته مکار نییه، به لکوو له سه رشانی نه وانه یشه که پینگایان بۆ خوش و ئاسان کردووه. قورئان ده لیت:

﴿إِنَّا نَحْنُ وَإِلَهُكُمْ فَقَدْ أَفْهَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فَنَزَّلْنَاهَا تَدْمِيمًا﴾ ﴿١٦﴾ الإسراء:

خوینهر سه ری له م لۆژیکه ی قورئان سوور ده مینیت، کاتیک خوشگوزه رانه کان ته و او ده ستیان دایه به ره لایی له باژیریکدا، ئیدی سزای خودا شایه نیان ده بیت و له ناویان ده بات، نه مه یش شتیکی سه یره. به لام سه رسوورمانه که مان که م ده بیت وه نه گهر زانیمان سته مکار به ته نها خوی کاری له بهر ناپوات، به لکوو ته و او لاده دات کاتیک به ره به ستیکی نایه ته پئ پینشی پئ بگریت له به ره لایی و لادان. نیرون بووه نیرون کاتیک خزمه تکاره کانی، شه قوه شینه کانی هه موو به جاریک پینگه یان بۆ ته خت و بهرین کرد تا به هه وه سی خوی تیخو پیت و نه وه ی ده خوازی بیكات. نه گهر تویش له جینی نه ودا بای، نه و تویش ده بوو یته نیرون.

^{۱۴۰} - هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

ټه بوزې نه ریی که نزی ده کرد، که نزی له زمانه وانیدا ټو مال ده گریته وه که زیاده یه-زیاده مال، ټو ده یگوت بنیاده می ټیماندار نابیت له چه وجهی خوی زیاتر سامانی هه بیت. هه روه ها ده یویست عوسمانیش توندوتول بکاته وه له سهر لیسه ندنه وهی زیاده مالی ده وله منده کان و دابه شکردنیان به سهر هه ژارانی باژیر و ناوچه که دا، هه روه که ټه وهی عومه ریش بهر له مردنی ویستی ټه نجامی بدات. گومانی تیدا نییه، هه ندیک له هاوه لان پشتگیری قسه که ی ټه بوزې بوون، به پشتبه ستن به سوننه تی پیغه مبه ر. له پیغه مبه روه (دخ) باسکراوه که نه می له که نز کردوه وه که گوپراه لیه که بۆ فرمانی قورئان که ده لیت:

قَالَ تَمَّالٌ ﴿٣٤﴾ * يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرَّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبِشْرُهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ التوبة: ٣٤

پوژیکیان بیلالی چه به شی هاته لای په یامبه ر-بیلال ټه مانه تداری پاره ی پیغه مبه ر بوو- و پتی گوت: ((جه نابی پیغه مبه ری خودا، ټه وه هه موو قه رزه کانتهم بژارد، هیچ له سامانه که ت نه ماوه بیجگه ټم دوو پارچه زیړه. په یامبه ریش فرمووی: تا له و دوانه یش ئاسوودهم نه که یت ناچمه وه ماله وه)). ئیدی له بهر ټه وهی بیلال ټو پوړه که سی نه بینیه وه پتویستی به و پاره یه بیت، ټو شه وه په یامبه ر له مزگه وت مایه وه. بۆ سبه ی خودای من و تو ویستی دوو هه ژار دهرکه وتن و بیلال پاره که ی وی دان، به پیغه مبه ری گوت: "خودا نه جاتی دایت لیان، پیغه مبه ریش فرمووی: 'سو پاسی په روه ریتن ده که م')). هه مان شنه وه ټم چیرۆکه له علی کوپی ټه بوتالیب قه و ماوه، ټم پیاوه

ثارامی نه ده گرت تا ئه و مالیه که ده هاته دهستی دابهشی نه کردایه به سهر هه ژاراندا. ئه و ده ترسا خا و و خلیچکی لئ پو و بدات و خیرا نه گاته یارمهتی ئه و که سهی که پیو یستی پییه تی. شه وان خهوی لئ نه ده که وت نه گهر بیزانیایه ئه م مالیکی زیادهی له لایه و هه ژاریکیش هیه بی شیو سهری ناوه ته وه.

ئه م چیرۆکه لای ئه بوزهریش هیه، کاتیک زورینهی مالیه که ی ده دایه فه قیران، ئه مه له کاتیکدا بوو که عومه ر سالانه یه کی باش باشی بو ئه بوزهر پ بریوو وه به هوی ئه وهی له پیزی موسولمانه هه وه لینه کان بوو. نه گهر ئه بوزهر ویستبای، دهیتوانی بیته سه رمایه دار، به لام ئه و به جۆرتیک مالیه که ی ده به خشییه هه ژاران که له کانی مردنیدا پاره ی کفنی نه بوو^{۱۴۱}. مو عاویه جاریکیان ویستی فیلی لئ بکات یان به رتیلی بداتن، هه ستا به ناردنی هه زار دیناری زیری دره وشه دار بۆی، ئه بوزهریش زور به خیرایی به ش به شی کرد به سهر هه ژاراندا، کاتیک بۆ سبه ی معاویه داوای پاره که ی لئ کرده وه، وتی به خوا یه ک فلسی تو مان له لا نه ماوه، سی پو ژمان مۆله ت بده ری تا بۆتی کو کهینه وه^{۱۴۲}. عهینی شت له سه لمانی فارسیش قه ماوه، ئه و له وهی پنی دهر را له بهیتولمال، هه مووی ده دایه هه ژاران، ئه وهی ده یخوارد هیی دهستی خۆی بوو. ده لئین به شی قوتی سالیکی له مالیه و هه هه لده گرت، لئیان پرسی بۆ واده که یه ت؟ وتی تا به دلیکی ئاسووده وه په یوه ندی له گه ل په روه ریتمدا ئه نجام بده م^{۱۴۳}. وا دهر ده که ویت سه لمان وای دانا وه که که نز، زیاده مالیکه که له قوتی سالیک زیاتر بیست. له وانه ئه و وایدانا بیته که ده وله مه ندی بیسنوور و هه ژاری کوشنده ئیمان سست ده که ن، بۆیه قوتی سالیکی پاشه که وت کردو وه

^{۱۴۱} - عبدالحمید السحار، بلال موذن الرسول، ص ۶۹ - ۷۰.

^{۱۴۲} - عباس العقاد، عبقریه الامام. ص ۵۲.

^{۱۴۳} - عبدالله السییتی، سلمان الفارسی، ص ۶۴.

تا له ئیمانی دلنایبیت و خودا نه خواسته نه که ویتته کوفره وه به هۆی
هه ژارییه وه. ئه وه بهم کاره ی و یستوو یه تی نئوه ندگی ریه ک له نیوان
زهنگینی و هه ژاریدا بکات و ئیمانی خۆی بپاریزیت.

عهلی کوپی ئه بوتالیب گوتوو یه تی: ((خواری چوار هه زار درهه م
نه فه قیه و خه رجی، سه رتریشی که نه زه و زیاده مال))^{۱۴۴}. وا
ده رده که ویت عه لیش هه مان قسه ی کردوو که سه لمان کردوو یه تی،
هاتوو و بپیک یاری کردوو که چوار هه زار درهه مه، تا ببیتته
زه مان و مسۆگه ریه ک بو ژیان و کاتی گرفت و به لا. ئیدی له مه
زیاتر بریتیه له که نه ز و هه راهه، ده بیتته هۆی پانکردنه وه ی خه لکی و
سته م. هه روه ها عه لی گوتوو یه تی: ((هه یچ لیدانیکی خودای هینده ی
برسیتی به ئازار نییه)). بۆیه برسیتی به ئازاره و ئیمان له سه ردا
هه لده فرینیت، وه ک چۆن بالنده یه ک له قه فس ده روات. ئه مه یش هه ر
هه مان مانای قسه که ی "ئهبوزه ر"ه، که ده یگوت: هه رکات فه قیری
پرووی کرده باژیریک، کوفریش پینی ده لیت: بمبه له گه ل خۆت.
به پراستی چاوه رپی ئیمانیکی ته ندروست له که سینی بیده ره تان و
هه ژار نا کریت، هه روه ک چۆن چاوه رپیشی نا کریت له که سینی فره
سه روه ته مند.

ئهبو حه نیفه ده لیت: ((شایه تی که سیک وه رنه گرن که له ماله که یدا "ئارد"
نه بیت. من وای بو ده چم، ئهبو حه نیفه ئه م بپروایه ی له عه لی و
ئهبوزه ره وه وه رگرتبیت. وه ک ئاشکرایه ئهبو حه نیفه پشتی به
قسه کانی عه لی کوپی ئه بو تالیب پته و بووه ^{۱۴۵}. په جالیک که
لوقمه یه ک بو شینوی ئیواره له مالد شک نه بات، ئه گه ری هه یه غه ش
و قیل و درق بکات، تا له برسیتی که په حم نازانیت خۆی په زگار

^{۱۴۴} - ابن قتیبه، عیون الاخبار، ج ۱، ص ۱۴۵.

^{۱۴۵} - بنواره: ئاده م متز، الحضاره الاسلامیه، ج ۱، ص ۳۵۳ (حاشیه).

بکات. به لام ئه وهی که ئاشکرایه، واعیزهکانی سولتان، بر وایان بهم قسانه نییه، یان لیتی تیناگه ن. وا ده زانن مسولمان وهک فریشته (ملائکه) هیچ ناخوات، تا برسی تریش بیت خوشه ویستی بق خودا و په یامبه ره که ی زیاتر ده بیت، که چی له راستیشدا ئه م وهک هه موو که سیتی دیکه مرویه و ئه گهر بینی خوی یان مندا له که ی برسیانه، به بی هه لاویرد، هه ر له سه ره تا وه تا به تا بهر جوین و نه فرین ده دات.

په یغه مبهه (دخ) زور دوعای ئه وهی ده کرد: ((اللهم اني اعوذ بك من جهد البلاء، وقال له: وما جهد البلاء يا رسول الله؟ فقال: "قله المال، و كره العيال")). نزای ده کرد خودا له "بیده رامة تی و منال و عیال که وتن به سه ردا" بیپاریزیت (مندا ل زوری). په یامبه ری خودا باش له نهیتی سروشتی مروف تیده گیشته، ده زانی که به سروشتی خوی سست و لاوازه. خو ئه گهر بیتوو خوی له گه ل کومه لگه دا نه سازینیت، ئه وا هه ر به پوژی پوشنا داده پووخت و تووشی هه تهران په تهران و بیئیمانی ده بیت. ئیمه ناتوانین بیینه خاوه نی ئیمانیکی ساغله م، که هه ژاری به که لبه کانی قه پپان لی بگریته و ده وله مه ندیش میتشیک میوانی نه بیت.

هه موو که سیک، ده یه ویت بخوات، ئیدی ئه گهر هیچی ده ست نه که وت، گوشتی مرو ده خوات. خو ئه گهریش تیزوته سه ل بوو، ئه وا ده ست ده کات به فسقوفجور، ئه ملاولا کردن، چاو له ده ری بوون و لادان. له باره ی مروقه وه گو تراوه: "ئه گهر هه ژار که وت، دزی ده کات و ئه گهریش ده وله مه ند زیاده پو یی. بویه ئیمه به وه عز و نه سیحه ت ناتوانین سروشتی ئه م جو ره له جو قه وهه ر بگو پین. ئیه ئه گهر یه ک، دوان یان سیان گو ییان لی گرتیت، ئه ی ئه و زورینه یه ی که ده مینیته وه؟ خه لکی به سه ر پیگه ی هه زاران ساله ی خویاندا ده پون و له م کاره یشیاندا چاریان ناچاره. ده بینین واعیزه کان به یانین و

ئیواران هر هاوارپانه و خه لکی دهرستین، که چی نه و عه شاماته، چون ده چنه ژووره وه، ئاواش هینه وه دهره وه... وهک نه وهی هیچیان هر نه بیستیت. لیره وله وئ، تاک و تهر، پش بهر ده داته وه و ده ست دهکات به زوه د و خواپهرستی، نه و بروای به قسه کانی واعیز کردوه، واعیزیش پنی دلخوش ده بیت، وا که سیکي پهیدا کرد شوکور، که چی نه و هزاران هزار که سهی دیکه ی بیر ده چته وه که هیچ کاریگه ریبه کیان له سهر نه بووه.

دهوله ته هاوچه رخه کان نیستا پلانی هاوئاستکردنی دانیشتوانه کیان هیه، ده یانه ویت زورینه ی خه لکه که بکه نه ئاستیکی مامناوه ند. دهوله تی راقی و سپورت نه مرق به وه ده پتوریت که چه نده دانیشتوانه که ی دووره له هزاری کوشنده و دهوله مهندی له راده به در. حکومته مودیرنه کان باجی چند به رانه به ده خه نه گهردنی زهنگینه کان. له وانه یه خوینه ری سهره گیزه ی پی بکه ویت کاتیک نه و ریزه زوره له باج ده بیستیت که خراوته سهر داهاتی دهوله مهنده کان و قازانجه کانیا. حکومت نه م باجه له وان ده ستیتیت و دهیداته وه به هزاران و له په جالی و ده سکوتی ده یانپاریزیت تا تووشی کوفر و زندیقی نه بن. یه کیک له ههره مه زنترین و گرنگترین کاریک که دهوله تی مودیرن ده یکات نه وه یه: که ده بیت ئاستی چینی هزار بهرز بکاته وه، نه ویش به وهرگرتنی زیاده مالی دهوله مهندان و دابه شکردنی به سهر هزاراندا.

هرچی دهوله ته کلاسیکیه کان بووه، له م چه مکانه تینه گه یشتووه و لئی بیتاک بووه. دهوله ته کونه کان شتی گرنگی سهره تا و کوتایان بریتی بووه له دابینکردنی ئاسایش. پاراستی ئاسایشیش واته پاراستنی فرمانپه و و پشتیوانی لیکردنی. نه مه مان زور به راشکاو ی له دهوله تی عوسمانیدا بینی. جه نابی والی هر خه می سهره تا و

بنه‌تای هەر ئه‌وه‌بوو که هۆزه عه‌شایه‌ره‌کان رێک بخات و شوڤرشیگر و ناره‌زاکانیش داپلۆسینیت. هەر له‌م روانگه‌یه‌یشه‌وه هه‌یچان له‌ سیاسه‌توانی هه‌ل نه‌ده‌کراند بێجگه‌ له‌ به‌هێزکردن و زیاده‌کرنی سوپا. ئه‌وه‌یشی که په‌یوه‌ندی به‌ خۆبندنگه‌ و نه‌خۆشخانه‌ و شته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه‌وه هه‌یه‌، شتانیکی دووه‌می بوون و زۆر گرنگ نه‌بوون، بۆیه ولات بووبوووه‌ خه‌رابستان.

واعیزه‌کانیش هەر ده‌سته‌ونه‌زهر، له‌ خودای ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌کرد، که که‌ری کوپی که‌ر- سولتانی موسولمانان بپاریزیت.

ئیمامی قورتووبی له‌ کتێبی ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لێت: ئه‌بوزهر خۆی به‌ته‌نها په‌یره‌وی له‌ مه‌زه‌به‌که‌ی ده‌کرد، له‌ هه‌رامکردنی که‌زدا. قورتووبی پێی وایه‌ ئه‌م رێچه‌که‌ی ئه‌بوزهر تونده‌ و پێویست ناکات موسولمانان په‌یره‌وی لێ بکه‌ن. دواتریش دێته‌ سه‌ر باب‌ه‌تی هه‌رامکردنی 'که‌نز' و به‌ جۆرێک ته‌ئویلی ده‌کات، رێک پێچه‌وانه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی مسولمانانی سه‌رده‌می 'عوسمان'ه‌ و ده‌لێت: ((وا ده‌رده‌که‌ویت ئه‌وه‌ی که‌ له‌ 'ئه‌بوزهر'ه‌وه‌ ده‌گیردرێته‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌: ئه‌م ئایه‌ته‌ له‌ سه‌رده‌می نه‌بوونی و که‌مه‌ده‌ستی موهاجیره‌کاندا بووه‌، له‌و کاته‌یشدا به‌یتولمال شتیکی وای تیدا نه‌بووه‌ تا پێغه‌مبه‌ر هاوکاریانی پێ بکات، سالی قاتوقریش هو‌جوومی بۆ هه‌تاه‌بوون. بۆیه‌ نه‌رێی هه‌لگرته‌ی زیاده‌مالیه‌یان لیکرا‌بوو، ئه‌وه‌ی له‌ پێویستی خۆیان زیاتره‌، رێگه‌ش نه‌درا‌بوون هه‌چ زێر و زیویکی زیاده‌ هه‌لگرن. به‌لام پاش ئه‌وه‌ی خودا ده‌رگای پۆحمی خۆی بۆ کردنه‌وه‌، ئیدی باره‌که‌یشی له‌ سه‌ر ئاسان کردن، له‌ هەر دووسه‌د دره‌هم، پێنج دره‌هم، له‌ بیست دیناریش، نیو دینار بیه‌خشن وه‌ک زه‌کات، نه‌ک هه‌موو سه‌روه‌ته‌که‌یان. په‌یامبه‌ر ئه‌مه‌ی بۆ پوونکردبوونه‌وه‌)).^{۱۴۶}

^{۱۴۶} - صادق عرجون، المصدر السابق، ص ۳۸ - ۳۹.

له مه وه ئه وه پوون ده بیته وه که ئیمامی قورتووبی وایده بینیت، که له سه ره تای ئیسلامه وه که نزحه رام بووه، ئه مه ییش له بهر هه ژاری و ده ستکورتی مسولمانان، به لام پاش ئه وه ی که له نیعمهت بهش دران و بارودوخیان باش بوو، ئه وایتر هه بوونی که نز کیشه نییه. به راستی ئه م قسه یه نیشانه ی کورتبینی و نه زانینه. ئه وه ییش بزائن، مسولمانه هه وه لینه کان کاتیک له سه رده می عوسماندا ده وله مه ند بوون، له بهرانه ره وه کۆمه لیک هه ژارکه وتوون به وه ی درهنگ ئیمان هینانیانه وه. په یامبه ر بۆ ئه وه نه هاتووه که تا قمیکی که م له مسولمانه هه وه لینه کان - به ته نها ده وله مه ند بکات، به لکو ئه و هات تا بیته مه ره می زامی هه مووان، پۆشنکه ره وه ی دلان. ئه مه یه دیدگای ئیمه سه بارهت به موحه مه دی کوپی عه بدوللا، ئه و نێردرابوو سا به لکوو بیته په حمهت بۆ گشت گشت.

قورتووبی هه موو جهخت و سه رنجی له سه ر به رژه وهندی مسولمانه هه وه لینه کانه. ئیدی ئه و پهش و پروته به ده رهک، که ئاو ده کولینن و له سه ر خۆل ده نوون. خه لیفه ی نوخوست (یه که م) بریاری وابوو که پیشینه ی مسولمان بوون و جیهاد و له گه ل پینغه مبه ردا بوون، پاداشتی ئه مانه هه مووی لای خودایه و ئه و بریاری له سه ر ده دات. به لام بژنوی شتی که په یوهندی به هه موو که سیکه وه هیه و ده بیته هه موو که س تییدا په کسان بن، ئیدی چ زوو ئیمانی هینابیت یان درهنگ^{۱۴۷}.

عه لی کوپی ئه بو تالیبیش هه مان بیرکردنه وه ی ئه بو به کری سدیقی هه بوو. عه لی له وتاری بوونه خه لیفه ida گوئی: ((هۆ که لۆ... سه بی یه کێک له ئیوه، ئه وانه تان خودا پێداون، مال و زهوی چاکتان هیه، مه زرا و جۆباری په وانتان هیه، که نیزه ی ناسک و ئه سپی

^{۱۴۷} - ئه بو یوسف: المصدر السابق، ص ۵۰.

به‌رزیستان هه‌یه، نه‌یه‌ن و بلین: ئه‌وه کورپه‌که‌ی ئه‌بوتالیب له مافه‌کانی خۆمان بیه‌ری کردوون. هه‌رکه‌سیک له ئیوه ئه‌گه‌ر فه‌زلیک له خۆیدا به‌سه‌ر ئه‌وانی تره‌وه ده‌بینیت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هاوه‌لی پیشینی پیغه‌مبه‌ر بووه، ئه‌وا فه‌زل لای په‌روه‌دگاره، خیر و پاداشتیش ئه‌و ده‌یانداته‌وه. به‌لام هه‌ر که‌سیک داخ‌لی ئاینه‌که‌مان بویت و پرووی له پرووکه‌که‌مان کردیت، ئه‌وا مافه‌کان و سنووره‌کانی ئیسلامی پی ده‌دریت. ئیوه به‌نده‌ی خاوه‌ن و مالیش مالی خۆدایه، به‌یه‌کسانی به‌سه‌رتانیدا دابه‌ش ده‌که‌م، له‌مه‌دا که‌س له سه‌روو که‌سه‌وه نییه، بۆ ئه‌وانه‌ی که ته‌قویان زیاتره، لای خودا پاداشتی باشت‌ر و زۆرت‌ر هه‌یه.))^{١٤٨}

وا ده‌رده‌که‌ویت که ئیمامی قورتووبی هاو‌پا نییه له‌گه‌ل ئه‌بوه‌کر و عه‌لیدا. له‌وانه‌یه وا بزانی‌ت ئیسلام هاتووه تا کۆمه‌لیک له‌خه‌لکی ده‌وله‌مند بکات، ئه‌وانی تریش پشت‌گۆی بخزین. وه‌ک ئه‌وه‌ی مال و سامان ته‌نها بدریت به‌مسولمانه‌ دلسۆزه‌کان. ئه‌وه نازانی‌ت که مسولمانی دلسۆزیش هه‌ر که سووچی دراو و زیری بینی و که‌میک خۆی گرت، ئیمان‌که‌ی و دلسۆزییه‌که‌یشی لاواز ده‌بیت. ئیمه به‌پراستی سه‌رمان سووپماوه له‌دیدگای ئیمامی قورتووبی، که ئایه‌تیکی مه‌حه‌که‌می قورئان نه‌سخ ده‌کات، ڕیگه‌ی داوه به‌پشت‌گۆیخستن و کار پینه‌کردنی، به‌به‌هانه‌ی گۆرانی بارودۆخ. به‌پراستی ئیمه سه‌رمان له‌م دیدگایه سووپماوه. قورتووبی ب‌پروای وایه ده‌توانین ئایه‌تیک یان فه‌رموده‌یه‌که له‌کار بخه‌ین، ئه‌گه‌ر هاتوو له‌گه‌ل بارودۆخی نویدا پینک نه‌هاته‌وه. من وای بۆ ده‌چم، قورتووبی خۆی له‌گه‌ل خۆیدا تووشی ناکۆکی بووه، ئه‌و و فه‌قیهه هاوشیوه‌کانیشی ب‌پروایان وایه که ئایه‌ت و فه‌رموده‌کان بۆ هه‌میشه‌ن و له‌گه‌ل هه‌موو بارودۆخ و

^{١٤٨} - طه‌ حسین، الفتته‌ الکبری، ج ٢، ص ٩٩.

سهرده میکشیدا دهگونجین. ئەوان دەلین: حەلال حەلالە... حەرامیش
حەرام تا پوژی پەسلان. هەروەها هەر گۆرپانکارییەکی بیدعە،
هەر بیدعە یەکی گومرای و گومراییش بەرەو ئاگری بە بلیسە
خاوەنەکە دەبات.

خۆ ئەگەر یەکیک لە ئیمە گوتمان: دانی زەکات بەتەنها بەس نییە،
باجیش دەبێت شتیکی بەرەوژوو-چوو(تصاعدی) بێت، ئەوا توو پە
دەبن و خۆیان شین و مۆر دەکەنەو، دەلین: ئەمە گۆرپانکارییە لە
فەرمانی هەمیشەیی خودا. وا بزانم ئەمان پێگە بە گۆرپانکاری لە
ئەحکامەکاندا دەدەن لەبەر بەرژەوێندی دەولەمەندەکان. بەلام ئەگەر
پێچەوانە هاتەو لەگەڵ بەرژەوێندی ئەواندا، ئەوا خێرا ناتۆرە
زندیقی لە خاوەن بیرۆکە دەنین.

به‌شی پینجه‌م

عبداللای کوپی سه‌به‌ئ

له‌باره‌ی ئهم كه‌سایه‌تییه‌وه، قسه‌وباسیكی فراوان هه‌یه. هیندیك له میژوونوسان ده‌لین: ئه‌و پیاوه‌ی كه ئه‌بوزه‌ری هاندا له دژی عوسمان، "عبداللای کوپی سه‌به‌ئ" بوو. شوڤه‌ته‌كه‌یشی بریتی بوو له "ئین سه‌ودا".

هه‌ر ئه‌و میژوونوسانه ده‌لین: ئهم ئین سه‌به‌ئه هه‌ستاوه به‌چه‌ندین کاری دیکه، ئه‌مه بیجگه له هه‌لنانی ئه‌بازه‌ر دژی عوسمان. به‌بروای ئه‌وان ئه‌و بزویه‌ری سه‌ره‌کی شوڤه‌هه‌کی دژی عوسمان بوو. هه‌ر ئه‌و بوو نه‌یه‌یشت ناشتی له نیوان عه‌لی و عایشه‌دا له‌جه‌مه‌ل ڤووبدات. هه‌روه‌ها بیروکه‌ی "گه‌رانه‌وه‌ی پاش مردن" ده‌ده‌نه پال ئهم کابرایه. به‌بروای ئه‌مان ئین سه‌به‌ئ دا‌هینت‌ه‌ری ئهم بیروکه‌یه بووه، كه‌پیشتر شتی له‌م باب‌ه‌ته له‌کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامیدا نه‌بووه.

یه‌کێک له‌و كه‌سانه‌ی له‌م باره‌یه‌وه قسه‌ی کردووه، دکتۆر "ئه‌حمه‌د ئه‌مین"ه، ئه‌و ده‌لیت: ((... ئه‌و بوو كه ئه‌بوزه‌ری هاندا به‌ره‌و ئیشتراکیه‌ت. ئه‌و بوو خه‌لگی له‌شاره‌کان دژی عوسمان هانده‌دا. عه‌لی وه‌ک خودا ناوزه‌د کرد. ئه‌وه‌ی كه له‌میژووی ئه‌وه‌وه ده‌خویندریته‌وه، شتانیکی زۆری کردووه بۆ تیکدان‌ی ئیسلام، ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌کی نه‌ینی دامه‌زراندبوو كه‌شته‌کانی ئه‌میان په‌خش

ده كرده وه. په رده ی ئیسلامه تیښی دابوو به خویدا، تا له ژیریدا هه رچی کی ویست بیکات))^{۱۴۹}. هه روه ها ده لښن ئم ئین سبه ته بیرۆکه ی وهسییه ی هیناوه ته بوون، نه وه ی که هه موو پیغه مبه ریک وهسییه کی هه بیت، وهسیه تی پیغه مبه ریش: علی کوړی نه بو تالیب بووه.

وهك دهرده كه ویت، كه سایه تی عه بدوللای کوړی سبه ئه كه سایه تییه کی زور سهره. ده بیت توانایه کی دهر وونی له راده به دهری هه بوو بیت تا بتوانیت ئم هه موو کاریگه رییه ی له سر مسولمانان جیه یشتبیت، ئیدی چی کاریگه رییه کیش: شورش به رپا دهكات، ریگری له ئاشتی دهكات، ئایداگه لیکي نوی دهخزیتته ناو ئاینه که وه، که پیشتر نه بوون و نه بیستراون، جیکه وتیشیان بو هه تا هه تایه ده میتته وه. نهو میژوونووسانه ی که باسی ئین سبه ئه دهکن، نه یان توانیوه به شیوه یه کی پوخت و جوان باسی که سایه تییه که یمان بو بکه. ئیمه هیچ شتیک له م براده ره عه جیه نازانین بیجکه له وه ی پیشتر یه هودی بووه، خه لکی یه مهن بووه، دایکیشی خه لکی حه به شه بووه. له سهرده می عوسماندا هاتووه ته مه دینه و ئیسلامی خو یی ئاشکرا کردووه، دواتر چوته باژیره کانی دهوروبه ر و خه لکی دزی عوسمان هانداوه شانبه شانی بلاوکردنه وه ی شته کانی دیکه ی خو ی، هه روه ها بانگه شه ی نه وه ی کردووه که علی کوړی نه بو تالیب خودایه.

لیکولینه وه ی ژبانی ئم که سایه تییه که میک ئالوزه، چونکه ئیمه کار و جیکه وته کانی زیاتر ده زانین وهك له ژبان و که سایه تی و سیفه ته کانی. رۆژیکیان بیستم یه کیک له قه شه کان خه ریکه گالته به ئیسلام دهكات و دهیگوت: ((بروانه ئم ئاینه! له کاتی نه وپه ری

^{۱۴۹} - أحمد أمين، المصدر السابق، ص ۲۶۹ (حاشیه).

عیززەت و دەسەلاتدا بوووەتە بووکەلە ی دەستی تەنها پیاویکی غەریبە ی نەناسراو، کە میژوو شتیکی وای لەبارەووە نازانیت. لەو ساتە ی هاوڕیکانی موخەمەد دەستیان بەسەر ناوچەکاندا گرتبوو، لەناکاو یەهودییەکی نەناسراو خۆی تیخزاندن و کاری لێ سەغەلت کردن بەبێ ئەو ی یەکیک دەستیکی لێ بەرز بکاتەووە یان تی ی بسەرەوینیت.))

دکتۆر تەها حوسەین برۆای وایە: ((عەبدوللای کوپی سەبەئ کەسایەتییهکی دروستکراو. ئەو لە برۆای دکتۆردا: دروستکراوی دەستی کۆمەلیکە کە کاریان پێی بوو، بۆیە کەسایەتییهکی لەم جۆرە بوونی نەبوو وەک ئەو ی میژوونووسەکان باسیان کردووە.)) بهلگە ی دکتۆریش لەم بابەتەدا ئەو یە کە: مسولمانان لە دەورانی عوسماندا هیندە سست و دەبەنگ نەبوون کە کابرایەکی تازه ئیسلام بەو جۆرە لەسەر پەنجە بیانخولینیتەو.

هەروەها تەها حوسەین دەلێت: ((زۆر ئاسان بوو بۆ والییە کامی عوسمان کە خەبەرچنی لەمەر ئەم کابرایەو بەکەن و بەخێرای ی عوسمان لە بارودۆخی ئاگادار بکەنەو، یان بەلانی کەم نامە یەکی رەوانە بکەن. خۆ ئەوان بلیمەت بوون لە شوێنکەوتن و نەفیکردنی کەسانیکدا کە تاوانیان لەچاو تاوانی ئێبێن سەبەئدا هەر ئاوخواردنەووە بوو.)) لە پاش ئەمەیش، تەها حوسەین دیتە سەر بابەتی هاندرا نیبوزەر لەلایەن ئێبێن سەبەئەو و، دەلێت: ((... قسە ی هیندە قۆپ و زیادەپۆم وەک لەم بابەتەدا بیستوو، لە هیچ بابەتیکی دیکدا نەبیستوو، وەک ئەو ی ئەبوزەر پێویستی بە کەسیکی تازه بیت تا فیری ئەو ی بکات کە هەزار مافی بەسەر زەنگینانەووە هە یە و خودایش گۆرەشە ی لەو کەسانە کردوو کە "کەنز" هەلدەگرن و لەریگە ی خودادا نایبەخشن.)) بەلام دکتۆر ئەحمەد

ئەمىن دىدگايەكى جياوازى ھەيە. ئەو دەلئىت: ((ھىندىك لە لىكۆلەران باس لە ۋەھمى بۈۈنى كەسايەتى ئىبن سەبەئ دەكەن، بەلام لە راستىدا ھىچ بەلگەيەكمان بە دەستەۋە نىيە بۇ سەلماندى قسەكەى ئەوان.))

ئىمە لىرەدا دەكەۋىنە دوورپانئىكەۋە: ئەۋىش ئايا ئىبن سەبەئ كەسايەتتەكى راستەقىنەى ھەبۈۋە، يان ۋەھمىك و دروستكراۋى دەستى تاقىمىك؟ ئەمە پرسىكى گىرنگە بۇ ئەو كەسانەى دەيانەۋىت خويندەنەۋە بۇ كۆمەلگەى ئىسلامى بگەن و دەرس و وانە لە پۈۋداۋەكان ۋەرگىرن. ئىمە دەتۈانن پرسەكە بە جۈرىكى دىكە لى بگەين: ئايا كۆمەلگەكەى ئەو سەردەمە ۋاجىۋى كەسىك بۈۋە كە پەمپى بدات و شەپەنگىزىي و فىتنەئەنگىزىيى بكات؟ لەوانەيە مېژوۋونۈوسان، ئەوانەى چىرۈكى ئىبن سەبەئيان بۇ گىتپراۋىنەتەۋە، ۋايان دانائىت كە كۆمەلگەى ئىسلامى ئەو سەردەمە زۆر ھىمەن و ئارام بۈۋە، ھەموو قايىل و دلەرخەيان بۈۋە، ھىچ شتىك نەبۈۋە دلەيان سەغلەت و قەلەق بكات. مەن ۋا دەزانم ئەو مېژوۋونۈوسانە لە تاقمى ۋاعىزە ئەرسىتۈتالىسىيەكانن، كە ھىشتا لەسەر لۈجىكى كلاسىك ھەنگاۋ دەپۈن. ئەمانە ئەو دەمەى شۈپرىشكى كۆمەلايەتى دەبىنن، تۈۋشى شۈك و سەرەگىزە دەبن، ۋەك بلىت ئەمە شتىكى شاز و نامۇيە لە كۆمەلگەدا. بەلام لۈجىكى ھاۋچەرخ(مۇدىرن)، بزوۋتن لەناۋ كۆمەلگەدا بەشتىكى سىروشتى و بنەپەتى كۆمەلگەكە دەزانىت. ئەو ھەمىشە لە جۈۋلە و گۇراندایە، دەستەۋازەيەكى زانستىشىيان بۇ دانائە بەناۋى پروسە Process

لۈجىكى ھاۋچەرخ بەلايەۋە ئاسايىيە كاتىك دەبىننىت كۆمەلگە بزۈكە، بەلكو ئەۋكاتەى كۆمەلگە مەنگ بۈۋىۋە، ئەو دەپرسىت ئەۋە چىيە ۋا كىپ و ماتن؟ داسەكئان(سكۈن) لە دىدگاي لۈجىكى مۇدىرنەۋە

نهخوشییه، بهلام بزۆکی و جووله ئه و شتهن که له زۆربهی کاتهکاندا کۆمه‌لگهی له‌سه‌ر بنیات دهنریت و داده‌مه‌زريت.

ئه‌وکاته‌ی که ئه‌بوزه‌ر به‌دیارکه‌وت، کۆمه‌لگهی ئیسلامی به‌ده‌ست گرفتیکسی گه‌وره‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ ده‌تلایه‌وه‌ جیاوازی هه‌ژار و ده‌وله‌م‌ه‌ند ئه‌رز و ئاسمان بوو، بنیاده‌م بیزی لینی ده‌هاته‌وه‌. بۆیه به‌ بر‌وای دکتۆر ته‌ها حوسه‌ین، ئه‌بوزه‌ر پتویستی به‌که‌سیک نه‌بوو بیروکه‌ی ئیشتراکی بخاته‌ میتشکییه‌وه‌. ئه‌و شوپ‌شانه‌یش هه‌ر ده‌بوا پرویان دابا، بۆیه هه‌یچ پتویستی به‌ لیکدانه‌وه‌ نییه‌، به‌لکوو ئه‌گه‌ر شوپ‌ش یان فیتنه‌یه‌ پروینه‌دایه‌، ئه‌وکات ده‌بوایه‌ له‌ هۆکاری بیده‌نگی خه‌لکیمان پرسسیا^{۱۵۰}.

منیش وه‌ک دکتۆر ته‌ها حوسه‌ین، بر‌وام وایه‌ که‌سایه‌تی 'نبین سه‌به‌ئ' شتیکی وه‌همی بیت. وایش ده‌رده‌که‌ویت که ئه‌م که‌سایه‌تییه‌ سه‌یره‌، هه‌ر به‌ دروستکردن دروست کراییت. ئه‌و ده‌وله‌م‌ه‌ندانه‌ دایانه‌یتاوه‌ که شوپ‌ش له‌ زیانی ئه‌وان کوتایی پی دیت. ئه‌مه‌ سروشتی چینی خو‌شگوزه‌رانه‌ له‌ هه‌موو سه‌رده‌م و شوپ‌شیکدا. هه‌موو شوپ‌شیکش که پروو ده‌دات، له‌ لایه‌ن نه‌یارانی شوپ‌شه‌که‌وه‌ تانه‌ی لی دهنریت به‌ ده‌ستی ده‌ره‌کی. هه‌ر ئه‌مه‌یه‌ پر‌وفیسۆر 'سمیل' ئاماژه‌ی پی داوه‌، له‌ لیکۆلینه‌وه‌که‌یدا له‌ باره‌ی 'نامۆ' Stranger وه‌^{۱۵۱}.

ئه‌وه‌ی که‌ شایه‌نی باسه‌ له‌م باب‌ه‌ته‌دا، هه‌ر له‌و سه‌ره‌تایه‌شه‌وه‌، قوربه‌شییه‌کان موحه‌مه‌دیان تۆمه‌تبار ده‌کرد، که‌ شته‌کانی له‌

^{۱۵۰}- تکام وایه‌ له‌ خوینه‌ر جیاوازی له‌ نیوان فیتنه‌ و شوپ‌شدا بکات، جیاوازییه‌که‌یشیان شتیکی پر‌ژه‌یی و ئیعتیباریه‌، هه‌موو بزووته‌وه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی سه‌ره‌تا به‌ فیتنه‌ ناوده‌بریت، به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌ری گرت، دواتر بیپی ده‌لین شوپ‌ش و شوپ‌شی پیروژ (نووسه‌ر).

^{۱۵۱}- Sciences of sociology, Park & Burgess

غولامتیکی مه سیحی (نه سیرانی) -هوه وهرده گریت به ناوی "جوبهیر".^{۱۵۲}
ههروه ها بیته وه، دهیانگوت: بیرۆکه کانی له "بوچه برای راهیب" و
سهلمانی فارسی -هوه وهرده گریت. ئیدی ئایه تینک له قورئان دابه زی
و نه ریی ئه م بیرۆکه یه ی کرد:

قَالَ تَمَالِ: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي
يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ النحل: ۱۰۳

ئیمه ده زانین که ئه وان ده لێن ئه وه که سیک فیری ئه م شتانه ی ده کات،
به لام زمانی ئه وان- ئه وان مه به ستیانه که موحه مه د فیر ده کات -
عه ره بی نییه و ئه م زمانه ییش- هیی قورئان- عه ره بییه کی په وانه].

له مه وه پوون ده بیته وه که قورپه ییش بانگه وازه که ی موحه مه دیان
ده دایه پال عه جه مه کان -بیگانه کان-هوه. ئیدی جاریکیان ده یانخسته
ئه ستوی که سیک مه سیحی خه لکی پۆم. جاریکش که سیک فارسی
که ئه وه سه رچاوه ی ئیلهامه کانی موحه مه د. به لام پاش ئه وه ی که
هاتنه ناو ئاینه تازه که وه و سوودیان لێ بینی، ورده ورده
تۆمه ته که یشیان کال کرده وه، خۆ ئه گه ر بیتوو قورپه ییش نه هاتنایه ته
ناو ئه م ئاینه وه، ئه وا تا کوپا کوپیان هه ر ئه م تۆمه ته یان
ده به خشییه وه، وه ک چۆن بۆ ئه بوزه پێی هه ژار هه ر ده یلێنه وه.

هه موو جووله و ئایینیکی نوێ که دیته ئاراوه، خوشگوزه رانه کان
دهیده نه پال دهستی ده ره کی. ئه مه ییش ئه و شته یه که پرۆفیسۆر
"سمیل" پوونی کردووه ته وه له باره ی قوناغه جیاوازه کانی میژوو.
هه ر به پراستی خوشگوزه رانه کان نایانه ویت خه لکی چاو و گوێ
بدپه نه وه، ته نها تووزیک شت نه بیت که له باب و باپیرانیانه وه بۆیان
جیماوه. خۆ ئه گه ر هاتوو یه کینک به نه فه سیک تازه و دیدگایه کی

^{۱۵۲} - محمد حسین هیکل، حیاه محمد ص ۱۳۶.

نویوه هاته مهیدان، خیرا پیی دهلین ئه مه به کریگیرای بیگانه کانه. ئه م تۆمه تهیش زۆر به خیرایی له لایه ن ده به نگه کانه وه بر وای پیی ده کریت. ئه م تۆمه ته به رده وام دراو ته پال ریفورمخوازه کان، ئیدی خو ئه گه ر کاره که یان شوپشه که یان- سه ری گرت و جل وای ده سه لات که و ته ده ستیان، ئه و تۆمه ته که ده پوو کیته وه، خو ئه گه ر شوپشه که یان دا پوو خا، ئه و نه وه له دوا ی نه وه، ناویان له هه ژما ری خیا نه تکاراندا ده نوو سرتیه وه.

بیری نو ی و ئایدیای تازه، ئه گه ر کوک نه بییت له گه ل به ها کو مه لایه تییه کان، نه ریت و پیو په سمه با وه کاند، ئه و خه لک پیی رانایه ن به ئاسانی. سه رباری ئه وه ی به کو فر و زهن ده قهیش له کو مه لگه دا ده ناسریت. به لام هه ر ئه م بیرو کانه، له پاش ماو هیه ک که خه لکی پیی را دین، ئه و وهک به شیک له ئاینی لیدیت، ئیدی ئه مجاره به پیچه وانه وه، ئه وه ی بر وای پیی نه بییت کافره یان زهن دیق.

میژوو له سه ر دوو قاچ ده روات به ریوه، پتویسته کاتیک یه کیکیان به ره و پیشه وه ده روات، ئه ویان را وه ستیتیت تا به ره و پیشچو نه که پوو بدات. ئه مهیش ریک له هه ر قوناغیک له قوناغه کاند ده بینین، که لایه ک چه ق ده به ستن و لایه که ی تریش نو یخوازییان ده ویت، به ره و پیشچو و نیان ده ویت، گو رانیان ده ویت. پیکدادان له نیوان ئه م دوو تاقمه دا ته وای نا بییت تا کو مه لگه که زیندو ویه تی تیدا بیت. پاشان هه ر یه کیک له م دوو تاقمه ئه ویت به تۆمه تی ناشییرین تۆمه تبار ده کات. نو یخوازه کان له چاوی پاریزکاره کاند زهن دیق و کافرن، چه قبه ستو وه کانیش له دیدگای نو یخوازه کاند که سانی پیس و سه مکار، بخو ری مالی خه لکین به هه رامی. گرفته که له وه دایه، هه موو ریفورمخوازیک پاش سه رکه و تن، چه ق ده به ستیت و ریفورمخوازیک ی دیکه ی به شیوه یه کی دیکه لی تاین ده بییت. پیتشریش ئا مازه مان پید،

سەرکەوتن خودی "گۆر"ە بۆ شۆرش، واتە ھەرکە سەرکەوتیت، ئیدی لەوساتەوێ شۆرشەکە بەرەو مەرگ گۆر دەبیتەوێ. شۆرشگێڕ، کۆل نادات و ھەر بەرەو ھیوا کۆشش دەکات، بەلام ھەرکە گەیشتە ئامانجەکە و تەپڵی سەرکەوتنی لێدا و شیرینی سەرکەوتنی خوارد، ئیدی ئەم ئیسراحت و خوشییە دەبیتە ھۆی تەنبەلی. خۆینگەر می تەنھا لە کەسانی بیبەشکراودا بەدی دەکریت، ھەرکە ئەم بیبەشکراوە دەسلاتی پەیدا کرد و بەسەر نەیارەکانیدا سەرکەوت، ئیدی ھەز دەکات میژوو وەک "گای ناو خومخۆرک" پراوەستیت و ھیچ تەکانیک بەرەوپێشەوێ نەدات. ئیجا دەشبیتە ستەمکاریکی خوش-پابویر، کە دەبێت ھەموو کەسیش وەک خۆی دلخۆش بن... ئەو ھاوار...

میژوو ھەر لە بزووتندایە، سارد نابیتەوێ، ھەردوو پێشەکە لە کارلیکی بەردەوامدان. ئەو قاچە ئەمەڕ دەجولیت، سبەو دەوێستیت و قاچەکە دیكە دەکەوێتە جوولە و بزووتن. دەتوانیت کۆمەلگە بە ئاوێک بچوینریت کە خراوەتە سەر ئاگر، ئەوێ لەژێرەوێ دەکولیت، پاش کەمێک دیتە سەرەوێ، دواتریش ئەوێ سەرەوێ دەچیتەوێ خوارەوێ. ئابەم چەشنە دەبینین ئاوەکە لە جوولەییکی بەردەوامدایە. ژێرەوێ دەچیتە سەرەوێ و سەرەوێش بۆ ژێرەوێ دەپوات. ئەمە بریتییە لە لۆژیکی نوێی کۆکەرەوێ دژەکان، ئەو شتێ بەلای لۆژیکی کلاسیکەوێ قەبوولنەکراوە. لای ئەوان پاستی ھەر بە پاستیتی تا پۆژی قیامت دەمینیتەوێ. لۆژیکی کلاسیک، لۆژیکی سولتان و خوشگوزەرەنەکانە^{١٥٢}. سولتان خۆی بەوێ گرتووە: ھەرکە فەرمانی دەرکرد، خێرا بۆی جێبەجێ بکری. بۆ نمونە ئەو فەرمان بە بنیاتنانی کۆشکی دەکات، ئیدی پاش ماوەیەکی کورت یان توێزیک درێژ، دەبینیت کۆشکە ئامادەییە. ئەو

چوزانیت ئەم کۆشکە چۆنچۆنی بنیات نراوه، کئی و کئی زەحمەتیان تێدا کێشاوه، چەن کرێکار و ئەندازیار ئارەقەیان تێدا پرشتوو. ئەو دەبینیت وا کۆشکە ئەمامدەیه، ئیدی وا دەزانیت دنیا هەمووی کون فەیه کونە.

ئەو تەنھا خۆدایە کە دەلێت: ببە، ئیدی شتە کە دەبێت. بەلام بنیادم لەسەر هێلی هەول و کۆشش دایە بۆ ئەوەی شتیکی ویست بە هەولدان دەستی بکەوێت. هەر بۆیە لۆژیکی ماندوو بوون جیاوازی لە لۆژیکی خوشگوزەرانی.

واعیزمەکانی سولتان وا دەزانن دادپەرورەری و عەدل کاریکی ئاسانە، بۆیە دەبینیت شەو و پۆژ، بە هەستانەوه و دانیشتن، هەر دەلێن دادپەرورەری بن دادپەرورەری، لە کاتی کدا سەتەم هەر لە جیگەیی خۆیدا، دۆنیایش هەر لەسەر قەوانە کۆنەکەیی خۆی دەسووپێتەوه. دادپەرورەری بەرەمەمی بیرکردنەوهی پرووت و قووت نییە، هەر وەک ئەوەی ئەفلاتوون گوتوویەتی، بەلکوو ئەنجامی کارلێکی بەردەوامی نێوان سەتەم و سەتەمکارە. سروشتی مرۆ لەسەر سەتەمکاری بەردەوام دەبێت ئەگەر پێگرتنی جیدی لە بەردەمیدا دروست نەبێت، پاشان: مرۆف هەر لە بنچینەوه سەتەمکار نییە، وەک ئەوەی هەندیک کەس وا دەزانن، بەلکوو لە بنەتدا دادپەرورەری خۆش دەوێت، بەلام نازانیت چۆن بیگاتی. ئەو سەتەم دەکات و نازانیت ئەو سەتەم، بەلکوو بە عەینی دادپەرورەری دەزانیت، کە دەیشی بێت دەرووبەر فیکە و چەپلەیی بۆ دەکووتن، ئیدی تەواو دلیا دەبێتەوه لەوەی کە خۆی سێبەرە کەیی خۆدایە لەسەر زەویدا.

دادپەرورەری کۆمەلایەتی ناھیتەدی، تا پادشا و سولتان لەژێر هەپەشەیی لابردندا نەبن ئەگەر هاتوو سەتەمیان کرد. دەسلەتارەکانی دەولەتانی هاوچەرخی، ئەو دادپەرورەرییەیان لەوەوە نەهێناوە کە هەر

خویان له بنه پرتدا چاکن و به شیوه یه کی تهن دروست بیر ده که نه وه، به لکوو نه وان هر ناتوانن سته مکار بن، خو نه گهر ده ستیان دایه سته م وهک باو با پیرانیان، نه وا له پیشیانه وه خه لک وه ستاون به کاغه زی ده نگدانه وه له پوژی هه لېژاردندا. به م هویه وه فرمانېه وا هاوچه رخه کان بوونه ته په پووله و خاکی خاکی بوونه ته وه، ئیدی نه که نیزهک ده کړن، نه کوشکی بلند بلند. تهنانهت وایلیه اتووه، فرمانېه وا هاوچه رخه کان شانازی به هه ژاریانه وه ده کن، ئیمه ش وهک فریشته لیان ده روانین که له راستیدا فریشته یهک بوونی نییه. به لکوو نه ویش بنیاده مه، به لام نه وهی که وایلیک ردووه وهک فریشته ده رکه ویت، نه و چاوهی جه ماوهره که یهک چرکه ش لینی دور ناکه ویته وه و هه میسه له که میندایه بوی. بویه قولپه قولی خه لکی ئیستا، قولپه قولپکی هیمن و ئارامه، دیت فرمانېه واکه ی خوی هه رماوه و جاریک ده گوریت. به لام کومه لگه ی کون، هه موو له ژیر هه پشه ی شمشیر و قامچیدا بوون، به ده گمه ن نه بیت، هه لېژاردن نه بینراوه، بویه جوولانه وه کومه لایه تییه کانی چاران، به شیوه یه کی سست (درهنگ درهنگ) نه جامدراوه، به لام له گه ل سستیکه دا توندوتیژی تندا به کار هاتووه. کاتیک شوپشگیره کان به شمشیر هاتون، ده سه لاتیش به شمشیر وه لامی داونه ته وه، له م نپوهنده شدا خوینیکی زور پړاوه.

واعیزه کان خه م بق مسولمانه هه ولینه کان ده خون که تووشی پکابه رایه تی و دووبه رکه کی بوون. پاشان هۆکاری نه م دووبه رکه کیه شیان خستووه ته نه ستوی که سانی وهک "ئین سه به ت" و که سانی تر. نه وان نه وه یان بیرچووه ته وه که نه م به ریه ککه وتن و دووبه رکه کیه هر ده بویه پروی بدایه، خو نه گهر پروینه دایه، نه وا ئیسلام ده بویه کالای به دهستی گورگ و دز و خوینرېژان، ئیدی له

هەموو لایەكەوێ تێی بەردەبەوون. پەيامبەر (دخ) دەفەرموویت: ((اختلاف أمتی رحمہ))^{۱۰۴}، بەلام واعیزەکان لەم قسە یە تێناگەن، ئەمان نازانن چۆنچۆنی 'جیاپایی' دەبێتە ھۆی پەحمەت بۆ خەلکی. ئەمان وا دەزانن کۆی مسولمانان پیرۆزن و ناكریت بە هیچ جۆریك لیان لا بەدەیت، خۆ ئەگەریش یەكێکیان لێ تەرە بێت -وێك ئەبوزەر- ئەوا زەندیقە یان كافەر، بێگویی خودا و پێغەمبەرەكە ی کردوو. ھەر بەمەشەوێ نەوێستاون، بەلكوو ھەموو گفتوگۆیەكی كراو و ئازادیان قەدەغە کردوو، سا ئەبادا بێتە ھۆی گومان لەسەر بڕوا پیرۆزەكان، یان بێتە جێگە ی پەرخەنە لە گروھ ی مسولمانان.

ئەوان وەھا تووشی دۆگمای فیکری دەبن، كە ھەموو لایەنەکانی بەرجەستە دەکەن، ئیدی دەبنە كەسانێكی دۆگمای عیاریە ۲۴. لە واقیعیشدا دۆگمابوون و ملکەچبوون بۆ سولتان دوو شتی جیاوازان. کۆمەلێك 'شیعار' و 'مارش'یشیان لە خۆیانەوێ پێچاو، بۆ نمونە: 'ئەوێ بە 'مەنتیق' ئەوێ خەریك بێت، ئەوێ زەندیق بوو' یان 'ھەر كەس لە گۆیپرایەلی سولتان بترازیت، ئەوێ كافەر'. هیچ دردۆنگیەك لەویدا نییە كە: جیاپایی و ململانی سەردەكێشن بۆ بێ-ھەبەتی و لەدەستدانی ھەوا (ئەوێ دۆخە تایبەتە دەروونییە ی كە لای دۆژمندا دروست دەبێت دەربارە ی تۆ، و وای لێدەكات سەلت لێ بكاتەوێ). خۆی لە راستیدا گرتەكە دووسەرە ی، یان دیلیمایە Dilemma. وێك ئەوێ زانیانی کۆمەلناسی ناویان لێناو. بۆیە کۆمەلگە لە نیوان دوو شتی دژبەیدا ڕاوێستاو، یان ئەوێ لەسەر پێگە ی ملکەچی و چەقبەستووی پێگە دەبێت، یان نوێبوونەوێ و جیاپایی. کۆمەلگە ی سەرکەوتووی ئەوێ كە نیوێندە-پێگایەك بۆخۆی بدۆزیتەوێ، تا دەرگا ئاوێلا بێت بۆ نوێخوازەكان كە گوزارشت لە

^{۱۰۴} -ابن خلدون، المقدمه، ص ۱۱۸.

خویان بکەن، بۆیە لە ئیستادا دەولەتە مۆدیرنەکان ئەم میتۆدە جێبەجێ دەکەن.

کۆمەلگە مۆدیرنەکان پێگایەکی نوێیان دۆزیوەتەو: ئەویش "دەنگدان" و "هەلبژاردن"ە بە شیوەیەکی راستەوخۆ. ئیدی لەم پێگەیەو دەرگا بە ڕووی نوێخوازاندا دەکرێتەو کە بگەنە مەبەست و ئامانجەکانیان لە پێگەی دەنگدانیکێ تەندروستەو. هەر چەندسال جارێک، دەبینین کۆمەلانی خەلک دین و بە کارتەکانی دەنگدان، ئەو کەسە هەڵدەبژیرن کە دەغدەغەی چاکسازی لە کەللەیدا دەردەکەوێت. ئەگەر بمانەوێت سیستەمی هەلبژاردن سیستەمیکێ بێعەیب بێت، ئەوا هەلە بیرمان کردووەتەو، ئەو چونکە دەستکاری بنیادەمە، هەرگیز لە کەموکوورتی بێبەش نابێت. بەلام سەرباری هەموو شتیک، دەتوانین بلیتێن تاوەکوو هەلبژاردنەکە تەندروستتر بێت و زیاتر گوزارشتی لە بریاری جەماوەر کردبێت، ئەوا مەترسی شۆرش و هەلچوونی کۆمەلایەتیش بەو ریزەییە کەم دەبێتەو.

فەیلەسووف "لیمان" لە بارەی هەلبژاردنەو دەلێت: ئیستا هەلبژاردن جێگەی شۆرشی جارانی گرتووەتەو، لە بریوای ئەودا، هەلبژاردن بریتییە لە شۆرش بەلام بە ڕووخساریکی دیکەو، کە تێیدا جینگۆڕکی کراوە بە کارتی دەنگدان و گوللە (فیشەک)، لیمان بەم جۆرە گوزارشت لە ئایدیایەکی خۆی دەکات "Ballots instead of bullets" بۆواتە کارتی دەنگدان لە جێگەی گوللە. وەک ئاشکرایشە، ئەو کۆمەلگەنەی کە ناتوانن لە پێگەی هەلبژاردنی تەندروستەو فەرمانڕەواکانیان لابەن، خێرا پەنا بۆ شۆرش و توندوتیژی دەبن وەک بژاردەییەکی هەمیشە بەردەست.

ئێسلام شورای داھێنا، هەرچەندە پێگەیەکی چاک و باشە، بەلام پێش سەردەمەکەی خۆی کەوتبوو، وەک بلیت هێشتا عەقڵی خەلکەکە

شتی وه‌های پی هه‌رس نه‌ده‌کرا. هه‌ر بۆیه ماوه‌یه‌کی زۆری به‌سه‌ردا نه‌چوو هه‌لوه‌شایه‌وه و، بارودوخه‌که که‌پایه‌وه سه‌ر قه‌وانه کۆنه‌که‌ی شیر و شم‌یز. هه‌یج که‌س‌یش سه‌ری له‌م شته سوو‌پنه‌مینیت، نه‌مه کار‌یک بوو، هه‌ر ده‌بوو پوویدا‌با، چونکه هه‌لب‌ژاردن ته‌نها کار‌یکی فیک‌ری پی‌تی (مجر‌د) نی‌یه، به‌لکوو نه‌ریت‌یکی کۆمه‌لایه‌تییه، که له راهات‌نی خه‌لکییه‌وه سه‌ر‌چاوه ده‌گر‌یت، پشت ده‌به‌ست‌یت به‌به‌ها و نه‌ریت‌ه‌کان که بۆیان جی‌ماوه. هه‌ر بۆیه، پ‌یک له‌پاش ۵۰ سال له وه‌فاتی په‌یام‌به‌ر (دخ)، حوکمی قام‌چی و شم‌شیر سه‌ری هه‌لدا‌یه‌وه، سیسته‌می شور‌ای سه‌رله‌به‌ر له‌ناو‌برد، چونکه به‌ها کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه، به‌هه‌یج کلۆج‌یک له‌م سیسته‌مه تینه‌ده‌گه‌یشته.

ده‌گیرنه‌وه که پیغه‌مبه‌ری خودا فه‌رموویه‌تی: ((سی سال خه‌لی‌فایه‌تی و دواتر پاشایه‌تی ده‌گه‌ریته‌وه))^{۱۵۰}. نه‌م فه‌رمووده‌یه له‌وانه‌یه درو‌بیت به‌ده‌م پیغه‌مبه‌ره‌وه، یان له‌وانه‌یه فه‌رمووده‌وانان دایان تاشی‌بیت تا وینه‌ای سه‌رده‌می مه‌عاویه‌ی پی بکه‌ن له‌گۆرینی ش‌ت‌وازی ده‌سه‌لاته‌که‌دا. به‌هه‌ر جۆر‌یک بیت، نه‌مه وینه‌ی گوزار‌شته کۆمه‌لایه‌تییه باوه‌که‌مان بۆ ده‌کات له‌لای فه‌رمووده‌وانانی نه‌و ده‌مه، نه‌و کاته‌ی که بینیان وا موعاویه، فه‌رمان‌ده‌وا‌یه‌تی له‌شوراوه‌ گۆ‌ری بۆ پاشایه‌تی، سو‌پاش به‌هه‌موو ش‌ت‌ویه‌که له‌خزمه‌تیدان. پاش نه‌مه، ئیدی خه‌لکی بوونه دوو به‌ره‌ی دژ. به‌ره‌یه‌کیان ده‌یانگوت: ده‌بیت ملکه‌چی سولتان بین، هه‌رچه‌نده‌یش زالم و سته‌مکار بیت. به‌ره‌ی دووه‌م: هاواریان ده‌کرد بۆ شۆ‌رش و پاپه‌رین. به‌هۆی نه‌وه‌ی سولتان شم‌شیری هه‌بوو، ده‌بوا‌یه شۆ‌رشگیره‌کانیش شم‌شیر هه‌لگرن، هه‌ر بۆیه به‌ره‌وپیش‌چوونی کۆمه‌لایه‌تی به‌به‌ریه‌که‌وتنی شم‌شیری دۆگما و شم‌شیری پیفۆرمخ‌وازه‌کان نه‌نجامی ده‌دا به‌ده‌سته‌وه. هه‌ر

^{۱۵۰} - ابن العربی، العواصم من القواصم، ص ۲۰۰.

کرووپه پيش بؤ سه رخستنی خوئی، په نای دهرده بهر قورئان و
 حدیس، تا بهرام بهر بگه وزینیت. نه مبه دهیانگوت: پیوسته
 گوپراهلی سولتان بین و هر که سیش له جه ماعت دهچیت، کافری
 ره سته. نه و بهریش دهیگوت: پیگری له خراپه واجبه و
 دزایه تیکردنی سته مکاریش جیهاده. کومه لگه یی اسلامی ئا بهم
 بهر یه ککه و تانه بهر و پیش چوو، به لام له سرده می خویدا نرخی ئو
 بهر و پیش چوونه خوین و مالیکی زور زور بووه. به شیوه یه کی
 گشتی، بهر و پیش چوون "باج" سی دهویت، چونکه ئوه تهنها
 بیرۆکه یه کی په تی نییه له بیرى فیهل سووفاندا، به لکوو ئوه کارلیکی
 ترش و تالی بهر دهوامی بهر یی ریفورمخواز و موخافیزه کاره.

تو بیهینه پیش چاوت، نه گهر خه لکی هه موو موخافیزه کار بوونایه،
 ئه و کومه لگه یی بهر یی وهک جیهانی ههنگ و میرووله یی لى دهات،
 ملیونان سال تیده په پری و نه مان هر له شوینی خویندا ده بوون.
 فهرموده یه ک دراوه ته پال په یام بهر، که په یوه نندیه کی ئه و توشی نییه
 بهم بابه ته یی ئیستامانه وه، لیسه وه گنر دراوه ته وه که ئه مه
 واتا (مفهوم) هه که یه تی: ((داوام له خودا کرد، که قه ومه کهم به
 وشکه سالی له ناو نه بات، داواکه یی په سهند کردم. تکام لیکرد که
 قه ومه کهم به خنکان له ناو نه بات، هات به دهم داواکه مه وه. داوا یی
 نه وه یشم لیکرد که قه ومه کهم به رنه بنه یه کتری و له دژی یه ک
 نه جه ننگن، نه مه یانی په سهند نه کرد)). خودای موحه مه د مافی خو یه تی
 که قه ومه که یی موحه مه د بچن به گژی یه کدا، ئه و نایه ویت کومه لگه یی
 ئیسلامی کومه لگه یه کی به ستووی داخوا بیت. خودای موحه مه د ئو
 خودایه یه که موسا باسی دهکات: ((إن هی الا فتنتک تضل بها من تشا
 وتهدی بها من تشا- نه مه به لا و تافیکردنه وه ی خو ته، تا هه ندیک
 هیاده تی پی وهر گرن، هه ندیکش گومرا ببن)). خودایش له گفتوگو

له گهل پیغه مېهر (دخ) دهفه رموویت: ((ئەگەر خودا تۆ ویستبای، ئەوا هەموو خەلکی لەسەر یەک ریگا کۆ دەکردهوه، بەلام هێشتایش جیاپان، مەگەر کەسێک خودا پۆحمی لەگەل کردبیت، هەر بۆ ئەمەیش خودا ئادەمیزادی دروست کردووه (بۆ ئەم جیاوازییە) - (ولو شاو ربک لجعل الناس أمة واحدة، ولا یزالون مختلفین، الا من رحم ربک)). له پووالەتدا، وا دەردهکەویت کە خودا بنیادهمی بۆ ئەم جەدەلی خێر و شەپە دروست کردبیت، ئیدی لەم پێگە یەشەوه بەرەوپێش بچن کە سنووری نییە (ئەم پێگە یە)

پوژیکیان لە یەکیک لە پوژنامەکانی بەغداد نووسیویوم: ((خودی پەيامبەر کەسێکی شوێر شگێژ و نوێخواز بووه، هەولێ تازەگەری داوه تا هێزی تێدا بووه، ئەمەش بە پێچەوانەی ئەوهو یە کە ئەمرۆ پیاوانی ئاینی دەبینن، پەنگیان خواردووه تەو و لە جێگەی خۆیاندا وەستان و پێگە بە هیچ تازەگەرییەک نادن، لە کاتی کدا بیزاروترین شت لای پیغه مېهر ئەوه بوو کە سێک بلیت: ((ئیمە باوباپیرانی خۆمانمان دینیوه ئاویان کردووه، ئیمەش هەروەک ئەوان دەکەین)). بۆ خۆی یەکیک لە واعیزەکانی سولتان وەلامی دامەوه بەم چەشنە: ((یەک مسولمان پەیدا ناکەیت ئیستا لەسەر زەوی، بلیت: إنا وجدنا... ئیمە باوباپیرانمان...، بەلکوو دەلیت: ئەمە کتیبی خودایە لە بەر دەستماندا، لە هیچ لایەکەوه کونی تی نابیت، بە درۆ ناخریتەوه. لەولای شەوه پیغه مېهر شکوادرتری کردووه بەوهی گوتوویەتی: 'دوو شتی بەنرخم لە پاش خۆم بۆ جیهێشتوون، ئەگەر پێرەوییان لی بکەن، ئەوا تووشی گومرایی نابن، کتیبی خودا و سوننەتی خۆم، ئیمەیش لەسەر پەیمانەکەمان سوورین و پابەندی قورئان و سوننەتی پیغه مېهرین. ئیدی با دکتۆر ئەگەر دەیهویت شتیکی تازەمان نیشان بدات کە لە قورئان و سوننەتی پیغه مېهر تازە تر بیت، ئەوا با

بییهنیت.))^{۱۵۶}

هر به راستی من سهرم له وه لامدانه وهی به رده وامی ئهم واعیزانه ی سولتان سوو پرماوه، ئهمان به دهستیکیان کتیبی خودایان به رز کردووه ته وه، وهک چۆن یارانی مه عاویه له جهنگی 'صه فین' دا وایان ده کرد، ده یانگوت: وهرن، ئهمه قورئانه و با بگه پینه وه بۆی. ئهمانه ئه وه یان بیرچووه ته وه که قورئان چند دیوکی هه یه - هه وه که ئه وه ی عه لی گوتوویه تی- بۆیه هه ر جهماعه ته و ده توان به شی خۆیان شتی لئ هه لگۆزن و بیده ن به نه خشی نیوچه وانی نه یاره کانیا ندا.

ئیمه ده بینین به ئاشکرا کتیبی خودا نه رینی هه لگرتی که نز ده کات، که چی سولتانه کان هاتوون ته ئویلی شته که یان کردووه، چوون له حه دیسی پیغه مبه ر شتی پیچه وانه ی ئه ویان دۆزیوه ته وه، په وایه تییا ن داوه ته وه به هه لگرتی که نز. ئی ئیوه بلین ئهمه چ ته فسیری که؟ شوینکه وتنی کتیبی خودا، مانای ئه وه نییه هه موو به یانییه ک بیخوینیت، یان ماچی که ین و بیخه یه سهر ته وقی سهرمان، یان به ئاوی ئالتوون بینووسینه وه و که یف و سه فای پی بکه ین. به لکوو که وره ترین مه شخه لیک که قورئان هه لیکردووه، بریتییه له پووبه پووبوونه وه ی زولم و ستم و پاوانخوازی.

^{۱۵۶}- ئه وه ی که له هه مووی سه یرتره، خاوه نی ئهم بابه ته، من به وه تۆمه تبار ده کات که کاریگه ری مه سیحیه کانم له سه ره، ئهمه له کاتی که دا پیشت به شتیکی پیچه وانه تۆمه تباری کردم، ئه ویش تۆمه تی شیوعیه ت بوو. ئه و له قسه کانیدا هاوین و زستانی کو کردووه ته وه - وهک ده لێن-، ئهمه یش جیگای سه رسوورمان نییه، هه ردوو تۆمه ته که نووسه ر به هه لگری بیرى دهره کی تۆمه تبار ده که ن، واته دهستیکی له پشته وه یه. نووسه ر.

واعیزه‌کان سه‌ری زمان و بنی زمانیان هر ئه‌م قسه‌یه‌ی قورئانه:
 ((أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ)). ئه‌وان به‌م قسه‌یه
 مه‌به‌ستیانه بلّین: گوئ له مشتى سولتان بن، هرچه‌نده‌یش سته‌مکار
 بیت. خوی قورئان داوای گوئزپایه‌لیی سى شتى کردووه، یه‌که‌م خودا،
 دووهم په‌یامبه‌ره‌که‌ی، سییه‌م فه‌رمانه‌وا، به‌لام واعیزه‌کان یه‌که‌م و
 دووهم ده‌په‌رینن و یه‌کسه‌ر ده‌چنه‌سه‌ر سییه‌م، هه‌موو جه‌ختیکیان
 له‌سه‌ر گوئزپایه‌لیی ئولیل ئه‌مره، واته سولتانه‌کان. گومانى تیدا نییه،
 به‌گوئکردنی خودا و پیغه‌مبه‌ر له‌پیشتره له‌هیی فه‌رمانه‌وا، خو
 ئه‌گه‌ر دژ بینه‌وه، ئه‌وا ده‌بیت فه‌زلی یه‌که‌م بدریت به‌هیی دووهمدا.
 فه‌رمووده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ریش له‌م باره‌یه‌وه ده‌لّیت: ((به‌گوئی هیچ
 که‌سیک نه‌که‌ن، ئه‌گه‌ر قسه‌که‌ی پیچه‌وانه‌ی قسه‌ی خودا بو.))

وتمان لۆجیکی نوئی کۆمه‌لایه‌تی، لۆجیکیکی پارادۆکس و
 بزووتنه‌(التناقج والحركة)، ئه‌مه‌یش پیچه‌وانه‌ی ئه‌و لۆجیکه‌ جیگیره
 په‌نگخواردووه‌یه که واعیزه‌کان پیره‌وی لى ده‌که‌ن. خوی ئه‌گه‌ر
 راستیت بویت، ئه‌م لۆجیکه‌ تازه‌یه، به‌مه‌عنای که‌لیمه‌ تازه‌ نییه،
 په‌یامبه‌ر موحه‌مه‌د به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان مزگینیه‌که‌ی داوه.
 ده‌گێرنه‌وه که پیغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی: ((هه‌موو سه‌د سال جارنک،
 خودا که‌سیک ده‌نیریت تا ئاینه‌که‌ بۆ نوئ بکاته‌وه)). لیره‌وه
 ده‌رده‌که‌ویت که پیغه‌مبه‌ریش زانیویه‌تی، ئاینه‌که‌ی له‌گه‌ل دۆگمایددا
 سه‌روکاری نییه، کتیبی خودایش به‌ته‌نی به‌س نییه تا خه‌لکی له‌لادان
 بپاریزیت، بۆیه په‌یامبه‌ر هه‌والی هاتنی موجه‌ددیده‌کان ده‌دات، له‌هه‌ر

سهه سال جاریکدا. شتیکیش که زور شایه نی باسکردنه، نهویش باسکردنی ژماره یه له زمانی عه ره بیدا، کاتیک په کییک ده لیت سهه، نه مه گوزارشته له ماوه یه که (مودده یه کی زهمه نی)، نه که پیک سهه سالی په بهق، کاته که به پنی داخوایی بارودوخه کومه لایه تیه که ده گوریت.

من وا گومان ده بهم که په یامبه ر (دخ)، پیشینی دارووخانی ماوه ماوه ی نه ته وه که ی کردیت، بویه نه گهر نوپکاریک (موجه دید) نه یه ت، نه وا نومه ته که ی بیکوتا تووشی له ناوچوون و داته پین دیت. پاشان میژووی کومه لایه تی به سال و مانگ ناپیوریت، به لکوو نه وه میژووی که ی پیکه وه به نده، که به چهن دین قوناغدا ده روات و به پنی چهن دین هکاری به ره و پیشچوونی کومه لایه تی. من وا گومان ده بهم که پیغه مبه ر خوی زانیویه تی که ئاینه که ی تووشی نه م دارووخانه ده بیت نه وه له پاش نه وه، نه گهر که سانیک ماوه ماوه نه یه ن و ئاینه که نوی بکه نه وه.

ئاینی ئیسلام به وه له ئاینه کانی دیکه جیا ده کړیته وه، که فرمانی نه مر به چاکه و پیکری له خراپه له شوینکه و تووه کانی ده کات. هه ر خودی په یامبه ر خوی ده فهرموویت: ((نه گهر بینیت نومه ته که م له وه ده سه مینه وه، که به زالم بلین: تو زالمیت. نه وا ده ستیان لی بشق)). نه م واجبه ئیسلامیه - واجبی نه مر به چاکه و پیکری له خراپه - فرمانیکی سهیره و بنیاده م به ره و بیرکردنه وه په لکیش ده کات. نه م فرمانه وا له هه لگری ئایدیا که ده کات، په خنه بگریت و سل له زالم نه کاته وه، زور به راشکاوی پنی بلیت: "تو زالمیت". نه گهر که سیک لیکنولینه وه ی ده روونناسییانه ی بۆ سته مکاران کردیت، ده بینیت هه رگیز نه م جوړه له په خنه گرتیان قه بول نییه، فرمانی کوشتنی بیژهری قسه کان ده دن. هه ر لیږه یشه وه ده بینین که په یامبه ر

گوزارشتی له م جوړه کاره به جیهاد کردووه و فہرموویہ تی: ((ہر مسولمانیک ستمی لیکرا و ہستا بہ بہرہنگار بوونہ و ہی ستمہ کہ، لہ سہری کوژرا، ئەوا شہیدہ)). لیرہیشہ وہ جیہاد لہ ئیسلامدا پۆلینکرا بۆ دوو جوړ. یہ کہ میان: جیہادی دوژمنی کافر، دووہ میشیان: جیہادی مسولمانی ستمکار. ئیدی مسولمانانیش بوونہ دوو بہرہ، بہرہ یہ کیان جہختی لہ سہر جیہادی دوژمنی کافر دہ کردوہ، مسولمانی ستمکاری لہ بیرى خوی بردبوویہ وہ. گرووپہ کہی دیکہیش پیک بہ پیچہ وانہ وہ، دوژمنی دہورپشتی پشتگوئ خستبوو، ہر خہریکی مسولمانہ ستمکارہکان بوو. لہ وانہ یہ ہر ئەم ھۆکارہیش بوو بیت کہ گرووپی یہ کہم ھستاون بہ تۆمہ تبارکردنی دووہ بہ دہستی دہرہ کی.

*** **

واعیزہکان ھستان بہ تہئولکردنی ھەردوو دہستہ واژہی "فەرمان بہ چاکہ و بہرگری لہ خراپہ" بہ جوړیک کہ لہ گہل فہلسفہی "ملکہ چکردن بۆ سولتان" دا بگونجیت. ئەمان ھاتن ئەم واجبہ مەزنەیان کردہ وەزیفە یەکی حکومی بیفہ، دہسگاکیان ناونا (الحسبہ) واتہ لپہرسینہ. لہ م کارہیشدا سولتانہکان دہسگیروییان کردن و جوړیک لہ پۆلیسیان بۆ تہرخان کردن، ھەر پیک وەک پۆلیسی شارہوانی ئیتستا، کہ بہ بازار و کوچہ و کۆلاند دہرۆیشتن و فەرمانیان بہ چاکہ و پیکریان لہ خراپہ دہکرد.

ئیبن خەلدون لہ م بارہیہ وہ دہلئت: ((لہ بارہی "الحسبہ" وہ، ئەمہ ئەرکیکی ئاینییہ، بۆ فەرمان بہ چاکہ و پیکری لہ خراپہ دامەزراوہ،

که ئه ویش فهرزیکه له سهر مسولمانان. که سی شیاوی بۆ ته رخان ده کریت، کاره که ی خویشی پئ ده گوتریت، که ئیشی ئه و چی و چیه، له سهر ئه م کارهیشی هاوکاری وهرده گریت، ئه و به شوین شته دزیوه کانی کۆمه لگه دا ده که ریت، به پپی توانای خۆی پادا شته و ته مبی ئی خه لکه که ده کات. خه لکی هانده دات به ره و به رژه وهندی گشتی، پیگری ده کات له سهر پیگادا دانیشتن و به رته سک کردنه وه ی پیگای خه لکی، پیگری ده کات له خاوه ن که شتییه کان، تا باری زۆر هه لنه گرن، به و خاوه ن مالانه ییش - که ماله کانیا ن بۆ کرئ داناوه - ده لیت، که ماله کانیا ن له سه روبه ندی داته پیندان، هه ستن و ماله کانیا ن سه ره له نوی تۆژهن بکه نه وه، سا نه بادا زیان به پیواریک بگه یه نیت، هه روه ها ریگریکردن له و مامۆستایانه ی له قوتابییه مه نdale کان ده دن، له کاتی وانه و ته وه دا.))

پینغه مبه ر (دخ)، فه رمان به چاکه و پیگری له خراپه ی پیویست کردوه، تا قه ومه که ی به ره نگاری سته م و سته مکاران بینه وه. به لام سولتانه کان شته کان به ئاقاریکی تر دا بر د، قامچییا ن دایه ده ست پۆلیسه کان، تا به ربینه نیزه ی به قال و مامۆستا و کۆله ری هه ژاری ناو بازاره کانه وه. به بپروای من: باشترین پیگه ی هاوچه رخ بۆ جییه جیکردنی ئه م سوننه ته ی پینغه مبه ر، بریتییه له سندوو قه کانی ده نگدان، که مسولمان تا هیزی له ئه ژنۆدایه، له م مه یدانده خۆی ماندوو بکات. ئه مه یه فه رمان به چاکه و پیگری له خراپه ی هه ره مه زن و به سوود له ئه مپۆدا.

پیشینان، وایان ده زانی، که فه رمان به چاکه و پیگری له خراپه له کاتیکدا واجب ده ییت له سهر مسولمان، که مه رجه کانی هاتبه دی. ئه وان ده یانگوت، تاکه مسولمانیک ناتوانیت خۆی به ته نی، له به رانه به سولتانیکی داروده سته داره وه پاره ستیت - که سه دان سه گی پاس

داوه- بویه ږنگه یان داوه به بیده نگیبون و ملکه چی له بهرانبه ر سولتانه وه، ثم واجبه هره مه زنه یان پشتگوږ خستوه.

وهک ناشکرایه، ثم سرده مهی ئیستامان، چه ندین ئینقیلاب و شوړشی به خویه وه دینیوه. ئیدی هر دهوله تیک تو ده بینیت، هرچه ندیش دروستکراو و کارتونی بیت، هر شوینکیان دوزیوه ته وه بۆ دنگدان و هلبژاردن. بویه، له پوژگاری نه مړماندا، پیوسته له سر مسولمان، ثم مافه ی خوی به هموو شیوه یه ک به کار بهینیت، هیچ دریغی و که مته رخه میه کی تیدا نه کات. خو نه گهر بیتوو من له عمامه به سره کان بوومایه، نهوا به پوژی پوژشنا فتهوای واجبیوونی به شداری دنگدان و هول و کوششم بوی ددا، که مته رخه میشم به تاوانیکی نه به خشراو له قه لثم ددا.

مسولمانی نه مړو، پاهاتوه له به که مته ماشاگردنی هلبژاردن، نه سلن هر نایه ت به بای خه یالیشیدا که بروات دهنکه که ی بدات، نه گهر بنکه ی دهنکدانه که یشی نزیک ماله که ی، یان شوینکاره که ی بیت. مسولمان نه وه ی بیرچوه ته وه که 'فرمان به چاکه و ږنگری له خراپه' واجبیکه له گرده نی. به پاستی من هیچ ږنگه یه ک بۆ به جیگه یان دنی ثم نه رکه نایینمه وه بیجگه له به شداری گردنی هلبژاردنه کان، ئیدی به هر جوریک له جوره کان بیت. پاشان، نهو سووک ته ماشاگردنی مسولمان دهرحق به هلبژاردن، وایکرووه هلبژاردن بیسته نامرازیک به دهستی سسته مکاران و خوشگوزه رانه کانه وه، به دلی خو یان قاچی لی پاکیشن. خو نه گهر هموو خه لکی، به پالنه ریکی به هیزی 'ثانیی' نه وه به شداری بکن، نهوا سسته مکاره کان له داخا دهرپین- شق ده بن- که نهو جوشو خرۆشه یان بینى له دهروونی خه لکیدا. له وانه یه زیاده پویمان نه کردیت، نه گهر گو تبیتمان: تاوه کوو خه لکی به هه ندر ته ماشای

هه‌لېژاردن بکه‌ن، به‌شداری جدیدی تېدا بکه‌ن، رېگری زیاتر له سته‌مکاران ده‌کریت که به دلی خویمان چپیان بویت لیتی بکه‌ن، وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌مړو ده‌یکه‌ن.

من ته‌حه‌دای پیاوایی نایینی ده‌که‌م له‌م بۆ‌چوونه‌دا، با بېن لیکولینه‌وه و به‌دوادا‌چوون بکه‌ن، به‌لام به‌داخه‌وه، نه‌مان ده‌ماغیان ته‌بع بووه له‌سه‌ر شیوازی واعیزه‌کانی ده‌ربار، له‌م شتانه‌ تیناگه‌ن. ته‌نانه‌ت نه‌مان هه‌ر نایانه‌ویت ناوه‌زی خه‌لکی بجوولیت به‌ره‌وپیشه‌وه، نه‌بادا چاو و گوینیان بکریته‌وه و له‌ دژی وه‌لی نه‌مر راپه‌رن. من له‌وه‌یش ده‌ترسیم، تۆمه‌تبارم بکه‌ن دیسانه‌وه به‌ ده‌ستی ده‌ره‌کی و به‌کریتیگراوی بیگانان، چونکه‌ واده‌زانن، من هه‌لگری بیري پرووخینه‌ر و نامۆم. ئینجا له‌ برۆای نه‌ماندا، هه‌موو ئایدیایه‌کی نوێ، پرووخینه‌ره و پیچه‌وانه‌ی بیروباوه‌ر و نه‌ریتی باوانمانه‌، ئیدی قوناغی دواتریشیان له‌ هێرش نه‌وه‌یه: ده‌لێن هه‌موو نه‌م بیره‌ نامۆیانه‌ زیانی بۆ دین هه‌یه و ناین ده‌رووخینیت.

فه‌رمووده‌یه‌ک له‌ په‌یامبه‌ره‌وه‌ ده‌گیرنه‌وه‌ که‌ فه‌رموویه‌تی: ((ئیسلا‌م به‌ نامۆی -غەریبی- سه‌ری هه‌لدا، هه‌روایش نامۆ ده‌بیته‌وه‌، وه‌ک سه‌ره‌تای سه‌ره‌هلدانی، به‌هه‌شتی توبا بۆ نامۆکان))^{١٥٧}. نه‌م

^{١٥٧}- نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ به‌ ٢٣ شیواز هاتووه‌، که‌ هه‌موویان نه‌م به‌شه‌یان تېدا هاوبه‌شه‌ که‌ ده‌لێت:

عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "بدأ الإسلام غريباً، وسيعود غريباً كما بدأ، فطوبى للغريباء"، ئیدی له‌ هه‌ندیکیاندا پارچه‌یه‌ک یان دوو برېگه‌ی زیاتریشی له‌گه‌لدايه‌ که‌ ده‌لێت: "الذين يصلحون عند فساد الناس"، نه‌وانه‌ی کاتیک خه‌لکی خه‌ریکی فه‌سادن، نه‌مان چاکه‌ ده‌که‌ن، نه‌مه‌یش وای کردووه‌ که‌ په‌له‌که‌ی زۆر به‌رز بێت و هه‌ندیکی له‌ فه‌رمووده‌زانان بیگه‌یه‌ننه‌ ناستی ته‌واتور. وه‌رگیر.

دهسته واژه‌ی 'نامو' یه، ده‌مباته‌وه بیرری لیکولینه‌وه‌که‌ی پروفیسور 'سمیل' که له‌مه‌ر واژه‌ی 'غهریب' نه‌نجامی دابوو. ئیسلام له سهره‌تای سهره‌هلدانیدا به‌وه تۆمه‌تبار کرا، که بزوتنه‌وه‌یه‌کی نامۆی ده‌ره‌کیه، پاشان نه‌بوزه‌ر بانگه‌وازه ئیشتیراکیه‌که‌ی بلاو کرده‌وه، دیسانه‌وه تۆمه‌تباریان کرد به بانگه‌وازاکاری بنه‌مای نامۆ، خۆیشیان ناونا که‌سه نامۆکه. هر له راستیشدا نه‌بوزه‌ر که‌سایه‌تییه‌کی نامۆی هه‌بوو، په‌یامبه‌ر ده‌رحق به‌وی، ده‌یگوت: ((په‌حمه‌تی په‌روه‌رین له نه‌بوزه‌ر بیت، به‌ته‌نیا ده‌روات، به‌ته‌نیا ده‌مریت و زیندوویش ده‌کریته‌وه.))^{۱۵۸}

ئه‌وه‌ی جینگه‌ی تیرامانه، نه‌بوزه‌ر، تاکه‌ بیاباننشین بووه‌ به‌ر له‌ کۆچ ئیمان به‌یتیت، ئه‌وه‌ ده‌مه‌ی که‌ په‌یامبه‌ر بیتیز و بی ده‌سه‌لات بوو ئه‌و برۆای پی هینا. بیاباننشین سروشتیان وایه، شوین که‌سی بی ده‌سه‌لات ناکه‌ون، ناچه‌ ناو ئاینیکی لاوازه‌وه، ئه‌وان چه‌زبان له‌ هیزه، به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک بیزبان له‌ بیده‌سه‌لات دیته‌وه. هر بۆیه‌ ده‌بینرا چۆن مه‌سخه‌ریان به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌کرد له‌ کاتی بیتواناییدا، به‌لام هر که‌ ده‌سه‌لاتی په‌یدا کرد، پۆل پۆل و چین چین، هر خه‌لک بوو خۆی ده‌کر به‌ناو ئاینه‌که‌یدا. ئه‌مه‌یش شایه‌نی بیرلیک‌کردنه‌وه‌یه، تاکه‌ بیاباننشینیک، له‌ یاسا به‌ده‌ر بیت و ریزپه‌ر بکات، ئه‌و تاکه‌ که‌سه‌یش نه‌بوزه‌ری هاو‌پیمان بوو. ته‌نانه‌ت ئه‌و برۆای به‌ موحه‌مه‌د هینا به‌ر له‌وه‌یشی ببیتیت. ئه‌و له‌به‌ر ئه‌م کاره‌ی، له‌ لایه‌ن هۆزه‌که‌یه‌وه

^{۱۵۸} - عبدالحمید السحار، أبوذر الغفاری، ص ۱۵۸ - ۱۶۰. ئه‌م فهرمووده‌یه لای حافز ئیبن چه‌هر زه‌عیفه "الإصابه (۱۲۹/۷)" هه‌رچه‌نده‌ لای زۆریکی دیکه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ په‌سه‌نده، که‌ دواینیان ئه‌لبانییه، به‌لام له‌ ریزبه‌ندی راوییه‌کانیدا که‌سیک هه‌یه‌ به‌ ناوی "بریده بن سفیان" که‌ بوخاری ده‌لّیت: قسه‌ی له‌سه‌ره و داره‌قوتنی ده‌لّیت: مه‌تروکه و نه‌سائیش ده‌لّیت: له‌ مه‌سه‌له‌ی فهرمووده‌دا ئه‌م که‌سه‌ لاوازه. (وه‌رگێڕ)

کالته په کی زوری پې کړا. عه بدووللای کوږی سامت ده گټرپته وه، که نه بوزه پټی کوتووه: ((برازاکه م، من به سې سال بهر له بینینی پښه مېر، دهستم به نویژ کردبو))، عه بدوللا دهلی لیم پرسې، ږووت له کوټی دهکرد بڼ نویژ؟ نه ویش وهلامی دابوویه وه: نه و شویتنه ی که خدا پښوینتی بڼ کردبووم.

نه بوزه هر له په یامبه ران دهچوو، له وانه یشه په یامبه ر بووینت به لام به شتویه کی جیاواز، نه و پیاوه ی بهر له هه موو بیابان نشینان ږووی له خدا کردووه، پاشانیش پښ هه موویان که وتبوو به شوړش دژی موتره فه کان. نه بوزه موتره فه کان -خوشرابویره کان- سی به وه تومه تبار دهکرد، که نه وان دهلین: ((دهسته کانی خدا قوچاوه و خدا هه ژاره و ټیمه دهوله مهند))، ټیدی نه و لومه ی کردن و کوتی: نه گهر نه وه قسه ی ټیوه نییه، دهی فهرموون له وه بیه خشن به هه ژاران که خدا پټی داوڼ. عوسمان زور به توندی لیتی تووپه بوو، به وانه ی دهوړوبه ری کوت: ((یان نه وه تا لیتی ددهم، یان دهیکوژم، نه و له گړی مسولمانان خوی تهره کردووه، یان نه وه تا له م زهوی و ناوه دووری دهخه مه وه)). عه لیش پټی کوت: ((من قسه ی کابرای نالی فیرعه و نت پې دهلیم، نه گهر درق دهکات، دروکه ی دهکه ویته وه به ملی خویدا، خو نه گهریش راست دهکات، نه و شتیکیش بهر ټیوه دهکه ویت، بیگومان خودایش پښمایي که سانی موسریف و دروزن ناکات))، عوسمان له م قسه یه ی علی دلگران بوو، به وهیش تومه تباری کرد، که نه وه نه وه نه بوزه هر هان ددهات بڼ مه بهستی تاییه تی خوی)). له کوتاییدا عوسمان نارامی له بهر برپا، نه بوزه پی له مهمله که ت دوورخسته وه بڼ ږه بزه، فرمانیشتی ده رکرد که کهس مالاوایی لی نه کات. وهک ده رده که ویت، علی گویی له م قسه یه نه بووینت، یان له وانه یشه گویی لیبووینت و پشتگوینی خستبیت، بویه خوی و دوو

کوپره‌کە‌ی (حە‌سە‌ن و حوسە‌ین)، عە‌قیلی برای و برازاکە‌ی، عە‌بدوللای کوپری جە‌غفەر خواحافیزیان لی کرد، بە‌ هاوڕێیە‌تی یە‌ک کە‌سی دیکە‌یش، ئە‌ویش هەر وەک ئە‌بوزەر نامۆ بوو، ئە‌وکە‌سە‌یش عە‌ممار بوو، عە‌مماری کوپری یاسر^{۱۰۹}. دە‌لێن: عوسمان لە‌ عە‌ممار زیز بووبوو، لە‌بەر ئە‌وە‌ی چووبوو بۆ‌ مالاوایی ئە‌بوزەر، بۆ‌یە عە‌یش هاتبوو لۆ‌مە‌ی عوسمانی کرد لە‌سەر کارە‌کە‌ی، عوسمان ئە‌ویشی بە‌ دوورخستە‌وه‌ ترساند. لە‌م کاتە‌دا کۆ‌مە‌لیک لە‌ هاوە‌لان هاتن و بە‌ عوسمانیان گوت: "تۆ‌ کە‌ لە‌ کە‌سیک زوویر دە‌بییت، دووری دە‌خە‌یتە‌وه‌، بە‌لام بارودۆخ ئاوا ناپواتە‌ سەر"، ئیدی عوسمان دە‌ستی هە‌لگرت لە‌ دوورخستە‌وه‌ی عە‌لی و عە‌ممار^{۱۱۰}.

ئە‌م بابە‌تە‌ی ئە‌بوزەر، وەک ئە‌و دە‌نکە‌شقارتە‌یە‌ بوو، کە‌ ئاگرە‌کە‌ی هە‌لگیرساند، ئە‌و ئاگرە‌ی عومەر دە‌ترسا لە‌ سە‌ردە‌می ئە‌و هە‌لگیرسیت، بۆ‌یە هەرچە‌ندی پێ‌ دە‌کرا، موارعات و مودارای بارودۆخە‌کە‌ی دە‌کرد. عومەر هە‌والی هە‌لگیرسانی ئاگریکی نزیک مە‌ودای دابوو، خۆ‌ ئە‌گەر عومەر بمایە‌ تا ئە‌و کاتە‌، ئە‌وا پە‌نکە‌ شتانیکی زۆ‌رمان لی ببینیایە‌ بۆ‌ کێ‌کردنە‌وه‌ و ساردکردنە‌وه‌ی ئە‌و ئاگری فیتنە‌یە‌، یان دل‌راگرتنی خە‌لکە‌کە‌ بە‌ پێ‌ی توانا بە‌ شتێ‌وە‌یک ئاشتیانە‌. لە‌وانە‌ی عوسمان هێ‌ندە‌ حە‌کیم و دانا نە‌بوو بیست توانی بیستی شتیک لە‌م بابە‌تە‌ ئە‌نجام بدات، عوسمان کە‌سیکی نە‌رمونیان و بە‌ بە‌زە‌یی بوو، زۆ‌ر لای کە‌سوکارە‌کە‌ی خۆ‌ی خۆ‌شە‌ویست بوو. ئە‌م تایبە‌تمە‌ندیانە‌ بۆ‌ پیاویک لە‌ناو مال و مندالی خۆ‌یدا شتیکی زۆ‌ر باشە‌، بە‌لام بۆ‌ پیاویک کە‌ چارۆ‌کە‌ی کە‌شتی بە‌ دە‌ستە‌وه‌ بیست، لە‌ دە‌ریای پەر مە‌وج و شە‌پۆ‌لدا، ناگونجیت.

^{۱۰۹} - عبدالحمید السحار، أهل البيت، ص ۶۸

^{۱۱۰} - تە‌ها حوسە‌ین، المصدر السابق، ج ۱، ص ۱۶۵.

وهك ئه‌وه‌ی دكتور ته‌ها حوسه‌ین ئاماژه‌ی پی ده‌كات، له سه‌رده‌می عوسماندا، كۆمه‌لیك خاوه‌ن مولکی زه‌لام زه‌لام و زه‌خم به‌دیار كه‌وتن، به‌ بۆنه‌ی ئه‌مه‌یشه‌وه‌ ره‌شه‌ خه‌لكیكی زۆر بینه‌ش كران. ئه‌مه‌یش كارێك بوو، ته‌ژی له‌ ترسناکی، وه‌ك ئه‌وه‌ی به‌رمیله‌ بارووتیك له‌ په‌نا پشكویه‌كه‌وه‌ دابنیت، به‌ تایبه‌تی ئه‌گه‌ر له‌و نیه‌نده‌شیدا واعیزکی ئاوا جه‌ربه‌زه‌ی وه‌ك ئه‌بوزه‌ر بیت و بچیت، كه‌ بانگه‌وازی یه‌كسانی و دادپه‌روه‌ری بكات.

*** **

میژوونووسان ئۆبالی ئه‌م فیتنه‌یه‌ ده‌هاونه‌ ئه‌ستۆی "عه‌بدوللای كورپی سه‌به‌ئ"، ئه‌و یه‌هوودییه‌ی كه‌ هاته‌ ناو ئیسلامه‌وه‌ بۆ فیل و ته‌له‌كه‌. له‌ باره‌ی "عه‌بدوللای كورپی سه‌به‌ئ"ه‌وه‌ ده‌لین: ئه‌و چاوی به‌و گه‌شه‌سەندنه‌ی ئیسلام هه‌له‌ده‌هات، بۆیه‌ بریاری دا بیت و له‌ بنی ده‌ره‌ینیت و بیته‌پینیت به‌ سه‌ری خاوه‌نه‌كانیدا، ئه‌و له‌عه‌تلیكراوه‌ له‌ كاره‌كه‌شیدا سه‌ركه‌وتنی به‌ده‌ست هینا، سه‌ركه‌وتنیکی بیۆینه. له‌ راستیدا، خاوه‌ن سامانه‌ زه‌خمه‌كان، ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌ورانی عوسماندا پینگه‌یش‌ت‌بوون، هه‌ستاتان به‌ له‌ئه‌ستۆنای هه‌موو ئه‌م له‌به‌ریه‌كه‌ه‌لوه‌شانانه‌ی كۆمه‌لگه‌، باسكردنی سه‌روه‌ت و سامانی ئه‌مان له‌ناو خه‌لكیدا، سا به‌لكوو له‌م رینگه‌یه‌وه‌ ئه‌و هیرشانه‌ی كه‌ له‌سه‌ریانه‌ دامركیته‌وه‌.

ئو كارانه‌ی كه‌ دراونه‌ته‌ پال "عه‌بدوللای كورپی سه‌به‌ئ"، هه‌چ كه‌سیك ناتوانیت ئه‌نجامیان بدات، مه‌گه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ زۆر عه‌بقه‌ری، یان ساحیر و خه‌وینه‌ری موگاتیه‌سی بیت، ئه‌گینا كه‌س له‌ ئه‌ستۆی

هه‌لناگریت. ده‌بیټ ئه‌و خاوه‌ن چاویکی موگناتیسسی به‌ردشکین بیټ، یان ئه‌وه‌نده هیزى ده‌روونی بلند بیټ، خه‌لکی هه‌مووی له‌ به‌رانبه‌ری بینه‌ مه‌ر و خیرا جیگه‌وتی قسه‌کانی له‌سه‌ریان ده‌رکه‌ویت به‌بی ئه‌وه‌ی خۆیان به‌ خۆیان بزائن. له‌ راستیدا ئه‌گه‌ر که‌سیکی له‌م جو‌ره له‌ سه‌رده‌می عوسماندا ده‌رکه‌وتایه، ئه‌وا هه‌رچۆنیک با، شتی‌کمان له‌ باره‌یه‌وه هه‌ر ده‌ست ده‌که‌وت، به‌لام ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رسوو‌رمانه، ئیمه‌ هیچ شتی‌کمان ده‌ست ناکه‌ویت له‌و کتینه‌ دایکانه‌ی (سه‌ره‌کی) که‌ باسی سه‌رده‌می عوسمان ده‌که‌ن. هیچ یه‌کی‌ک له‌ میژوونووسان باسی ئه‌م کابرایه‌یان نه‌کردووه، ته‌به‌ری نه‌بیټ، ئه‌ویش له‌ ته‌نها پریوایه‌تیکدا باسی کردووه، پریوایه‌ته‌که‌ی 'سه‌یفی کو‌پی عومه‌ر'. وابزانم میژوونووسانی دواتر، هه‌موویان له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌م تاکه‌ پریوایه‌ته‌ ئه‌و شاره‌ له‌ پریوایه‌تیان داهیناوه و دروست کردووه، بۆ مه‌به‌ست و مه‌رامه‌ مه‌زه‌به‌یه‌کان به‌کاریان هیناوه. ئه‌وه‌ی که‌ زیاتر بنیاده‌م تووشی واقو‌رمان ده‌کات، کو‌ی مه‌زه‌به‌ ئیسلامیه‌کان کو‌ن له‌سه‌ر ئه‌م چیرۆکانه‌ی 'عه‌بدوللای کو‌پی سه‌به‌ئ' و، ئایدیا و بیرو‌که‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بنیات ده‌نن. من له‌ هیچ شوینیکی میژوودا، چیرۆکیم نه‌بینیوه هینده‌ی ئه‌م چیرۆکه‌ سه‌خیف و سووکه‌، ده‌ماو‌ده‌م و پشتاو‌پشت گن‌درا‌بیته‌وه. له‌وانه‌یه‌ هو‌کاره‌که‌ی ئه‌وه‌ بیټ، ئه‌م چیرۆکه‌ له‌گه‌ل مه‌به‌ستی هه‌موو مه‌زه‌به‌کاندا یه‌ک بگریته‌وه و له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ خزمه‌تیان بکات بۆیه‌ ئاوا په‌واجداره‌.

په‌حمه‌تی خدا له‌و بلیمه‌ته‌ی ئه‌م چیرۆکه‌ی داهینا، به‌راستی شتیکی داهیناوه له‌ ته‌پ‌ل و زوو‌رنا سوودی که‌متر نییه‌ بۆ خه‌لکی، هه‌موو چینه‌کان دل‌خو‌شیی خۆیانی پ‌ی ده‌ده‌نه‌وه، چ دل‌شاد و چ دل‌ته‌نگ، چ فه‌قی‌ر و چ زه‌نگین، هه‌موو له‌به‌ری ده‌حه‌سیته‌وه. شیعه‌ باسی 'عه‌بدوللای کو‌پی سه‌به‌ئ' به‌ خراپه‌ ده‌که‌ن، تانه‌ له‌ په‌وشتی ده‌ده‌ن،

لهولاشهوه دلی پی خوش دهکن، چونکه زیاد له پتویست سهنا و وهسفی عهلی کردبوو، تهنانت له کوتاییهکاندا به خودای زانیوو، لهوانهیه لهم پروانگهیهوه تۆمهتی پوچوونی زور له خۆشهویستی عهلی لهسهر خۆیان لابهرن. ئهوان دهلین، عهلی، هاوپرکیانی 'عهبدوللای کوپی سهبهئنی سووتاند و خۆیشی شاربهدهری مهداثین کرد. ئیدی شیعه بهم بهرده دوو نیشانهیان شکاندوو، یهکیکیان پاکانهیان دهسکهوتوو تا پوچن له خۆشوویستی ئیمامهکهیاند، دووهمیشیان ئهوهیه که خۆیانیان بتهبری کردوو له 'سهبهئیهکان' خوا بهر نهفرهتیا بخت.

هرچی ئههلی سوننهیشه، ئهمانیش سوودی باشیان له چیرۆکهکانی 'عهبدوللای کوپی سهبهئ' وهرگرتوو. ئهوان سهحابهکانیان ههموو خۆش دهویت، هیچ جیاوازییهک نییه له نیوان ئهوهی بهر له فتح ئیمانی هیناوه و ئهوهی دواى فتح، ئهوان مهروان و مهعاویهیشیان خۆش دهویت، عهلی و ئهبوزهریان خۆش دهویت. ئهوان هر یهکیکیان خۆش دهویت که ئهگەر بۆ یهک پوژیش بووبیته ههمنشین پینغهمهبری خودا. له بروای ئههلی سوننهدا ههموو ئهمانه ههلبژێردراو و باشتیرینهکانن، رضی الله عنهم و رضوا عنه. لیرهدا تووشی گرفتیکى گهوره دهبنهوه، ئهویش: ئهم هاوهلانه جهنگ و ههرا و جوتیان به یهکتر داوه، ههندیکیان ههندیکیان کافر کردوو، چون دهکریت باشتیرین و ههلبژێردراوترین ئاوهها بهربینه یهک و بههنگن؟ ئههلی سوننه دهلین: ههموو هۆکاری ئهم جهنگ و ههرايه 'عهبدوللای کوپی سهبهئ' بووه، ههرا ئهو بوو ئاگری شۆرشى دژی عوسمان ههلاپرساند، هاوهلانی دا به تهنگه یهکتریدا، بهبێ ئهوهی به خۆیان بزائن، ئهو بوو پیکهوتنهکهی تیک دا، ئهو کاتهی خهریک بوو به تهواوی پیک بکهون. ههرا بۆیه دهبینن، 'عهبدوللای کوپی

سه به ژ تاوانی ئو عالهمه ی هه موو دراوه به شاندا، به خوا ئه گهر
 ئه م که سایه تییه راسته قینه بوایه، ئه وا گله یی ده کرد له و هه موو
 تاوانه ی که خراوه ته ئه ستوی و ده گریا، که ئه م ئاگای له هیچ نییه و
 ئاوا تۆمه تیان داوه ته پالی. بارودۆخه که وهک ئو په نده ی لیهاتوووه که
 ده لیت: گۆزه ی شکاو، هه موو به ردی تی ده گرن.

*** **

وهک ئاماژهمان پی دا، هه موو راچه نینیکی تازە، به وه تۆمه تبار
 ده کریت، که دهستی زه ندیقه کان و بیگانه ی له پشته وهیه. خو
 ئه گهریش سه ر بگریت و ده سه لاتی بکه ویته ده ست، ئه وا ده بیته
 ئه سلی دین و به شیک له و میراته موقه ده سه. ئه گهر ئو بزوو تنه وه
 نیشتر اکییه ی که ئه بوزه ر بانگه شه ی بۆ ده کرد، سه ر بکه وتایه، ئه وا
 ئه م پیاوه ده بووه که سایه تییه کی زۆر زۆر به ناوبانگ و گرنگی
 میژووی ئیسلام. میژوونوو سانش وهک که سایه تییه کی "بیرتیژی دانا
 له قه له میان ده دا. به لام بزوو تنه وه که ی فه شه لی هینا، بۆیه لای
 زۆریک به "هه وه سباز"، بیئاگا" و "دهستی بیگانه" ناسیترا.

ئه بوزه ر به دوور خراوه یی و بیکه سی وه فاتی کرد، یادی له دلی
 که سدا نه مایه وه بیجگه له عه لی و عه مار و چه ند دانه یه کی تر. خو
 ئه گهر بیتوو سه ربکه وتایه، ئه وا ئه مرۆ له وانه یه به غدا دیان به ناوی
 "شاری ئه بوزه ر" هه وه له جیاتی "شاری په شید" بانگ کردایه. ئه مه
 سروشتی دنیا یه، ئه وه ی که عه لی کوپی ئه بوتالیب باسی کردوو به:
 ((ئه گهر دنیا پرووی له یه کێک کرد، ئه وا فه زیله تی خه لکی تریش
 ده دن به ئه م، خو ئه گهر بیتوو پشت له یه کێکیش هه لکات، ئه وا

جوانیهه کانی خۆیشی پێ رهوا نابینیت.))^{۱۶۱}

داخی گرانم، خه لکانیک ده بینین له بیریار، فه یله سووف و حه کیم، له گه له دنیایدا ده پۆن و هه مان حوكم ده ده ن که دنیا ده یدات له باره ی خه لکه وه. له وانه یه سووتفه که سیک بلند بکاته وه، ئیدی هه رچی جوانی و چاکه و فه زیله ته ده دریته پالی، هۆکاری سه رکه وته که یشی ده ده نه پال زه ینی پۆشن و عه قلی به که مالی. ئه گه ر سه یری بارو دۆخه که بکه ین، جاری وا هه یه که سیک به خت یا وه ریتی و له جه نگی کدا سه رکه وتوو ده بیت، یان دوژمنه که ی ده مریت و ئه م به سه ریدا زال ده بیت، ئیدی هه موو به دره وشتییه کانی ده بنه چاکه و باشه و له مه جلیسان باس هه ر ده بیته باسی ئه و. به پێچه وانه یشه وه جاری وا هه یه، بنیاده میکی پاسبان و بلیمه ت له کاری کدا سه رکه وتوو نابیت، ئیدی خه لکی زه ره بین ده خه نه سه ر عه یبه کانی و ئوبالی فه شه له که یشی ده خه نه نیه تخرابی و بیرکۆلی خۆیه وه. پێیشی ده لێن: به کریگه راویکی بیگانه کان بووه و ئیستا ئیشیان پێی نه ماوه. بۆ نموونه خۆیته ر ته ماشای جوولانه وه ی عه باسییه کان بکات، فارس هه ستان به کاره که دژی عه ره ب، له کاره که یشدا سه رکه وتنیکی باشیان به ده ست هێنا، که چی دوا یی میژوو ده لێت: ئه م شوڤشه که وره به نرخه، ئه نجام درا تا شکۆی ئاین بکه ڕیته وه جیگای خۆی و سوخته تی په یامبه ریش زیندوو بکریته وه. با ئیمه گریمانه ی ئه وه بکه ین که ئه م شوڤشه ی فارس پێی هه ستا، سه ری نه گرتبا، هه ر خۆیشی زۆری نه مابوو که مه پوانی گویند ریژ سه رکه ویت به سه ر سوپای به نی عه بباسدا و هه ر له جیدا یه که م ده ردوو، بزووتنه وه که ی له ریشه هه لکیشایه. ئه گه ر ئه مه پوی بدایه، ئه و کاته میژوونووسان ده یانگوت: ئه مه بزووتنه وه یه کی مه جوسییا نه بوو، ده یویست فرسه ت

^{۱۶۱} - محمد عبده، نهج البلاغه، ج ۳، ص ۱۵۳.

له ئیسلام بهینیت. پاش ئه مه‌یش چه‌نده‌ها بزووتنه‌وه‌ی دیکه‌ی فارس
سه‌ری هه‌لدا و عه‌باسیه‌کانیان هه‌ر له جیدا هه‌موویان له‌ناو برد، ئه‌م
بزووتنه‌وانه‌ی دیکه‌یش میژوو وه‌ک زیندووکه‌ره‌وه‌ی مه‌جوسیه‌ت
ناوی لینان که هاتبن بۆ ته‌لکیشانی په‌لوپۆی ئیسلام.

له میژووی هاوچه‌رخیشدا تۆمه‌تگه‌لیکی زۆر ئاراسته‌ی هه‌موو
رېفۆرمخواز و شوێشگیره‌کان ده‌کریت. زۆر دوور نیه‌ لیمانه‌وه‌ ئه‌و
پۆژه‌ی که عه‌ره‌ب له به‌رانبه‌ر خاقانی کوپی خاقان سولتانی
مسولمان-ه‌وه به‌رزه‌پێ هه‌ستانه‌وه سه‌رپێ، داوای مافی خۆیانیان
کرد، ئیدی عه‌ره‌ب تۆمه‌تبار کرا به‌وه‌ی که بانگه‌شه‌ بۆ زهنده‌قه و
"غه‌ربزه‌ده‌یی" ده‌کات و ده‌یانه‌وێت له‌ژێر سایه‌ی خه‌لیفه‌ی خودا
له‌سه‌ر زه‌وی بیته‌ ده‌ره‌وه. ئه‌و ده‌مه‌یشی کۆربه‌ندی عه‌ره‌بی له‌ سالی
١٩١٣ له‌ پاریس گری درا، عوسمانیه‌یه‌کان گوتیان، ئه‌و کۆنگره‌یه
کۆنگره‌ی سیخوڕ و وه‌کیله‌کانی پۆژئاویه، ئیدی ئه‌م قسانه‌ بوونه
ه‌وی له‌ دایکبوونی ئه‌م به‌یتانه‌ی خودا لێی خوشبیت، شاعیری عێراقی
"الرصاصی"، که هیشتايش له‌ناو ده‌روونی کتێبه‌کاندا پارێزراوه^{١٦٢}.

إذ راح يستجد الافرنج منتصفا

کانه حمل يستجد الدنيا

لو کان فی غیر باریس تالبهم

ما کنت أحسبهم قوما مناکبیا

^{١٦٢} - دیوان الرصاصی، قصیده ((ماهکذا)).

مەعرووف پەسافی، گلهیی ئاڤاستەیی عەرەبە نەتەوہییەکانی ئەو سەرەدەمە دەکات کە لە فەرەنگەکانەوہ ئیلهام وەرەگرن، ئەم تۆمەتەیش تۆمەتییکی باوی سەرزاران بوو لەو سەرەدەمدا لە ھەموو ناوچەکانی قەلەمپەویی عوسمانیدا.

لە کۆتاییشدا دەوڵەتەکیان لەناوچوو، سولتانی مسولمانانیش بە پەحمەتی خودا چوو، ھەموو سیخوڕەکانیش بوونە پالەوان، لەسەر کورسی دەسەلات داسەکنان. خۆ ئەگەر ئەم دەوڵەتە پڕشکۆیە سەرکەوتایە، ئەوا مەعرووف پەسافی دەبوو شاعیری ئیسلام و باجی ڕیز و شکۆمەندیان دەکردە مل و سەر سینەیی، جاسوس و غەربزەدەکانیش بۆ گۆڕ و دۆزەخی ھەتاھەتایی. ئیستایش کە سەرکەوتن دەستی ئەوانە کەوت کە داوای مافی خۆیانیان دەکرد، وا خەریکن مافی دەوروپشتەکان فەرھوود دەکەن. ئائەمەییە دەور و زەمانە، سەر کورسی دینیتە خوارەوہ و ئەوہیشی دوینی لەسەر زەوی دەخەوت، ئیستا لە تەلاری بلند بلندا دەیگوزەرینیت.

شۆڤرەشگیرەکان ھەموو بوونە مافیا و شەقوەشین، ئیستا پەشورپووت دین و داوای مافی خۆیان لەمان دەکەن.

عەبدوللای کوپی سەبەئ لە ھەموو سات و شوێنیکدا ھەیە، ھەموو شۆڤرەشیکێ نوێ، لەوانەیە ئیبن سەبەئیکێ لە پشتمەوہ بیت، ئەگەر شۆڤرەشە کە سەرکەوت، ناوی ئیبن سەبەئ نامینیت، ئەگەریش فەشەلی ھیتا، ئەوا ھەموو نەھامەتیە کە خول خول دیتەوہ سەر سەری ئیبن سەبەئ ئەم ئیبن سەبەئە داناسەکنی، ئۆقرە ناگریت، لە ھەموو سەرە ڕینگایە کدا کەمینی داناو، تا ئەو چرکەساتەیی ستم بوونی ھەبیت، ئەگەر بوونی ھەریەکەمان بە سەبەئ، ئەگەر یەکێ بەرزە، پەنام بە پەرورینم دەگرم لەم کارە.

به‌شی شه‌شهم

قورپه‌یش

له به‌شی پیشوودا باسی شه‌مان کرد، واعیزه‌کان له‌وه پاهاتون که پیاوه‌کانی میژوو بکن به دوو به‌روهه، به‌ره‌ی چاک و به‌ره‌ی خراپ، له‌مه‌یشه‌وه هرچی پۆخله‌واته ده‌یده‌ن به سه‌روگویناکی خراپه‌کاندا، گشت فەزێله‌ت و جوانی و جوامی‌رییه بۆ چاکه‌کان. بۆیه ده‌که‌ونه مله‌جه‌پێ، شه‌گه‌ر هاتوو خه‌به‌ریکت بۆ هه‌ینان، دژی شه‌م پێسایه بیت که دایان پشته‌وه، که‌سی چاکه‌خوازی ناو میژوو، تا شه‌و پۆژه‌ی فوو به شاخه‌ بزنه‌که‌دا ده‌کریت، له چاکه‌خوازی خۆی ناکه‌ویت. ئیدی خراپه‌کاریش له سه‌ر تا خواری کاره‌کانی، هه‌موو چه‌وتی و لاساری و ده‌به‌نگیه.

شه‌م پۆلینکردنه دوانه‌یه‌یه (التصنيف الثنائي)، پۆلینکردنکی ناواقعییه، چونکه له بنه‌رتدا بنیاده‌م هه‌راوه‌یه‌که له چاکه و خراپه، هه‌یج که‌سیک بیه‌ش نییه له کاری چاک و کاری خراپ، جیاوازی نیوان که‌سه‌کانیش له‌م بابه‌رتدا پێژه‌یه‌یه، واته جیاوازییه‌که له پله‌دایه، نه‌ک له جۆردا. شه‌و که‌سه‌ی له هه‌موو عه‌بیبتک دووره، شه‌وه فریشه‌یه، نه‌ک بنیاده‌م... هه‌ر که‌سینکیش هه‌ندیک له خه‌لکی بکات به فریشه‌ لیمان، شه‌وه یان فیلکه‌ره، یان فیللینکراو.

چاکه و خراپه، دوو ده‌سته‌واژه‌ی ئیعتیبارین، هه‌ر که‌سه و له‌ژیر

چاویلکه‌ی خویه‌وه ته‌ماشایان ده‌کات و به‌و پیوه‌رانه‌یش ده‌یان پیوتیت که راهاتووه و گه‌وره بووه له‌سه‌ریان. تیبنی ئه‌وه بکه، هه‌موو که‌س وا ده‌زانیت خوی له‌وانی دیکه نزیک‌تره له‌حق و راستیه‌وه. مقومقوی نیوان خه‌لکی، له‌سه‌ر خیر و شه‌ر نییه، وه‌ک ئه‌وه‌ی واعیزه‌کان گومانیان بوی چووه، به‌لکوو هه‌ردوو لا جه‌نگیانه له‌سه‌ر خیر، به‌لام به‌دوو ئیعتیباری جیاواز، دوو دیدگای جیاواز بۆ خیر^{۱۶۳}. هه‌ر لایه‌ک، شته‌کانی خوی به‌خیر ده‌زانیت و ئاماده‌یشه له‌پیناویدا شه‌هید بیت و خوینی برژیت.

ئه‌وه‌ی جی دلته‌نگییه، میژوونووسه‌کانیشمان، هه‌ر وه‌ک واعیزه‌کان، هاتوون و کۆمه‌لگه‌یان پۆلین کردووه بۆ ئه‌م دوو پۆله. ئیدی کاتیک لیکۆلینه‌وه بۆ پیاوانی میژوو ده‌که‌ن، دین و لایه‌ک ده‌که‌نه که‌سی ماقوول و لایه‌که‌ی تریش به‌شه‌خۆره. لیره‌یشه‌وه هه‌موو تاییه‌تمه‌ندییه جوانه‌کان ده‌به‌خشنه باشه‌کان و سیفته ناشیرینه‌کانیش به‌دیاری ده‌ده‌ن به‌نیوچه‌وانی خراپه‌کاندا. خو ئه‌گه‌ر یه‌کێکیان هه‌والێکی نه‌گونجاو ده‌رحه‌ق به‌چاکه‌کاریک بیستیت، خیرا سه‌ره‌له‌به‌ری هه‌واله‌که به‌درۆ ده‌خاته‌وه، ئینکاری بوونی شتی له‌و بابته‌ده‌کات. لیره‌وه، ئاوه‌زی میژوونووسان وه‌ک بیژنگیکی لی دیت، ئه‌وه‌ی که به‌هه‌وای خویان بخوات، وه‌ری ده‌گرن و ئه‌وه‌یشی به‌که‌یفی خویان نه‌بیت، تانه له‌راستیتیه‌که‌ی ده‌ده‌ن.

ئه‌گه‌ر بیت و ته‌ماشای میژووی ئیسلامی بکه‌یت، ده‌بینیت، هه‌ر تایه‌فه‌یه‌ک میژوویه‌کی تاییه‌تی خوی هه‌یه، جودا له‌هی ئه‌وانی دیکه. هه‌ر گرۆهه و کۆمه‌لێک پنه‌ور و پنه‌ودانگی هه‌یه، که له‌بروا ئاینیه‌که‌یه‌وه هه‌لی هینجاوه. ئیدی لیره‌وه هه‌موو پروداوه‌کانی میژوو، پیاوه‌کانی میژوو، به‌م پیوه‌رانه‌ی خوی ده‌پیوتیت. ئه‌وه‌یشی

له گهل ئه م پتودانگانه دا يهك نه گريته وه، بئ سئ و دوو، ده دريت به ديواردا.

له بهشى رابردودا ئه وه مان باس كرد كه، هاوريكاني پئغه مبه ريش وهك هه موو كه سيكي ديكه، بنياده م بوون، بيريان لاي خويان و بهرژه وه ندى خويان هه بووه، به ها كومه لايه تيبه كان و گري دهروونيه كان، هه ردووكيان جيكه وتيان له سهر رهفتار و سلوكيان هه بووه. خو ئه وان فريشته نه بوون تا دوور بن له تاوان و هه له. به لام ميژوونووسان خوا عه فوويان بكات، كاريكيان كرد له ژيان نامه كانيان، كه عيب هه لئه گريت، هه ر هه واليكيان له باره وه باس كردبن، هينده يان به مديو و به وديودا هيناو، تا له كو تايدا كردوويانه به فه زيله ت و جواني بويان. ئيدي نه ياره كانيشيان پشكي باشي ئه م شه خه ل و په خه له ي ميژوويان بووه به نسيب، ئه وه ي كه تو له ناشيريني بيژراوى ده ببينيت، بووه ته قيسمه ت و نسيبيان لاي ميژوونووسان. ئه مانه لاي ئه وان هه ر ماده خامه كه يان شه په، بويه به هيچ كلوجيك خيري لئ وه ده ست ناخريت. بئ نمونه: ميژوونووسان هه رچيه ك عيبه داويانه ته پال ئه بوجه هل و وهك سرنجيش چون ئاو هه لده مژيت، ئاوا فه زيله ته كانيان لئ هه لگوشيو، دانه دانه يان لئ ته لكيشاو. كه چي له ولاوه دين و ئه و دوست و هاوه لانه ي كه له دوايين ساته كاندا شايه توومانيان هينا، له هه رچي ناپه سه نديه دووريان ده خه نه وه، بهرگي جواني و پاكيان ده كن به بالادا.

جياوازي نيوان ئه بوجه هل، بيچكه ئه بوجه هل له عاقله كاني قوپه يش،

له پرووی که سایه تیبه وه، جیاوازییه کی ئه وتۆ نه بوو، زۆر به یان هر خه ریکی چه وساندنه وهی بیده ره تانه کان و خۆفه رزکردن بوون. ئه وان له یهک تۆپه قوماش بوون، راسته له هه ندیک شتا جیاوازییان هه بوو، به لام جیاوازییه که له پله دا بوو، نهک له جۆردا. به خت یاوه ری ئه بوجه هل نه بوو، ئه و زوو له جهنگی به دردا و له پیزی موشریکه کاندای کۆژرا، به مهیش نه فرینی ئه به دی بۆ خۆی دهسته بهر کرد. خۆ ئه گه ر سوتفه یارمه تیده ری بویه و له و جهنگه به سه لامهت ده رچویه و له پوژی فته حی مه که که دا ئیمانی بهینایه، ئه و ده بووه کیباری هاوه لان و هه لگری ئالای شه کاوهی ئیسلام و دینی خودای سه ر ده خست. ئه م بابته په یوه ندی به سوتفه وه هیه، ئاگات لئییه سوتفه چی که مه یهک ده کات به داهاتوی بنیاده م؟ ئه مهیش شتی که هه موو پوژیک ده بینین و له بهر چاومان دایه.

به لام میژوونووسان به شیوه یه کی میسالی -ئایدیالی- ته ماشای شته که ده کهن، هیه دریز کراوه یه کی له واقیعه وه پی ناگات، واقیع پشتگیری ئه م جۆره بیرۆکانه ناگات. شتی وا نییه، پیاویک موحه مه ر (دخ) ببینیت و له سه ر دهستی شایه توومان ببینیت، ئیدی سروشتی له خراپه وه، به یهک چرکه ببینته نووریکی پرووت، پاش ئه وهی پیشتر تاریکییه کی مه حز بووه. ئی ئه مهیش شتی که ئیمه باش ده زانین له گه ل واقیع و حه قیقه ت و سروشتی مرویدای نایه ته وه. مرو به ته نیا به چوونه ناو ئاینیکه وه، یان ناو نووسین له باره گای حیزبیک گۆرانی به سه ردا نایهت، عه قیدهیش زۆر به که میی نه بیت، نابیته هۆی گۆرانکاری له ئاکاری بنیاده مدا. ئیمه ئیستا خه لکانیک ده بینین، که هه ریه که و پرووه و پرووگه یهک نوێژ ده کهن، به لام په وشت و ئاکاریان هه ر وهک خۆپانه.

میژوونووسان وا ده زانن مروقی کۆن، وهک مروقی هاوچه رخ

نه بووه، نه مېش هه له يه کي زهقه، مړوځ هه مړوځه، کون و نوږي بڼو نږيه، نه و په وشته ي که له خه لکي ئيمرويدا ده بښين، ده کړي هه له کونيشدا هه بوو بڼيت. زورنک له و پياوانه ي که شانه شاني نه بوچه هل، له ئيسلاميان دده، رنګرييان لي ده کرد و شوښکه وتووه کانينان دارکاري و فه لاقه ده کرد، له کوتاييه کاندا هاتنه ناو ئيسلام و بوونه باشترينه کان، خودايش ده رگاي په حمه تي خوږي بڼو ناوولا کردن و له جهنگه کاندا شوښني خوږيان گرت و جهنگان، له ديدگاي ميژوونو و سانه وه بونه که له پياواني ميژوو، شاپياواني ئيسلام، مه شخه لاني رنګه ي هيدايت و نور. خو نه گهر تيرنکي ويل بهاتايه و يه کيکياني کوناوهر بکردياه و له مهيداني شهردا دژي موحه مه د (دخ) بکوژرايه، ئيستا له ريزي نه فرينليکراوان بوو، شوښني جهه نده مي پر له ناگري به بليسه بوو.

يه کيک له هه له زهقه کان که دامه ني ميژوونو و ساني گرتووه، نه وه يه: نه مان وا ده زانن مسولمانه هه وه لينه کان له يه ک چرکه دا (له پردا)، له خراپيه وه گوږان بڼو چاکه، نه وان خوږيانينان له مه ر سروشتي بنياده مه وه له گيلي داوه. نه مه هه رگيز راست نږيه، مړو ته نها به گوږتي شايه توومان بڼيته فريشته، له کاتيکدا پښتر که سايه تڼيه کي خراپي هه بوو بڼيت. نه ي نه وه مه وو گري دهرووني و به ها کومه لايه تڼيانه چون ناوا له يه ک چرکه دا سفر ده بڼه وه و شتي جوان و زولال جيگه يان ده گريته وه؟ پڼغه مبهري خودا فهرموويه تي: ((الناس معادن، خيارهم في الجاهليه، خيارهم في الاسلام^{١٦٤} - مړو وه ک

^{١٦٤} - بروانه ابن خلدون، المقدمة، ص ٣٤. نه م فهرمووده يه له سه حيجي موسليما هه يه به ژماره ٢٦٣٨، به که ميک زياده وه، ((الناس معادن كمعادن الفضه والذهب. خيارهم في الجاهليه خيارهم في الإسلام إذا فقهوا. والارواح جنود مجنده. فما تعارف منها ائتلف. وما تنافر منها اختلف))

کانزایه، ئه وهی له جاهیلییدا باش بوو بیت، که هاته ناو ئیسلامیش هه
باش ده بیت-)). له وانه په یامبهه بهم قسه یه ی مه بهستی ئه وه بیت که،
خرابه کاری سته مکار، ته نها به هاتنه ناو ئیسلام، نابیته که سیک ی باشی
چاکی به سوود، ئه وه هه به سته مکاری ده مینیته وه، پاشان کاره
زشته کانی به نویژ و پژوو و ته سیحات داده پژو شیت.

*** ** *

پروفسور "غوین" له توژیینه وه که ی له مه پ ئاینی مه سیحی ده لیت:
(ئه وه ده مه ی که ئیمپراتور "قوسته نین" و شه قوه شین و ئاغا و
گه وره کان چوونه ناو ئاینی مه سیحیه وه، ئیدی خیری ئاینه که
به خشرا، پیش ئه مان، ئاینه که ئاینیکی شو پشگیزانه بوو، به
شو پشه کانی شی داوای دلوفانی و چاکه و ته قوای ده کرد، به لام هه
هینده ی ئه م ئاینه که وه ده سستی ئیمپراتور، ده ولت که وه
پشتیوانیلێکردنی، ئیدی له و دلوفانییه وه، بوویه سیسته میکی
خوینپژیی و سته م. کراسی خیر و ته قوا و ره حمه تی له به ردا دامالرا

دانتی، شاعیری به ناوبانگی ئیتالی، شیعریکی له باره ی ئه و
بارودوخه نووسیوه: به هاتنه ناو مه سیحیه تی تو، شه پ و خراپه ی
زور په یدا بوو، به لئ به بۆنه ی تو وه، مه سیحیه هه ولینه کان، هه موو
بوونه موتره ف و خوشرابویر.

ده توانین بلین ئه م قسه یه ی "غوین" له مه پ مه سیحیه ته وه کردوویه تی،
بۆ ئاینه که ی پیغه مبهه موحه مه دیش (دخ) راسته. به داخل بوونی
قوپه یش، ئه و هۆزه سووخۆره لاده ره، ئیسلامیان به ره و فه ساد و

خرابه و لادان برد. ئیسلام له سه ره تاوه، شوپشیکى هه ره مه زن بوو له دژى سته مکاره کانی ناو قورپه يش، ههروهک چۆن مه سیحیه ت شوپش بوو دژى سته مکاری قه یسه ره کان. هااته ناو ئیسلامی قورپه يش، له لایه که وه باش بوو، له لایه کیشه وه خراپ. له لایه که وه کردیه دهوله تیک که خه لکی ملی بۆ که چ بکات، به لام له و لاشه وه بوویه سیسته میکی سته مکاری و پرگارکردنی ناوچه کانی دیکه، که هیچ جیاوازییه کی نه بوو له گه ل کيسرا و قه یسه ردا.

قورپه يش هه تا هیزى تیدا بوو، له دژى موحه مه د جهنگا، شوینکه وتوو هکانیشی به سه ختی سزا دهدا. میژوونووسان ده لێن: ئه وان له دژى موحه مه د جهنگان، له بهر خاترى خودا کانیان، به لام له واقیعدا ئه وان له بهر بهرژه وهندی خویان جهنگان، له بهر پله و پایه ی کۆمه لایه تی و که رامه تی هۆزه که یان جهنگان. ئه وان وایانزانی ئه م ئاینه تازه یه، ده ست به سه ر که عبه و بازار و بازرگانییه کانیاندا ده گریت.

قورپه يش تا که هۆزى ناو عه ره ب بوو، که خه ریکی بازرگانی بوو، هه ر خۆی پێورپه سمى هه جى به پێوه ده برد، سه ره پرشتی بازاره ئه ده بی و بازرگانییه کانی ده کرد که له وه رزى هه جدا ساز ده کران. به مه يش سامانیکی فراوان و پله یه کی کۆمه لایه تی به رزى به ده ست هینابوو. زه مه خشه ربی ده لیت: ((قورپه يش دوو کاروانی ده ر ده کرد، له زستاندا کاروانیکیان به ره و یه مه ن، هاوینانیش ده چوونه شام، به دلی خویان ده یان خوارد و پاره یشیان پهیدا ده کرد، له گه شته کانیاندا یه ک خه م

چپیه نه یانبوو، له بهر نه وهی خه لکی حهره م بوون -مه که-
خزمه تکارانی بهیت بوون. هیچ تنگه ژه و پریگریه کیان لئ نه ده کړا،
نهمه له کاتیکدابوو، خه لکانی دیکه پروت ده کرانه وه و هیزشيان
ده کرایه سهر)). مانای نهمه ییش نه وه یه که پړوپړه سمی حج،
سهرچاوه یه کی شابووری باشی قورپه ییش بووه، که بووبوویه
سه نه دیک بؤ بهرده وامی بازرگانی له گهل هوزه کانی دیکه، نهمه بیچکه
له پیڼگی بهرزی کومه لایه تیش بویان.

نیدی له ناکاو پیڼغه مبه ریک هات و نهم خدا بهردینانه ی قورپه ییشی به
بیده سه لات له قه لم دا، بؤ نویژه کانیشی، پرووی له "بهیتو لموقه دیس"
کرد. بویه قورپه ییش ههستیان به قه له قبی پیڼگه و پیڼگی خویان کرد،
ننگر تا زووه نهم نه مامه له بن هه لنه کیشتن. بویه بهربوونه نیزه ی
بانگه شه کاره کی و شوینکه وتووه کانی له م پیناوه دا. به لام له کوتایدا
موحه مه د توانی قورپه ییش بهینینه ناو دینه کی خویه وه، له م کاره ییشدا
سی فاکتور هاوکاری بوون:

1 - پیڼغه مبه ر "پو وگه" له "بیت المقدس" نه وه، گواسته وه بؤ
که عبه. دواتریش شوینکه وتووه کانی هه لئا، پروو له وی بکن، به و
ناونیشانه ی نه وی مالی خودایه. نامانجی موحه مه د له م کاره ییدا به
ته نها، بریتی بوو له ته واکردنی بته کانی ناو که عبه، خودی که عبه ییش
له لای هر به پیروزی مایه وه.

2 - موحه مه د (دخ) پیڼگی دانا که شوینکه وته کانی به شمشیر
به رگری له ناینه که یان بکن، به م شهریه ته نوییه ییش توانی، به
ته وایی قورپه ییش دهسته پاچه و له په لوپز بخات. لیره ییشه وه که
هوزه کانی دیکه ییش نهمه یان بینی، هه موو پؤل پؤل ده هاتنه ناو
ناینه که وه.

3 - موحه مه د (دخ) دلی هموو سرکه وره کانی قورپه یشی راگیر کرد و نزیکی خوئی کردنه وه و ناوی لیتان (مولفه القلوب)، پاشان پله و پایهی پی دان و له دهستکه وتی جه نگیش، به باشی به شی ده دان.

هر نه و پروژه ی که فتحی مه ککه یان کرد، شه وه که ی پیغه مبه ر پویش و هموو بته کانی مه ککه ی شکاند، ئیدی که به یانی قورپه یش له خو و رابوون، دینیان واهموو بته کان له گه ل خاک و خولدا تیکه ل بوون، هیچ خه میکیان نه خوارد و خیرا چوپنه ناو ئاینی نویوه.

به راستی سهیره، قهومیک بیست و شتیک سال، خه ریکن له بهر خودا کانیان ده جه نګن، دواتر له ناکاو ده یانینن واه تخته ی زمین بوون، که چی هر نایه ت به بای خه یالیاندا، وهک بلتیت هر هیچ پروی نه دایت و مهراقیشی بو ناخون. نه مه دیارده یه کی سهیره، ئاماژه ی نه وه مان ده داتی که، قورپه یش هیچ دلسوزی خودا کانی نه بووه، به لکوو چند قات له بیرى به رژه وهندی و کهرامه تی خویدایه. کاتیک که بینی به رژه وهندی پاریزراوه و کهرامه تیشی بلنده له م ئاینه نوییه یشدا، یه کسه ر وازی له خودا کونه کان هیتا و هاته نیتو ریزه نوییه کانه وه.

*** **

به لام له بیتشانس و ثیقباللی نه م ئاینه نوییه نه وه بوو، دامه زینه ره که ی، له سه ره تای سرکه و تنه که یه وه کچی دواپی کرد، ئیدی نه و قسه یه راست درده چوو که ده لیت: نه گه ر پیغه مبه ر زیندووبا، نه واه قورپه یش نه و پیگه یه نه ده گرت که پاش مردنی پیغه مبه ر گرتی. دردونگی له وه دا نییه، که پیغه مبه ر دلی

قورپه‌یشیه‌کانی به سه‌روهت قایل کرد، به‌لام له راستیدا ئیمه نازانین، ئه‌ی دواتر به چی راگیری ده‌کردن؟ که‌سایه‌تی موحه‌مه‌د (دخ) زور دووربین و چاوتیژ بوو به شیوه‌یه‌کی زور تاییه‌ت. له‌وانه‌یه له سه‌ره‌تاوه به سه‌روهت و له بنه‌تایشدا به ته‌عالیم و به‌ها ئاینیه‌کان پام و که‌ویی کردبان.

مردنی پیغه‌مبه‌ر له‌و سه‌ره‌تایه‌وه، زیانیکی قهره‌بوو نه‌کراوه بوو، بۆ ئیسلام. له‌و بره‌ویه‌دام هیچ که‌سیک ناتوانیت به ته‌واوه‌تی زیانه‌کان بخه‌ملینیت. مسولمانه‌کان گریان بۆ موحه‌مه‌د، گریانیکی زور زور، به‌لام سه‌رقالی به بابته‌تی جینشین و خه‌لیفایه‌تییه‌وه، تا پاده‌یه‌ک کۆسته‌که‌ی له بیر بردنه‌وه.

*** **

هاورپی هه‌ره نزیکی پیغه‌مبه‌ر بووه جینشین، ئه‌بویه‌کر، ئه‌م پیاوه له قورپه‌یش بوو، به‌لام له پووی کییر و فیز و هه‌وه‌سه‌وه، له‌وان نه‌ده‌چوو. پیاویکی نه‌رمونیان بوو. یه‌ک جاریش له ته‌مه‌نیدا، چ پیش یان پاشی ئیسلام، خۆی به‌سه‌ر که‌سدا هه‌له‌نه‌کیشابوو. له نموونه‌ی ئه‌م له‌ناو قورپه‌یشدا ده‌گمه‌ن بوو، ئه‌و یه‌که‌م که‌س بوو له‌ناو مه‌زنه‌کانی قورپه‌یشدا، که ئیمانی هیتا^{۱۶۰}. من وا گومان ده‌بم، ئه‌بویه‌کر بریک له رق و قین له ده‌روونیدا هه‌بووه به‌رانبه‌ر به قورپه‌یش، هه‌ر بۆیه مه‌زاجی له‌گه‌ل مه‌زاجیاندا پیک نه‌ده‌هاته‌وه. ئه‌وان 'خۆبه‌گه‌وره‌زان'، ریز و به‌زه‌بیان به‌رانبه‌ر که‌سانی خواری خۆیان نه‌بوو، به‌لام ئه‌م، هه‌یبوو. که‌چه‌کی خۆی، خاتوو عایشه که باسی

^{۱۶۰} - عباس العقاد، عبقریه الاسلام، ص ۴۳.

دهکات دهلّیت: "چاو به فرمیتسک، دل به غم و همیشہ نہ سہ فی بق
خہ لکی دہ خوارد."

لہ کاتی غہ زووی شامدا، عہ مری کوپی عاس، سہری سوپاسالاری
لہ شکری دوژمنی بق ناردبوو. نہ بوبہ کر زور بہ خراپی نہ رینی نہ و
کارہی کرد. کہ بینیان وا سہخت گرتوویہ تی، وتیان ناخر نہ وانیش
وایان لہ سہربازہ کانی ٹیمہ کردوہ. نہ بوبہ کر گوتی: "جاریکی دیکہ،
کس سہرم بق نہ ہیتیت". حق نہ گہر بہ راوردی ٹم کارہ و نہ وہی
دواتر قورہیشیہ کان کردیان لہ سہرلیکر دہ نہ و ژن بردن و
دہستدریژی کردنہ سہریان، نہ وایاوازیہ کی زور زور دہ بینین.
ہہر نہ و دہمی نہ بوبہ کر خہ لافہ تی گرتہ دہست، خالیدی کوپی
وہلید و نہ بوسووفیان خویان توورہ کرد، ئی گومانیش لہ ودا نیہ کہ
نہ مانہ سہر کردہی قورہیش بوون. خالید ہات بق لای عہ لی و گوتی:
"نہی نہ بو حہ سہن، ہہی کوپی عہ بدولمہ ناف، ئایا دقوران؟" عہ لیش
وہلامی دایہ وہ: "ئایا نہ مہ زورانبازیہ یان جیتشین؟"

نہ بوسووفیانیش خوی توورہ کرد و وای ہہ ژمار دہ کرد، کہ نہ مہ
نہ کسہیہ بہ سہر قورہیشدا ہاتوہ، چونکہ قورہیش وہک بنہ مالہیہ کی
چہ وساوہ تہ ماشای مالی نہ بوبہ کریان دہ کرد. ہہر نہ بوسووفیان،
ہات بق لای عہ لی و عہ باس و گوتی: "نہی عہ لی... نہی عہ باس...
چون دہ بیت لہ کاتیکدا نہ مان لہ ناو قورہیشدا خانہ دان نین و لہ
نزمترینی قورہیش! سویند بہ خودا، نہ گہر بمہ ویت، خہ لکی لئی پر
دہکہم - لہ نہ بوبہ کر- و پیاو و سوارچاکان دہنیرمہ سہری و
ہہ مووی لئی دہ سہنمہ وہ. عہ لیش وہ لامیکی نزیکی لہ وہ لامہ کی
خالیدی دایہ وہ^{۱۶۶}. لہ وانہیہ نہ بوسووفیان ہہر لہ ناخی دلیہ وہ دہ غز
لہ دل بوو بیت بہ رانبہر بہ ئیسلام، بق نہ بوسووفیان ئاسان نہ بوو نہ و

^{۱۶۶} - عباس العقاد، ابو الشهداء، ص ۲۵-۲۶ .

هه موو دژایه تییه ی که کردبووی له گهل "موحه مه د'دا، له بیر بکات، دووریش بو ی مه رو، نه گهر له ناواخنې ناو دهروونیدا، گریی دژه ئیسلام و مسولمانان خر نه بوو بیته وه، گرییه کیش که ماوه یه ک بوو بیت دروست بوو بیت، نه و له ماوه یه کی کورتدا لاناچیت.

عه باس عه قاد له باره ی نه بو سووفیانه وه ده لیت: ((تا ماوه یه کیش دوا ی مسولمان بوونی، نه و هر وای ده زانی سه رکه وتنی ئیسلام، سه رکه وتن بووه به سه ر نه مدا و نه وه نه مه رو خواوه و شکستی هیناوه)). نه م قسه یه یش که م له راستیه وه نزیک نییه، نه گهر پیاوینک بیست و چند سال، له دژی بزووتنه وه یه ک بجه نگیت، جه نگانیک که به خوین کوتایی هات بیت، چون نه ستم نییه بیرى بچیته وه، له حالیکدا مه جبوور بووه بیته ناو ئاینه که یشه وه. نه بو سووفیان سوپای ئیسلامی بینى کاتیک هاتنه ناو مه ککه وه، هات و به هاوړیکه یی گوت -عه باسی کوړی عه بدولموته لیب:- "نه ی نه بول فه زل... به راستی برازا که ت نه مرو به ده سته لات، وهک بلنیت موحه مه د ده سته لاتى ویست بیت و نه مرو ده سته ی که وت بیت.

نه و "به ها" لاشعووریانه ی که به تنپه ربوونی کات، لای بنیاده م په یدا ده بن، به خیرایى و له شه و و روژیکدا ناپوکینه وه. له وانه یه هاوړیتیه تی به شه ر بکه ن تا ناو گوړ. نه بو سووفیان وای ده زانی محه مه د پتشرکى و مونافه سه ی نه و ده کات له بوونه سه رداری عه ره بان، بویه که بینى موحه مه د ناوا به ده سته لات، ئیدی خو یی به دوړاو هاته به رچاو. روژیکیان نه بو سووفیان چاوى بریپووه پیغه مبه ر، چاو برینیکى سه یر، له کاتیکدا له خو یی ده پرسى، خو زکه بمزانیایه نه م پیاوه به چ شتیک به سه ر مندا سه رکه وت؟ نه م جوړه تهماشاکردنه لای پیغه مبه ر ئالوز نه بوو، هات به ره و لای نه بو سووفیان و ده سته ی کیشا به ناوشانیدا و وتى: "به خوا، لیم

بردیته وه نه بوسووفیان.

دهلین: نه بوسووفیان، له قوولایی ناو دهروونیپیه وه چه زی دهکرد، مسولمانان له جهنگی حونه یندا تیک بشکین، نه و جهنگی یه کسه ر دوای فه تحی مه ککه نه جامیان دا. دهلین له سه ره وه تاوه که مسولمانان خه ریک بوو تیک دهشکان، به دلخوشیپیه وه هاواری کردووه: ما اراهم یقفون دون البحر، وهک بلینیت چه زی کردووه دوای تیکشکانیان، هه لیش بدرینه ناو تاوه وه. کاتیک جهنگی یه رموک قهوما، نه بوسووفیان هوتافی بو سوپای پوم دهکشیا، چه زی دهکرد به سه ر سوپای موچه مه دنا سه رکه ون (وه رگیز): له راستیدا نه م قسانه دهلینی قسه ی بهرئاگردانن، نه م پیاوه نه گهر دهغه ز له دلش بوو بیت، هینده منال نه بووه، تاوا به ئاشکرا دلی خوی بکاته وه.

نیمه نه م شته به دوور نازانین، به تاییه ت کاتیک لیمان ئاشکرا بوو، که نه بوسووفیان هه لگری به ها خیله کییه کانه، هینده ی به تهنک شوره تی خوی و بنه ماله وهیه، هینده به تهنکی ئاین و سه رکه وتنی بیروبوواوه نییه. ئیدی هه ر که سینک شاره زایی له باره ی دابونه ریتی هوزه عه ره بییه کانه وه هه بیت، نموونه ی زور له م جورانه ده بینیت. تاکیکی خیله کی، ده پیغه مبه ر و وه لی ت بو سه ر ده بریت، به س به و مه رجه ی سووکایه تی به خیزان و بنه ماله که ی نه کریت. نه و له عه قلی پووکه شیدا مسولمانه و له عه قلی باتینیدا خیله کی.

*** **

نه بوبه کر وه سیه تی کرد، پاش خوی عومه ر بکه نه خه لیفه. عومه ریش له نه بوبه کر زیاتر بیزی له قو په ییش ده هاته وه. نه وایش پقیان له خوی

و له خەلافەتە کەیشی بوو. ئەم شتە بە پروونی دیارە لە قسەکانی ئەبوبەکر کە بۆ عەبدوڵڵەحمانی کوڕی عەوفی کرد -یەکیەک بوو لە سەر وەتمەندە بەناوبانگەکانی قورەیش- ئەبوبەکر لە نەخۆشییە کەیدا، کە ھەر بە بۆنەی ئەوەی شەو کۆچی دوایی کرد، گوتی: ((ئەو هی لە ئێوە دەبیینم ئەمەرق، ئێشی لە ئێشی نەخۆشییە کەم زیاترە، من کاروباری ئێوەم گرتە ئەستۆ و ئازادیشم کردن دەرەق بە خۆم، ھەریەکەتان دەیهویت شتە کە بەلای خۆیدا داتاشیت، وا خەریکن لە خۆشیی دنیا دەخۆن و دنیا پرووی لی ناو، کە حەریر و دیباجتان دەستکەوتوو، ھێندە خۆشی پادەبویژن، کاتیک یەکیکتان لەسەر خوری ئازرەبی پادەکشیت، ھێندە بەلایەو پەق و زبەر، وەک ئەو هی لەسەر پەلکی دارخورما پاکشاییت. سویند بەو هی گیانی منی بەدەستە، سەری خۆتان لە لاشەتان بکەنەو، زۆر باشتەرە لەو هی لە خۆشییەکانی دنیا دا نغرق بین. پاشان وریای ئەو خەلکە بن و پێگایان لی مەشتوین.))^{۱۶۷}

ھەر لە "بنەپۆژ"ەو قورەیش دلیان بە کارەکەو نەبوو، چونکە دوو پیاو کاروباریان وەئەستۆ گرتبوو، ھیچیان لە بنەمالە بەناوبانگەکانی قورەیش نەبوو، ئەبوبەکر لە "بنی تەیم" بوو، عومەریش لە "بنی عەدی"، ھیچکام لەم دوو بنەمالە یەیش سەردار و خانەدان نەناسینرابون لەناو قورەیشدا لە دەورانی جاھیلیدا.

عومەر ھەر لە سەرەتای دەستبەکاربوونیەو، نووسراوی دەرکرد، خالیدی لەسەر کار لا برد لە سوپاسالاری سوپای موسولمانان. میژوونوسان زۆر پۆچوون لە شیکردنەو هی ھۆکاری لە کارلادانی خالید، کە لە پەوالەتدا ھۆکاریکی ئاشکرای نەبوو، ئەمە سەرباری ئەو هی سوپای موسولمانان پتوستان بە سەرکردە یەکی کارزانی وەک

^{۱۶۷} - عباس العقاد، عبقرية الصديق، ص ۱۹۱ - ۱۹۲.

خالد هه‌بوو، که سه‌ریان بخات به‌سه‌ر سوپای پۆمدا. گه‌وره‌ترین گومانم که نه‌وه‌یه: عومه‌ر هه‌زی نه‌کردوو هه‌کیک له‌ نه‌شرافی قورهبش نه‌م کاره‌ گه‌وره‌یه‌ی له‌ نه‌ستۆدا بیهت، له‌وانه‌یشه‌ ترسابیت خه‌لک به‌دن به‌ قه‌لداویکا نه‌م قورهبشیانه.

عومه‌ر سه‌رانی قورهبشی به‌وه‌ تۆمه‌تبار ده‌کرد، که له‌ جیهادا زۆر خۆیان ماندوو ناکن، نایه‌نه‌ پیزه‌کانی پێشه‌وه‌ تا له‌ پێگه‌یدا گیان به‌خشن. ده‌لێن له‌ هه‌کیک له‌ جه‌نگه‌کانی شامدا، خالد بیهنی وا هه‌کریمه‌ی کوپی نه‌بوجه‌ل له‌گه‌ل هه‌کیکا شه‌پیتی و خراوته‌ ژێر، هات و سه‌ری خسته‌ سه‌ر پانی و گوتی: "له‌ داخی ئێبن هه‌نته‌مه‌، ئیمه‌ هه‌ر شه‌هید نابین". مه‌به‌ستی خالد له‌ ئێبن هه‌نته‌مه‌ سووکایه‌تی بوو به‌ عومه‌ر. ته‌به‌ری ده‌گیرته‌وه‌: "قورهبش هه‌راسان بووبوون به‌ ده‌ست عومه‌ره‌وه‌، نه‌و له‌ مه‌دینه‌ ئابلقه‌ی دابوون، نه‌یده‌هه‌شت گه‌شت بکه‌ن بۆ شاره‌کان، نه‌و زۆر به‌ راشکاوی گوته‌بوی: قورهبش ده‌یانه‌ویت هه‌موو نیعمه‌ته‌مانی خودا به‌ته‌نیا و به‌بی به‌نده‌کانی خودا بخۆن، سویند به‌خوا تا من زیندووبم، ناهێلم. له‌ سه‌ره‌پنگای (حه‌ره‌) پاده‌وه‌ستم و ده‌ست ده‌خمه‌ گه‌روویه‌نه‌وه‌، تا به‌ره‌و ئاگر نه‌پۆن)). عومه‌ر ناسرابوو به‌ خۆشه‌ویستی بۆ نه‌عراب (ده‌شته‌کیه‌کان)، نه‌و له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا وه‌سیه‌تی کرد چاک بن له‌گه‌لیاندا، چونکه‌ نه‌وان 'ماده‌ی خامی ئیسلام'. نه‌مه‌یش نه‌و مانایه‌ ده‌گه‌یه‌نیت، نه‌م پێک به‌ پێچه‌وانه‌ی قورهبشه‌وه‌ ته‌ماشایان ده‌کات، له‌و سه‌رده‌مه‌دا قورهبش خۆیان له‌ نه‌عراب به‌ به‌رزتر ته‌مasha ده‌کرد، نه‌وان خۆیان به‌ دامه‌زێنه‌ر و بنیاتنه‌ری ئیسلام له‌قه‌له‌م ده‌دا، هه‌روه‌ک دواتریش باسی ده‌که‌ین^{١٦٨}.

^{١٦٨} - الطبری، تاریخ الرسل والملوک، ج ٥، ص ٨٦.

له سه‌رده‌می عومه‌ردا خه‌لکی دوو چین بوون، چینکی بلند، که پیک هاتبوون له نه‌شرافه‌کاتی قورپه‌یش، چینکی نرمیش، که پیک هاتبوو له خپله‌کی و په‌شه‌خه‌لکی نه‌و ده‌وروبه‌ر و بیابانانه. هه‌رچی عه‌جه‌مه، له‌و ده‌ورانه‌دا پۆلنکی وه‌هایان نه‌بوو، چونکه ژماره‌یه‌کی وه‌هایان لئ مسولمان نه‌بووبوو. له سه‌یروسه‌مه‌ره‌کان نه‌وه‌بوو، عومه‌ر هه‌ستا به دانانی "عه‌مماری کوپی یاسر" به والی "کوفه"، "سه‌لمانی فارسی" ش وه‌ک والی "مه‌دائین"، له کاتیکدا نه‌م دوانه به‌ر له هاتنی ئیسلام به‌رده بوون. له‌وانه‌یه ئیستا ئیمه نه‌م هه‌واله‌مان به‌لاوه گرنه نه‌بیت که ده‌بیستین، به‌لام له‌و پۆگارده‌دا له عه‌جیب و غه‌ریبی میژوو بوو، به‌تایبه‌ت له دیدگای قورپه‌یشه‌وه، بۆ قورپه‌یش ئاسان نییه، عه‌بدیک له عه‌به‌ده‌کاتی ببینیت ئیستا بووه‌ته سالاری ناوچه‌یه‌کی به‌ر‌فراوان.

ده‌لین: نه‌بوسووفیان و سوه‌یلی کوپی عه‌مر و سن چوار دانه‌ی تر، له سه‌رگه‌وره‌کاتی قورپه‌یش، له به‌رده‌رگای عومه‌ر وه‌ستابوون، مۆله‌تی چوونه‌ژووره‌یان ده‌خواست، عومه‌ر پیکه‌ی نه‌دان و پیکه سوه‌یب و بیلالی دا بچه‌نه‌ ژووره‌وه، له کاتیکدا نه‌وان دوو که‌سی په‌شو‌پووت بوون. ده‌لین: نه‌بوسووفیان فووی تی بووبوو له داخا و گوته: "له ژیانمدا وه‌ک نه‌م‌پۆم لئ نه‌هاتوو، تو سه‌یرکه، پیکه به‌و کویلانه ده‌دات و ئیمه‌یشی ناوا ماتل کردوو له به‌رده‌رگاکی. شتی که جیکه‌ی پیکه‌نینه، ده‌لین: عومه‌ر دادگایی خالیدی کوپی وه‌لیدی کرد، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌پۆره‌سمی کۆنی قورپه‌یش پاداشتی دابوو به شاعیره‌کان، کاتیک عومه‌ر لینی پرسیبوو، نه‌و پاره‌یه، پاره‌ی خۆت بوو، یان هیی مسولمانان؟ خالید بیده‌نگ بوو بوو، ئیتر بیلال به عه‌مامه‌که‌ی سه‌ری داده‌که‌نیت و ده‌یه‌ستیه‌وه و خالیدیش هه‌یج قسه‌یه‌ک ناکات (وه‌رگێت: خه‌ریکه کتیه‌که‌مان ده‌بیته نه‌لف له‌یله‌وله‌یله، نه‌وه‌ی راست و درۆیه، هه‌مووی تیدا ده‌بینینه‌وه). نه‌م شته ئیستا بۆ

ئیمه ئاسانه که بیرى لى دهکینه وه، پاش ئه وه ی بیلال له دیدگای ئیمه دا بوو ته پیاویکی پیروز و مه زن، به لام له و سه رده مه دا شتیکی بوو، دلی خستوته ته په ته پ. له کاتیکدا بهنده یه کی ره شی حه به شی، هه سستی به به ستنه وه ی قاره مانیک و سه رکرده یه ک له سه رکرده کانی قورپه ییش به عه مامه که ی و ئه ویش مته قی لئوه نه یه ته ده ری. عومه ر ته نها به مانه دهستی له قورپه ییش هه لئه گرت، که عه بده کونه کانی خویان زال بکات به سه ریاندا، به لکوو شتیکی زور له مه قورس تریشی ئه نجام دا، ئه و هه ستا به هه لوه شانده وه ی پشکی "المولفه قلوبهم - دلپاگیرکراوه کان" له ده سته که وتی جه نگ، که قورپه ییش له مه یان وه رده گرت، له سه رده می پیغه مبه ر و خه لیفه ی یه که میشدا. پشکی "دل پاگیرکراوه کان" له قورئاندا باسکراوه و فره زه و ناکریت مرق خوی لى له گیلی بدات. به لام عومه ر گوئی به مه نه دا. ئه و شتیکی له قورئان نه سخ کرده وه تا سووکیه تی و زیان به قورپه ییش بگه یه نیت. پاساوی عومه ر بق کاره که ییشی ده یگوت: "پیغه مبه ر ئه و پوزانه بویه ده یدانى، چونکه ئاینه که لاواز بوو، پتویستی به پشتیوان هه بوو، به لام ئه مرق ئاین به هیز و به وه، بویه پتویستمان به دلپاگیرکردنی که س نییه تا قایلی بکه یین و بیه نیه ناو ئاین."

ئه وه ی که نامۆیه: ئه وه تا عومه ر به پوژی روشنا ئایه تیکی قورئان نه سخ ده کاته وه و هر نایه ت به خه یالیشیدا، خو ئه گه ر داماویکی ئه م چه رخ و خوله ئه م کاره بکات، هه رچی به لای زه مین و ئاسمانه ده یبارین به سه ریدا. عومه ر له مه دا ته شای به رژه وه ندى ئیسلامی کردووه. ئه و پابه ند نه بووه به پووکه ش و حه رفیتی ده قه کانه وه، وه ک ئه وه ی پیاوانی ئاینی له م چه رখে دا ده یکه ن.

دیاره که عومه ر پقی له قورپه ییش و قورپه ییش پقیان له و بوو، ئه مه هه ر له سه ره تای بانگه وازه وه دهستی پیکرد. عومه ر خوی ئه م

رقلیبونونه دوسه‌ره‌ی نه‌شاردۆته‌وه، به‌تاییه‌تی له‌رۆژی 'سولحی حوده‌یبیبه' دا، ئه‌و کاته پێغه‌مبهر ویستی وه‌ک نێردراوی خۆی بینیریت بۆ مه‌ککه، عومه‌ر گوتی: 'ئه‌ی پێغه‌مبهری خودا، به‌راستی من له‌ گیانی خۆم ده‌ترسم، خۆت ده‌زانیت له‌ مه‌ککه‌یش که‌سیک له‌ به‌نی عوده‌ی نییه، تا داڵده‌م بدات، قورهبیش له‌ دوژمنایه‌تی و رقی من بێخه‌به‌ر نین. به‌لام ده‌توانم که‌سیکت پێ بلیم، که‌ بۆ ئه‌م کاره‌ له‌من باشتره، ئه‌ویش 'عوسمانی کورپی عه‌ففان'ه. خۆ ئه‌گەر هه‌م عومه‌ر و هه‌میش قورهبیش ئاوا به‌م دوژمنایه‌تییه‌ بزائن، ئیدی له‌ سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی خۆیدا چۆن ده‌توانیت به‌ته‌واوه‌تی بیرى بچێته‌وه.

ئه‌وه‌ی که‌ شایه‌نی باسه: عومه‌ر مه‌یلی به‌لای عه‌لی کورپی ئه‌بوتالییدا هه‌بوو، زۆریش، نه‌ک که‌م. له‌ولایشه‌وه عه‌لی، به‌کیک بوو له‌ هه‌ره ئێسک قورسترینی بوونه‌وه‌ران لای قورهبیش. عه‌لی بیزی له‌ قورهبیش ده‌هاته‌وه، قورهبیشیش بێسنوور رقیان له‌ عه‌لی ده‌بووه‌وه. عومه‌ر، عه‌لی کردبووه‌ راویژکاریی خۆی. سه‌عیدی کورپی موسویب ده‌لێت: عومه‌ر په‌نای به‌ خودا ده‌گرت له‌ چاره‌سه‌رکردنی گرفتیکدا، ئه‌گەر عه‌لی له‌وێ نه‌بوايه. عومه‌ر کچیکی عه‌لی ماره‌ کردبوو، به‌ ناوی ئوم که‌لسوم، قورهبیش به‌م کاره‌ می‌شکیان ته‌قی، وا یانزانی به‌م کاره‌ خه‌لافه‌تی بۆ جێ ده‌هێلێت.

به‌ دوور نازانریت عومه‌ر ویستبیتی وه‌سیه‌ت بکات له‌ پاش خۆی عه‌لی بکه‌نه‌ جێشین. له‌وانه‌یشه‌ له‌ فیل و ته‌له‌که‌ی قورهبیش ترسابیت بۆیه‌ ئه‌و کاره‌ی نه‌کردبیت. قورهبیش نه‌یانده‌ویست جێنشینه‌یه‌تی بۆ

یه کیټک له بهنی هاشم بمینیتته وه، ئه مهیش له قسه کانی عومه ردا دهرده که ویت، ئه وه دهمه ی خه ریکوو له گه ل عه بدوللای کوږی عه باسدا قسه ی ده کرد و ئه مهیش کورته ی قسه که یانه: 'قوږه یش هه زناکه ن هه م پیغه مبه رایه تی و هه میش جینشینه تی له بهنی هاشمدا کوږیته وه'. وا دهرده که ویت قوږه یش ږقیان له بهنی هاشم بوو بیت هه ر له ساته وه ختی سه ره تای ئیسلامه وه، نه یانویستوه وازی لی بینن.

قوږه یش ده یانویست جینشانه تی بو عوسمان بیت، چونکه ئه وه له گه وره ترین بنه مالهی قوږه یشه، ئه ویش 'بهنی ئومه ییه'یه، سه ره پای ئه وه ی که عوسمان به نه رمونیانی و خوشه ویستی که سوکاریی ناسرابوو. قوږه یش ئه میان وه ک باشتین کاندید ده هاته پیش چاو، تا بگه نه ئامانجه که ی خویان. عومه ر به راوردیکی له نیوان 'عه لی' و 'عوسمان' دا کرد. ((له په سنی 'عه لی' دا، گوټی: 'ئه گه ر عه لی بیته جینشین، ئه وا خه لک لیی راده په رن' و 'ئه گه ر عوسمانیش بیته جینشین، ئه وا کوږانی 'ئه بو مو عیت، ده که ونه نیزه ی خه لکی و ئه وسا عوسمان ږنگریش بکات، ئه وا له ناوی ده بن))^{۱۶۹}. له وانه یه عومه ر هه یران بوو بیت، ویستیتی عه لی بیته جینشین، ئه وکاته قوږه یش له دژی هه ستنه وه و ئیدی ده بیته گرفت و فهرته نه بو ئیسلام.

ده لین: کومه لیک له هاوه لان چوونه ژووره وه بو لای عومه ر، پاش ئه وه ی 'ئه بو لوئلو' خه نجه ره که ی لیدابوو، پینیان وت، خه لیفه یه کمان بو دیاری بکه، ئه ویش گوټی: ((ئه گه ر ئه بو عوبه یده ی جه راح زیندووبا، ئه وم ده کرده خه لیفه تان. خو ئه گه ر خودایش لینی پرسیبام له ږژی سه لا، بوچی ئه مت هه لېژارد، ده مگوت: من خو م له

^{۱۶۹} - سید قطب، المصدر السابق، ص ۱۶۲.

پیښه مېره که یم بیستوه، گوتوویه تی: ټېبو عوبه یده ټه مینی ټم ټوممه ته یه. ټه گهر "سالم"ی مه ولای ټه بی حوزه یفیش زیندووبا، ټه وم ده کرده سهردارتان، ټه گهر له باره ی ټه میشه وه لیم بېرسریته وه، ټه وا ده مگوت: پیښه مېر فهرموویه تی: "سالم خودای زور خوش ده ویت."

من وا هه ست ده که م، عومهر به شیوه یه کی ناراسته وخو ده یویست عه لی کانید بکات، بویه نه یویستوه راسته وخو ناوی ببات و به هیمما و ټیشاره ت ټی گه یاندوون. عومهر وه سفی ټه بی عوبه یده ده کات به وه ی ټه مینی ټم ټوممه ته یه، له ولاره هاوه لان ده زانن که له وه زیاتر په سنی عه لی کردوه که وتوویه تی: "عه لی بۆ من، وهک هاروون وایه بۆ موسا." دیسانه وه عومهر، له په سنی "سالم" دا گوتی: پیښه مېر فهرموویه تی: "سالم خودای زور خوش ده ویت"، ټه مه له کاتیکدا هاوه لان ده زانن که له مه زیاتری له باره ی عه لییه وه گوتوه: "خودا و پیښه مېری خوش ده ویت، خودا و پیښه مېریش ټه ویان خوش ده ویت." ټیدی ټم دوو فهرمووده یه له ناو خه لکی و له سهرزاران بلاوېوه. ټه وهنده ی من گومان ده به م، عومهر به باسکردنی فزلی ټه بو عوبه یده و سالم، ده یویست سهرنجی ټاماده بووان به لای عه لی و فزلی عه لیدا رابکیتیت، ټیدی قسه کانیش نه بوونه جیگای سهرنجی ټاماده بووان، چونکه عه لی لای زور به یان خوشه ویست نه بوو.

سالم و ټه بو عوبه یده به شتانتیک بوو بوونه شایه نی خه لیفایه تی، که عه لی له وه زیاتری له هه گبه دا بوو، ټه ی که واته بۆچی عه لی نه کرایه جیتشین؟ زور پوونه که عومهر به قسه کانی، ده یویست ټامازه به شایه نبوونی عه لی بکات به شیوه ی په مز و ټیشاره ت، عاقلیش ټیشاره ټیکی به سه. له وانه یه خوینهر بلیت: خو عومهر خوی ده یتوانی جیتشین خوی ده ستیشان بکات و خه لکیش به کاره که ی پازی بن و ملکه چی بن. به لام ټه وه ټیمه ټیستا هه روا به چاوکی ساده وه

تەماشای بارودۆخی ئەو دەورانە دەکەین و نازانین چ پیلانگیرییەک
لە ئارادا بووە.

پێشتر بینیمان چۆن قورەیش ناپارازی بوون لە جێنشینایەتی عومەر،
ئەمە هێشتا ئەو دەمە، قورەیش لە لایەنی دارایی و هیزەو لە لاوازیدا
بوون و هیزوپیژیان بۆ نەگەرابوو یەو لە پاش ئەو لێدانه تووندانەی
کە پیغەمبەر لێی دا بوون. بەلام لە کۆتایی دەورانی عومەردا، قورەیش
هیز و سامانیان بۆ گەراپایەو. بەلێ لە سەر دەمی عومەردا زۆریک لە
نفوزە لەکیسچوووەکانی بۆ گەراپایەو. بۆیە عومەر خۆیشتی ترسی لێ
نیشتبوو، دەترسا لە فیل و تەلەکەکانیان. خۆ ئەگەر بێتوو عومەر،
عەلی بکەردایەتە جێنشین، ئەوا قورەیش زەمەین و ئاسمانیان
هەڵدەگیرایەو بەسەر دووژمنە سەرسەختەکیاندا -عەلی-.

*** **

لە پاش مەرگی عومەر، گەرفتە گەورەکە ی شورا ڕووی دا،
مونا فەسەکە لە نێوان هەردوو کاندیدان: عەلی و عوسماندا زۆر تووند
بوو. عوسمان کاندیدی قورەیش و عەلیش کاندیدی ئەعراب و
پەشو پووت و مەوالییەکانی وەک عەمار و ئەبوزەر و سەلمانی
فارسی بوو. لەوانەیە قورەیش شەوی هەڵبژاردنەکە نەنوستن و خەو
لە چاوانیان نەچوو بێت. یان لەوانەیە ئەو شەو هەرچیەک لە ھۆکار
و ھەسیلە ھەیە گرتیبێتێانە بەر، تا پالێشتی زیاتر بۆ کاندیدەکیان کۆ
بکەنەو.

ئەو کاتەی عەبدولڕەحمانی کوڕی عەوف، ھەستا و ویستی دەنگی
خۆی بداتە یەکیەک لە کاندیدەکان، عەمار ھاواری کرد و وتی: "گەر

دهته ويت مسولمانان تووشى ناكوكى نه بن، به يعهت بده به على. له ولاره: عه بدوللاى كوپى سهرح وه لامى دايه وه و گوتى: نه گهر دهقه ويت ناكوكى نه كه ويته ناو قورپه يش، به يعهت به عوسمان بده.

ئهم گرژييه ئاماژه به بۇ ئه وه هست و بيرۆكانه ي كه له دهرونياندا خووته خووته ي ده كرد. عه مار به ناوى مسولمانانه وه، ئيبين سهرحيش به ناوى قورپه يشه وه ده دوا. دواتر يش عه مار و ئيبين سهرح، ده ستتيان كرده ده مه ده مه. عه مار به ئيبين سهرح ده گوت: ((تو له كه يه وه بو ويته ته ئاموزگار يكارى مسولمان؟؟)). به كيك له پشتيوانه كانى به نى ئومه ييه له ولاره هاته جواب و وتى: ((خه ريكه سنوورى خوت ده به زينيت هه ي كوپى سومه ييه، تو كارت چيه؟ قورپه يش خويان كارى خويان نه نجام ده دن)). لي ره وه چوار چيه وه ي فكريى عه مار ده رده كه ويت كه له تنگ به رژه وه ندى مسولماناندا بو وه، به چاوپوشى له چينا يه تى. به لام به نى ئومه ييه، باب ته كه هه ر وه ك باب ته كي خيزانيى ناو قورپه يش ته ماشا ده كه ن، تا چون فه رمان ره وا يه تى به سه ر مسولماناندا بكه ن.

پاش ئه وه ي به ته واوى به يعهت به عوسمان درا، على هه ستايه وه پو وه پووى ئيبينو عه وف و گوتى: ئه مه به كه مجارتان نيه ئاوا بده ن به سه رماندا، به لام ئارامگرتن كاريكى باشه، والله المستعان على ما تصفون.

*** ** *

قورپه يش ئه و پۆرزيان كرده زه ما وه ند، كه عوسمانى تيدا هه لېژيتر درا. له هه موويشيان دلخوستر شيخه كه ي قورپه يش بو، ئه بوسووفيان.

دهلین ئه بوسووفیان ئه و پوژه له ناو که سوکاره کهیدا به بیدهنگی گوتی: ((ئهری خو بیگانه مان تیدا نییه؟)) پاش ئه وهی دلتیا بوو هه موو خویانهن، دایه هاوار و گوتی: ئه ی به نی ئومه ییه، توپ له قاچی خوتاندایه، سویتد به وهی ئه بوسووفیان سویتدی پی دهخوات، من هه ر چاوه پنی ئه مه بووم بو ئیوه، ده بیت بۆ نه وه کانیشتانی به یلنه وه به میراتی.

ههروه ها ئه بوسووفیان پاش ماوه یه ک به لای گۆره که ی 'حه مزه' سی مامی پیغه مبه ردا رویشت، که له شه پی 'ئوحو' ددا، کوژرابوو، شه قیکی هه لدایه گۆره که ی و وتی: ئه ی باوکی یه علا، ئه و شته ی تو ده جه نگایت له سه ری له که لمان، ئیستا به میراتی بۆ ئیمه ماوه ته وه. ئیمه نازانین ئایا هه ر به راستی ئه بوسووفیان ئه م قسه یه ی کردوو ه یان نا؟ به لام ه یچ به دووری نازانین له ئه بوسووفیان. خو ئه گه ر به کرده وه ییش ئه م کاره ی نه کردییت، بیگومان له دلیدا ئه م قسه و باسانه ی هه موو کردوو ه. ئه بوسووفیان نه یده توانی دووژمنایه تی له میژینه ی خوی و جه نگ و هه رای چارانی له که ل مسولماناندا له بیر بکات. له وانه یه سه رکه وتنی ئیسلامی به شکستی خوی هه ژمار کردییت، وه ک پیشتریش ئاماژه مان پنی دا. به دووریش نازانریست، هه ر ئه بوسووفیان بووییت، به ناراسته وخۆ، ئیلهامی خستییته دلی مه عاوییه ی کوپیه وه و رایچه ناندییت بۆ گه راندنه وه ی شکۆ و مه جدی قورپیش، ئه وه ی که موحه مه د (دخ) تیکی شکاند.

له به شی یه که مدا گوتمان: مرق ناتوانییت له شه و پوژیکدا زال ببیت به سه ر سروشت و نه ریته باوه کانیدا و بیانگۆرییت، ته نها به چوونه ناو ئاینیکه وه، ئه گه ریش بتوانییت، ئه و ته نها هه ندیک له پرواله ت و دیمه نی ده ره وه ی ده گۆرییت. له باره ی عه قلی باتتیبه وه -ناوه کییه وه- شتیکی زۆر زۆر که می بۆ ده گۆردییت. (وه رگیژ: خوی لیژه شدا عه لی

وهردی خه ریکه تووشی هه مان هه له ی لوجیکی کون ده بیت، که وایان ده زانی، خراپ تا پوژی قیامت هر خراپه، نه میش خه ریکه به شیوه یه کی ناپاسته وخو هه مان هه له ده کاته وه، له کاتیکدا له لاپه ریکانی پیشوودا دژی نه م ئایدیایه ده روا، نازانم ئیوه ی خوینه ریش ههستی پی ده کن، یان هر وه رگپر وایه؟

مرو به ته وای خویشی نازانیت گریکانی قولایی ناو دهروونی، چن و چونن، نهو سالانیکه هاورپیه له گهل نه م گریاندا و تیکه لی بوون، بوی جیا نابیته وه، ئیدی نه گه ر ئیمه داوا له که سیک بکین، که له ژینگه ی (أ) پیگه یشتوه، وهک که سیک بیت که له (ب) گوره بووه، نهوا سته ممان لهو داماو ده کردوه و داوی شتی نه سته ممان لی کردوه.

من و گومان ده به م، نه بوسووفیان، موعاویه و مروان و نهوانی دیکه ییش، له سه رکرده کانی قورپیش، نهوانه ی که ئیسلام له شکوی که مکردنه وه، هه تا دواين چرکه ساتی ته مه نیان نهو سه رشو پیه یان بیر نه چوویه وه، ده یان ویست نهو شته له ده ستچوویه یان وه چنگ بخه نه وه. نهوه ی که پئویسته بگوتریت، نهوه یه، پیغه مبه رقی له مروان و باوکیشی بوو، ناوی لی نابوون "وه زه عی کوپی وه زه ع"، واته "پیسی کوپی پیس"، له مه دینه ییش نه فی کردبوون، تا سه رده می خه لیفه ی یه که م و دووه میش هر له "مه نفا" دا بوون. به لام هر که عوسمان بوویه جینشین، نه مانه ی هینایه وه مه دینه و که چه که بی لی ماره کرد و کردیه وه زیری دهسته پاستی خو ی، له وه یه له زاروه پامیاریه کانی نه مرودا ببیته موربه ده ست یان سه روکی دیوان.

ئیدی نه م جوړه که سانه ی که له سه ر دژایه تی موحه مه د و ئیسلام گه وه بوون، هه رگیز ناتوان بهو ماوه که مه دلیان خاوین بکه نه وه.

له بهختی رهشی ئیسلامیش، کهسانیکی زور زوری له م چهشنه داخلی ناو ئیسلام بوون. ئەمانه هەرچەندەش دواتر دلسۆز بوون بۆ ئاینه که، بهلام هەر گری دەرروونییهکان له ناخیاندا پروابوو، نهیدههیتشت به تهواوی به پینگهی مسولمانه دلسۆزهکاندا پی هه لگرن. ئەوان لهسەر ئەو پێپهوه دهرویشتن که ساله های ساله لهسهری پاهاتوون، ئیدی چ پی بزائن یان نه زائن.

قوپهیش زور دلخۆش بوون به خهلافهتی عوسمان، وهک سههرکهوتنی خۆیان گوزارشتیان لی دهکرد. ئەم سههرکهوتنه هیتده به جوریکی ناشرین گوزارشتی لی کرا، خه لکه کهیش بیزاربوون کاتیک قوپهیشیان بهم جوره بینی. ئەوانه ی له هه موو کهس زیاتریان پی ناخۆش بوو، بریتی بوون له مه والی و خه لکه ره شوپووته که. مه والیه کان ئەوه یان بیر نه چوو بوویه وه که به دهستی قوپهیش چیان به سه رهاتبوو بهر له بانگه واز. ئەو سووکایه تی و شتانه ی له دهستیان بینیبوو یان، بووبووه گرییه کی دهروونی له لایان و بیریان نه ده چوو وه. ئیدی ئەعراپیش - خه لکی بیابان - بیزیان له قوپهیش دههاته وه، له بهر خۆبه زلزانینیان به سه ریاندا، پێیان ناخۆش بوو که تاکه هۆزیک - قوپهیش - زال بیت به سه ره موولایه کدا و هه رچی دهستکهوت و پله و پایه هیه بییات بۆ خۆی.

"ئه بوزه ر" وهک زمانحالی ئەعراپ ده دوا، "عه مار"یش وهک وته بیژ و زمانحالی مه والی و چه وساوه کان. له و سه ره ده مه یشدا مه والیه کان که مینه به کی زور کهم بوون، هه موو ئۆبالی شوپشه که له ئەستوی

عەرەبدا بوو.

ئەگەر بە شیوەیەکی بابەتی، لەم شۆرشە بکۆڵینەو، ئەوا ئەنجامەکەی دەگەینەو، ئەوەی کە ئەم ململانێیە لە نێوان قورەیش و ئەعرابدا بوو. چونکە ئەو ھەموو سەرۆت و سامانە لە ئەنجامی فتوحاتە عەرەبییەکانەو دەگەرایەو مەدینە، ھەمووی دەچووێ گێرفانی قورەیشەو، شتیکی زۆر کەم نەبێت، ھیچ بەر ھۆزە عەرەبەکان ناکەوێت. ئەعراب وەک بلیت دەیانگوت: ئەو ئەمان بوون مەمالیک و ناوچەکانیان فەتح کردوو، رازی نەبوون ھەموو دەستکەوتەکان بچیتە ھەگبە ی کۆمەڵیکی کەمینەو -کە قورەیش بوون-. میژوونووسان دەلێن: سەرەتای دەرکەوتنەکانی شۆرشێ سەر عوسمان لە کوفەو سەری ھەلدا. ھۆکاری سەرەکیشی بریتی بوو لە وتارەکەی سەعدی کورپی عاس کە وتی: "سەواد ھەموو باغاتێ قورەیشن". ئیدی یەک دوانیک لە عەشایەرەکان بۆی ھەستانەو و گوتیان: نەخیر "سەواد" بەشە دەستکەوتی جەنگی خۆمانە، پشکی قورەیش ھیچ زیاتر نییە لە پشکی ھەر کەسیکی دیکە لە مسولمانان.

ئەم قسەیی کە والییە قورەیشییەکەی کوفە لە دەمی داخزابوو، حالوبالێ ئەعرابی ئەو دەفەرە بەسەر یەکدا تیک دا. ئیدی وەفدیکیان پەوانە لە موعاوییە کرد بۆ شام، ھەلبەت بە فرمانی عوسمان. بۆیە ئەگەر تەماشای ئەم گەنگەشییە نێوان ئەمان و مەعاویە بکەین، دەبینین ھەموو گەرفتەکان لە دەوری قورەیش دەخولیتەو. معاویەیش پستەیی گوت ئابەم شیوەیە: ((... ئیو کۆمەڵیک لە عەرەب... بیستوو مە ناپەزاییتان لە بەرانبەر قورەیشەو دەربریو، بەلام باش بزانن، ئەگەر قورەیش نەبوا، ئیو پەزێل دەبوونەو، وەک چۆن پیشتر لە پەزالەتدا دەژیان... سەرگەورەکانتان وەک

قه‌لغان وان بۆتان، تا ئه‌مرۆش)). یه‌کیک له‌ ئاماده‌بووان وه‌لامی دایه‌وه: ((چه‌نده‌ ئهم مه‌سه‌له‌ی قورپه‌یشه‌مان له‌سه‌ر ئالۆز ده‌که‌یت... ته‌ماشاکه، عه‌ره‌ب له‌ به‌ره‌مه‌ی شمشیری خویان ده‌خۆن، قورپه‌یشیش بازرگانی ده‌که‌ن)).

پاش کوزرانی عوسمان، خاتوو عایشه وه‌سفیکی شوپشگێره‌کانی کـرد، که زۆر پوون و په‌وان ئاماژه‌ی به‌وه‌ دا که عه‌ره‌ب و مه‌والیه‌کان بوون ئه‌و شوورشه‌یان ئه‌نجام دا. وتی: ((هۆ گه‌لۆ... ئه‌و غه‌وغایه‌ی خه‌لکی ناوچه‌کان ناویانه‌ته‌وه، له‌گه‌ل خه‌لکی ناوچه‌ی ئاو و کۆیله‌کانی شاری مه‌دینه، هه‌موو پێکه‌وه‌ دوینی کۆبوونه‌وه‌ له‌ دژی ئه‌و کابرا کوزراوه‌ به‌سته‌زمانه‌.... سویند به‌ خودا په‌نجیه‌کی عوسمان به‌نرختره‌ له‌ هه‌زارانی وه‌کو ئیوه)). هه‌روه‌ها عه‌لیش وه‌سفیکی شوپشگێره‌کانی کرد، که نزیک بوو له‌ وه‌سفه‌که‌ی خاتوو عایشه‌وه، له‌ کاتیکدا داوای تۆله‌ی خوینی عوسمانیان کرد، له‌ وه‌لامدا گوتی: ((من چی له‌ خه‌لکانیک بکه‌م، که ئه‌وان خاوه‌نی ئیمه‌ن، نه‌ک ئیمه‌ خاوه‌نی ئه‌وان. ئه‌وه‌تا عه‌به‌ده‌کانی خۆتان له‌گه‌لیان ده‌ستیان تیکه‌ل کردووه، ئه‌عراپیش پشتیوانیان ده‌که‌ن، هه‌رچیکیان بویت له‌ناوتاندا ده‌یکه‌ن، ئایا شتیاویک شک ده‌به‌ن تا هه‌یزمان به‌سه‌ریاندا بشکیت و نه‌هه‌یلین ئاوا بکه‌ن؟)).

له‌وانه‌یه‌ دوژمنایه‌تی ئه‌عراب بۆ قورپه‌یش شتیکی حه‌تمی بووینت، چونکه‌ قورپه‌یش ده‌وله‌تمه‌ندترین هۆزی ناوچه‌که‌ بوو به‌ر له‌ ئیسلام، سه‌ره‌رشتیار و ئاوگێری که‌عبه‌ بوون، پارێزگاری بته‌کان و به‌ره‌وپه‌نده‌ری بازار و که‌سابه‌ت بوون، ئه‌سپیان له‌ ئه‌ده‌بدا تاودرابوو، که ئه‌م شتانه‌ هه‌موو له‌ وه‌رزێ حه‌جدا به‌پێوه‌ ده‌بران، بۆیه‌ عه‌ره‌به‌کان له‌و وه‌رزهدا پوویان له‌وی ده‌کرد و خه‌لاتیان له‌ قورپه‌یش له‌ سه‌رکاره‌کانیان وه‌رده‌گرت. قورپه‌یش ده‌یانویست ئه‌و پله‌وپایه‌ی

جاران وەچنگ بخەنەوێ لە نێوان عەرەباندا. بیریان چوو بوو کە بارودۆخ بەتەواوی گۆراوێ...

عەرەب بەر لە ئیسلام دەهاتنە سەردانی مەککە، لەوێ خەلات و شاباشیان لە قورەیشیان وەرەگرت، عەرەبیش لە بەرانبەر ئەم چاکە و بەخششەیی قورەیشدا، پزیزی کاروانە بازەرگانییەکانیان دەگرتن و پێگایان بۆ ئامادە و تەخت دەکردن، ئیدی بارودۆخەکە وەک دەسەوامی لێ هاتبوو، هەردوو لا چاکەیان لەگەڵ یەکدی دا دەکرد. بەلام لە سەردەمی ئیسلامدا بارودۆخەکە گۆرا. ئیدی لەوساوێ عەرەب وایان دەزانی خاوەن فەزل و شکۆی خۆیان، ئەوێ بە شمشیری ئەمانە میرنشینەکان فەتح کران، دەسکەوت و غەنیمەت وەچنگی مسولمانان کەوتوو، ئیستا بە چی مافیک قورەیش دەیهویت زۆرینە و پشکی شیری دەسکەوتەکان بەریت بۆ خۆی و سەرباری ئەمانەیش، بیهوێت زەمامی بارودۆخ بە دەستی خۆیەوێت.

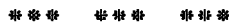
ئەو چەلەحانییەیی لە نێوان مەعاویە و خێلەکییەکانی کوفەدا پرووی دا، ئاماژەیی بۆ ئەو شتە. موعاویە باسی فەزل و کەمالی قورەیشی بۆ دەکردن، کە ئەگەر ئەمان نەبوونایە، هۆزەکان، هەرەک پێش ئیسلام پەرتەوازی دەبوون. وەلامی ئەمانیش ئەوێ بوو: قورەیش هیچ بەرتەرییەکی نییە بەسەر کەسی دیکەدا لە ئازادکردنی مەمالیکەکاندا، چونکە ئەوان هێشتایش خەریکی بازەرگانی خۆیان. هەر جەماعەتە لە پوانگەییکی جیاوازی تەماشای بارودۆخەکیان دەکرد، کەس دانی خیری بە مافی ئەوی دیکەدا نەدەنا. ئەمەیش سروشتی بنیادەمە لە هەر سات و شوێنێکدا.

وتمان: قورپه‌یش زۆر ئه‌رخه‌یان بوو به‌یعه‌تی عوسمان، هیند دلخۆش بوون، نه‌یانه‌توانی بیشارنه‌وه. به‌لام وه‌ک ده‌رده‌که‌وت، ئهم دلخۆشییه زۆر توولی نه‌کیشا، وه‌ک ده‌لین: 'زۆری پی نه‌چوو، بینه‌ۆشی خه‌لاسی هات و 'ئاوه‌ز' گه‌رایه‌وه ناو سه‌ر'. خه‌لیفه عوسمان له‌و ده‌مه‌دا، پاویکی 'چه‌وتاوی په‌قه‌لاتوو' بوو له‌ نێوان هه‌شتا بۆ نه‌وه‌د سالی‌دا. ئیدی قورپه‌یش نه‌یان ده‌توانی زۆر دلخۆش بکه‌ن به‌ مانه‌وه‌ی ئهم سولتانه‌یان، شیخه‌که‌یان -عوسمان- دره‌نگ یان زوو ده‌مریت. قورپه‌یش وه‌ک مانگی چوارده‌ لینی ئاشکرا بوو، که‌ پاش عوسمان، عه‌لی ده‌بیته‌ جینشین و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی دیسانه‌وه‌ بنیاتیان نابوو، سه‌رله‌به‌ری ته‌خت و تاراج ده‌بیته‌وه. هه‌رچۆنیک دینینه‌ پیش چاومان، قورپه‌یشمان زۆر به‌ سه‌غله‌تی دینه‌ به‌رچاو له‌ سه‌رده‌می عوسماندا، به‌ تایبه‌تتر، ساله‌کانی کۆتایی خه‌لافه‌ته‌که‌ی. قورپه‌یش ده‌بوو خۆی ئاماده‌ بکات بۆ ئه‌و پیشه‌هاتانه‌ی له‌ پاش مه‌رگی عوسمان دینه‌ پیشه‌وه، حساب و کیتابی خۆیان پیشه‌وه‌خته‌ بکه‌ن.

ئهبوسووفیان له‌ ده‌ورانی عوسماندا مرد، معاویه‌ی کورپی بوویه سه‌رداری قورپه‌یش. معاویه‌یش له‌ می‌ژوودا به‌: 'چاوتیژی' و 'زه‌ین‌ۆشنی' و لی‌زانترین -فی‌ل‌زانترینی- ناو عه‌ره‌ب ناسرابوو. به‌ هیچ شی‌وه‌یه‌ک نه‌ده‌کرا معاویه‌ بی‌ خوته‌خوته و بی‌خه‌یال بیه‌ت له‌ سه‌رده‌می عوسماندا. هه‌ر ده‌بوا شتیکی کردا بۆ ئه‌و خه‌ته‌ره‌ی که‌ به‌رپۆیه‌.

گرفته‌که‌ له‌وه‌دا بوو، سه‌رداره‌کانی قورپه‌یش، له‌وانه‌ نه‌بوون که‌ هه‌ر له‌ سه‌رتاوه‌ له‌گه‌ل سوپای ئیسلامدا جیهادیان کردیه‌ت، واته‌ له‌ پیشینه‌کانی مه‌یدانی جیهاد و تیکۆشان نه‌بوون. زۆرینه‌یان له‌ به‌ری کوفر و شه‌ریکدانه‌ره‌کان بوون و له‌ دژی سوپای ئیسلام به‌ خه‌ستی جه‌نگابوون. ئیدی له‌ دیدگای ئه‌و خه‌لکه‌دا، هیچ یه‌کیکیان شایه‌نی

بوون به جیشینی عوسمانیان نه بوو. عوسمان خوی تاکه مرد بوو له نینوان نه شرافتی قورپه یشدا، که ئیمان و کوچ و جیهاد و بهخشینی بهخشی بوو به ئاینه تازه که. ئیدی ئهوانی دیکه له قورپه یش که هاتیبونه ناو ئیسلامه وه، له خه لکه چه وساهه که ی ناو قورپه یش بوون، به لام بنه ماله به ناوبانگه کانی ناو قورپه یش، وهک 'به نی ئومه ییه' و 'به نی مه خزوم'، ئه مانه له دوزمنی هره سه رسه ختی ئاینه که بوون. ئه وه یشی که له کوتاییدا ئیمانیان هینا، ئیمانیکي شلوشول بوو. وام دیته بهرچاو، معاویه شه و پوژ له بیرى داهاتووی قورپه یشدا بووه، له وانه یه له بیرى ئه ودها بوو بیت، قورپه یش دواى عوسمان، له سه ر دهستی عه لی ته فروتوونا ده بیت وه، وهک چون پشتر له سه ر دهستی موحه مه د لئی قه وما.

کاندیدى هره به هیز، له دواى عوسمان عه لی بوو، له پاش عه لیش، ته لحه و زووبه یر و سه عدی کوپی ئه بی وه قاس و عه بدولای کوپی عومه ر بوون. بېگومان معاویه یش له هېچکام له مانه دله رخه یان نه بوو. هه ریه ک له مانه نزیکتر بوون له تیگه یشتن له پوخی ئیسلامه وه، تا که سانی ناو قورپه یش. ئه وان ناتوانن وهک ئه بوسووفیان به ته نگى هوز و ده ستخستنی ده سه لات وه بن، هه رچه ده یش بارودوخ گوپا بیت.

بینیمان چون زووبه یر په شیمان ده بیت وه له جه نگه که ی به سه ره دا، کاتیک عه مار له سوپاکه ی عه لیدا ده بیت و قسه که ی پیغه مبه ری (دخ) بیر ده که ویت وه که فه رموو بووی: 'جه ماعه تیکی سه رکه ش عه مار

دهكوژن، تهلحېش داواي ليڅو شېوونى له خودا دهكرد له كوټا ساتهكانى ژيانيدا لهسهر نهو كارهى له دهستى قهوماوېو. بينيمان سهعدى كورې ئهېى وهقاسيش چوڼ تهركه دنيا دهكات له پاش كوژرانى عوسمان. هرچى عهبدوللاي كورې عومره، رېك وهك بابى خوى، زاهيد و خاوېن تهقوا و دادپهروه. ئيدى بهلامانه وه سهر نيسه، نهگر معاويه قهلق و شپرز بيت له مهر داهاتووى قورېش به دهست ئه مانه وه.

ميژوو بژمانى باس كردوه كه، معاويه هر له دهورانى عومره وه، خريك بوو له شام بنه ي قايم دهكرد و نهرمه نهرمه جيگاي خوش دهكرد، تا شام بكاته پايتختى دوله تهكې داهاتووى. معاويه له شام ويښه قهيسهر و كيسرا حوكمى دهكرد، وهك ئه وهى بيه ويت كؤمه لكې شامى ئاماده و ئاماده بكات، تا بروايان به چينايه تى هه بيت و بيريان به لاي يه كسانى و نهو شتانه دا نه بيت كه ئيسلام هېنابووى. ناوچه كانى ديكې قهله مرهوى ئيسلامى له سهر بنه ماي يه كسانى و عه داله تى كؤمه لايه تى به ريوه دهبرا. خلكه كه هه موو له يهك ئاست و پله دا بوون، وهك دندانى شانه، به شيويهك هر خراپه كارېك دهچووه دوزهخ، نهگر سهردارى قورېشيش بوايه، هه ژاريكش كه ئه سې له گيرفانيدا سه وزه لى خانم ده ليت، ده چيخته به هه شت نهگر چاكه كار بيت. به لام له شام شته كه به پېچه وانه وه بوو، وا درده كه وت معاويه هه موو بيروكه يه كى له باره ي يه كسانى و شته وه نه رى دهكرد، نه يده هيتشت داخلى شام بيت. ئيدى نهو دهمى نه بوزهر دهستى به بانگه وازه كه ي خوى كرد له شام، معاويه نامه يه كى ئاراسته ي عوسمان كرد و، ئاماژه ي به وه دا كه، نه بوزهر ليره وه زعه كه ي تيكداوه و ده يه ويت شامى شريف بشيويښت. ئيتر عوسمان نه بوزهر ي هينايه وه بؤ مه دينه. ماناي ئه مه نه وه يه: معاويه

نهد و یست وه زعه که له خوی بشیونیت و شام هر به شهریفی بمینیت وه، ئیدی به لایه وه گرنگ نییه ئەم گرفته بکویت هه ناوچه یه کی دیکه دهوله تانی ئیسلامیه وه. مه عاویه له م کارهیدا سه رکه و تنیکی باشی به دهست هینا، تا گوپراهی خه لکی شام بوویه نمونه و په ندی سه ر زاران.

مه سعودی له باره ی خه لکی شامه وه ده لیت: ((له باره ی گوپراهی ئه وانه وه بۆ مه عاویه، بیستومه که له ده ورانی جهنگی سه فیندا له پوژی چوارشه مه دا نویژی جومعه ی پی کردبوون و یه ک که سیان فززه یان له ده م ده رنه چوو بوو...)). عومه ر ئه و کاته ی سه ردانی شامی کرد، بینی وا معاویه له ناو که ژاوه دا و پاسه وان و ئەم شتانه ی به ده وردان، پیک وه ک پادشاکانی سه رده می کۆن ده هات و ده چوو. عومه ر خوی توو په کرد و هاواری به سه ردا کرد: ((وه جاحی کیسرا پۆشن ده که یه وه ئه ی مه عاویه؟)) مه عاویه یش پاساوی بۆ کاره که ی هینا یه وه که خه ریکه به ره و دوژمن ده روات و پتیوستی به ئاماده سازی و جوانکاری جهنگ هه یه. ئیبن خه لدون بروای وایه، عومه ر قایل بووه به پاساوه که ی مه عاویه، پاشان ئیبن خه لدون به رگری له مه عاویه ده کات که به و دیمه ن و شتوازه کیسرایانه، نه یویستوه خوی فره ز و زال بکات به سه ر خه لکید، له بروای ئیبن خه لدوندا، مه عاویه له م کارهیدا مه به ستی خاتری خودا بووه.

به راستی من سه رم له قسه کانی ئیبن خه لدون ماساوه، چونکه هه موو کهس له کاره کانیدا بانگه شه ی خاتری خودا ده کات، به لام شته که ته نها به ند نییه به برپا و بیری بنیاده مه وه، به لکوو ئه وه یه که لاشعووری ئاراسته ی ده کات، واته ئه و هه و و هه وه سه، یان بوغز و قین و خۆشه یستیه لاشعووبیه مرقف ئاراسته ده کات. بۆیه به لای ئیمه وه ئه وه گرنگ نییه که مرقف له دلی خۆیدا بیری لی ده کاته وه،

به لک وو ئه وهی که گرنگ و شایه نی حساب بۆ کردنه، ئه و گری
دهروونی و کۆمه لایه تییه یانه ی که له ڕیگه ی عه قلی ناوه کییه تی -
باتینی - هوه ناپراسته وخۆ مرو ناپراسته ده که ن.

معاویه ده یویست به سه ر دوژمنانی ئیسلامدا سه رکه ویت، بۆیه ڕیگه
و ڕیو په سمی ئه وانی ده گرت به ر، ئه م شته یش لای سیاسیه کان
ڕیگه پێدراوه، به لام له دیدگای که سه ئاینیه کانه وه ڕیگه پینه دراوه. ئاین
ئامانجی له جهنگ، خودی جهنگه که نییه، به لک وو له م ڕیگه یه ده یه ویت
بنه مای عه داله ت بچه سپینیت، ئه و عه داله ته ی که خۆی بڕوای پێیه تی.
خۆ ئه گه ر مه به ست له جهنگه کانی ته نها سه رکه وتن بیت، هیچ به لای
بنه مای عه داله تدا نه ڕوات، ئه و مۆرکی ئاینی لی داده مالدریت و ده بیته
ده ولت. ئه و کاته یش ئاین ده بیته ئامرازیک به ده سستی
سیاسیه کانه وه، بۆ مه رامی خراپ و داگیرکاری به کاری ده هینن. من
هه رگیز بڕواناکه م عومه ر، دلی به و وه لامه ی موعاویه سووکنایی
هاتینیت، وه ک ئه وه ی ئیبن خه لدون وا ده زانیت. من ده لیم عومه ر
شتیکی دیکه ی له ناو دهروونیدا په نهان کردوه - یان له شتیکی دیکه
ترساوه.

*** ** *

عومه ری کوپی خه تاب کوژرا به ر له وه ی ئه و به کتریا به ی که خه ریک
بوو بداته له شی ئیسلام له ناو به ریت. پاش ئه ویش عوسمان هات و له
ده ورائی ئه ودا قو په یش هۆشیان به به ردا هاته وه. هه رچی سالار و
سه رگه وریان هه بوو، هه موو ڕوویان کرده شام، تا له وێ سه رده می
نوێیان (العهد الجديد) دامه زڕینن. میژوونووسان ده لین: قو په یش تامی

میوهی شامیان کردبوو، بۆیه پروویان لهوئ کرد و جیکیر بوون تئیدا، بهلام ئهم قسهیه "ههتهران و پهتهران" زیاتر هیچی دیکه نییه، بهلکوو قورپهیش تامی خه‌لک و کۆمه‌لگه‌ی شامییان کردبوو، که معاویه دایمه‌زرا‌ندبوو. ته‌نانه‌ت ئاماده‌یشی کردبوون بۆ په‌سه‌ندکردنی چینه‌یه‌تی. له‌وانه‌یه زۆرمان نه‌گوتیت، ئه‌گه‌ر وتیتیمان، له‌ سه‌رده‌می عوسماندا، شام بووبوو‌یه پایته‌ختی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ی ئیسلام که به‌ریوه‌بوو دایمه‌زری‌ت. هه‌له‌شمان نه‌کردوو ئه‌گه‌ر وتیتیمان، خه‌لیفه‌ی کرده‌یی -فیعلی- له‌و کاته‌دا معاویه بوو. به‌لگه‌ی ئهم قسه‌یه‌ش: هه‌ر که‌سێک عوسمان نه‌فی کردایه، یان گرفتیکیان هه‌بوایه، خل خل ده‌چوونه‌وه لای معاویه. ئه‌وه‌تا ئه‌بوزه‌ر چوو بۆ ئه‌وه‌ی، شو‌ر‌ش‌گیره‌کانی کوفه و به‌سره هه‌ر چوون بۆ لای ئه‌و، تا په‌ئی خۆی له‌ باره‌یانه‌وه بلیت.

ده‌لێن: کابرایه‌کی زاهید هه‌بوو له‌ به‌سره، هه‌رچی حه‌لالی خودایه له خۆی حه‌رام کردبوو. زانرابوو که گوشتی له خۆی حه‌رام کردبوو، ژنی نه‌ده‌هێنا و ئه‌وشتانه. والی به‌سره‌یش له‌ باره‌ی گوزه‌رانی ئهم پیاوه‌وه نامه‌یه‌کی ئاراسته‌ی عوسمان کرد، عوسمانیش په‌وانه‌ی لای معاویه‌ی کرد تا بزانی‌ت چیه‌ و چی نییه. ده‌لێت معاویه‌یش سه‌یریکی کابرای کرد و که‌میک هه‌له‌سه‌نگاندنی بۆ کرد و لای خۆی گلی دایه‌وه، له‌ شام چونکه هیچ خه‌ته‌ریکی نه‌بوو. له‌مه‌وه‌ پوون ده‌بیسته‌وه، معاویه هه‌لسوو‌رپنه‌ری کرده‌یی سیاسه‌تی ئیسلام بوو له‌ سه‌رده‌می عوسماندا، هه‌ر که‌س بی‌ڕۆکه‌یه‌کی تازه‌یی هێتابا، ئیدی خه‌ته‌ر بوایه یان نا، ده‌نێردرا بۆ لای معاویه تا هه‌له‌سه‌نگاندیکی بۆ بکات بزانی‌ت چۆنه و چۆن نییه و به‌ریار له‌سه‌ر چاره‌نووسی بدات. ئه‌گه‌ر بێ د‌ر‌ک و چ‌زوو بوایه، لای خۆی له‌ شام ده‌یه‌یشته‌وه، ئه‌گه‌ریش تۆزێ "گرفته‌وه‌ر" بوایه، نه‌یده‌ه‌یشت له‌ شام ببی‌زنی‌ت و حه‌واله‌ی شو‌ینیکی

دیکه‌ی ده‌کرد تا شام هر به‌شهریفی بمینیتته‌وه. وایش دهرده‌که‌ویت، مه‌عاویه به‌لایه‌وه گرفت نه‌بووه له ناوچه‌کان دیکه چی بقه‌ومیت له ناشووب و غه‌وغا، نه‌وه‌موو خهم و خه‌یالیکي هر لای شام بوو، ده‌یویست بیپاریزیت له هر جوره بیرکردنه‌وه‌یه‌کی ئازاد و هوشیاریه‌کی سیاسی و کومه‌لایه‌تی. هه‌موو خه‌لیفه‌کانی دیکه‌ی به‌نی ئومه‌یه له‌سهر ئهم په‌یره‌وه ده‌پویشتن له پاش مه‌عاویه. نه‌وان نه‌یاندنه‌هیشته به موو که‌سیکی لوجیکی خاوه‌ن ئاوه‌ن دهرکه‌ویت، زووبه‌زوو له شام ته‌ریان ده‌کرد و نه‌یاندنه‌هیشته له ده‌وروپشته‌دا په‌یدای بیت.

مه‌عاویه سوننه‌تیکي بۆ به‌جیه‌هیشتن، نه‌ویش هیشته‌وه‌ی شام بوو، به شهریفی و بیده‌نگی، خنکاندنی هر ئازادییه‌کی بیرکردنه‌وه، سا نه‌بادا خه‌لکی چاو و گوی بد‌پنه‌وه، هر خویان به‌سهر هه‌موو ناوچه‌کاندا ده‌سه‌لاتدار بن. ئیدی له‌م سیاسه‌ته‌یشدا سه‌رکه‌وتنیکي باشی به ده‌ست هینا. نه‌وان له‌گه‌ل هه‌موو ناوچه‌کانی دیکه‌دا ده‌جه‌نگان به سوپا گویله‌مشته‌که‌ی شام. شایه‌نی باسه ناوچه‌کانی دیکه‌یش زور به‌و شیوه‌یه سیسته‌م و ریکوپنیکي تیندا نه‌یوو، پڑابوون پڑا، ئیدی نه‌مه‌وییه‌کان ده‌یانتوانی به سوپاکه‌ی شام، ناوچه له‌ دوی ناوچه له هه‌موویان بدن، له کۆتایشدا به‌سهر هه‌موویاندا زال بوون.

ئهم سیاسه‌ته‌ی که مه‌عاویه دایه‌ینابوو، هر نه‌وه‌بوو که له سه‌رده‌می هاوچه‌رخدا مؤسؤلینی پراکتیزه‌ی ده‌کرد. مؤسؤلینی ده‌یگوت: گرؤه‌نیکي که‌می ریکخواو، ده‌توانیت به‌سهر گرؤه‌نیکي زور و زه‌به‌ندی په‌رته‌وازه‌دا سه‌ر بکه‌ویت، حیزبه فاشستییه‌که‌یشی هر له‌سهر ئهم بنه‌مایه دامه‌زراند و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌یشی به‌ده‌ست هینا، وه‌ک لای هه‌موو که‌س ئاشکرایه. مه‌عاویه سه‌رقالی به‌هیزکردنی جیگه‌وپنیکه‌ی خوی بوو له شام و، گرنگی نه‌ده‌دا به ناوچه‌کانی دیکه. له‌وانه‌یه هر

نەبویستبیت دەغدهغه و مقومقو له و ناوچانه بېریت، سا نه بادا له پاش
عوسمان له سەر که سیک ریک بکهون، ئیدی ئەوکاتە، ئەمیش دەتوانیت
دانه دانه فیزیان بسووتینیت. هیچ بە دووریش نازاندیریت، ئەو
مەعاویە بووبیت شۆرشەکی پەرە پنداییت، کاتیک بینیبووی و
خەریکە سەر هەلەدات، ویستیتی لەناو ئەو ئاوە لیله دا بۆخوی
دەست بکات بە پاوە ماسی. لەوانەیشە مەعاویە بە مەروانی گوتیت،
لەولاوە لای عوسمانەو قورەکه خەستەر بکاتەو، تا مەردووم بەربە
نیزە یەک و شۆرشەکه خیراتر روو بدات و کارەکیش هەوەس و
هەوای تیکەل ببیت.

شۆرشەکی دژ بە عوسمان، شۆرشیکی بە بەرنامە نەبوو، هەرچەند
داوای یەکسانی و دادپەرەرییان دەکرد، بەلام بە شیوەیەکی
پەرتەوازە و ناپیک دەجوولانەو، بێ بەرنامە و پلان بوون. کێ
دەزانیت، لەوانە یە مەعاویە سوودی لەم ئاشووبە بینیبیت و هەندیک
سیخوپی خزانیدیته ناو شۆرشگیرەکان تا وەزەکه بشتوین بە
بێدەنگی. میژوونووسان دەلێن: ئەوێ پلانی ئەم شۆرشە دانابوو،
ئەو کابرا پیسە بوو، ئێین سەبەئ بەلام من وای بۆ دەچم، هەر ئەو
مەعاویە ئەفسانەی ئێین سەبەئێ دروست کردبیت و پلانیکی
کردهیشی بۆ تەشەنەکردن و بلاوکردنەوێ ئەفسانەکه دانابیت تا
خەلکی تەواو بپروا بکەن. ئێمە لە پوژگاری ئەمروماندا
سیاسەتوانەکان دەبینین چۆن سیخوڕەکانی خویان دەخزیننە پیزی
شۆرشە مەدەنیەکان، تا دۆخەکه بشلەقین و شۆرش بە نەزۆکی
لەولاوە بکەپیتەو.

*** **

ئەوێ سیاسەتی مەروانی خۆیندبیتەوێ لە کاتی شۆرشەکەدا، دەبینیت ئەم کابرایە چەندە حۆل و دەبەنگانە بەو ناوەدا هاتووێ و چووێ. پرسسیاریک لێرەدا سەر هەلەدەدات، ئەویش: ئەوێ خێرە مەروان لە سەردەمی عوسماندا کابرایەکی دەبەنگ و کویرپێک بوو، کەچی دواى کوژرانی، بوو ئەفەندییەکی زین پۆشنی دووربینی خاوەن ئاوەز؟ من مەروان تاوانبار دەکەم بەوێ، گەرەترین ھۆکاری کوژرانی عوسمان ئەو بوو. مەعاویەیش بە ھاندانی مەروان تۆمەتبار دەکەم.

قازی ئیبنولعەرەبی برۆای وایە، مەروان یەکیک بوو لە کەسایەتیە عادەلەکانی نێوان گەرە ھاوێلان، ھەموو فەقیھێ ناوچەکان لەسەر: ((گەرەیی خۆی و ئیعتیباری خەلافەتەکە، پتەوی فەتواکانی و ھەرگرتنی فەرموودە لێیەو)) کۆک بوون. ھەر دواى ئەوێ ئیبنولعەرەبی دەلێت: ((بەلام سووک و پسواکانی میژوو شتانیک دەلێن، با بۆ خۆیان ھەر بلێن)). دواتریش مامۆستا محب الدین خەتیب دێت و پشتیوانی لە قسەکانی ئیبنولعەرەبی دەکات، پشتیوانییەکی بەتینی لێ دەکات و دەلێت: بە ھیچ کلۆجیک مەعقول نییە کە مەروان ھەلسووپیترە ئێم فیتنە یە بووین، لە کاتیکدا ھیچ بەرژووەندییەکی خۆیشی تێدا نەبووین. ئوستاز خەتیب ھەرچی تاوانە دە ئۆبالی سەبەئییەکانی دەھاوین، لەسەری ھەموویانەوێ مالیکی ئێشتەر. ئەو وایدەبینیت کە سەبەئییەکان لە کوشتی عوسماندا بەھرەوێر بوون، بەلام مەروان ھیچ سوودیکی نەبردوو. ئەمەیش بۆچوونێکی سەمەرە، لە راستیدا بە برۆای من، ھیچکەس ھێندە مەروان و ھاویدەکانی مەروان لە قورەیش بەھرەوێر نەبوون لە کوژرانی خەلیفەیی سێھەم.

کاتیک یەکیک دەیەوێت بکەری تاوانیک بدۆزیتەوێ، دەبیت سەرەتا لەو

که سانه وه دهست پی بکات که بهر ژه وهندیان له و پرو دواوه ههیه، چونکه به شیوه یه کی سروشتی، مرق حه ز ناکات توشی تاوانیک بیت، نه گهر بهر ژه وهندیه کی تیدا نه بینته وه. نزدیکترین کهس که هستیت و تاوانیک نه نجام بدات نه و کهسه یه که بهر ژه وهندی ههیه له بارودوخه دا، نه مه نه و بنه مایه یه که لیکولهرانی تاوانی هاوچه رخ له سهری ده پون، نیمه ش هچ ریگریکمان له پیش نیه که بهم تیورییه نوییه ته ماشای فیتته ی کوشتنی عوسمان بکهین. نه وهی که نیمه بین و بلین نه کوشته کاری نه و که سانه یه که خویان هر له سهر شه په نگیزی راهاتون، نه وه بیرکردنه وه یه کی کالوکرچه و له گهل نه و دهرووناسییه مرویییه دا یه کناگریته وه که زانراوه له مه پ مروقه وه.

ئوستاز خه تیب گوزارشت له مروان به پیایوکی ماقول و پاسال دهکات و وا نابینیت شتی له و جوړه زشتی لی بوه شیتته وه. نه وهی بیرچووه ته وه که له سهرده می پیغه مبهردا کاری زور له مه زشت و ناپه سه ندتری کردبوو، تا پیغه مبهردا شاربه دهری کرد و نه یه شت بیتته وه به و ناوه دا، هر به شاربه دهرکراوی له تائف مایه وه تا سهرده می خه لیفه ی سیته م. له دیدگای خه تیدا، مروان بووبووه پیواچاکیک. له بهر نه وهی دواتر بووبووه خه لیفه ی موسولمانان و ناوی چووبووه لیستی نه میره موسولمانه کانه وه. نه مه پیشه ی واعیزه کانی سولتانه له هه موو ده وروخولیکدا. نه وان وا ده زانن هه چکهس ده سه لاتی گرته دهست، سالحه، کهچی نه وهی شوپش دژی سولتان بکات به ناپاو و بیتهوش و تاوانباری له قه لهم ددهن.

نه گهر قوناغبه ندی بهر له کوژرانه که ی عوسمان بکهین، ده بینین مروان شستانیکی زوری نه نجام دواوه، هر له هانسدانی شوپشگیره کانه وه تا ریگری سولح و ناشتی له نیوان نه وان و عوسماندا. نه وهی به جوانی لیکولینه وه یه کی بابه تیپانه بو وه زعه که

بکات، هەرگیز مەروانی بەئەستۆ پاکێ بۆ دەرنەهێندریت و تۆمەتی
کەنەکردنی دەداتە پال.

دەتوانین باروڤۆخەکە بکەین بە سێ قۆناغەو:

قۆناغی یەکەم: هاتنی شۆرشگیرەکان بۆ مەدینە، داواکارییەکانیان لە
دادپەرورەری و شوێنکەوتنی سوننەتی دوو خەلیفەکەیی پێشی خۆی.
ئەو بوو شۆرشگیرەکان گەڕانەووە زیندی خۆیان پاش ئەوێ عوسمان
پەزماوەندی بۆ دوو داواکارییەکیان دەربڕی.

قۆناغی دووەم: گەڕانەووەی شۆرشگیرەکان پاش قەیریەک بەرەو
مەدینە، ئەمە پاش ئەو هات، لە ڕێگەدا نامە یەکیان بینی، کە مۆری
عوسمانی لێدرابوو، تییدا فەرمان بە والی میسر کرابوو، بە
گەیشتنەوێ ئەم جەماعە، دەستبەجێ هەموویان لەناوبرێن.

قۆناغی سێیەم: تەوقدانی مالهەکی عوسمان بە بەردەوامی تا ئەوێ
پۆژیکیان دایان بەسەریدا و کوشتیان. ئەگەر بێین و توێژینەووە بۆ
قۆناغی سێیەم بکەین، دەبینین مەروان هەمیشە بەرەبەست بوو لە
نیوان پیکهاتنی ئەم دوو بەرەیدەدا.

عوسمانمان بینی، لە سەرەتاوە نەرمونیان وەک سیفەتی هەمیشەیی
خۆی، داوا لێخۆشبوونی لە خودا دەکرد و دەگریا و خەڵکیش
لەگەڵی دەگریان تا ڕیشیان لە ئەسرینان تەپ دەبوو. جاریکیان لە
وتاردا وتی: ((ئەگەر من هاتمە خوارەووە... ئەوا با وەفدیکتان بێت
بۆلام، هەر گرفتێکتان هەیە، بیلێن با بۆتانی چارەسەر بکەم، هەر
داواکارییەکیشتان هەیە، بیلێن تا جێبەجێی بکەم)). عوسمان هەر
نەگەیشتە مالهەو، مەروان هات و تانەیی لێدا کە تۆ زۆر ترسێت و
بیتوانیت، ئابەم شیوەیە: سوێند بە خوا، بەردەوام بوون لەسەر

ههلهیهک که دواپی داوای لیخو شېوونی لهسه ر بکهیت، زور باشته له تهوبهیهک که له ترسان نهجامی بدهیت)). هر گه رماوگه رمیش چووه لای شوړشگیره کان و به دهنگی بهرز گوتی: ((ئوه چیتانه دهلنی بۆ تالانی و برق هاتوون، دهک دهموچاوتان خواته وه، هاتوون ئه م دهسه لاتهمان لی بسه نن؟ سویند به خوا دهستان له خه نه دا نییه بۆنان)). ئه م قسانه ییش هینده تفت و تالن، هیچکس له به رانبه ریا نه وه بیده نگ نابیت. مه روان جینشینایه تییه کی عوسمانی وهک مولکی قورپه ییش ناوزه د کردووه، شوړشگیره کانیشی وهک مونافیشی قورپه ییش. جاریکی دیکه ییش هر مه روان له مزگوت هه ستاوه ته وه و گوتوویه تی: ((سویند به خودا، ئه گه ر ده تانه ویت با شمشیر حوکی نیوانمان بکات)). عوسمان له سه ر ئه م قسه یه ی، لومه یه کی باش باشی دهکات به بهرچاوی خه لکه که وه. ئیدی له کوتاییدا عوسمان به لیتنامه یه کی بۆ شوړشگیره کان نووسی، تیتیدا هاتبوو:

۱. هر که س دوورخراوه ته وه ده توانیت بگه رپته وه.

۲. ئه وه ی بپه شه، به شی ددریت.

۳. دهسکه وتی جهنگ به یه کسانى دابهش دهکريت.

۴. که سی شیاو دهخریته پله و پوسته کانه وه.

ئیدی شوړشگیره کان گه رانه وه بۆ ناوچه کانی خویان له پاش به لیتنامه که. به لام له رپگه دا سوارچاکیکیان بینى، له سواره کانی دهولت به ولاغی دهوله ته وه که نامه یه کی پپه بۆ والی میسر و تیتیدا فرمان دراوه به کوشتنی ئه م جهماعه ته، نامه که ییش سه رموری عوسمانی لیدراوه. ئیدی خوین بهرچاوی گرتن و به هه له وداوان پتی مه دینه یان گرتوه بهر. عوسمان ئه ستوپاکی خوی له و کاره راگه یاند، هر نایشچیت به عه قدا عوسمان داوای وه ها کاریک بکات له والی

میسر، ئەم شتە زۆر دوورە لە سروشتی عوسمانەووە تەنانت داوای
کوشنتی یەک کەسێش بکات. ئی ئیستا دەبێت کێ ئەم نامەیی
نووسیبت و مۆرەکەیشی لێ دابێت؟

ئوستاز خەتیب دەلێت: هەبێ و نەبێ، ئەمە کاری سەبەئییەکان بوو،
هەبێ مایکی ئەشتەر و ئەوان. ئەو دەلێت: 'هیچ کەسێک هێندە
ئەشتەر بەرژەوێندە لە نوێوونەووەی فیتنەکاندا نەبوو'. بەلام ئوستاد
عەقاد برۆی وایە ساخەکارەکی خۆی مەرۆان بوو، ئەو هەرچی
خراپە و پەشیمانی لەم فیتنەیدا، هەموو دەیداتە لای مەرۆان. عەقاد
دەلێت: ((... ئەگەر مەرۆان دەستی لەم فیلەدا نەبایە، ئەوا زۆر
بەئاسانی دەتوانی راستی بابەتەکی بزانیت، ئەویش تەنها بە
پرسیارکردنێکی سادە لە سوارچاکەکان، لە کاتی دەرکەوتنی
راستیەکیەدا، ئەستۆی ئەو پاک دەبوو و دەبوو خاوەن عیزەت
و پووی نەیارەکانیشی پەش دەبوو، هەموو ئەو دەمەلەستانەیشی
کە باسی ئەو دەکەن لە خۆشکردنی ئاگری جەنگ، هەمووی
دادهەمراکیەو، بەلام ئەو تەنانت ئەم پرسیارەیشی نەکرد، بەو
کیفایەتی کرد کە تۆمەت بخاتە ئەستۆی ئەوانی کە ئەمیان تاوانبار
کردووە.))

شۆرشگیرەکان مەرۆانیان بە ساخەکردنی نامە کە تۆمەتبار دەکرد،
مەرۆانیان خۆیان بە تەزویکردنە کە تۆمەتبار دەکردهو. باشە
لێرەدا کامیان راست دەکەن و کامیان نایکەن؟

هێندێک لە میژوونووسان مەرۆان تاوانبار دەکەن، چونکە هیچکەس
بویری ئەو نەبوو مۆری خەلیفە بەکار بهێنیت بێجگە لە مەرۆان،
چونکە ئەم بەرپۆڵەبەری دیوان و وەزیری خاوەن متمانە بوو. من
وای بۆ دەچم، مەرۆان دلقەبز بوو بێت بەوێ کە شۆرشگیرەکان
بەسەلامەتی و بەبێ هەراوهوریا گەڕانەووە بۆ ناوچەکانی خۆیان، بۆیە

ئەو نامەیی زۆر بەپەلە ساختە کردوو. ئەو هی که بنیام سەری لێی دەئاوسیت، ئەم سوارچاکەیی که هەلگری نامەکەیه، هەر پێک له گەل قافلەیی شۆرشگیرەکاندا دەکەوێتە پێ و له پێگەیشدا خۆی نیشانی ئەوان دەدات، هەندیک جاریش تەواو نزیکیان دەبێتەو، لێ دەپرسن ئەره تۆ کێیت؟ ئەویش دەلێت: من نێردراوی خەلیفەم بۆلای والی میسر. ئیدی دەستگیری دەکەن و دەپیشکن، لەو کاتەدا نامەکە پەیدا دەکەن و دەبینن بە مۆری عوسمانەو و فرمان بەکوشتیان دراو.

بەپراستی بارودۆخەکە له لووتکەیی عاجباتیدا. هیچ لێکۆلەرێک نییه له کاتی پوو مالی ئەم بابەتەدا تووشی دەهشە و سەرەگیرە نەبێت، ئەم کارە بەخەستی بۆنی پیلانگیریی لێ دێت، بەلام ئایا پیلانگیرەکان کێن؟ قورپەش یان سەبەئییەکان؟

ئەو پرسیارە با خۆیتەر خۆی وەلامی بداتەو...

له کۆندا و تراو: 'دەسلات نەزۆکە'، ئەمرۆیش دەگوتریت: 'سیاسەت دلی نییه'. ئەمە ئەو شتەیه له هەموو کایەکاندا تێبینی دەکړیت ئەو دەمەیی سیاسەت خۆی تێ دەخزێنیت. سیاسییەکان گوێیان لێ نییه، پێغه مەبری خودا دەکوژن، ئەگەر دینیان بوو تە لەمپەر له پێگەیی چوونە سەر کورسی. له میژووی ئیسلامدا هیچ کارەساتیک هێندەیی کوژرانی عوسمان، زیانباریی نەگەیانده ئەم ئایە نوێیه. مالی ئەو بەرمیت که نەخشەکەیی بۆ کیشا. مالهکەیی بەراوژوو بیت ئەو کەسەیی دەستی له م کارە ئاشووبەنگیزەدا هەبوو بۆ خاتری فەخری عالەم. شۆرشگیرەکان گەمارۆی مالهکەیی خەلیفەیان داو، دەیانگوت یان دەبێت دەستلە کارتران بنوسیت، یان دەکوژریت. ئەی باشە عوسمان بۆچی دەستی له کار نەتراناند؟ ئەمەیش پرسیارێکی دیکەیه که میتشک تووشی ئالۆش دەکات! عوسمان پیرەپیاویکی نەو دەسالە، تیری له دنیا هەلکړاندبوو، ئیدی بۆ وازنا هێنیت و کارەکه ناسپێریت بە

شورا؟

میژوونوس 'بیلازه‌ری' ده‌گیریت‌وه: عه‌بدوللای کوپی عومه‌ر چووه لای خه‌لیفه‌ی سینیهم، نه‌و ده‌موساته‌ی که ماله‌که‌ی گه‌مارق درابوو. که چووه لای، نه‌م گفتوگو‌یه له نیوانیان پروویدابوو:

عوسمان: بنواپه نه‌مانه چییان ده‌ویت... ده‌لین: یان ده‌ست هه‌لگره یان ده‌تکوژین.

عه‌بدوللا: ئایا تو که‌سیکی نه‌مریت له دنیا؟

عوسمان: نه‌خیر.

عه‌بدوللا: ئایا له کوشتن زیاتر هیچیان له‌ده‌ست دیت.

عوسمان: نه‌خیر.

عه‌بدوللا: ئایا به‌هه‌شت و دۆزه‌خی تو به‌ده‌ست نه‌وانه؟

عوسمان: نه‌خیر.

عه‌بدوللا: ده‌ی که‌واته کراسی خودا له‌به‌رت دامه‌ماله، نه‌گینا دوا‌ی تو نه‌م شته ده‌بیته نه‌ریت، هه‌ر ده‌سه‌لات‌داریکیان به‌دل نه‌بوو، پتی ده‌لین: یان ده‌تکوژین، یان ده‌بیته ده‌ست له‌کار بقرانیت.

من هه‌رگیز به‌روا ناکه‌م نه‌م قسه‌یه هیی ئیین عومه‌ر بیت، نه‌گه‌ری زۆری هه‌یه هیی مه‌روان بیت. جیش‌سینایه‌تی که‌ی کراسی خودایه؟ نه‌وه که‌ره‌سته‌ی میله‌ته، ویستیان ده‌یده‌ن و نه‌یانویست، ده‌یده‌نه که‌سیکی دیکه. نه‌مه چه‌مکی شورایه، نه‌وه‌ی که ئیسلام هینای. به‌نی ئومه‌یه شورایان هه‌ر له په‌گه‌وه وشک کرد، له جیگایدا سیسته‌می میراتگیریان دانایه‌وه -وه‌ک چون به‌ر له ئیسلام هه‌بوو-. نه‌وان وه‌ک چون کوپیک له باوکییه‌وه کراسیک یان پارچه‌زه‌وییه‌کی بو جی

دهمینیت، ئاوه‌هایش مولک و ده‌سلات. له‌وانه‌یه هەر ئه‌مه‌یش به بیرى مه‌رواندا هاتینیت له‌و ساته‌دا. له‌وه‌یش ده‌چیت مه‌روان ئه‌م شته‌ی چپاندبیت به‌گویی عوسماندا و شته‌که‌ی له‌لا شیرین کردبیت و عوسمانیش نکولی له‌وازه‌یتان کردبیت، چونکه ئه‌مه کراسیکه و خودا دووریویه‌تی بۆ به‌ری ئه‌م و هیچکه‌سیش بیجگه له‌خودا ناتوانیت له‌به‌ری دامالیت.

سه‌حابه‌یه‌کی به‌سال‌چوو له‌ماله‌که‌ی عوسمان نزیک بووه‌وه له‌کوتا کاتژمیره‌کانی گه‌مارۆدا، به‌ده‌نگی به‌رز هاواری ویستی ئامۆژگاری عوسمان بکات ده‌سته‌به‌ردار ببیت تا خوین نه‌پژاوه. بۆ خۆی تیریک له‌ماله‌که‌ی عوسمانه‌وه ئاراسته‌ی ئه‌م قوربه‌سه‌ره‌ کرا و هەر له‌جیدا پووکی چنی و مرد. له‌پاش ئه‌مه بارودۆخه‌که ئالۆزتر بوو.

ده‌کریت بزانی ئه‌وه کی بو ئه‌م تیره‌ی هاویشت؟ بۆچیش هاوێژرا؟

گومان له‌وه‌دا نییه، ئه‌م گه‌مارۆیه‌ی مالی عوسمان یه‌کیک بو له‌جه‌نگه هه‌ره یه‌کلاکه‌ره‌وه‌کانی میژوو. شوپشگێڕان ده‌یانویست لایده‌ن و خۆیان بچه‌ جیگه‌که‌ی. قوره‌یشی ده‌یانویست خه‌لیفه‌ بکوژریت به‌رله‌وه‌ی بریاری ده‌سته‌کار ترازان واژو بکات، تا له‌پینگه‌یه‌وه بتوانن شوپشگێڕان به‌ بکوژی خه‌لیفه‌ تۆمه‌تبار بکه‌ن و هەر له‌ویدا بینه‌قاقای شوپش بگرن و بیتۆپینن و لاشه‌که‌یشی دوور فرێده‌ن. قه‌ده‌ریش هەر ئه‌وه‌ی ویست که ئه‌مان ویستیان.

خۆ ئه‌گه‌ر عوسمان توانیبای له‌دوایین چرکه‌ساتدا، خه‌لیفایه‌تی له‌خۆی دامالیت، ئه‌وا ئه‌گه‌ری زۆر به‌هیز، عه‌لی ده‌بووه‌ جینشین. ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌یش پوویدا، میژوو به‌ ئاقاریکی دیکه‌دا ده‌پۆشیت جیاواز له‌وه‌ی ئیستا پێدا پۆشیتوه. ئیبنولعه‌ره‌بی ده‌لیت: ئه‌وه عوسمان خۆی بوو ده‌رگای بۆ شوپشگێڕان کرده‌وه تا بینه‌ ژووره‌وه و

دهستی لى بهرز بکه نه وه و بیکوژن. نه گهر نه م قسه په راستیش بیت، مانای وایه په کیک له نزیکانی عوسمان ده رگا که ی کردو وه ته وه تا بیته ژووره وه. هر گیز پنی تیناچیت عوسمان خوی بیت و به دهستی خوی ده رگا بکاته وه و خوی تووشی ته هلوکه و کوشتن بکاته وه. دکتور ته ها حوسه ین پی وایه: "عوسمان له کوتا ساته کانیدا ویستوویه تی دهستبردارى خه لافهت بیت و کاره که بسپیریت به شورا، تا بهرگری له خوینپیزی بکات. نه م دیدگایه یش ماقوله و پنی تیده چیت، چونکه عوسمان هر خویشی هزی له ناشتی و ئاسایش بو.

پنی تیده چیت مروان هستی به م نیه ته ی عوسمان کرد بیت و ویتبیتی جووله یه کی به په له نه نجام بدات تا کار له کار نه ترازوه. ده رچونی مروان و هندیکی دیکه له چه کبه دهستانی به نی ئومه ییه له کوتا چرکه ساته کان و داوای جهنگ و زوران بازیکردن له شوپشگیران وهک نه وه ی له مهیدانی جهنگدان، عوسمانیش له ولاره داوای لى دهکردن ئارام بگرن، به لام هر گویشیان بؤ نه گرت و وه لامیشیان نه دایه وه، تا کار گه یشته نه وه ی سوینیان لى بخوات شمشیره کانیان دانین. ئیدی هندیکیان شمشیره کانیان دانا، به لام به نی ئومه یه دایان نه نا، له و دهمه ی شهروهه را دهستی پیکرد، په کیک له ماله که ی عوسمان به پرتاو هاته دهره وه و گوتی: "نهره وه لا عوسمانمان کوشت."

دهلین: له کوتا ساته کاندا سه عدی کوپی ئه بی وه قاس له لای عوسمان بو، کوپی لنگرت و دوا به داوای خوی گه پایه وه تا علی بدوزیته وه، ئیدی له مزگوت علی په یدا کرد و پی گوت: "زووکه نه بوجه سهن، هه والیکم بؤ هیناویت که کهس هه والی وای پی نییه، خه لیفه که مان په زامه ندیی دهربرپوه که دهستبردارى خه لیفایه تی بیت، زووکه و

فریاکوهه و سه‌ری بخه)). له‌م قسانه‌دا بوون، یه‌کینک خۆی کرد به مزگه‌وتدا و هاواری کرد: "عوسمان کوژرا". عه‌لی تووږه بوو که ئه‌م هه‌واله‌ی بیست و گه‌یشته ئه‌وێ و لۆمه‌ی هه‌ردوو کوږه‌که‌ی کرد که ئه‌وان چۆن هه‌یشتووینه شتی وه‌ها ږوو بدات له‌ کاتیکدا ئه‌وان چوو بوون بۆ پارێزگاری له‌ به‌رده‌م ماله‌که‌یدا. ته‌لحه وه‌لامی دایه‌وه: لێیان تووږه مه‌به نه‌فرینیان لێ مه‌که، ئه‌گه‌ر مه‌روان نه‌بوايه نه‌ده‌کوژرا. له‌ هه‌موو ئه‌م ږووداوانه‌وه تینه‌ده‌گه‌یت شتیکی شاراوه له‌ئارادا بووه، ئالۆزی له‌ هه‌ر شه‌ش-لاوه ده‌وری ئه‌م کوشتنه‌ی خه‌لیفه‌ی سینه‌میان داوه.

دکتۆر ته‌ها حوسه‌ین پرسیکی گرنگ ده‌ورووژینیت، که شایه‌نی بیرلێکردنه‌وه‌یه. لای لیکۆله‌رانی پێشین وه‌لامیکی ئه‌وتۆ ده‌ست ناکه‌ویت، یان له‌وانه‌یه به‌لایانه‌وه گرنگ نه‌بووبیت یان هه‌ر بیریان به‌لایدا نه‌چووبیت. پرسیاره‌که‌یش ئه‌مه‌یه: بۆچی والیه‌کانی عوسمان ده‌سپێشخه‌رییان نه‌کرد و عوسمانیان نه‌پاراست به‌ر له‌وه‌ی شوڤر شگێره‌کان ئابلۆقه‌ی بده‌ن و دواتریش بیکوژن؟ زیاتر له‌مه‌یش ده‌پرسیت: عوسمان والیه‌کانی ڤاهینابوو، هه‌موو سالیکی له‌ وه‌رزی چه‌جا بینه سه‌ردانی. ئه‌وه خێزبوو ئه‌و ساله هه‌موو له‌ ماله‌وه داسه‌کتابوون و خۆیانیان لکاندبوو به‌ زه‌ویدا؟ عوسمانیش هه‌نده گوزه‌رانی ته‌لخ بوو، خۆی نه‌یتوانی چه‌ج بۆ خه‌لکه‌که بکات و مه‌جبوور بوو به‌ ئیبنو عه‌باس بلیت: تۆ بڤۆ چه‌ج بۆ خه‌لکی بکه! له‌مه‌یش هه‌یشتا نامۆتر: وه‌ک میژوونوسان ده‌لێن: ئیبنو عه‌باس

نامه‌یه‌کی له لایه‌ن عوسمانه پتیبوو بۆ خه‌لکی، که تینیدا باسی گرفته هه‌نوکه‌یه‌یه‌کانی ده‌کرد و تیشیدا به‌رگری له نه‌فسی خۆی ده‌کرد. ئیبنوعه‌باس نامه‌که‌ی بۆ خه‌لکی خوینده‌وه، پاش ته‌واوبوونی خوینده‌نه‌وه‌که، خه‌لکه‌که به‌ جوړیک بلاوه‌یان لیکرد، وه‌ک بلیت هیچیان نه‌بیستیت. والیه‌که‌ی مه‌که‌یش قه‌پی کردبوو به‌زه‌ویدا و به‌زۆریش ئه‌لفیکی له زار ده‌رنه‌ده‌چوو، خه‌لکیش نه‌یانده‌گوت ئه‌ری تو بلیت نه‌پیتی ئه‌م شته‌ چی بیت.

دکتور ته‌ها حوسه‌ین ده‌یه‌وینت خۆی وه‌لامی پرسه‌که بداته‌وه و ده‌لینت: 'خه‌لکی ئومیدبپاوبووبوون له عوسمان، بیزار بوون له سیاسه‌ته‌که‌کانی. له دیدگای منه‌وه ئه‌م قسه‌یه ورد(ده‌قیق) نییه، گریمان خه‌لکه‌که سوودیان له عوسمان نه‌بینیوه، ئی خۆ والیه‌کان که‌وتبوون به‌سه‌ر نه‌رماییدا؟ شه‌هرستانیش ده‌لینت: والیه‌کانی عوسمان نه‌ریی ئه‌وه‌یان کرد که هاریکاری عوسمان بکه‌ن له‌و مه‌ینه‌تییه‌دا، ئاوا قه‌باعه‌تباریان کرد تا خستیان به‌سه‌ر ئه‌جه‌لی خۆیدا. ئه‌م قسه‌یه‌ش به‌شیک له راستی تیدایه. له پوا‌له‌تدا والیه‌کانی عوسمان خه‌ریکی شه‌وه‌پیلانیک بوون، خودایش خۆی به‌ته‌نیا ده‌زانیت ئه‌و پیلانه چی بووه؟.

ئاشکرایه مه‌عاویه سوپا‌یه‌کی بۆ هاوکاری عوسمان ناردبوو، به‌لام سوپاکه له 'شیوی قورا' نزیکی مه‌دینه‌ بنه‌ی خستبوو، بنه‌یان له‌وی هه‌له‌گرت‌وه تا بیستیان عوسمان کوژراوه، هه‌ر که بیستیشیان، به‌ پشتی خۆیاندا راسته‌وراست گه‌رانه‌وه بۆ شام، وه‌ک بلیت چاوه‌رینی رووداوه‌که بوویتن.

هه موو میژوونووسان هاوړان له سهر نه وهی عوسمان له نیوهی یه که می خه لافه ته که یدا له سهر سوخته تی پیشینی خوی پویشتووه، دواتر گوزرانکاری به سهر سیاسه تیدا هاتووه. نه مه یش جیکه وتی له سهر خه واریجه کان دانا. نه وان له سهره تاوه دانیان به دروستی خه لافه تی عوسماندا نابوو، به لام دواتر دهیانگوت نه و گوزراوه و وهک جاران نه ماوه. ئیمه لیږه دا نامانه ویت لیکولینه وه له دیدگای خه واریجه کان بکه ین تا بزانیڼ چهنده له راستییوه نزیکن، به لکوو تنها مه به ستمانه نه و وهک یه کییه ببینن که له نیوان قسه ی نه مان و قسه ی میژوونووسه کاند، نه و میژوونووسانه ی که که مینک له مه و بهر باسمان کرد. وا دهر ده که ویت مسولمانی نه و سرده مه یش هه روهک خه واریج دهرکیان به و گوزرانکاری به له بهرنامه ی عوسماندا کردیت و ویستیتیشیان نه یتیه که ی بزانیڼ.

توزیک قه بوولکردنی نه م قسه یه ی خه واریج له مهر عوسمانه وه قورسه، له سهره تاوه چاک و له کوتاییه وه خراپ. ناکریت که سیک ناوا له ناکاو نه تواری بگوریت، به تاییه تیش له قالبی عوسمان، نه و پیاوهی هه موو ته مهنی په روانه ی پیغه مبه ر بووه، له و ناوه دا هاتووه و چووه و جیهادی کردووه و مالی به خشیوه. نه و گوزراڼه له ناکاوهی نه تواری خه لیفه ی سته م، نه یتیه کی له ناواخندا حه شار درابوو، باشه ده بیت نه و شته چی بیت له سلووکي عوسماندا پرویدایت له ساله کانی کوتاییدا؟

(وهرگیز: ئیمه هه قمان به که سایه تی به پزی خه لیفه ی سته مه وه نییه، له م کورته قسه یدا ده مانه ویت دادگاییه کی نووسه ر بکه ین، نه ویش: نه گه ر ته ماشا بکه ین خویشی تووشی هه مان هه له ده بیته وه که ناراسته ی خه لکی دیکه ی ده کات، نه و په خنه له خه لکی ده گریت به وهی: چون ده بیت بروایان وایت، باش تا قهره ی قیامت باشه،

خراپیش هر خراپ، کهچی خوی له کهسایه تیی 'خهلیفه ی سئیهمی به پیزدا تووشی هه مان هه له بووه، ئیمه مه به ستمان کهسه که نییه که هاوه لی خۆشه ویست عوسمانه، به لکوو ره خنه مان له میتوده که یه که نووسه ر چۆن هه مان هه له دووباره ده کاته وه که پیشتر وهک چهک دژی نه یاره کانی به کاری ده هینیت.)

من واکومان ده بهم رهفتاری عوسمان له کۆتاییه کاندای گۆرانی به سهردا نه هاتبیت، به لکوو گۆرانکاری له داروده سته و پنه و نه ده کانییدا پوویداوه. به دور نازاندربیت هر له و ساته وه قورپه ش خه ریکی که نه کردن بوو بیتن، تا نه بادا نه مجاره ش توپ له قاچیان ببیته وه. خۆ عوسمان له و ده مه دا ته مه نی له هه شتا و نه وه ددا بوو، نه گه ریش شوپشگیره کان نه یانکوشتبای، هر خۆی پاش ماوه یهک له سه ر جی وه فاتی ده کرد. خودا کردی و عوسمان به دهستی شوپشگیره کانه وه کۆژرا و بووه خیر بۆ قورپه ش، له بۆنه ی ئه م کۆژرانه ی شه وه ئه وان ده توانن بگه نه ئه و ئامانجه ی که گۆرانی به بالایدا ده لین. خۆش له وه دایه، کراسه که ی عوسمان و په نجه قرتینراوه کانی خیزانه که ی به په له ده گاته دهستی مه عاویه، وهک ئه وه ی ئه م کاره به شه و نه خشه ی کیشرا بیت. له وانه یه پیلانه که به ورد و درستی داپیزرا بیت و هه موویشی وهک پۆزی پۆشنا هاتیبته دی.

*** **

هه رچۆنیک بیت، مه عاویه به جۆریک کۆژرانی عوسمانی قۆسته وه، که وینه ی نه بیت له هیچ کوێ. له سه ر زه ویدا نه بینراوه به 'کراس' یک ده وله تیک دابه زربیت وهک کراسه که ی عوسمان به ره حمه ت بیت.

مه‌عاویه له‌سهر مینبهری شام کراسه‌که‌ی به‌رز ده‌کرده‌وه و خه‌لکی له‌که‌لیدا شیوه‌نیان ده‌گیرا و ده‌یانگوت: "وا عوسمانا- هو عوسمان گیان، عوسمانمان رو... ئیمامه‌که‌مان به‌مه‌زلوومی کوژرا... قورئان ده‌لێت:

قَالَ تَمَالِ: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾
الإسراء: ۳۳

مه‌عاویه ئه‌م ئایه‌ته‌ی به‌کار ده‌هێنا له‌به‌رژه‌وه‌ندی خۆی و له‌ناو هه‌موو شامدا بلایێ کردبووه‌وه‌ که: "ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ وه‌لی عوسمان و ئه‌و داوای تۆله‌ی خۆینی ده‌کات، سه‌ریش ده‌که‌ویت ئیزنی خودا. هه‌ر به‌راستیش مه‌عاویه به‌ ئیزنی خودا سه‌رکه‌وت.

مه‌عاویه له‌ کاتی هه‌لایسانی شوێشه‌که‌دا سه‌ردانی عوسمانی کردووه و ئامۆژگاری کردووه که‌ عه‌لی و ته‌لحه و زوبه‌یر له‌ناوبه‌ریت، گه‌ر ئه‌م ئه‌وان نه‌کوژیت ئه‌وان ئه‌م ده‌کوژن. عوسمانیش قسه‌که‌ی ڕه‌د کردووه‌ته‌وه، ئیدی مه‌عاویه داوای ئه‌وه‌ی کردووه ئه‌م بکات به‌ تۆله‌سینی خۆی، ئه‌گه‌ر هاتوو کوشتیان، عوسمانیش ڕه‌زامه‌ندی ده‌ربڕیوه. ئه‌گه‌ر ئه‌م گێڕانه‌وه‌یه‌ راستییت، ئه‌وا ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی مه‌عاویه ده‌یزانی چه‌نده له‌ سوودی ئه‌وه‌ عوسمان به‌ ده‌ستی ئه‌م شوێشگێڕانه‌ بکوژریت، له‌وانه‌یه‌ باش باش خۆی بۆ ئاماده‌ کردبێت.

ئه‌گه‌ر کراسه‌که‌ی عوسمان نه‌بوایه، زۆر ئه‌سته‌م بوو مه‌عاویه بێته‌ خه‌لیفه. چۆن ده‌کرا که‌ سینک که‌ خۆی و باوکیشی له‌ دژی په‌یامبه‌ری خودا به‌ سه‌ختی جه‌نگابوون، له‌ پاش ماوه‌یه‌کی کورت بێته‌ جێنشینی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌؟ ئه‌وه‌ی که‌ سه‌یره: مه‌عاویه داوای خۆینی عوسمانی له‌ عه‌لی ده‌کرد، به‌لام هه‌ر که‌ سه‌رکه‌وت، ئه‌وه‌ی باسی نه‌ما خوین و

تۆله و کوشتنه وهی بکوژانی عوسمان بوو. هیندیک له دۆستانی، تۆلهی خوینی عوسمانیان بیر خستبوویه وه له کاتیکدا دنیای له پرودا تهخت بووبوو، به لام ئه و فی فی لیده هات. ده لیت کچه کهی عوسمان هات و داوای خوینی باوکی خۆی کرد، مه عاویه ییش پینی گوت: ((برازاکه م... خه لکی گوێزایه لییمان (طاعه) ده کهن، ئیمه ییش ئه مانمان داونه تی. ئارامگریه کمان نیشانداون که بئه وهی هه موو توور په ییه، ئه وانیش گوێزایه لییه که بئه کهی هه موو قینه. وهک ده بینیت هه موو کهس شمشیزی له کێلاندایه. نازانین ئه گهر بارودۆخه که بقلیشیته وه، له سوودمان ته واد ده بیت یان له زیان. باشتره تۆیش برازای گه و ره ی ئیمانداران بیت تا ببیته که نیزه کی دهستی ئه م و ئه و...)). ئه م دانپێدانانه ی مه عاویه سه ی ره. ده ترسیت ئه گهر تۆله ی بکوژانی عوسمان وه رگریته وه، خه لکی له دژی راپه رن و له سه ر کورسییه که ی رامالریت و خه لافه تی لی بئه نریته وه، که واته به کراسه که ی عوسمان خه لیفایه تی ده ویست.

مه عاویه پێشتر داوای بکوژانی عوسمانی له عه لی ده کرد، هه یج سازشیکی نه ده کرد له سه ر داواکارییه که ی. به لام هه ر که دهستی له سووچی کورسییه که گیربوو، پاساوی بۆ پهیدا کرا و خه لکیش پاساوه کانیان لی قه بوول کرد. شتیکی سهیری دیکه ییش ئه وه بوو، کاتیک عه لی بووه جینشین، هه یج تۆله یه کی له بکوژانی عوسمان نه کرده وه، بگره پله ی باشدا دایده نان و خوشی ده ویستن و به خێوی ده کردن. ئوستاز خه تیب پاساوی کاره که ی عه لی به وه ده هینیته وه، که ئه وان به هیز بوون و ئه م نه یه توانیوه به سه ریاندا زال بیت. خو ئه گهر بیکوشتنایه ته وه، ئه واه ده رگای ئاشووبیتی به سه ر خۆیدا ده کرده وه که داخستنه وه ی ئه سته م بوو.

به لام ئه م پاساوه له بهر دوو هۆکار وه رناگیریت.

یەكەم: بینیمان عەلی هیچ كەسێكى لەبەر هیز و بازوو لەلای خۆی نەهێشتەوه لە سەر دەمی خۆیدا، تەنانەت هیچ گرنگییەکیشی بە دەمارگیری خێلایەتی نەدەدا. ئەمەیش یەكێك بوو لە هەرە گرنگترین ھۆکارەکانی لاواز دەركەوتنی لە بەرانبەر مەعاویەوه. چونکە ئەم زۆر عەدالەت پارێز بوو، ئەمبەر و ئەوبەری نەبوو. ئەو کەسەى كە خەلیفایەتی لە دەست بەدات لەبەر بەرپاکردنی عەدالەت، بە هیچ شێوەیەك سەل لە قیساس -خوین وەرگرتنەوهی لەبەر- ناکاتەوه ئەگەر بزانییت واجبە.

دووەم: نەك هەر عەلی بێدەنگ نەبوو لە بکوژانی عوسمان، بەلكوو پاراستنی و كاری مەزن مەزنی پێ سپاردن و لە زۆریك لە بارودۆخەكاندا پشتی پێ دەبەستن. مالیکی ئەشتەر سوپاسالاری عەلی بوو لە هەردوو جەنگی سەفین و بەسەردا، كە خۆی یەكێك بوو لە سەر دەستەى سەبەئیەكان. وەك ئاشكرايە دواتر عەلی ویلایەتی بەسەری پێ دەسپێزێت. هێندە کاریگەری لەسەر عەلی دەبێت، عەلی لە پەسندا دەلێت: "ئەشتەر بۆ من، وەك من بۆ پیفەمبەری خودایە". بە چ شێوەیەك جایزه بۆ عەلی، لە کاتێکدا دەزانییت ئەشتەر، خۆشکەری ناگری فیتنە و ھەلایستەری شۆرشەکیە، ئا بەم شێوەیە پشتی پێ ببەستیت؟

گرفته که لەمە وردتر و دەقیقتەر.

نامۆتر لەمە، عەلی لە کوژرانی ھورموزاندا ھەلوێستیکی زۆر توندی ھەبوو، داوای لە عوسمان کرد تۆلەى خوێنەکەى لە عوبەیدووللای کوپی عومەر (بکوژەکەى) بکاتەوه. تا کوتاییش عەلی ھەر دەیویست ئەو تۆلەى بکاتەوه. خۆ ئەگەر بەردەستى بکەوتایە، دەیکوشتنەوه. عەلی دیسانەوه ھەلوێستیکی زۆر توندی لە بارەى کوژرانی کابرایەکی مەوالییەوه ھەبوو، لە کاتێکدا دەبینین هیچ خۆی تێك نادات

له بهران بهر بکوژانی خلیفه وه. به راستی ئه م کاره زور توینکلداره. له وانهیه له ناوه وهی ناو دهروونی عه لیدا، راستی لای شوږشگیره کان بوو بیت، حه قی دابیت به وان. بینبیتی وا ئه وانهی داوای دییه ی عوسمان ده کن، له پشتی ئه مه وه مه رامیکی دیکه یان هه یه.

عه لی به رسقی نامه که ی مه عاویه دا، که داوای راده ستکردنی بکوژانی عوسمانی ده کرد، ئا به م شیوه یه ی نووسیوو: ((... ئه وه ی که تو داوای راپینچکردنی بکوژانی عوسمانت کردوه، هه رچه ندی من ته ماشای بارودوخه که م کردوه، هه یچ شتیک پالم پتوه نانیت، تا ئه مانه راده ستی تو، یان بیجکه تو بکه م. به گیانی خو م، ئه گه ر له که لله ی شه یان نه یه یته خواره وه، ئه وا هیندی پی ناچیت به رده بنه گیانی تویش، ئیدی په یادت ده کن، چی له ئا و بیت یان له وشکانی، چی له شاخ بیت یان له باخ. ئه مه هه یچ نییه بیجکه له داخوازییه کی نا په سه ندی دهروونت، سه لامیش له که سی شایه ن به سه لام بیت.))

له وه لامی نامه یه کی دیکه دا که ئا راسته مه عاویه ی ده کات، به شیوه یه کی ئاشکرا تۆمه تباری ده کات، که ئه وه ئه و بووه عوسمانی ته وا و کردوه. عه لی ده لیت: ((... پاشان باسی من و عوسمانت کردوه، تو خۆت وه لام بده ره وه، کاممان دوژمنی بووین و ږینگه ی کوشتنیمان ئاودیزا، ئه وه کئ بوو له جینگه ی خۆی چه قیبوو، نه ده هات به ده میه وه؟ ئه ی ئه وه کئ بوو به ده میه وه بوو؟ ئه وه کئ بوو وازی لیه ئه تا ته جه ل ږینگه ی پینگرت؟ نه خیر سویند به خودا... خودا خۆی ده یزانی ئه وانه کئین که خۆیان به زه ویدا چه سپاندبوو، به هاوږیکانیشیان ده گوت، ئیوه یش وهرن، ئه مانه زور به که می نه بیت تووشی ئازار نابن-له بهر خۆدزینه وه یان-.

له م دوو نامه یه وه ده رده که ویت: عه لی مه عاویه ی به تیوه گلاو له کوشتنی عوسمان له قه له م ده دات. له مه یش زیاتر، هه ره شه له مه عاویه

دهكات، ئەگەر لەكەلى شەيتان نەيەتە خوارەو، ئەوا بكوژانى عوسمانى كۆپرە مامى بۆ پەوانە دەكات، چىيان لەو كرد، ئاوەهايش لەم بگەن. ھەرچۆنیک بىت، ئىمە پاستى و دروستى ئەم دوو نامەيە نازانين، كە ئايا پاستن يان بە درۆوھ دراوئەتە پال عەلى. بەلام ھەردووکیان لە ئەھجول بەلاغەدا ھەن، ئەم كۆتیبەيش ناتوانریت دان بەپاستى ھەموویدا بنزیت، چونكە دواى دەورانىكى زۆر لە فەوتى عەلى نووسراوئەو، پەنگە قسەگەلىكى زۆر زۆرى تىدا بىت كە بە دوولئوھى عەلىدا نەھاتوون و پۆحیشى ئاگاداریان نىيە. حال و بالەكە ھەرچۆنیک بىت، زۆرىش بەدوور نابىرنیت ئەم نامانە لە عەلىيەوھ نىزدراين، چونكە باروودۆخەكە و پووداوەكانى ئەو پۆزگارە پىگە بە شتى لەم بابەتەيش دەدەن.

تەبەرى دەگىرپتەو، عەلى لە بارەى كوژرانى عوسمانەوھ گوتوویەتى: ((... ئەم پووداوە كە پوویدا بەسەر ئەم ئوممەتەدا، ھەمووى بەھوى كەسانىكەوھ بوو كە ھەلپەى دونیايان بوو، لە ھەسوودیيان نەياندەزانى چى بگەن، كە خودا ئەم ھەموو نىعمەت و فەزلى بەسەر ئەم مىللەتەدا باراندووە، دەیانەوئیت بىخەنەوھ سەر قەوانە كۆنەكەى جارار و تەخت و تاراجى دەرپەینن.))

ئوستاز خەتیب رافەى ئەم قسەيە دەكات، كە گوايە عەلى لۆمەى شۆرپشگىرەكان دەكات. بەلام بە خودا ئەم قسەيە لە سەيرى و سەمەرەیدا سەرى داویتی لە ھەور. ئەگەر عەلى وىستىبىت بەم قسانە لۆمەى شۆرپشگىرەكان بكات كە دەیانەوئیت شتەكان بخەنەوھ سەر قەوانە كۆنەكەى جارار، چۆنچۆنى پىگەيان پى دەدات ھاوكارى بن لە خەبات دژى مەعاويە و پلە و پۆستى بەرزيان بداتى؟ من زۆر مەشكەم بەلاى ئەوھدا دەچیت، عەلى دەیانەوئیت زەمى قورپەيش بكات بەو قسانە. ئەو وا دەبىنیت ئەمان بەخيلن، دەیانەوئیت شتەكان بگەپنەوھ سەر

دهورانی زهمانی جاهیلی. ئەم گومانەش که من بۆی دەچم، زۆریک له بەلگه میژووبییهکان پشتهی دهگرن.

عهلی نامهیهکی بۆ عهقیلی برای نووسی و تیتیدا نووسیبووی:
 ((قورەیش له خۆت دوورخه‌وه، ئەوان له تاریکاییدا ههنگاو هه‌له‌نن و به‌رهو گومرایی ده‌پۆن، قورەیش گه‌له‌کومه‌یان له براکه‌ت کردووه، هه‌روه‌ک ئەوه‌ی دوینی له پیغه‌مبه‌ری خودایان کردبوو...)).
 پۆژیکیان عه‌لی به‌راشکاوی گوتی: ((مللانی من و قورەیش؟ به‌و خودایه‌ به‌کافری لیم لارکردوونه‌ته‌وه، به‌فیتنه‌یش ده‌یانکوژم، سویند به‌خودا له‌کۆلی باتل نابمه‌وه تا راستی پۆشن نه‌که‌مه‌وه، بلی به‌قورەیش به‌قه‌ده‌په‌ی خویان پی پاکیشن.))

مازنی ده‌لێت: عه‌لی بێجگه‌ له‌م دوو به‌یته‌ هه‌یج شیعریکی دیکه‌ی له‌باره‌ی قورەیشه‌وه نه‌وتووه:

تِلْکُمْ قُرَیْشٌ تَمَنَّانِي لَتَقْتُلَنِي
 فَلَا وَرَيْكَ مَا بَرُّوا وَمَا ظَفَرُوا
 فَإِنْ هَلَكْتُ فَرَهْنٌ ذِمَّتِي لَهُمْ
 بِذَاتِ رَوْقَيْنٍ لَا يَعْفُو لَهَا أَثَرٌ

ئەوه قوریشن له‌خودایانه‌ بمکوژن، سویند به‌خودا هه‌یج سوودیکیان ده‌ست ناکه‌وێت له‌و کاره‌یاندا، ئەگه‌ر من بفه‌وتیم (بمی‌نم) - له‌شێوه‌یه‌کی تری شیعره‌که‌دا له‌باتی 'ه‌لکت'، 'بقیت' به‌کار هاتووه‌ (ئەوا له‌ئەستۆی ئەوانم).

'شه‌ریف ئەله‌ره‌زی'یش ده‌لێت: جاریکیان عه‌لی وتاری ده‌دا، گوتی:
 ((خودایه: قورەیش و ئەوانه‌یشی هاوکاریی قورەیش ده‌که‌ن ده‌ده‌مه‌ ده‌ست تو، ئەوان سیله‌ی په‌حمی منیان پچراند. ئارامیان له‌به‌ر بپيوم، هه‌موو کۆبوونه‌وه‌ته‌وه‌ له‌ لیسه‌ندنه‌وه‌ی شتی‌ک لیم، که‌له‌وانی دیکه‌ له‌

پیشترم بق وهرگرتنی)). ثم ئاماژانه هه موو ئه وه نیشان ده ده ن، که رقیکی دووسه ره له نیوان عه لی و قوره یشدا هه بوو. ئه وان هه ره له سه ره هه مان بنه ما دژی عه لی ده جهنگان، که پیشتریش دژی پیغه مبه ره (دخ) جهنگابوون.

*** **

ئوستاز خه تیب وای ده بینیت، که ئه و نا کوکییه ی نیوان عه لی و مه عاویه، هه روا شتیکی راگوزهر بووه و به هژی سه به ئیه کانه وه که وتووته نیوانیانه وه. له دیدگای خه تیه وه، سه به ئیه کان ئوبالی ثم هه موو رقه به رایه تیه کوشنده یه یان له گه رده ندایه. ئه و عه لی و مه عاویه له یه ک توپی قوماش ده زانیت و هه ردووکیان چاک و باش بوون و له بهر خاتری خودا ثم کاره یان کردوو، چونکه بنه ما و عه قیده یان هه ره یه کیکه. ماموستا خه تیب ده لیته وه: ((ئه هلی سونته پینان وایه، هه ریه ک له عه لی و مه عاویه له سه ره حه ق بوون، هه ردووکیان هاوه لی پیغه مبه ری خودا بوون، هه ردووکیشیان دلسۆز بوون. ئه وه یشی که جیارایی له نیوانیاندا دروست بووه، ئه وه له سه ره کومه لیک بابته ی "ئیجتیه اد"ی بووه، هه ره وه ک ئه وه ی موچه هیده کان له شتانی کدا له گه ل یه ک کۆنابنه وه. ئه وان له هه ره دۆخیکدا، چی بیپیکن یان به هه له دا برۆن، مادامه کی دلسۆزن، هه ره ده که ون به سه ره "پاداشت" دا. پاداشتی پیکه ره دوو به رانه به ری نه پیکه. مزگینیی مه عسوومیش به هیه چ که سیک له پاش پیغه مبه ره وه نه دراوه....)). نامانه ویت موناقه شه ی دیدگای ماموستا بکه ین، چونکه دوور نییه هه ریه ک له و دوانه مه به ستیان گوێرایه لی خودا بوو بیت، به لام گرفت

ئەمجارە لە شوێنێکی دیکەو سەر هەلەدات، ئەویش ئەوێه کامەیه داخوازی و ویستی راستەقینەى خودا. لە کۆن و نوێ، هەر کەس دەگریت، هەر دەلێت من لەبەر خاتری خودا ئەو کارانەم ئەنجام داوه. لە ئیستایشدا بالۆرهیهکی دیکە داهاتوو، هەرکەس لافى ئەو لێدەدات، کە دەیهوێت لەپێناوی نیشتماندا گیانی ببەخشیت.

خۆی گرفتهکە لە گوێزایەلى پەرەردگاردان نییه، بەلکوو لەوێ چۆن و بە چى میکانیزمیک ئێم گوێزایەلى لەبەر خواپیه بەجى دەگەیهنیت؟ لە پشیتی عەلییهو مەوالی و خێلەکیهکان هەبوون، ئێمان فەرمانى خودایان لەوێ دەبینیوه، کە عەدالەت و یەكسانی لە نێوان خەلکیدا جێبەجێ بکریت. مەعەوایش قورەیشى لە پشتهو بوو، ئەویش ئەمرى خودای لە گوێزایەلى وەلى ئەمردا دەبینیوه. لە دیدگای ئەویشو وەلى ئەمر بەتەنها گرووپیکی کەمى ناو خەلکی بوون.

حەکیمان گوتووین: "گرنگ نییه ئێمە لەگەل خودا بین، بەلکوو گرنگ ئەوێه خودا لەگەل ئێمە بیت". بۆیه دەبینیت هەریەک لە ئێمە لافى ئەوێه لى دەدات کە لەگەل "خودا"یە، بەلام ئایا خودا پەزەماندە کە تۆی لەگەل بیت؟ لە کاتى وەرگرتنى خەلافەت، عەلى و تاریکی پیشکەش کرد و وتی: ((هۆ گەلۆ... ئەوێه باش بزائن: منیش یەکیکم لە ئێو، بۆ ئێوێه چى هەیه و چیتان لەسەر، بۆ منیش و لەسەر منیش. من لەسەر پێرەوی پیفەمبەرەکان بەپێوەتان دەبەم، ئەوێهیشى فەرمانم پێندراوه لەسەرتان بەجێی دەگەیهنم. ئینجا هەر پشکیک کە عوسمان لە مالى خودا داویەتى بە ئێم و ئەو، هەمووی دەگەرێتوێه بۆ مالى خودا -بەیتومال- بەلام ئەوێه بە مافى خۆی پێی درابیت هیچ شتیک ناتوانیت راستى هەلوەشێتێتوێه، بەلام ئەوێه دابیتى بە کەنیزەک و ژن و لە شاراندان تەخشان و پەخشانی پى کردبیت، ئەوا عەدل چوارچێسوێه و فراوانیى خۆی هەیه، ئەوێه چوارچێسوێه

تهنگه لان بکاته وه، ئه و سزای له سهر توند تر ده بیت.))

مه داینی ده لیت: "علی فه زلی که سی به سهر که سی دیکه دا نه ده دا،
عه رهب و عه جه م له لای ههر به یهک چاو ته ماشا ده کران. ئه و له
به رده م سه روک هوز و میره کاندای ملی نه وی نه ده کرد. ئه مهیش
یه کیک بوو له هۆکاره ماکه کان، که عهرهب لینی ته کانه وه. ده گێر نه وه:
(کومه لیک له هاوه لانی علی چوونه لای و گوتیان: ئه ی سالاری
موسولمانان، ئه و مال و مولکه بده ئه شراف و گهره ی هوزه کان و
قورهبیش، ئینجا فه زلی ئه مان بده به سهر مه والی و عه جه مدا، ئیدی
لیزه وه هه موو ئه و که سانه ی جیگه ی مه ترسین، وهک ئاو بوژ که وی
ده بن. ئه مان بویه وایان وت، چونکه مه عاویه وای ده کرد، ئه ویش
گوتی: ئایا ده تانه ویت من به سته م خۆم سه ربخه م؟!)) بویه گرفته که
له وه گهره تره که مامۆستا خه تی ب و هاومه شره به کانی له
واعیزه کانی سولتان بوی ده روان، کیشه که ئه وه نییه کی له گه ل
خودایه، به لکوو ئه ی خودا له گه ل کتیه؟

ده گێر نه وه کابرایه ک گوتوویه تی: "نوێژ له پشتی عه لیه وه دروستتره
و نانیش لای مه عاویه خۆشتره و دوورکه و تنه وه بۆ کینوان باشتره
له وه ی له م ئاشووبه دا پشتک هه بیت". له راستیشدا دانیشتن و خۆ
عه زلکردن بۆ سه ر کین و ئه شکه وتان له وه ها پرۆگاریکی شوومدا
باشترین شته. بویه هیندیک هاوه ل، که یه کیکیشیان سه عدی کوپی
ئه بی وه قاس بوو، ئه م کاره یان کرد. ئه وان گوتیان ئه مه فیتنه یه و
خودایش فه رمانی کردووه له فیتنه دوور که ونه وه. ههر به کرده بیش
سه عد باشی کرد خۆی دوورگرت. جهنگ و هه را ئیخه ی ئه و خه لکه ی
گرتبوو، ئه ویش له کۆشکه که ی خۆیدا دانیشتبوو، بیرى ده کرده وه.

ئه م سیاسه تی خۆپاریزییه، که مترین کهس توانایان به سه ریدا
ده شکیت. خه لکی له م جۆره بارودۆخانه دا دووکه رت ده بن. که رتیکی

موترهف و خوشرابوير، كه دهيهويت بارودوخ نهگوريت، سا نهبادا
بهرژهوهندى و عهيش و نوشى پهكى بكهويت، لهتى دووهم نهوهيه:
هيچى نيهيه له ئاگرى شهردا بسووتيت و دوايى خهفتهى بؤ بخوات،
بؤيه به هموو هيز و توانايهوه فوو له پشكوى ئاگر دهكات تا
بگهشيهوه. ئى باشه كى دهتوانيت ئهم دوو كهتره بلكينيهوه به يهكدا
و له يهك مهجهلدا دانوويان بگوليتيت؟ هيچ كهسيك ناتوانيت بچيته
سهركيوان و خوى به دوور بگريت، بيچكه كهسانيكى دل-
ئوقرهگرتوو، كه هيچ بهرژهوهنديان ناكهويته مهترسييهوه، بؤيه بؤ
خويان هيچ دلهتهپهيهكيان نيهيه. دهولهتى چاك و پاك نهوهيه، دلى
دانىشتوانهكهى ئوقره پى بگريت و له خوتهخوته رزگاربان بكات. له
تەماح و لالانهوه بيانپاريزيت. ئيدى بهم كارە، همموويان دهكات به
شاخ نشين.

بهشى شهشه ميس كوتايى هات

به‌شی چه‌وته‌م

قورپه‌یش و شیعر

قورپه‌یش له ده‌ورانی پیش ئیسلامدا، نازک‌یشی هۆزه عهره‌بییه‌کان بوو، له‌و پێگه‌ی نازک‌یشان و شتانه‌یشه‌وه ده‌یوست خۆی بکاته براگه‌وره و سه‌روه‌ریان. له‌م بواره‌یشدا دوو کارای یاریده‌ده‌ر هه‌بوون، یه‌که‌میان: قورپه‌یش خۆیان کردبوویه خزمه‌تکار و مجبوری که‌عه‌به. دووه‌میشان: کللی قوفلی بازاره‌ و یژه‌بییه‌کانیان به‌ ده‌ست بوو. قورپه‌یش له‌ لایه‌که‌وه‌ ریز و نه‌وازشی ئه‌و وه‌فدانه‌یان ده‌کرد که له‌ وه‌رزی چه‌جا ده‌هاتن، له‌ لایه‌کی دیکه‌یشه‌وه‌ خه‌لات و نوقلانه‌یان ده‌دایه‌ شاعیران. ئیدی به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ هۆزه‌کان به‌ چاوی قه‌در و پیزه‌وه‌ ته‌ماشای قورپه‌یشان ده‌کرد.

به‌غدادی له‌ باره‌ی عهره‌بی ئه‌و چه‌رخه‌وه‌ ده‌لێت: ((کابرا له‌وسه‌ری دنیاوه‌ شیعرێکی ده‌نووسی، که‌س هه‌ر لایشی لی نه‌ده‌کرده‌وه‌. پاده‌وێستا تا وه‌رزی چه‌ج پێرا ده‌گه‌یشت، ئیدی ده‌هاته‌ بازارپ و یژه‌ و شیعرێ خۆی ده‌خسته‌ بازار، خۆ ئه‌گه‌ر قورپه‌یش په‌سه‌ندیان کردبا، ئه‌وا بۆ شاعیر ده‌بوویه‌ شۆرته‌ و ناوبانگ، به‌ لایه‌کی دیواری که‌عه‌به‌وه‌ هه‌لده‌واسرا تا خه‌لکی چاوی لێکه‌ن. ئه‌گه‌ریش به‌دلیان نه‌بوایه‌ ئیتر هه‌ج.

له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر و خه‌لیفه‌ی یه‌که‌م و دووه‌می ئیسلام شیعر کلۆله‌ی له لیژی‌ی که‌تبوو. پیغه‌مبه‌ر که‌یفی به شیعر نه‌ده‌هات، به میراتی جاهیلییه‌ت هه‌ژماری ده‌کرد، به‌هیچ کلۆجیک پێگه‌ی نه‌ده‌دا مه‌گه‌ر بۆ به‌رگری له‌ ئاین نه‌بیت. پرۆفیسۆر نیکلسۆن، مامۆستای وێژه‌ی عه‌ره‌بی له‌ زانکۆی کامبریج ده‌لێت: "گرۆی شاعیران له‌ سه‌رسه‌ختترین نه‌یارانی پیغه‌مبه‌ر بوون له‌ سه‌ره‌تای بانگه‌وازوه‌وه، ئه‌وان به‌ ئاینه‌که‌یان پاده‌بوارد... ئیدی له‌ ده‌رکه‌وتنی ئیسلامدا چرای شیعر نووته‌ک بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیسلام سیسته‌میکی ئایینی و سیاسی دامه‌زراند که‌ هه‌موو ئه‌و میراته‌ کۆنانه‌ی بیابانی په‌ش کرده‌وه"^{۱۷۰}.

له‌ ده‌ورانی نه‌فامیدا، شاعیران دیوانی عه‌ره‌ب بوون، یه‌کیک بوون له‌ دوو ئامرازه‌ مه‌زنه‌که‌ی شانازی پێوه‌کردن^{۱۷۱}. هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک هێنده‌ی عه‌ره‌ب به‌ته‌نگ شیعر و شانامه‌وه‌ نه‌بوون. شیعر دووه‌م ئامرازی ده‌ستی هۆزه‌کان بوو له‌ دوا‌ی شمشیز، بۆ مانه‌وه‌یان له‌و سارایه‌دا. له‌وانه‌یه‌ عه‌ره‌ب له‌ هه‌ندیک کاتدا فه‌زلی شاعیریکیان دابیت به‌سه‌ر سوارچاکیکا، له‌به‌ره‌وه‌ی له‌ هه‌ندیک باردا شیعر له‌ به‌رچاویان به‌هێزتربووه‌ له‌ سوارچاکی. به‌لام له‌گه‌ل هاتنی ئیسلامدا، ده‌وله‌تی شیعر ده‌سته‌پاچه‌ و ده‌وله‌تی وتارخوینی شوینی گرتیه‌وه^{۱۷۲}. ئه‌مه‌یش به‌هۆی جیگۆرپکتی سیسته‌می خێلایه‌تی بۆ سیسته‌می ئایینی. ئیدی لی‌ره‌یشه‌وه‌ ده‌وله‌ت واجۆی وتارخوین بوو، نه‌ک شاعیر، که‌ شاعیر و شیعر ده‌بنه‌ هۆی دووبه‌رکی ئێوان هۆزه‌کان.

^{۱۷۰} - p. ۲۳۵, A Literary History of the Arabs, Nicholson

^{۱۷۱} - p. ۸۸, History of the Arabs, Hitli

^{۱۷۲} - جرجی زیدان، التمدن الاسلامی، ج ۳، ص ۲۷.

له‌وانه‌یه مه‌عاویه هه‌ستی به‌مه کردبیت و ویستبیتی هۆزه‌کان بکاته په‌روانه‌ی خۆی، ئه‌ویش به‌زیندووکردنه‌وه‌ی شکۆی له‌میژینه‌ی شیعر و شانامه. ئیدی گیانیان کرده‌وه به‌به‌ری له‌شی نیوه‌مردووی شیعردا و به‌رزه‌په‌ی هه‌لیانسانده‌وه. مه‌عاویه گوتی: "شیعر بکه‌نه گه‌وره‌ترین مه‌راق و پێوره‌سمتان، ئه‌و میراتی باپیرانتان و مه‌شخه‌لی پێگای خه‌لاسیتانه". بۆیه زیاده‌په‌وی له‌نوقلانه‌پێدانی شاعیراندا کرد و هه‌موو والیه‌کانیشی به‌م کاره‌ پاسپارد. پێشتریش بینیمان که‌ چۆن عومه‌ر له‌ خالید توو‌په‌بوو، له‌ کاریشی لادا له‌سه‌ر خه‌لاتکردنی شاعیران که‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی ئیسلامی ده‌زانی.

مه‌عاویه گوتی به‌م پێچه‌وانه‌یه‌ نه‌ده‌دا، ئه‌و خه‌لاتی شاعیرانی ده‌کرد، وه‌ک چۆن جاری جارن له‌ بازاره‌ و یژه‌یه‌کانی مه‌که‌که‌دا ئه‌نجام ده‌دا. په‌نگه‌ به‌م کاره‌ی توانیبیتی شکۆکه‌ی جارانی قو‌په‌یش بداته‌وه به‌ گوتی ئه‌و خه‌لکه‌دا. له‌ پاش مه‌عاویه‌ش، کو‌په‌ گه‌وره‌که‌ی بوویه جێنشینی باوکی. ئه‌و زۆر زیاتر له‌ بابی خۆ، به‌شان و بالی شاعیرانیدا هه‌لده‌دا. دکتۆر ته‌ها حوسین ده‌لێت: ((به‌لام یه‌زید، هه‌ر پێک کو‌په‌ی باپیری خۆی (ئه‌بوسووفیان) بوو. پیاویکی ده‌مارگیری به‌هیزی شه‌پانی و رقیکی خراپی به‌رانبه‌ر ئیسلام هه‌بوو. جاریکیان یه‌زید ویستی ده‌می که‌عبی کو‌په‌ی جو‌عه‌یل چه‌ور بکات، تا که‌مینک هه‌جوو (جنیو) پشتیوانه‌کان (الانصار) بکات، به‌لام ئه‌و نه‌رێی کرد و وتی: ده‌ته‌ویت کافر ببمه‌وه‌ پاش ئه‌وه‌ی مسو‌لمان بووم؟ دواتر هه‌ر بۆ هه‌مان مه‌به‌ست به‌ شاعیریکی مه‌سیحی وت، به‌ ناوی "ئه‌خته‌ل"، بۆ خۆی ئه‌و په‌زنامه‌ندی ده‌ربهری و هه‌جوویه‌کی باش باشی ئه‌نسانی کرد که‌ هه‌جووه‌که‌ی له‌ می‌ژوودا به‌ناوبانگه‌.^{۱۷۲}

^{۱۷۲} - ته‌ها حوسه‌ین، فی أدب الجاهلی، ص ۱۳۵.

یهزید له باوکی زیاتر مهیلی به لای به ها خپله کییه ترادیشناله کاندای هېوو، که له پوځی ئیسلامه وه حهوت شیو و حهوت دۆل دوور بوون. ئه و خۆی هه ر له بیاباندا گه وړه بوو بوو، دایکیشی بیابانشین بوو، ته نانه ت له دایکیه وه بیستراوه، ئه و دلی زیاتر به چادریکی بیابان کراوه ته وه تا کۆشک و ته لاری به رز و بلوورین. له باره ی شیعه وه، یه زید خۆی یه کیک بوو له که له شاعیره کان. هه روا بیته وه، دلی به شکار و باده نوشین و غه زهل ده کرایه وه هه ر به شیوه ی سه حرا نشینانی کۆن. ده ورانی ئه و، نه کسه یه کی کوشنده بوو بۆ میژووی ئیسلام.

یهزید زۆری قین له ئه نسار و به نی هاشم بوو، قینیکی قوول. وا ده رده که ویت مه عاویه یش هه ستی به و قین له دلپیه ی کردبوو، به لام به جۆریک بۆی په رده پۆش ده کرد. یه زید گه نجیکی خوین ته پ بوو، ئاگای له دلپاگرتن و خاترگرتن نه بوو، هه ر بۆیه په که ی زۆر به پوونی پتوه دیار بوو. ئه مه یش شتیکی زۆر سروشتیه، هه یج لازم به سه رسوو پرمان ناکات. ئه و هه موو گه وړه و سه رداره کانی بنه ماله که ی له جهنگی به دردا تیاچوو بوون. نه نکي، خاتوو هیند، هه تا ماوه یه کی زۆریش دوا ی ئه وه هه ر په شپۆش و دلخه مین بوو. گوايه ئه و خۆی به سه ر خه نسادا هه لئاوه له بازاری 'عوکاز'دا، به گه وړه یی کۆسته که ی و زۆری خه فته که ی له وه ی له به دردا به سه ریدا هاتوه. هه ر ئه و ژنه بوو، وه حشیی هاندا تا حه مزه ی مامی پیغه مبه ری کوشت و دوا ییش سکی هه لدرپی و له توله دا جه رگی خوارد.

ئیدی یه زید ناتوانیت کۆسته کانی سه ر بنه ماله که ی له یاد بکات. کۆست و نه گبه تیه کان لای خه لکی سارا، زۆر له ئاین و بیرو پر وا به هیز ترن. ئه وه ی لیکۆلینه وه ی بۆ سروشتی خه لکی سارای ئه و سه رده مه کردییت، به پوونی راستی ئه م قسانه ی بۆ ده رده که ویت.

یهزید نهیده توانی ئو مه به سته ی ناو دهر وونی ته لکیش بکات، ئه وه ی له جهنگه کانی دژ به موحه مه دا مام و خاله کانی کوژ رابوون. له وانه یه پروداوه که ی 'که ره لا' که به نوهاشمی تیدا قِرکرا، پروداوی 'حوپره' که ئه نساری تیدا ته فروتوونا کرا، ئاماژه یه ک بووبیتن بۆ ئو تۆله یه ی له ناو دهر وونی یه زیددا هه لکۆل رابوو.

دکتور ته ها حوسه یین ده لیت: ((وهک وتم یه زید به ته واوی کۆپی ئه بوسووفیانی باپیره ی بوو، ده مارگیر بوو له هه موو شتیکیدا. که سیش ناتوانیت نکولی له وه بکات، ئه وه یه زید بوو پروداوه که ی 'حه پره' ی هینا به سه ر ئه نساردا، ئه تکی ئه نساری کرد له ناو مه دینه دا، تۆله ی به دری لی کردنه وه، ئیدی ئه نسار دوا ی ئه وه هه لنه ستانه وه. وهک ئه وه ی ده گیر نه وه له باره ی 'حه پره' وه، ده گیر نه وه که هه شتا پیاری لی خستن، له وانه ی که به شداری به در بووبوون، واته ئه وانه ی که پیشتر قوپه یشیان زه لیل کرد.))

*** **

قوپه یش کاتیک ده سه لاتیان که وته وه ده ست، خه ریکی بنیاتنانه وه ی ئو شکۆیه بوون که به ر له ئیسلام هه یان بوو. بۆیه ده ستیان کرده تۆله سه ندنه وه ی هه موو ئه وانه ی یارمه تی موحه مه دیان کردبوو (درودی خوا ی له سه ر بیت) له بانگه وازه که یدا. به شمشیر و شیعر تۆله یان سه ندنه وه. شیعر و شمشیر ئو دوو چه که ی سارانشینان بوون که سییه می نه بوو. کاتیکیش عه بدوله لیک ی کوپی مه روان هات، هینده ی په رگیر ی له بایه خدان به شیعر دا، ئه وسه ری دیار نه بوو. سه علبی له م باره یه وه ده لیت: 'هیچ خه لیفه یه ک هینده ی ئه م په غبه تی

له شیعر نه‌بوو، له ده‌ورانی نه‌مدا، خه‌لکی کۆده‌بوونه‌وه و شیعریان ده‌گوت و له ژبانی شاعیرانیان ده‌کۆلییه‌وه^{۱۷۴}. وه‌ک دکتۆر ته‌ها حوسه‌ین ده‌لیت: له سه‌رده‌می به‌نی ئومه‌ییه‌دا، خراپتر له ده‌ورانی جاهیلی گه‌رانه‌وه بۆ به‌ها خپله‌کییه‌کانی وه‌ک مونافه‌سه و خۆه‌لنان به "ره‌چه‌له‌ک" و باوباپیرانه‌وه^{۱۷۵}.

هیندی هیندی شیعر گه‌رایه‌وه پینگه‌که‌ی جارانی بازارپی عوکان. خه‌لکی زۆربه‌ی کاته‌کانیان سه‌رفی گه‌نگه‌شه‌ی شیعریی و باسی ئه‌موئه‌و و به‌راورد و فه‌زلدانی شاعیران بوو به‌سه‌ر یه‌کترا. هیندیک جار ده‌بوویه چه‌له‌حانی و ده‌نگ‌به‌رزکردنه‌وه به‌سه‌ر یه‌کتريدا^{۱۷۶}، خه‌لیفه‌یش یان سولتان که‌یفی به‌م به‌زموبالۆریه ده‌هات و شیعره‌کانی ده‌دایه که‌سانی پسپۆر تا نرخاندنی بۆ بکه‌ن و دیدگای خۆیانی له‌باره‌وه بلین. پروفیسۆر نیکلسۆن باسیکی جوانی له‌م باره‌یه‌وه هه‌یه، ئه‌و کاتیک باسی میژووی و یژه‌ی عه‌ره‌بی ده‌کات، په‌یوه‌ندیشی له‌گه‌ل په‌ره‌سه‌ندنی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیدا باس ده‌کات، که له سه‌رده‌می ئه‌مه‌وییه‌کاندا چۆن تواییان شیعر بگه‌رینه‌وه بۆ پینگه‌ کۆنه‌که‌ی جارانی خۆی. نیکلسۆن ده‌ست ده‌کات به ته‌وه‌ره‌که‌ی و ده‌لیت: ((... هه‌لسوکه‌وتی نادینی ئه‌مه‌وییه‌کان پرسیکی وروژاند له

^{۱۷۴} - جرجی زیدان، المصدر السابق، ج ۳، ص ۱۰۲.

^{۱۷۵} - ته‌ها حوسه‌ین، سه‌رچاوه‌ی پيشوو، ص ۱۳۵.

^{۱۷۶} - ئه‌و مه‌شغه‌له‌ته‌ی ئه‌مه‌وییه‌کان له باره‌ی شیعره‌وه له‌ناو عه‌ره‌دا رۆیان چاند، تا ئیستایش جیکه‌وتی له‌سه‌ر عه‌ره‌بان ماوه‌ته‌وه، بۆته ده‌ردی بیده‌رمانیان. رۆشنبیره‌کانی ناویان هینده‌ی گرنگی به شیعره ناسکه‌کانی فه‌رزده‌ق و جه‌ریر ده‌ده‌ن، هینده‌ به‌لا و موسیبه‌ته‌کانی رۆژگاریان به‌لاوه گرنگ نییه. نیشانه‌کانی رۆشنبیری له لایان بۆته ئه‌وه‌ی: کامه شیعر له‌سه‌ر پشته‌ی ئاروان و تراوه و کامه له‌سه‌ر کامه خه‌به‌رد. ئه‌م ده‌رده له‌کتییی داها‌تووماندا به جوانی باس ده‌که‌یین (العراق و قیم البداهه)، نووسه‌ر.

بارەى ئیمانەتانی سەعات یانزەیانەو، کە رەنگبیت هێشتایش لە قوولایی ناو دەروونیاندا بێرستى جیلوهی دەکات؟^{١٧٧}) نیکسۆن بە بەلێ وەلامی ئەم پرسیارە دەداتەو، وای دەبینیت: ئەو شاعیرانەى لە سەردەمى بەنى ئومەییەدا سەریان هەلدا، دەقاودەق پەیرەوى لە نەرىتى شاعیرە پیشینەکانى خۆیان دەکەنەو، وەک ئەوێ ئاینیکی نوێ هەر نەهاتبیت بە ناوی ئیسلامەو.

نیکسۆن دەلێتەو: ((... لە جێى ئەوێ لە شیعەرەکانیاندا پەسنی ئەو سەرکەوتنە بکەن کە لەسەر دەستی مسولمانە تێکشەرەکان بەدەست هاتبوو، شاعیرەکان خەریکی بەرزپراگرتنى خێمە و چادرەکانى سارا بوون، بە شان و بالی و شترەکاندا هەلیان دەدا، کە هیچ شتیک لە بیاباندا ناتوانیت پیشى بداتەو. هەروەها بە چەشتیک لەگەڵ خەلیفە دەدان، یەکیک نەزانیت سەرۆکەهۆزە^{١٧٨})). ئەم لێکدانەوێی پروفیسۆر نیکسۆنم زۆر لەسەر دل نیشیت، رێک بارودۆخی شاعیرەکانى ئێستای هێنامەو بەر دیدە، لە گرنگیدان بە شیعەر لەسەر رێچکەى جاھیلیەت، ئەوان ئێستا خەریکە بە شکۆى بابوباپیراندا هەلەدەن، پەنا بە خودا.

من گومانم لەو نێیە کە ئەمەوێیەکان شیعریان بۆ سەرگەرمکردنى عەرەبان، هێنانەو یادی شکۆى بابوباپیرانیان دەکرد، ئەوێ کە ئیسلام خەریک بوو بە تەواوەتى لە بیری دەبردنەو. ئەمان هەر بەوێ نەوێستان، بەلکوو دایان لە کۆتا وەتەرى دلى ئەو عەرەبانە، ئەوێش وەتەرى خۆهەلەنان بە هۆز و دەمارگیرى خێلەکیەو. ئەمەوێیەکان ئەو ململانێ کۆنەیان گەرم کردەو، ئەوێ نێوان قەحتان و عەدنان، وەهائش پشکوکیان گەش کردەو، تا ماوێ نەبیتە

^{١٧٧} - جرجى زیدان، تأريخ يذاب اللغة العربية، ج ١، ص ٢٢٢.

- op cit p. ١٩٠، ^{١٧٨} nicholson -

زروخال. له مه‌یشدا سوودیان له شیعره به‌که فوکوله‌کان وه‌رگرت. ئیدی له هه‌موو نه‌وه‌یه‌کدا ململانیی ئیوان عه‌دناییه‌کان و قه‌حتانییه‌کان ده‌بینن، یان هه‌ندیک جاریش ناویان لی ده‌نا یه‌مان و موزه‌، ئیدی هه‌ر ماوه و به‌جۆریکی نوێ سهر هه‌ل ده‌داته‌وه^{١٧٩}. به‌م هۆکارانه‌یش ئه‌مه‌وییه‌کان توانیان هاوسه‌نگی له‌ ئیوان عاره‌باندایه‌ بکه‌ن، وایان لی بکه‌ن به‌بی فه‌رمانی ئه‌مان په‌نجه به‌ ئاوی سارد^{١٨٠}دا نه‌که‌ن.

ئه‌مه‌وییه‌کان کاریشیان له‌سهر چاندنی تۆوی رقه‌به‌ره‌یاتی له‌ دلی عاره‌به‌کاندا به‌رانبه‌ر نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ چاند. به‌مه‌یش ده‌وله‌تی ئه‌مه‌وی بووه‌ ده‌وله‌تیکێ عه‌ره‌بی شیعی، که‌ هه‌چیک له‌ ئیسلامیان هه‌له‌که‌راند مه‌گه‌ر له‌سهر بنه‌مایه‌کی نه‌ته‌وه‌یی و سارانشینی. عاره‌ب له‌ سه‌رده‌می به‌نی ئومه‌یه‌دا وه‌ها گوزارشتیان له‌ ئیسلام ده‌کرد، که‌ ئاینیکه‌ به‌ ته‌نها بۆ عاره‌بان هاتوه‌، تا پینگه‌ی له‌ ئیوان نه‌ته‌وه‌کانی تردا بلند بکاته‌وه‌. موحه‌مه‌دیش له‌ دیدگای ئه‌واندا پاله‌وانیکه‌ له‌ چه‌شنی جه‌نگیزخان.

عه‌جه‌مه‌کان که‌ دره‌نگ ئیسلام بووبوون، له‌ چاوی عاره‌به‌که‌انه‌وه‌ سووک ته‌ماشای ده‌کران. چه‌ندین ناواناوه‌ی ناشیرینیان لی نرا، وه‌ک "نه‌بیت"، "سوور" و "مه‌والی". له‌ناو خه‌لکیشدا وا ده‌نگوباس بوو که‌ سێ شت نوێژ به‌تال ده‌که‌نه‌وه‌: که‌ر، سه‌گ و مه‌والی^{١٨٠}. خۆ

^{١٧٩} - الجاحظ البيان والتبيين، ج ٣ ص ٢١٧.

^{١٨٠} - جرجی زیدان، التمدن الاسلامی، ج ٤، ص ٦١.

ئەگەریش یەکیک یەکیکی بە "نەبتی" یان "ئەبن حیجام" یان "ئەبن خەیات" بانگ کردبا، ئەوا لە دیدگای فەقیهەکانەوێ شایەنی سزا بوو.^{۱۸۱} مەعایە پرۆژیکیان بە هاوێلەکانی گوتوو: ((من وای دەبینم ئەم سوورانە وەک چۆن لە پیشینی خۆمانیان دابڕین، پرۆژیکیش ئەم بەرپە لەژێر پێی عەرەبان دەردینن، بۆیە بە باشی دەزانم نیوەیان لێ بخەم و نیوەکە ی تریان بەیلمەوێ بۆ خەزەتکاری و رینگاپاککردنەوێ و بێنا درووستکردن. ئێوە دەلێن چی؟)). کەچی هاوێلەکانی رینگریان لێ کرد لە جێبەجێکردنی ئەم پرۆژە گرنگە.

عەرەب لە سووکایەتیکردن بە مەوالییەکان گەشتە ئەو پادەیی نەیان دەهێشت لەبەر چاویاندا سواری و لاخ ببن. ئەسفەهانی دەلێت: ((ئەگەر عەرەبێک لە بازار شتومەکیکی بە دەستەوێ بواوێ و لەو ناوێشدا مەوالییەک هەبواوێ، ئەوا کۆلەکە ی خۆی دەدا بەو تا بۆی هەلگریت و هیچ بە لایشیوە شتێکی نااسایی نەبوو. سولتانیش هیچ لۆمە یەکی نە دەکردن. خۆ ئەگەر ناعەرەبێکی بێنیاوێ و بەسەر و لاخیکەوێ، بەبێ سێ و دوو داوێ بەزاند و کەسێش نەیدەگوت کابرا ئەوێ بۆ ستم لەو مەوالییە داماوێ دەکەیت؟))^{۱۸۲}

وای لێهات دەوڵەتی ئەمەوی بووێ دەوڵەتێکی عەرەبیی پووت. هۆزە عەرەبییەکانیش بە شمشیرەکانیان دەیانپاراستن، لێرەشەوێ ئیسلام چووێ قوناغیکێ "نۆی"وێ، ئەویش قوناغی غرووری نەتەوێی و داگیرکاری و لاتانە. ئیسلام خۆی هاتبوو تا کیسرا و قەیسەرەکات بخات، کەچی کاریکیان بەسەر خۆی هێنا، بووێ میراتگری کیسرا و قەیسەر، تەنھا جیاوازی ئەوێ بوو، ئەوان بە ناوی "هورموزە"وێ، ئەمانیش بە ناوی خۆدای و احید و قەههار.

^{۱۸۱} - مالك بن انس، المونه، ج ۴، ص ۳۹۲.

^{۱۸۲} - أحمد أمين، ضحی الاسلام، ج ۱، ص ۲۶.

*** **

خهلیفه‌ی زاهید و پاسال، عومهری کوپی عه‌بدول عه‌زیز، ویستی بارودوخه‌که بهینیت‌ه وه سهر پ‌نچکه‌ی سهرده‌می باپیره گه‌وره‌ی (عومهری کوری خه‌تاب)، به‌لام نه‌جه‌ل نه‌یه‌تشت و خودایش به‌ته‌نھا ده‌زانیت نه‌م نه‌جه‌له پرتاوه له کوپوه و چون گه‌یشته گیانی نه‌م پیاوه که ده‌یویست چاکسازیی بکات. نه‌گهر لیکۆلینه‌وه له ژیا‌نی نه‌م پیاوه پاساله‌دا بکه‌ین، نه‌وا چه‌ندین جیاوازیی له نیوان کاره‌کانی نه‌م و خهلیفه‌کانی دیکه‌ی نه‌مه‌ویدا ده‌بینین، نه‌مانه‌یش گرنگه‌کانیان:

1 - هر له سهره‌تاوه پ‌نگری له شاعیر و شته‌کان کرد که له ده‌رباریدا پاوه‌ستن. به‌ئاشکرا پ‌قلیبوونه‌وه‌ی خۆی بو‌ شاعر ده‌ربری. نه‌و به‌خشش و دیارییانه‌یش که ده‌دران به‌شاعیران، وه‌ک دزی له به‌یتولمال له‌قه‌له‌می ده‌دا.

2 - زاهید و فه‌قیه‌کانی له ده‌وری خۆی کۆکرده‌وه، شه‌قوه‌شین و نه‌وانه‌ی که خودایشیان ده‌په‌رست و به‌نده‌کانی خودایان ئازار ده‌دا، دوور خسته‌وه، هر بنیاده‌میک ده‌ستی سوور بووبیت به‌خویتی مسولمانان دووری خسته‌وه. فه‌رمانی ده‌رکرد به‌لادانی هر سته‌مکاریک نه‌گه‌رچی له خزم و که‌سی نزیکیشی بیت.

نه‌مه‌وییه‌کان شانازییان به‌حه‌جابه‌وه ده‌کرد و به‌یه‌که‌م پاله‌وانی خۆیانیان ده‌زانی، که‌چی عومهر له باره‌ی حه‌جابه‌وه ده‌یگوت: ((نه‌گهر له پوژی دوایدا هه‌موو میله‌تان بیکه‌نه پ‌تشرکینی چه‌په‌لی و هر میله‌تیک چه‌په‌لترینی خۆی به‌ینیت، ئیمه‌یش حه‌جاج به‌رین، نه‌وا نه‌وه ئیمه‌ ده‌بینه‌ براوه‌ی یه‌که‌م))^{۱۸۳}.

^{۱۸۳} - سید الاهل، المصدر السابق، ص ۱۹۸ - ۱۹۹.

3 - عومەر ھەموو سوپاکەیی کیش کردووە سەر سنوورەکان و فتوحاتی ڕاوەستاند، کە خەریک بوو لە پۆژھەلات و پۆژئاواوە دەگەشتنە ئەورووپا. لەمەشدا سیاسەتی پێچەوانەی پیشینانی خۆی لە بەنی ئومەییە بەکار ھێنا. لەبەر ئەوەی ئەم بڕوای وابوو ئیدی فتوحات لەپیناوانا ئایندا بەکار نایەت، بەلکوو ڕێک وای لێھاتوو کە تەنھا بۆ دەسکەوت و کەنیزەک و غولام ئەنجامیان دەدا، دەبوو جینگەیی سوود بۆ سولتان و والییەکان.

عومەر دەیکوت: دادپەروەری نیوخۆی لە فراوانبوونی دەرەکیی پێویستترە.

4 - قەدەغەیی جێبەجێکردنی بەعەلی کرد لەسەر مینبەری مزگەوتەکان لە دەمی وتاردا. ئەمە لە کاتێکدا پیشینە ئەمەویەکانی ئەم کارەیان کردبوو دابونەریتیکی پێویست. دەلێن خەلکی "حەپان" ئەم قەدەغەکردنەیان پێ ناپەرھەت بوو، دەیانوت: "ئێمە نازانین نوێژ بکەین و دوو ئەفرین لەعەلی نەکەین، نوێژ بەبێ ئەفرین لە ئەبو توراب کەیی دروستە؟" پۆژێک یەکیەک لە ھەوادارانەیی عەلی وەک سەردان ھاتبوو بۆ لای، بەلام لە حەیبەتان نەیدەوێرا شوناسی خۆی دەربخات، عومەریش بە توندی ھاواری کرد: ((منیش ھەواداری 'عەلی'م، ئایا تۆ ھەواداریتی 'عەلی'م لێ دەشاریتەو؟! من لە سەعیدی کوڕی موسەبیم بیستوو کە پێغەمبەر وتوویەتی: من گەورەیی ھەر کەس بێ، ئەوا عەلیش گەورەیی ئەو کەسە)).

5 - کاتیک تەماشای مزگەوتی مەدینە و دیمەشقی کرد، ھێندەیی زیڕ تێدا مەسرف کرابوو ھەر مەپرسن، ئەمە بێجگە لە زەخرەفە و گومەزی گەورە گەورە و بەردی مەپمەر. کەمێک پامای گوتی: "دەبینم ئەم مالا لە جینگەیی خۆیدا خەرج نەکراوە، من ھەموو ئەمانە دەرپەتینمەو و دەیانگەڕینمەو بۆ بەیتولمال، ھەموو ئەم زیڕانە

دهفروشمه وه و پاره که ی دهخه مه وه خه زینه ی مسولمانان، هه رچی سیرامیک و زه خره فه و گومه زیش هه یه، وهک ئالتوونه کانی لئ دهکهم، گشتیان دهکهم وه به پاره و دهیانفروشمه وه و دهیخه مه وه خه زینه تا بزائم کئ پیویستی به شتیک ده بیت بیده می)).

لای عومهری کوپی عه بدولعه زیز، دادپهروه ری و دلخوشکردنی خه لکی، له به زیرکردن و پازاندنه وه ی مزگه وتان پیویستتر بوو. ده لیت مجیوری که عه به په یامی بۆ نارد، که گوايه وهک نه ریتی هه میشه یی خه لیفه کانی دیکه، ده یانه ویت به رگی که عه به بگۆرن. ئه ویش وه لایمی دایه وه: ((من وا هه ست دهکهم ئه و پاره یه به هه ژاران بدهم، ئه وانم له لا له پیشتن تا به رگی نوینی به ییت)).^{۱۸۴}

6 - بهر له عومهر، ئه مه وییه کان خه زیان نه ده کرد کهس له ئه هلی زیمه بیته ناو ئیسلامه وه، له بهر ئه وه ی بری سه رانه (جزیه) که می ده کرد. ئیدی له پۆتاییشدا ده هاتن و سه رانه یان له و که سانه ییش ده ستاند که ئیسلام ده بوون (خۆی نه ده بوو بیستین له پرووی شه رعه وه). ئیدی که عومهر هات، قه دهغه ی ئه م کاره ی کرد و گوئی: 'خودا موحه مه دی ناردووه وهک داعی، نهک وهک جابی 'باجگر'.

7 - له به خشیندا عه ره ب و مه والی (عه جه م) ی یه کسان کرد. پوژیکیشیان دزیکیان هینا و دزه ییش گوئی له هه ژاریدا دهستم داوه ته دزی، عومهر که زانی راست دهکات، به خشیی و فره مانی ده رکرد ۱۰ دره می بده نی.

وهفدیک له خه لکی حه مس هاتن بۆ گازه نه ده کردن له یه کتیک له کوپه کانی وه لید به ناوی 'پۆح'، له بهر ئه وه ی دوکانه کانی لئ داخستبوون، عومهر فره مانی ده رکرد له گه رده نی پۆح بدریت،

^{۱۸۴} - - الدمییری، حیاه الحیوان، ج ۱، ص ۶۶.

ئویش هر که شمشیری بینی به سهر سهریه وه، خیرا به سهرشوری
و پسواییه وه وتی: باشه، دوکانه کانیان بۆ دهگیرمه وه.

عومەر بیجگه لهم چهوت دهسکه وته سهرهکیه، شتانیکی زوری
دیکه یشی تهنها له دووسالدا دهست خست و مرد. دهلین گوايه
دهرمانخوارد کراوه. خوايه دهبيت کئ ئهم کاره ی کردییت؟ له وانه یه
بلیت سبه ئیه کان بوون دهرمانیان بۆ تیکردییت! خودا عه لیمه به م
کاره.

ئهمهد شهوقی شاعیر به م شتویه په سنی پیغه مبهری ئیسلام دهکات

فرسعت بعدك للعباد حکومة

لا سوقه فیها ولا امراء

الله فوق الخلق فیها وحده

والناس تحت لوائها اکفاء

والدين يسر، والخلافة بیعة

والامر شورى والحقوق قضاء

الاشتراکيون أنت إمامهم

لولا دعاوى القوم والفلاء

حکومه تیکت بۆ بهنده کان پیکه پناوه

نه لاتى تیدایه نه ئه میر

تهنها خودایه لهو سهره وه پاوه ستاوه

باقی خەلکە که یەکسان و پێیوون

تۆیت گەرە ی نیشتراکییەکان

نەگەر گەلەگف و دەمی خەلک بگیری

موحه‌مه‌د (دخ) به‌م چه‌شنه‌ بوو که شه‌وقی ده‌لیت. موحه‌مه‌د (دخ) به‌
ئایینی یه‌کسانی و دادپه‌روه‌ری هات، به‌ دلۆقانی دلنه‌رمی بۆ هه‌رچه‌
خه‌لکه‌. به‌لام به‌داخه‌وه‌ ده‌بینین ئەم ئایینه‌ یه‌کسانخوازه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی
قورپه‌یش، کرایه‌ ئایینی خو‌فه‌رزکردن و خه‌لک کردنه‌ به‌رده‌ و کۆیله‌.
ئهو ئایینی دادپه‌روه‌رییه‌ی که موحه‌مه‌د درودی خوای له‌سه‌ر بیته‌
هینای، له‌و پو‌ژه‌دا که عه‌لی خرایه‌ نیو قه‌بره‌وه‌، ئایینه‌که‌یشیان له‌
قه‌بره‌که‌ی ته‌نیشتی عه‌لیدا ناشت.

بهشی ههشتهم

عهمارى كورى ياسر

كه ديين و ليكولينه وه بۆ ئه و ململانى كۆمه لايه تيهى نىوان قورهبش و ره شه خه لك ده كه ين، له سه رده مى عوسمان و پاش عوسماندا، ده بينين عه ماري كورى ياسر، له م نيوهنده دا پۆلكى گرنگى بينيه. له وانه يه ئه و پۆله ي كه عه مار بينويه تى، له هه ندېك لايه نه وه له پۆلى هه ر بنيا ده ميكي ديكه زياتر بووييت. له وانه يه راست بيت ته گه ر بلّين: ئه م له ئه بوزه پ توندتر بوو له شوپكه ي دژى عوسمان، زياتر يش قسه له پوو و به ره جياواز بوو له ئه بوزه ر. هه ر بۆيه زه حمه تى زياترى بينى به به راورد به ئه بوزه پ.

كه سايه تى عه مار له چه ند پوويه كه وه جياواز بوو له ئه بوزه پ. ئه بوزه پ كه سىكي ده وارنشين و خيله كى بوو. ئه و له خيلى "غه فار" بوو، كه به ته واوى له ژيانى "سارا" دا رۆچوو بوون. به لام عه مار كۆيله يه كى شارى بوو، له مه ككه له داىك بووبوو، سالانىكى توولانى به "به رده يى" گوزه راندبوو. عه مار "كه نم په نگ" بوو، يان كه ميكيش به لاي په شدا بايدابويه وه. ئه م په نگه يشى به ميرات له داىكه حه به شيه كه يه وه پى گه يشتبويه وه. ئه وه ي كه شايه نى باسه، عاره بان له وه ده مه دا بيزيان له كه نم په نگ و په شه كان ده بوويه وه، له نيشانه كانى خانه دانى ئه وه بوو "سى بيت". ئه گه ريش بيان ويستبا

په سنی په کتیک بکه، دهیان گوت: "بهو سپیتییهی پهنگی به هور بهخشیوه، یان نهگه و هسفی کومه لیکیان کردبا، دهیان گوت: "نهوه کومه لیکي سپین."

له وانه په نه مه به هوی نه وه بوو، عاره ب به ه موو شیوه په ک بیزیان له کویلا په تی دهاته وه، ئینجا پهنگی په شیش به شیوه په کی گشتی پهنگی "به ده کان بوو. تا ئیستایشی به دهمه وه بیت، عه شایه ره کانی عیراق سووکایه تی به و که سانه ده که، که له نه سببی باوانیاندا په کیکیان عه بد (کویله) بوو بیت، خو نهگه په کیکی به په کیکی تری وت: "هه ی کویله ی واو وا لیکراو" نهوا له سر و شه ی کویله که شایه نی سزایه له لایان، ده بیت له توله ی نه ودها شتیکی لی بسه نریت که خویان پی ده لین حه شم^{۱۸۵}. وا درده که ویت عمار به ده ست ثم درده وه زوری نالانده بیت. قورده شیهه کان ماندوو نه ده بوون له تانه لیدانی به رده وامی، هه میسه به "کویله په شه که" بانگیان ده کرد. نهو دهمه شیهی که که له کومه که کرابوو له خه لیفه ی سیتیهم، مه روان به خه لیفه ی گوت: "ثم به نده په شتاله،^{۱۸۶} عه شاماته که ی لی هه لئاویت، ناخ نهگه کوشتبات، ده بوویه وانه ی نه وانی دیکه و ته مبی ده بوون، ئیدی هینده یان تیسره واند تا له هوش چوو. جاریکیشیان خالیدی کوری وه لید سکالای له عمار کرد له لای پیغه مبر (دخ) به دربرینی "عه بده په شه که".^{۱۸۷} مه عاویه ییش له جهنگی "سه فین دا، له باره یوه گوتی: "عه رب ده پوو کیتوه نهگه به شوین ثم عه بده په شه دا بروات. عماریش ته حه دای قورده شیهی ده کرد و دهیوت: "که ریم و به ریز نه ویه خودا ریزی وه سهرنیت، من نهوی بووم، خودا بلندی کردمه وه، به رده بووم، خودا له کوتی درهاویم، سستوک

^{۱۸۵} - فريق المزهري، يلفرعون، القضاء العشائري، ص ۱۰۵ - ۱۰۷.

^{۱۸۶} - عباس العقاد، عبقریه الإمام، ص ۶۶.

^{۱۸۷} - عبدالله السبيتي، عمار بن ياسر، ص ۱۰۶.

بووم، هیز و بازووی دامی. عمار ئه قسانه ی ئه دمه کرد، کاتیک
عه مری کوپی عاس سووکایه تی پی کرد که ئه له دایککی
ره شتاله ی حه به شه یه. عمار به شیوه یه کی سروشتی پله ی
کومه لایه تی به رزبوویه وه، وهک هه موو که سه ساده کانی ناو کومه لگه،
که به هوی ماندوو بوونی خویانه وه به رز دهنه وه و شوره ت پیدا
دهکن. ئه م جوړه له پیگه به رزبوونه وه هه موو که س لئی تی ناگات،
به تایبه تی کوړه خانه دان، ئه وان وا ده زانن سومعه و پله و پایه
شتیکی زاتییه و که س ناتوانیت به ماندوو بوون به دهستی بخت. ئه م
شته ییش ئیستا له ناو پوله کانی نیشتماندا وهک مانگی چوارده
دهیبینن. ته نها لیره ییش وانیه، ئه م شته له هه ر کوئی و هه ر کاتدا
بیگریت، هه ر وابووه و وایش ده میتیته وه، بیجگه له وه ی خودا په حمی
پی بکات.

"عوسامی" شاعیر، یه کیک بووه له و که سانه ی که کوړه هه ژار و بیلانه
بووه، که وره یی که سایه تی ئه و به هوی شیعه رکه انیه وه بووه، ئه ها
شیعری "ها أنا ضا..." به لام ئه م قسانه لای خانه دانه کان وهک گوێز
ژماردن وایه، ئه وان هه رچی شتیکه لایان "لافی بی قه والیه" بیجگه له
نه سه ب و حه سه ب - شوره تی بابو باپیر.

عمار له ناواخنی ناو ده روونیدا ههستی به رقیکی سه رداپو شراو
ده کرد له هه مبه ر قوړه یشه وه، به هوی ئه و سزادانه وه که دابوویان و
هه میشه ییش پیکیان پتو ده نا که ئه و له ژنیکی ره شتاله یه. به لام ئه و
ته ماشای ده کرد که دایکی یه که م شه هیدی ئیسلامه، ئه وه ی کردبوویه
شانازی مه دالیای فخر له ملیدا. ئه وان پیکیان پتو ده نا و پتیان
ده گوت: "هه کوپی ژنه ره شتاله که"، ئه ویش به خویی ده گوت "کوپی
ژنه شه هیده که". گرفتی بنیاده م له ویتو ده ست پی ده کات، که شته کان
به پتوهری جیاواز جیاواز ده پتون. هه ر که س به گه زی خوی پتوانه ی

وہرگریٹ. گوزارشتیکی دروستہ ٹہگر بلتین: نمونہ ہی پیاوئیکی
 بیدہرہتان و سووک لہہر چاوان، نہرمہ نہرمہ و بہ ہیواشی بہ
 پلہکانہی ریز و سہرہرزیدا سہر کہوت و چہند قات لہوانہ بہرتر
 بوویہوہ کہ جاران سووکایہتیان پی دہکرد. ٹہوہی کہ شایہنی باسہ:
 ٹہم عمارہ، لہہر مسولمان بوونی، جوریک سزا درا، کہ کہم کہس
 سزای لہم جڑہ درابوو لہسہر دہستی قورہیش. سزادرانی عمار لہ
 لایہن قورہیشہوہ چوٹہ ناو پرتووکہوہ، چیروکی سزادانی
 نمونہیہکی بہرجہستہی قورہیش بوو، کہ بڑ رینگری لہ چوونہ ناو
 ٹائینی نوئی بہکاریان دہیتنا. ٹہو ھاوکات لہگل بنہمالہکی خویدا
 پیکہوہ سزا دہدران، تا کار گہیشٹہ ٹہوہی دایکی و باوکی لہژیر
 ٹہشکہنجہدا گیانیان دہرچوو. برایہکیشی ہر لہسہر ٹہم ٹائینہ نویہ
 لہسہر دیوارہوہ فری درایہ خوارہوہ، نیشانہ و شوینی سزادانہکانی
 قورہیش تا کوتایہکانی تہمہنیشی ہر لہسہر جہستہی دیار بوون.

موحہمدی کوپی کہعبی قہرہزی بؤمانی دہگیریتہوہ: ’رؤژیکیان
 عماری بینوہ تہنہا شہروالیکی لہپیدا بووہ و پشتی پروت بووہ،
 لہسہر تہختایی پشتی جیکہوتی برین و وہرم و زام ہہبوون، لیم
 پرسى و وہلامی دامہوہ: ’ٹہمہ ہی ٹہو کاتہیہ کہ قورہیش لہسہر
 بہردی گرم گرمی مہککہ ٹہشکہنجہیان دہدام. لہوانہیہ ٹہمانہ
 ہہموو پالٹہری بہہیزی شاراوہ بووبن لہ دہروونیدا دڑی
 قورہیشیہکان، ٹہمیش شتیکى چاوہروانہکراو نیہ، چونکہ ہیچ
 کہسیک ہیندہی عمار زووخاو نہکراوہ بہ دلیدا. مہگر کہر، ٹہینا
 بنیادہم کوژرانی دایک وباوکی خوئی ہہرگیز بیرناچیتہوہ بہو
 شیوہیہ و لہژیر ٹہشکہنجہدا. یہکیک لہ تاییہتہندیہکانی گریی
 دہروونی ٹہوہیہ، لہ لؤژیک و ٹہم شتانہ تیناگات. ٹہو پالہیزیکی
 نہستی-لاشعوریی- شاراوہیہ، بہ پیدزکی و بہ بیخشپہ، پال بہ

خاوه نه که یه وه ده نیت پروهو ئامانجیکی دیار یکراو، خاوه نه که ی ناگای له وه نیسه ئه م سات به سات به رهو ئه و ئامانجه ده پوات. ئه گه ری زوری هیه له ناوه وه ی ناو دهروونی عماریشدا شتیکی له م چه شنه قوول و په نهان هه بوو بیت به رانه بر قورپه یش. هندی هندی له گه ل نه شه کردنی ئه م گری دهروونییه دا، عماریش ده مارگیرتر ده بیت، به تاییه تی ئه و دهمه ی ده بینیت له ده ورانی خه لیفه ی سییه مدا ئه و ده موچاوانه پله و پۆست پهیدا ده که ن که پیشت ئه شکه نجه ی ئه میان ده دا. ئه و له وانه یه له و دهمه دا دایک و باوک و براکه ی بیرکه و تیتته وه که چۆن له ژیر چه پۆکی ئه مانده دا مردن له سه ر به رده گه رمه کانی ساری مه ککه دا، له و دهمه یشدا شاده ماره کانی توورپه ی هه ستاون.

عه مار هه رکه خانه دانیکی قورپه یشی ده بینی، خیرا و به بی سی و دوو، ده دیا به بهر جنیو و تانه، ئه وانیش له بهر پینگه ی لای پیغه مبه ر (دخ) و دواتریش ئه بو به کر و عومه ر، هه یج وه لامیکیان نه ده دایه وه. وای لیهاتبوو عه مار له سه ر شتی سانایش دهیدانه بهر دژوان و ئه وانیش سهریان داده خست و بی وه لام ده رۆیشتن. ده لین جاریکیان ده ست ده کاته جنیودان به خالید، خالیدیش سکا لای خۆی دینیته لای پیغه مبه ر و ده لیت: "ئه ی پیغه مبه ری خودا، ئایا ریگه ده دهیت ئه و عه بده جنیوم پی بدات؟ قه سته م به خودا ئه گه ر تو نه بوویتایه جنیوی نه ده دامی". بۆ پۆژی دواتر عه مری کوپی عاسی دایه بهر جنیوان، عه مریش به بهرچاوی خه لکه که وه زۆر لیزانانه ده لیت: "که من جنیوم به تو نه داوه، تو بۆ جنیوم پی ده دهیت؟"^{۱۸۸} له شوینیکی دیکه یشدا جنیو به عه باسی کوپی عوتبه ی کوپی ئه بوله هه ب ده دات^{۱۸۹}.

^{۱۸۸} - ابن العربی، العواصم من القواصم، ص ۶۴.

^{۱۸۹} - عبدالحمید السحار، المصدر السابق، ص (غیر مکتوب فی الکتاب).

به ره لهستی عمار له کاتی به یعتدان به عوسمان، به ره لهستییه کی زور توند بوو، عمار رقی له عوسمان بوو، ده یویست به یعت به علی بدریت، وهک نه وهی عوسمانی به عه له مداری قورپه یش زانییت. ئیدی که بینیی دۆخه که به لای عوسماندا شکایه وه، خهفته تیکی زوری خوارد، چووه مزگهوت و دهستی کرده خوگیفکردنه وه، نه و تا کوتا هه ناسهی هر له دژایه تی عوسماندا به سهر برد.

*** **

وتمان که سایه تی عمار له هیی نه بوزه پ جیاواز بوو له چهن دین پرووه وه. نه بوزه پ سهرانشین بوو، خیله کی بوو، به لام عمار چه وساوه یه کی به به رده براوه ی خه لکی مه که بوو. بیگومان بوونیادی که سایه تی "سارانشین"، له گه له عه بدیکی "سارانشین" دا زور دوورن له یه که وه. بو نیادی که سایه تی پشت ده به ستیت به و ژینگه یه ی که تیندا گه وره ده بیت له پنه و به هاگه لکی لاشعوری، بویه له پیکهاته که یدا تاراده یه ک وینه یه ک پیک ده هیتیت نزیک له و کولتووره ی که تیندا گه وره بووه.

نه گهر بین و له ژبانی نه بوزه پ بکۆلینه وه، نه و زور به پروونی نیشانه کانی خیل تیدا به دی ده که ین. نه و له ژبانیدا له سهر یه کساننی تاکه کانی ناو خیله که ی و دابه شکردنی ده سکهوت به شیوه یه کی دادپه روه رانه راهاتبوو، هر نه مه یشه، دواتر نه بوزه پ ده بینین بانگه وازی ئیشتراکیهت (سۆشیالیزم) ده کات له دابه شکردنی مال و سامان و ده سکهوته کاندان. به لام عمار بانگه واز بو شتیکی دیکه ده کات، نه ویش وهک نه بوزه پ شوپشگێر بوو، له وانه یشه

شورپشگیتړ له نه‌بوزه‌ږ دږی خۆشرابویرانی قوپړه‌یش. به‌لام نه‌م هینده‌ی بانگه‌وازی بو ئیمانیکي تهن‌دروست ده‌کرد، هینده‌ی بو دابه‌شکردنی دادپه‌روه‌رانه‌ی سامان و ده‌سکه‌وت نه‌ده‌کرد.

نه‌و بړوای و‌ابوو: قوپړه‌یش کافرن و به‌رگی ئیمانیان داوه به‌خویناندا، نه‌و زور به‌ ږاشکاوی تۆمه‌تی کوفری ده‌خسته‌گه‌ردن‌یان. جاریکیان زور به‌ ږاشکاوی گوتی: 'عوسمان کافره'. جاریکی تریش که‌سیک له‌ عانی جه‌نگی سه‌فیندا لئی پرسى: 'نه‌ی نه‌با په‌قزان، ئایا پیغه‌مبه‌ری خودا نه‌یوتوه: له‌ دږی خه‌لکی به‌هنگن تا ئیسلام ده‌بن، نه‌گه‌ریش ئیسلام بوون، خوین و مالیان پاریزراوه'، پرسجۆکه‌ مه‌به‌ستی له‌ هاوه‌لانی مه‌عاویه‌ بوو، بو‌یه‌عه‌مار وه‌لامی دایه‌وه: 'نه‌وان ئیسلام نه‌بوون، به‌لکو خۆیانیان به‌ ده‌سته‌وه‌ داوه -خۆیانیان ئیسلاماندوه- و له‌سه‌ر نه‌م کاره‌یشیان سوورن تا پالېشتیان بو‌ی ده‌سته‌کوتوه.

عه‌مار بړوای و‌ابوو قوپړه‌یش ئیمانیان نه‌هیناوه، به‌لکوو ملکه‌چی واقعیکه‌ بوون و وه‌ک هه‌لنک به‌کاری ده‌هینن. نه‌و ده‌مه‌ی عه‌مار ږووبه‌ږووی عه‌مری کوږی عاس بووه‌وه له‌ سه‌فیندا، به‌بی سى و دوو تۆمه‌تباری کرد به‌ کوفر. نه‌وه‌بوو عه‌مر له‌ به‌رده‌م عه‌ماردا شایه‌توومانى هینا، به‌لام عه‌مار پنی گوت: 'وسکوت، تۆ هینستا پیغه‌مبه‌ر له‌ ژياندا بوو وازت هینا، چ جای ئیستا که‌ مردوه‌.

ده‌لین عه‌مار له‌ ږوږی سه‌فیندا وتاریکی دا، ږږ له‌ جوامیری و نازایه‌تی، نه‌و به‌ هاوه‌له‌کانی گوت: 'گه‌لق هه‌سته‌نه‌وه له‌گه‌لما له‌ دږی نه‌و قومە‌ی که‌ ده‌یه‌ویت له‌ ږیگه‌ی داواکردنی خوینی که‌سیکه‌وه ده‌ست به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتدا بگریت، به‌بی نه‌وه‌ی خودا پنی ږه‌وا بینیبیت. نه‌مانه‌ گوئیان له‌ هیچ شتیکی دیکه‌ نییه‌ بیجکه‌ له‌ مالی دنیا، نه‌مان ده‌خون و ده‌بن نه‌گه‌ر نه‌و دنیا‌یه‌یشیان به‌سه‌ردا ږروخت گوئیان لئ نییه. نه‌م جه‌ماعه‌ته‌ پېشینه‌یان له‌ ئیسلام نییه‌ تا خه‌لکی به‌یعه‌تیان

بداتی و پشتگیری بکرتن، نه مانه ده لټن: ئیمامه که مان به سته م کوژرا، سا به م بونه یوه زیمامی بارودوخیان بکه ویتنه ده ست، نه مه فیلټکه و تیندا سرکه و توو بوون، نه گهر نه م فیله نه بوايه ته نانه ت دوو پیاویش به یعتی نه ده دانی. خودایه به رده وامبه له سرخستمان، نه گهریش بارودوخه که بـو نه وان ده بیت، نه وه هینده ی به نده کانی توپان خستووه ته نارچه تیه وه، نه وه نده نزم و نه ویان بکروه^{۱۹۰}.

ئیمه نازانین نه م هه واله له باره ی عماره وه راسته و نه مانه قسه ی نه ون؟ به لام هه رچونټیک ته ماشاکه ی، نه گهر پیاوټیک به شمشیر له هه مبه ر که سیکه وه بجه نگټ ئیدی زمان چیه؟ نه وه ی که نامویه نه وه یه: عمار به م قسانه ی له مه ر هاوه لانی مه عاویه وه ناوا به توندی و به بی پیچوپه نا خوټیان حه لال ده کات. نه وه یش زور ئاشکرایه که عمار ده یگوت: رقی قورپه یش له عه لی، رټک هه مان رقه که پټستر له ئاموزاکه ی هه یانبوو - پیغه مبه ری خودا- به بی هیچ جیاوازیه ک. یه ک شت جیگه ی نیگه رانییه، نه ویش: عمار جیاوازی له نیوان عوسمان و نه شرافه کانی دیکه ی قورپه یشدا نه ده کرد. وه ک ده ریشده که وټ عه لی له م کاره یدا هاوړای نه بووه. نه و ده مه ی عه لی بیستییه وه که عمار هه ستاوه به کافرکردنی عوسمان، زور به خهستی سرزه نشتی نه و کاره یی کرد. عه لی ده یزانی عوسمان موټمینټکی قهر گرانه، به لام نه وه که وای له عوسمان کردووه ناوا ره قاتر بکات قه ومه که یه تی - قورپه یش- له دیدگای عه لیدا، عوسمان که سیکی ئیجبار کړاو بووه، ئیختیاری له ده ست نه ماوه. به لام عمار هیچ جیاوازیه کی له نیوان عوسمان و بټجگه عوسمان له سه رانی قورپه یش نه ده کرد، نه مه یش هه له یه کی پینه نه کړای عماره - به داخه وه-.

^{۱۹۰} - عبدالله السبیتی، المصدر السابق، ص ۱۵۰ - ۱۵۱.

وهك ده‌بیریت عه‌مار له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا زۆر پۆچوو. ئه‌و پڤیكى وه‌ها له‌ ده‌روونیدا پرواوه، شاردنه‌وه و خو لى دزینه‌وه‌ی نییه، ئه‌و له‌م کاره‌یدا چه‌ند كه‌سیكى كه‌مى وه‌ك ئه‌بویه‌كر و عومه‌رى چه‌ند كه‌سیكى به‌نى هاشم نه‌بیته، هه‌چ كه‌سیكى تری هه‌لاوێرد نه‌كردبوو. ئه‌و بپروای وابوو، هه‌روه‌ك چۆن به‌ر له‌میش ئه‌بوزه‌ر بپروای وابوو، كه‌ عوسمان له‌ پڤچه‌كى دوو پڤیشینی خو‌ی، ئه‌بویه‌كر و عومه‌ر لا‌یداوه.^{۱۹۱}

*** ** *

ئهم شو‌پشه‌ی عه‌مار له‌ دژی قوره‌یش چه‌ندین شتی سه‌یر و نامۆی تیدا‌یه. ئه‌و هه‌چ گرنگیه‌ك ناداته‌ به‌ ئیمان هه‌تانیان، ئه‌وه‌ی كه‌ نیشانی ده‌ده‌ن له‌ پ‌واله‌تدا و ئه‌و تقوسه‌ ئاینیه‌یه‌ی كه‌ ئه‌نجامی ده‌ده‌ن هه‌چ گرنگ نییه‌ به‌لا‌یه‌وه. ئه‌و ئاین به‌ 'مامه‌له‌ی جوان' پڤناسه‌ ده‌كات، هه‌رچی نو‌یژ و پ‌یوره‌سمه‌ ئاینیه‌كانی دیکه‌یه، به‌ شتگه‌لیكى پ‌واله‌تیه‌یان له‌قه‌له‌م ده‌داته‌ و هه‌چ شتێك له‌ جه‌وه‌هه‌ری حه‌قیقه‌ت ناگۆریت. 'ئه‌بوزه‌ر' پڤیش گوزارشتی له‌ ئاین ده‌كرد به‌ 'یه‌كسانی له‌ نیوان هه‌ژاران و ده‌وله‌مه‌ندان' له‌ مال و ده‌ستكه‌وته‌كاندا. به‌لام عه‌مار داوای ئه‌و یه‌كسانیه‌ی له‌ نیوان به‌نده‌ و ئاغادا ده‌كرد. له‌ پ‌استیدا هه‌ردووکیان له‌ یه‌ك خه‌زب ب‌وون، ئه‌ویش خه‌زبى عه‌داله‌تى كۆمه‌لا‌یه‌تى. به‌لام له‌ گوشه‌نیگای جیاوازه‌وه. ئه‌میان خه‌په‌کیه‌ و به‌ چاری خه‌په‌وه‌ ته‌ماشای هاوبه‌شیی كۆمه‌لا‌یه‌تى ده‌كات و ئه‌ویشیان شارنشین و ب‌یژی له‌ خۆبه‌گه‌وره‌زانه‌كان دینه‌وه‌ و به‌ كافر ناویان

^{۱۹۱} - صادق عرجون، عثمان بن عفان، ص ۱۴۹.

دهبات، سه‌ره‌پای ته‌ویشی خویان به مسولمان له‌قه‌له‌م داوه و له پرواله‌تدا پتورپه‌سمه ئاینیه‌کان جینه‌جی ده‌که‌ن.

ده‌گپنه‌وه که یه‌کێک له‌هاوه‌لانی عه‌لی له‌جه‌نگی سه‌فیندا هات و شه‌کوای حالی خوی لای عه‌لی کرد ئا به‌م شیوه‌یه: ((من که له‌ماله‌وه ده‌رچووم، به‌رچاوم پۆشن بوو، ده‌مزانی که خومان له‌سه‌ر پاستی و ته‌وان له‌سه‌ر 'چه‌وتی'ن، تا ته‌مشه‌وی پابردوویش هه‌ر له‌سه‌ر نه‌و به‌روایه‌ بووم تا گویم لیبوو، بانگیژه‌که‌ی ئیمه‌ بانگی دا، شایه‌تی دا که یه‌ک خوا هه‌یه و موحه‌مه‌دیش پیغه‌مبه‌ری نه‌وه، له‌وبه‌ریشه‌وه بانگیژه‌که‌ی ته‌وان هه‌مان شتی وته‌وه. دواتر ئیمه و ته‌وان نوێژمان کرد، هه‌مان نوێژ، هه‌ردوولامان دوعامان کرد، هه‌مان دوعا. له‌یه‌ک کتیبمان خوینده‌وه -قورئان- پیغه‌مبه‌رمان هه‌ر یه‌کێکه، ئیدی له‌و ساته‌وه گومان خه‌ریکه‌ ناوسکم داده‌مالیت، مه‌گه‌ر هه‌ر خودا بزانیته‌ ته‌مشه‌و چۆن پۆژم کرده‌وه...)). ئه‌م کابرایه‌ له‌ناره‌حه‌تییه‌کی ده‌روونیدا بوو، خۆیشی نه‌یده‌زانی چی بکات، نه‌و هه‌ردوو لای ده‌بینی له‌سه‌ر یه‌ک ئاین، یه‌ک شایه‌توومان و یه‌ک نوێژ، ئیدی له‌خوی پرسیبوو: باشه‌ ته‌مانه‌ له‌سه‌ر چی ئاوا لێک ئالاون، ئیدی خوی پێ نه‌گیرا و هاته‌ لای عه‌لی و پرسپاری لێ کرد، عه‌لیش پێی گوت: بپۆ بۆ لای عه‌مار تا بۆت پوون بکاته‌وه. کابرایش لێیدا و چوو له‌ناو ریزی جه‌نگاوه‌راندا که‌را تا عه‌مار ی په‌یدا کرد و له‌باره‌ی سه‌ره‌گیژه‌که‌یه‌وه پێی راگه‌یاندا، عه‌ماریش وه‌لامیکێ دایه‌وه‌ دل-داسه‌کنین و به‌راوه‌، هه‌یج به‌واریکی بۆ گومان جینه‌هه‌شت. عه‌مار گوتی: ((... ته‌و ئالایانه‌ی که ئیسته‌ هه‌لکراون، هه‌مان ته‌و ئالایانه‌ن که له‌جه‌نگی به‌در و ئوحددا پووبه‌رووی یه‌ک ده‌بوونه‌وه، پاشان عه‌مار ده‌نگی به‌رز کرده‌وه: سویند به‌خودا ته‌گه‌ر به‌هه‌موو توانایان به‌شمشیره‌کانیان لیمان بدن، من هه‌ر دلنایام که پێگام دروسته‌ و هه‌ی

ئەوان چەوتە. ئەم ئاگرەیش دانامرکیتەوہ تا یەکیک لەم دوو بەرەییە دان بە کوفری خۆی و راستی بەرانبەر دا نەهینیت.))

لەمەوہ ئەوہ دەردەکەوێت کە عەمار سووربوو لەسەر بەردەوامی جەنگ تا قورپەیش دان بە ھەلە ی خۆیاندا بنین. ئەمەیش شتیکی ئەستەمە، چونکە ھەرگیز خاوەن بەرژەوہندی دان بە ھەلە ی خۆیدا نانیت ھەرچەندەیش لەسەر ناپەرەوایی بیت. عەمار لەگەڵ پیغەمبەر دا سالانیکی توولانی شۆرشیان لەسەر بنەماکانی خۆیان کرد، تا ملیان بە قورپەیش کەچ کرد. قورپەیش جاریک ملی کەچ کرد و نایکاتەوہ بە دوو، کەسی عاقل دووجار لە کونیکەوہ ناگەزریت، ئیدی ئەو عاقلە چی ئیماندار بیت یان زەندیق.

ئەمە خۆشی و سەرۆتە، ھەرگیز کەسی خۆشراپوێر بە ئاسانی واز لە خۆشییەکی ناھینیت بۆ کەسیک کە دەیەوێت لێی دامالیت.

*** **

ھەرچۆنیک تەماشای بکەین، عەمار سەبەئی عیارە بیستوچوار بوو. میژوونووسانیش ئاماژەیان بەوہ داوہ، کە چەندین جار سەبەئیەکان ھەولیان داوہ پەییوہندی بە عەمارەوہ بکەن و مەیلی بەلای خۆیاندا پاکیشن، ھەرچەندە میژوونووسان نەیان گوتووہ کە ئەم یەکیک بووہ لەوان، وەک بلتیت جورئەتی ئەوہیان نەکردبیت ئەم کالایە بە بالایدادوورن، لەبەر پێگە ی بەرز ی ئەو ھەموو ئازارە ی لەپیناوی ئیسلامدا چەشتوویەتی و ئەو ھەسقانە ی پیغەمبەری خودا کە لە بارەییەوہ گوتوویەتی. لە راستیدا ئەو تاقانە ی ناو سەبەئیەکان بوو کە دانی نابوو بە کوشتنی عوسماندا و ھیچ خۆی لێ نەدەبوارد. ئەمە لەکاتیکی

بوو، زۆریک له وانهی هاوبهشی کوشتنهکهی بوون، دواتر داوای خوینهکهیان دهکرد- ئه مه شتیکی شاراوو نییه لای خه لکی.

له وانهیه ده مارگیری و توو پیهی و دلسافی عه مار، وای کردبیت زۆر بیناکانه دانی پێدا بنیت، عه لیش ئاگاداری ئه م کاره ی ئه و بوو، هه چیشی نه ده گوت، و ابزانم ئه م دوو پیاوه هه ردووکیان له پێگا و پێچکه که ی خۆیان دانیابوون، ئیدی هه چ گوینان به خه لکی نه ده دا چی ده لێن و چی ده کن، ماده م خۆیان له سه ر پێگهی دروستن. ئه مه ش بېروباوه پی هه موو ئیمانداریکی راسته قینه یه، و ده زانن هه موو که س وه ک خۆیان خاویته، ئه مانه نازانن تووشی چ گرفتیک ده بن و سنووری ئه و زیانه ی تووشی ده بن چه نده یه، له و کاتانه ی دانپێدانانیک ئه نجام ده دن و شتیک به ئاشکراییی ده لێن.

هه ر له زه مانێ پێغه مبه ره وه ده نگوباس وا بلاو بووه وه که کۆمه لێکی لاده ر، له عه مار ده دن و ده یکوژن. وا گومان ده به م عه مار زۆر به توندی پشتی به م فه رمووده یه به ستبیت. له وانه یشه هه ر ئه م پشت ئه ستووریه بووبیت، که دانی نابوو به کوشتنی عوسماندا و هه چ باکیکیشی نه بوو، ئه و وای گومان ده برد هه چ که س جوړه ته ی ئه وه ی نه بیت ده ستی لی به رز بکاته وه، نه با دا ببیته ئه و گرووپه لاده ره ی که پێغه مبه ر باسی کردووه. عه مار ئه وه ی بېرچووبوو که مرؤف توانای پاڤه و ته ئویلکردنی قسه ی هه یه. بنیاده م ده توانیت پێغه مبه ران بکوژیت و دواتریش پاساو یك بۆ کاره که ی بدوژیته وه تا لێ خۆش بن، یان ته نانه ت به لگه ی ده سخۆشکه رانه ییش بدوژیته وه و چاوه پێی ئافه رین بکات.

هه ر به پاستیش ئه م شته پرووی دا، ئه و کاته ی عه مار کوژرا له سه فیندا، خه لکی شام شه پرزه بوون که بینیان عه مار به ده ستی ئه مان کوژراوه، به لام مه عاویه پێی گوتن: ((کی وتی ئیمه کوشتوومانه؟

ئەوانە کوشتیان که هینایان بۆ ئیره^{١٩٢}. ئیدی خەلکی شام هاتتەو
مالەو و لە قەلەقی خەلاسییان هات. پاشان هەندیک نیشانە هەن،
باس لە خۆخستە ناو جەنگی عەمار دەرکەن بە شیوەیەک تا بە
دەستی خەلکی شام بکوژریت، ئەوان تۆمەتبار و عەلیش بە سەرفراز
ناوی دەرچیت. وایش دەرەکهوێت عەمار بینییوی که بە کوژرانی
عوسمان، مەعاویە چ سوودیکی دەست کەوتبوو، بۆیە دەیویست
کاریک بکات که بە کوشتنەکە، عەلیش سوودیک ببات. ئەو بیری
چوو بوو که عەلی وەک مەعاویە نییە، ئەو دلسۆزی هەلپەرسە نییە،
تا بیهوێت سوود لە ڕوداوێکەکان وەرگریت و بیان قوزیتەو بۆ خۆی.
ئەوێ که جینگە سەرسوورمانە، هەریەکە لە عەمار و عوسمان
تەمەنیان گەیشتبوو هەشتا و بووبوونە پیرەپیاویکی پەقەلاتوو،
هیچ دلخۆشییەکیان بۆ مانەو لە ژياندا نەبوو. بەلام هەردووکیان لای
زۆریک لە خەلکی موقەدەس بوون.

عوسمان کورا و حیزبی قورەیش سوودیکی گەرەیان دەستکەوت،
بەلام عەمار کوژرا و حیزبی زەحمەتکێشەکان هیچ سوودیکیان لای
نەبینی. عەمار ڕۆیشتەو بۆ لای خۆدای خۆی و هیچ میراتگریکی
نەبوو بێجگە لە عەلی و چەند کەسیکی کەمی دیکە.

دەگێرنەو لە گەرمە سەرۆبەندی سەفیندا، عەمری کوپی عاص
دەنیریت بە شوین عەماردا و داوای بینینی دەکات، پاش چەندین
مفاوێزە و شت، عەمار پازی دەبیت و دیت. لە هەردوولا پیاو
هاتبوون و ئامادەیی گفتوگۆکیان بوون، پاش هەندیک قسەوباس لە
نیوان هەردوو سەرکردەکاندا، عەمری کوپی عاص پرسیاریکی
ئیحراجکەرانی لە عەمار کرد: "بۆچی ئێوە عوسمانتان کۆشت؟"
لەوانە کوپی عاص ویستییتی بەم پرسیارە دەمارگیری و سادەیی

^{١٩٢} - طه حسين، الفتنة الكبرى، ج ٢، ص ٨٤.

عەمار ئاراستە بکات و قسە ی لئ دەربەینیت. عەمار وەلامی دایەو: ((من لەگەڵ ئەوانە بووم کە کوشتیان، و ئەمڕۆیش لەگەڵیانم... ئەو دەبویست ئاینە کە مان بشتوینیت، بۆیە کوشتمان!)). کۆپی عاص بە لیزانینیکەو سەیریکی خەڵکە کە ی دەورو بەری کرد، کە خەڵکی شام بوون و وتی: ((مەگەر نە تانیست؟... ئەو تا دانی نا بە کوشتنی ئیمامە کە تاندا)).

ئەوێ کە ئەو لیزانییە عەمری کۆپی عاسی لیک دابیتەو، دەزانیت کە تەنھا ریکلامیک بوو دژی عەمار. لەوانەیشە زانیبیتی کە عەمار بە دەستی خەڵکی شام دەکوژریت، بۆیە پیشووخە جوان قورە کە ی بۆ بیشیلێت. ئەگینا هەر مەعقول نییە، تۆ لە گەرمە شەردا، داوا ی بینیی عەمار بکەیت و ئەو پرسیارە ئیحراجکەرە پرۆپوچە ی لئ بکەیت. بەهێزترین گومان لەم کارەدا ئەوێ: عەمر ویستوویەتی سوود لەو رقی و سادەییە ی عەمار وەرگریت و لەبەر چاوی خەڵکی شامدا ببیزریت و ئەو پیروزییە نەمیتیت کە پتەمبەر باسی لێوێ کردبوو.

لە کوتاییدا عەمار کوژرا و هیچ کەسێش بۆی دلبەزان نەبوو، ئەو وەک هەموو کوژراوەکانی دیکە بەبێ شینبۆکردن خرایە ژێر خۆل.

*** **

لێرهەدا پرسیارێک دیتە پیشەو: باشە ئە ی ئیبن سەبەئ چی لێهات لەم مەعمەعە گەورەدا؟ لە هەموو شتێک سەیرتر، ئەم ئیبنو سەبەئ، لە هەرچە فیتنە و جەنگەه لگیڕسانی دژی عوسمان و کوشتنی عوسماندا پۆلی بەرچاوی هەیه، بەلام لە سەفیندا هیچ پۆلیکی نییە، تەنانەت

ناویشی نییه له و پوژدهی که عه‌ماری کوپی یاسری تیدا ده‌کوژریت. باشه ئه‌م کابرا زورزانه له‌م جه‌نگه مه‌زنه‌دا بۆ کوئی چوو، چی لینهات؟ له‌کوئی خوی قایم کرد؟ بیگومان ئه‌و له کاتی جه‌نگه‌که‌دا زیندوو بوو، چونکه میژوونووسان چه‌ندین کاری دیکه‌ی ده‌ده‌نه پال له‌دوای جه‌نگه‌که، بیچکه له‌گه‌له‌کۆمه‌که‌ی سه‌ر عوسمان و پووداو‌ه‌کانی به‌سه‌ره، به‌لام ئه‌م پیاوه له‌م پوژده‌دا چی لینهات؟ تو بلنیت نه‌خوش بوو بیت؟ یان سه‌فه‌ریکی به‌په‌له‌ی بۆ هاتبیته پیش؟ یان جندۆکه بر دبی‌تیان بۆ نیوه‌دوورگه‌ی واق واق؟

میژوونووسان نزیک و دووریش وه‌لامی ئه‌م پرسیاره ناده‌نه‌وه.

خوی له‌ پاستیدا ئه‌و له کاتی جه‌نگه‌که‌دا خوی نه‌شاردبووه‌وه، به‌لکو هه‌ر بوونیکی راسته‌قینه‌ی نه‌بووه تا بتوانیت خوی بشاریته‌وه. ئه‌و ته‌نها وه‌همی‌کی دروستکراو بوو، وه‌همیش دیت و ده‌روات به‌ پیتی داخوازی که‌شوه‌وای دروستکه‌رانی وه‌همه‌که. گومانی زۆرم بۆ ئه‌وه ده‌چیت، هه‌ر له‌و ده‌مه‌ی که قو‌په‌یش ئه‌م که‌سه‌ایه‌تییه وه‌همیه‌یان دروست کرد، مه‌به‌ستیان پیتی عه‌ماری کوپی یاسر بوو بیت، ئیدی که له سه‌فیندا عه‌مار کوژرا، ئیدی قو‌په‌یش هیچ سوودیکیان له باسکردنی نه‌بینیه‌وه و ورده ورده لینی ته‌کانه‌وه، میژوونووسانیش به‌دوای ئه‌ماندا ته‌کینه‌وه دواوه.

قو‌په‌یش ده‌یزانی بۆچی عه‌مار لینیان بی‌زاره و دوژمنایه‌تیان ده‌کات. له سه‌ره‌تاوه لیتی بیده‌نگ بوون چونکه له‌ناو خه‌لکیدا پینگه‌یه‌کی ئاینی به‌رزی هه‌بوو، په‌نگه له‌وه‌یش ترساین، ئه‌گه‌ر به‌ ئاشکرا مل‌ملانیی له‌گه‌ل بکه‌ن، شو‌پشه‌که‌یان مانایه‌کی به‌رزتر و گرنگتر وه‌رگریت. به‌لام قو‌په‌یش ئه‌و ده‌مامکه‌ی هه‌لدایه‌وه له پوژی سه‌فیندا، ئه‌مه‌یش کاتیک بوو، هه‌لو‌یستی عه‌مار ته‌واو پوون بوو بووه‌وه له دژیان، ئیدی کاریان له‌کار ترازاند.

*** **

وا خه یال ده کهم ئەم چیرۆکی ئیبن سەبەئە، چیرۆکیکی بە بەرنامە بوو، سەرەتا و کۆتایی زانراوه، لێرەیشەوێ دەردەکهوێت قورپەش تەنها لە مەیدانی سیاسەتدا دەستی بالاییان نەبوو، بەلکوو لە دارپشتنی چیرۆکیشدا کارزان بوون. لەوانەیشە قورپەش لە کۆبوونەوهکانی سەرەدەمی عوسمانیاندا، ناوی عەماریان بردییت و قسەی ناشیرینیان بە پەنھانی پێ داییت، بەلام بە باشیان نەزانیییت ئەم جێنۆپیدانەیان ئاشکرا بکەن لە بەردەم خەلکیدا. لەوانەیشە یەکیک لە گێڕەرەوهکانی چیرۆکەکان لە کاتی بیستنی ئیبن سەودا دا وایزانیییت باسی کەسێکی دیکه دەکەن، ئەک عەماری کۆری یاسر. خودا دەزانیت، لەوانە یە چیرۆکی ئیبن سەبەئە ھەر لە سەرەتایە بەم ھەلە تیگەیشتنەدا رویشتییت و ئیدی دواتریش لەملاولایە شتی پتوھ لکینراوه، ئەفسانە لەسەر ئەفسانە کەلەکە بوو تا ئەمە ی لێ پێک ھات کە پێک ھات.

لە سەیرۆسەمەرەیی میژوو، زۆریک لەو شتانە ی لە بارە ی ئیبن سەبەئەوێ باس دەکریت، لە ژاننامە ی عەماردا ھە ی بە شتوھ یەک لە شتوھ کان. بەراستی ئەم شتە مرۆف بەرەو بیرلێکردنەوێ پادەکشیت. ئەو ی لیکۆلینەوێ بۆ قسە و رەفتارەکانی عەمار بکات، لە یەکچوونیک ی زۆر زۆر دەبینیت لەگەل قسەو رەفتارەکانی ئیبن سەبەئەدا. ئایا ئەمە بە تەنها سوتفە یەکە؟ یان نیشانە یە بۆ نەینییەکی شاراو؟

ھەندیک شت دەخەمە بەردەم خوێنەرەوێ لەمەر ھەردوو کەسایەتیەکە، تا خوێنەریش بۆچوون و دیدگای خوێ نیشان بدات. من دلنایام خوێنەریش تووشی سەرسووڕمان دەبیت لەو شتانە ی کە دراوئەتە پال عەمار و پال ئیبن سەبەئە

1 - ئیبن سه به ئیش به 'ئیبن سهودا' ناسرابوو، هر وهک چۆن عه ماریش هه مان ناوی لی نرابوو. عه ره ب پراهاتبوون له وهی ناونا توره له که سیک بنین به ناوی باوک یان دایکه نزمه که یه وه. عه ره ب گرنگیه کی زۆر ده ده ن به ره چه له ک، ئیدی نه گه ر بیتوو پقیان له که سیک بیتوه، نه وا ده یخه نه پیزی سووک و رسواکانه وه. شایه نی باسه، قورپیش له سه ره تای بانگه وازه وه به موحه مه ددا ده گوت 'ئیبن نه بی که بشه'، وهک سووکایه تیپیکردن، هه ره وک چۆن به عومه ریان ده گوت 'ئیبن حه نته مه'، عه ماریش بینبش نه کرابوو له م سووکایه تییه، چه ندین ناونا توره یان پیوه نابوو، وهک 'ئیبن سومه یه'، 'ئیبن موتکا' و 'ئیبن سهودا'.

2 - عه مار له باوکیکی یه مه نی. مانای ته مه ییش ته وه یه نه و خه لکی سه به نه. هر که سیک خه لکی یه مه ن ده توانریت پیی بگوتریت سه به نی. خه لکی یه مه ن هه موویان ده چنه وه سه ر ره چه له کی 'سه به نی کوپی یه شجووی کوپی یه عروبی کوپی قه حتان'. له قوئانیشدا که باسی په پوسلیمانه ده کات که له سه به نه وه هه والی بۆ هیناوه، مه به ستی به و سه به نه، مه مله که تی یه مه نه.

3 - عه مار زۆر زۆری عه لی خو ش ده ویست، خه لکی هان ده دا به یعه تی بده نی و دوعای بۆ ده کرد. ئالوسی ده گیرپته وه: کابرایه ک هات بۆ لای عه مار و پرسپاری پاقه ی نه م ئایه تی لی کرد

قَالَ مَالٌ: ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (النمل: ٨٢)

عه ماریش نه و جو قه وه ره ی دیته ده ره وه و قسه له گه ل خه لکی ده کات مه به ست پیی عه لییه. نه م قسه یه ی که دراوته پال عه ماره وه، پیک له ولاره هه مان وته ده بینینه وه که ئیبن سه به نه و توویه تی له

بارہی گہراڼه وهی پاش مہرگی علی بۆ دنیا.

4 - له ده‌ورانی عوسماندا، عہمار چوو بۆ میسر، له‌وی ده‌ستی کردہ خەلک هاندان دژی عوسمان، ئیدی والی بہ ده‌ستی‌یہ وه سه‌غلەت بووبوو، خەریک بوو تێی بسره‌وینیت. ئەم هه‌واله‌یش بہ ته‌واوی له‌وه ده‌چیت که دراوہ ته‌ پال ئیبن سه‌به‌ئ که له‌ میسر جیگیر بووه و ناوچه‌ی قوستات^{۱۱۲}ی کردووه بہ چه‌قی بانگه‌وازه‌کی و شوینک‌ه‌وته‌کانی لێزه‌وه په‌وانه‌ی ناوچه‌کان کردووه^{۱۱۳}.

5 - ئەو قسه‌یه‌یش دراوہ ته‌ پال ئیبن سه‌به‌ئ که گوايه گوتوویه‌تی بہ زۆر خه‌لافه‌تی وه‌ده‌ست خستوو، ئەگینا له‌ بنه‌په‌تا مافی علی بووه. له‌ راستیشدا ئەم قسه‌یه بہ ته‌واوہ‌تی هی عه‌ماری کوپی یاسره. پۆژیکیان له‌ مزگه‌وت بہ ده‌نگی به‌رز هاواری کردووه، له‌ ده‌می به‌یعه‌تدانه‌کی عوسماندا: ((... ئەی هۆزی قوپه‌یش، ئەگەر ئەم شته له‌ بنه‌ماله‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌تان ده‌ره‌یه‌ین، ئەوا دلنیا بن خودایش له‌ ژیر چنگی ئیوه‌ی ده‌رده‌یه‌ینیت و ده‌یداته‌وه بہ که‌سی شیایوی خۆی، وه‌ک چۆن ئیوه له‌وتان دا‌ب‌ری داتانه ده‌ست ناشی و نه‌زانان)).

6 - ده‌لێن گوايه ئیبن سه‌به‌ئ نه‌یه‌یتشتوو سولحی شه‌په‌که‌ی جه‌مه‌ل سه‌برگیریت له‌ نیوان علی و عایشه‌دا، ئەگەر ئەو نه‌بوايه، هه‌ر زوو ناشته‌وا‌یی ده‌که‌وته نیوانیان‌ه‌وه وه‌ک ئەوه‌ی راوییه‌کان باسی ده‌که‌ن. خۆ ئەگەر یه‌کیک به‌ وردی به‌دوادا‌چوون بۆ پووداو‌ه‌کانی به‌سره‌ بکات، ده‌بینیت عه‌مار چ پۆلێکی گرنگی گیراوه. هه‌ر ئەو بوو له‌گه‌ل حه‌سەن و مالیکي ئه‌شته‌ردا چوونه‌ کوفه و خه‌لکه‌که‌یان هیتا بۆ پشتیوانی له‌ علی. هه‌بوونی عه‌مار له‌ به‌ری عه‌لیدا یه‌کیک بوو له‌ هۆکاره هه‌ره گه‌وره‌کانی پاشه‌کشه‌ی زوبه‌یری کوپی عه‌وام و

^{۱۱۲} - شهاب الدین الالوسی، روح المعانی، ج ۶، ص ۳۱۲.

دهرچوون و سه ره لگرتنی خوۍ - به هؤی فهرمووده که ی پیغه مبه ره وه.

7 - ده لښ ته وه ئیبن سه به ئ بوو ته بوزه پى هان دا بق بانگه وازه ئیشتراکیه که ی، خو ته گهر په یوه ندى عمار و ته بوزه ر بخوښنه وه، ده بینین هه ردووکیان سه ر به یه ک قوتا بخانه، قوتا بخانه ی عه لی کورپ ته بوتالیب. ئه م سیانه پیکه وه کوزه بوونه وه و پاوژیان ده کرد.

ته به ری ده گپ ږیته وه: ((... ئیبن سه به ئ هات بق لای ته بوزه پ و پنی وت: ته وه تو سه یرت له و قسه یه ی مه عاویه نایه ت که ده لیت: سامان سامانی خودایه، هه موو شتیکیش هه ر هیی ته وه، وه ک ته وه ی بیه ویت هه موو ماله که به ریت بق خوۍ و به شی مسولمانانی لى نه دات، ئیدی ته بوزه پ چوو بق لای مه عاویه و خوۍ لى توو په کرد و هه په شه ی لى کرد)). من وا گومان ده به م قسه که ره که عمار بووه نه ک ئیبن سه به ئ له کوڅ جووله که یه ک له و سه رده مه دا به بیروکه یه کی ئاوا دانسقه وه دیت، له کاتیکدا شتی له م جوړه به ر له ئیسلام وا ده رده که ویت باس نه کراییت. هه رچو نیک بیت ته م قسه یه، یان له قسه ی عمار یان ماموستا که ی ده چیت.

عوسمان پوژیکیان وتاری ده دا و ده یوت: ((... ئیمه پشکی خومان له م ده سکه وتانه ده به ین به کویریای چاوی هه ندیک)). عمار به په خنه وه هه ستایه سه رپى و وتی: ((خودا شایه ته یه که م که سم که به کویریای چارم ته و پشکه ده به ن...)). عه لیش له ولاره ی ناپه زایى ده ربړی و گوتی: ((که واته ته م کاره پښه ی پى نادریت و خوتان له نیوانتاندا چاره ی بکه ن)).

ته بوزه پ هېچ واجوۍ که سیکی وه ک ئیبن سه به ئ نییه تا بیت و ده رسی عه داله تی له ده سته که وتی جه نگدا پى بلښته وه که گوايه هیی

هموو مسولمانانه و ناکریت ناوی خودای لی بنریت، چونکه ئه و دوو هاوړی هه به له پښترن فیری بکه له حاله تیکدا نه گهر پښتر نه و شتانه ی نه زانییت.

گوشرای قسان ئه وهیه، ئه و ئیبن سه به ئه ی ناوی ده ناوان که وتووه، هیچ کهس نییه بیجکه له عمار. قورپیش عماریان به سرده سته ی شوړشگریانی دژی عوسمان ناوژه د کرد، به لام له سره تای کاره وه نه یاده ویست ئاشکرا ئماژه به ناوه که ی بکه و هاتن به ئیشاره ت و هتیا ناویان کرده ئیبن سه دا یان ئیبنو سه به ئ. لیره شیه وه راوییه کان -حه قایه تخوانه کان- ئه م په مزه یان ده گپراهه به بی ئه وه ی بزائن ناواخی ئه م قسانه له کوپوه سره در دینیته وه. ئه مه گومانه که من ده یکه م، قورئانیش ده لیت هه ندیک گومان خاوه نه که ی تووشی گونا هباری ده کات، به لام چارم ناچاره به گوته به هژی زه به نده یی ئماژه کانیه وه.

شتیکش که پښیستی به وتنه، عوسمان دوور و نزیک خه به رداری ئه م حه قایه تانه ی ئیبن سه به ئ نه بووه. باشه ئه م ئیبن سه به ئه دنیای له دژی عوسمان کوکر دبوویه وه و عه شاماتیکی ئالوزکاندبوو، باشه ئه وه خیره عوسمان ئاگای له دنیا نییه؟ یان په کیک له والیه کانی هه والیکی بو نائیرن، خه به رداری ناکه نه وه له دڅه که! عوسمان جاریکیان گازه نده له علی و عمار و عه بدولای کوپی عه باس ده کات که خه لکی له دژ هان دده ن، باشه ئه ی بوچی ناوی ئه م ئیبن سه به ئه نابات که وا خه ریکه زه مین و ئاسمان پیکه وه گری دده ات.

پوژیکیان عوسمان چوویه لای عهباس و شهکوی له عهلی کرد، گوتی: ((خالق... عهلی سیله ی رهحمی لهگه ل پچراندووم. کوردهکیشته خه لکم لی پر دهکات، سویند به خودا ئه گهر ئیوه دۆخه که تان خستوته دهستی به نی تهیم -ئه بوبه کر له به نی تیم بوو- و به نی عه دی- عومهریش له به نی عه دی بوو- ئه واه به نی عه بدولمه ناف له پیشترن که ململانی له سهر بکه ن و له چهرییان لیتیت که دراوه به که سیکی دیکه))^{۱۴}.

ئهمه زور جیگهی سه رسوورمانه که هه والی پشیوییه کانی ئیبنسه به ئ زهمین و ئاسمانی پر کردووه، که چی عوسمان یه ک شت له م باره یه وه باس ناکات و ناوی ناهیتیت. مه سعودی ده گنرپته وه: ((پوژیکیان عوسمان گله یی ده کرد له عه لی و ده یگوت: ئه و تانه م لی دهاد و پشته ی هه ر که سیکیش ده گریت که تانه م لی بدات)). مه به سته ئه بوزهر و عه مار بوو. ئه مه یش به ته واهه تی ئامازه یه بۆ ئه وه ی عوسمان ئاگاداری ئه و که تنه نییه که قورده یش به ده ستیانه وه یه بۆی. ئه و پیاویکی دلپاک و خاویته، کاتیک ده یینیت خه لکی له دژی هه لساون، سه ری سوورده میتیت و ده پرسیت و ئه م و ئه و تومه تبار ده کات به هه لایرساندنی ئاگری فیتنه دژی، بیتاگا له وه ی قورده یش به زیندوویی و به مردوویش ده یانه ویت بۆ سوودی خۆیانی به کار به یتن.

رهحمه تی خودا له عوسمان... ئه و بوویه قوربانی دهستی سیاسیه ته ماحبازه کان.

^{۱۴} - المسعودی، مروج الذهب (نقلا عن عبد السبیتی، عمار بن یاسر، ص ۹۷).

بهشی نۆیه م عهلی کورپی ئه‌بی تالیب

له هه‌یج ئومه‌تیکی سه‌رزه‌ویدا که‌سیک نه‌بووه هه‌نده‌ی عه‌لی له ئومه‌تی ئیسلامدا بووبه‌ته جینگای مشتومر و باسکردن. ده‌بیت هۆکاری ئه‌م دیارده کۆمه‌لایه‌تییه چی بیت؟

ئه‌وه‌ی نامۆیه: زۆرینه‌ی گرووپه ئیسیلامیه‌کان خۆیان ده‌ده‌نه پال عه‌لییه‌وه. شیعه هه‌ر خۆیان شیعه -پالپشتی- عه‌لین^{۱۹۰}. ئه‌ه‌لی سوننه ده‌لین: ئا‌قه شیعه و پش‌تیوانی عه‌لی ئیمه‌ین نه‌ک سۆفیه‌یه‌کان بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌ن: سه‌ردار و مامۆستای یه‌که‌می سۆفیکه‌ری و دامه‌زرینه‌ر بریتیه له عه‌لی کورپی ئه‌بو تالیب^{۱۹۱}.

ئه‌ه‌لی فه‌توه ده‌لین: یه‌که‌م جاحیل له ئیسلامدا عه‌لی بووه، له‌م قسه‌یه‌شیاندا پشت به‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌به‌ستن که فه‌رموویه‌تی: ((لا فتی الا علی، ولا سیف الا ذوالفقار))^{۱۹۲} واته "لا وه‌بیت عه‌لییه و شمشیریش هه‌بیت زولفه‌ققاره". هه‌واداران‌ی وه‌رزشی

^{۱۹۰} - عباس العقاد، عبقریه الامام، ص ۴۳.

^{۱۹۱} - Hitti, op. Cit, ۱۸۳. p.

^{۱۹۲} ئه‌م فه‌رمووده‌یه لای ئه‌ه‌لی سوننه لاوازه و ئه‌م سۆ پی‌اوه له سۆ کتێبی به‌ناوبانگی خۆیاندا به‌حه‌دیه‌سیکی درۆی ده‌زانن "ابن حجر فی لسان المیزان"، "ابن العجمی فی الکشف الحدیث"، "السیوطی فی اللالی المصنوعه" وه‌رگێڕ.

کلاسیک - زورخانه ناوه مؤدیرنه که یه تی - ده لیت: ئه وه عه لی بوو ئه م شسته ی بنیات نا، هه ر بۆیه له کاتی ده ستپێکردنی ته مرینه ناسراوه کانیاندا ناوی عه لی ده هیتن.

ئین ئه بی حه دید ده لیت: 'عه لی باوکی زانستی که لامی ئیسلامیه'. ههروه ها فیهی ئه بی حه نیفه و مالیکیش ده داته پال عه لی. ههروه ها ده نگوباس وه هایه عه لی دامه زریته ری پیزمانی عه ره بییه.

ههروه ها ده گوتریت عه لی په وانبیزترین وتارخوینی ناو ئیسلامه، ئیستایشی به ده مه وه بیت هه ندیک له واتره کانی له دووتویی په رتووکیکدا به ناوی 'نهج البلاغه' کۆکراونه ته وه و له به رده ستی مسوولمانانایه، لای هه ندیک به قورئانی دووه م گوزارشتی لئ ده کریت، ده لێن: ئه مه له خوار قسه ی خدا و سه ری قسه ی مرویه. 'لیکۆلینه وه کانی دکتۆر بیرگ ئاماژه به وه ده که ن که سوپای کۆنی عوسمانی - که ناو ده برا به سوپای ئینکیشاری - له سه ر مه زه بی 'به کتاشی' بووه. به کتاشیش پێچکه یه کی سۆفیه گریه که زۆر پۆچوون له خۆشه ویستی عه لیدا، له وانه یشه له هه ندیک پرووه وه به رگی خودایه تییان به به ریدا کردبیت. پرۆفیسۆر نیکلسۆن ده لیت: حیکمه ت و قسه کانی عه لی به ناو هه موو پۆژه لاتی ئیسلامیدا ده ماوده م بلاو بووه ته وه. پرۆفیسۆر فلیپیش ده لیت: عه لی له ناو کولتووری عه ره بیدا جیهی سوله یمانی حه کیمی گرتووه ته وه... وه ک ده بیزیت ژماره یه کی بێپایان له قسه ی جوان و حیکمه تی دراوه ته پال. ناوی ئه وه له سه ر زۆریک له شمشیزه کانی سه ده کانی ناوه راستی عه ره بستان به گشتی هه بووه، عه لی بوو بووه پێشهنگی زۆریک له گروپه کانی لاوان و ده رویشان. ئه وه ی که جیهی سه رسووهرمانه، عه لی ئه وه که سه یه که زۆرترین کهس به خودایان زانیوه. دکتۆر ئه حمه د ئه مین ده لیت: ((... ئه وه ی که ته ماشای ئه م بابه ته بکات،

سەرى سووپ دەمىنىت، دەلىت: باشە ھۆكارى ئەم "بەخوداكردنه"سى
 عەلى چى بىت؟ ئەمە سەربارى ئەوھى يەك كەس باسى خواپەتى
 موخەمەدى نەكردووه (دروودى خواى لەسەر بىت)، تەنانت عەلى
 خۆيشى بە ئاشكرا دەلىت: من مسولمانم و شوين ئاينى موخەمەد
 كەوتووم))^{۱۹۸}.

بەراستى دياردەيەكى كۆمەلايەتى سەيرە، پىويستى بە شروڤە ھەيە.
 ئەوھى جىگەى نىگەرانييە، تويزەراني پىشين ھىچ گرنگىيەكيان بەم
 دياردەيە نەداو، ھەك بلىيت بە شتىكى ئاسايى و نورمال تەماشايان
 كرديت، لە كاتىكدا ئەمە يەكئىكە لە ھەرە مەتەلە ئالوسكاوھەكانى
 ميژوو، كە پىويستىيەكى زورى بە شروڤە و شىتەل ھەيە. ئىبن
 خەلدون ھەروا سەرەداويكى لى ھەلداوھتەو، بە تاييەتى لەو شوينەى
 كە باسى سۆفییەكان دەكات، ئەو لە بارەيانەوھ دەلىت: ((ئەوان بو
 برەودان بە خىرقەپۆشىنى خويان، ھەستانون كارەكەيان داوھتە پال
 عەلى...)). ئىبن خەلدون سەرى لەم كارە سور دەمىنىت و نەرىنى
 دەكات، ئەو واى دەبىنىت عەلى ھىچ جياوازييەكى نەبووھ لە ھاوھلانى
 دىكە لە پووى جەلەبەركردنەوھ يان حال و ئەحوالى كەسيتىيەوھ.
 تەنانت بېرواى واىە ئەبوبەكر و عومەر لە عەلى زاھىدتر بوون، ئىدى
 بۆچى عەلى لەوان جيا دەكرىتەوھ؟ سەرسووپمانى ئىبن خەلدون لە
 جىگەى خۆيدايە، بىجگە ئەمىش، ھەر تويزەرەيكى كۆمەلايەتى -
 كۆمەلناسىك - كە دىتە ناو ئەم بازەنەوھ تووشى ھەمان دەھشە و
 گومان دەبىت. ئەوھتا ئەحمەد ئەمىنىش شتەكە بە نامۆ دەبىنىت كاتىك
 دەبىستىت وا ھەرچى زانستى ئىسلامىيە ھەمووى دەدرىتە پال عەلى،
 ئەو دەلىت: ((ئەوھ چىيە دەلىت ھەرچى عەقل و ھۆشە ھەمووى
 نەزۆك و نەكلۆكە، بىجگە لە عەقل و ھۆشى عەلى كۆپى ئەبو تالىب

^{۱۹۸} - - احمد أمين، المصدر السابق، ص ۲۷۰.

و نه وه کانی)). لیر هوه هه نندیک له تویره ران هه ولیان داوه شته که بخه نه گهرده نی ئین سه به ئ، ئه م له ئه ستو هاویشته یش له خودی دیارده که سه یرتره، چونکه ئین سه به ئ هه رچه ند بلیمه ت بوو بیت، یان له سروشت به دهر بیت، هه ر ناتوانیت شتیک له هیچه وه بیتته بوون. ده بیت له که سایه تی علیدا شتیکی نامق هه بوو بیت تا بوو بیته جیگه ی سه رنج و گرنگی پیدان^{۱۹}.

فیقه زانی به ناوبانگ، ئه حمه دی کوپی هه نبل ده لیت: 'له باره ی هیچ که سیکه وه، هیته دی عه لی فه زائیل -باسی چاکه -باس نه کراوه'. ئیسماعیلی قازی و نه سائی و ئه بوداود و نیسابووریش ده لیت: ((له باره ی هیچ هاوه لیکه وه هیته دی عه لی، سه نه دی حه سه ن -چاک-مان پی نه گه یشتوه)). ئه م قسه یه ی که ئه حمه د و گه وره فه رموده ناسانی دیکه ده یکن، کللی ده رگایه کمان ده ده نی که بتواین چاره سه ری ئه م گرفته ی پی بکه ین. ئیمه هیته دی پیوایه ت له باره ی په سنی عه لیه وه ده بینین، له باره ی هیچ هاوه لیکه دیکه وه نایبینین. له راستیشدا ئه م مه دحانه ی پیغه مبه ر له سه ره تاوه وه ک هه وین وابوون، دواتر ورده ورده، نه وه له دوا ی نه وه پیوایه تی دیکه له ده وری ئه م هه وینانه کو بوونه وه و ژماره یان ته واو زیادی کرد. ئه مه یش ده توانریت ناو بریت به 'که له که بوونی فیکری'. خه لکی کاتیک که سیکیان خوش ویست، ئیدی له بهر هه ر هوکاریک بیت، ئه وا ده گه پینه وه بو فه زیله ته کانی و هه ر جاره ی شتیکی له باره وه زیاده که ن تا خودا

^{۱۹} - احمد أمين، المصدر السابق، ص ۲۷۶.

حەقی بستییت ھەر بۆی زیاد دەکەن. لە زانستی ئەتۆمی ھاوچەرخدا، کاتێک گەردیلە یەکەم دەبیست بە دوو کەرتەو، دەبیست ھۆی لەتبیوونی گەردیلەکانی دیکەیش بە دوایدا، ھەر لەتبیوونیکیش، لەتبیوونی دیکە بە دواى خۆیدا دەھتیست، لێرەو وەزەیکى ھەرە بەھیز دروست دەبیست کە ئەمەق ئەم وەزە ناو نراوە بە "کارلیکی زنجیرەیی Chain Reaction". لە راستیشدا بیرى مرۆفیش لەسەر ھەمان سیستەم کار دەکات، ھەر ئایدیایەکی نوێ، ئایدیایەکی دیکەى نوێ بە دەوری خۆیدا دروست دەکات ئەگەر لە کۆمەلگەدا بارى لەبار بوو، واتە کەشوەھواى بۆ پەخسا.

لە سەرەتاو، ژيانى کۆمەلایەتى "عەلى"ش بە ھەندىک فەرموودەى پێغەمبەر دەورە درابوو، قەدەریش پێگەى دا لە کۆتایدا عەلى ھەستىت بە شۆرش دژی قورەیش بۆ لەناوبردنى چىنايەتى لە ئىسلامدا. ئىدى لێرەو عەلى بوو پەناگەى ھەر کەسێک کە دەبووست گازەندە لە ستەم و کۆیلایەتى بکات، پاشانىش بوو ھۆی زیادەپۆیى لە خۆشویستنى عەلیدا زیاتر باسکردنى فەزىلەتەکانى تا دەوران گەیشتە سەردەمى کۆکردنەوێ فەرموودە، کاتێک کە فەرموودە کۆکرایو دەتێرا پشکى عەلى لە ھى ھەموو کەس زیاترە. فەرموودەکانى پێغەمبەریش بە شىوہەیکى گشتى تىکەل کرابوو لە درۆ و دەمەلەبەست. لە بارەى عەلىشەو، چونکە ھەوینىک لە سەرەتادا ھەبوو، پێغەمبەر کاتى خۆى پەسنى عەلى داوو، لە بارەى فەزىلەتەکانیەو ھەندىک شتى وتوو، ئىدى ئەمە بوو ھۆى

کۆکردنه وهی یهک دنیا قسه وباسی دیکهیش نه وه له دواى نه وه. نه مهیش ده رگایه کی هه مهیشه کراوه ی به سه ر خه لکیدا به جی هیشته. له وانه یه زیاده روه ویممان نه کردبیت، نه گه ر نه فسانه ی عه لی کوری نه بوتالییمان به بۆمبی نه تومی وینا کردبیت، گه ردیله ی یه که م له لایه ن خودی موحه مه د (دخ) ته قینراوه ته وه و نه وانی دیکه ی واز لی هیناوه بۆ ته قینه وه زنجیره ییه که، به تایبه تیش دواى نه و شوپشه ی که هه لیگرساند بۆ به رقه رارکردنی عه داله تی کومه لایه تی.

لێزه دا پرسینکی گرنگ سه ر هه ل ده دات نه ویش: هۆکار چیه و عه لی له هاوه لانی دیکه زیاتر مه دح کراوه؟

گومانی تیدا نییه، عه لی یه کینک بووه له قاره مانه کانی مهیدانی نه و جهنگانه ی که له گه ل پینغه مبه ردا کردوویانه. عه لی یه کینک بوو له پاله وانه کانی جهنگی به در، ئوحوود، خه نده ق، خه یبه ر و حونه یین. نه وه ی نه م جهنگانه بخوینیته وه، له قاره مانى عه لی هه یج دلته نگیه کی تووش نابیت، عه لی هه موو زۆرانبازه کانی به رانه بری کوشتووه، ئیدی هه ر که سیک بووبن، که س له جهنگی دوو نه فهریدا (مبارزه) نه یه توانیوه بیدات به زه میندا، تا له ناو خه لکیدا وایه بلاو بوو بووه وه: 'عه لی شه ر له گه ل که سدا ناکات مه گه ر ده یکوژیت'. وایش ده رده که ویت نه م نازایه تییه ی عه لی له خزمه ت پینغه مبه ر و ئاینه کهیدا، بووبیته جیگای سه رنجی پینغه مبه ریش، ئیدی له هه ر بۆنه یه کدا وه سفوسه نای کردبیت. نه م وه سفکردنه دوو بارانه ییش له لایه ن خه لکه وه نه زبه ر کراون و ده ماو ده م گه یه ردا و نه ته وه، له وانه یشه خۆیان که م تا زۆر شتیان پتوه لکاندبیت.

پاشان هۆکارینکی دیکهیش هه یه که وای له موحه مه د کردووه، به بالای عه لیدا هه لبدات، نه ویش پالنه بری که سیتییه. موحه مه دیش مروقه، مه یل و خۆشه ویستی و عاتیفه ی هه یه، لیکۆله بری بیلایه ن ناتوانیت

خوی له م پالنه ره بکاته کهږه‌ی شهر بهت و حسابی بؤ نه کات له
لیکولینه وه له ژبانی پیغه مبه‌ردا. ئیمه هه له مان نه کردووه نه گهر بلین:
پیغه مبه‌ر به چاوی باوکایه تیبه وه ته ماشای علی کردووه به
شینو هیک له شینو هکان. موحه مه‌د بینبش بوو له هه بوونی کور، نه م
شته یشی به لاوه ناخوش بوو، به شینو هیک گشتیش عه‌ره ب گرنکی
زیادتر به کور دده‌ن. من ناتوانم بلیم مه‌حه مه‌د له م شته‌دا جیاواز
بووه له هه موو خه‌لکی، له وانه‌یه نه‌مه بوو بیته هوی نه‌وه‌ی علی
وه‌ک کوپی خوی ته ماشا کرد بیته پاش نه‌وه‌ی له سه‌ره‌تای
هاوسه‌رگیریه که یه وه قاسمی کوپی له ده‌ست دا.

ده‌گیر نه‌وه که یه کیک له قورپه‌یشیه‌کان سووکایه‌تی به موحه مه‌د کرد
و پی و ت هه‌ی ئوجاغ کویر، ئوجاغ کویریش -بتر- له عه‌ره‌بیدا به
که سیک ده‌گوتریت که کوپی نه‌بیته، ئیتر بؤ خوی سوره‌تیک له
قورئان هاته‌خواره‌وه:

قَالَ تَمَّالُ ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝ إِنَّ
شَانِكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝﴾ الكوثر: ۱-۳

هه‌ندیک له ږافه‌که‌ران ده‌لین ((الکوثر))^{۲۰۰} له م سوره‌ته‌دا به مانای
نه‌وه‌ی زور دیت. نه‌مه‌یش ئاماژه‌یه بؤ نه‌وه‌ی نه‌بوونی کور له‌سه‌ر
دلی موحه مه‌د گران بووه، بویه خودا مزگینای نه‌وه‌ی زوری ده‌داتی
پوژنیک له پوژان. هه‌ر له بنه‌پوژوه‌وه موحه مه‌د علی کرد بوو به
کوپی خوی و له ماله‌که‌ی خویدا گه‌وره‌ی کردووه، هه‌ر که علی
پینگه‌یشته، پیغه مبه‌ر، فاته‌می کچی خوی لی ماره کرد، له وانه‌یه
پیغه مبه‌ر له م ږیگه‌یه وه ویست بیته نه‌وه‌ی هه‌بیته. ئیبن حه‌جه‌ر
ده‌گیر یته‌وه: جاریکیان علی چووه سه‌ردانی پیغه مبه‌ر، بینای وا

^{۲۰۰} - کوثر: له‌سه‌ر وه‌زنی "فعل" هه‌ که وه‌زنیکی سیغه‌ی موباله‌غیه،
"کثیر" هه، که ده‌بیته کوثر، واته زور زور. الکثره = کوثر.

عہباسی مامی له وئییه، پیغهمبەر ههستایه وه و نیوچهوانی عهلی ماچ کرد و له لای راستی خۆی داینیشاند. عهباس لێی پرسى: خۆشت دهویت؟ پیغهمبەر فهرمووی: ((مامه... سویندت بۆ دهخۆم، خودا زیاتری خۆش دهویت، وهک له وهی من خۆشم دهویت... خودای گهوره نه وهی پیغهمبهرانی له پشتی خۆیان داونه تی و نه وهکانی منی له پشتی ئەم)). ئەگەر ئەم رێوایه ته راست بێت، ئەوا ئاماژه یه بۆ ئەوهی په یوهندی نیوان عهلی و پیغهمبەر، په یوهندییهکی ئاسایی نییه که یه کێک پیغهمبەر بیت و ئەویش شوینکه وتی پیغهمبهرهکه بیت.

جاریکیان هیندیک له هاوهلان گازهندهی "عهلی"یان هینایه لای پیغهمبەر، ئیدی نارههتی له نیوچهوانی پیغهمبەر بهدی کرا و وتی: ((ئێوه چیتان دهویت له عهلی؟ ئێوه چیتانه بهسەر عهلییه وه؟ عهلی له من و منیش له ئوم، ئەو وهلی گشت مسولمانانه له پاش من)).^{۲۰۱}

^{۲۰۱} - ههرحهنده ئیبن تهیمیه دهئیت: ئەو بهشهی دهمههلبهست و درۆیه به دهم پیغهمبهره وه که دهئیت: عهلی له پاش من وهلی هه موو ئیماندارانه، بهلام لای ئەم زانایانهی دیکهی ئەهلی سونهت کۆی فهرمووده که دروسته و ئەوه لای شیعه هه دروستی دروسته، بۆ زانیاری زیاتر ئەمهیش دیدگای زانایانی سونهت مهزههبن لهسەر ئەم فهرمووده گرفتهنگیزهی که یه کێکه له بنیادی بیرى شیعه و ئیمامهتی عهلی کوپی ئەبوتالیب له لای ئەوان وهک ئیمامی ئەوهل، فهرموون: - ومن الادله الصریحه فی إمامه الإمام علی علیه السلام وخلافته لرسول الله صلی الله علیه وبله علی الامه حدیث (الولایه) (۱) وهو قول النبی صلی الله علیه وبله عن علی علیه السلام: (وهو ولی کل مؤمن بعدی) أو (وهو ولی کل مؤمن من بعدی) وقد رواه بهذا اللفظ ابن حبان فی صحیحه (۲) والترمذی فی جامعہ الصحیح وحسنه (۳) والنسائی فی السنن الکبری (۴) وأحمد بن حنبل فی مسنده (۵) وأبو یعلی فی مسنده (۶) وقال محقق الکتاب الشیخ حسین أسد (رجالہ رجال الصحیح).

(۱) هذا الحديث أحد الأدله التي يستند إليها الشيعة في مقام احتجاجهم على أهل السنة في إثبات أن الولایه والإمامه من بعد النبی

له رواله تدا دهرده كه ویت كه عهلى، هم له دل و هه میس له عه قلى پیغه مبه روه نزیك بووه. ئه و له لایه كه وه دهسته روه رده ئى خویه تی و هاوسه رى كچه كه ئى، له لایه كى تریشه وه پاله وانى جهنگ و زورانبازیه كان بوو له پیتا و سه رخستى ئایندا، هه ر بویه له ناو هاوه لاندئا كه م بوون ئه وانیه ئاوا قوناغى باشیان بېرى بوو. ماموستا

صلى الله عليه وبله على الامه هى لعلی بن أبیطالب علیه السلام، وقد تجاهل الشيخ عثمان الخميس هذا الدليل ولم يذكره مع مجموع الادله التى أوردها ووضع شبهاته حولها، وهناك أدله أخرى كثيره غير هذا الحديث كان نصيبها التجاهل منه أيضا. (٢) صحيح ابن حبان ٣٧٣/١٥ برقم: ٦٩٢٩. (٣) سنن الترمذى ٦٣٢/٥.

(٤) سنن النسائى ٤٥/٥ برقم: ٨١٤٦ و ١٣٢/٥ برقم: ٨٤٧٤. (٥) مسند أحمد ٤٣٧/٤ برقم: ١٩٩٤٢. (٦) مسند أبى يعلى ٢٩٣/١ برقم: ٣٥٥. والطيالسى فى مسنده (١)، والطبرانى فى المعجم الكبير (٢) وهو فى فضائل الصحابه لابن حنبل (٣).

ورواه بلفظ (أنت ولى كل مؤمن بعدى) الحاكم النيسابورى فى المستدرک على الصحيحين (٤) وقال: (هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه) وقال الذهبى فى تلخیص المستدرک: (صحيح)، وأبو داود الطيالسى فى مسنده (٥)، والطبرانى فى المعجم الكبير (٦) وهو فى فضائل الصحابه لابن حنبل (٧).

ورواه بلفظ (وعلى ولى كل مؤمن بعدى) ابن أبى شيبه فى مصنفه (٨) وهو فى فضائل الصحابه لابن حنبل (٩).

ورواه بلفظ (وهو وليكم بعدى) أحمد بن حنبل فى مسنده (١٠) وهو أيضا فى فضائل الصحابه (١١). (١) مسند الطيالسى ١١١/١ برقم: ٨٢٩.

(٢) المعجم الكبير ١٢٨/١٨ (٣) فضائل الصحابه ٦٠٥/٢ برقم: ١٠٣٥ و ٦٤٩/٢ برقم: ١١٠٤. (٤) المستدرک على الصحيحين ١٤٣/٣ برقم: ٤٦٥٢. (٥) مسند الطيالسى ٣٦٠/١ برقم: ٢٧٥٢. (٦) المعجم الكبير ٩٧/١٢. (٧) فضائل لصحابه ٦٨٢/٢. (٨) مصنف ابن أبى شيبه ٣٧٢/٦ برقم: ٣٢١٢١. (٩) فضائل الصحابه ٦٢٠/٢ برقم: ١٠٦٠. (١٠) مسند أحمد ٣٥٦/٥ برقم: ٢٣٠٦٢. (١١) فضائل الصحابه ٦٨٨/٢ برقم: ١١٧٥.

- المصدر السابق، ص ١٠٦.

عهقاد پټی وایه: پټغه مېهر خوی عهلی خوش دهویست و له لای خه لکیش شیرینی ده کرد بۆ ئه وهی پټخوشکهری بکات بۆ بوونه خه لیفه له دوی خوی. له دیدگای "عهقاد" وه: پټغه مېهر نهیده ویست هزی خوی به سهر خه لکیدا به پټیت، به لکو دهویست خه لک له خوشویستنه وه بیکه نه خه لیفه ی خویان. لیرهد عهقاد دهیو یت نیوه ندگیریه ک له نیوان عه قیده ی شیعه و سوننه دا بکات له مهر بابته ی جینشینایه تی. له راستیشدا ئه م دیدگایه خالی نییه له جوانی و راستی.

شیعه بر وایان وایه پټغه مېهر وه سیتی کردوه که عهلی ببیته جینشینی خوی به شیوه یه کی هیند پو شن، که بواری گه نگه شه و قسه تیدا کردنی نه بیت. ئه وه یش که ئه هلی سوننه ده لین پټغه مېهر ئه م بابته ی بۆ ده سته ی راو یتکاری -شورا- به جیه یشتبوو تا خویان له سهر که سی شیاو کۆده نگ بن. ئیدی "عهقاد" یش دهیو یت گونچاندنیک له نیوان ئه م دوو عه قیده پټچه وانه یه دا بکات به م شیوه یه: ((موحه مه د له قولایی ناو ده روونییه وه هزی ده کرد که عهلی ببیته جینشینی خوی، به لام ئه مه ی به ئاشکرا نه درکاند، به لکو ئه وه ولی دا بارودوخه که به شیوه یه ک له بار بره خسینیت که خه لکه که به دل و ویستی خویان په نجه به خه نه سهر عهلی و بیکه نه سالاری خویان)). پوون و رهوان دیاره که هچکام له م دوو تاقمه به م لیکدانه وه یه دلیان دانامه زریت. شایه نی باسیشه خالی هره لیک دوور و ناته بایان، ئه م بابته ی "عهلی" به به شیوه یه ک، له هچ پرستیکی دیکه دا هینده ی ئه م بابته، جیا رای و دوو قسه یی له نیوانیاندانیه.

شیعه به هه زارویه ک به لگه له سهر ده ستیشانکرانی عهلی له لایه ن په یامبه ره وه خویان سوور کردوه ته وه، سوننه یش به هه زارویه ک به لگه ی پټچه وانه دین و خویان شین کردوه ته وه که گویا پټغه مېهر

هیچ که سی دهستیشان نه کردوه. به هله یشدا نه چووبم ههردوو لا خه ریکن گیتسه کنیز ده دوشن. به لام تویره ری بیلایه ن بیلایه نانه و به دیدگای گومانه وه ته ماشای ئهم مقومقو نه براوهیه دهکات. من باوه ږم وایه ههردوو شه پوله که دهیانه ویت لاشعوریانه قسه کانی عه قاد بکه نه وه - واته خویان به خویانیان نه زانیوه که دهیانه ویت وا بکن.

شیعه بۆ سه لماندنی تیزه که ی خویان، پشتیان به هه دیسی "غه دیر" به ستووه، ئهمه له کاتیکدایه سوننه به هه دیسی "خه میس" نه رینی هه ر جۆره دهستیشان کردیک ده که نه وه. خو ئه گه ر بنواږینه ههردوو هه دیسه که، ده بینین ږافه که ی عه قاد زور ږر پیکه. گنډراوه ته وه پیغه مبه ر له پاش حه جی مالاوایی، له ناو "خورده میک" دا وتی: ((من کنت مولاه، فهذا علي مولاه، اللهم والي من والاه وعاد من عاداه... من گه وره ی هه ر که سیک بم، عه لیش گه وره ی ئهو که سه یه، خواجه پشتی ئهو بگره که پشتیوانی عه لییه و دوژمنایه تی هه ر که سیکیش بکه که ده بیته نه یاری ئهو))^{۲۰۲}، ئینجا ئهم فهرمووده یه به فهرمووده ی "ږوژی غه دیر" ناوبانگی ده ر کردوه، لای شیعه و سوننه به سه حیحی هه یه. گومانه که ئه وه یه: پیغه مبه ر و بستوویه تی به م جۆره ئاخاوتنانه پیگه بۆ عه لی قایمتر بکات و له ناو مهردوو مدا خۆشه وستی بکات، تا دوا ی وه فاتی پیغه مبه ر بیکه نه جینشین. ئهم جۆره یش له ئاخافتن وه ک کاندید کردن وه هایه، نه ک دانان و دامه زراندن، وه ک ئاشکرایشه

^{۲۰۲} - حافظی ئیبنو حه جهر ده لیت: فهرمووده ی ږوژی غه دیر سه حیحیه و هیچ پیتکیک هه لئاگریت، زۆریک له فهرمووده وانان به سه حیحی گنډراویانه ته وه، وه ک: تورمزی، نه سائی و ئهمه د، پاشان ئهم فهرمووده یه له لایه ن شانزه هاوه له وه پیکه وه گنډراوه ته وه، که ئهمه د ده گنډریتته وه: له ۳۰ هاوه له وه ئهم فهرمووده یه بیستراوه ږوژی به یعه ته که ی. ږوانه الصواعق المحرقة، ص ۲۵.

جیاوازییه کی هه ره فراوان له نیوان کاندیدکردن -ترشیح و دامه زراندن -تعیین دا هیه له ناو خه لکیدا.

هه رچی له باره ی هه دیسی "خه میس" هوه، ئه میس دیسانه وه هه ردوو لا به هه موو ورده کاریه کانه وه هاوده نگن له سه ری. له کتیه به که ی ئیسماعیلی بوخاریدا سه حیحی بوخاری - هاتووه: ((ئه وه ده مه ی پیغه مبه ری خودا له گیانه لادا بوو، کۆمه لیک له هاوه لانیش له وی ئاماده بوون، پیغه مبه ر فهرمووی: "ئاده ی با شتیکتان بۆ بنووسم، تا دواتر گومرا نه بن، عومه ر وتی: پیغه مبه ر ئازار ته نگ ی پی هه لچنیوه، ئیوه قورئانتان هیه هه ر ئه ویش به سه". جیاوازی که وته نیوان ئاماده بووانه وه و بوویه هه را، هه ندیکیان ده یان گوت: "برۆنه پیشه وه تا پیغه مبه ر ئه و شته تان بۆ بنووسیت که هه رگیز گومرا نابین، هه ندیکیشیان هه ر ئه وه یان ده گوته وه که عومه ر وتوویه تی. ئیدی که مشتومر تاوی سه ند، پیغه مبه ر فهرمووی: "لاچن برۆن، ئیبن عه بیاسیش وتی: "ئاخ ده سستی شکاوم، چۆن له به ر مشتومر و هه راوه ووریا، نه یان هیتشت پیغه مبه ر ئه و شته ما پی بلیت)).

ئین خه لدون ئه مه ده کاته به لگه ی ئه وه ی که س له لایه ن پیغه مبه ره وه دیاری -ته عین- نه کراوه. هه ندیکیش له میژوونووسان باوه ریان وایه، پیغه مبه ر ده یویست له و کاته دا عه لی بکاته جینشین تا له دوا ی خۆی تووشی را جیایی نه بن له سه ر بابه تی جینشینایه تی، هه ر بۆیه پیغه مبه ر فهرموویه تی: "ساده ی زووبن، با شتیکتان بۆ بنووسم، تا دواتر گومرا نه بن". بارودۆخه که هه ر چۆنیک بیت، پیغه مبه ر ویستوویه تی له پاش خۆی، سیسته میکی جینشینایه تییا بۆ دابنیت که هه رگیز له باره ی وه تووشی مقۆمقۆ نه بن و جینشینایه تی نه بیته سه رچاوه ی مشتومر و دووبه ره کی، هه ندیکیش له توێژه ران گله یی له و دوودلییه ی موحه مه د ده که ن، له کاتیکدا ئه و هه سستی به

دروستبوونی دووبه‌ره‌کی ده‌کرد و شته‌که‌یشی نه‌نووسی.

ویلز^{۲۰۲} موحه‌مه‌د به بیثاگا و جاهیل ناوزه‌د ده‌کات و ده‌لیت: ((...)) موحه‌مه‌د نه‌ته‌وه‌که‌ی هه‌روا به‌بی سیسته‌م و نیزامیک وئیل کرد، که بتوانن حکومه‌تیکي هه‌مه‌گیر پیک به‌ینن، هه‌ر وه‌ک چۆن هه‌له‌سته‌ا به دانانی پئوره‌سمیکي ته‌ندرووست بۆ به‌رقرارکردنی سیسته‌میکي دیموکراتی...))^{۲۰۲} به‌راستی ویلز به‌م قسانه‌ی سته‌می له موحه‌مه‌د کردووه، موحه‌مه‌د له کوئ ده‌توانیت ویستی خۆی به‌سه‌ر شوینکه‌وته‌کانیدا به‌سه‌پینیت که ئه‌وان خۆیان هه‌ز نه‌که‌ن. ویلز وا ده‌زانیت موحه‌مه‌د قه‌رالیکی سته‌مکاری دیکتاتوره وه‌ک هه‌موو قه‌رال و پادشا دیکتاتوره‌کان که یه‌کیان نابیت به دوو، یان له‌وانه‌یه به پئوه‌ری خه‌لیفه‌کانی دواتر ئه‌میشی پئوابیت -قیاس کردبیت- که چۆن ده‌سه‌لاتیان بۆ کوپ و نه‌وه‌کانی خۆیان به میرات جیه‌یشتووه.

گرفتگی میژوونووسه‌کان ئه‌وه‌یه، هه‌ندیک جار، پروداوی دوو سه‌رده‌می جیاواز به یه‌ک پئوه‌ر و چاو ته‌ماشای ده‌که‌ن، ئه‌و جیاوازییه گه‌وره‌یه‌ی گه‌شه‌سهندنی شارستانییه‌ت له‌به‌رچاو ناگرن، که ئه‌مه‌یش تووشی سته‌م یان هه‌له‌ شرۆفه‌کردن ده‌بن. موحه‌مه‌د وه‌ک پادشا‌کان نه‌بوو له‌ناو شوینکه‌وته‌وه‌کانیدا، بیت و فه‌رمان ده‌رکات، شوینکه‌وته‌وه‌کانیشی جیه‌جیکردنیان له‌سه‌ر بیت. ئه‌و بۆچوونیکي هه‌بوو، ده‌یخسته به‌ر دیده‌ی هاوه‌له‌کانی، ئه‌وانیش گه‌نگه‌شه و گفتوگویان له باره‌وه ده‌کرد، زۆریک له‌و دیدگایانه‌ی که نیشانی هاوه‌له‌کانی ده‌دا، که ئه‌وان به‌ دلیان نه‌بوايه، ئه‌ویش وازی لێ ده‌هینا. ئه‌وه‌ی ژياننامه‌ی موحه‌مه‌د له سه‌هرچاوه ته‌ندروسه‌ته‌کانه‌وه بخوینیته‌وه، زۆر به‌ ئاشکرایي ئه‌م دیارده‌یه تییینی ده‌کات.

موحه مه د هر به پراستی پیاوړتیا دانا بوو، دیدگای خوی به سر
 هاو له کانیدا نه ده سه پاند، نه گهر خویان پتی رازی نه بوونایه. نه و بهم
 کاره ی، پووی نه و پهنده ی سپی ده کرد که ده لیت: ((نه گهر ویست
 گوپراهی نه کرییت، نه و داوای نه و شته بکه که ناتوانریت نه نجام
 بدریت)). (وه رگیر: له وانه یه نه گهر پهنده که به شیوه یه کی دیکه مانا
 بکه ی، لای خوینه ر پوونتر بیته وه که چون چونی پیغه مبر شوین
 نه م پهنده که وتووه، نه مه یس لیکدانه وه ی دووه میتی: نه گهر ده وتیت
 گوپراهی لت بن، نه و داوای شتیکیان لی بکه که ده توان بیکن)). نیدی
 پیغه مبر به م کاره ی توانیبوی زور که س بکاته په روانه ی خوی، خو
 نه گهر وای نه کردایه، نه و یه کی که ده بوو له فاشیله کان.

نه و له باوکییه وه ده سه لاتی بو نه مابوویه وه، یان قامچی به ده ست و
 سه ربازی شه قوه شینی نه بوو، تا ویستی خوی به سر خه لکید
 بسه پینیت، به لکوو نه و پیغه مبریک بوو که به ثاینکی نویوه هاتبوو،
 هه روه که قورئانیش باسی لپوه ده کات که: [به دلنیا ییه وه تو
 یادخه روه یه کیت، نه که ده سه لاتدار به سه ریاندا]. نه و سه رکرده کی
 لپو ورده بوو، پاویرزی له گهل هاو له کانیدا ده کرد، پیگه ی بو
 بیروه که کانیا نه ده کرد، له و کارانه یی که بیگوینیان ده کرد، نه و بیده نگ
 ده بوو، داوای لینخو شبوونیشی له لای خودا بو ده کردن. هیندیک و
 ده زانن، موحه مه د فریشته بووه، که باز نه یه کی نوورینی به ده وردا
 دروست بووه که و له خه لک ده کات خویشیان بویت و گوپراهی
 بن، هر وه که چون په روانه له شه مع کوده بڼه وه، نه مه یس دیدگایه کی
 هه له یه که هر له دیر زه مانه وه له ناو خه لکید به ربلاو بووه.
 مسولمانانی نیستا زور به پیروزی ته ماشای پیغه مبر ده کن و له
 باس و یادیدا ده وتینه وه، وایش ده زانن هه موو مسولمانانی پیشو
 ناو ها بوون له ژبانی پیغه مبردا. نکولی له وه ناکریت هه ندیک له

هاوه لان به و شیوه به پیروز ته ماشایان کردووه، به لام نه وانه که مینه یه ک بوون، به لکوو زورینه ی مسولمانان نه و خپله کیبانه بوون که له سهره تاي بانگه وازه وه نازاری پیغه مبه ریان دها و پی پی پنده که نین و توانجی ناشیرینیان تیده گرت. ئیمه سته ممان له موحه مه د کردووه، نه گهر و امان زانیبیت نه و یستوو یه تی ویستی خوی به سهر خه لکیدا بسه پینیت، نه و بانگه واز که ر بوو نه ک دیکتاتور.

فهرموده که ی "خه میس" ناواخنیک کی کومه لایه تی به تینی هه یه، له ملاوه ده بینین پیغه مبه ر ده یه ویت شتیک بنووسیت، تا شوینکه وته کانی یه ک دل و یه ک ده ست له پاش خویشی بمیننه وه، به لام پاشگه ز ده بیتته وه له و کاره، له وانه یه هوکاری پاشگه ز بوونه وه که یشی هر نه وه بووبیت: نه و ده یویست راجیایی و دووبه ره کی نه که ویتته نیوانیانه وه، به لام که دیتی و دووبه ره کی خوی هه یه، ئیدی بیری کرده وه ده بیت نووسراو تازه سوودی چی بیت که خودی دووبه ره کییه که تازه نو مانگانی تیپه راندووه و وا خه ریکه سهری به دنیا هه لیتیت.

ئین ئه بی حه دید ده گیریتته وه که عومه ر له باره ی "خه میس" وه به ئین عه باسی وتووه: ((پیغه مبه ر له کاتی نه خویشیه که یدا ویستوو یه تی ناوی عه لی به ینیت، به لام من ریگریم لیکرد، ئه مه یشم له پیناو ئیسلامدا نه نجام دا)). ئیمه ناتوانین دلنیا بین له راستیتی ئه م چیرۆکه، ئین و ئه بی حه دید، که گیره ره وه ی ئه م چیرۆکه یه، یه کیکه له موخته زیله، له وانه یشه ئه م چیرۆکه له بار بیت بو سله ماندنی دیدگای نه وان له مه ر بابه تی خه لافه ته وه، چونکه موخته زیله بر وایان وایه عه لی

له پښتر بووه بۇ جیشینایه تی تا ئه بوبه کر، به لام له گه ل ئه مه یشدا
رڼکه یشیان داوه به بوونه خه لیفه ی که سیکی 'باش'، له کاتی هه بوونی
'باشتر'دا، به و مه رجه ی به رژه وهندی مسولمانی تیدا بیت. هه ر
خویشیان به لگه بۇ قسه که ی خو یان دینه وه به ده سپنکه وته ی
ئه بوبه کر له کاتی بوونه جیشین: ((به لام ئه وه تا من کراومه ته
سه رگه وره تان، به لام باشترینی ناوتان نیم)).

له پوهاله تدا عومه ر له به رژه وهندی مسولمانان رڼگری له نووسینه که ی
پنغه مبه ر کرد، به لگه نامه میژوویه کانیش هه موو بر وایان وایه عومه ر
له و کاره یدا پڼکاویتی، راست بۆی چوه. له راغیبی ئه سفه هانییه وه،
ده گڼرته وه: ((عومه ر جارڼکیان به ئین عه باسی وتوه: 'جا ئه ی
عه باس، با من سویندت بۇ بخۆم، عه لی له من و ئه بوبه کریش
له پښتر بوو بۇ ئه م کاره، هه ر بۆیه ترساین له وه ی عه ره ب و
قورپه یش له سه ری پڼک نه یه ن)). ئه م رپواپته یش دیار نییه چه نده ی
راسته چه نده ی گالته، به لام هه ر دووری بۇ ناچین که دروست بیت،
چونکه بینیمان عومه ر له کاتی خه لافه ته که یدا چه نده به ته نگ
به رژه وهندی مسولمانانه وه بوو، ئه و له به ر به رژه وهندی گشتی،
پنچه وانه ی ده قنکی راشکاوی قورئان کاری ده کرد یان شتیک که
پنغه مبه ر گوتهیتی.

ئه مه یش ده رس و وانه ی بۇ ئیمه ی مسولمانانی هاوچه رخ تیدایه،
به مه یش له پوانگه ی به رژه وهندییه گشتیه کانه وه بین و بینه
موخته هید، نه ک بین و پابه ندبوونیکه حه رفی له قورئان یان

فهرموده‌ی پیغمبر بکهین که پیچه‌وانه‌ی ئەم بارودوخه‌ی ئیستا بیت. عه‌لی کوږی ئەبوتالیب خۆی به شایه‌نتر ده‌زانی بو جینشینایه‌تی، به‌لام که خه‌لکی بینی وا ده‌ست له‌ناو ده‌ستی ئەبویه‌کر ده‌نین، ئەویش ده‌ستی نایه ده‌ستیه‌وه. کاتیکیش ئەبوسووفیان و خالید هاتن و خوتوخوته‌یان ده‌خسته دلیه‌وه، هه‌ردووکیانی وه‌ده‌ر نا. ئەو له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی گشتی، وازی له به‌رژه‌وه‌ندی تاکه‌که‌سی هینا. ئەو ئەو هه‌لئانه‌ی ئەوانی به پالنه‌ریکی تاکه‌که‌سی بینی و خۆی لی بوارد، به‌م کاره‌یشی نمونه‌یه‌کی نایابی نیازپاکی و پابه‌ندبوون به بنه‌ماکانی خۆیه‌وه‌ی نیشان دا^{٢٠٤}. ده‌لیت فاتیمه سه‌رزه‌نشتی عه‌لی کرد له‌سه‌ر بیده‌نگیه‌که‌ی -له‌و کاته‌دا بانگی ده‌دا- عه‌لیش وه‌لامی دایه‌وه و وتی: ئەگه‌ر شمشیرم هه‌لکێشابا، ئیدی ناوی باوکت له مزگه‌وتانه‌وه گۆی لی نه‌ده‌بوو.

دواتریش بینیمان عه‌لی چه‌نده دلسۆزی ئەبویه‌کر و عومه‌ر بوو. عه‌لی له سه‌رده‌می ئەم دوانه‌دا دلخه‌مین نه‌بوو که خه‌لافه‌تی نه‌بووه به‌ نسیب، به‌لکوو له‌ دوا‌ی عومه‌ره‌وه پتی ناخۆش بوو، له‌مه‌یشدا له‌سه‌ر هه‌ق بوو. عه‌لی له سه‌رده‌می عوسماندا هه‌ستی به‌ خه‌میکه‌ی دوو به‌راه‌به‌ر ده‌کرد، کاتیک ده‌بینی چۆنچۆنی قوڤه‌یش سوود له‌ دۆخه‌که‌ وه‌رده‌گرن و هه‌موو شته‌کان ده‌به‌نه‌وه به‌ره‌وپاش. له‌م ماوه‌یه‌دا سێ که‌س ده‌ستگیرۆیی عه‌لییان ده‌کرد، ئەوانیش: ئەبوزه‌ر، عه‌مار و سه‌لمانی فارسی. ئەم سێ که‌سایه‌تییه، ته‌شکله‌یه‌کی -پیکهاته‌یه‌کی- سه‌یریان پیک ده‌هینا و هه‌ر سیکیشیان قینیان له‌ قوڤه‌یش بوو، به‌لام 'زه‌شه‌قین' نه‌ک قینیکی ئاسایی. شتیکی دیکه‌ی سه‌مه‌ره له‌م بابه‌ته‌دا ئەوه‌یه: هه‌ریه‌ک له‌م سێ که‌سایه‌تییه سه‌ر به‌ ئاینیکی دیکه‌بوون به‌ له‌وه‌ی موحه‌مه‌د ببینن و بناسن. دواتریش له سه‌رده‌می عوسماندا به

^{٢٠٤} - عبدالرحمن البدوی، شخصیات قلقة فی الاسلام، ص ٤٥.

دهوری عهلیدا خنه یان دیت و ئالای جهنگ دژی قوردهش ههله دهکن. لهو حه دیسانه ی که دراونه ته پال پیغه مبه ر: ((به هشت موش تاقی چوار که سه، عهلی، عه مار، نه بوزه ر و سه لمان)). ئایا پیغه مبه ر قسه ی وای کردووه یان نه مه داتا شراوی فره مووده وانان بیت، دوا ی نه وه ی بینویانن نه م چواره خه ریکی شو رشن دژی قوردهش و خه ریکی پیلانگیرین له دژی. من وای بۆ ده چم نه م سئ که سه، ده سئی بالایان هه بوو بیت له بلاو کردنه وه ی فره مووده کان له باره ی په سنی عه لیه وه. پینشتریش بینیمان چۆن نه بوزه ر وهک سیمبولی بزووتنه وه ی رزگار یخوازی نه عراب دژی عوسمان ده رکه وت، عه مار و سه لمانیش وهک نوینه ری بزووتنه وه ی رزگار یخوازی مه والی و چه وساو ده کان خۆیان نیشان دا.

نه وه ی که شایه نی باسه، نه و سئ ناوچه یه ی که دواتر نه م سئ که سایه تییه ی تیدا سه قامگیر بوون، بوونه ناوچه ی جئ نفوزی شیعه ی عه لی کوپی نه بوتالیب. نه وه تا عه مار له کوفه والی عومه ر بوو سه رده مانیک، ئیدی دواتر کوفه بوویه پایته ختی ته شه یوعی هه مو دنیا. سه لمانیش بوو بووه والی مه دائین، وهک زانراوه دواتر مه دائین بوو بووه لانکه ی ته شه یوعی عه لی، وهک نه وه ی پروفیسور ماسنیون ئاماژه ی پی ده کات. له وانه ی شه له م رینگه ی وه ته شه یوع بۆ ئیران - زه مین - گواسترایته وه. هه رچی له باره ی نه بوزه ریشه وه، جار یکیان مه عاویه شار به ده ری کرد بۆ ناوچه ی 'چیای عامیل'، نه و ناوچه یه تا ئیستایشی به ده مه وه بیت لانکه ی 'موتاویله کان'، واته نه وانه ی پشتیان به عه لی به ستوه ^{۲۰۰}.

*** **

^{۲۰۰} - عبدالرحمن البدوی، المصدر السابق، ص ۲۳ - ۲۴.

له ده‌ورانی عه‌لیدا گرفتیک سهری هه‌لدا به ناوی ((تنازع الاحادیث))،
 ئهم گرفته‌یش له زوری فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌وه سه‌رچاوه‌ی گرت
 که تیتیدا په‌سنی هاوه‌لان کرابوو. ئه‌گه‌ر بیتوو پیغه‌مبه‌ر وه‌سفی
 هاوه‌لنکی کردبوايه، ئه‌وا ئهم وه‌سفه وه‌ک له‌قه‌ب یان مه‌دالیای پیز
 ده‌کرایه ملی مه‌عنه‌وی ئه‌و هاوه‌له‌وه، ده‌بوویه جیگای فخر و
 شانازی. له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا پله‌ی سه‌ربازی و پوتبه و ئهم
 شتانه نه‌بوو تا پله‌ی سه‌ربازه‌کانی پی به‌رز بکریته‌وه، هه‌ر بۆیه
 پیغه‌مبه‌ر ده‌یویست به وته‌یه‌کی کورت، په‌سنی ئه‌وانه بکات و
 پاداشتیان بداتی و ناوبانگیان ده‌ماوهم بلاو بیته‌وه، ئه‌مه‌یش وه‌ک
 پوتبه و مه‌دالیای هاوچه‌رخ که سه‌رکرده‌کان هه‌لی ده‌گرن.

ئه‌وه‌یش دروسته که پیغه‌مبه‌ر ئهم شه‌ره‌فه‌ی به‌ زۆریک له‌ هاوه‌لان
 به‌خشی بوو. هه‌ر که‌س کاریکی جوانی لی وه‌شایه‌ته‌وه له‌پیناو
 ئیسلامدا، ئه‌وا له‌ به‌رانبه‌ردا پیغه‌مبه‌ر مه‌دالیایه‌کی له‌ مل کردووه، که
 بووته جیگای شانازی خۆی و نه‌وه‌کانی دواي خۆیشی. له‌ پاش
 مردنی پیغه‌مبه‌ر، خه‌لکی ده‌ستیان دایه‌ جه‌مکردنه‌وه‌ی ئهم فه‌رموودانه
 و پیروژکردنیان. ئیدی به‌ پیی تپه‌ربوونی کات، به‌های ئهم
 فه‌رموودانه به‌رز بوویه‌وه و بوونه شتانیکی بان‌مشتوو، واته‌ وه‌ک
 شتی بنچینه‌ییان لی هات، که موناقه‌شه یان گومان هه‌لنه‌گرن. ئه‌وه
 دلته‌نگی تیدا نییه، که پیغه‌مبه‌ر به‌م پیاوه‌لدانانه، زۆرینه‌ی کات
 ویستوو به‌تی هه‌لیان بنیت و وره‌یان به‌رز بکاته‌وه، به‌لام مسولمانان
 بیئاگایانه له‌و بارودۆخه‌ی که بوونه ته‌زایه‌نگه‌ی ئهم فه‌رموودانه،
 هاتوون و وه‌ک 'داها‌تووبینی' ته‌ماشای فه‌رمووده‌کانیان کردووه، سا
 به‌لکوو بیته‌ مایه‌ی پینوینی ئوممه‌ت له‌ پاش مه‌رگی پیغه‌مبه‌ر.

ئیدی لی‌ره‌وه‌ گرفتیی کۆمه‌لایه‌تی سهری هه‌لدا، له‌ پاش مردنی
 پیغه‌مبه‌ر و نیزاعی نیوان هه‌ندیک له‌ هاوه‌لان، ده‌هاتن و سوودیان

لہم مہدالیاہانہ و ہر دہ گرت، وایان گوزارشت لی دہ کرد کہ بہ تہنیا
 ئہوانن لہ نیتوان ہموودا کہ لہ سہر ہہ قن۔ مسولمانان تووشی
 سہر سوو پمان بوون، وا دہیانبینی خاوہن مہدالیاکان کہ وتوونہ تہ
 دوو بہرکی و پکابہرایہ تی۔ بہ دؤشداماویہ وہ دہیان پرسى: چؤن
 دہکریٹ ہاوہ لانی موحمہ د ئاوا تیک بئالین، لہ کاتیکدا ئہوان و ہک
 ئہستیرہ وہان و جیاوازی لہ نیتوان نووری ہیدایہ تی ہچکامیکیاندا
 نییہ؟

لہو پوودا وہ بیزراوہی بہ سرہدا، ئہوہی لہ جہمہل لہ نیتوان ہاوہ لانی
 'عایشہ' و ہاوہ لانی 'علی' دا پووی دا، بہ تہواوی دوو بہرہکیہ کہی
 زہق کردوہ۔ ئہوہبوو، علی و عہمار و حہسہن و حوسہین لہ
 لایہک، عائیشہ و تہلحہ و زووبہریش لہ لایہ کہی دی۔ ئہوہیش لای
 خوینہر شاراوہ نییہ کہ، ہر دوو لا ہلگری ملوانکہی پیز و
 شہرہفی پیغہمبہر بوون، ئہمہیش ململانیئہ کی دہروونی لای
 مسولمان دروست دہکات و پرسیار دہوروژنیت۔ ئہوہتا عائیشہ، بہ
 دایکی ئیمانداران و ہسف کراوہ لہ لایہن پیغہمبہرہوہ کہ زؤری
 خوش ویستووہ، تہنانت ہلایردی نیتو خیزانہکانی بووہ۔ ہر لہم
 بہرہیہ دا 'تہلحہ' ہہیہ، کہ پیغہمبہر ناوی لیتابوو 'تہلحہی خیر' و لہ
 تہنیشٹ ئہم دوو کہ سہوہ، زوبہیری حہواری پیغہمبہری خودا، کہ
 پیغہمبہر بکوژی زوبیری بہ دانیشتووی دؤزخ ہہ ژمار کردبوو۔ کہ
 دینیت و تہماشای بہرہی نہیار دہکیت، علی بہدی دہکریٹ کہ
 لہ سہر سینہی، زؤرترین مہدالیای پیغہمبہری پیدا ہلواسراوہ،
 عہمار لہ دہستہ راستی، کہ ئہوانہی ئہم دہکوژن، گرووپیکی لادہرن۔
 لہ تہنیشٹ ئہمانوہ، دوو دانہ گہنجہ کہی بہ ہشت راوہستان،
 ئہوانہی کہ باپیریان مزگینسی پندان کہ ئہوان دوو 'تازہ لاوی'
 بہہشتن۔ وتبوویشی ئہم دوانہ ئیمان، چ بہ راچہنیوی، یان

دانیشتویی.

ئی به راستی ئەمە گرێکۆیرەیه...

کابرایەک لە گەرمە ی چەنگی چەمەلدا ھاتە لای عەلی و بەم دەردەوہ دەینالاند. پیاوہ پرسى: تۆ بلیت عایشە و تەلحە و زوبیر لەسەر ناحەق بن؟ پرسىاریکی ئیحرارکەرانیە. وا دەردەکویت عەلی لە کارەکیدە لەسەر بیناییەکی پۆشن و زوال بوو، بۆیە ھیندە ی گرنکی داوہ بە ئامانجە کۆمەلایەتیەکی کە پیغەمبەر مەبەستی بوو، ئەو ھندە گرنکی نەداوہ بەو فەرموودانە، بۆیە بەم شیوہیە وەلامی پرسىارکەر دەداتوہ: "تۆ ئەمەت لى ئالۆسکاوہ، حەق و باتیل بە کەسەکان دیاری ناکریت، بەلکوو: حەق بزانی، "حەقخوایش دەناسیت، باتیلیش بزانی، دارودەستەکەیشی دەناسیتوہ)).

بابەتەکە لای عەلی، مشتومری نێوان حەق و باتیلە، ئەک مشتومری فەرموودە. دکتۆر تەھا حوسەین لە قسەیکدا دەلیت: "ھیچ وەلامیکم پێ شک نایەت لەمە باشتر، پلەوپایە ی ئەم دوو بەرەیه ھەرچەندەیش بێند بیت، ھیشتايش لە ھەلە بەدوورن، حەق بۆ لایەکیان قۆرخ ناکریت با پیگەیشی ھەرچەندە بێند بیت لە پاش ئەوہی کە حەوالە ی ئاسمان کران و دەرگای وەحی داخرا. گرفت ی پای گشتی -خەلکی بەگشتی- ئەوہیە، لەم قسانە ی عەلی یان تەھا حوسەین تیناگەن. مرق ناتوانیت پاک و پیسی حەق و باتیل بکات بەتەواوی، تا تیکەلیان نەکات. ئەو تەھا ھەر بەرەیه و بە بەلگە ی عەقلى و نەقلیەوہ ھاتوہ بۆ سەلمانەنی حەقیتی خۆی و ناحەقیتی بەرانبەر.

عەلی دەلیت: "حەق پۆشنە و باتیلیش ھەروا، ئەو وەک ئەوہی چاری خۆی بیانینیت، بەلام خەلکی لایەنگیریان تیندا -مەیل بە لایەکدا- بەبێ ئەوہی خۆیان ھەستی پێ بکەن. ھەموو کەسێک بە دەوری

ئاوه زیدا چوارچتوه یه که هه یه که سنوورداری دهکات، بۆیه بنیادهم ناتوانیت شتیک ببینیت مه گهر ئه و شته له چوارچتوهی ئاوه زی خۆیدا هه بیت. بۆیه له پرووداوی جه مه لدا هه ندیک خه لکی ته ماشای عاثیشه ی دایکی ئیماندارانیان ده کرد، وا له مه دینه وه چه ندین فهرسه خی بریوه و هاتوه بۆ داوای خوینی خه لیفه ی کوژراو به نا هه ق دهکات. ئه مه بیگومان هه قه، چونکه ئه وان که سه روژی ری چوارچتوه فیکریه که ی خۆیان ده که ن، هه یچ شتیکی دیکی بیجگه له مه، تیدا نابین. ئه وه تا یه کیک له بیژره کانیان به دهنگی بهرز له و ده مه دا ده لیت:

یا اَمنا عائش لاتراعی

کل بنیک بطل المصاع^{٢٠٦}

ئه ی دایکمان عاثیشه، مه پرینگیره وه

کوچه کانت هه موو کوپی تیکشکینه زن.

به لام به ره ی به رانه بر، پیک به پیچه وانه وه راستی ده بینن، ده بینن عه لی بووته جینشین و عاثیشه ش هاتوه داوای خوینی خه لیفه ی کوژراوی لئ دهکات و شه ری پئ ده فروشیت بهر له وه ی ئه و دهستی بشکیت به سه ر بارودوخه که دا به ته واوی پیگه ی خۆی قایم بکات.

یه کیک له بیژره کانیان به خرۆشه وه ده یوت:

یا اَمنا اَعق اَم نعلم

والاُم تغدو ولدها وترحمُ

اَمّا ترین گم شُجاع یُکلم

^{٢٠٦} - المصاع: هه موو هارپینیك، تیکشکانیک له جه نگدا به شمشیر.

وتختلی منه ید ومعصم^{۲۰۷}

هۆ دایه، ئیمه دهزانین دایکیش بیتگیی دهکات

دایک خۆراک به بیتچووهکەئ دهکات و پهحمی پین دهکات

بهلام دهبینیت چهنده پالەوان زامار دهکرین

وا له مهیداندا دهستیان له مهچهکیاندا جیادهبیتوه.

ئهمانه له گۆشه نیگایه کهوه ته ماشای حق دهکەن، ئەوانیش له گۆشه یهکی دیکه وه. هیچ کام لهم دوانهیش توانای تینگه یشتنی لۆجیکی ئهوی تریانی نییه. جاریکیان پرسیار له عهلی کرا له باره ی کوژراوه کانی سووپای عایشه، له وهلامدا: "ئهوی به نییه تیکی خاوینه وه، له پیتا و سه رخستنی حق و په زامه ندی خودادا کوژراییت، ئەوا چاره نووسی بریتییه له چاره نووسی شه هیدان". عهلی بهم شیویه خه لکی بۆ دوو پۆل، پۆلین دهکات، یه کیکیان دلسوزانه دهجه نگیت و له کاره که ی خۆیشی دلنایه و دلته نگ نییه له باره ی ئەو شته ی بۆی دهجه نگیت، چاره نووسی ئەم پۆله له خه لکی وهک چاره نووسی شه هیدانه. گرووپه که ی دیکه له پیتا و غه ره زیکی تایبهت، به رژه وه ندیه کی دیار یکراودا دهجه نگیت و به رگی حه قی له بهر دهکات، چاره نووسی ئەمانه، عه ینی چاره نووسی پاوانخوازه کانه.

وام به دلدا دیت، عه لی خه ریکه به راوردی نیتوان هاوه لانی عایشه و مه عاویه دهکات. هاوه لانی عایشه به کۆششکار له قه لهم دهکات، هه رچه نده رینگاکه یان هه له یه، به رینگایه کی هه له یه داوای حق دهکەن. به لام هاوه لانی مه عاویه، له دیدگای ئەمدا "به رژه وه ندیخواز" و "ده سه لات په رست"، ئەمان ده یانه ویت خۆینه که ی عوسمان بکه نه

^{۲۰۷} - تهها حسین، المصدر السابق، ج ۲، ص ۵۲ - ۵۳

دهسکه لایهک بۆ گه یشتن به مه بهسته شاراو دهکانیان. ع ملی نامه یه کی بۆ مه عاویه نووسیوو له باره ی بکوژانی خلیفه ی سییه مه وه: ((...)) هه رچی له باره ی بکوژانی عوسمانه وه داوای راده سترکردنیانت کردبوو، به لام من ئه و کاره ناکهم، چونکه ده زانم تۆ بۆ گه یشتن به مه رام و مه به سستی خۆت، ئه مه ت کردووه به به هانه)). مامۆستا زه که ریا نصولی، تیجه نیککی هه یه له باره ی ئه م نامه یه وه، ده لیت: ((قه سه گه لیککی ته ماوی و بی چوارچینه و، دلنایی نابه خشن به دل و ده روون، له بهر ئه وه ی -عه لی- ئه سستوپاکی خۆی نه کردووه له و تومه تانه ی که مه عاویه داویه تییه پالی، ئه مه یش یه کیک بوو له هه ره زه قترین هۆکاری داته پینی بانگه وازه که ی))^{٢٠٨}. من وای نابینم ع ملی له نووسراوه که یدا نارۆشن بوو بیت، ئه و زۆر به راشکاوانه له م نامه یه دا و له نامه کانی دیکه یشدا ده دویت. ئه وه ی که واده زانیت ع ملی له نووسینه کانییدا ته ماوییه، ئه وه له چاویلکه ی دوژمنانی ع ملییه وه ته ماشای شته کانی کردووه.

هه موو پینشینییه کانی ع ملی له مه ر سا یکو لۆجیای مه عاویه وه به راست وه رگه ران، هه روه ک ئه وه ی پینشتریش له باره ی که سایه تی عایشه وه راستی وتیوو. عائیشه زۆر به خراپی په شیمان بووه وه له و کاره ی که دژ به ع ملی پنی هه ستا، جاری وا هه بوو هینده ی فرمیسک ده پژاند، تا پووه بنده که ی به ته واوی ته ر ده بوو. به لام مه عاویه له پیناو خوینی عوسماندا، دژ به ع ملی جهنگا، تا ئه و کاته ی سه رکه وتنی به ده ست هینا و بارودوخه که ی به لای خۆیدا شکانده وه، ئیدی دواتر ئه وه ی باسیشی لئ نه ده کرد، خوینی عوسمان و تۆله ی عوسمان بوو، وه ک بینیمان. میژوونووسان ده گێر نه وه که عایشه له پوژی جه مه لدا وتویه تی: "خۆزی بهر له بیست سال له م پوژه مردبام"، پاش

^{٢٠٨} - انیس زکریا النصولی، معاویه بن أبو سفیان، ص ٢١.

که پانه ویشی له به سره و توویتی: "به و خواجه دانیشتم له ماله وه به لاهه باشتریوو له پژی جه ماله وهک نه وهی ده من دالم له پیغه مبه ر بووبا)).

موبه په ده گپړیته وه: "پژیکیان معاویه به عایشی و تووه: "حه زم ده کرد له پژی جه ماله کوژرابای، نه ویش و تبوی بچی هی باوک مردوو؟ معاویه و تبوی: ئی تو دمردیت و ده چو ویت به هه شته وه، نیمه ییش کوژرانه که تمان ده کرده په له به نیوچه وانی عالییه وه. جاحیز ده گپړیته وه که: پژیکیان معاویه به راشکاوی و تبوی، یه کیک له و شتانه یارمه تیداو که بتوانیت به رانه بهر علی راوه ستیت، پروداوی جه مهل بووه، ئینجا و توویتی: "خو نه گهر علی فرسه تی له وان هیتابا و لئی دابان، نه و گومانم ده خسته سهر ئیمانیه کی، که چو د ده توانیت له هاوه لان بکوژیت، خو نه گهر نه و انیش له عالییان دابا و ژماره یه کی باشیان لی خستیان، ئیدی کاری من له باشیدا ده بوو، سهر پینگاهه ییشم درکی تیدا نه ده ما"^{۲۰۹}. له مهیشیه وه پوون ده بیته وه که معاویه وهک عایشه ئیجتیهادی نه کردوو له پاچه نینه که یدا دژی علی، به لکوو نه و نامانجی نه و شته بوو که دواتر به دهستی هیتا، ته نانه ت نه گهر له دهستی بهاتایه، ده چو عایشی ده رمانخوارد ده کرد بهس ب له که دارکردنی علی، هیچ دلته نگیه کی تووش نه ده بوو.

^{۲۰۹} - الجاحظ البیان والتبیین، ج ۲، ص ۹۴.

ئو دهمه‌یشی ده‌سه‌لات که‌وته ده‌ستی مه‌عاویه، کونبه‌کون به‌دوای هه‌واداری 'عه‌لی' دا ده‌گه‌را. له‌سه‌ر مینه‌بر و نو‌یژه قنوته‌کاندا، پی‌وره‌سمی جنیودانی به‌عه‌لی داهینا و کردیه نه‌ریت. ئیبن ئه‌بی حه‌دید ده‌لیت: ((مه‌عاویه نووسراویکی بۆ والیه‌کان نووسی: خوینی ئو که‌سه له‌گه‌رده‌نی خۆی، ئه‌گه‌ر بیتوو شتیک له‌فه‌زائیلی ئه‌بو توراب و بنه‌ماله‌که‌ی به‌سه‌ر زاردا به‌یئیت))، ئیدی وتارخوینه‌کان، له‌سه‌ر هه‌ر بسته زه‌مینیکه‌وه، له‌ژیر هه‌ر گه‌زه ئاسمانیکه‌وه، هه‌ر هینده‌ی بواری دهم دپینه‌ویه‌یان هه‌بوو بیت، ده‌ستیان کردووه به‌جنیودان به‌عه‌لی و ئالوبه‌یته‌که‌ی.^{۲۱۰}

ده‌لین پی‌ریک پیاو هاتنه‌ لای مه‌عاویه و سه‌رزه‌نشستی ئه‌م کرده‌ویه‌یان لێ کرد و وتیان: ((تۆ ئه‌وه‌ی که‌ ویستت، ده‌ستت که‌وت، سا خۆزج ده‌ستت هه‌لگرتبا له‌نه‌فرین ناردن بۆ ئو پیاوه، ئه‌ویش وتی: 'نا به‌خوا، به‌خودا واز ناهێتم تا مندالی له‌سه‌ر گه‌وره نه‌بیت و گه‌وره‌یشی له‌سه‌ر ئه‌ختیار نه‌بیت و تا یه‌ک فه‌زیله‌تی له‌ناو مه‌ردوودا نامیئت و باس ناکریت'))^{۲۱۱}. نازانم بۆچی مه‌عاویه لی‌رده‌دا به‌رده‌وامی نه‌داوه به‌سیاسه‌ته‌ فیلبازانه‌که‌ی خۆی، پێم سه‌یره ئه‌وه‌ی له‌یاد چووه‌ که‌ خه‌لکی دل به‌شتیک خۆش ده‌که‌ن و به‌ره‌و لای شتیک ده‌چن که‌ لی‌یان مه‌نع ده‌کریت. له‌وانه‌یه‌ خه‌لکی به‌په‌نه‌انی هه‌ر سووربووبن له‌سه‌ر باسکردنی چاکه‌کانی عه‌لی، په‌نگ بیت زیاده‌پویشیان تیدا کردبیت، کاتیک بینویانه‌ و ده‌سه‌لاتداره‌کان پی‌گریان لێ ده‌که‌ن. فه‌رمانه‌وا ئه‌گه‌ر بیه‌وینت که‌سیک به‌ناوبانگ بکات، ئه‌وا ده‌بیت له‌پرواله‌دا سانسۆر بخاته‌ سه‌ر بلاوکردنه‌وه‌ی شته‌کانی ئه‌و، پی‌گری جموجوولی لێ بکات، به‌مه‌یش خه‌لکی له‌ژیره‌وه‌ شته‌کانی په‌خش ده‌که‌نه‌وه‌ و هه‌ر زووبه‌زوو که‌سه‌که‌ ناودار

^{۲۱۰}- ابن أبی الحدید، شرح النهج، ج ۳، ص ۱۵.

^{۲۱۱}- المصدر السابق، ج ۱، ص ۳۵۶.

دهبیت و کهس نامینیت ناوی نه بیستیت، من تووشی حیرت بووم، که معاوییه دهبنم تووشی ثم هله زهقه بووه که هیچ له گهل زورزانی و دووربینیه کهیدا یهک ناگریته وه. شهعبی به کورپه کهی خوی دهلیت: ((... بنواړه بؤ عهلی و منداله کانی، هینشتایش بهنی ئومه ییه خه ریکی شاردنه وهی گه وره یی و جوامیرییه کانیاان، ثم کاره یان ریک وهک ئوه وایه بلندیان بکه نه وه بؤ حوت ته به قه ی ئاسمان. له و لایشه وه ده یانه ویت ناوبانگی باپیرانی خویان بهنی ئومه ییه - زیندوو بکه نه وه، که ئه مه ییش وهک بلاوکردنه وهی بؤنی که لاکیک وه هایه)).

عه بدوللای کورپی عوروه ییش به کورپه کهی خوی دهلیت: ((نابینیت وتارخوینه کانی بهنی ئومه ییه چی به ناواناؤره و غه ییه تیکی عهلی کورپی ته بوتالیب ده کهن؟ سویندت بؤ دهخوم، بهم کاره یان هینده ی تر به رزی ده که نه وه بؤ ئاسمان. خو ده ییشبینیت چؤن به بالای مردوه کانی خویان و شاعیره کانیااندا هله ده دن؟ بهو خوایه ثم کاره یشیان وهک ئه وه یه که لاکسی گویدریژ به کؤلاناندا بگيرن)). ثم نه ریته ی ئه مه و ییه کان گرتبوویانه بهر، ریک خه لکی پچه وانه که یان وهرگرت و پوچوون له وه سف و خوشه ویستی عه لیدا. به قسه ی هه ندیک له میژوونوسان: ئه وه ئیبن سه به ئ بوو، وای له خه لکی کرد که پوچن له خوشه ویستی عه لیدا، به لام له واقعیدا خودی ئه مه و ییه کان هه ستان بهم کاره. ئه مه و ییه کان له هه مان ساتی که سووکایه تییان به عهلی ده کرد، سووکایه تیشیان به مه والیه کان - ناعره به کان - ده کرد، ئیدی لهم رینگه ی وه عهلی بووه به یداغ سی مه والیه کان. ئیدی بهم شینوه یه باسوخواسی چاکه کانی عهلی هه ر له زیاده بووندا بوون، بؤیه تا ئه مه و ییه کان زه می زیاتری عه لیان کردبا، مه والیه کانیش زیاتریان په سن ده کرد تا خه ریک بوو بیبه نه پیزی خواوهنده وه. ئه وه ییشی که قورپه کهی خه ستر کردبووه وه ئه وه بوو:

زۆرینه وهی فهرمووده وانان له مه والی بوون، واته عهره بزمان نه بوون.

که مینک له مه و بهر باسی یه کینک له گرفته کانی سه رده می 'عه لی' مان باس کرد. ئیستایش نۆره ی گرفت ی دوو هه مه که بریتی بوو له 'تفریق جماعه المسلمین'، واته پارچه پارچه بوونی مسوولمانان. ئه مه یش گرفت یکی سه غله تکه ر بوو. خۆی له پاستیشدا ئه مه له هه ره زه لامترین کیشه کانی کۆمه لگه ی مرۆفایه تییه - به ره به ره بوون - جیا کردنه وه ی مه زه ب. زانایانی کۆمه لناسی ناویان لی ناوه 'المشکله ذو الحدین' - گرفت ی دوو سه ره. له هه موو کۆمه لگه یه کی چالاکدا، کۆمه لیک به دی ده کرین، که بانگه شه ی ریفۆرم - تازه گه ری - ده کهن. به م کاره یش یه کپارچه یی کۆمه لگه ده که ویته ژیر مه ترسییه وه. ئیدی له سه رتا دا ئه م ریفۆرمخوازانه له ده رگا و په نجه ره وه تۆمه تیان پێ ده گاته وه، به خائین له قه له م ده درین. ئه مانه ده بینه هۆی که رتکردنی کۆمه لگه و وردکردنی دارعه سایی گوێزایه لی - طاعه -، به لام له هه مان کاتدا پۆحیکی تازه گه ری و نوێبوونه وه ده خاته ناو کۆمه لگه وه، ئه گه ر وا نه بیت کۆمه لگه ده بیته 'مه نگاو' و پۆژی بۆ پۆژی هه ر ده گه نیت و له ناو ده چیت.

به تولى میژوو که سیک نه بووه هیئدهی عهلی کومه لیک په رته وازه بکات. ئەم تنها به خوږه وه نه وهستا، به لکورو بۆ نه وه کانیشی به میرات به جیته شت. هەر کەس میژووی 'عه له ویه کان' بخوینیته وه، ده یانبینیت چ جوړه شو پشگرتیکی سه مه ره بوون. هیچ نه وه یه ک - جیلک - له ناو ئیسلامدا له ناو نه چوون، مه گه ر یان بینویانه یان بیستوویانه که یه کیک له عه له وییانه، یان که سیکی هاوئاوازی ئەمان، شو پشگرتیکی ئەنجام داوه و له دژی ده سولات راپه رپوه. لیمان شاراوه نییه، که یه کهم جهنگی نیوخووی له ئیسلامدا، له سه رده می عه لیدا پووی دا. چەندین جار عه لی به پڑاندنی خوینی مسولمانان تومه تبار کراوه. تهنات کورپه مامی خو، عه بدوللای کورپی عه باس جار یکیان بهم شته ناشیرینه تومه تباری کرد.^{۲۱۲}

ده لێن ئەو ده مه ی ئیبن عه باس والی عه لی بوو له به سه ره، شتیکی له به ی توله مال هه لگرتبوو بۆ خو و پاشتریش هه لاتبوو. عه لیش که ئەمه ی بیستبوو، په یامنیکی بۆ ناردبوو، ترساندبووی به سزای خدا و لومه ی کردبوو که ناترسیت بمریت و له گه رده نیدا مالی مسولمانان هه بیت؟ ئەویش وه لامی دابوو یه وه که پتی خو شه بمریت و مالی مسولمانانی له گه رندا بیت وه که له وه ی ئەو هه موو خو ینه ی جه مه ل و سه فین و نه هره وانی له ملدا بیت. ئیدی که عه لی ئەم وه لامی خو ینده وه، زور به دلنیکه رانییه وه وتی: 'وه که بلیت ئیبن عه باس مان له گه ل نه بوو بیت له م خو ین پشتنانه دا'.

ده لێن پوژنیکی دیکه یش کابرایه ک خه ریکی ده ستنوێژ شوشتن بوو، ئاو نیکی زوری به ده ستوپلیدا پڑاند، عه لیش بینیی و سه رزه نشتی زیاده پووی ئاو پڑاندنه که ی کرد. کابرایش وه لامی دایه وه و گو تی: زیاده پووی له ئاو پڑاندندا باشته ره له زیاده پووی له پشتی خوینی

^{۲۱۲} - ته ها حسین، المصدر السابق، ج ۲، ص ۱۳۷ - ۱۳۸.

مسولماناندا. به لام عهلی گوئی بۆ ئەم جوړه قسانه شل نه ده کرد، ئەو دلەرخه یان بوو، که هه موو جهنگه گانی له پیتا و خودادا کردبوو، ئەو ئەمرو له دژی مه عاویه شمشیر له کیتلان دهرده هاویت، وهک ئەوهی دویتنی بۆ باوکی -ئەبوسووفیان-ی دهرده هیتا، هیچ جیاوازییه کی له نیتوان ئەم دوو جهنگه دا به دی نه ده کرد. موحه مه د یه کپیزی قورپه یشی شیواند و خوینیشی پرشتن. دواتریش عهلی هات و یه کپیزی مسولمانانی شیواند و خوینتی پرشتن. ئایا جیاوازییه ک له نیتوان ئەم دوو جوړه له "خوینپرشتن" دا ههیه؟ عهلی خۆی وهلامی نه ریییه، هیچ جیاوازییه ک نابینیت له نیتوان ئەم دوانه دا. نه یاره کانیشی جیاوازییه کی به رین به دی دهکن له نیتوان ئەم دوو جوړه خوینپرژیییه دا، موحه مه د له بهر ئیمانیه تانی خه لکی ئەم کاره ی کرد، به لام که ئیمانیا ن هیتا، عهلی داوای شتیکی دیکه ی لئ ده کردن.

هاوه لانی عهلی له "صفین" دا، به هوتافه وه ده یانگوت:

نحن صربناکم علی تنزیله

والیوم نصریکم علی تاویلہ^{۲۱۲}

پیشتر لیمان دان، له بهر دابه زینه کی

ئەمڕۆیش لیتان ددهین، له بهر ته ئویلکردنه کی.

ماناکه ی ئەوه دهگه یه نیت، گوايه عهلی له ده ورانی پیغه مه بردا، له بهر دابه زینی قورشان دژی قورپه یش جهنگاوه، ئەمڕۆیش له بهر رافه و

^{۲۱۲} - المسعودی، مروج الذهب، ج ۲، ص ۱۶

شروقه که ی دژیان دهجه نکیت. علی خوی بروای وابوو قورئان "چهند دیوه. هر گرووپه و ده توانیت بۆ پشتگیری خوی، شت له قورئانه وه هه لگوزیت. هر بۆیه به بروای علی قورئان به تنیا بهس نییه بۆ پینوینی خه لک، به لکوو وا جۆی رافه یه کی گونجاوه که له گه ل ئامانجه کۆمه لایه تییه که دا بگونجیت که بۆی دابه زینراوه. مه عاویه قورئانی ده خوینده وه و نویژی ده کرد و پۆژووی په مه زان و حه جی ماله که ی خودایشی ده کرد. ئه و له م شتانه دا جیاوازییه کی ئه وتۆی نه بوو له گه ل عه لیدا. له وانه یه علی هینده ی به تنگ دادوه ریی کۆمه لایه تییه وه بووه، هینده به تنگ تقووسه ئاینیه کانه وه نه بوو بیت، ئه ها هر له وه وه ده گیرنه وه که وتوویه تی: ((ئای چهنده پۆژووه وان هه یه، هیچی بۆ نامینیت وه بیجگه برسیتیه که. چهنده یش شه ویتدار هه ن، بیجگه له شه ویتداری و خه وزرانه که یان، هیچیان بۆ نامینیت وه. حبذا نوم الاکیاس و افطارهم)).

ئه و گرفته ی که علی له ژبانی خۆیدا پووبه پرووی بوویه وه، ئیمه ئیستا له ناشیرینترین شیوازیدا پووبه پرووی ده بینه وه. ئیمه له نیتوان دوو لیکدانه وه ی دژبه یه ک بۆ ئاین مۆله ق ماوین. هیندیک به تنیا گرنگی به تقووسه ئاینیه کان ده دن و هه رچیکێ تر به هیچ ده زانن. هیندیکێ دیکه، چاویان برپوه ته دادپهروه ری و یه کسانێ و باشکردنی باری دارایی خه لکی و ئه مه یش به ئامانجی هه ره که و ره ی ئاین مه زهنده ده کهن. علی ده لیت: ((خودا له مالی زهنگینان، به شی هه ژرانی واجب کردوه، سبه ی خودا لپه رسینه وه ی ئه وه یان لی ده کات))^{۲۱۴}. ئه مه یش ئه و لیکدانه وه یه یه که پشتر ئه بوزه پ بۆ

^{۲۱۴}-المصدر السابق، ج ۳، ص ۲۳۲. قاسمی کوپی سه لام به شیوه یه کی دیکه یش ئه م قسه یه ی علی ده گیریته وه: ((خودا به شی هه ژرانی له مالی زهنگینان جودا کردوه ته وه، ئه گه ر برسییان بیت یان په تی و

ثایه ته کانی قورئان هه ییوو. به لام قورپه یش به شیوه یه کی دیکه یان رافه ده کرد، ئاسمان و پرسمانیش له نیوانی ئهم دوو رافه یه دان. له پاش عه لی، قورپه یش ده سکی ده سه لاتیان به ده سته وه گرت، ده وه له تیکی ئازادکهری پیکه ینا که ئالاکه ی له چین و پیده شته کانی فهره نسادا ده شه کایه وه. به م هویه یشه وه خوشرا بویری و که نیزه ک و هوشه یان ده کرد له و ناوه دا. مزگه وتان ده رازینرانه وه و کوشک و ته لاری ههره راقی و په نگاوپه نگ ده سه له ملانییان له گه ل ههر ده کرد. بانگ بوویه جیگره وه یه ی جهره س و شاخه گای - که ره نا - ده گرته وه. مزگه وتیش له بری ده یر و کنیشتان بلند ده کرانه وه و بنیات ده نران. قورئان له جیگه ی ئینجیل و ته وات ده خوینرایه وه، ناوی "الله" له سه ر مناره کانی شه رق و غه رب زایه له ی ده هات.

هه موو ئه مانه له سایه ی فتوحاتی ئه مه وییانه وه ده سته بهر کرا، ئیتر له مه زیاتر چیتان گه ره که؟ به لام وه ک ده رده که وت، عه لی شتیکی دیکه ی ده ویست، ئه و له جیگه ی رووکار و دیمه نی ده ره وه، کاری له سه ر مه بده ئ - به نا - ده کرد. ئه وه تا خو پرده م خو پرده م خه لک دینه ناو ئاینه که وه، به لام هیه شتیکی نه گوپاوه، باری کومه لایه تی خه لکی ههر وه ک ده ورانی کيسرا و هه رقه له. بویه میتشکی عومه ری کورپی عه بدوله زیز چه خماخه یه کی دا، هه موو ئازادکردنه کانی راگرت و سوپاکانی هینایه وه سه ر سنوور و ده ستی کرد به پرکخسته وه ی ناومال و به رقه رارکردنی دادپهروه ری، ئهم کاره ی زور به گرنگتر زانسی، وه ک ئه وه ی ئیمپراتو ریتییه ک دامه زرینیست، که بیجگه له داگیرکاری و خوسه پاندن به سه ر خه لکید، هیه ی دیکه ی به دیاری پین نه بیت^{۲۱۵}.

ببیه رگ بن به هوی یارمه تی نه دانی ده وه له مه نه دانه وه، ئه و له لیپرسینه وه هه یه و دواتریش تییه لدان). نووسه ر خو ی ئهم په راویزه ی نووسیوه.

^{۲۱۵} - Arab kingdom.p. ۲۶۸ - ۲۶۹, Welhausen.

مه‌گەر هر خودا بزانیټ ئهم دوو دیدگاهیه چه‌نده لیک دوورن، یه‌کیان چاکسازی ناوخوژی به پئویست ده‌زانیټ و ئه‌وی دیش هه‌موو بره‌وی به پووکەش و ده‌ره‌وه‌یه. به‌پاستی منیش نازانم کام له‌م دوو دیدگاهیه په‌سه‌ندتره‌ بۆ ده‌سه‌لاتی 'دوورمه‌ودا' و ده‌توانیټ زیاتر له‌ خزمه‌تی دانیش‌تواندا بیټ. هه‌رچۆنیک بیټ ئه‌مانه‌ دوو شتی جیاوازن، بۆ توێژهر په‌سه‌ند نییه‌ تیکه‌ل به‌ یه‌کتریان بکات و یه‌کیکیان به‌وی دیکه‌یان بپوینټ. هیندیک له‌ ئاماره‌ ئیمپروژیه‌کان ئامازه‌ به‌ زۆری دامه‌اتی تاک له‌ وولاتانه‌دا ده‌کن که پووبه‌ری زه‌وی داگیرکراویان که‌مه، به‌ به‌راورد به‌ وولاته‌ پووبه‌ر فراوانه‌کان، ئه‌وانه‌ی شوینی زیاتریان داگیرکردوه. ئهم قسه‌یه‌ش گرنگیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه و گالته‌ی پی ناكریټ. ئه‌و 'ئاماره‌' ئامازه‌ به‌ بری تیچوونی هه‌ر بسته‌ زه‌ویه‌ک ده‌کات، که پئویستی به‌ پاسه‌وان و خه‌رجی هه‌یه تا پاریزگاری لی بکریټ. ئه‌مه‌یش ده‌بیټ له‌ ده‌می دانیش‌توان بگیریته‌وه تا پاریزگاری له‌ خاکه‌که بکریټ.

هیچ که‌س له‌ داگیرکاری سوود نابینیټ بیجگه‌ له‌ که‌مینه‌یه‌ک، ئه‌وانیش پادشا و شه‌قوه‌شین و وه‌زیر و خاوه‌ن کارگه‌ و بازرگانه‌کانن، ئیدی په‌شه‌خه‌لک و مسکین، تا ماون هه‌ر باریان چل مهنه‌. له‌وانه‌یه‌ ئهم قسه‌یه‌ بۆ ئیمپراتۆریه‌ته‌که‌ی قورپه‌یشیش پاست بیټ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌سی ئاسایی هیچ به‌هه‌یه‌کی له‌م فراوانبوونی قه‌له‌مه‌ره‌وه نه‌ده‌بینی.^{۲۱۶} هه‌رچن خیروبیتر و که‌نیزه‌کی که‌مه‌ر باریکه‌ ده‌که‌وته ده‌ستی ئاغا و ئاغاواته‌کان. ده‌لین: موسای کوپی نه‌صیر له‌ غه‌زاکانی ئه‌فریقایدا، ۳۰۰ هه‌زاری به‌ دیل گرتبوو. 'پینچ یه‌ک'ی دیله‌کانی ناردبوو بۆ خه‌لیفه، وه‌ک جینه‌جیکردن و گوێپایه‌لی قورئان که ده‌لیټ: 'باش بزائن، ئه‌وه‌ی که ده‌ستتان ده‌که‌ویت، ده‌بیټ 'پینچ یه‌ک'ی هبی

^{۲۱۶} - جرجی زیدان، المصدر السابق، ج ۵، ص ۲۳.

خودا و پیغه مبه ره که ی و کهسانی نزیک و هه تیوان و بیده ره تانان و
پییوارانه.^{۲۱۷}

دهلین کاتیک موسا له ئەنده لوس گه رایه وه، ۳۰ هه زار کیژۆله ی
دهستینه دراوی له گه ل خۆی هیتابوو وه.^{۲۱۷} ئی خۆ بیگومان نیردراون
بق کۆشکی ئەمیره کان پالەوانه کانی ئیسلام، ئەوانه ی له مهیدانی
پیروزی جیهادا ناوی پیروزی خودایان بهرز کردوو هته وه. دهلین
جاریکیان له ئەنده لوس هینده یان به دیل گرتوو، به که مترین
نرخیشبوایه دهیانفرۆشتن تا له کۆل بینه وه، نرخ ی خوشتریک ه
درهم و هی دیلیک یه که درهم بووه. به راستی ئەمه شکویه کی
مه زنه وا ئیستا هیندیک له پۆله کانی عه ره ب ده یانه ویت بیگیرنه وه و
وا خه ریکن گۆرانی به سه ر بالایدا ده چرن سا به لکوو پۆژگار وه که
ئو کاته ی لی بیه ته وه. ئەوان بیریان چوو هته وه که هه موو کۆیله و
که نیزه که و وشتره کانی که باپیرانیان ده ستیان خستوو، هه مووی
دابه ش کراوه به سه ر ئاغا و ئاغاواته کانی حه ل و عه قددا و فه قیریش
هه ر خاکپاره ری و ئاویش پینخۆری بووه. هه ر خودا خۆی ده زانیت،
له وانه یه ئو براده رانه ی که هه ولی گه راندنه وه ی ئو شکوی
باوباپیرانه ده دن، خۆیان به دیلی بگیرین و بکرینه غولامی ئه م و
ئو.

ئهمان وا خه یال ده که ن که سه رکه وتن بق خۆیان ده بیت، به لام
له وانه یه پینچه وانه که ی پوو بدات و خۆیان بینه که نیزه که و کۆیله.
ئوه ی ده یه ویت خۆی به گه وره تر له خه لکی بزانیته، پۆژیک دیت
خه لکی به سه ریدا پۆز لیده ده ن، زه مانه له ده و راندایه، ئوه ی ئه مرق له
سه رتیه، سه به ی له ژیره. ئوه تا کۆمه لیک خه ریکی بیتاگا خه ریکن به

^{۲۱۷} - ابن الاثیر، الکامل، ج ۴، ص ۲۷۲.

شانوبالی فتوحاته کانی باوبایرانیناندا هه لده دهن، ته گهر ئینسافیان ههبا، سه ری خویان شوپ ده کر و ده میان نه ده دپیه وه.

پۆمانیک چاپکراوه و له بازار ده فروشیت که نووسه ره که ی به ناوی "وا موعته سه ما" وه ناوی لیتاوه، ئه وه له م چیرۆکه دا باسی ئه وه ژنه مسوولمانه ده کات که له ولاتی پۆمه وه هاواری ده می ده کاته موعته سه م تا به هانیاه وه بیت و ئازادی بکات له ده ست زولم و زوری پۆمه کان. موعته سه میش به خوی و سه ربازه کانییه وه پۆیشه هاواری ئه وه ژنه وه، تۆله ی سه نده وه و هینایه وه بۆ هه وارگه که ی خوی و له پاداشتی شدا چه ندین کۆیله و که نیه کی له که له پچه ی ئاسن هاویشته و هینانیه وه بۆ نیشتمانه که ی خوی.

ئه وه ی که هه ره سه یروسه مه ره یه، ئه وه سه ربازانه ی که له گه لی پۆیشتن بۆ ئازادکردنی ئه وه خاتونه دوورولاته، هه ر خویان له به غدا ده ستدریژیان ده کرده سه ر ژن و مندالی به غداد و سنووره که سیتییه کانیان ده به زاندن. هینده به دپه وشت بوون، به وه لاپییانه دا که ده رپۆیشیت، له وانه یه ته رم له دوا ی ته رمته دیتبا. ده لێن جارێکیان له کاتی پیاسه ی موعته سه مدا، پیره پیاییک رایوه ستاند و وتی: ((خودا پاداشتی هاوسینییه تیت نه داته وه، بوویته هاوسیمان و ئه وه غولامه تورکانه ت هیناوه ته سه رمان و له نێوانماندا نیشه جیت کردوون. به وان منداله کانمانت هه تیو و ژنه کانمان بیوه ژن کرد)).

موعته سه م سه ربازه کانی خوی به رداوه ته نیه ی ژنانی به غدا و هه ر به بای خه یالیشیدا نایه ت، که چی به هانای ژنیکه وه ده چیت که له وپه ی دنیاه هاواری تی ده کات و هه ر ئه وه سه ربازه خراپه کارانه یه ده بات. مه گه ر هه ر خودا بۆ خوی بزانیته ته م غه شیمانه له و ریگیاهه دا که پۆیشتون و فتوحاتیان ته نجام داوه، چ سه مکاریه کیان هه لایرساندبیت. کاتی ئه وه هاتوه، عه ره ب چاو

بدرنه وه و سهرله نوچ و به دیدگاهیه کی تازه وه میژووی خویان بخویننه وه. کات و ساتی سولتانان به سه رچوو، ئیستا سه رده می چاوکرانه وه و پابوونه، سه رده می دهرسوهرگرتنی مرویه له میژوو.

له به شی بۆریدا گوتمان، عهره ب له دهوری عه لیدا خرپووبوونه وه، ئه ویان وهک رابه پی بزووتنه وه کومه لایه تییه که یان له قه لیم دابوو. قورهبیشیش له سه رده می عوسمانه وه شولی سته میان لی راکیشابوو، خه لکه ئۆمیه که یش داوای دادپهروه ری و عه داله تیان ده کرد، تا هیدی هیدی قورهبیش هه ستیان به ترسناکی دۆخه که کرد. تا بیریان کرده وه و به چه ندین ئامراز عهره بیان کرده وه خویان و له 'عه لی' یان داته کاندن. ئه وان له سه ره تاوه عه لیان له بهر دلان شیرین بوو، له بهر شوپشه که ی دژی قورهبیش و ناعه داله تی، به لام کاتیک دیتیان وا عه لی به چاوکی یه کسان ته ماشای ئه مان و مه والیه کانیش ده کات، ئیدی پشتیان تی کرد و لی ته ره بوون.

گرفته که ئه وه بوو، عه لی ده یوست یه کسانی له نیوان هه موو که سینکا جیه جی بکات، عهره ب و مه والی، ئاغا و به رده، به لام کاتیک ئه مه ی به سه ر عاره باندا جیه جی کرد، پنیان ناخۆش بوو. ئه مه سروشتی هه موو مرویه که، له هه موو کات و شوینیکا. ئه و کاتیک له عه داله ت بینه ش کراوه، داوای ده کات، به لام هه ر که ده وران که وته ده ستی خۆیه وه، ئه و عه داله ته بۆ خه لکی دیکه به ره و نابینیت که پیشتر خۆی داوای ده کرد. عه لی رپوره سمی شوپشی به سه ر سته مکاراندا بۆ عاره بان جیه یشت، به لام داوای ئه وه ی لی نه کردن که خویان بینه سته مکار.

دوو دانه ژنی ده سکورت هاتنه لای عه لی تا خیریکیان پی بکات، ئه ویش سه رو شتیکی دانی. به لام دانه یه کیان وتی: من عهره بیم و ئه و مه والی، زیاتر به من بده. عه لیش چنگیک خۆلی له زه ویه که

هه لگرتیه وه و که میکی تی پاما، گوتی: ((ئوهوندهی من بزائم، خودا فه زلی کهس نادات به سهر که سدا، مه گهر به چاکه و ته قوا)).

مه داینی ش ده گپرتیه وه، هیندیک له هاوه لانی عه لی هاتنه لای و گوتیان: ((هه ی که و ره ی مسولمانان، له مال به خشیندا فه زلی سهر داره کانی قورپه ییش و عهره ب بده به سهر مه والی و عه چه مدا، ئه و که سه ییشی خؤفت لینی هه یه، به مال و سامان بیکهره خؤت. ئه وان ئه مه یان ده گوت، له بهر ئه وه ی مه عاویه وای ده کرد. عه لیش پتی وتن: "ئیه ده تانه ویت من به ستم خؤم سه رخه م؟") مه داینی دیسانه وه ده لیتیه وه: "له هه ره سه ره کیتترین خالی ته کینه وه ی عهره ب، له عه لی کوپی ئه بو تالیب، بریتی بوو له جیبه جیکردنی بنه مای یه کسانی له نیوان خه لکیدا له لایه ن عه لیه وه، به جۆریک: ئه و جیاوازی له نیوان ئاغازاده و کوپه هه ژاردا نه ده کرد، عهره ب و عه چه م له لای یه کسان بوو، سه رۆکه وۆز و ته نه که چه یه ک یه ک پشکیان هه بوو."

هه ر بۆیه له ئاخیر و ئۆخری ژیا نی عه لیدا، هه ستمان به نیگه رانییه ک ده کرد، ئه مان نیگه رانی. به جۆریک: ئه م داوا ی شتیکی له خه لکی ده کرد و خه لکیش شتیکی تر. له بیسمیلا ی شوپشدا هه موو به ده وریدا خنه یان ده هات و له کۆتاییشدا ئاشبه تالیان لی کرد، ته نه نه ت که و تنه بۆ سه بۆ دانان. "نه وفی به کالی" ده گپرتیه وه: عه لی له کۆتاییه کانی ژیا نیدا، پۆزیکیان له ناو هاوه لانیدا، هه ستایه وه و وتاریکی توولانی خۆینده وه، وتاره که ئه م شتانه ی تیدا بوو: ((ئه وه تا ده بین دنیا پشتی له و که سانه کردووه که پشتر پرووی لیان بوو. که سه باشه کانی ناومان هیدی هیدی ئیره یان چۆل کرد، کوان ئه و برایانه مان که به پښگای راستدا پویشتن؟ کوا عه مار؟ کوا ئیبن ته یهان؟ کوا زولشه هاده تین؟ ئه وی کوان ئه وانیه ی له به لینی خۆیان په ژنیوان بوونه وه))، دواتر عه لی ده ستی گرت به پدینه وه و گریا،

ئەمان گریا.

هێندەى بەسەر ئەم قسانەدا پانەبوورد و پاش چەندۆکە پۆژیک
عەلى غافلکۆژ کرا لە مزگەت.

دەلێن ئەو دەمە کە شمشێرەکیان داهاژوووە سەری، هاواری کرد:
((فزت ورب الکعبه))، "بە پەروەرێنی کەعبە، بێرەمەو". ئەمەیش
ئاماژەیە بۆ ئەو ئازارە دەروونیانەی کە لە کۆتا پۆژەکانی ژینیدا
دەچەشت.

کۆتا ئاخاوتنی بنیادەم، ئاماژەیە بۆ ئەو بابەتانەی کە عەقلى ناووەهێ
ئەو کەسەى سەرقال کردووە. عەلى لە خەلک و خەلکیش لە ئەو بێزار
بووبوون. وەک خۆی دەیوت: دلایان پێ برین کردووم. ئیدی لێتەنەکەى
ئێین مەلجەم بوویە هۆی نەجابتیوون لەو ئازارانە.

عەلى مرد، بەلام یادی نەو لە دواى نەو زیندوو مایەو، خەلکى
هانى شۆرش دەدا و بانگى دەکردن بۆ یەکسانی.

عەلى لە مەیدانی سیاسەتدا سەرنەکەوت، بەلام لە مەیدانی شۆرشى
کۆمەلایەتیدا سەرکەوتتیکى بە دەست هێنا کە بێرەوێ بۆ نەبێت.
ئەگەر عەلى نەبایە، ئیسلامیش وەک ئەو ئاینانەى لێ دەهات کە هەر
خەریکی فەتح و داگیرکاری بوون، ئەو سێفەتى رەحمەتەیشى پێو
نەدەما کە موخەمەدى کۆپى عەبدوللای لەپێناویدا نێردرابوو.

جێگەى داخە، ئەمەى عارەبان دەبینین بە شانوبالى ئەمەویاندا
هەلەدەن و عەلییان خستووەتە پشتی کەندوووە. ئەویش لەبەر

ئوہی ئەمەویان ئیمپراتوریان بۆ دامەزراندوون وەک ئوہی کیسرا، بەسەر زۆریک لە نەژادەکانی دیکەدا بلندیان کردبوونەوہ. ئوہی سەمەرەپە ئوہیە: ھەر خۆیان لە ھەمان کاتدا داگیرکەرەن لە ولاتانی خۆیان وەدەر دەنن و لە دژیان دەجەنگن. ئەمان دژی ئیستیعمارن ئەگەر لە زیانی خۆیان بیت، گۆرانی بە بالادا دەلێن کە لە سوودیان بوو.

حەسەن بەننای پەحمەتی دەلێت: "داگیرکەر لە دلتان وەدەرنن، لە خاکیشتان دەردەچیت، بە گیانی خۆم، ئەم قەسەپە تا سەر ئیتساقن پاستە. دەبیت ئەمە بکەینە گوارە ی گۆی. ئیمە بە دل، پشتی داگیرکەر دەگرین و بە شمشیر لە دژی پادەوہستین. ئەمەیش تابیت کارەکە ئالۆزتر دەکات و ھەوایشمان ناھیلێت. ئوہی کە لە ھەمووی ناشیرینترە، ئیمە تانە لە غەزاکانی تەیموری لەنگ دەدەین و بە خراپترینی دروستکراوی خودای لە قەلەم دەدەین، بەلام غەزاکانی بەنی ئومەییە شکۆدار دەکەین و بەرزیان پادەگرین کە ھەموو عالەمیان داگیر کرد و تەعەدایان لە دنیاپەک خەلک کرد.

گۆپەکە ی تەیموری لەنگ لە سەمەر قەند گومەزدارە و سەوز داگیرساوہ، بە دەوران دەوری گومەزەکەدا ئایەتی قورئان نووسراوہ تەوہ، ئەو شوپنە لای زۆریک لە خەلکی بەفەر و بەرەکەتە، خەلکی نەزری بۆ دەکەن. ئەو بیئاگایانە نازانن ئاغاکیان لێرە چی قەتلوعامیکی کردووە. خەلکی سەمەر قەند لە دەورانی "تەیموردا، خۆشیان پادەبوارد، لە ھەموو لایەکەوہ بەردە و کەنیزەک و غەنیمەتیان بۆ دەھاتەوہ، ولاتەکە ی ئەوان لەو سەردەمەدا بووبووە پایتەختی ھەموو دنیا، بازار جمە ی دەھات لە مامەلە بە غیلمان و کەنیزەک و شتگەلی دیکەوہ. ئەوان وایان دەزانی تەیموری لەنگ شای شاھانە و پادشایەکی میھرەبانە. من ھەر لەوہ دەترسیم: عەرەبیش

وهک ئو ته تارانە ی سه مه رقه ند بووین، به تنها ته ماشای
به رژه وهندی خویانیان کردبیت و گوزهرانی ته لخی ئو
قوربه سه رانه یان بیر لی نه کردبیته وه که به دیلی هینراونه ته وه.

یه کیک ده لیت: ئاخو فتوحاته کانی به نی ئومه یه فهرقی هه یه له گه ل
ئوه ی ته یموردا، ئوه ی یه که م فه تحیکی دادپهروه رانه و له پیناو
خودا بووه و ئوه ی تر له پیناو شه ی تان بووه.

من قسه ی هینده قورم له ژیانمدا نه بیستوه...

ئیمه فه تحی ئه مه وییه کان به دادپهروه رانه ناو ده به ی ن، له بهر ئوه ی
خۆمان سوودمان لی بینیه. خه لکی سه مه رقه ندیش هه مان دیدگایان
هه یه بۆ فه تحه کانی ته یمور، چونکه خویان لینی به هره دار بوون. هه
که سه و له چاویلکه ی به رژه وه ندیه کانی خۆیه وه ته ماشای
بارودوخه که ده کات و به رانه ری له بیر ده چیت که چ حالیکی هه یه.
خۆ ئه گه ر به چاویکی هه مه گیر و مرقانه بنۆرینه کۆی فتوحاته کان،
ئو وا به کاریکی سته مکارانه له قه له م ده دریت له دیدگای ئو که سه ی
نه که سه که ی به سه ردا هاتوه و مالی براوه و خۆیشی به دیل گیراوه.

من بیرم دیته وه، ئو پۆژانه ی ئیخوان ده یانویست غه زوی عیراق
بکه ن. ئو دهم من مندالیک بووم له کۆلانیان یاری تیه و به گوتم
ده کرد، هه والیک هات و هه موو زراومان چوو، ئیمه یش ده بیینه
قوربانی ده ستی ئیخوان. هه ر له و ساته یشدا خه لک بیریان له وه
ده کرده وه که ئیخوان چی به سه ر خه لکی تائیف هینابوو، له حه بیه تان

په نگیان زهر د و چاویان نه بلق بوو بوو، ده یانگوت: به خودا هه مان چاره نووسی خه لکی تائف ده بیته نسیمی نیمه یش.

له دیدگای هه واداره کانیه وه، ئیخوان پاله وان و موجهید بوون، چونکیم ولاتی فتح کرد بوو، هوزه کانیشی دهسته پاچه کرد بوو، به لام نیمه وهک میگه لیک چون ته ماشای گورگیکی دپنده دهکات، ناوه هامان لی دهروانین. من وا ده زانم نه و ناوچانه یشی له ژیر هه په شعی فتوحاته کانی نه مه ویدا بوون، هه مان ههستی نیمه یان هه بووه نه و ده مه ی بریار وابوو ئیخوان بین و فتهحمان بکن.

میژوونووسان ده گپرنه وه: نه و کاته ی سوپای نه مه وی له پاش پروداوی 'خه پره' چونه ناو شاری مه دینه ی پیغه مبه ره وه، سی پرژ مؤله تیان درایه، چی ده کهن بیکهن. خه لکی مه دینه ده گوران، وهک چون له قه سابخانه دا مالات ده گورین، تا خوینی پرله کانی موهاجیر و نه سار ده گه یشته قوله پی.^{۲۱۸} ده لین یه کیک له سهر بازه کانی سووپای نه مه وی چووه مالی ژنیک تازه مندالبووی نه سارییه وه، داوای مالی له ژنه که کرد، ژنه که یش وتی: 'به خودا هیچیان بز نه هیش تووینه ته وه'، ئیدی سهر بازه که توورپه ده بیته و قو لی منداله که راده کیشیت که خه ریکی شیرخواردنه، ده یمالیت به دیواره که دا و میشکی ده پرژینیت.^{۲۱۹}

^{۲۱۸} - عباس العقاد، أبو الشهدا، ص ۲۱۲.

^{۲۱۹} - پروانه سهرچاوه ی پیشوو، هه مان پرووپه.

هیچ سهرسوورمانیک له م کاره دا نییه، فەتح هەر فەتحه، له هەر کات و شونینکا، ههوالی چۆنیهتی فەتحی مه دینه مان زانی، ئه ی ده بیته له و ولاته دووره ده ستانه چیهان خولقاندیهتی؟ خه لکی چیهان له ده ست کیشایه تی؟ ئه و سه ربازه ی له شاره که ی پتفه مبه ری خودادا نه پرینگایه ته وه و هه رچیکی و یستیه تی کردیه تی، ده بیته له ولاتی عه جه م یان کافران چی کردیه تی؟ ئیدی سیر نه بیته ئه گه ر بینیمان مسای کوپی نه سیر، له ئه ندهلوو سه وه به ۳۰ هه زار کیژوله ی ده ستلینه دراوه دیته وه. من باوه رناکه م ئه م ۲۰ هه زار کیژوله یه، به و یستی خۆیان له خه پس هاو یژرابن. مواهیده کان به بلته له مالیان ده ره یانوان پاش ئه وه ی هه موو نیرینه کانی ئه و باژیره یان قه تلوعام کردوه و مال و سامانه کانیشیان به غه نیمه ت هیناوه ته وه. به هیچ شیوه یه ک پینگه ی تی ناچیه ت، مواهیده کان چووبیه ته به رده م ماله کانه وه، "ته قولباب" یان کردیه تی و تیه تیان: "تخوا بیزه حمه ت ئه و کیژوله یه مان له بهر خودا بده نی". چیرۆکی هه ر "دۆت" یک په ره له یاده وه ری تال و سویر. مواهیده کان بیگومان ئه م کاره یان له بهر خاتری خودا کردوه. ئه وان له م پینگه یه وه ده یان و یست دینی په حمه ت و عه داله ت و مرو ف دۆستی بلاو بکه نه وه!

عه ره ب دلخۆش بوون به سه رکه و ته کانیان له سه ر ده سته به نی ئومه ییه، خۆیانیان له ئومه تانی دی پی بلند کرد، پۆله ی نه ژاده کانی دیکه یان ده کرده به رده و کاره که ری خۆیان. لای خۆی، ئه م ئومه تانه و یستبوویان بینه ناو ئیسلامه وه، تا که میک وه حه سیته وه، به لام هه ی

هوو، زوو زانیان هه له یه کی کوشنده یان کردوو. ئه وه تا وهک مرؤفی پله دوو ته ماشا ده کرین و سه رانه یشیان لی ده سه نریت.

پرؤفیسۆر نیکلسۆن ده لیت: ((میلله ته ژیرده سته کان وایان زانیوو ئیسلام ئاینی داد په روهری و یه کسانیه، بۆیه هه زوو هاقته ناویه وه، به لام هه هینده ی داخلی بوون، هه ستیان به تیکه و تنه که یان کرد، ئینجا چی تیکه و تنیک. به هیچ شیوه یه ک چینی ده سه لاتدار - ئه رستو قرات- وهک عه ره ب ته ماشای ئه مانى نه ده کرد، به لکوو به چاویکی سووک، ئه مه سه ره رای لیستاندن سهرانه و ناو لیتانیان به 'مه والی'، واته کو یله ی گهردن به ندرکراو...))^{۲۲۰}. بیگومان سه ره نجامی ئه م جوړه کارانه خیر نییه، له بهر ئه وه ی له بنه رته دا ئه م مه والییانه نه زان و هیچ نین، خه لکی ناوچه ی شارستانین، ئه وانیش خه لکی شارن، کولتوور و شارستانیه تیکی ئالوزیان هیه. ئه م ناشیرین ره فتار کردنه له که لیان، بوویه هؤی ئه وه ی خویان به زانسته ئاینیه کانه وه مه شغول بکه ن و به ره و پیشیشی به رن. ئه مه یش شتیکی نامۆ نییه، ئه و که سه ی که که بت ده کریت، ناچاره په نا بۆ ده رچه یه ک به ریت و خؤی تیدا خالی بکاته وه و که میک ده روونی ئاسووده بکات. ئه م دیارده یه له زانستی نوینی ده روونناسیدا به Sublimation ناو ده بریت، واته به رزبوونه وه.

عه ره ب به هؤی فتوحاته وه له خوگۆراو و بیئاگابوون له وه ی چی پاله په ستویه کی به هیزی ده روونی له ناواخنی کۆمه لگه دا ده گوزهریت. مه والی خه ریکی کو کردنه وه ی فه رمووده کان و زیاده رۆیی کردن بوون تیدا، کردبوویانه چه کیکى مه عنه وی و له دژی ده سه لاتداره سته مکاره کان به کاریان ده هینا. له پرؤسه ی کو کردنه وه ی فه رمووده دا، پشکی شیر بهر عه لی کوپی ئه بوتالیب که وت. له دیدگای

مه‌والیه‌کانه‌وه، عه‌لی بو‌وبووه پاله‌وانیکی ئاینی. به‌شهو و به‌رۆژ، هه‌ر ئهو فرمودانه‌یان ده‌گوت‌وه که له‌ باره‌ی چاکه‌ی عه‌لییه‌وه بیستبو‌ویان.

هه‌تا ئه‌مه‌ویه‌کان زیاده‌پۆییان بکردایه له‌ جێنو و تانه‌دان له‌ عه‌لی، ئه‌مانیش زیاتر فرموده‌یان له‌ باره‌ی فه‌زل و چاکه‌ی عه‌لییه‌وه کۆ ده‌کرده‌وه، ئیدی چی فرموده‌ی راست بن‌یان درۆ. ئه‌مه‌ بارودۆخیکی نوێ نه‌بوو که میژوو هه‌رگیز به‌ خۆیه‌وه‌ی نه‌بینی بیت، به‌لکوو ئه‌مه‌ ئیشی هه‌موو قوناغیکی میژوووه. ئه‌مه‌ له‌ناو پشتیوانه هه‌وه‌لینه‌کانی مه‌سیحیشدا پووی دا، ئهو ده‌مه‌ی ده‌سه‌لاتی پۆمان، شه‌که‌نجی ده‌دان و به‌ زیندووی ده‌یخستنه‌ به‌رده‌م ئاژه‌له درنده‌کانه‌وه.

فرموده‌وانان ده‌گێر نه‌وه: ((جاریکیان پێغه‌مبه‌ر به‌ عه‌لی ده‌لێت: "ئه‌گه‌ر ترسی ئه‌وه‌م نه‌با، خه‌لکی وه‌ک ئهو گروهي میلیه‌تی عیسیان لێیت، ئه‌وا شتیکم له‌ باره‌ته‌وه ده‌گوت، خه‌لکی خاکی ژیر پیت و ئاوی ده‌ستوێژتیان وه‌ک ته‌به‌رک و ده‌رمان به‌کار هێنابا"))^{۲۲۱}. وای بو ده‌چم ئه‌م فرموده‌یه له‌م دوا‌ی دوا‌یه‌وه له‌ لایه‌ن فرموده‌سه‌ازانه‌وه درووس‌ست کرایت، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئهو هاوبه‌شییه‌یان بینی له‌ نیوان شوێنکه‌وتوانی مه‌سیح و شوێنکه‌وتوانی عه‌لی له‌ زیاده‌پۆیی و پیرۆزکردن.

له‌ راستیدا ئهو چه‌رمه‌سه‌رییه‌ی شیعه‌ی عه‌لی بینیان له‌ سه‌رده‌می ئه‌مه‌ویه‌کاندا، هه‌چی که‌متر نه‌بوو له‌وه‌ی مه‌سیحیه هه‌وه‌لینه‌کانی پاش عیسا به‌ ده‌ست پۆمانه‌وه دیتیان. کونه‌کون به‌ دوا‌ی شیعه‌یه‌کی عه‌لیدا ده‌گه‌ران، چه‌پ و راست په‌لپریان ده‌کردن و به‌ په‌لکی دارخورماوه له‌ قه‌ناره‌یان ده‌دان. مه‌عاویه ئه‌م کاره‌ی به‌ "زیاد"

^{۲۲۱} - هاشم البحرانی، علی والسنة، ص ۷ - ۸.

سپارد، "زیاد" خوی له سهره تادا له شیعهی عهلی بوو، بۆیه باشی ده ناسین و یهک یهک له کونی ماری ده هینانه ده ری. ئیدی له و ساته وه گوزه رانیان یه کپارچه ته لڅ بوو.

کاریک به سهر مسولماناندا هات، باشتر نه وه بوو بلین کافرین یان زندیقین، تا بیانگو تبا شیعهی عهلی کوپی نه بوتالییین^{۲۲۲}. نه م چه وساندنه وانه، بوونه هۆی به ربلاو بوونی بیر شیعه گه ری و زیاده رویش تیندا. هیچ شتیک هینده ی پیگری، به ره و به بیرۆکه یهک نادات.

پۆژه له اتناسیی به ناوبانگ "فلهاوزن" ده لیت: تۆوی بزوتنه وه ی شیعه گه ری، له ناو عه ره به ره سه نه کانداه که ره ی کرد، نه م بزوتنه وه یه ته شه نه ی نه کرده ناو فارسه وه، تا سه رده می موختاری سه قه فی. له م بیرۆکه یه دا، هه ردوو پۆژه له اتناس ئاده م منتز و گولز به ر- پشتگیری فلهاوزن ده که ن^{۲۲۳}. له راستیدا نه م بۆچوونه تا پاده یه کی زۆر له راستییه وه نزیکه. عه ره ب له سه رتاوه بوو بوونه په روانه ی عه لی، به لام دواتر خول خول چوونه ناو حیزبی نه مه و بیه وه. ئیتر حیزبی شیعه که م که م له ژینگه ی عه ره بان ته کییه وه و پووی کرده ناوچه ی فارس و مه والی.

یه که مین شوپش که مه والیه کانی تیندا به شدار بوو، شوپشه که ی فوختاری سه قه فی بوو. عه ره ب پقیان له م شوپشه بوو، چونکه

^{۲۲۲} - ابن ابی الحدید، المصدر السابق، ج ۳، ص ۱۵.

^{۲۲۳} - آدم منتز، الحضاره الاسلامیه فی القرن الرابع الهجری، ج ۱، ص ۱۲۰.

ئەوانی تیدا یەكسان كرابوو لەگەل مەوالییەكاندا. مەوالییەكان پاش موختاریش بەردەوام بوون لە شوێرش، تا شوێرشەكەیان خەریك بوو بە تەواوی پێشکی دەولەتی عەرەبی لەبن بێنیت.

عەلی پێورەسمێکی هێندە جوانی لە بارەوی یەكسانییەوه بۆ عەرەب داڕشت، ئەگەر بێتوو لە سەری پۆششتان، شكۆی عەرەبیش وەك شكۆی ئیسلام بلند دەبوو. بەلام قورەیش كارەكەیی لە عەرەبیش تێكدا و بە پێگەیەكیدا بردن، كەس سەلاواتیان لەسەر نەدات. عەرەب زیانیکی مەزنیان تەوش بوو بە دەست تێكەڵکردن لەگەل قورەیشدا. ئەوانیش هەر وەك قورەیش بە چاوی حیزەوه تەماشای مەوالییان دەکرد و دەیانچەوساندنەوه. ئەمەیش بوویە هۆی تۆلەلیستاندنەوه، بەلام چی تۆلەیهك. هەر كاریکیان پێ كردبوون، چەندقات باجەكەیان لێ ئەستاندنەوه. ئەمەیش ڕووی ئەو پەندەیی سپی كرد كە دەيگوت: "كوفر بەدەوام دەبێت، بەلام ستم نا."

ئەو ڕابوونەیی عەباسییەكان، گوزارشت بوو لە ڕابوونی مەوالییەكان بۆ تۆلەلیسەندنەوهی عەرەب و هەپروون هەپروونکردنی دەولەتەكەیان. زۆریك لە ئاماژە میژووییەكان باسی ئەوه دەكەن، كە دەولەتی عەباسی لەسەر بنەمای "پق" لە عەرەبان دامەزرا. لە دەورانی ئەم دەولەتەدا، كاردانەوهی سەخت لە دژی عەرەب نیشان درا. بزوووتنەوهی ناسیونالیستی بە شیۆهیهكی زەق دەرکەوت. كار گەیشته ئەوهی لە سەردەمی بەنی عەباسدا، عەرەب چوونەوه سارا و

دهستیان کردهوه به وشترهوانی سهرلهنوئ.

سهرگهورهی عهباسیهکان، ئیبراهیمی ئیمام، نامهیهکی ئاراسته‌ی نوینه‌ره‌که‌ی خوی - ئه‌بو موسلیم - کرد، که تئیدا هاتبوو: ((هه‌تا ده‌توانیت نه‌هیلایت یه‌ک به‌شهر له‌خۆراسان به‌ عه‌ره‌بی بئاخفیت، وه‌گه‌رنا ساردی بکه‌روه. هه‌ر 'میرمندا'لیک' له‌ پینج بست به‌رزتر بوویه‌وه، خیرا تۆمه‌تی بۆ هه‌لده‌به‌ستیت و به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ ئه‌ویش سارد ده‌که‌یته‌وه، توپیو عه‌شیره‌تی موزه‌ر، ئه‌وان هاوسی و دوژمنمان، سه‌وزاییان له‌ناو به‌ره‌ و له‌مه‌مله‌که‌تی خویان شاربه‌ده‌ریان بکه‌))^{۲۲۴}. ئه‌بو موسلیم پیتبه‌پیتی نامه‌که‌ی جینه‌جی کرد. له‌ ماوه‌ی دووسال دا، ۶۰۰ هه‌زار نیره‌به‌شهری لی قه‌تلوعام کردن.

یه‌کیک له‌ ده‌ستوپۆنه‌ده‌که‌ی ئه‌بو موسلیم له‌ خۆراسان، به‌ ناوی 'قه‌حته‌به‌' وه، رۆژیکیان وتاریکی پیشکه‌ش کرد، تئیدا هاتبوو: ((هۆ ئیلی خۆراسان... ئه‌م خاکه‌ له‌ بنه‌رته‌دا هیی بابوباپیری خۆتان بوو، ئه‌وان تئیدا به‌سهر نه‌یاراندا سه‌رده‌که‌وتن، به‌هۆی دادپه‌روه‌ری و جوانی رۆپه‌ه‌سمیانه‌وه، تا ئه‌وه‌ی له‌ رۆپه‌ه‌سمی خویان لایاندا، سه‌ریان کرده‌ سه‌تمکاری. ئیدی خوداییان لی رهنجا و خاکیان له‌ده‌ست دا. پسواترین گه‌لی سه‌رزه‌وییان به‌سه‌ردا زال بوو، ده‌ست گیرا به‌سهر ولاته‌که‌یاندا... مندالیان لی ئاستاندن. ئه‌وان گوایه‌ به‌م کاره‌یان عه‌دالته‌ به‌رقه‌رار ده‌که‌ن و په‌یمانپاریزی ده‌که‌ن و پشتی سه‌تملیکراوان ده‌گرن، به‌لام نه‌یان کرد، ئه‌وان له‌ خه‌لکی عادل و دادپه‌روه‌ری نه‌وه‌ی پینغه‌مبه‌ری خودا ده‌سه‌لمینه‌وه، تا خودا ئیوه‌ی به‌سه‌ریاندا زال کرد تا به‌ ئیوه‌ تۆله‌ له‌وان بکاته‌وه... چی تۆله‌یه‌کیش، پیستیرین تۆله‌... خۆ ئیوه‌ خۆیشتان داوای تۆله‌تان ده‌کرد))^{۲۲۵}.

^{۲۲۴} - أحمد أمين: ضحی الاسلام، ج ۱، ص ۳۳.

^{۲۲۵} - أحمد أمين، المصدر السابق، ج ۱، ص ۳۵.

دوای ئەمیش، مەنسوور ھات، ھەمان دەستووری براکە ی ئیبراھیمی ئیمام ی زۆر بە توندی جێبەجێ دەکرد لە ھەمبەر عارەبان. مەنسوور بەو ناسرابوو کە زۆری رڤ لە عارەبە. نەیدەھێشت بچنە سەر کاروبار. تەبەری دەگێڕێتەو: ((مەنسوور خزمەتکاریکی عارەبی ھەبوو، پێشتر نەیزانیوو کە ئەم خولامە ی عارەب زمانە، ھەر کە زانی، لەسەر کاری دوورخستەو و گوئی: "دەزانم تۆ خولامیکی باش بوویت، بەلام عەرەب نایەتە قەسرم و خزمەتی ھەرەمم. خودا لێت خوش بێت، بۆ بۆ ھەرکۆنیەک خۆت دلت پێی خوشە))^{٢٢٦}.

سیوپی دەلێت: ((مەنسوور یەکەم کەس بوو مەوالی خستە سەر کار -بێگومان لە خوراسان-، پاشان پلە ی لە عارەب بەرزتر کردنەو، ئەم کارەیش لە پاش ئەو زیاتر پەرە ی ئاستاند، تا عارەب ھیچ جومگە یەکی دەستەلاتیان بە دەستەو نەما))^{٢٢٧}.

مەسعودیش دەگێڕێتەو: ((مەنسوور یەکەم خەلیفە بوو، مەوالییەکان و غیلمانەکانی لەسەر کار دامەزراند. لە کاروباردا پێشی عارەبی خستن. ئەم کارەیشی بوو سوننەتیک بۆ خەلیفەکانی پاش خۆی. دەولەتی عارەبان بە باد چوو، بەردیان بەسەر داریانەو نەما))^{٢٢٨}.

بە سەرکەوتنی بەنی عەباس، ھەم مەوالی و ھەمیش شیعیە سەرکەوتن. جیگە ی داخە ناوی عەلی وەک ئامرازی تۆلەسەندنەو لە

^{٢٢٦} - ابن الاثير، الكامل، ج ٥، ص ٢٢٧.

^{٢٢٧} - السيوپی، تاريخ الخلفاء، ص ١٠٥.

^{٢٢٨} - المسعودی، مروج الذهب، ج ٥، ص ٤٠١.

عەرب بەکار دەهات لەم سەردەمەدا، لە کاتیکدا ئەو خۆی خەباتی بۆ
یەكسانکردنی عەرب لەگەڵ قورەیشدا دەکرد. ئەم پیاوێ یەكەم
سەرکردەیان بوو کە بانگەوازی یەكسانی دەکردن لەگەڵ قورەیش، لە
کاتیکدا ئەوان بە پلە دوو تەماشای ئەمانیان دەکرد. عەلی چاکە
عەرەبی دەویست، بەلام پاش مەرگی، ناوەکە ی بۆ تۆلەسەندنەوه لە
عەرەبان وەگەر خرابوو.

پێشتر گوتمان هەر شۆرشێک کە سەرکەوت، ئیدی دەست دەکات بە
گەندەلی. بە هەمان شێوە شیعەگەریش گەندەلی تیکەوت کاتیک
لەسەر دەستی عەباسییەکان سەرخرا. پێچکە ی میژوو شەرمی لە
هیچ کەسێک نییە، ئەو لە هەلچوون و داچوونی خۆی ناکەوێت. هەر
کەسێکی بەرەو سەر برد، بە نووکەشەقێکی دەهاوێتەوه خواری.

شیعەگەری شۆرشێکی کۆمەلایەتی بوو لە پێناو بەرقەرارکردنی
دادپەروەری و یەكسانی، بەلام هەر هیندە ی سەرکەوت، ئیدی خۆی
بە پڕووکەش و شتی منداڵانەوه سەرقال کرد و ئەو بنەمایانە
بیرچوووە کە شۆرشێکی لە پێناویدا کردبوون. دوا ی ئەوێ شیعە
یەكپارچەبوو لە شۆرش و شکاندنی دەولەتی ئەمەویدا، کەچی هەر
هیندە ی نەبرد بوونە دوو بەرە ی دژبە یەك، یەکیان بانگەشە ی "ئالی
عەباس"ی دەکرد، ئەوێتریشیان "ئالی عەلی"، وەك ئەوێ شۆرشیان
بۆ "ناو" ئەنجام داویت.

لەو سەردەمەدا مسولمانان سەرقالی مشتومێکردن بوون لە بارە ی
بابەتی "خزما یەتی" یەوه، ئایا مام نزیکترە یان کچ.

مسولمانان، ئامانجی شوږشه که یان له بیر چووبووه وه، وهک ده بینرا
حیزی شیععی علی، سهرقالی هسهب و نه سب بوون. بابه تی
جینشینایه تیان له لا بووبووه شتیکی میراتی. ده هاتن و ده یانگوت:
کام له م دوانه بۆ جینشینایه تی له پووی میراته وه نزیکن له
پیغه مبه ر؟ ئایا کوپی که که ی؟ یان کوپی مامه که ی؟ به میش هول
و تیکوشانی کوپه که ی ئه بوتالیب بوویه بلقی سهرئاو، وهک چۆن
پیشتر نه وه ی موحه مه د بووبوو.

یه کیک له شاعیره کان هاتوو بۆ لای په شید و ئه م هۆنراوه یه ی به
دیاری هانیوو:

أعم رسول الله أقرب زلفه
لديه أم ابن العم في رتبة النسب
وأيهما أولى به ويعهده
ومن ذا له حق الوراثة قد وجب؟
ئایا مامی پیغه مبه ر نزیکنه لئی وه
یا کوپه مام له پووی نه سه به وه
کامیان له پیشترن بۆی و بۆ جیگره وه ی
ئه ی کامیان له پیشترن بۆ میراته که ی؟

هاروون به بیستنی ئه مه، فرمانی ده رکرد ۲۰ هه زار دره می نوقلانه
به نه ی. شاعیریکی دیکه یش هات و له هه مان به زمی بۆ چری ((ئایا
که چان میراتی مام ده به ن؟)). په شید به دلی بوو، نوقلانه یه کی باشی
پیشکه شی نه ویش کرد.

لیره وه شتیکی پوون ده بیته وه، نه ویش ده مه قالی خیزانیکه له سه ر

میراتی بابیان. هر كه سه و بانگه‌شهی نزیکتر بوون له مردووه‌كه‌وه ده‌كات، بۆ ئه‌وه‌ی خۆی میراته‌كه به‌ریت. ئه‌وه‌ی هه‌روا به پروكه‌ش ته‌ماشای بارودۆخه‌كه بكات، وا ده‌زانی‌ت موحه‌مه‌د بۆ به میراته‌پشتنه‌وه‌ی مولك و پاشایه‌تی بۆ من‌داله‌كانی، ئه‌و هه‌موو خه‌باته‌ی كردووه. بۆیه ئیستا خانه‌واده‌كه‌ی خه‌ریکی مشتومری میراتی ئه‌و په‌حه‌مه‌تییه‌ن.

له كوتاییدا فاتیمییه‌كان توانیان به‌شێکی باش له میراتی جێنشینایه‌تی بۆ خۆیان بپچرن. ئه‌فریقا و میسرین گرت، په‌نجه‌ی هه‌په‌شه‌یان له به‌غداد به‌رز كردبووه‌وه. عه‌باسیه‌كان ئه‌م شته‌یان له‌سه‌ر دل گران بوو، بۆیه هه‌موو هه‌ول و كۆششی خۆیانیان خستبووه‌ گه‌ر، تا تانه له په‌چه‌له‌کی فاتیمییه‌كان بده‌ن، كه گوايه ئه‌وان له نه‌وه‌ی عه‌لی و فاتیمه‌ نین. کاروبار هه‌موو بووبوووه گه‌نگه‌شهی په‌چه‌له‌ك و هیچی تر.

موقریزی ده‌لێت: ^{٢٢٩} ((خه‌لیفه‌ی ئالی عه‌باس "قادر"، كۆربه‌ندیکی له به‌غداد ساز كرد، هه‌موو ئاغا و قازی و فه‌قیهانی له ده‌وری یه‌ك جه‌م كردبوو. لێی داواكردن یاداشتێکی بۆ بنووسن، تیندا تانه بده‌ن له په‌چه‌له‌کی خه‌لیفه‌كانی فاتیمی و په‌یوه‌ندییان له‌گه‌ل عه‌لی كورپی ئه‌بوتالیب بپچڕێن. كۆپی ئه‌م یاداشته‌یشی به‌ شار و گونددا بلاو كرده‌وه. خه‌لیفه‌كانی فاتیمیش هیچ ئیشیکیان نه‌بوو، ته‌نها ئه‌وه نه‌بیست: به‌ شانوبالی عه‌لیدا هه‌لبه‌ده‌ن و شای و خۆشی بگێرن بۆ

^{٢٢٩} - - المقریزی، المصدر السابق، ج ٤، ص ١٥٥ - ١٥٦.

بەرزپاگرتنی ناوی ئەو. خەلیفە "موعیز"ی فاتیمی، فەرمانی دا بە ھەموو دار و پەردووی ولاتی نیلەوہ بنووسن: "باشترین بەشەر لەپاش پیڤەمبەر (د.خ) عەلی کوپی ئەبوتالیب بوو ھەموو سەلامی خۆی لێتیت". ئەم کارەیش بوو ھۆی پەرچەکردار لە لایەن جەماوەری میسرەوہ. بێگومان خەلکی نیل عەلییان زۆر خۆش دەویست، بەلام کاتیک بێنییان دەسەلاتدارەکانیان زیادەپۆیی لە کارەکا دا دەکەن، بایان دایەوہ بەملادا و دەستیان کرد بە پیاھەڵدان بەسەر نەیارەکایدا -مەعاویە-. ئاستی جەماوەری مەعاویە لە برەودا بوو، کاتیک دەیانبینی دەسەلات ھەر خەریکە بە شانوبالی عەلیدا دەبێتیت و دەبیات. ئەمە پێک ھاوشیوەی پۆژانی دەسەلاتی ئەمەوی بوو، کاتیک دەسەلاتدارەکان بە ھەموو جۆریک سانسۆریان خستبوو ھەر ناوی عەلییەوہ، کەچی ناوہکە پۆژ بە پۆژ لە بلاو بوونەو دا بوو.

دانیشتوانی میسر لە دەورانی فاتیمیەکاندا مارشیکیان داھێنا بوو، ئەویش: "مەعاویە خالی موسولمانانە"، لەبەر ئەوەی خوشکیکی خێزانی پیڤەمبەر بوو. ئەوان دەستیان کرد بە خۆپیشانندان لە شەقامەکاندا و لە پاگوزەرانیان دەپرسی: کێ خالته؟ خوانەکا و نەپوتایە مەعاویە، ئەگینا فەلاقیەکی باشی دەبوو ھەموو نسیب. خۆپیشاندارەکان ھاواریان دەکرد: "مەعاویە خالی عەلی کوپی ئەبوتالیب". ئیدی حکومەت بانگیژێکی ھەنارد تا بلیت: ((ھۆ خەلکینە، بەسیکەن و پاوہراو مەکەن. ھەرکەس ئەو قەسە دووبارە بکا تەوہ سزا دەدریت ئەمان سزا)).

کاکی خۆینەر، ھۆ براکەم... وردبەرەوہ لەم قەسە قۆرپانەکی کە موسولمانان پێوہی مەشغول بوون. بنەما مەزنە کۆمەلایەتیەکانی کە موخەمەد و عەلی کۆششیان بۆ دەکرد، ھەموو خزانە پشتی کەندوو، شۆرش بوو شۆرشێ ناو و کەس.

شایەنی باسە، خەلیفەی فەتیمیەکان، هیچ کەمایەسیان نەبوو لەمەڕ
خۆشراپوێری و کۆشک و کەنیزەک، بگرە لە هەندیک ڕووەوە ئەوانی
دیکەیان نابوو بە بالەووە و جێیان هێشتبوون^{٢٢٠}. ئەگەر مۆتەوێکی
عەباسی ٤ هەزار کەنیزە هەبوون، ئەوا حاکمی فەتیمی ١٠ هەزار
خولام و کەنیزە هەبوون. خوشکە کەیشی "ست الملک" هەشت هەزار
کەنیزە هەبوون کە ١٥٠٠ دانەیان، کێژۆلەی دەستلێنە دراو بوون.
ئەو کاتەیشی سەلاحەددین دەستی بەسەر کۆشکەکانی فەتیمیدا گرت،
لە کۆشکی گەورەیاندا ١٢ هەزار مێنەیی بینیوو، نیریان تێدا نەبوو،
بێجگە خەلیفە و کۆرەکانی. کاتیک سەلاحەددین دەستی بە فرۆشتنیان
کرد، ١٠ سالی ڕەبەق ئینجا لە فرۆشتنیان بوو هەو.

دەلێن موعیزی فەتیمی، فەرمانی دەرکرد، لە ئاوریشمی پوختی لە زێڕ
هاوێژراو، وێنەی مەککە و مەدینەی بۆ بکێشن و لە دامێنیدا بنوسن:
(ئەمە بە فەرمانی موعیزوڵدینی فەتیمی لە سالی ٣٥٣ی هێجریدا
نەخشیتراوە، لە شەوقی بۆ حەرەمی خودا و مەشخەلەکانی
پێغەمبەری خودا)).

ئەم سەتمکارە لە خودا نەترسە، لە قورپی خەلکی دەگرتەووە و بە
پارەکە، وێنەی مەککە و مەدینەی دەکێشا، لە شەوقی بۆ خودا و
پێغەمبەرەکە. بەم کارەیش، موحەمەدی کۆری عەبدوولای کردە
ڕەمزی خۆشراپوێری و سەتمکاری. دینەکە موحەمەد بۆیە
مالەقۆلی بە دەستی سولتانەکانەو، ئەوەشیان لە بیر خەلکی

^{٢٢٠} - جرجی زیدان، المصدر السابق، ج ٥، ص ١١٥.

بردهوه که هره سه رسهختترین نه یارهکانی موحه مه د بریتی بوون له سولتانهکان.

به شی دههم

سروشتی شهید (طبیعه الشهید)

هیندیک له تویره ران به راوردی نیوان علی و مه عاویه ده کهن، فه زلی مه عاویه ددهن به سهر عه لیدا. نه مه یش له بهر نه وهی هه ردو وکیان پیشبرکینی جینشینه تییان کردوه، یه کیکیان به سهر نه وی دیدا سه رکه وتوه. براوه له دؤراو له پیشتره، له نه ریتی نه م تویره رانه دا. بیگومان مه عاویه له غه لی باشته ر، نه گهر "باشبوون" مان به پتوهری دؤران و برده وه پتوا له مه یدانی رامیاریدا. به لام پتوهری باش و خراپی له نیوان دوو که سدا، ته نها یه ک پتوهر نییه. له وانه یه سه رکه وتوه که به پتوهریکی دیکه ژیرکه وتوو بیت. گرفتی هیندیک له تویره ران نه وه یه هیشتا یش له ژیر لوجیکی که وناراند ا شته کان ده پیویت، راستی لای نه و جیگیره و نه گۆر. هه ر بویه کاتیک له مه ر چاکه و خراپه ی که سایه تییه کی میژووی ده ناخفن، هه ر ده پون بن نه وه ی بگه نه نه نجامیکی یه کلاکه ره وه.

خو ئه گهر هاتبا و سهره تا له سهر پتوهره که پښکه وتبان، که به چ پتوهریک خه لکی ده پتون، ئیدی له کوتایدا بویان پروون ده بووه وه که، کن 'فه زلداره' و له چی پروویه که وه، کیش 'بیغه زله' و له کامه گوشه نیکاوه. راست ده که یین، ئه گهر بلتین: چه له حاننئی لیکۆله ران، چه له حاننیه که زیاتر له سهر پتوهر و به هاکان بنیات نراوه، وه که له سهر راستی و فه زیله ته کان.

ئیمه سته ممان له علی کردووه، کاتیک هاتووین به پتودانگه کانی مه عاویه پتووامانه. مه عاویه پیاویتی به مانای وشه پامیاری و دووربین. بویه له م گوشه نیکاوه وه فه زلی به سهر بئجگه له خۆیدا هیه. به لام عه لیش پتوهر و پتودانگیکی خۆیی هیه، که به ته واری له وهی مه عاویه جودایه. علی ده لیت: ((ئه وهی به خراپه کاری سهرکه وتنی به ده ست هینابیت، ژیرکه وتووه))^{۲۳۱}. له ریگهی ئه م وته یه وه، علی پتوهریکی نوئی خستووه ته مهیدانه وه که له رپیه وه: سهرکه وتوو به ژیرکه وتوو، دۆراویش به براوه له قه له م ده دریت.

هر به راستی علی له مهیدانی سیاسه تدا سهر نه که وت. ئه و دۆراوه له دیدگای ئه و که سانه ی ته نها سیاسه ت ده بینن و هیچی دیکه. به لام بۆ ئه و که سانه ی میژوو وه که مهیدانی مه بده ئه کان ده بینن، ئه و! علی شیر ی مهیدانه، پاله وانی پاله وانانه. میژوونووسان هر وه که هر خه لیفه یه کی تر، عه لیان خستووه ته پیزه بندی خه لیفه کانه وه، هر بویه، هه مان پتوهر و هه ژمار بۆ خۆی و کاره کانیشی داده نین. به لام له واقیعه دا علی خه لیفه نه بوو، به لکوو شوپشگنر یک بوو، هر وایش مایه وه تا دوا نه فەس. ئیدی ئه وان کۆمه لیک پتوهریان داناوه لای خۆیا نه وه، عه لیشیان په لکیشی ئه و پتواندانه کردووه. خۆی ئه گهر راستیت ده ویت، لیکۆله ر ده بیت له سهر ئه و بنه مایانه که سیک دادگایی

^{۲۳۱} - محمد عبده، نهج البلاغه، ج ۳ ص ۲۳۱.

بکات که که سه که خوی ئیمانی پتیانه. هه له ی کوشنده ئه وه یه: توێژه کان دادگایی که سانی جاران به پیوه و به ها ئیمروژییه کان ده که ن. ئه گه ر لیکۆلینه وه ی بابه تییا نه بو خه لافه ته که ی عه لی بکه ی ن، ئه و، شوپشیکێ کۆمه لایه تی ده بینین، سروشتی سولتانیتی به دی ناکه ی ن مه گه ر زور که م نه بیته.

له به شی پێشبو دا گوتمان: له ده ورانی عوسماندا، خه لیفه ی کرده یی - فعلی - مه عاویه بوو. شامیش پینگه ی خوی و جینگه ی سه ربازه کانی بوو. مه عاویه به م شیوه یه ی ش مایه وه تا عه مر ی خوی کرد. هه رچیک له باره ی ئه و ماوه یه ی که به یعه تی تیدا به عه لی درا، ده توانریت به برکه یه ک له درێژه ی شوپشگیریی و پشیویه کانی ناوچه که له قه له م بدریت. شایه نی باسی شه که قورپه ی ش ده ستیان نه خسته ده ستی عه لییه وه. ئه وه ی به یعه تی دایه، شوپشگیره بکوژه کانی عوسمان بوون. ئه م به یعه ته ی ش وه ک کۆده نگیه ک بوو، تا به ی داغ و سه رکر دایه تی شوپش بدنه ده ستی عه لی کورپی ئه بو تالیب. به لام جینگه ی داغه میژو و نووسان ئه م لایه نه به هه ند وه ر ناگرن، یان هه ر دانی پێدا نا نین. ئه وان عه لیان کردووه به ژماره چواری خه لیفه کانی ئیمپراتۆریه تی ئیسلامی و ه یچی تر. ئه وه یان بیرچووه که عه لی بواری فه رمانده وایه تی بو نه ره خساوه. له و ماوه یه ی که شوپشگیره کان به یعه تیان دا بوویه، هه ر له جه نگ و هۆمه ره مزه دا بوو تا مرد، ئیدی خه لیفایه تی چی و شتی چی؟

هیندیک له میژو و نووسان لۆمه ی عه لی ده که ن که مودارای بارودۆخه سیاسیه که ی نه کردووه، خه لکه خانه دانه که ی نه کردووه ته خوی و دلی والی و سه رۆک هۆزه کانی که مه ندکیش نه کردووه. ئه وان به ناو نیشانی خه لیفه لۆمه ی ده که ن و نازانن ئه و شوپشگیر بووه. شوپشگیریش به چاوی والی و سیاسه توان ته ماشای بارودۆخ ناکات.

همو و نه کارانه‌ی عه‌لی له کاتی به‌ناو خه‌لی‌فایه‌تییه‌که‌یدا نه‌نجامی داو، ئاماژه‌ بۆ نه‌وه ده‌که‌ن، نه‌ ئه‌م له‌ سیاسه‌ت تیگه‌یش‌تووه و نه‌ سیاسه‌تیش له‌م. نه‌وانه‌ی له‌م پووداوانه‌ ورد ده‌بنه‌وه، عه‌لی به‌ گیل و کور‌ت‌بین ناوزه‌ ده‌که‌ن. نه‌گه‌ر ویژدان‌یان هه‌با، به‌ پتوه‌ره‌کانی شو‌پش داد‌گایان ده‌کرد، لیره‌یشه‌وه‌ راستی و ئامانجه‌کانی عه‌لییان بۆ پوون ده‌بوویه‌وه.

هه‌وه‌لین کار‌یک عه‌لی نه‌نجامی دا، هات و ده‌سته‌کار‌تر‌ازانی به‌ همو و الیه‌کان نووسی، بۆ ده‌رمان‌یش والیه‌کی نه‌ه‌یشه‌وه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می عوسمان‌یشه‌دا والی بووب‌یت هه‌قاله‌کانی هاتن و ئامۆزگاریان کرد که‌ ئه‌م کاره‌ نه‌کات، به‌لام نه‌و گو‌یی بۆ نه‌گرتن. هه‌چ که‌س نییه‌ ئه‌م کاره‌ نه‌ی‌ست‌یت و بکه‌ره‌که‌ی به‌ کور‌ت‌بین له‌قه‌له‌م نه‌دات له‌ بواری رامیار‌یدا. چۆن ده‌کر‌یت حاکمی نو‌ی هه‌موو ده‌ستکار‌تی حاکمی پیش‌خۆی بر‌مین‌یت. قوناغه‌ندی له‌م جو‌ره‌ کاتانه‌دا هه‌ره‌ لازمه‌، به‌لام عه‌لی نه‌م پتو‌ی‌ست‌یه‌ نازان‌یت، ده‌ل‌یت سازش و دل‌رازیکردن به‌ یه‌ک و دوان ته‌واو ناب‌یت و زنجیره‌یه‌که‌ بی‌ بر‌انه‌وه.

موغه‌یره‌ی کو‌پی شو‌عه‌به‌ یه‌کیک بوو له‌ دو‌هاته‌کانی عه‌ره‌ب، جاریکیان ئامۆزگاریی عه‌لی کرد: ((... والیه‌کان له‌ پت‌گی‌ی خویاندا به‌یله‌روه‌ تا سه‌ربازه‌کانیان به‌یعه‌ت ده‌ده‌ن، که‌ به‌یعه‌ت به‌ده‌ست هینا، ئیدی که‌یفی خۆته‌ چی له‌ والیه‌کان ده‌که‌یت))، عه‌لیش له‌ وه‌لامدا: ((گره‌ویان له‌سه‌ر ئاینی خۆم پ‌ی ناکه‌م، که‌سی سووک‌یش ناکه‌مه‌ شه‌ریکه‌ کارم)). هیندیک له‌ هه‌قالانی خۆی هاتن و پ‌ییان گو‌ت: مال و سامان به‌ پ‌یی حه‌سه‌ب و نه‌سه‌ب دابه‌ش بکه‌ و پ‌ت‌گی‌ی کۆمه‌لایه‌تی خه‌لکی به‌هه‌ند وه‌ر بگره‌ تا دل‌یان که‌مه‌ند‌ک‌یش بکه‌یت

به لای خۆتدا، به لام ئه و وه لامه که ی بریتی بوو له: ((ئهره ئیوه ده تانه ویت به ستم سرکه و تن به ده ست بێتم؟)).

عه قیلی برای هات و شکاتی بێشێوی خۆی هێتایه لای عه لی، وتی شتیکم بده ری له خه زینه ی مسولمانان تا پێویستی خۆمی پی ده ربکه م. عه لیش به کابرایه کی ته نیشتی خۆی وت، "تا ده ستی بگره و بیه بۆ لای دوکانه کانی بازار و قوڵفه کانیان بشکینه و چی تیدا بیه بۆ خۆت"^{٢٣٢}. عه قیل وتی: ده ته ویت دزیم پی بکه یت؟ عه لیش وتی ئه ی تو ده ته ویت منیش دزی بکه م؟ له به یتولمال بده م به تو و نه یده م به خه لکی؟ کاتیک عه قیل چوو بۆ لای مه عاویه له شام، ده یوت: "براکه م باشتر بوو بۆ ئایم، مه عاویه ش باشتره بۆ دنیا م"^{٢٣٣}.

مه عاویه له ده سپێکی جهنگی سه فیندا سانسۆری خسته سه ر ئاوی فورات، نه یه یش ئاو بگاته جه ماعه تی عه لی. دواتر جه نگاوه رانی عه لی هێرشیان کرده سهریان و شوینه که یان گرتن و ویستیان ئه مانیش پێگری له گه یشتنی ئاو بکه ن له مه عاویه، عه لی وتی: ((با ئاوه که له ئیواندا بیت، خودا ئیوه ی به هۆی سته مکاری خراپه کاری ئه وانه وه سه رخستوه)). یه کیک له گه وره کانی به نی ئومه یه پاش به یعه ت هاته لای و وتی: ((ئه ی ئه بو چه سه ن... ئیمه به یعه ت ده ده نی، به و شه رته ی چیمان له پۆژانی عوسمان به رده که وت، ئیستایش به رمان بکه و یته وه)).

عه لی له ده سپێکی خه لافه ته که یدا گو تی: ((هر پشکیک که عوسمان بریویه تیه وه، هر مالیکی به هر که س داوه له خه زینه ی مسولمانان، هه مووی ده گه پێند ریته وه بۆ خه زینه که. هه یج شتیک پاستی پووج ناکاته وه، ئیدی ئه و پاره یه ی دا بێت به ژنه یان، یان که نه زه ی پی

^{٢٣٢} - ابن حجر، الصواعق المحرقة، ص ٧٩.

^{٢٣٣} - عباس العقاد، المصدر السابق، ص ٥٠.

کریبیت، یان شاره و شار چو بییت بۆ پیاسه کردن پیی، هه مووی دهگه پیندریته وه، ئه وهی راستی له سه ر دل به لاهه گران بییت، ئه و سزای له سه ر تووندتر ده بییت...)).^{۲۳۴} که سیک به ته مای سووده و رگرتن له خه لکی و فه رمانه وایی بییت، کاری له م جۆره ناکات، ئه مانه کاری که سیکن که دهیه ویت خۆی بمریت تا نمونه که ی نه وه له دوا ی نه وه چاوی لی بکریت و شوینپی هه لگیرییت.

ئه وهی بیه ویت سه رکه و توو بییت له م دنیا یه دا، ده بییت مودارای ئاغا و سه رۆک و قه له مبه ده ست و زماندریژان بکات. په شه خه لک هه رچه ند بییت هه ر پاده بوورن، ئه مان ناتوانن زمانپاراوی به خه رچ بده ن و داوا ی مافی خۆیان بکه ن، وه ک ئه وهی شاعیریکی برشت قه له م ده توانیت بیخولقییت. که سیک که بتوانیت به ته نگی ئه م که سه وه بییت ئه وه ده سه لاتدار و ئاغا کانن، بۆیه دلیان ده بییت راگیر بکریت. خۆ ئه گه ر وێژه عه ره بیمان خوینده وه، ده بینن تا بینه قاقای شیعه به سه ر که سانی بیریز و خوینریژ و سه مکاردا. ئه مه یش به هۆی ئه وه وه یه که ده سه لاتداره کان پشکی هه ره گه وه ی ده سه که وته کانیا ن به سه ر ده مپرووت و که سانی مه ترسیداردا دابه ش ده کرد. ئیدی هه ژار و بیده ست و زمانان، نه زیان نه سوودیا ن بۆ که س نییه، بۆخۆی دنیا یش و ئاخیره تیشیا ن سه فر و هیچ به ده سه ته وه.

عه لی، گوئی به خانه دان و شاعیران نه ده دا. خه می سه ره کی ئه و په شه خه لک بوو، ئاگاداریی لی ده کردن، دلی راگیر ده کردن. جاریکیان

^{۲۳۴} - سید قطب، العداله الاجتماعیه فی الاسلام، ص ۱۹۶.

په یغامیځی بۆ یه کینک له والیه کانی نووسی: ((باش بزانه: کوله که ی
ثاین، دهسکه لای به گژدادانی دووژمن و زۆرینه ی موسولمانان هر
ئهم په شه خه لکه ن، با دلت به لایانه وه بیت...)). له پوهالته تیشدا عه لی
له م سیاسه ته دا شکستی هینا، کاتیک سهرکرده کانی لی ته ره بوون، به
دوایاندا په شه خه لکش ته کینه وه. عه وام چوزانن چی فیل و
ته له که یه ک له ژووره تاریکه کاندا ده گوزهریت. ئه وان گوئ له مشتی
گه وره و ساداتی خویانن و یه کیان نا که ن به دوو. ئه مه بوو عه لی
له ناو خه لکیدا هاواری ده کرد و که س گوئی بۆ شل نه ده کرد، تا وای
لینها ت پوژنیکیان وتی: ((من ئیوهم له بهر خودا ده ویت و ئیوه یش منتان
له بهر خوتان)).

عه لی له دوا یه کانی ته مه نیدا وتاریکی پیتشکه ش کرد و وتی:
((ئوه به لای ئیوه وه سه یر نییه که مه عاویه خراپه کار و
سته مکاره کان بانگ ده کات به بی به خشش و پالپشتی و ئه وانیش به بی
سیدوو شوینی ده که ون، سالی دوو یان سی جار ده چنه سهردانی.
که چی ئیوه ی پاشماوه ی خه لکی و خاوه ن قام، له سه ر به خشش
به رده به نه یه کتری له پیتش چاوی خومدا))^{۳۲۰}. له م کاره، عه لی سه ری
ده سوورمیت، که راستتر ئه وه یه سه ری نه سوورمیت، چونکه ئه مه
سروشتی بنیاده مه له زۆربه ی کاته کاندا.

مه عاویه سهرکرده کانی کرده په روانه ی خوی و په شه خه لکه کیش به
دوویاندا هواتافیان ده کیشا به بی ئه وه ی بزنانن چی باسه. عه لی
په شه خه لکی له خوی پازی کرد، به لام قه دریان نه زانی تا مرد، که
مرد ئه وسا زانیان چییان له کیس چووه. ده لین: جاریکیان مه عاویه به
هر سهرکرده یه و ۱۰۰ هه زار دره مه ی به خششی ته نها یه ک دانه یان
نه بیت، ۷۰ هه زاری به و به خششی، دانه که هاته گو و وتی: بۆچی له نیو

^{۳۲۰} - انیس النصولی، معاویه بن ابی سفیان، ص ۶۱.

هه مواندا ته نها من که متر وهرده گرم؟ مه عاویه ش گوتی: "من ئاینم له وان کرپییه وه و تۆم کرده وه کیلی ئاینه که ی خۆت، کابرایش نه هیتای و نه بردی، وتی ئاینه که له منیش بکره وه، ئیدی مه عاویه هاوشانی ئه وانی کرده وه و ئاینی له هه موان ئاستانده وه، وهلعیازو بیللا.

سه یروسه مه ره یی دنیا ئه وه یه شاعیریکی گاور "ئه زحل" ده بینین دیت و په سنی مه عاویه ده کات و ده لیت:

وصدت لنا دین النبی محمد

بحلمک إذ هرت سفاها کلابها

به نه رمونیانی خۆت، خۆت ئاینی موحه مه دت چه سپاندوه .

پیرانم ده باته وه له م شیعره سه یروسه مه ره یه ی شاعیریکی مه سیحی باس له وه ده کات چۆن مه عاویه ئاینی موحه مه دی چه سپاندوه. من هیچ گومانیکم له وه نییه له پاداشتی ئه م شیعره دا سامانیکی باشی پی دراوه. ئه و چی باکیتی کام ئاین سه رده که ویت؟ هیی موحه مه د یان عیسا، خوا پاره نه بریت. خه لکی کاتیک گوئ بۆ ئه م به یانه راده دیرن، سه ریان له پاراوییه که ی سووڕ ده میتیت. ئه وان چوزانن ئه م شیعره بۆ چی مه رامیک و تراوه.

له پارادوکسه کانی ئیسلام، پهروه رده کړدنی دوو که سایه تی تا سر
ئیسقان جیاوازه. یه کیکیان دامه زړینه ری ئیمپراتوریه تیکی مه زن و
ئویشیان بنیاته ری شوړشیکي نه براوه. له پاش ئه مانیش میژووی
ئیسلام بوویه میژووی ململانی پادشا و شوړشگیر. یه کیک بنیات
دهنیت و ئه وی دی تیکی ده پمیتیت، خودا ده زانیت ئم زنجیره یه
تاکه ی دریژه ی ده بیت.

بهیداغه شوړش که وته دهستی حوسه یی کوپی عه لی، له پاش
مه رگی بابی. ئه مه یش بووه پښکای ئه و که سه ی ده یو یست بمریت،
هه روه ک چۆن باوکیشی له م پښکایه دا گیانی سپارد بوو. ده گپ نه وه که
نویته ری حوسه یی له کوفه - موسلیمی کوپی عه قیل - پوړی کیان
دووبه دوو ده که ون له مالیکدا له گهل عوبه یدوللای کوپی زیاددا، هه ر
ئو ده مه ده ی توانی له جیگای خویدا ئیبن زیاد خه فه بکات و
حوسه ییش له کاره ساته شوومه که رزگار بکات، به لام ئه نجامی نه دا.
کابرایه ک لی پرسی بۆچی ئه و کاره ت ته واو نه کړد؟ وه لام ئه مه بوو:
(ئو فهرمووده یی پیغه مبه ر پښگری لی کردم که فهرمووبووی:
"مسولمان بارمته ی ئیمان که یه تی، بویه که س ناکوژیت...))، کابرایش به
بیثومیدیه که وه پنی گوت: "ناخ ئه گه ر له جیگای خویدا ساردت
ده کړده وه، ئوکات هیته ده سه لالت به ده ست ده بوو، که س
نه یده توانی پیت بلیت سه ری چاوت برویه... پاشانیش تو ئوت وه ک
سته مکاریکی تاوانبار ده کوشت))، وه ک ئه وه ی ئه مانه له کوپی
شه هیدی دروست کرابن، ئه مان له شوړشه کانیاندا پښکای
سه رکه وتیان نه ده گرت به ر، خویان خویانیاں ده خسته نارپه حه تیبه وه،
له چاره ی هه ر پښکایه ک که ده یانپوا، هه ر فه شهل نوو سرا بوو، ته نها
پښکای شه هیدبون نه بیت.

حوسهین ملی پئی کوفه‌ی گرت، هه‌رچه‌ند ده‌ست به دامانی بوون که مەردی خوابینت و نه‌چیت بۆ ئه‌وئ، به‌لام ئهم به‌گوئی که‌سی نه‌ده‌کرد. هه‌ر یه‌که له ئیبن عه‌باس، ئیبن جه‌عفر، ئیبن حه‌نیفه و ئیبن عومه‌ر هاتن بۆ لای و کۆلیکیان تکا و رجا لی کرد، نه‌سیحه‌تیان کرد که نه‌پوات، به‌لام سوودی پووشیکی نه‌بوو. ده‌لین: ئیبن عومه‌ر پئی وتووه: ^{۲۳۶} ((له‌خودا بترسه و پیزی مسولمانان مه‌شیوتنه))، حوسه‌ینیش وتویه‌تی: ((ئه‌ی ئیبن عومه‌ر، ئه‌گه‌ر بابت زیندوبا، پشتی ده‌گرتم)). فه‌ره‌زده‌قی شاعیریش له‌پێگه‌ی کوفه‌دا سوتفه‌ی ده‌کات و پئی ده‌لین: ((ئه‌ی کوپی پیغه‌مبه‌ری خودا... خه‌لکی کوفه‌ دلایان له‌گه‌له‌ و شمشیریان له‌ دژت)). به‌لام حوسه‌ین له‌ برباره‌که‌ی پاشکه‌ز نه‌بووه‌وه و هه‌ر خه‌ریکی ته‌یکردنی پێگای مردن بوو.

له‌ پ‌واله‌دا ئهم کاره‌ی حوسه‌ین ئینتیحاره، ئه‌و وه‌که مانگی چوارده‌ لینی پ‌وون بوو که به‌نی ئومه‌یه‌یه له‌و به‌هیزوپیزترن، به‌هۆی ئهم ده‌رچه‌وونه‌وه له‌ گه‌رده‌نی ده‌دن. به‌لام ئه‌و هه‌ر به‌و پێگایه‌دا پ‌ویش. له‌وانه‌یه‌ ویستیتی بکوژریت تا خۆینه‌که‌ی ده‌ستی به‌نی ئومه‌یه‌یه سوور بکات، په‌نگی خۆینی هه‌ر له‌ ده‌ستیان نه‌بیته‌وه، به‌م شیوه‌یه به‌سه‌ریاندا سه‌رکه‌ویت. پ‌وژه‌لاتناسی ئه‌لمانی 'ماربین' ب‌پ‌وای وایه، ئامانجی حوسه‌ین له‌م ده‌رچه‌وونه، سه‌رکه‌وتنی دوورمه‌ودا بووه، ئه‌وه‌ی له‌ پاش مه‌رگ ده‌ست ده‌خ‌ریت. حوسه‌ین ده‌یزانی سه‌رکه‌وتنی به‌په‌له‌ گرانه، بۆیه به‌گیانی خۆی سه‌رکه‌وتنی

^{۲۳۶} - ابن العربی، العواصم من القواصم، ص ۲۳۱.

پاش مهرگی وهدهست خست. هرچونیک بیت، دیار نییه تا چهنده ئه م دیدگایه راسته.

حالبال هرچونیک بیت، به کوشتنی حوسهین، له ناوچهی پژوه لاتدا، ئاو له ناشی ئه موییان برا. حوسهین له بهر دیدهی خه لکی، ئاوینهی پیغه مبه ر بوو، خوشه ویست بوو له بهر دلان، به یه کیک له پایه کانی ئیمانی ناو دلایان ده زانی. ئه و کاته ییشی که کوژرا، هه والی مهرگیشی ده ماودهم و به زیاده روه ییه وه ده گنیرد رایه وه، وه ک چه کیککی مه عنه وی دژی ده سه لاتداره سته مکاره کانیان ده یانگیر رایه وه.

*** ** ***

قازی ئه نده لولوسی، ئه بوبه کری ئیبنول عهره بی ده لیت: ((ئو به شه رعی باپیره ی کوژرا)). ئو ره خنه یه کی بنجی له شوپشه که ی حوسهین ده گریت و ده لیت: ((ئه گه ر ده رباره ی حوسهین فراوان ده بوو، له ده ریش چه ندین رانه وشتری ده بوو، ئو کاته خه لکیش تکای ئو کاره یان لی کردبا، هه ر ئاو پریشی لی نه ده دانه وه...)). ئیبن خه لدونیش که میک ئه م رایه ی په سه نده و ده لیت: ((حوسهین هه له ی کرد له ده رچوونه که یدا دژی ده سه لاتی په زید، که ده سه لاته که ی پشت ئه ستور به ده مارگیری قوپه ییشیانه)).

ئیبن خه لدون هه موو ئو شوپشگیرانه ی که له شوپشه که یاندا سه رناکه ون به شیت یان دردوگ له قه لم ده دات^{۲۲۷}، له بهر ئه وه ی له به رانه ر ده وله تیکی به هیزه وه راپه ریون به بی ئه وه ی پشتیوانیکی جه ماوه رییان هه بیت. ئه وان ته نها به پرئسیپه راسته کانیان وا ده زانن سه رده که ون و به سن بۆ سه رکه وتن. به کاره که یان نازانن خویان

^{۲۲۷} - ابن خلدون، المصدر السابق، ص ۲۱۶ - ۲۱۷.

تووشی چ دهرده سه ریبه ک کردووه و به زووترین کات سارد ده کرینه وه و دوا دانه یان ده کوژریت و شتیکیان له کاره که یان ده ست ناکه ویت، ئاو بیته و ده ست بشو. ئهم دیدگاهی ئیبن خه لدون په سه نده. بیانووه که یشی پروونه و پیویتی به به لکه بۆ په یداکردن نییه، هه رچه نده یش که میک پۆچوونی واقعی تیدایه که خاوه ن مه سه له عولیاکان پتیان قه بوول نییه. ئه وان شوپشی خویان هه ر به رپا ده که ن، ئه گه ر شمشیر له سه ر گه ردنیان دانرابیت. بیگومان ئهم که سه میسالییانه له میژوودا دانسقه ن، به لام هه ر هه یشن. ئه وان سه رباری که می ژماره یان، کارانیک ده خولقتن، که زۆربه ی خه لک ناتوان بیخولقتن.

ئه وه شتیکی ئاشکرایه، سولتانه کان هیزیکی داپلۆسیته ریان به ده سه ته، ئه وان شه قوه شین و قامچی به ده ست ده وری داو ن، ئیدی شوپشگیژ هه رچه ندی به هیزیش بیت، ناتوانیت ده ره قه تی ئه وه هه موو جه لاد و خوینمژانه بیت. ئه گه ر پاکی خه لکی شوین ئهم دیدگاهی ئیبن خه لدون که وتبا، ئه وایه که 'عه باب شه ر' نه یده توانی شوپش ئه نجام بدات، ته نه نه ت نه یده توانی په خه نه ئاراس ته ی سولتانیش بکات، تاغوته کانیش بۆ خویان گه ز و پیوانه ی دنیا یان ده کرد.

ئاوینه ی بیروپاکانی ئیبن خه لدون له م سالانه ی دوایدا، شیخ 'محهم د ئه ل خه زه ری، دانه ری کتیبی "تاریخ الامم الاسلامیه"، که هه موو شوپشه کانی ناو میژووی ئیسلام به چاویکی جوړیک ته ماشا ده کات، به ده رچوونیان له ده ولت ناوزه ده کات به هوی نه بوونی پالپشتیکی جه ماوه ری راسته قینه. ماموستا عه باس عه قادیش خه زه ری و هه موو هاومه شه به کانی به بازرگانیک ده چوینیت که چۆن قازانج و سوودی شتیک لیک ده دنه وه. بازرگان ژماره کان دابه ش و لیکدان ده کات له ده فته ری حساباتدا، تا بۆی ده رکه ویت چی سوود کردووه و چیش

زیان. خه زهریش دهیه ویت شورشگتر هه سستیت، دابهش و لیکدانی هیزی خوی و هیزی به رانبهر له یهک بدات و بزانتیت چی لی دیت و ده بیت به چی.

عهقاد ده لیت: بیگومان ریگا و سوودی شه هیدبوون وهک هیی زه پب و ته قسیمی ده فته ری بازرگانیک نییه. بانگه وازکارانی ریگهی شه هیدی، ژیانی خویان و که سوکاریان ده فه وتینن، به لام بانگه وازه کیان له پاش خویان دهنگ ده داته وه. ته نانهت ئه وان یهک شتی پواله تی و به رژه وهندی زه مینی بۆ خویان هه لئاگرن. خاوهن به رژه وهندییه زه مینییه کان به پڕوای عهقاد- له سه ره تادا وهک براوه ده رده که ون، به لام دواتر دۆراو خویانن و له به رده م بانگه وازه شه هیدییه که دا ژیانی خویان و که سوکاریشان ده دۆرپینن، ئیدی به هه موو پیوه ریگ هه ر به دۆراو هه ژمار ده کرین، له کوتایشدا میژوونوس هه ر باشه و فه زلی شه هیده که ده دات به سه ر بازرگانه که دا له کوتاییدا ژیاننامه ی بازرگانه که یش هه ر له لاپه ره ی شه هیده که دا ده خوینتریته وه^{۲۳۸} -

عهقاد ده لیت: ((حوسهین له که ره به لادا شکستی خوارد، هه م خۆیشی و هه م که سوکاره که یشی، به لام بانگه وازیکی به جیهیتشت که بوویه هوی دامه زاندنی ده سه لاتی عه باسی و فاتیمی، دواتریش ئه یوبییه کان و عوسمانییه کانیان درێژه یان پی دا. سیتیهری بۆ پادشا و ئه میرهکانی عه ره ب و فارس و هیند درووسکرد، بووه نووریک له نیوچه وانی خه لکید. شانازییه کی به رهه م هینا، وهچه ی مرو شانازی وایان به خۆیانه وه نه بینی بوو. له میژوودا خانه واده نییه هینده ی ئه وه ی حوسهین شه هیددار بیت، هینده ی ئه وه ی حوسهین ناوی له

^{۲۳۸} - عباس العقاد، المصدر السابق، ص ۲۲۹.

ناواندايىت، ئەو بەسە بۇ ئەو كە سەدان سەدان سالە شەھىدى
كوپى شەھىدە)).

ئەگەر ھەموو خەلكى شوپىن تىرىيەكەى ئىپىن خەلدون و خەزەرى
كەوتبان، ئەوا مېژوو پادەويستا، ئەمىرۇ شىتىكمان نەدەبىنى بە نىوى
دىموكراسى. ئەم دىموكراسىيە لەسەر شان و خوينى شەھىدان بىيات
نراو، ئەوان بە دەستى خۇيان خۇيانىان خستە گۆبەنگەو.
شۆپشگىت پادەپەرىت و دەمرىت... بە مردنى خۇى شۆپشگىتپانى
دىكە پادەپەرىت... بەم شىۋەيە قەتارى شۆپش ھەر بەردەوام،
نەو لە دواى نەو، ئەوان ھەر جارە و شەوقىكى زياتر دەبەخشە
جىهان.

سەير نىيە كەسىكى سەدەكانى ناۋەند تانە لە شۆپش بدات، ھىندەى
ئەوۋى كەسىكى ئەم سەردەمە ھەستىت و تانەبارانى شۆپش بكات.

بهشی یانزهههم

مهسهله‌ی شیعه و سوننه

ئهم مهسهله‌یه تا ئه‌وپه‌ری سنووری خۆی پڕ ئارێشه‌یه، به تایبەت له عێراقدا، ئه‌و ولاته‌ی ناو‌نراوه به "ولاتی شه‌قوه‌شین‌ه‌کان". ئهم ولاته هه‌ر له سه‌ره‌تایشه‌وه لانکه‌ی ئهم باب‌ه‌ته بووه، به‌لام هه‌شتایش به‌م ده‌رده‌وه که‌ونا‌رایه‌وه ده‌نالی‌نیت. باوه‌ڕ ناکه‌م هه‌چ ولاتیکی ئیسلامی به هه‌چ مه‌سه‌له‌یه‌که‌وه هه‌نده‌ی عێراق به‌م مه‌سه‌له‌یه‌وه سه‌رقال ببیت.

ئه‌وه‌یش ب‌لیم: من ئهم لاپه‌ڕانه بۆ جیلی پ‌یشوو نا‌نووسم. ئه‌وان هه‌چی لای تیناگه‌ن، چونکه هه‌ر لایه‌ک، واده‌زانی‌ت پ‌استی لای خۆیه‌تی و ئه‌وه‌ی که لای به‌ران‌به‌ره‌که‌ی هه‌یه، درۆ و نا‌پاست نه‌بیت، هه‌چ شتیکی دیکه نییه. ئه‌مان ئهم بی‌رو‌پا یه‌قینییه‌یان له با‌وانیا‌نه‌وه بۆ ما‌وه‌ته‌وه. ئه‌وان هه‌چ شتیکی تیناگه‌ن جگه له‌و شتانه‌ی له با‌وک و دایکیانه‌وه له تقوس و نه‌ریته‌کان فیری بوون. وینه‌ی ئهم گه‌له، وینه‌ی ئه‌و کۆمه‌لگه دۆگمایانه‌یه که ده‌ل‌ین: [ئیمه با‌وانی خومانمان له‌سه‌ر ئهم کاره دیتووه، بۆیه ئیمه‌یش له‌سه‌ر ج‌ی‌پ‌تی ئه‌وان هه‌نگاو ده‌نین -

ینا وجدنا ابائنا علی لک وینا علی اثارهم مقتدون.

من ئهم د‌ی‌رانه بۆ هه‌چ که‌سیک نا‌نووسم، ب‌ی‌جگه له نه‌وه‌ی نو‌ی، ئه‌و

نوهیه‌ی که هستی به‌وه کردووه، ئەم نهریته کۆنانه مایه‌ی سستی و سه‌رچاوه‌ی نه‌گبه‌تییه‌کانن. زۆرێکم له‌م نوه‌ نوێیه‌ بینویه، هۆشیار و به‌ئاگابوون، هه‌ستیان به‌م ململانی تایفییه‌ کردووه، که‌ چه‌نده‌ بێمیشکی و پرسوایی تێدایه، ته‌نانه‌ت بێزیان له‌ خۆیان دێته‌وه. له‌ملاوه‌ کومه‌لگا تا بینه‌قاقای له‌ گرفتدا چه‌قیوه، که‌چی هاتوون و خۆیان مه‌شغولی چه‌قه‌چه‌قیکی نه‌زۆک کردووه.

لۆجیکی کۆمه‌لایه‌تی گالته‌ی به‌م جۆره‌ چه‌قه‌چه‌قانه‌ دیت و به‌ بێژه‌ره‌کانی پێده‌که‌نیت و به‌ جه‌ده‌لیکی خێله‌کی گوزارشتی لێ ده‌کات، نه‌ک موناقه‌شه‌یه‌کی بنچینه‌یی و مه‌به‌ده‌ئی. لۆجیکی کۆن دابه‌شکاری له‌ نێوان حق و باتیلدا وه‌ک دوو جه‌مه‌سه‌ری پێچه‌وانه‌ ده‌کات، بۆیه‌ ئەه‌گه‌ر شتێک حق بوایه، ئەوا بێگومان ده‌بوایه‌ به‌رانبه‌ره‌که‌ی باتیل بیت، ئەمه‌یش ناو ده‌بریت به‌ 'دوانه‌یی پۆلێتکردن -التصنيف الثنائي'. به‌لام لۆجیکی نوێ به‌ هیچ کلۆجیک ئەم دابه‌شکارییه‌ی په‌سه‌ند نیه‌.

له‌ دیدگای لۆجیکی نوێوه: راستی و پووچی دوو ده‌سته‌واژه‌ی گوزاره‌یی -اعتباری-ن. موناقه‌شه‌یش له‌سه‌ریان له‌ به‌مه‌ادا، زیاتر له‌سه‌ر پێوه‌ره‌کان ده‌کریت وه‌ک ئەوه‌ی له‌سه‌ر راستیه‌کان بکریت. لۆجیکی نوێ هه‌موو بېروکه‌کانی ئاوه‌ژوو کرده‌وه. ئەوه‌یش جێی داغه‌ هه‌ندیک له‌ رۆشنیبه‌ره‌کان ده‌بینین هه‌شتایش به‌ هه‌وای لۆجیکی کۆن شه‌ن ده‌که‌ن.

له‌ ئەفسانه‌کاندا هاتووه، قه‌له‌رێشه‌یک هاوڕێیه‌کی وه‌ک خۆی ده‌بینیت. هه‌ر که‌ هاوڕێکه‌ی بینی به‌و ده‌موچاوه‌ ریشه‌وه، زۆر نیگه‌ران و

سهرسام بوو، پټی وت مالمیرات ئه وه بۆ ئه وهنده پرهش و دزیتیت؟
 ئه م قه له پره شه ئه گهر پویشتبیا و ته ماشایه کی ئاوتنه ی کردبا، خویشی
 به هه مان شیوه ده بینیه وه، به لام گرفته که ئه وه یه: قه له پره ش ئاوتنه
 به کار ناهینن. ئه مه یش گرفتی سهره کی بنیاده مه. هه ر تاقمه و
 عه بیوعاری ئه وی تری له بهر چاوه، له کاتیکدا بیرى نییه که خویشی
 به ده ست هه مان درده وه هه موو شه ویک پوژ ده کاته وه.

له یه کیك له کتیبه کانی خۆمدا گوتوومه: ((من به م لیکۆلینه وانه،
 نامه ویت برپوا به که س بهینم، مه گهر که سیك خۆی بیه ویت،
 ئه وانه یشی نایانه ویت برپوا بهینن، هیچ ده سه لاتیکمان به سهریاندان
 نییه)).^{۲۳۹} ئه وه ی که له ویدا وتوومه بۆ ئیره یش ده گونجیت، بۆیه
 دووباره م کرده وه. ئه وه ی له ژینگه یه کی دیاریکراودا گهره ده بیت و
 دابونه ریته که یشی له ناخیدا ده چه سپیت، ئه سته مه دواتر شتیکی نوێ
 بخاته شوینی ئه وه ی سالانیکه فیرى بووه و بۆته گواره ی گوئی. مرۆ
 خۆی به بوونه وه ریکی ئازاد له بیرکردنه وه دا ده زانیت له کاتیکدا: ئه و
 پیوه ره فیکرییه تایبه تانه ی له کۆمه لگه که یدا چۆنه ته ناو عه قلی
 باتینیه وه، ئه و عه قله یش هیزی ئارپاسته که ره، که به شیوه یه کی
 ئارپاسته وخۆ ئاراسته ی ده کات له ئیش و کاره کانیدا و ئه م خۆی به
 خۆی نازانیت و ته نها خۆی به ئازاد ده بینیت، له کاتیکدا ئه میش وه ک
 ئه و عاله مه له کۆتوبه نددایه. کیشه که له وه دایه، ئه و کۆت و به نده کانی
 خه لکی ده بینیت و ئه وانه ی خۆی نابینیت، ئه و به که سانی به رانبه ری
 ده لیت: ئه وه بۆ ئاوه ها ده موچاوت پره ش بووه، له کاتیکدا پوو خساری
 خویشی هیچ له وان سپیتر نییه.

^{۲۳۹} - - علی الوردی: خوارق الاشعور، ج ۱، ص ۸.

شتیک زورم بېزار دهکات، نهویش هیندیک له پیاوانی ثاینی، له کاتی وتاردا به ناشکرا به خه لکی دهلین: ئیمه به شوین حقیقه تی په هاوهین. به لام نه گهر راستیت دهویت، نهوان به شوین نهو راستیه وهن که حه زیان لیه تی. مرؤ هیچیک له راستی هه لئا کرینیت، مه گهر بهو شیوه یی که گونجاوه له گه ل خوشی و بهرزه وهندی و گری دهر وونیه کانیدا، ئیدی هرچی دیوی دیکه ی هیه، هه مووی ده گوپتیه به پاروویه کی نان و ته ماته، پاساویشی بؤ ئه م کاره نهویه: هه موو نهو دیوانه ی تر درؤ و بیروباهری کافران و زندیقان، دهیانه ویت پوله کانمان تووش بکن. هه ی نه فره تی خودا.

هیچ که سیک ناتوانیت له راستی په ها نزیک بیتیه وه، مه گهر نهو گومانکه ره ی ته ماشای هر ئایدیایه ک به چاویکی بیلایه نانه وه دهکات. گومانه پچکه و پیباز بؤ لیکولینه وه زانستییه کان. بؤیه زانایانی نو، هرگیز ناتوان زانایانی پیشین تپه پین، ته نها نهو کاته نه بیت که به چاوی بیلایه نی و گومانه وه ته ماشا بکن. ئیدی نهو که سانه ی به چاوی پیروزییه وه ته ماشای کتیه کانی باوباپیرانی خویان دهکن و دین و دهلین: وه لا ئیمه ده مانه ویت راستی په هامان دهست بکه ویت، له دیدگای زانستی هاوچه رخواه، له جیگای دهستکه وتنی راستی په ها، شایه نی تفی په هان.

ئیمه لومه ی پیاوانی ثاینی ناکهین له سهر نهو ئیمانه ی که دهستیان پیوه گرتوه، به لکوو لومه کارییه که له سهر نهو کاره مندالانانیه که له لیکولینه وه کاندانه جامی دهدن. ئیمان (مه بهست له ئیمانی بهر له نه زمونه) و توپزیه وه دوو جه مسهری دؤ به یه کن، ئیماندار ناتوانیت توپزه بیت، نهوهیشی بیه ویت نه م دوانه پیکه وه تیکه ل بکات، نهوا له هه ردوو نیچیر ده بیت.

پیاوانی ئاینی شیعه و سونته، دانیشتون و موناقه شه دهکن، به لام چ جوړه موناقه شه یهک؟ به ته واوی ده توانیت وینای ژیر کوخیکی بیابان بیښته پیش چاوت. هر تایه فه و تنها عه ییوعاری ئه وی دی ده بینیت و خویشی بیپه له، هر گرزه و دلخوشه به وهی لایه تی. له وانه یه خوینهر سهری سووړ بمینیت، کاتیک زانی هردوو حیزبه که له سهره تادا هر یهک حیزب بوون. ئه وهی که کردنی به دوو که رته وه، ئه وه سولتان و واعیزه کانی سولتان بوون. له ده ورانی ئه مه ویدا، حیزبی سونته و حیزبی شیعه، "حیزبی شوړش" یان پنگ هینابوو. شیعه له دژی ده ولت به شمشیر و سونته ییش به فرموده کانی پیغه مبر خریکی شوړش بوون. یه کیکیان به شمشیر و ئه ویتیشیان به قهلم. پاشانیش ئه وهی شایه نی باسه، گوزاره ی ((ئه هلی سونته و جهامه" له میژوودا نه بووه تا سهرده می موته وه کیل. ئه وان پیشتر به "ئه هلی حه دیس" ناوده بران، "حه دیس و سونته" ییش دوو واژه ی لیکچوون له چهند روویه که وه. ئه وه ییشی میژووی ئه هلی حه دیس له سهرده می ئه مه ویه کاندای بخوینته وه، به جوانی ده بینیت که چهنده نه یاری ئه وه ده سه لاته سته مکاره ی ئه مه ویاان بوون^{۲۴۰}.

له ده ورانی دوو سالی ئه مه ویدا ئه هلی حه دیس، نزیکي ده سه لات بوونه وه، ئه ویش دوو سالی فرمانډه وایی عومهری کوپی عه بدولعه زیز بوو. عومهر له قولایی دلیه وه ئه مه وی نه بوو، ئه و پاشیدی بوو، کاریگری ژياننامه ی باپیږه ی له سهر بوو،^{۲۴۱} عومهری کوپی خه تاب. جاریکیان پووری چوه سهردانی، تکای لی کرد،

^{۲۴۰} - Welhausen. Arab Kingdom... p. ۲۸۶.

^{۲۴۱} - عومهری کوپی خه تاب له دیدیکه وه ده بیته باپیږه ی عومهری کوپی عه بدولعه زیز، ئه م نه وهی کوره که ی عومهر و ئه و کچه یه که وتی ئه گهر عومهر نامانینیت، خدای عومهر ده مانینیت.

پىرپەرى بەنى ئومەييە بەرپا بىكاتەو، واز لە زىندوو كوردنەو، سوننەتى باپىرەى (كوپى خەتاب) بەيئەت، بەلام ئەو گويى بەم قسەيە نەدا. كاتىكىش پوورى پويشتەو، لاي بەنى ئومەييە، پىتى وتن: ((ئىو، كچ لە بنەمالەى عومەرى كوپى خەتاب بۆ عەبدولعەزىزى كورتان دەهين، چاوهرين نەو، كەى نەچىتەو سەر خوى؟ دان بە خۇدا بگرن و پاداشتى كارى خۇتان وەرگرنەو))^{٢٤٢}.

پاستمان وتوو، ئەگەر بليين: ئەهلى حەدىس، هيج كەمتر لە شيعە، دوژمنى ئەمەويەكان نەبوون. ئەوان تەنها لە يەك شتدا لىيان جىاواز بوون، ئەويش ئەو، بوو: ئەوان مليان دابوو، ژىر بارى نووسىنەو، فرمودە، كە لەو سەردەمدا وەك چەكىك لە دژى ئەو دەستەلاتە ستەمكارە داپلۆسىنەرە بەكارىان دەهينا، ئەويش نەرىتىكى باو بوو لەو دەمدا. بە شىو، يەك گشتى، شۆرش پويستى بە دوو جۆر چەك هەيە، ئەوانىش شمشىر و پىتووسن. هيج شۆرشىك بەبى قەلەمى بەبرشت يان زمانى پاراو، سەر كەوتنى بە دەست نەهيناو. دەبىتە هوى كۆكردنەو، خەلكى و بنەماكانيان پى دەناسىنەت. شمشىر بە تەنها كافى نىيە بۆ ھەلايرسانى شۆرشىكى بەبلىسە. دەبىت بە ھا فەكرىيەكان لە مەشكدا گۆرانكارىيان بەسەردا بىت و سەرەكان لە دۆگمايى و سەھۆلبەندان قوتارىيان بىت بىت. شمشىر لەم كايەيدا شەكستى هەتاو.

عەلى كوپى ئەبوتالىب پووحى شۆرشى لەناو كۆمەلگەى ئىسلاميدا زىندوو كوردەو. لە پاش مردنى خويشى دوو پۆل لە خەلكى ئۇجاخيان پۆشن كوردەو، يەككىيان تايەفەى شيعە و ئەويشيان تايەفەى ئەهلى حەدىس. ئەملا بە شمشىر و ئەولايىش بە قەلەم سەرگەرمى ھەلايساندنەو، شۆرش بوون. ئەم دوو تايەفەيەيش لە

^{٢٤٢} - سید الاہل، الخلیفہ الزاہد، ص ١٠٣.

کوتایدا توانییان هیز له نه ژنوی دهوله تی نه مه ویدا نه هیلن. کاتیک شمشیز و قه له م یهک بگرن، هیزی به رانبهر درهنگ یان زوو، دهستی ده سوویت و ده پرووخت.

دهسه لاتی نه مه وی زیاتر به شمشیز بهرگریان له قه له مپوه که یان ده کرد و لایه نی پینووس و تینووسیان فهراموش کردبوو. نه مه یش یه کیک بوو له هۆکاره سهره کییه کانی له په لوپۆکه وختی. نه مه وییه کان میتشکیکی خپله کیی به هیزیان هه بوو. هر بۆیه له سهر پتوپه سمی خه لکی سارا، کاروباریان داده مزراند. نه وان بپروایان وابوو: ((حق و راستی به لای شمشیزه وهیه)). به لام نه مان نه یانده زانی چیان هر له بیاباندا نییه، شار تاییه تمه ندیی خوی هیه.

نه مه وییه کان نه هلی حه دیسیان پشتگوځ خست. گرنگیان دا به شيعر وهک چون خه لکی سارا -بیابان- گرنگی پی ددهن. بیریان چوو بوو که شاعیرانی شار جیاوازن له شاعیرانی سارا. شاعیری هۆزیک، به شیکي دانه براوه له هۆزه کهی، به لام شاعیری شارنشین گونی لی نییه نه مپۆ به سهر یه کیکیدا هه لدا و سبهی بیداته بهر نه فرین، نه و به تنها نوقلانه ی مه به سته. نه و به و لایه دا شه ن دهکات، که بای دینار و دره می لی دیت. هر بۆیه کاتیک نه مه وییه کان تیکومه کان چوون، له که لیدا هه موو ستایشه شيعری و پیاوه لدانه کانیشیان پوشت.

نه هلی حه دیسیش هه موو سهر شوپی نه مه وییه کان و سهر به رزی نه یاره کانیان تۆمار کرد. نه م تۆمار کردنه یش نه وه له دوا ی نه وه ده ور ده کریته وه و خه لک بپروای پی دهکن. هر شيعریکیش له په سنی

ئەمەویەکاندا نووسراوی، دواتر خەلک دەهاتن دەیانخوێندەوه وەک سەرچاوەی درۆودەلەسە، نەک ئەوەی باوەڕی پێ بکەن. ئەو ھەموو پارە و پوولەی بە نوقلانە درانە شاعیران ھەموو بوونە "کاسی ناو قورپا". بەمەیش میژووی ئیسلام لیتوانلیو بوو لە زەمی ئەمەوی، بە شیوەیەک نە میژوونوس، نە ھەدیسگۆ، ھیچیان دوولێوەیان لە ھەسفیاندانە دەکردەوه، مەگەر بە دەگمەن.

دواتر عەباسییەکان ھاتن، ئەمان گرنکی زۆریان دا بە ئەھلی ھەدیس، وەک بلیت ھەستیان بەو مەترسییە کرد کە دووچاری ئەمەویەکان بووبوو. بۆیە دەستیان کردە دەست ماچکردنیان، گۆیگرتن لە ھەزەکانیان و پڕاندنی سەرھوت و سامان بە سەریاندا -بێگومان کە نێزەکیش-.

لە بەشی پێشوردا وتمان: عەباسییەکان ھیچیان لە پێشینی ئەمەوی خۆیان کەمتر نەبوو لە ڕووی خوشگوزەرائی و رابواردنەوه، یان لە ڕووی خوێنڕیزی و ستەمەوه. ئەوەی کە جیاوازییەک ھەبوویت، تەنھا لە ڕۆڵەتدا بوو. ئەوان ئەھلی ھەدیسیان دەگرت و بەردبارانیان دەکرد، ئەمان ئەھلی ھەدیسیان دەھێنا بۆ ھەزە خوێندەوه و گریان و فرمیسکرژاندن. ئەوەی کە جێگەی ئامازە، کەورە فرمودەوانان نەکەوتنە ئەم داوہو و لەوہ زیرەکتر بوون فریوکی لەم جۆرە بخۆن. ئەوان ھەر لەسەر شوڕشگیرییەکی خۆیان بەردەوام بوون، فەزاییلی ھەلی و مەبدەئەکانی ھەلییان بەناو مەردوومدا بلاو دەکردەوه، ئەوەی کە خۆی و نەوہکانی لە پێناویدا شوڕشیان ئەنجام دا.

ئەگەر بە سەربووردە کە لەپیاوہکانی ئاخیروئۆخری دەولەتی ئەمەوی و سەرتای دەولەتی عەباسیدا گەشتیک بکەین، دەبینین پالەشتی ھەلی و بنەما شوڕشگیرییەکانی ھەلی بوون بە شیوەیەکی

زور چروپې، سهرباری ته و بارودوخه ناله باره ی له ئارادا بوو.

ئەبو حەنیفە کە ئیمامی گوره ناسرابوو، هەوای عەلە وییوون له کەللە دابوو به شیوهیهکی زور سەیر. زەمخشەری دەلێت: ((ئەبو حەنیفە به پەنھانی فتوای پالپشتی زەیدی کوپی عەلی دەدا، مال ئازووقە ی بۆ گلێر دەکردهوه، تا له دژی ئەو دز و قۆلبرانە ی به ناوی خەلیفە و ئیمامەوه دەستیان خستبوو یه بینه قاقای خەلکەوه))^{٢٤٣}. ئیبن حەجەر دەلێت: ((ئەبو حەنیفە بەرحمەت بیت، زۆری ریز له ئالوبەیت دەگرت، به پاره و بەخشین هەردەم دەستی پێیانەوه بوو، چی به ئاشکرا، چی به نەینێ. تەنانتە جاریکیان ١٢ هەزار درهەمی ناردبوو بۆ جەماعەتیکیان. لەملايشەوه هاوێلەکانی خۆی بۆ هاریکاریکردنیان هان دەدا)).^{٢٤٤}

ئەو دەمەیشی موحمەدی کوپی عەبدوللای حەسەنی له دژی خەلیفە مەنسور راپەڕی، ئەبو حەنیفە بەیعتی دابوو یه. ئەو هەر لەسەر بەیعتی خۆی مایهوه پاش کوژرانی محمدیش، چونکە ئەو بڕوای به پشتگیری ئالوبەیت هەبوو. پاشان ئەبو حەنیفە نامە ی بۆ ئیبراھیمی برای موحمەد نووسی. تێیدا ئاماژە ی به هانتی بۆ کوففە دابوو کە لێره پشتیوانی شیعی زور لێیه و دەتوانن مەنسور سارد بکەنەوه. ئەوه بوو مەنسور پەیی به نامەکه برد و ئەبو حەنیفە ی بانگ کردە لای خۆی و خوانیکی بۆ رازاندەوه و خواردنەوه یه کیشی پی دا کە بووه هۆی مردنی.

^{٢٤٣} - الزمخشري، الکشاف، ج ١ ص ٦٤.

^{٢٤٤} - ابن حجر، الصواعق المحرقة، ص ١٠٨.

خه تیپی به غدادیش ئەم هه‌واله پشتراست ده‌کاته‌وه و ده‌لێت: ((ئەبو
حه‌نیفه فه‌توانی ده‌رچوونی له‌گه‌ل ئیبراهیمدا دژی مه‌نسوور و
ئەمەیش بوویه هۆی ده‌رمانخوارد کرانی))^{٢٤٥}.

ئەبو‌حه‌نیفه به‌ ئاشکرا دژی ده‌سه‌لاتی مه‌نسوور خه‌لکی ده‌ناردە
شۆڕشی عه‌له‌وییه‌کانه‌وه، هاوه‌له‌که‌ی رفزی کورپی هه‌زیل پێی وت:
((وه‌لاهی تو کۆل ناده‌یت تا په‌تی سێداره‌ له‌ گه‌رده‌نمان نه‌ئالێت)).
ئەبو‌حه‌نیفه ب‌روای وابوو موحه‌مه‌دی حه‌سه‌نی بۆ جێنیشایه‌تی له
مه‌نسوور له‌ پێشتره‌.

ئەگه‌ر بێینه سه‌ر شافعی، ده‌بینین زور له‌ پێشینی خۆی ئەبو
حه‌نیفه- زیاتر مه‌یلی به‌ لای ته‌شه‌یوع هه‌یه و زیاتریشی خۆش
ده‌وین. شیعرێکی له‌م باره‌یه‌وه هه‌یه که ده‌لێت:

قالوا ترفعت، قلت كلا

مالرفع دینی ولا إعتقادی

ولكن تولیت غیر الشك

خیر إمام وخیر هادی

إن كان حب الولی رفضا

فإننی أرفع العباد

وتیان بویته رافیزه، وتم نه‌خیر

من بروا و باوه‌یم له‌گه‌لیان نییه

^{٢٤٥} - الخطیب البغدادی، تاریخ بغداد، ج ١٣ ص ٣٩٨.

به لّام خۆشه‌ویستیم بیگومان

بۆ باشتَرین ئیمام و هادییه

ئه‌گه‌ر خۆشویستنی وه‌لی په‌فزکردن بێت

بۆ ساغی ئیمانم، هه‌موو په‌د ده‌که‌مه‌وه

شیعیری زۆر له‌م باره‌یه‌وه له‌ شافیهی گنێردراونه‌ته‌وه، به‌لام کوا
بواری باسکردن هه‌یه‌ لێزهدا.

پاشان مالیکی کوپی ئه‌نه‌س (ئیمام مالیک) دیت، به‌ ئیمامی مه‌دینه‌ی
پیغه‌مبه‌ری خودا ناسراوه، ئه‌و یه‌کێک بووه له‌ قوتابییه‌کانی ئیمامی
عه‌له‌وی، ئه‌بو جه‌عفهری صادق^{۲۴۶}. ئه‌و یاره‌مه‌تی محهمه‌د
ئه‌لحه‌سه‌نی دا له‌ شۆڕشه‌که‌یدا دژی مه‌نسوور، فتوای دروستی
به‌یه‌ته‌ی ده‌رکرد که‌ بدریت به‌ موحه‌مه‌د، بۆیه‌ مه‌نسوور له‌ به‌ندی
هاویشت و به‌ قامچی فه‌لاقه‌یه‌کی باشی کرد. کاتیک دینه‌ سه‌ر
ئیمامی چواره‌م، ئه‌حمه‌دی کوپی هه‌نبه‌ل، ده‌بینین شتیک هه‌یچی
که‌متر نییه‌ له‌ پێشینی خۆی، له‌ باره‌ی شیعیه‌ی عه‌لییه‌وه و باسکردنی
فه‌زلیان. ئه‌وه‌ی موسنه‌ده‌که‌ی بخوینیته‌وه، چه‌ندان په‌سنی عه‌لی
تیداوه. ئه‌و خۆی ده‌لێت: ((هه‌یج که‌س له‌ هاوه‌لان، هه‌نده‌ی عه‌لی
وه‌سف نه‌کراوه)).^{۲۴۷}

^{۲۴۶} - سعد محمد حسن، المهدیه فی الاسلام، ص ۸۸.

^{۲۴۷} - ابن الحجر، المصدر السابق، ص ۷۲.

هه چۆنکیان دههیناو دهبرد، عه باسییان یه ک شتی پیاوانی ئاینیان نه دهچوه بهردل، ئه ویش خۆشه و یستییه که یان بوو بۆ ئالوبهیت و پشتگیری شۆرشه کانیان. خۆ عه باسییه کان خۆیان له شیعه بوون، ئه وه گومانى تیدا نییه، به لام ته شه یوعى ئه وان تایبهت بوو به خۆیان وه. ئه وان ته شه یوعیان بۆ ئالوبهیت دهو یست، ئالوبهیتیش لای ئه وان بریتی بوو له عه باس و نه وه کانی. عه باس له دیدهى ئه واند، له عه لی و فاتیمه له پیشتر بوو بۆ میراتگیری پیغه مبه ر - ئاماژه مان به و شته دا- جاریکیان محهمه دی کوپى عه بدوللای حه سه نى نامه یه کی بۆ مه نسوور نووسیوو، له نامه که دا ها تبوو: ((ما ف مافی ئیمه یه... ئیوه ئه م شته تان به بۆنه ی لایه نگری و شیعه بوونی ئیمه وه ده سه که وتوه... باوکمان عه لی "وه سی" یه و "ئیمام"، ئیدی تا ئیمه زیندووین، ئیوه له کویتان به میرات بۆ ده مینیته وه؟ تۆ زانیوته که س له بنی هاشم وه ک ئیمه به فه زله وه نامریت، که سیش وه ک ئیمه ناتوانیت شانازی به پیشین و پاشینی خۆیه وه بکات)). مه نسووریش به رسفینکی تولانی بۆ ده نووسیت. تیدا ها توه که ده لیت: ((کاروباری باپیرت - عه لی کوپى ئه بوتالیب - درایه ده ستی بابت - حه سه نى کوپى عه لی - به لام حه سه ن کاروباره که ی به مه عاویه فروشت به زیروزیونکی فراوان، ئینجا شیعه که ی خۆی دایه ده ستی ئه و ((ئه که ر شتیکتان هه بووینت ئه و خۆتان فروشتان)). دیسانه وه مه نسوور ده لیت: ((به نی ئومه ییه لینی کوشتن و سووتاندنی، چه پ و راست به په لکی دارخورماوه هه لی ئاژووتن، تا ئیمه ها تین و له دژیان راپه رین و به یداغی ئیوه مان به زر کرده وه و بووینه میراتگری شار و ولاتان)).

دوای ئه وه مه نسوور دیته سه ر باسی "باپیره عه باس" ی. تیدا ده لیت: ((تۆ زانیوته کاتیک پیغه مبه ر وه فاتى کرد، هیچ مامیکى له به نی عه بدولموته لیب نه ما بوویه وه تا بیته میراتگری بیجگه له عه باس؟

ئیدی زوریک له بهنی هاشم داوای خه لافه تیان کرد به لام نه یان درایه،
ته نها کوره که ی عه باس نه بیت. له عه باسدا چند خالیک کوبوونه ته وه:
ئو وهک باوکی دواين په یامبه ره، کوره کانی پتسه وای جینشینان،
ئیدی ئه مان فه زلی هه وهل و ناخیریان به ده ست هیتاوه)).

له سه روبه ندی ئه م نامه و نامه کاریبانه دا، مه نسوور له خوراسان
وتاریکی ئاگرینی پتسکه ش کرد، تیندا په گوړپیشه ی دوا دانه ی
عه له وییه کانی تلکیشا، هه ره له عه لی گه وره وه دهستی پیکرد: ((هه ره
عه لی نه بوو له پیزی مسولمانان ده ره پریه ده ره وه؟ - به قسه ی ئو -
ئهی هه ره ئو نه بوو قسه ی پاش خوی خست و پاشانیش به "ته حکیم"
پازی بوو؟ ئینجا حه سه نی کوړی، مه عاویه مال و سامانی خسته
به رده ستی و ئویش وه ری گرت، مه عاویه فریوی دا و ئویش
فریوه که ی خوارد. دواتر دهستی دایه ژنه تیان و هه ره شه وه ژنیکي
ده هینا و به یانی سیبهرده ی ده خسته مشتی. "حوسه ی نیش له لایه ن
خه لکی کوفه وه فیلی لی کرا و سه رشوړیان کرد و دواتریش دایان به
داری گولدا. زه یدی کوړی عه لیش به هه مان شیوه خه لکی کوفه
خه له تاندیانه وه، وتیان تو وه ره ئیمه ییش له گه لت دین، به لام نه هاتن و
دایان به ده سته وه.

له پاش تانه دان له وان، دهستی کرده وه سفوسه نای خه لکی خوراسان
که چو ن په حمه تی خودا فریایان که وت و به نی عه باسی پیراگه یانندن،
تا شه ره ف و شکویان بگه پینیته وه شوینی خوی، باتل و سته مکارانی
پن له ناو بردن و کردنیه جینشینی پیغه مبه رکه ی. دیسانه وه ده ست
ده کاته وه به سه روگویتلاک شکاندنی عه له وییه کان و ده لیت: ((ئو وه تا
ئیس تایش بارودوخ سه قامگیر بووه، عه داله تی په روه ری ن به رقه رار
بووه، به لام ئه وان دوو چاوی سه ریان هه یه و ئه م فه زل و
به خشه ی خودا که به ئیمه ی داوه له بوونه جینشینی پیغه مبه رکه ی،

له تاو حه سوودی سته مکاری خویاندا نابین.

ئهم چه ده له وشکه ی نینوان مه نسوور و محهمه دئه له سه نه،
گوزارشتی له به ریه کهه لوه شانی بنه ماله ی هاشم بوو - ئالی عه لی و
ئالی عه باس - . ئه وه بوو دواتر کار ته نها به نامه گو پینه وه وه نه وه سته،
بووه شمشیر لیکدان. پوژ به پوژ بونی هه وای چه نگ بلاوتر
ده بووه وه. ئینجا مایه ی نیگه رانی ئه وه یه، ئهم مقومقو خیزانییه
بوو بووه پایه ی ئیمان و ده چووه چه قی باوه پی مه زه به ی ئه و
خه لکه وه. بۆیه لیکوله ر ناتوانیت له بنجی تیکبه ربوونی شه پی نینوان
سوننه و شیعه تیکات، تا ئهم هه وای مونا فسه خیزانییه تینه په پیتیت،
له هۆکاره کۆمه لایه تی و فکرییه کان بکولیتته وه.

ئهم دوژمنایه تییه له ده ورانی ره شیددا گه یشته لوتکه. ئهم پیاوه
پقینکی ئه ستوری له عه له ویه کان بوو، به مه یش ناسرابوو ته نانه ت بهر
له وه ی بشیته خه لیفه. ده لێن یه کینک له شاعیره کان هات و لایه وه له
به رامیکه کان، تا که مینکی نزیک بکه نه وه له ره شید، سا به لکوو نوقلانه
به مه یش بدات، وه ک ئه وه ی به هاو پیشه کانی ده دات^{٢٤٨}. ئه وانیش
نه سیحه تیان کرد که له شیعه رکانیدا تانه له عه لی و ئالی عه لی بدات -
هه جوویان بکات - . ئیدی به گوینی ئه وانی کرد، ئه وه یشی که دلی بۆی
قرچه ی ده هات دهستی کهوت.

ده لێن مه ئمون ویستبووی ناشته وایی بخاته وه نینوان هه ردوو بنه ماله،
ده ویست جێنشینیایه تی پادهستی یه کینک له وان بکات - عه لی کوپی

^{٢٤٨} - جرجی زیدان، المصدر السابق، ج ٤ ص ١٥١ .

موسای کازم- به لام عه باسییه کان له دژی بریاره که ی راپهرین و ئیدی نه ویش ناچار ده بیست عه لی له کۆل خۆ بکاته وه. ده لێن عه لی ژه هر خوارد کردووه و نه جیندای ئاشته واییه که ییش له ته نیشته عه لیدا گۆرپکی بۆ هه لکه نرا. له پڕواله تدا وا ده رده که ویت، سه رباری خۆشه ویستی مه ئمون بۆ عه له وییه کان، به لام له ناوه وه ی ناو ده روونی خۆیدا هه ر بپوای به له به ری عه باس به سه ر عه لیدا هه بووه، چونکه عه لی کوپی موسا مونا قه شه ی له گه ل کردبوو، تیدا مه ئمون گوته بوو: ((ئه گه ر ئیوه ده لێن ئه م شته بۆ به نزیکایه تی فاتیمه یه له پیغه مبه ره وه، که واته له دوا ی فاتیمه بۆ چه سه ن و حوسه ی نه تا ئه م دوانه زیندوو بن، نه ک عه لی. ئه گه ر نا ئه وا عه لی مافی ئه و دوانه ی خواردووه که هیشتا ئه وان زیندوو بوون و شتیکی وه رگرتووه که مافی ئه و نه بووه)).^{۲۹}

له ده ورانی موته وه کیلدا ئیدی کار خه ریک بوو له کار ده ترازا. موته وه کیل هه ر زۆری رقی له عه لی کوپی ئه بوتالیب ده بوویه وه. ده لێن یه کێک له دۆسته کانی موته وه کیل به ناوی 'عو باده ی موخه ننه س'، له دیوه خانی موته وه کیلدا سه مای ده کرد و شتی له ورگی ده به ست و سه ره که چه له کێ لێ به ره لا ده کرد و ئه م نیوه به یته ی هه ر له په سا ده گوته وه: 'قد أقبل الاصلع البطين - خلیفه المسلمین'، 'وا هات ورگنی ناو سه رتاسان - خه لیفه ی مسولمانان'. مه به ستی له مه عه لی کوپی ئه بوتالیب بوو. ئیدی موته وه کیلیش به م دیمه نه، که یفی ساز ده بوو، ده م نا ده میکیش باده ی ده تۆشی.

موته وه کیل فه رمانی ده رکرد به پڕووخاندنی گۆرپه که ی حوسه یین و هه رچی مالیش له ده ورو به ریدان. سانسۆری خسته سه ر زیاره تکردنی. زمانی 'ئیبین سکیت'ی بپی بوو، که زمانزانیکی

^{۲۹} - محمد حسین الزین، الشيعة في التاريخ، ص ۱۹۳.

به ناوبانگ بوو کاتیک بیستبووی وهسفی هسه سن و حوسهینی کردبوو . ئیمه راستمان گوتوو نه گهر بلین: ئهم بهر بهر هه کانییهی ناو ئهم دوو خیزانه لای هه قیهه کان مایهی نیگهرانی بوو، هه رچه ند ئه وان له دلدا لایه نگره عه له ویهه کان بوون. پاشانیش ئه و دانداکردنه ی به نی عه باس، بۆ له خو نزی ککرده و ه ی هه قیهه کان کاریکی دهم له پووش بوو. پیاوانی ئاینی به شیوهیه کی گشتی به نی عه لییان فه زل دهدا به سه ر به نی عه باسدا. ئینجا ئه و فه زلدانه یشیان ده مارگیری تایفی و خیلیه تی نه بوو، به لکوو له بهر ئه وه بوو: ده یانینی عه باسییه کان له گه ل ئه مه ویهه کاند، ته نها له پوالت و شیعاردا جیاوازیان هیه، ئه گینا مه عده ن هه ر یه کیکه و کارخانه ییش له هه مان ده ستوو. به لام عه له ویهه کان شو پشین سروش، ئاگرین سیفه ت بوون به رانه بهر سته مکار، که که سی شو پشگیزیش نزیکتره له رۆحی ئیسلامه وه وه ک که سی سه ر شو پ.

عه بدولر هه مانی کوپی زیاد ده لیت: من ده رسم لای ئه بوجه عفه ر ده خویند بهر له وه ی بینه ته خه لیفه - کاتیک بووه خه لیفه و پاش ماوه یه ک به شان دیک پویشتمه لای، لینی پرسیم: سولتانیتی من چۆنه له چا و هی به نی ئومه یه؟ وتم سویند به خوا ئه و ستمه ی لای ئه وان دینیم، لای تویشم بینه وه. عه مر ی کوپی عوبه یدووللایش هاته لای مه نسور و پتی وت: ((هیچ شتیک به پنی کتییی خودا و سوننه تی پیغه مبه ر له و دیوی ده رگا که ته وه - له ناو خه لکیدا - به پتوه ناچیت)). مه نسور گو تی: "باشه پتیم بلی من چی بکه م؟ هانی ئه وه ئه نگوستیله م له ده سته ی تو بیت، خو ت و ها وه لانت یاریده م بده ن". عه مر وه لامی دایه وه: "ده ته ویت عه ییدار مان بکه ی به ده سته یکه لکردن

له گەلت؟ له بهر چه سیرت هه زار شه قوه شین راگیراوه، شتیک له و ستمه کهم بکهروهه با بزانی که راست ده کهیت))^{۲۰۰}.

فه قیهیکی دیکه هاته لای مه نسوور و گوئی: ((خودا تۆی کردۆته چاوساگی مسولمانان و ماله کهیشیان، که چی تۆ ئاگات لێیان نه ماوه. له نیوان خۆت و نهواندا بهر به سستیکت دروست کردووه که دیواره کهی له قور و خشته و دهراگانیشی له ئاسن. لولهی تهنه که کانت پرووی لهوانه، دواپیش خۆت لێ دوور گرتوون، باجگره کانت دهنیریته سهر خه لک و سه رانه یان لێ ده ستینیت، نهوانیشت پاسه وانانیان به هیز کردووه تا کهس سی و دوو له قسه یاندا نه کات. فه رمانت داوه چه ند که سیکێ دیاریکراو -فلان و فیسار- نه بی کهس نه یه ته دیدارت، ناهیلیت ستمه مدیده بیه لات بۆ شکات، ناهیلیت برسی بتبینیت، ناهیلیت لێقه وماو و بیلانه و ئانه چاویان پینت بکه ویت و شه کرای حالی خویانت لا بکه ن. هیندیک خه لک به تۆوه نان و پیواز ده خۆن، تۆ هه ر ناویشیان نازانیت، نه گه ر ستمه ملێکراویک بیه ویت بیه شاره که ت، نهوان ده بیه بهر به ست، نه گه ر که سیک شکاتی خۆی به و دارده ستانه دا بنیریته لات، نهوا نهوان هه ر له رینگه دا له باری ده بن، بهر له وهی پیتی بکه یه نن، خۆ نه گه ر توانی له دهستی نهوانه قوتاری بیت و به هه زار فه لاکه ت خۆی گه یانده لات، چیرۆکی خۆی بۆت گێرايه وه، نهوا تۆ به جۆریک ده چیت به گزیدا، ته مبی بیت بۆ بیجگه له خۆیشی، ئیتر تۆ پیم بلێ: چی له ئیسلام ماوه ته وه؟))^{۲۰۱}. وهک ده رده که ویت له سه ره تاوه پیاوانی ئاینی نه که وتوونه ته داوی تقوس و پوا له تکاریه کانی خلیفه و سولتانه وه. نهوان مه بهستی سه ره کییان عه داله ت بووه، نهک خۆشه ویستی و شتی پرووکهش و ئه م جۆره تروپه هاتانه.

^{۲۰۰} - هه مان سه رچاوهی بپشوو.

^{۲۰۱} - المصدر السابق، ج ۲، ص ۴۰.

په شید له یه کیک له فرسه ته کانی قه دردا، توانی نه بو یوسفی په فقی نه بو حنیفه به لای خویدا پاکشیت. کرد بوویه قازی به غدا. قازی به غدادیش له و دهوراندا هاوشانی وه زیری دادنی ئیستا بو. ئیدی تیکه لاوکردنی ئاین و سیاست که و ته ئه ستوی ئه م پیاوه. خوی پیاویکی تا بلیت دانا و زیرهک بو، له هره گه وره ترین زاناکانی دهورانی خوی بو. نییه تپاک بو. ئیمه هیچ دردۆنگ نین که له نییه تپاکي خویوه ئه م وه زیفیه ی وه رگرت. له بنه پرتیشدا دادگا سوویدیکی باشی بینی به هاتنه ناوی ئه م پیاوه، ئه م و په شید پیکه وه کاریکیان کرد، له میژووی ئیسلامدا پتیشینه ی نه بووه. کاری دادگا و دادوهری پیشه یه کی بیزراوی کۆمه لایه تی بو، لای فقهیه کانیش کاریکی مه کروه بو، خه لکی به چاویکی په ست ته ماشایان ده کرد، به لام هه ر که نه بو یوسف بویه قازی قوزات، ئیدی له پیش چاوی خه لکش دیمه ن گۆرا، دادگا بووه جیکه ی هه لپه ی خه لکی.

ئه م کاره، گرنگیه کی کۆمه لایه تی زۆری هه بو، ده ولت پی سی سه رکه وت و ئاینیش دۆرا. سه رده می هاریکاری ده ستی پی کرد که هیشتايش مسولمانان هه ر به ده ست ئه م ده رده وه ده نالین. زۆریک له فه رموده وانان فه رموده یان له و که سانه وه وه رنه ده گرت که نزیکایه تییان هه بایه له گه ل سولتان، نه وان وه هایان ده بیني ئه گه ر که سیک سولتان پازی بکات، نه وا خودای تووپه کردووه، ئه گه ر سولتانیشی تووپه کرد، نه وا خودای پازی کردووه. له بهر ئه م هویه، تانه یان له نه بو یوسف ده دا به نزیک بوونه وه ی له ده ستلالت^{٢٥٢}.

^{٢٥٢} - المصدر السابق، ج ٢، ص ١٨٤ - ١٨٥.

وهك ناشكرايه، ئه‌بو حەنيفة كە مامۆستای ئه‌بو يوسف بووه، دوو جار تكای ئه‌و كارەیان لى کردووه، به‌لام ئه‌و ملی نه‌داوه. جارێکیان له‌ سه‌رده‌می "ئین هوبه‌یره"، به‌لام ئه‌و پازی نه‌بووه، بۆیه شه‌للا قکارییان کردووه. جاری دووه‌میش له‌ سه‌رده‌می مه‌نسور، كه‌ ئه‌ویشی هه‌ر نه‌ری کردووه و له‌سه‌ری خراوته به‌ندینه‌خانه، ده‌لێن هه‌ر له‌ویش گیان ده‌سپێریت. ده‌گێر نه‌وه: ((ئه‌بو حەنيفة به‌ مه‌نسوری گوتووه: "ئه‌گه‌ر بژاردەى ده‌سه‌لات یان فوراتم به‌خێته به‌رده‌ست، ئه‌وا خنکانی فورات هه‌لده‌بژێرم و نابمه‌ قازی قوزات. خۆت دنیا به‌كت ده‌ستوپێوه‌ند هه‌یه‌ كه‌ خواخوای مه‌رحه‌باهه‌کی تۆیانه، من به‌ ده‌ردی تۆ ناخۆم)). له‌پاش ئه‌بو يوسف پوداویکی دیکه‌ پووی دا كه‌ له‌ میژوودا ناو‌نرا به‌ پوداوی "میحنه‌ت"، ئه‌م پوداوی میحنه‌ته‌ له‌ پاستیدا یه‌كێك بوو له‌ پوداوه‌ هه‌ره‌ گه‌رنكه‌ كۆمه‌لایه‌تییه‌كان كه‌ فیکری ئیسلامی گه‌یاندووته ئه‌م پوژگا‌ره. چینگه‌ی كه‌ سه‌ره‌یشه‌ كه‌ میژوونوسان هه‌یچ گه‌رنکی به‌م پوداوه‌ ناده‌ن، به‌ ته‌نها له‌ پووی سیاسه‌ته‌وه‌ كه‌ میکیان دنه‌ داوه، ئه‌مه‌یش كار و كاسبی هه‌میشه‌ییانه‌ له‌ مه‌ پ‌بابه‌ته‌ میژوویه‌كان، هه‌موو پوداوه‌كان ده‌كه‌نه‌وه‌ به‌ سیاسی و دیوه‌ فیکری و كۆمه‌لایه‌تییه‌كه‌یشی خۆیان خۆش. به‌مه‌یش سه‌ره‌له‌به‌ری میژوو، بوویه‌ حه‌قایه‌تی شا و قه‌پالان و ئه‌و پوچه‌ مه‌به‌ده‌ئیه‌ی كه‌ ئیسلامی له‌ پێناودا نێردرا بوو، پووجه‌ل كرایه‌وه.

پوداوی "میحنه‌ت" وه‌ك ئازمایشیک بوو كه‌ مه‌ئمو‌نی پێ تاقیی بکریته‌وه، له‌ دوا‌ی ئه‌میش مو‌عه‌ته‌سه‌م و واسیقیش. ئه‌ویش مه‌سه‌له‌ی خه‌لقی قورئان بوو. خۆی له‌ به‌نه‌تدا بابه‌تی خه‌لقی قورئان گه‌رنکیه‌کی سه‌بجیکتی -خودی- نییه‌، به‌لام له‌ سه‌رده‌می ئه‌م سێ خه‌لیفه‌یه‌دا بووبوو پێوه‌ری دروستی ئیمان، وه‌ك بیژنگ پیس و

پاکي ئيمانيان پي دهکرد. مه ئمون که سيکي فلهسه فاوي بوو له سه ر
ريچکه ي موخته زيله. موخته زيله يش ئه وانن که ده يانه ويئت عه قیده
له سه ر بنه ماي عه قل و بيرکردنه وه ي لوزيکي بنيات بنين. ئيدي
مه ئمونيان وه ک په خسه ره وه ي ئايدياکانيان دانابوو. ئيدي له خودايشم
ده ويست که سيک قسه ي له قسه ياندا کردبا و پتي بگوتنايه به ري
چاوي ئه و بيرۆکه يه تان برۆيه. له م کاره ناهه مواره دا فه قيه هکان
توانيان هه لويستیکي تا سه ر ئيسقان جواميرانه يان هه بيت و به رگه ي
هه موو جوړه ليدان و سزايه ک بگرن.

به لام هه ر هينده مان زاني دنيا به راوه ژوو بووه وه، موته وه کيل هاته
سه ر ده ور، کوناوکون به دواي موخته زيلاندا ده گه را، له کاره کانياني
دوور ده خسته وه که له ده وراني سي خه ليفه ي پيشووتردا ده ستيان
که وتبوو. فه رماني به والي ميسر کرد، رديني قازيل قوزاتي مه مله که ت
بتراشن له به ر ئه وه ي موخته زيلي بوو، پاشانيش له سه ر بارگير کوچه
به کوچه ي شاري بگه رينن^{٢٥٣}.

موته وه کيل فه قيه و فه رمووده ناساني هيتايه پيشه وه، فه رماني پي
کردن باسي فه رمووده مه ئسوره کان بۆ خه لکي بکه ن. مه سعودي
ميژوونووس ده گيرپيته وه: ((هه ر که ده سه لات که وته ده ستي
موته وه کيل، فه رماني دا خه لکي واز له بۆچوون و بيرۆکه و ئه و
شخانه بينن، واز له گه نگه شه و چه له حاني به يينن، توخني ئه و شخانه
نه که ونه وه که له ده وراني موخته سه م و واسيقدا مه شغو لي بوون.
فه رماني به خه لکي کرد ته سليم بين و ته قلبد -چاوليگه ري- بکه ن له
ئايندا. فه رمانيشي به واعيزه کان دا، تا ده توانن هه ديس بگيرنه وه،
باسي ئه هلي سونته و جه ماعه بکه ن^{٢٥٤})) (شاعيرانيش دلخوش بوون

^{٢٥٣} - أحمد أمين، المصدر السابق، ج ٣، ص ١٩٨ .

^{٢٥٤} - المسعودي، مروج الذهب، ج ٢، ص ٢٨٨ .

بہم سہرکہ و تنہی ٹہلی سونہ و بیدعہا و جہماعہیش بہ سہر
فیرقہ کاندہا، دہستیان کردہ سہناخوانی. ٹیبن خہ بازہ لہ بارہی
موتہ و ہکیلہ وہ دلایت:

وبعد فإن السنہ الیوم أصبحت
معزہ حتی کان لم تذلل
وولی أخو الابداع فی الدین ہاربا
الی النار یہوی مدبرا غیر مقبل
شقی اللہ فہم بالخلیفہ
جعفر خلیفتہ ذی السنہ المتوکل
سوننہت نہ مہرؤ بہ جؤریک
سہرہرزہ و ہک ٹہوہی زہلیل نہ بوویت
بیدعہچی بہ جؤریک ہلات بہرہو
ناگر، ہواری ٹاوردانہوہی ہہر نہ ہوو
خودا لیکی ترازاندن بہ خہلیفہی
جہعفری خاوەن سوننہتی موتہ و ہکیل

گومانی تیدا نییہ موتہ و ہکیل یہ کیک بوو لہ ہہرہ خہلیفہ
وہحشییہ کان، سہفاک و دہندہی و ہک خوی بہ دایکدا نہ ہاتبوو.
تہنانت ہیندیک لہ پوڑہ لاتناسہ کان بہ نیرونی پوڑہ ہلات نی
دہناسینن. ٹہو ٹہم زیندوو کردنہوہی سوننہتی بق ٹہوہیش کرد، تا

فقیهه‌کان بکاته په‌روانه‌ی ده‌وری چرای خۆی، تا به‌رزی بنرخینن، نژای لیخوشبوون بۆ سه‌ره‌پنچیه‌کان بکه‌ن. کار گه‌یشه هه‌نده‌ی فرموده‌ناسان خه‌ونیان ده‌دیت که خودا له هه‌موو تاوانه‌کانی موته‌وه‌کیل بوراوه^{۲۰۰}.

خه‌لیفه‌کانی به‌نی عه‌باس - ئه‌وانه‌ی به‌ر له موته‌وه‌کیل - هه‌موو هه‌ول و ته‌قالایه‌کیان دا، تا فقیه و پیشه‌واکانی ئاین که مه‌ندکیش بکه‌ن به لای خۆیاندا، به‌لام ئیستایش و ئیستایش نه‌یانتوانی. به‌لام که موته‌وه‌کیل هات، به‌یک هه‌نگاو، ئه‌و شته‌ی که سه‌له‌های سه‌له بلیمه‌ته‌کان نه‌یانتوانی بوو ئه‌نجامی بدن، ئه‌و ئه‌نجامی دا. موته‌وه‌کیل سیسته‌میکی نویی له میژووی ئیسلامدا داهینا، ئه‌ویش یه‌کیگرتنی ئاین و ده‌وله‌ت بوو. ئاینی وا لیکرد، که به‌قه‌له‌مه‌که‌ی پشتگیری ده‌وله‌ت بیت، ده‌وله‌تیش به‌شمشیر ئه‌وی ده‌پاراست. کار گه‌یشه ئه‌وه‌ی خه‌لکی له کاتی نژادا ده‌ستیان به‌رز ده‌کرده‌وه و ده‌یانوت: ((اللهم انصر الدين والدوله)).

به‌م کاره، ئاین نزم بووه‌وه و ده‌وله‌تیش به‌رز.

له پاش 'میحنه‌ت'، پووداویکی تری کۆمه‌لایه‌تی سه‌ری هه‌لدا، که گرنگیه‌کی زۆری هه‌یه له گه‌شه‌کردنی فیکری ئیسلامی و زیاتر به‌ره‌و ئه‌و ئاراسته‌یه‌ی که په‌شید و موته‌وه‌کیل ده‌یانویست بیه‌ن. ئه‌و پووداوه‌یش هه‌ر وه‌ک هه‌مو پووداوه‌کانی دیکه، میژوونووسان گرنگیان پێ نه‌داوه. به‌شیوه‌یه‌کی زۆر به‌رته‌سکیش نه‌بیت، لیکۆلینه‌وه و باس و خواسیان له باره‌وه نه‌کردوه.

^{۲۰۰} - المصدر السابق، ج ۳، ص ۱۹۹.

خليفه کانی ئه نده لوس هاتنه سهر مه زه بهی نه هلی سوننه و جه ماعه، ده ستیان دایه بهر پاکردنی مونا فسه له نینوان فقیهه و نووسه ره کاندایه. وهک دهر ده کهوت ئه مه و بیه کانی ئه نده لوس هه ستیان به هه لهی پیتشینه کانی خویان له شام کردبوو، که لایه نی فقیهه و فرموده هه ناسه کانیان پشتگوئی خستبوو، بویه ئه مجاره زور چروپهر ده ستیان کرده پاکیشانیان. ئه وان کتیبینوس و فقیهه کانیان له خویانه وه ئالاند، هه ر کتیبیکیان دهنووسی، لیان ده کپینه وه به نرخیکی خه یالی. ئه و که سانه یان داوه تی ئه نده لوس ده کرد، له پوژ هه لات ناوبانگیان بلابووبوویه وه. وای لیها ت ئه و زانیانه ی له پوژ هه لات گوزهرانیان ته لخ بوو، کوچیان ده کرد بۆ ئه نده لوس، تا له وئ له پاره و پله و پوست بیبهش نه بیته. پروفیسور نیکلسون له مه قدسییه وه ده گپه رته وه: ((خه لکی ئه نده لوس... ته نها متمانه یان به قورئان هه بوو، له گه ل "موه تته ئی مالیک" دا، ئه گه ر که سیکی سهر به مه زه بهی حه نه فی یان شافیعیان دینیبا، شاره به دهریان ده کرد، خو ئه گه ر شیعه یه ک یان موخته زیله یه کیان دینیبا، هه ر له جیدا ساردیان ده کرده وه))^{۲۵۶}.

لینکولینه وهی ئابینی له ئه نده لوس پیتمیکی دیکه ی وه رگرت، ئه ویش شکو دار کردنه وهی بنه ماله ی ئه مه وئ و به تایبه تیش باسی فه زایلی پیتشینه ئه مه و بیه کان. ئه وهیش دهره نجامی بارودوخه سیاسییه کانی ئه و پوژ هه بوو، چونکه خه لیفه کان شه و ق و ده مارگیرییه کی زوریان به لای بنه ماله ی ئه مه ویدا هه بوو. وه کو بینیمان، زه مکردنی خه لیفه پیتشینه کانی ئه مه وئ له پوژ هه لات بووبووه سوننه تیکی هه مه گیره، به لام له ئه نده لوس به ها کان پیچه وانه بووبوونه وه، له وئ: "باسی چاکه ی ئه مه و بیه کان له گه ل هه ور ده سه ملان و هی عه له و بیه کان

گهرد و غوباری دنیای به سهره وه نیشتبوو. نه گهر په پراوه کانی ئیبن
حه زم و نه بوبه کری ئیبن عهره بی بخوینینه وه - که نه م دوانه له ههره
زانا پیشه ننگه کانی نه و دهرانه ی نهنده لووس بوون- نه و زور به
زولالی مه یلی نه مه و بیوون و رقلینوونه وه ی علی و بنه ماله که ی تیندا
نمایانه.

بۆ نمونه ئیبن حه زم: فهرمووده ی 'پوژی غه دیر به نادرست - غیر
صحيح- ده زانیت و به داهینراوی پافیزه ی ده زانیت، له کاتیکدا
ئیمامه کانی پوژهلالت به فهرمووده ی بیخه وش و خالی ده زانن،
یه کیکیان ئیمام نه حمده که ده لیت ۳۰ هاوئل نه م شایه تییه یان له
باره ی عه لیه وه داوه له کاتی خه لیفایه تییه که یدا. له ده نگوباسه -
شایعه - باوه کانی نه و پوژانه ی نهنده لووس: ((قه له مه که ی ئیبن حه زم
و شمشیره که ی حه جاج، هه ردوکیان تیژ و به برشتن)). وه ک
ناشکرایه ئیبن حه زم به قه له مه که ی به رگری باشی له نه مه و بیه کان
ده کرد، هه روه ک چوئن پیشتر حه جاج به شمشیره که ی کردبووی،
ناشکرایشه که مه یلی سیاسی بیجگه له قه له مه که ی - به لای
نه مه و بیه کاندای بووه، گوايه باپی ره ی شایه یه کیک بووه له خه ده م و
حه شه می یه زیدی کوری نه بوسووفیان.

*** **

هه رچییه ک له باره ی نه بوبه کری ئیبنولعه ره بیشه وه: ئیمامی دووه می
نهنده لووس توندتر له ئیبن حه زم، نه مه و بیه کانی خو ش ده ویست و
رقی له عه له و بیه کان ده بوویه وه. نه و سه رده مه ی نه بو حه نیفه
خه لیفه کانی نه مه وی به دز و چه ته ناو ده بات، ئیبنولعه ره بی

سه ناخوانی خلیفه کانی شام دهکات و بهرگریه کی گهرموگور له یه زیدی کوپی مه عاوویه دهکات. ئه بوبه کری ئیبنولعهره بی بروائ وایه: یه زید له ههره زاهید و بق خوا سولحاوان بووه، شایه نی ئه وهیه ئیقتیدا به قسه کانی بکریت و له کوپی زیکریدا ئاماده بیت، دریزه ی ده داتی و ده لیت: ((میژوونووسان نازانم باسی باده نوشی و تاوانه کانی دیکه یان له کوپوه هیناوه؟ شهرم ناکهن؟ یان ئه وهیه خودا په رده ی حیا و شهرمی له سهر هه لمالیون و ههرچی به ده میاندا دیت نایگه پیننه وه))^{۲۵۷}. ئیبنولعهره بی ئه و تومه تچیانه به مولحید و خراپه کار له قه له م ده دات. ئیبنولعهره بی وه های ده بیئتت که: بیدعه که ی مه نمون له مهر بابته ی خه لقی قورئان، زور له و سهروردانه ی میژوو زشتتره که ده لین فلانه خلیفه باده نوش بووه و فیساره خهریکی سه ما و زینا و بیته خلاقی بووه^{۲۵۸}.

وای بق ده چم، ئه م پیکایه ی زانایانی ئه نده لوس گرتبوویانه بهر له خو شه ویستی و وه سفی ئه مه وییان، ورده ورده و به هتواشی دزه ی کرده ناو نیوه نده زانستییه کانی پوژه لاتیش هوه. ئیدی ئه و موته ربه کردنه ی له نیتوان پوژه لات و پوژئاوادا پوویدا، چی درهنگ یان زوو ئه نجامه که ی ههر ئه مه ده بیت. له وانه ی شه ههر ئه مه هوکاری نه رمه نه رمه خو شه ویستبوونی مه عاوویه بووبیت له ناو مسولمانانی پوژه لاتدا، کاتیک که بارودوخ گورانی به سه ردا هات و مه عاوویه بووه هاوه لی پیغه مبه ر و نوو سه ره وه ی وه چی و خالی مسولمانان.

پرو فیسور له باره ی خه لکی ئه سفه هانه وه ده لیت: "ئه وان زیاده پوپییه کی له راده به ده ریان له خو شه ویستی مه عاوویه ده کرد له سه ده ی چواره مدا". مه قدیسی ده گتیرپته وه: کابرایه کی ئه و بازیره،

^{۲۵۷} - ابن العربي، العواصم من القواصم، ق ۲۳۳

^{۲۵۸} - هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

سه ناخوانی مه عاوییه ده کرد که دهیوت: پیاوئیکی زاهید و خواپه رست
 بووه "مه عاوییه نه بی و په سول بووه"، مه قدیسیش ناپه زایی له
 قسه که ی ده رده بریت، به لام کابرا ده چیت به گزیدا و خه لکه که ش
 تومه تی شیعه بوونی ده دهنه پال، خودا په حمی کرد و کاروانیک هات
 و مه قدیسی له گه لیان شاری به جیهیتشت، وه گه نا زامداریان ده کرد.
 هر ئه مه قدیسییه ده گنرپته وه: ((کابرایه کی بینی له مزگه ته که ی
 واسیت، وا فهرمووده ی پیغه مبهری ده گنرپایه وه: "خوای گه وره له
 پوژی قیامه تدا مه عاوییه دینیته تهنیشتی خوئی، ئه مه له کاتیکدا
 په رده ی به سهردا داوه، پاشان په رده ی له سهر لاده دات، هه روه ک
 چون په رده له سهر بووک لاده دریت، منیش وتم "له بهر چی"، کابرایش
 وتی: "له بهر به گزاجوونی عه لی"، منیش وتم "هه ی دروژنی گومپا"،
 کابرا هاواری کرد: "ئه و پافیزییه بگرن"، خه لکی دابارینه سهری، باشی
 به وه بوو، هه ندیک نووسه ر له وییوون و ناسییانه وه و نه یانهیتشت
 زاماری بکه ن^{۲۵۹}.

*** **

ئه وه ی که جیگه ی سهرنجه، زۆرینه ی فارس له و سهرده مه دا له سهر
 پچکه ی ئه هلی سونته و جه ماعه بوون، له پووکه شیشدا ئه سفه هان
 وه ک پایته خت و ابوو. خه لکی عیراقیش ته شه یو عیان له بهر دل بووه،
 کوففه ییش چه شه یوینیان بوو. له هه لگه پراوه یی میژوو ئه وه یه، به غدادی
 ئه و سهرده مه تیکه له یه ک بوو له شیعه و سونته، به م هۆیه ییشه وه
 بوو بووه گه وره ترین لانکه ی هه لایرساندن ی فیتنه، له نیوان شیعه و

^{۲۵۹} - ابن العربی، المصدر السابق، ص ۳۳.

سوننه دا. به تپه ربوونی کات ئەم ئاژاوه یەش پەره ی دەستاند، هیچ سالتیک بە سەر بە غداددا تینە دەپەری بە بێ ئاژاوه یان تەنگە ژەیه ک لەنێوان ئەم دوو تایە فەدا. بیکومان ئەم گلمە و گالە یە لە لایەن هەردوو لاوه دەستپیشخەری بۆ دەکرا. ئەمەیش شتیکی ئاساییه، چونکە کاتیک دوو لایەن لە سەر شتیکی کیشەیان تینە کە ویت، ئیدی هەردوو لا تووندرووی و زیاده رووی لە دژی یە کدی بە کار دین.

دەتوانین بڵێین ئەم مشتومڕی نێوان سوننه و شیعه کاری گە یانده دەمارگیری لایە ک بۆ ئالی پەسوول و لایە کە ی تریش بۆ هاوە لانی پەسوول. ئەهلی سوننه دەمارگیریان بۆ هاوە لان هەبوو، شیعه ییش بۆ ئالی پێغه مبر. هەر لایە کیش زیاده رووی لە دەمارگیرییه کەیدا دەکرد. ئەهلی سوننه تووند دەستیان بەم فەرمووده یی پێغه مبره وه گرتبوو کە دەیوت: ((أصحابی بمنزلة النجوم فی السما، فأیها أخذتم رحمه، وإختلاف أصحابی رحمه - هاوە له کانم چه شنی ئەستێره ی ئاسمان، هەر کامیان بکە نه چرا، هەر رێنیشاندەر، جیارایی هاوە له کانیشم پەحمه ته)). له ولایشه وه شیعه ئەم فەرمووده ییان کردبووه مارش: ((إیها مثل أهل بیتي مثل سفینه نوح، من رکبها نجا، ومن تخلف عنها غرق - نمونه ی ئالوبه یتی من وه ک که شتییه کە ی نوحه، ئەوه ی لینی سەرکه وئ سەر فرازه، ئەوه ی لینی دواکه وئ نغرویه))^{۲۶۰}. ئەمان هاوە لان و ئەوان ئالوبه یتیان کردبووه پێوه ری فەزیله ت، لێره وه یه کیک له پێوه ره کان ئاسۆی و ئەوی تریان ستوونی بوو. ئیدی هەر که سیک له هیلە کان نزیک ببوایه ته وه، ئەوا له دیدگای لایه نگره کانیدا خاوه ن فەزل بوو - باوه پ و جیهادیشی هەر چه ندیک بووبا - لێره وه پێوه ری مەبدە ئ گۆرا بۆ پێوه ری پێرۆز کردنی ئاسۆی و ستوونی.

^{۲۶۰} - محمد حسین الزین، المصدر السابق، ص ۲۲ .

ئه‌هلی سوننه تانه ی ٲه‌وافیزٲیان ده‌دا له شیععه، شیععه‌یش تانه‌ی ٲه‌واسیب. ئه‌میان به‌گوزارشتی ٲه‌فزکردنه‌وه‌ی هاوه‌لان و ئه‌ویشیان به‌ٲه‌سبکردنی ٲه‌شتگرٲتی - دوژمنانی ئالوبه‌یت و ده‌ستخسٲته یه‌ک ئاوه‌وه له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتی ئه‌مه‌وی دژی عه‌لی و کوٲانی عه‌لی. بۆ خۆی ده‌رده‌که‌ بوویه ده‌ردی بیده‌رمان و له‌هر لایه‌که‌وه زیاده‌ٲه‌وی ٲیدا ده‌کرا. له‌سه‌ره‌تاوه نه‌ شیععه ٲه‌وافیز بوون و نه‌ سوننه‌یش نه‌واسیب. به‌لکوو هه‌مووی زیاده‌ٲوویی بوو، یان ئه‌و شٲتی که‌ ناومان ناوه به‌ ٲه‌له‌که‌بوونی فکری، که‌ وای لیکردن بگه‌نه ئه‌م ئامانجه دلناخۆشکه‌ره.

ئه‌گه‌ر شیععه و سوننه له‌ ٲوژگاری ئه‌م‌ٲو‌دا بیان‌هه‌وٲت ٲٲک بٲنه‌وه، ئه‌وا ده‌بٲت وه‌رگه‌ٲنه‌وه بۆ ئه‌و دروشمانه‌ی که‌ زه‌یدی کوٲی عه‌لی و ئه‌بو حه‌نیفه هه‌لیان ده‌دا، واته دروشمی شوٲش دژی سٲه‌م له‌ هه‌موو ٲووه‌کانیه‌وه... لٲزه‌یشدا جیاوازی له‌ نٲوان سٲه‌مکاری شیععی و سوننیدا نییه. ئامانجی ئاین برٲٲٲیه له‌ داد‌ٲه‌روه‌ری کۆمه‌لایه‌تی، که‌سانی مه‌یدانیش، ته‌نها ئامرازیک ی ناو ئه‌و ٲروسه مه‌زنه‌ن.

*** ** *

بوه‌یه‌یه‌کان له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچیدا هاٲته به‌غداد. ئه‌وانیش زیاتر له‌ جاران قوٲه‌که‌یان خه‌ست کرده‌وه. بوه‌یه‌یه‌کان شیععه بوون. به‌لام خه‌لیفه‌کانی به‌نی عه‌باس سوننی بوون، لٲزه‌یشه‌وه دوو بڼه‌ماله‌ی ده‌سه‌لاتدار له‌ به‌غدا نیشته‌جی بوون. خه‌لیفه‌ی سوننی و ئه‌میری شیععه، به‌لایان هه‌ر وه‌ک کواله‌ دابارانه‌ سه‌ر مه‌مله‌که‌ت. خانه‌دانه‌کانی به‌غدا له‌ دوو ٲٲر بوون، ٲٲری عه‌له‌وی و ٲٲری عه‌باسی.

هەر خانهدانیکیش دهمارگیر بوو به لای ئه وهی خۆیدا. بۆیه له بهغدا خوینتکی زۆر پڕیئرا، حورمهتیکي زۆر دپيئرا، خهڵکانیکي زۆر بیلانهویانه مانه وه.

ئه هلی سوننه بپروایان به خهلافهت هه بوو، بۆیه پشتیوانی عهباسیهکان بوون، به سیتیهری خودایان دهزانین له سههر زهوی. شیعهیش ئیمانیاں به ئیمامهت هه بوو، ئهم ئیمامهتیش تهنها له ئالی عهلییه وه سههرچهشمه ی دهگرت، خهلافهتی عهباسی و شتیان به خۆسهپین و باتل دهزانی. لیره وه ئاغاواتهکانی بهغدا ههستی جمهوریاں دههروژاند و بۆ مه بهستی کهسی به کاریان دههینان^{۳۶۱}. له سالی ۳۵۰ دا دوانی خومار که یه کتیکیان عهلهوی و ئهویشیان عهباسی دهبیئت، دهبیته گالهیاں و عهلهوییه که دهکوژریت، شار دهشیویت، دهبیته خونی شاندان و ئاغاواتیش ههر کهسه و چمکی که واکه به لای خۆیدا دهکشیت. بهریوه بهری پولیس دیت و هه موو خۆپیشاندهران سزا ده دات و فه رمان ده دات، عهباسیه کهیش به عهلهوییه کانه وه بئالین و بیانه اوژنه دیجله وه... چۆغ شکور شه ر دامرکایه وه. له مه وه پوون دهبیته وه گرفته که تهنها له سههر بنه ما و مه بده نه بووه، به لکوو شه ره کورسی بووه.

له کۆتایی سه ده ی چواره مدا پیاویکی خانه دان ده رکوت که گوایه مه هدییه. له ناو خه لیکا به بره و بوو، داعیه کانی له ناو خه لکیدا خه ریکی کۆکردنه وه ی به یعهت بوون بۆی. ئه وه ی که مایه ی پیکه نین بوو، داعیه کانی -ئه وانه ی جارچی ئه و بوون- ئه گه ر که سیکی سوننیاں بیینیایه، ده یانوت مه هدی له عهباسیه کانه، که ده یشگه یشتنه که سیکی شیعه، ده یانوت مه هدییه که مان عهلهوییه. پۆژیکیاں سه رداریکي شیعه

^{۳۶۱} - آدم منز، المصدر السابق، ج ۱، ص ۲۵۷.

مەزەب ھات بۆ بەیعتدانى، کە بىننى وا سوننەيە و شىعە نىيە، خىرا بە خىرا پىشتى ھەلکرد و بىرەى بىر نەھاتەوہ.

*** **

ناکۆمى نىوان شىعە و سوننە شىوازىکى ترسىنەرى و ھگرت ئەو دەمەى مەملەتەى لە نىوان عوسمانى و سەفەوى لە عىراقدا ھەلاىرسا. جىگەى سەراماسىنە ھەر ئەو عىراقەى کە خۆى لانکەى ئەم ناکۆکىيە بوو، دواىى خۆيشى بووہ پىتەختى بەرەبرەکانىى دوو دەولەتى زەلامى شىعە و سوننى. قوہ بەسەر گەلى عىراقىش لە نىوان ئەم دوو بەرداشەدا. سەفەوييەکان پۆلىکى مەزنىان گىنرا لە مێژووى تەشەببوسدا. دەتوانىن بلین ئەوہ سەفەوييەکان بوون کالای مەزەبىيان کرد بە بالای تەشەببوس دا، دواترىش فویان بۆ پىدا کرد. ئەو بەرگە شۆرەشگىزانەيەيشيان لەبەرى داکنە کە ھەر لە سەدەکانى سەرەتاوہ بەبەر خۆیدا کردبووى. ئىدى بووہ مەزەبىکى -پىچکەيەکى- ھەر و ھەممو پىچکەکانى دیکە، بەبى تالىک جىاوازی.

ھىدى ھىدى تەشەببوس بە ئاشى سولتانەکان ھاپدرا، سروسشتە شۆرەشگىزىيەکەى لى دامالرا کە عەلى و کورەکانى ئەوہ لە دواى ئەوہ خستبوويانە سەر يەک. عەلى مارشى شۆرەش بوو لە ھەممو مێژووى ئىسلامدا، کەچى سەفەوييەکان کردیانە مالەقولى سەر شانۆى خویان. بەر بە دەرکەوتنى سەفەوييەکان، فارسەکان لەسەر مەزەبى سوننە و جەماعە بوون. پابوونى عەباسى لەناو ئەواندا دەستى پى کرد، ھەر لەو پىش خونچەيان بووہ گول. کە لە زانا و فەرموودەوانە بەبرەوہکان زۆرەيان لە خەلکى ئەو ناوہ بوون.

زۆریک له پیتشهنگهکانی وهک: نه‌یساپوری، بوخاری، تورمزی، پازی، ته‌به‌ری، غه‌زالی، خوراسانی، شه‌هرستانی، گه‌یلانی، ئیسترابادی، خوارزمی، جورجانی، ئامه‌دی، ئه‌سفه‌هانی و توسته‌ری... بی‌جگه له‌مانه‌یش هه‌ن که سه‌ر به‌ر باژیره جیاوازه‌کانی ئیرانی کۆنن. فارس هه‌ر له‌سه‌ر مه‌زه‌بی ته‌سه‌نتون بوون، تا ده‌رکه‌وتنی ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌وی. ئهم ده‌سه‌لاته‌ چه‌ندین ئامرازی په‌ستانی به‌کار هینا بو به‌شیعه‌کردنی خه‌لکی: - تیسره‌واندن - کوشتن و ئه‌و شتانه له‌م پیتاوه‌دا به‌کار هات. زیکری سه‌رزاریشیاں هه‌ر "یاعه‌لی" بو. ڕیک ئهم زه‌به‌روژه‌نگی سه‌فه‌وی، هاوشیوه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌یوبیه‌کانه که له میسر به‌سه‌ر فاتمیه‌کاندا هینایان.

ئیدی له‌ ده‌ورانی سه‌فه‌ویه‌کانه‌وه، مه‌زه‌بی شیعه بوویه مه‌زه‌بیکی نه‌ته‌وه‌یی له‌ ئیران. په‌نگیش کرا به‌ په‌نگیکی غروره‌نگیزی سولتانیه‌انه که هیچ جیاوازییه‌کی نه‌بوو له‌گه‌ل عه‌قیده سولتانیه‌یه‌کانی دیکه‌ی سه‌رزه‌مین. سه‌فه‌ویه‌کان له‌ بانگه‌شه‌کانیاندا وه‌ک ده‌رویشه‌کان بوون، بانگه‌شه‌کاره‌کانی خۆیانیاں ده‌نارده‌ ئه‌مسهر و ئه‌وسه‌ری دنیا، له‌و‌یش به‌ ته‌پل و زورناوه‌ قه‌سیده‌ی سه‌ناخوانیی عه‌لییاں ده‌خوینده‌وه به‌ ده‌نگیک که ده‌گه‌یشه‌ که‌شکه‌شانی فه‌له‌ک. ئه‌وان له‌ شار و لادی بلاو ده‌بوونه‌وه و که‌شکۆلی خۆیانیاں به‌ ده‌سته‌وه ده‌گرت، نه‌رم نه‌رمی ڕیگه‌یاں ده‌به‌ری به‌ دم "یا عه‌لی" و تنه‌وه. لیتره‌وه ناوی عه‌لی بو ئامرازی سیاسیی به‌ده‌ست سولتانه‌کانه‌وه به‌کار ده‌هینرا، وه‌ک چۆن پیتشتریش ناوی "مه‌مه‌د" و "الله" به‌کار هینرابوو.

سولتانی سه‌فه‌وی جیاوازییه‌کی وای له‌گه‌ل سولتانی عوسمانیدا نه‌بوو. هه‌موویان خودایان ده‌په‌رست و به‌نده‌کانی خودایان داده‌پلۆساند. جیاوازییاں ته‌نها له‌ پووکه‌ش بوو، هه‌موو مه‌راقی‌کیشیاں هه‌ر ئه‌وه بوو چۆن مزگه‌وتان به‌رازیینه‌وه و ئالتوون و زه‌خره‌فه و

تړوته‌شخه‌ل‌ی زیاتری تن هاوین.

له‌بر‌ئو‌ه‌ی مه‌رق‌دی ئیمام‌ئ‌ع‌زم له‌ لایه‌کی دیج‌له و ئیمام‌ کازم له‌ لاکه‌ی تری بوو، جیا‌کاریه‌که‌ که‌وت‌بووه‌ ده‌قه‌ره‌که‌. ئیدی له‌م‌به‌ری دیج‌له‌وه‌ جنیو‌ په‌وانه‌ی ئه‌وبه‌ر ده‌کرا -له‌ کازمیه‌وه‌ بو‌ ئه‌ع‌زمیه‌- ئه‌م‌ ده‌به‌نگانه‌ بیریان‌ هر‌ لای ئه‌وه‌ نه‌ماوه‌ که‌ ئه‌م‌ دوو‌ ئیمامه‌ ه‌ردوو‌کیان‌ شو‌پ‌شیان‌ دژی سته‌م و سته‌م‌کاران‌ بووه‌ و له‌ یه‌ک حیزب‌ بوون، ئه‌ویش‌ حیزبی "دژه‌سولتانان" بوو. ئه‌بو‌ حنیفه‌ به‌ توندی به‌ره‌لستی مه‌نسووری کرد، وه‌ک‌ چو‌ن‌ موسای کازمیش‌ هیی‌ براکه‌ی -په‌شید-ی ده‌کرد. ه‌ردوو‌کیشیان‌ له‌ به‌ندینه‌خانه‌ی ئه‌م‌ دوو‌ سولتانه‌ سته‌م‌کاره‌دا سارد‌بوونه‌وه‌، به‌لام‌ سولتانه‌کان له‌ پاش‌ مه‌زگیان‌ لیکیان‌ ه‌ه‌لاو‌یردن، ه‌ه‌رچه‌ند له‌ ده‌می زیندویه‌تیدا نه‌یان‌توانی ئه‌و‌ کاره‌ بکه‌ن.

ناسره‌دین شای پیتشووی ئیران له‌ سالی ۱۸۷۰ زیاره‌تی مه‌زاری حوسه‌ینی کرد. وه‌ک‌ "ودمانه‌" ده‌ستی ده‌ماسی به‌ گلکوکه‌دا، ماچی ده‌کرد، ئه‌س‌رینی ه‌ه‌لده‌وه‌راند و ده‌لالایه‌وه‌. که‌سینکی جیگه‌ی متمانه‌ی خو‌م‌ پنی راگه‌یاندم‌ که‌ یه‌کینک‌ له‌ مجنوره‌کانی مزگه‌وتی حوسه‌ین و‌تاریکی خو‌ینده‌وه‌ له‌ به‌رده‌م‌ ناسره‌دیندا که‌ ئه‌مه‌ ده‌قه‌که‌یه‌تی:

((سلامت لیبیت ئه ی ئه بو عه بدوللا... تو له پوژی که ره لادا بانکت کرد: ناصریک سه رخه ریک- نییه بیت به هانامه وه؟ به لام کهس نه هات به دهمته وه، ئه مرق مزگینیت دهمه می که ئه و ناصره که هات)). شا که ئه مه ی بیست هینده گریا تا له هوش خوی چوو.

گریانی ئه م شایه، هیچ جیاوازییه کی له گه ل گریانی هاروونه په شیددا نییه. هه ردووکیان سوکوسه لیم و خوشراپویر و خوینرێژ بوون. هه ردووکیشیان له ترسی خودا له هوش خو ده چوون. په حمه تی خودا له بێژه ری ئه م قسه یه: 'سیاسه ت ناچیته ناو هیچ شتیکه وه، مه گه ر بۆگه نی ده کات'. ئه وه تا هه رکه هاته ناو مه زه بی ته شه یو عه وه، وه ک باقی هه موو دین و مه زه به کانی لیکرد. ئیستا کاتی ئه وه یه، نه وه ی نوێ په ند و ئه زموون له پابردوو وه رگرن، پێچکه ی پێشینه شوپشگیره کانیان بگرنه به ر دژی سته م.

*** **

پنیشتر وتمان سه فه وییه کان مه زه بی ته شه یو عیان وه ک کتوییه کی دپنده به ختو کردبوو. به مه یش ته شه یو ع وه ک 'شوپشیکی کوژاوه' ی لی هاتبوو. له وانیه په راست بیت ئه گه ر بارودوخی ئیستای ته شه یو ع به بورکانیکی داسه کتاو وینا بکه ین، که له سه ری وه دووکه لیک هتواش به رز ده بیته وه که ئاماژه یه بۆ پابردوو یه کی پرتین. ئینجا تا ئیستایش ته یه شوع هه ر ترووسکاییه کی ئه و شوپشه کونه ی تیدا به دی ده کریت. ئه م ورده ترووسکاییه ی که وه ک نه رمه دووکه ل وه هان، کاتیک فه رمانه که یان ته واو ده بیت، ئیدی له باتی سوود، زیانیان ده بیت. هه ندی جاریش له ملاولا شوپشیکی لی په یدا ده بیته وه.

ئەوێ توێژینه وە بۆ باری ئیمروژی ته‌شه‌یوع بکات، ئەوا هیندیک نهریتی کۆمه‌لایه‌تی ته‌ماوی تیدا ده‌بینته‌وه که شایه‌نی سه‌رسووهرمان و بیرلێکردنه‌وه‌ن. لێره‌وه هیندیک که‌س ئەم شته‌ لێلانه‌یان پێ سه‌یر یان ناشیرینه که زیاتر خۆیان له‌ خورافه‌ و زیاده‌پۆیدا ده‌بیننه‌وه. ئێمه‌ ناتوانین ئەم نهریتانه‌ی شیعیه‌ شرۆفه‌ بکه‌ین مه‌گه‌ر به‌وه‌ی: ئەمانه‌ بریتین له‌ پاشماوه‌ی سه‌ده‌کانی ڕابردوو، که ئەوکات شیعیه‌ لانکه‌ی شو‌رشه‌ ئیسلامیه‌کان بوو.

ئەو پاشماوانه‌یش ده‌توانین له‌م خالانه‌دا پوخت بکه‌ینه‌وه:

١- بریتیه‌ له‌ دیدگای ئیمامه‌ت. شیعیه‌ی ئەم‌ڕۆ به‌ چاوی پێروزییه‌وه ته‌ماشای ئیمامه‌کانیان ده‌کهن، ئەوان ئەم ئیمامانه‌یان به‌ مه‌عسووم له‌ هه‌له‌ داده‌نێن. پله‌شیان له‌ پله‌ی م‌رو‌ف به‌ بلندتر ده‌زانن، ده‌چنه‌ زیاره‌تیان و لێیان ده‌پا‌ڕینه‌وه له‌ هه‌ر به‌لایه‌کدا که تووشیان ده‌بیت. ئەم زیاده‌پۆیه‌ له‌ پێرو‌ز‌پا‌گرتنی ئیمامه‌کاندا له‌ بنه‌رته‌دا بنه‌مایه‌کی شو‌رش‌گێ‌ڕی هه‌بووه‌ و دواتر بووته‌ سیفه‌تی شو‌رش و له‌ کۆتاییشدا بووته‌ عه‌قیده‌یه‌کی بێ ڕۆح. مه‌به‌ده‌ئێ عیسمه‌ت گرنگیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه، ئەو‌یش له‌و ڕووه‌وه که هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی که دژی ئیمام شه‌ڕ ده‌کهن تاوانبار ده‌ک‌ری‌ن، چونکه‌ تۆ له‌ مه‌سه‌ره‌وه که‌سیکت هه‌یه که هه‌له‌ ناکات، ئێ ئەگه‌ر که‌سیکت شه‌ڕی له‌گه‌ڵا بکات، کێ تاوانبار ده‌رده‌چیت؟

شیعه‌ هه‌وه‌لینه‌کان کاتیک ده‌یانگوت ئیمام مه‌عسوومه‌، ئەوان به‌م کاره‌یان هه‌موو تاوانه‌کیان ده‌ملی سولتان ده‌هاو‌یش‌ت. ئەم کاره‌یان هاو‌شیه‌ی کاره‌کی ئەفلاتوون و فارابییه‌ که سیسته‌مه‌ تو‌با‌یه‌که‌یان خسته‌بوویه‌ ڕوو بۆ چاکسازی له‌ کۆمه‌لگه‌دا. له‌ ب‌ڕ‌وای ئەماندا دنیا هه‌رگیز چاک نابیت تا ئەوکاته‌ی ده‌که‌و‌یت‌ه‌ ده‌ستی فه‌یله‌سووفینکی د‌ل‌سو‌زی بلند ئەخلاقه‌وه. مام‌وستا موسا جاروول‌لا تانه‌ له‌ ب‌ڕ‌وای

شیعه‌یان له‌مه‌ر عیسمه‌ته‌وه به‌م شی‌وه‌یه ده‌دات: ((من بروام وایه عه‌قیده‌ی شیعه له‌مه‌ر ئیمامانه‌وه بق هه‌موو مسولمانان راسته‌))، واته هه‌موو مسولمان مه‌عسوومن، هه‌ر کاریک ئیجماعی - کۆده‌نگی - مسولمانانی له‌سه‌ر بیت بیگومان دروست و په‌سه‌نده. له‌ راستیدا شیعه له‌م قسه‌یه حالی نابن. ئه‌وان پا‌په‌ریون له‌و شته‌ی که هه‌موو ئومه‌ت له‌سه‌ری کۆک بوون، له‌وانه‌یه ئه‌وان ئومه‌ت‌یان به‌ گومرا زانیبیت کاتیک بینویانه وا گوی له‌ مشتی سولتانی زه‌وتکرن.

پروفیسور ئیدواردس ده‌لێت: ((شۆرشگیران هه‌میشه پێتان وایه، گه‌نده‌لی کۆمه‌لگه له‌ گه‌نده‌لیی فه‌رمانه‌واکانه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌، ئیدی لێره‌وه برۆیان وایه ته‌نها له‌ پێگه‌ی بوونه‌فه‌رمانه‌وا‌ی که‌سانی چاکه‌وه باژێریش چاک ده‌بێت))^{٢٦٢}. وا دیاره ئه‌م تیۆریه‌ی ئیدواردس له‌سه‌ر برۆای شیعه‌کانی هه‌وه‌ل له‌ باره‌ی عیسمه‌ته‌وه راست ده‌رده‌چیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مان ده‌یانوت: هه‌موو ئه‌م گه‌نده‌لکاریانه هۆکاری خراپه‌کاری و ناشیتی فه‌رمانه‌وا و سولتانه‌کانه. شیعه له‌ یه‌کێک له‌ ئیمامه‌کانی خۆیانه‌وه ده‌گیرنه‌وه: ((هه‌موو گه‌لێک سزا ده‌دریت له‌ ئیسلامدا، ماده‌م گه‌وره‌یه‌کی خراپه‌کاریان هه‌بێت و شوینی بکه‌ون، با کاروباری په‌عه‌یه‌ته‌که‌یش باشه و چاکه‌بێت. خۆ ئه‌گه‌ر گه‌لێک شوینی ئیمامیکی چاک که‌وتن، ئه‌وا سه‌رکه‌وتوو ده‌بن، هه‌رچه‌نده‌یش کاری گه‌له‌که‌ خراپه‌کاری و نانه‌جیبی بیت)). ئه‌میشه مانای ئه‌وه‌یه، ته‌شه‌یوعیش وه‌ک هه‌ر بزووتنه‌وه‌یه‌کی شۆرشگیرێ دیکه، هه‌موو تاوانی نیشتمان ده‌خاته ئه‌ستۆی حکومه‌ت، له‌ ئه‌ستۆی خه‌لکی لاده‌بات. ئه‌م برۆایه‌یش که‌میک زیاده‌ڕوویی و په‌رگیری تێدا‌یه. به‌لام ئیدی ئه‌م دیدگایه له‌گه‌ل شۆرشدا یه‌ک ده‌گیرته‌وه و پێشی ده‌خات.

۲- بیروباوه پی مه‌دی: ئەم بیروباوه پی مه‌دییه به مایه‌کی هه‌ره به‌هیزی سه‌ره‌لانی زۆریک له شۆپشه‌کانی ناو میژووی کۆن بووه. مه‌دی له مانا کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌یدا واته شۆپشگیر، بۆیه زۆریک له رابه‌رانی شۆپش ئەم نازناوه‌یان له خۆیان ناوه سه‌رباری ئەوه‌ی هه‌رگیز بانگه‌شه‌ی ئەوه‌یان نه‌کردووه پۆریک له پۆژان، که ئەمان مه‌دین. ئەو کاته‌ی زه‌یدی کوپی عه‌لی به‌سه‌ر ئەمه‌وییه‌کاندا رابه‌ری، دواتر به‌ په‌لکی دارخورماوه له‌خاچیان دا، په‌کیک له شاعیره‌کانیان ده‌لیت:

صلبنا لکم زیدا

علی جذع نخله

ولم نر مه‌دیا

علی الجذع یصلب^{۲۲۲}

زه‌یدمان بۆ دان له په‌لکی دارخورما

مه‌دی نه‌بینراوه به په‌لکوه له خاچ بدریت

هه‌رگیز، تاقه پۆریکیش زه‌ید له ژیانیدا نه‌یگوتبوو ئەمن مه‌ه‌دیم، سه‌رباری ئەوه‌یش له لایه‌ن ئەمه‌وییه‌کانه‌وه ئەو نازناوه‌ی لێ نرابوو. ئەمه‌ ئاماژه‌ی هاوواتایی "مه‌دی و شۆپش" پوون ده‌کاته‌وه لای خه‌لکی ئەو سه‌رده‌مه. میژوونووسان سه‌ریان ماساوه له‌وه‌ی، داخو ده‌بیت هه‌ول که‌س که وشه‌ی مه‌دی له میژووی ئیسلامدا به‌کار ه‌ینابیت کئ و که‌ی بووبیت؟ من وانا‌زانم ئەم شته سه‌رسوو‌رمانی گه‌ره‌ک بیت. واژه‌ی "مه‌دی" خۆی له بنه‌په‌تدا به‌ عه‌ره‌بیکراوی واژه‌ی "مه‌سیح"ی ناو ته‌وراته. مه‌سیح واته مه‌مسوح واته خودا

^{۲۲۲}- ابن الحجر، المصدر السابق، ص ۱۲۱

دەستی پێدا هێناوه. مەسحیش لە تەوراتدا بە واتای "پێنوینی"، ناردنی پەيام" و پشتگیری خودایی.

ئەشعیای نەبی دەبیژیت: ((پەب مەسحی کردووم تا مزگینی بە هەژاران بەدەم، سا دلاوای دلشکاوان بم و لەکوئخراوان پزگار بکەم. پوژی تۆلەیی خودایی وەبیری خەلک بخەمەوه، هاوبەشی خەمی گریاوان بم)). تەورات درێژە بە باسی ئەم "مەسموح"ە دەدات و دەلیت: ((پوچی خودای تیکەل دەبیت، پوچی دانایی و تیگەشتن، پوچی پاوێژ و هیز، پوچی زانایی و خوڤ لە خودا. وای لێ دیت تەنھا بڕیار بە چاوەکان و گوێیەکانی نەدات. بەلکوو بەلای هەژاراندا دیت و بەشی ڕەجال و نەبووەکان دەدات... ئەو مەر و گورگ پیکەوه دەلەوەرینیت، ئاسک و پلگیش پیکەوه دەباتە سەر کانی و کاریز)).

ئەوێ سفری ئەشعیای تەورات بخوینیتەوه، بەکسەر لێکچوونێکی سەیر دەبینیت لە نێوان ئەم و ئەوێ که شیعە بڕوایان پێیەتی لەمەر ئیمام مەهدی. وا دەر دەکەوێت هەژار و بی دەستەلاتان لە هەر کوێیەکی کات و شوێندا بن، هەر یەک ئاوات و هیوایان هەیە. سەملێکراو که نەیتوانی بە دەست تۆلەیی خۆی لە سەمکار بکاتەوه، دیت و پەنا دەباتە بەر نووسین و خەیاڵ. ئێدی لێرەوه کۆشک و تەلاری خەیاڵەکانی تۆقە لە گەل هەورا دەکەن. دکتۆر ئەحمەد ئەمین بڕوای وایە: ((عەقیدەیی مەهدی خەلکی تووشی وەهم و گومرایی کردووه لەناو خەلکید و لە لایەکی دیکەیشەوه بوو تە هۆی شوڕشیش هەر لەناو ئەو کۆمەڵگەیاندا)). ئەم بڕوایش کەم تا زۆر راستی تێدا، هەر بیرۆکەییکی کۆمەڵایەتی، بە دوو ئاراستەدا کار دەکات، باش و خراپ. ئەمەیش پشتگیری ئەو بۆچوونەیی هێکلی فەیلەسووف دەکات که دەلیت: هەر ئایدیایەک لە ناواخندا، هەلگری خۆی و دژەکەیی خۆیەتی.

زانایانی کۆمه‌لناسی، ئەوانەیان لیکۆلینەوه‌یان بۆ میژووی شوپرشەکان کردووه، دەلێن: چینی چەوساوه هەمیشە هەولی داوه بە کۆمه‌لێک خورافە بەرامبەر ستمی ستمکار پاوه‌ستیتەوه. ئەم جورە لە ئەفسانە‌یشیان ناو ناوه بە ئەفسانە‌ی کۆمه‌لایەتی 'Social Myths'. لێرەوه دەتوانین ب‌لێن تەشەبیوعی ئیم‌روژی، کاریگەرییە کۆمه‌لایەتییه‌که‌ی خۆی لەدەست داوه لەمە‌پ‌مە‌ه‌دییه‌وه و ئەوه‌ی لێی ماوه‌ت‌وه پاشماوه‌یه‌کی فیکرییە که خالی نییە لە خورافە.

۳- دیاردە‌ی 'توقیە' یان 'تەقییە': توقیە دیاردە‌یه‌کی کۆمه‌لایەتییه، هاو‌پ‌نی شوپرشە لە دەماو‌ده‌می دەست‌پ‌یک‌رد‌ن‌دا. شیعەکانی سەر‌ه‌تا ئەم کارە‌یان دە‌کرد ب‌ۆ نمونە خۆیان شیعە‌بوون، بە‌لام بە شتیکی دیکە خۆیان نیشان دە‌دا- تا شار‌بە‌دەر نە‌کرین. مامۆستا موسا جارووللا دە‌ل‌یت: توقیە بریتییه لە دوو‌پ‌ووی لە ئایندا. ئەو پ‌و‌ح‌ی توقیە‌ی شیعە بە دوو‌پ‌ووی وە‌سف دە‌کات و بە‌ر‌ه‌مە‌که‌یشی ناو دە‌بات بە کفریکی یە‌هودیانه. وادیارە مامۆستا جارووللا لە ژبانی خۆ‌یدا تە‌م‌ی چەوسانە‌وه‌ی سیاسی نە‌کردووه که بە توقیە دە‌ل‌یت نی‌فاق. خۆ ئە‌گەر وای‌ت عە‌ماری ک‌و‌ری یاسر یە‌که‌م‌ین مونا‌ف‌یقی ناو ئیسلامە.

موجاهید دە‌ل‌یت: لە سەر‌ه‌تای ئیسلامە‌وه تە‌قییە پ‌ت‌گە‌پ‌ندراو بووه، ئەو کاتە‌ی ق‌و‌رە‌یش پە‌ستانی زۆریان دە‌خ‌ستە سەر مس‌و‌لمانە‌کان. بە‌لام لە پاش بە‌ه‌یز‌بوونی ئیسلامە‌وه، ئیدی جائ‌یز نە‌ما. وا دە‌ردە‌که‌و‌یت خاوه‌نی ئەم قە‌سە‌یه پ‌شتیوانیکی باشی دە‌وله‌تی ئیسلامییه، هە‌لو‌ی‌ستی پ‌شتیوان لە ئۆ‌پ‌ۆ‌رسیۆن و شوپ‌ش‌گ‌ێ‌ر جودایە. هەر‌کە‌سە‌و لە پ‌وانگە‌ی بە‌ر‌ژ‌ه‌وندی خۆ‌یه‌وه تە‌ماشای بارود‌ۆ‌خە‌که‌ دە‌کات. هەر‌چ‌ۆ‌ن‌یک ب‌ی‌ت توقیە س‌رو‌شتە شوپ‌ش‌گ‌ێ‌ر‌پ‌یه‌که‌ی لە‌دە‌ست داوه لە‌م سەر‌دە‌مه‌دا. شیعە‌ی ئی‌ست‌ا شتیکی وا لە شوپ‌ش نازانن، تە‌ن‌انە‌ت جیا‌وا‌زییە‌کی

ئەوتۆیشیان نییە لەگەڵ ئاراستە سیاسییەکانی دیکە ی ناوچەکەدا. توقیه‌یش وەک هەموو شتەکانی دیکەیان بوو تە بەشیک لە کۆلتووریان.

٤- شیوەنی حوسەین. سەمەرە ی چوارمی شیعی بریتیە لە تازیباری بۆ حوسەین. ئەم کارە لە سەرەتادا نیشانەی تووڕەیی و ناپەزایی دەربەرین بوو دژی دەولەت. بەلام هێدی هێدی ئەم کارە تەشەنە ی سەند تا بوو هێندیک تقووسی بێمانا. شیعی ئەوسا، لە ژێرخانەکاندا کۆدەبوونەو و یادی ئەو تراژیدیا بەئێشەیان دەکردەو کە بەسەری حوسەیندا هاتبوو. لێرەیشەو تیشکیان دەخستە سەر سەتمکارییەکانی دەولەت. ئەوان ئەوسا بەو جۆرە ی پارتیزانەکانی ئیستا، چۆن لە شویینی نەینیی و ژێرزمینەکاندا کۆدەبنەو، ئاوا کۆدەبوونەو. بەلام شیعی هاوچەرخی ئەو بنەمایانەیان بێرنەماوە کە حوسەین لە پێناویدا شۆڕشی کرد، ئەوان گرنگی بە گریان و شیوەن دەدەن، وەک بلێت ئەو ئامانجی حوسەین بوو لە شۆڕشەکانیدا.

*** **

سالانە سەدان هەزار شیعی سەردانی مەزارگە ی حوسەین دەکەن، لە کاتی گەڕانەویشدا هیچ گۆڕانیک تێیاندا پوونادات و وەها دینەو کە پۆیشتبوون، ئەو ی کە ئەنجامیان داو، تەنھا شینوڕپۆڕیەکی زیاتر نەبوو. ئەوان ئەمڕۆ شۆڕشگیر ی دامرکاوان، سولتانەکان بێهۆشیان کردوون. ئەو شمشیرە ی جارێکی پێی پادەپەرین دژی سەتم، ئیستا کردوویانە بە زنجیر و لە خۆیان ی پێ دەدەن. کێ دەزانیت، لەوانە ی سەرلەنوێ پۆژیک دابێتەو و ئەو زنجیرانە بکەنەو بە شمشیر.

ئەوان بۆ ئەم کارە تەنھا کەسێکی ئاژاوەچی وەک ئیبن سەبەئیان پێویستە و تەواو. وەرزی حەج و کەربەلا لیکچوونیان لە نێواندا ھەیە بەھۆی زۆری ھاتوچۆی وەفدەکانەو. بەلام سەردانی کەربەلا لە چەند پوویەکەو لە حەج جودایە، چونکە ئەم لە ناواخنی خۆیدا تۆوی شۆرشێکی بێدەنگبۆی تێدایە، ئەوێ سەردانی ئەوێ کردبێت، تێبینی ئەو جۆش و خروشه ترسناکە داپۆشراوە ھەست پێ دەکات.

موتەوکیل وستی ھەر لە بنەپەتەو ئەو ترسە لەبار بەریت. بۆیە مەزارەکی حوسەینی کاول کرد^{٢٦٤}. دواتریش زەویەکی کردە مەرەزە و کشتوکال، بەلام نەیتوانی پێشەئ ئەم ترسە دەرکێشیتە دەرەو. بەلام زیارەتچییەکان بە نھیتی ھەر سەردانی کەربەلایان دەکرد، لەم پێگایەشدا سامان و گیانی خۆیانیان دەخستە مەترسییەو. دوائ تێپەربوونی ئەو ھەموو پۆژگارە، ھێشتایش گری گۆپی حوسین ھەر دانەمرکایەو.

*** ** *

تەشەبوسی ئەم پۆژیمان چواند بە گرکانیکی دامرکاو، ئەمە لە کاتیکدا پۆژگاریکی میژوویی کلافەئ کردووە، بە تێپەربوونی پۆژگار ھندی ھندی کپ بووەتەو و ھیچ جیاوازییەکی لەگەڵ چیاکانی دەورووبەریدا نەبوو، مەگەر تەنھا بە کەمە دوو کەلەکی لێ بەرز بووەتەو. گرکانی داسەکناو، سەرباری بێدەنگییەکی، بەلام ھێشتایش لە مەترسییەکی ناکریت دلتیا بین. ئەو لە چیاہەکی لال دیتە دەرەو، کە کەس نازانیت کاتی دەرپەپینی ئەو ئاگرەئ ناواخنی کەہ.

^{٢٦٤} - آدم منز، المصدر السابق، ج ١، ص ١١٧.

ته شه یوع له مړېدا ته ژبیه له خورافه، نه مه یش جیگه ی مه ترسییه. خورافه کانی شیعه له و چه شنانه ن که زانایانی کومه لناسی ناوی 'خورافه ی کومه لایه تی' یان لیناوه. نه م جوړه خورافه یانه یش پوړلیکی کاریگری ناشوبه نگیزی و شوړشگیرانه یان هه بوو له سهرده مه کانی سهره تای ئیسلامدا.

بیرکردنه وه ی لوژیکي جیگه ی مه ترسی نییه، نه په کی لامل هه لده ستینیت و نه دلش داده خورپینیت. مه ترسی له وه دایه خه لکی برویه کی قولیان به خورافه یه ک هه بیت و هه موو هه ول و کوششیکانی له پیناودا سهره بکه ن تا بیهینه دی. لوژیکي نوی توژینه وه بې پروا ئاینیه کان ده کات له دیدگاه کی لوژیکي، یان بیریکي ته ندروسته وه. به شیوه یه کی گشتیش، برپا ئاینیه کان زیاتر دیارده گه لیکي کومه لایه تین تاوه کوو شتانی که عه قلین. مه سه له ی ئیمامت نه و مه سه له یه بوو، شیعه ی بې چه ندین ده یه له به رانبه ر ده سه لاتداره کانه وه راست کرده وه، هه موو فه رمان په وایه کیان به سته مکار و قورخکار ده زانی بیجگه نه و که سه ی که له نه وه ی عه لیه و بیتاوانه -مه عسوومه-

نه وان نمونه یه کی زور بالایان بې سیسته می فه رمان په وایی دانا بوو، که نه نمونه یه هینده ی له خه یاله وه نزیک بوو، نه وهنده له واقعیه وه نزیک نه بوو. هر بویه بیوچان له شوړشی به رده وام و بیحه سانه وه دا بوون. نه وان هر فه رمان په وایه کیان ده خسته تای به رانبه ری ترازووی ئیمامه وه، هر سه یری ده کرد و نوقسان خوی ده رده خست، هر بویه شوړش بې پسانه وه له بره ودا بوو، سا پوژیک یه کیک له م ئیمامه بیخه وش و مه عسوومانه بچه سهر کورسیی حوکم و به یه ک چه قه نه دنیا بکه نه ماستی مه یوو. نه م ترزه بیرکردنه وه یه بوو بووه به ربه ست و گریکویره ی نیوان شیعه و هر ده سته لاتداریک له

مەزەهەکانی دیکە. هەر لێرەوێ شیعە بە کافر، زەندیق و مولحید ناوبرا. ئیدی "الترفج" پەفکردن بوو ئاماژەی پەفکردنی ئاین و دەسەلات پێکەو. بە تێپەربوونی کات، مسوڵمانان وایان لێتایبوو پێیان خۆش بوو پێیان بلێن کافر یان زەندیق، بەس نەلێن شیعە یان پافیزە. جیکەوتی ئەم دیاردەیه تا ئێستایش بەدی دەکریت.

شایەنی باسە، فەقیهەکانی شیعە هیچ جۆرە پارەیهکیان لە دەولەتەوێ وەر نەدەگرت، سەرچاوەی ژیاڵیان بریتی بوو لە سەرچاوە میلییهکان -لاکۆلانییهکان-. لەوانەیه خۆتەر سەری سووڤمینیت کە دەبیستیت، فەقیهەکانی ئێران بۆ راپەڕاندنی ژیاڵی خویان، تەنھا پشت بە سەرچاوە میلییهکان -لاکۆلانییهکان- دەبەستن و هیچ داهاڵتیکی حکومەتیان نییه، سەرباری ئەوێ دەولەتەکەیش شیعەیی عەیارە بیستوچوارە. ئەمەیش لەبەر ئەوێ، ئەگەر ئاخوندیک زۆر هاموشۆی دەزگاکانی دەولەت بکات، خەڵکی بە چاویکی سووک تەماشای دەکەن و دەمەلەبەستی زۆری لە بارەوێ دەلێن، کە گوایه سیخوڤە، نا دەستگایە، نا کلکی لەگەڵ فلانە مەسولدا گرتیە... هتد.

ئەو پرقەیی لە دلی شیعەدا دژی دەولەت دروست بوو، ناپەرەحت دەردەهێنریت. زۆر سەختە کەسێک لە دەولەتەوێ نزیک بیت و بیشتوانیت کەسایەتی -شەخسیاتی- خۆی پاراستیت. لە ناشیرینترین جێو کە بدريت بە ئاخوندیکی شیعە، ئەوێ کە پێی بلێیت: "ئەو لە دەولەت مووچە وەرەگرت". لە بنەڕەتیشدا ئەم دیاردەیه، وەک هەموو دیاردەکانی دیکە، چاکیی و خراپیی خۆی هەیه. لە هەمان کاتدا کە لە کۆیلایهتی دەولەت قوتاری دەبیت، دەیشبەیتیتە کۆیلهی ئاو و هەوا و خورافەیی گەل و کۆمەلگە. زانیانی شیعە شانازی بە دانه‌خرانی دەرگای ئیجتیهاده‌وێ دەکەن، بەلام لە واقعی‌دا سوودیکی ئەوتۆیان لێ وەر نەگرتووە. ئەوان قوتی خویان لە خەڵک وەرەگرن،

ئەو خەلکەیش بە شێوەیەکی گشتی ھەزریان لە تازەگەریی نییە، دلایان زیاتر بە کولتور و پاشماوەی باووباپیرانیان دەکرێتەو.

لە ڕووی نەزەرییەوە و لە بوارە شەرعییەکاندا موحتەھیدیکی شیعە دەستکراوەیە، بەلام لە ڕووی کردارەکیی - ھەمەلێ-یەو ناتوانیت ھیچ بکات، نەبادا ڕەشەخەلک پێیان ناخۆش بیت و ڕزقەکی ببەردیت. ئیدی موحتەھیدی شیعە لە زۆر کاتدا خۆی شتیکی لە ئاین ھەلینجاو، شتیکی دیكە بە خەلکی دەلێت. شیعە میراتگری موعتەزێلەن لە مەسەلەی "فەلسەفاویبەون" و "نازادی بیرکردنەو" دا. لە پاش ئەو زەبرە کوشندەیی مەوھکیل، ئیدی موعتەزێلە لە ناو شیعەدا تەوانەو، ھەموو میراتەکان تیکەل بە شیعە کرد. ئەوھێ کتیبە ئوسولییەکانی شیعە بخوینیتەو، زۆریک لە دیدگای فەلسەفی موعتەزێلە بەدی دەکات^{۲۶۰}. لە گرتنی زانایانی شیعە: ئەوان دەتالین بە فەلسەفەو، بەلام وا خۆیان نیشان نادەن لە بەردەم ڕای گشتیدا، ئەوان لە دەرووندا موحتەھیدن و لە ڕوالەتدا لاسایی کەرەو - موقەلید-. کەمترین زانایەکی شیعە دەبینین دیدگاکی خۆی لە بەردەم ڕای گشتیدا دەربەربێت. خۆ ئەگەر کەسێکیش زاتی ئەم کارەھێ ھەبێت، ئەوا خەلک بە شایەنی لەداردان و فەلاقی دەزانن لەسەر بەردی گەرمی بیابان.

خاڵیکی گرنگی دیکەیش ئەوھێ، ئەم کۆیلایەتیە موحتەھید بو خەلک، وای کردوو ھەمیشە موحتەھیدەکان لایەنگری ڕای گشتی بن لە شۆڕشەکاندا دژی دەولەت و سولتان. فەقیھەکانی شیعە بەشداری ھەموو شۆڕشە جیاوازەکانی عێراق و ئێران و سوریایان کردوو. ئەو "بزووتنەو" دەستور"ە"ی کە لە کۆتایی سەدەھێ پابردوو، سەرەتای ئەم سەدەھێدا سەری ھەلدا لە ئێران، ھەمووی لە ڕیگە

^{۲۶۰} - أحمد أمين، ضحی الاسلام، ج ۳، ص ۲۶۷ - ۲۶۸ .

فتوای موحته هیده شیعه کانه وه سهری هه لدا و هر پیاوه ثابینه کان
خویان پشتیوانیشیان لی کرد. نه مه له کاتیکدا، هر له و به ره وه - لای
عوسمانیه کانه وه - فه توا له لایه ن پیاوانی ثابینی نه وانه وه ده چوو، که
نهم بزووتنه وهی ده ستورره له ثابن ده رچوون و کافرن.

نه گهر بئین و لیکولینه وه بو نه و بزووتنه وه نو یگه ریه بکهین که شیخ
موحه مه ده عه ده پتی هه ستا له میسر، ده بئین باخه وان و توو پرژینی
شور شه که، فه قیه یکی شیعه مه زه ب بوو، به ناوی جماله دینی نه فغانی.
سهید جه ماله دین سهید یکی عه له وی ئیرانییه، تا نه مرویش خزمانی له
شاری نه سه داباد ده ژین له ولاتی ئیران. نه فغانی وانه ثابینی و
فهلسه فیه کانی له حوزه ی زانستی نه جه ف خویندوه، له و
سه رده مه ی شدا شاعیری ناودار "موحه مه ده سه عید حبوبی" هاو پتی
بووه. نه و کاته ی سهید جه مال پیکه ی میسر ده گریته بهر، نازناوی
نه فغانی له خوی ده نیت وهک "توقیه". خو نه گهر وای نه کردایه،
هه رگیز نهیده توانی نه و شور شه مه زنه هه لایسینیت له میسر.

له سالی ۱۸۹۰ دا ده ولته ی ئیران هه موو مافی قورخکردنی دایه ده ست
یهک کۆمپانیای ئینگلیزی. سهید جه مالیش نه مه ی وهک هه لیک ته ماشا
کرد و نامه یهکی ئاراسته ی میرزا هه سه نی شیرازی کرد - که
موحه هیدی هه ره گه وره ی ئیران بوو - که تئیدا ره خنه له و کاره ی
حکومه ت گیرابوو، که ده بینه هوی قایمبوونی جیتی داکیرکهران له
ولات. ئیدی کاریگه ری نه م نامه یه ی نه فغانی وای له "هه سه نی
شیرازی کرد" فه توا ی هه رامیتی تووتن و جگه ره کیشان ده ربکات.
به هوی نه م فه توا یه ی شه وه ده ولت به لیتنامه که ی له گه ل کۆمپانیا که
هه لوه شانده وه، ناچاریش بوو قه ره بوویه کی زوری کۆمپانیا که ی
بکاته وه. که سیکی جیتمانه پتی راگه یاندم، نه و ده مه ی سهید
جه ماله دین هاته سه ردانی میرزا هه سه نی شیرازی له سامه را، پاش

پینگه یشتیان، بۆ چەند سەعاتیک چوونە گفتوگۆی نەینییەو و ماوێهەکی درێژ ھەر چپوورپیان بوو. کەس نەیزانی ئەم دوو ئاژاوەگیرە، چییان دەگوت و دەگوتهو. لەوانە یە خەریکی گەرمکردنەوێ ئەو بوورکانە خامۆشە بووبیتن.

*** **

لە پاش داگیرکردنی عێراق لە لایەن ئینگلیزەو لە جەنگی یەکەمی جیھانی، فەقیھانی شیعە بەیداغی شۆرشیان لە دژیان بەرز کردەو. سەرکردەیشیان لەم شۆرشەدا میرزا محمد تەقی شیرازی بوو، کە وەک جیگرەوێ میرزا حەسەنی شیرازی، کاروباری شیعەیی ئەو دەورانەیی بەرپۆ دەبرد. موحەممەدی ناوبراو فەتوای شۆرشی دژی داگیرکردن دەکرد، واجیبیشە لەسەر مسوولمانان بڕە زەکاتی سامانیان بدەنە شۆرشگیران تا بیدەنە چەک و تفاقێ جەنگ. فەقیھەکانی نەجەف و کەربەلا و کازمیە پۆلیکی گەورەیان لە شۆرشی ١٩٢٠دا گیرا. ئەوان بەم شێوەیە بەردەوام بوون تا پەوانەیی ئێران کران وەک ئاشکرایە. "ئالمیس بیل" دەلیت: ((پیاوانی ئاینی لە پیزی پێشەوێ شۆرشەکانی عێراق بوون لە دەورانی جەنگی جیھانی یەکەم و دواتریشدا. ئەمەیش وایکرد، پیاوانی دەولەت ھەستن بە کردنەوێ قوتابخانەیی ھاوچەرخی تا ئاستی دینداری نەوێ نوێ لاواز بکەن و شۆرش ھەر لەبنەو پێشەکەن بکەن^{٢٦٦}. قسەیی ئەم فەیلەسووفە جینگەیی تێرمان و بیرکردنەوێ بەراستی. ئیمە نازانین دەسەلاتداران توانییان ئەو پلانی جێبەجێ بکەن یان نا؟

^{٢٦٦} - مصطفی عبدالرزاق، محمد عبده، ص ٥٧.

مه‌سه‌له‌ی دینداری لای گهنجانی عیراق ئیستا تا نه‌وسا زور لاوان بووه. ئەم دیارده‌یه‌یش له لایه‌ن زۆریک له سه‌ردانیکه‌رانه‌وه تییینی کراوه. له بنه‌په‌تیشدا ئەم خویندنگه‌یانه رۆلی کاریگه‌ریان هه‌بووه له سه‌ره‌له‌دانی ئەم دیارده‌یه‌دا. داگیرکه‌ران ته‌ماشای فه‌قیهه‌کانی شیعیه‌یان ده‌کرد که بپوچان خه‌ریکی گه‌رمکردنی خه‌لکین له‌سه‌ر شوپش دژی ده‌سه‌لات. له‌وانه‌یه‌ داگیرکه‌ران ویستییان بیری سیکولاریزم -عه‌لمانیه‌- له‌ناو گهنجاندا بره‌و پێ بدن، تا نه‌وانیش دژی فه‌قیهه‌کان پاپه‌ڕن و نه‌مجاره‌ نه‌مان شوپشیان له‌ دژ بکریه‌ت و نفوزی ئەم فه‌قیهانه‌ که‌م بکه‌نه‌وه. له‌وانه‌یه‌ فه‌قیهه‌کان هه‌ستیان به‌م شته‌ کردبێت، هه‌ر بۆیه‌ فه‌توای هه‌رامیتی ده‌رسخویندیان له‌و شوینانه‌ داوه. به‌لام دیسانه‌وه ئەم هه‌رامکردنه‌یش به‌سه‌ریاندا شکایه‌وه و بوویه‌وه به‌هۆی که‌مبوونه‌وه‌ی نفوزیان. خه‌لکی سه‌ره‌باری هه‌رامکردنی شته‌که‌یش، هه‌یشتا رۆله‌کانیان ده‌نارد له‌وێ کاتی‌ک ده‌یانینی خویندن له‌وێ ده‌بێته‌هۆی ده‌ستکه‌وتنی کاری باش - وه‌زیفه‌- و پله‌ی به‌رز.

فه‌قیهه‌کان وه‌زیفه‌کانیشیان هه‌رام کرد، به‌مه‌یش قوربه‌که‌یان خه‌ستتر کرده‌وه، چونکه‌ خه‌لکی واز له‌ خوشی دنیای خۆیان ناهێتن له‌به‌ر خاتری پیاوانی ئاینی. ئەوان ئاینیان وه‌ک نه‌ریتی‌ک ته‌مasha کردووه، هه‌یچ گرفتیکیشیان له‌گه‌لیدا نییه‌ تا له‌گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیاندا به‌رکه‌وتن پوونه‌دات، به‌لام نه‌گه‌ر ئاین بووه‌ پێگری به‌رژه‌وه‌ندی، زور به‌ ئاسانی ده‌یخه‌نه‌ پشتی که‌ندووه‌وه. حوسه‌ینی کوپی عه‌لی ده‌لیت: ((خه‌لکی کۆیله‌ی دنیان، دینیش وه‌ک ئامرازێکی مه‌عیشه‌ت له‌سه‌ر زاران هه‌له‌ده‌چرخێن، خۆ نه‌گه‌ر بووه‌ هۆی به‌لایان، نه‌وا دیندارییان لاواز ده‌بێت)). خه‌لکی هه‌له‌داوان ده‌چوونه‌ نه‌و خویندنگه‌یانه به‌ هوتافه‌وه: ((خوینده‌واری پێویسته‌ له‌سه‌ر هه‌موو

مسولمانیک))، خۆی له راستیشدا ئەوان بۆ دەسختنی پاره و سامان دەچوونه خوێندن، بەلام پاساویان بۆ دەهێنایهوه که ئەم واجبه و مسولمان چۆن دهکریت نهخوێندهوار بیت. ئەمانجی هەر یهکیکیان دەسختنی بڕوانامه بوو، ئەگەر دنیایش بڕمیت بهسەر خهڵکهکهیدا، لای ئەم تهنه بڕوانامهکهی دهستکهوێت و هیچی تر.

لێرهوه تایهفهگهراپی به شیوهیهکی دیکه سهری ههڵدایهوه. ئەمه له کاتیکدا پێشتر تایهفهچیتی لهسهر مهزهب و شوێرش بوو، ئیستا لهسهر وهزیفه و کارمهندییه. نهزعهی ئاینی لای خهڵکی عێراق سست بوو، له جینگهیشیدا نهزعهی بێدینی و تایهفهگهراپی سهری ههڵدا. ئەمیش جینگهی سهرسوورمانه. دهتوانین بڵین ههچۆنیک بیت، بابتهی تایهفهگهری له عێراق پوو له خۆراوايه، چونکه ئەو له پاش سستبوونی باوکی (که ئاین بوو) ناتوانیت بۆ ماوهیهکی زۆر، له مهیدان بیهێتیهوه و بهرگری بکات، ئەو ئیستا له گیهانه لادایه، درهنگ یان زوو به دیداری باوکی شاد دهییت. ئەوهی که تایهفهگهری هێشتووهتهوه له عێراقدا تهنه بڕیتی بوو له خۆشهویستی وهزیفه، ئەم وهزیفهیهیش هەر بهم چهشنه بهرچاو نابیت، کهم کهم پڕ دهیتهوه و خهڵکی ناچار بۆ قوتی خۆیان پوو له قاپی تر بکهن. وا خهریکه ژیان وای لیدیت که خهڵکی تیبگه که دهتوانن لهسهر شیوهی دیکهیش بژین و کاروانی کۆمهلگهیش پۆژیک له پۆژان دهگاته ویستگهی کوتایی.

شایهنی باسه: سستبوونی پۆلی ئاین له عێراقدا بوویه هۆی

زۆربوونى شۆپش، لە جىڭاي كەمبونەوھى. ئەوان ويستيان نەزەھى
علمانيەت بىتەن تا كەفوكولى خەلكى دامركىنن، بەلام كوپە پۇن بەسەر
سەرى خۇيانەوھە شكا و لە جىڭاي سەرى خەلك چەوركردن، سەرى
خۇيان چەور بوو. كاتىك نەوھى نوئ وازى لە دەمارگىرى ئاينى ھىنا،
خىرا شوئىنگرەوھەيەكى بۆ ئەو بۆشايىيە دۆزىيەوھە، لە جاران زياتر
دەلگەرم بوونەوھە، ھىندە دەلگەرم بوون، ھىچ ناوچەيەكى عەرەبى بەم
چەشنەيان لى نەھاتبوو.

لەرەوھ تىدەگەين: سىروشتى مرق مەيلى بەلاى ئاينەوھەيە، كاتىك يەككىك
لە ئاينىكى ئاسمانى دادەپرندىت، ئەوا ناچارە ئاينىكى زەمىنى بۆ خۇى
پەيدا بكات.

بەشى دوانزىەم

پەندوەرگرتن لە مېژوو

پىشيان وایان دەزانى، دادوهرى كۆمەلايەتى "بىرىكى پروتە- الفکر
المجرد" دىت بە مېشكى دەسلەتدارەكاندا و پالايان پىوھ دەنیت بۆ
گرتنەبەرى پىڭاي عەدالەت. بەلام ئەم ئایدیایە لە لایەن لۆژىكى نوپوھ
پەسەند نەكراوھ. بىرى پەتى ناتەوانە لە بەرھەمھىنانى "سلوك-

رهفتار-کاردا، چونکه مرو هیچ نییه بیجگه ئامیریک به دهست بارودوخه دهر وونی و کومه لاتی و شارستانییه که وه. هر بویه 'بیر' بواریکی زور که می هیه له مهیدانی گورانکاریدا. دادوهری کومه لایه تی ته نها له ریگهی ترسان یان ترساندنی سولتان له ئاگری جه حنده مه وه بهرپا ناکریت. فرمانره وا وهک تو خو فی خودای له دلدایه، ئه ویش وهک تو له بهر قاپی خودا دهپارته وه. بویه ئه گهر تو سهد جاریش ئاموزگاریی بکهیت، هر ئاوت بیژاوه ته وه، ئه وه هر ستم دهکات و داوای یارمه تیش له خودا دهکات.

عه دالهت دیاردهیه کی کومه لایه تییه و هرگیز بهرپا ناکریت مه گهر پاش ململانیی حاکم و مه حکوم (فرمانره وا و گهل). فرمانره وا هرگیز له خویه وه ناتوانیت دادپهروه بیت، چونکه بهر له هه موو شتیک، ئه و مرو فقه، مرو ف. پره له عه بیی مرویی و سروشتی، هه موو ئه و عه بیانه ی که له به شه کانی دیکه دا باسما ن کردن. بویه ئه و هه رچه ندهیش له خواترس بیت، هه ر له و عه داله ته تینا گات که دانیش توه نه که ی لپی داوا ده که ن و چاوه رین لپی. مرو ف له هه ر سه رده م و شوینیکدا هه ر مرو فقه. ئه و هاوړنیه ت که دل ت پیی ده کریته وه، جار جاره ده که ویته گومان 'تو بلینیت ئه مه فریشته نه بیت؟'، ئه م فریشته یه بچیته سه ر ده ور و عه با ی ئا غایه تی له شان بکات، ده بیته سته مکاریک، وینه ی نه بیته وه له دنیا دا. ئه و ئیستا خاوینه، چونکه دهستی بهر کورسیی ده سه لات نه که وتوو، تو چوو زانیت ئه و ده مه ی پویشته سه ر کورسی و شه قوه شینه کانی له بهرده رگا چاوه رینی فرمان و ماستا وچییه کان به ده ور وخولیدا و سه ماکه ری که مه ر باریکی هه ر وهک کلوی به فریش له دیوه خان سه مایان بو ده کرد. په نئیکی ئینگلیزی ده لیت: 'ئه گهر ویستت که سیکت بو ده رکه ویت، ئه و ا یان مال یان ده سه لاتی بده ری.'

چاکسازی شتیکی پێژەبیه، هیندیکی لێ پازی و هیندیکیشی لێ ناپازی دەبن. پادشا هەرچەندەیش پیاوچاک و دادپەرۆەر بیت، بەلام نازانیت دەستەودایەرە، خزم و کەسی چ خوشراپوێری و پیاوانخوازییەک لە پێگەی ئەمەو ئەنجام دەدەن. ئەمان خەلکی لێ دەتارێن بەبێ ئەوەی ئەم ئاگای لێبێت. ئەم تەنها بزەوی سەر زاران و بەلێ قوربان و دەست لەسەر سێنەیان دەبینیت و نازانیت لە پشتهووە چ قورپیکیان بۆ گرتوووەتەو. هەموو فەرمانرەوایەک بە کۆمەلیک خەلک دەورە دراو، کە خەلکی لێ دوور دەخەنەو، ناھێڵن خۆی راستەوخۆ گۆییستی خەلکی بێت. ئەو خۆی دەخەلەتێنیت و دەچیتە لای خەلکی تا گۆیی لە گەیی و گازەندەکانیان بیت، بەلام سەرباری ئەمەیش ناتوانیت هیچیکی ئەوتویان لێ تێگات، بێجگە لەوەی کە دەسەودایەرەکی پیشووەخت تێیان گەیاندووە. ئەو لە بنەرەدا چاکە ی بۆ خەلکی دەوێت، بەلام بێخەبەر لەوەی چی لەملاولادا دەگوزەرێت. ئەوانەیش کە خەبەرداری گرتەکانی کۆمەلگەن، دەستەودایەرەکی ژێرچنگی خۆین، بەلام ئەوانیش خۆیانیان لێ کردووەتە کەرە ی شەربەت.

پێوەندەکانی سولتان دەتوانن ڕەش لە بەرچاوی بکەنە سپی، ئەگەر خەلکی بۆ تیکەنانی ڕاچەنن، ئەمان دەلێن: قووربان ئەمانە داوی پاقلاوەمان لێ دەکەن. هەژاریک ھات و شەکوای حالی خۆی کرد، ئەمان وا لە سولتان تێدەگەیەنن، کە ئەمە زندقە و کافرە، لە ژێرەووە خەریکی کەنەکردن و چالەلکەندنە لە ئیسلام. تا ئێرەیش ھەر کار بە تەواوی لە کار نەترازاو، بەلام ئەوەندە ی کە پیاوانی ئاینی کەوتنە ماستاو و بوونە واعیزی دەربار و چلکاوخۆری سولتان، ئیدی کار لە کار ترازاو. ئەمان سولتان دەچوین بە سێبەری بەرجەستە ی پەرۆردگار لەسەر زەوی، هەموو پێغەمبەران و مەلایک دەکەنە

تکا کار لای خودا، تا خودا دهستی به بالی سولتانوه بیت و هر بهرقه راری بکات له سهر ئه م فرمانره واییه پیسه ی. ئیدی سولتان گورگیکه له پیستی مه ردا.

*** **

به ده رکه وتنی شار، دهوله تیش بۆ یه که مجار له میژودا سه ری هه لدا. وهک ئه وه ی که ده رکه وتووه، ته مه نی له ۶ هه زار سال تیپه ر نابیت. ئیدی بهر دروستبوونی شار، سیسته مه مروییه کان هه مووی میرنشینی بوون و دهوله تیک یان سولتانیک نه بووه فرمانره وایی بکات. به ده رکه وتنی شار، فرمانره وایاوانخوازه کانیش ده رکه وتن، خه لکی ده چه وسینرانه وه به ده ستیانه وه به و شیوه یه ی که ده چه وسانه وه. ئه مه له کاتیکدا بوو، پیشتر که سینک رابه رایه تی ده کردن، که خۆیشی له کاتی ناره چه تیدا له ناویاندا بوو، هه ر بۆیه نهیده توانی ده ست به سه ر کاروباریاندا بگریت، مه گه ر خۆیان بیانویستایه.

له گه ل دروستبوونی دهوله تدا، سته می کۆمه لایه تیش له دایک بوو. گومان له وه دا نییه، به دروستبوونی دهوله ت، مرو زور پیکه وتنی به خۆیه وه بینی، شاره کان بنیات نران، په رستگا کان دامه زران، زانسته کان پیشخران، هونه ره کان به ره و پیش بران، به لام له هه مان کاتیشدا خه لکیش به کۆیله کران و مالیان برا. به ده ربڕینیکی دیکه: دهوله ت گه شه ی به شاردا و گه شه ی به داگیرکاریش دا پیکه وه. هیندیک که سی سه خیف سه سامن به شوینه واره کۆنه کان و وهک شکوی رابردوو ته ماشای ده کن. به لام له راستیدا ئه مه هه یج شتیکی

تیدا ناخویند ریته وه جگه له سته مکارییه کی زۆر قیزه ون. ئەم شوینە واره زەخم و گەوره و سەرنجراکتیشانە ی که ئەو سووکانه شانازی پتووه دەکەن، بناغەکە ی له تەرمی باوکە کریکار و داماوەکان دروست کراون و خشت و بلۆکە کەیشی له خۆل و فرمیسکی بینوژن و مندالی هەتیو پیکهینراوه. هیچ تەلاریک بەرز نەکراوه تەوه تا بەندی سەدان قامچی نەقرتابن له ئەنجامی دان له پستی کریکاری بێدەرەتان.

ئەو هتا حافز ئیبراهیم سەنای ئەهرامەکانی میسر دەکات و دەلیت و له زاری فیرعه ونه وه قسه دەکات:

وقف الخلق ينظرون جميعا

کیف أبني قواعد المجد وحدي

خەلکی هەموو تەماشاکارن که چۆن

بە تەنها ئەم بناغە ی شکۆیەم دامەزراند.

شاعیریکی دیکە بە ویژدانە وه دەلیت:

وقف الخلق ينظرون جميعا

کیف أبني قواعد الظلم وحدي

خەلکی هەموو تەماشاکارن که چۆن

بە تەنها ئەم بناغە ی ستمەم دامەزراند.

پۆژیکیان لە گەل هاوەلیک پیکه وه تەماشای دەسکاریکی سەر دەمی زیرینمان دەکرد، ئەو هەلیدایە و گوتی: "بەروانە شکۆی باپیرانمان". منیش هەلمدایە و گوتم: "باشتر وایە بلیت، بەروانە ستمکاریی باپیرانمان". بەهای دروستکردنی شاریکی کۆن، چەندین مرقف بووه.

هرچه نده پتشکه و تنیکی ماددی بووه، به لام له هه مان کاتدا پاشکه و تنیکی کومه لایه تیش بووه. هه تا شکوی سولتان زیاتر بوو بیت، زه برونه نگیشی به سهر خه لکیه وه زیاتر بووه. نه و گیزانه ی که دل به شکوی باپیرانیان خوش ده کهن، نازانن، له وانه به باپیره یان یه کینک بوو بیت له کویله کانی پادشا و نه نکیشیان که نیزه کی دهر بار و کوشکه بلند کهان. جینگه ی سهر سوورمان نییه کوپه ناغا و شه قوه شین دلی به دهسکاری باو باپیرانی خویان خوشکهن، به لام کوپه هه ژار و بیده ستوپل نابیت دلی پتیا ن خوش بیت. یان نه وه تا نه مپوش ده یانه ویت وهک باو و باپیرانیان هر کویله و ژیردهسته بن.

میژووی که و نارا دوو جوړی له تهرزی بیرکردنه وه به خویه وه بینیه. یه کیکیان بانگه شه ی شکو و داگیرکردن -غه تح- و خوشرابویری کردووه، نه وی تریشیان داوای به رقه رارکردنی عه داله تی کومه لایه تی کردووه. لیژه ی شه وه خه لکی بوونه ته دوو به ره: به ره ی ده ولت، به ره ی شوپش، ئیدی میژووی کونی شاره کان بریتیه له کارلینکی نه م دوو به ره یه. هه ر لیژه ی شه وه میژو و لیوانلیوه له دوو جوړ جهنگ، یه کینک داگیرکردنی خاکی دهره کی، نه و یتریشیان شوپشی ناوه کی. تا پو و به ری جوگرافی زیاتر بیت، دابه شبوونی ناوه کیش زیاتر ده بیت. شایه نی باسه سهرانی شوپشی نه وسا له سهر پیتمی نه و پیغه مبه رانه بوون که ئاینی نوییان ده هیتا، نه و بیرو باوه په ئاینبیه کونه ی که له ناو خه لکیدا باو بوو، ده سه لاتی ش بۆ بره ودان پتی، چه ندین پیاوی ئاینی ده هیتایه مه یدانه وه بۆ خزمه تکردنی، به لام پیغه مبه ران هه موویانیان هه لده ته کاند پیکه وه و دینیکی تازه ی شوپشگیرانه یان ده هیتایه مه یدان.

قورئان ده لیت:

قَالَ تَمَالِ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ

بِهِ كِفْرُوت ﴿٣١﴾ ﴿٣٢﴾ سبأ: ٣٤

ترسینه‌ری خۆمانمان بۆ هەر گه‌لیک ناردبیت، خۆش‌پابویره‌کانی ناویان گوتوویانه: ئیمه به‌م شته تازه‌یه‌ی ئیوه هیتاوتانه کافرین].

قورئان خه‌لکی بۆ دوو پۆل پۆلین ده‌کات، یه‌کیکیان ترسینه‌ر و ئه‌وی دیشیان خۆش‌پابویر. به‌ گوزارشتی ئیم‌پوژی، ترسینه‌ر سه‌رکرده خۆمالیه شه‌عبیه‌کان و خۆش‌پابویریش ئه‌وانه‌ی ناو کۆشک و ته‌لار. که میژووی پیغه‌مبه‌رانی کۆن ده‌خوینینه‌وه، ده‌بینین هه‌ژار و سه‌تمدیده و لیقه‌وماوان شوینی که‌وتوون، برۆ ته‌ماشاکه، نوح، ئیبراهیم، زارا، موسا، عیسا، سوقرات، ئه‌شعیا، عیسا و موحه‌مه‌د و بیجگه له‌مانه‌یش، ئه‌مانه هه‌موویان بوونه ته‌مایه‌ی جه‌نجالی و سه‌رقالی، له په‌ناشدا ربه‌ری بزووتنه‌وه شه‌عبیه‌کان بوون.

قورئان له باره‌ی خۆشگوزه‌رانه‌کانی ده‌ورانی نوحه‌وه پیمان ده‌لێت: ئه‌وان گالته‌یان به‌ نوح ده‌کرد و پتیاان ده‌گوت: ئه‌وانه‌ی شوینت که‌وتوون هه‌موو سووک و پسواکان، له پاستیشدا ئه‌وانه‌ی شوین پیغه‌مبه‌ران که‌وتوون به‌ توولی تاریخ هه‌ر سووک و پسواکان بوون - العیاذ بالله. هیندیک که‌س له‌م سه‌رده‌مه‌دا وا ده‌زانن ئاین خه‌لکی بۆ ملکه‌چی و سه‌رشوپی به‌رانبه‌ر به‌ فرمانه‌روا په‌لکش ده‌کات، ئه‌م قسه‌یه رپیک له‌سه‌ر ئه‌و ئاینه به‌کریگه‌راوه راسته که سولتانی سه‌تمکار بۆ خۆی داتاشیوه، به‌لام ئه‌و ئاینه‌ی که پیغه‌مبه‌ران و ترسینه‌ران هیتاویانه، به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ک بانگه‌وازه‌ری شوپشه. ئیمه پنیوسته جیاوازی له نیاوان ئاین و که‌ه‌نووت بکه‌ین وه‌ک مامۆستا خالید ده‌لێت.^{٢٦٧} هه‌ر ئاینیک پاش ده‌سته‌سه‌رداگرته‌ی له لایه‌ن سولتانه‌وه و دروستکردنی واعیز بۆی، ده‌بیته که‌ه‌نووت.

^{٢٦٧} - خالد محمد خالد، من هنا نبدأ، ص ٤٦ و دواتریش

شۆپرش یه کیکه له نه زعه بنچینه ییه کانی کۆمه لگهی پیشکه وتوو. ئەم کۆمه لگه یه ناتوانیت دهستبهرداری ئەم سیفه ته بیت مه گهر ئەو کاته ی دهیه ویت خۆی له ناو به ریت. له وه ته ی سیسته می دهوله تدار ی ده رکه وتوو، شۆپشگێرش ده رکه وتوو، ئیدی ئەم ململانیه نه وه له دوا ی نه وه هر به رده وام بووه و به رده وامیش ده بیت. دیموکراتی له ئەنجامی ئاکاری مندا لانه وه سه ری هه لئه داوه وهک واعیزه کان ده یلین، به لکو ئەمه به رنه نجامی ململانی و به ریه ککه وتنی گه ل و ده سه لات ی سته مکاره وه سه رچاوه ی گرتوو. دیموکراسی و شۆپرش تا ئەمرۆیش پیکه وهن. میژووی ئیمه یش گوزارشته له زنجیره یه ک شۆپشی بیکۆتایی.

سیسته می ده نگدان، ئەوه ی که دیموکراسی له سه ر بنیات نراوه، هیچ مانایه کی نییه بێجگه له شۆپرشکی ده مامکدار. هه لبژاردن خۆی له بنه رته دا شۆپرشکی بێده نگه. ئەوه تا خه لکی ده چنه سه ر سنדوقی ده نگدان وهک چۆن پیشینانیان ده چوو مه یدان ی جه نگ. سولتانه کانیان راده مالن و جیگۆرکێی پێ ده کهن. میسته ر لیمان ده لیت: شۆپشگێرش ی ئیستا، وه ره قه ی ده نگدان له جیگای فیشه کی جاران به کار ده هینن. پیشینانی ئیمه ئاگا و خه بهریان له هه لبژاردن نه بوو، یان له وانه یشه زانیبیتیان، به لام توانای جیه جێکردنیان نه بوو، هر بۆیه په نایان بۆ شمشیر بردوو به لام له مێژدا خه لکی خوی به کارتی ده نگدانه وه گرتوو، لێره یشه وه پێر په سمی میژوو شیوه یه کی هیمنی پارێزراوی وه رگرتوو. حکومه تی سه رکه وتوو ئەوه یه، خۆی رێگه بۆ شۆپرش خۆش بکات، نهک به ره له سته کار بیت، چونکه شۆپرش هر پوو ده دات و ئەوه شتیکی حه تمیه یه. "کاروان ده روات و سه گیش ده وه پیت" وهک

ئەو پەندە عەرەببەیی کە وتراوە.

هیچ شۆرشیکی چەكدارى لە ولاتیکی دەستگرتوو بە چەمكەکانی دیموکراسی راستەقینەو پوو نادات. لەبەر ئەوەی حکومەتی دیموکراسی لە قوولایی ناو خەلکەو هەلبژێردراوە. ئەو گوزارشتە لە ویستی شاراوەیی خەلکە. وەک ئەبراهام لینکۆلن دەلێت: "ئەو لە گەلەو، بە گەل و لەپیناو گەلدایە". زۆر بە نامۆ دەبیستین شۆرشیک لە ولاتیکی دیموکراسی راستەقینەدا هەلایرسیت. مانای ئەو نییە خەلکی ئەم دەفەرە مەپن و هەستیان نییە، بەلکەو ئەوان دەزانن پێگایەکی باشتر، مەترسی کەمتر هەیە کە بگەنە هەمان ئامانج، ئەویش دەنگدانە کە دوورە لە دەستی دەسلەتدارە سووکەکان. ئەوان هەر ماو و جارێک فەرمانرەوای خۆیان دەگوپن، ئیدی نە خوین دەرژیت و نە جەنگیش بەرپا دەکریست. ئەو دەولەتەیشی دانیشتوانە کە خۆی لەسەر پێگای شۆرشى بێخەتەر پانەهینیت، ئەوا بێگومان دەرهنجامەکەى هەر پانەى خوین و بەرپابوونی هەراوهوریایەکی لێ دەکەوێتەو کە سەرەتاکەى دیارە، بەلام بنەتاکەى دیار نییە.

لەم کتێبدا: لە پوانگەى لۆژیکی هاوچەرخیو، خوێندەوێمان بۆ میژووی ئیسلامی کرد. لە ئەنجامدا دوو بەرەمان بینیوە کە لەپیناو مانەویدا تێدەکوشتن، یەکتیان سولتانەکان و ئەویتیشتیان شۆرشگیران. مەعاوێ "پادشایەتی بە میرات"ی لە ئیسلامدا دامەزراند و لە کەناریشیدا چرای شۆرش هەلکرا، ئیدی ئەم دوو جەمسەرە

نه وه له دواى نه وه به رده وامیيان پى به خشرا. له ریگه ی باوکی
 په حمه تیبه وه، کور د ه بوه سولتان، نه و هیچ هونه ریکی سیاسه توانی
 نازانیت بیجگه له خوشییینین به میراته که ی باوکیه وه، پاشان
 شه قوه شین و سیخوړه کانیش پاس د ه دات بۆ پاریزگار یکردن له م
 میراته. به و شیوه یی نه گه ر سولتان به په حمه تی خودا بچوایه، نه و ا
 خیرا ماستاوچییه کان به یعه تی جیگرته وه یان د ه دا میراتگره که ی.

له سه رده می راشیدیندا، به یعه ت به ه لېژاردن بوو، ئیدی پاش نه مان
 کاره که ته نها بوویه ته مسیل و شانوگه ری. نه وه بوو چلکاو خوره کان
 پېوړه سمیک، شتیکیان ریک ده خست، په کیکیان به یعه تی د ه دایه
 جیگره وه که، دوه میان قورثانی به سه ردا ده خویندنه وه. سیته میان
 دهستی به رز ده کرده وه و ده یگوت: خودایه دین و ده وله تمان بۆ
 بیاریزه، چواره میش فاتیه ی ده خویند و پینجه م "ثامین" ی ده کرد. نا
 به م شیوه یه خه لیفایه تی له پاش راشیدین گوزه را، بۆیه له به ره ی
 به رانسه ره وه شوړشگریان سه ریان ه لدا له دژی نه و ده وله ت و
 دینه ی که خه لکی له سیته ردا ده چه وسایه وه. لیره وه مسولمان بوونه
 دوو به ره، په کیکیان بانگه وازی بۆ شکو و فتوحات ده کرد، په کیکی
 تریشیان بۆ شوړش و دادوهری کۆمه لایه تی. هه ردوو به ره که یش
 داوایان له خودا ده کرد سه ریان بخت به سه ر نه یاره کانیا ندا. ئیمه
 نازانین خودا یارمه تی کام لایانی داوه.

دکتور نه حمه د نه مین ده لیت: ((من ده لیم نه گه ر موسولمان په کده س و
 یه ک بیر بوونایه، نه و وزه یه ی له پیتاو ملکه چکردنی په کتریدا خه رجیان
 کردووه، بۆ فتوحات به کاریان به ینایه، نه و ا زورینه ی جیهانیان
 ده خسته ژیرپکیتی خویانه وه بۆ نمونه نه و هه موو وزه یه ی
 عه باسی و نه موی بۆ ملکه چکردنی عه له وییه کان به خه رجیان دا، یان
 به پیچه وانه وه، نه وه ی که عه له وییه کان سه رریان کرد بۆ ملکه چکردنی

ئەوانی دیکە- ئەو کاتە پەرەنگە پێرەوی میژوو جۆریکی دیکە بواوە و بە شتیوەیهکی دیکە بنووسرا بایەتەو، بەلام شەهوەتی دەسەلاتدارەکان لە هەموو سەر دەمیکدا یەکریزی تیک دەدات و هیزیان لە ئەژنودا ناھیلێت)).

لەوانە یە ئەم دکتۆرەمان بە قالب لە سەدە ی بیست و بە میشتک لە سەدە ی دەیهەمدا بژیت. ئەو دەیهوێت مسولمانان سەربەگون و جیھان فەتح بکەن، ئیدی گوینی لەو نییە ئەم شتیوازی فەتح، لەوێ گەرمان 'تیموری لەنگ'یش بێت. دکتۆر بیرێ چووێ کە شۆرش سەروشتیکی بنجی کۆمەلگە پێشکەوتووێ کاتە. ئیدی ئەگەر سیستەمی دەسەلات دیکتاتۆری بێت، ئەوا بێگومان سەم بەرقەرار دەبێت، ئەو کاتەیش درەنگ یان زوو خەلووزی شۆرش دەبێتە پشکو. ئەگەر عەلەوییهکانیش شۆرشیان بەرپا نەکردایە، هەر جیگرەوێهێک بۆ بەرپاکردنی شۆرش پەیدا دەبوو. سەروشتی مرقو لەو پێچکە یە لاناڵات و جیگورکێش قەبوول ناکات.

واعیزەکانی سولتان ناوبانگی عەلەوییهکانیان شتیواندوو و تۆمەتباریان کردوون بە گەشتن بە کورسی دەسەلات. خو ئەگەر بێنە سەر واقع، ئەوا عەلەوییهکانیش وەک ئەم عەشاماتە هەر بنیادەم بوون و ئەوانیش حەز و ئارەزووی خۆیانیان هەبوو. زۆر دووری بۆ ناچین کە وەک ئەو بـوو بێت کە دوژمنەکانیان تۆمەتباریان دەکەن. لۆژیکی هاوچەرخی جیاوازی لە نێوان حەز و ئارەزووی کەسەکاندا ناکات، بەلکوو ئەوان زیاتر تەماشای ئەو لایەنە دەکەن کە کەسەکان مەیلی سالب یان موحەبیان بەرانبەری هەیه. میژووی شارێش هیچ نییە جگە لە میژووی مەملانێی ئۆپوزسیۆن و پشتیوانەکان. لایەکی پەرۆرمخاواز و لایەکی دیکەیش پارێزکار- موحافیزکار، وەک دێتە بەرچاو، سەرکەوتنی کوتاایش بۆ

پیقورمخوازه کانه، چونکه له سهه شانی ئه مان دیموکراتییته بهرپا ده کړیت.

*** **

زور جیگه ی داخه عیراقی هاوچه رخ ته ژی بووه له بیروکه ی سولتانی. زورینه ی خوینده واره کانی هیچ ناگیان له گوزهرانی هه ژار و نه داره کان نییه و هه موو کوششیکیان بریتییه له گه پاندنه وه ی شکوی باوان. ئه وان ته نها به گه پاندنه وه ی شکوی هاروونه په شید دلایان ئاو ناخواته وه، ده یانه ویت شکوی حامو پابی و ئاشوور پانیپالیشمان بۆ بگه پیننه وه، خو ئه گه ر دانیشتووی سه مه ر قند بوونایه، ئه وا هه ولی گه راندنه وه ی شکوی ته یمو ی له نگیشیان ددها. ئه وان هه ر خه ریکی نوژنه کردنه وه ی قه سر و باله خانه کان و گوته وه ی مارشه کان، تا ئه و کاته ی بیگانه یه ک دیته ولات سه ری له کاری خودا سوو پیمینیت و بلیت به ه به چ ولاتیکیان هه یه... ئه مه گومانیا نه. ئه و ده مه یشی گو ی له سه روود و مارشه کانیا ن ده گرین، هه ر زوو زوو ده یلینه وه 'نیشتیما ن- نیشتیما ن'، نازانم مه به ستیا ن لی- نیشتیما نه، ئه و نیشتیما نه یه که پپه له سه گ و گورگ و شه قوه شین و خوشخو ر؟ هه رای په جالیش با ری هه ر چل مه نه و زه مین پا خه ر و ئاسما ن بالیفیه تی.

ئه گه ر بکرایه ئه م هه موو که له پووره یان بفروشتایه به ولاتانی دیکه و به پاره که ی که میک خزمه تی په شه خه لکیان بکردایه زور با شتر بوو. گرفته که ئه وه یه ئه مانه ده یانه ویت ولاتانی دنیا فه تح بکه ن، به لام ناتوان ئه وه ی خو یان فه تح بکه ن و که میک له ده غه ز و نه خوشی

دووپووی و نهفامی ږزگاری بکهن. ږوژگاریک بهسهر عیراقدا تیپه‌ږی، که کاربه‌دهسته‌کانیان هیچ جیاوازییهک له‌گه‌ل ناله و نرکه‌ی هه‌ژار و ده‌نگی ده‌هول و زوړنادا نه‌ده‌کرد و تنها و تنها هوتافی: "بۆ پېشه‌وه... بۆ پېشه‌وه" یان ده‌گوته‌وه، به‌بی نه‌وه‌ی بی‌شزانن کامه نه‌و "پېشه‌وه" یه‌یه که ده‌یان‌وینت.

*** **

نفوزی واعیزه‌کانی ثاین دای له‌کمی و هیی واعیزه‌کانی پېشکه‌وتن که‌وته بره‌و. نه‌وه‌ی که سه‌مه‌ره‌یه، واعیزی فهره‌نگی له‌بر، هیچ جیاوازییه‌کی له‌گه‌ل واعیزی جبه‌و می‌زهرله‌سهر نییه مه‌گه‌ر به‌سیپالی به‌ریان و ده‌سته‌واژه ده‌سکه‌لاییه‌کانی که حازریان کردوون و له هه‌موو کۆبوونه‌وه و بۆنه‌یه‌کدا دووباره‌ی ده‌که‌نه‌وه. نه‌مان ده‌لین: "هۆ که‌لو... ثاین... ثاین" و نه‌وانیش ده‌لین: "هۆ که‌لی... پېشکه‌وتن... پېشکه‌وتن". نه‌مان هاوار ده‌که‌ن "به‌ره‌وپېش"، نه‌وانیش هاوار ده‌که‌ن "به‌ره‌وپاش". له‌وانه‌یه به‌م قسانه‌ تنها بیان‌وینت خه‌لکی سه‌رقالی کومه‌لیک شت بکه‌ن و گرفته سه‌ره‌کییه‌کانیان له‌بیر به‌رنه‌وه.

واعیزی "فهره‌نگی له‌بر" ده‌بینیت چۆن لالوت بووه له‌خه‌لکی و فووی کردووته خوی و نه‌گه‌ر به‌گه‌ره‌کی هه‌ژارنشیناندا بې‌روات له‌تاو بونی ناوه‌ږوی ناو کۆلانان، لووتی ده‌قوچیت و ده‌ست ده‌کات به‌په‌پف و خه‌ریکه له‌هوش خو ده‌چیت. نه‌و وا ده‌زانیت نه‌و هه‌ژارانه سه‌گی گلاون، بویه هه‌ر بې‌زیشی نایه‌ت نزیکیان بکه‌ویتنه‌وه و له‌گرفته‌کانیان بکۆلیته‌وه که پېوه‌ی ده‌تلی‌نه‌وه. نه‌و به‌س ده‌شیرینیت: "بۆ پېشه‌وه...". هه‌ژاریک به‌لای فهره‌نگی له‌به‌ریکدا

تپه‌پری و شه‌کرای گوزهرانی خوځی کرد، کابرای فهره‌نگی له‌به‌ر پټی وټ: "بوچی ئیش ناکه‌یت... هر که‌س ئیش بکات شتی ده‌ست ده‌که‌وټ - مالک لاتعمل... من جد وجد!"

ئهمانه پڼگه‌ی پوړزی په‌یداکردن بو خه‌لکی ناکه‌نه‌وه و دواتریش پټی ده‌لین: برؤ به دواي پوړزیدا. نموونه‌ی ئهمانه وه‌ک خاتوو ماری ئه‌توانیټی شاژنی لویسی شازده‌یه‌می فهره‌نسان، کاتیک خه‌لکه‌که هاتن داواي نانیاں لیکرد، ئه‌ویش وټی "ئه‌گه‌ر نانتان نییه برؤن کیک بخون کیک"... واعیزه فهره‌نگی له‌به‌ره‌کان له‌قسه‌ی بی ناوه‌پو‌ککردندا، هیچیان که‌متر نییه له‌واعیزه عه‌مامه‌به‌سه‌ره‌کان، هیچ یه‌کیک له‌مانه ناچیته‌ سه‌ردانی پوژاوا و که هاته‌وه ده‌ست نه‌کات به وه‌سف و سه‌ناخوانی ئاکار و په‌وشتیان. ئینجا که "فهره‌نگی له‌به‌ر" که‌پایه‌وه به چاویکی سووکه‌وه ته‌ماشای چوارده‌وره‌که‌ی ده‌کات و پټیان ده‌لیت: "باشه ئه‌وه ئیوه بو هیچتان له‌وان ناکات؟". له‌ملایشه‌وه عه‌مامه‌به‌سه‌ره‌کان سه‌ناخوانی سه‌له‌فی سه‌له‌ح و خو و په‌وشتی ئه‌وانمان بو ده‌که‌ن. هه‌ردوو لا شتی‌کمان له‌پیش ده‌هاوین که نه‌توانین له‌ئسته‌وی بگرین.

ئه‌خلاق شتی‌ک نییه ته‌نها به وټه و گوفتار جوان بکریټ، روژئاوا بارودو‌خیان به قسه و وه‌عز چاک نه‌بووه، به‌لکوو چاکبوونی بارودو‌خ جیکه‌وتی له‌سه‌ر باشبوونی په‌فتاریش هه‌یه، واته که بارودو‌خ باش بوو، په‌فتاریش باش ده‌بیټ. ئیمه زولمان کردووه ئه‌گه‌ر به که‌سی‌کمان گوت: راس‌تگو‌به، دلسوز و ده‌ستپاک و پاک‌خواوین به، له‌کاتیکدا ئه‌و خو‌ی و مندا‌له‌کانی له‌که‌لاویه‌کدا له‌به‌ر که‌رمای ژه‌نگاوی هاوین و سه‌رمای دهم به گویزانی زستاندا هه‌له‌له‌رزن. ئه‌و هه‌زار جار دزی به باشتر ده‌زانیت تا ئه‌و ده‌ستپاکیه‌ی که له‌برسا خه‌ریکه ده‌یکوژیت. جلوه‌برگی پاکوپاخوین

بۇ فیتھریک بیتجگه له مانای بینکاری و ده بهنگی، هیچ مانایه کی دیکه ی
لی دهرناهیئدریت، بویه نه گهر به کهسی ناو که لاوهیشمان وت، کاکه
پاکوخواوین به، مانای نه ویه نه منداله نازیکی بیتمانای دهکیشریت.

واعیزهکان دهیانهویت خه لکانی رهجال خاوهنی ئاکاریکی بلند و بهرز
بن. لهوانیه بهم کارهیان بیانیهویت رهوایهتی به خو و رهوشتی
ناپهسهند و ستمی ئاغا و قه پالهکانی خویان بدن. ئه مان دهیانهویت
شتیکی ئه ستم بخه نه بهردهستی خه لک تا نه توانن پینی بگهن -
نه توانن بگهن بهو نه خلاقه بهرزانه - لیرهیشهو پینان بلین: "ئه ها خو
و رهوشتان بوته مایه ی به لا به سهرتانه وه". ئه وان له کاتی وتار و
وه عزدا، هیئدیک دهسته واژه ی قه له و به کار دهینن، که خه لکی هر
لینی تیناگات، بهم کارهیش هیئده ی تر باری خه لکی سه غله ت دهکن.

سولتانهکانی پیشین، دوو جوړ له داردهستیان هه بوو، یه کیکیان
داردهستی شمشیر به دهست و ئه ویشیان قه له م به دهست. ئه وان
مالیان ده به خشی بۇ پاریزکاریکردن له قه له م به دهستان له ریگه ی
کردنه وه ی مه دره سه و ته کیه و دهرخانه، ههروهک چون شیر و
شمشیر و ئه سپی ره سه نیان بۇ شه قوه شینه کانیش ئاماده ده کرد تا
زیاتر خزمه تکار بن. له راستیشدا هیزی ستم، ته نها به سه ر قاچی
شمشیر به ده ستانه وه رانه وه ستاوه، به لکوو وهک هه موو شته کان،
له سه ر دوو قاچ راویستاوه، قاچی دووه میشیان بریتییه له فه توا و
برپاری فه قیه و قازییه کانه. ئه و سولتانه یشی که بۇ کارهکانی ته نها
پشت به شمشیر ده به ستیت، کاری له نگه و درهنگ و زوو میچی
ماله که ی به سه ردا ده رمیت.

ئیهستا کات کاتی نه ویه شوپشینک له بیروهوشماندا نهجام بدهین،
دهمی سولتان به سه رچوو، له بریدا زه من زه منه ی گه لانه. هیچ جوان
نییه بۇ ئیمه که له سه ده ی بیستدا ده ژین، بیین و له سه ر پیره و ی

واعیزه‌کانی سولتان بیر بکه‌ینه‌وه. ئیستا کاتی ئه‌وه‌یه به شیوه‌یه‌کی واقعی له سروشتی مرو بگه‌ین وهک ئه‌وه‌ی که هه‌یه. پاشان دان به‌و نو‌قسانیه سروشتییانه‌یشدا بنه‌ین که تیه‌دایه و له پاش زانی‌نی ئه‌مه، ئینجا پ‌نگه‌ی چاکسازی بگرینه بهر -واته له پوانگه‌ی واقعی‌ه‌وه- به‌لام ئه‌گه‌ر مرومان به فریشته چواند و وامانزانی ناکریت له گول کالتری پی بوت‌ریت ئه‌و کاته هه‌چ کارمان له‌به‌ر ناپوات و هه‌چ چاکسازییه‌کیش ناتوانین ئه‌نجام بده‌ین و سته‌مکارانیش له سته‌می خویاندا به‌بی ترس هه‌ر به‌رده‌وام ده‌بن.

هه مبانەى وشە (فەرھەنگۆک)

بازئێ: شار.	کردن.
لە چەری: حەسودی.	بولی: لیلی. بولی بەیان، دەمی
سپال: جل و بەرگ.	بەیان زوو.
هەرینا: یەكسەر.	تۆبە گۆی: تۆبە گوتن و
پوش لە دەم: هیچ بۆ نە ماو.	پەشیمانی دەربەرین.
ماک: بنچینه، سەرەکی.	خوردەم: خەلکیکی زۆر.
کەمایەسی: نوqsانی.	دل بە دەغەز: دل نەخۆش.
نەزىلە: کورتە نمونە، یان	دوو پازى: دوو ڤووی.
چیرۆک.	دەولەتمەند: دەولەمەند.
پەسن: وەسف و ستایش.	دەرویان: سەر و خوار، ئەر و
خولام: میژدمندال.	ئاسمان.
دوو پازى: دوو ڤووی.	لە پەسا: یەك لە دواى یەك، بە
كتاتیب: دەرسخانه، حوجرەى	بەردەوامی.
کۆنى جارەن، وشەیهکی کۆنە،	پەسکردن: بەدڵبوون، دڵییوون.
جیگره وه هاوچهرخه کەى بریتیه	بێفە: بێخێر، خراپ.
لە خوێندنگە.	رەبەن: هاومانە عەرەبییەکەى
تۆز: پڕ.	بریتیه لە "رهبان".
دەستاوێز: بەلگە.	دوانک: دوا دانە: هەموویان بە
نەست: لاشعور.	تیکرا.
دۆت: کێژ، کچ.	نهیتم: شەپۆل.
قۆر کردن: ئەو یە هیلکە گونەکانی	خۆ بە زەلامزانین: خۆ بە زلزانین.
دەردین و ئیتر ئامیزەکەى رەق	بەفەر: بەپیت.
نابیت و سپیرمیش دروست	هەلاوێرد: بیجگە لە.
ناکات.	دەغەز: دەرد: نەخۆشی.
هەنا: بەردەم	هەوا: ئاسمان.
کەویکردن: رامکرد، مسەخەر	سیخوومه پێوهکردن: تیزەنینى لای

که مهر، نه ها یه کیک ده یه ویت
 یه کیک دیکه هه ستینیت هه بۆ
 کاریک، هر له په سا تیی ده ژه نیت
 سا به لکو هه ستینیت یه رپن.
پیتک پیتومان: ناونا توره لینان.
هه شادوو: یه کتر.
تنه ته بییه ت: توره و که م جیقلدانه.
قه پال: وهک پاشا.
ناپ: مام، ناپۆ: مامۆ، مامه
پلک: پور.
چه شه گردن: شتیک ده دهیت
 به که سیک تا نمهک بیگریت و
 نه توانیت به رامبه رت نامه ردی
 بکات.
نه په رزان یان نه په رزینه سه ر شتیک:
 واته مه جالی نهو شته ت نه بیت.
له شه شیل: نانه ژیر پی.
میرا زگرتن: دارکاری کردن.
له ده بییه ت: له ترس. له هه بییه ت.
خوشه بوون: راهاتن.
ته فرمدان: له ناوبردن.
چه قلاوژوور: دهمه و خوار،
 سه به رو خوار.
ملنه دهر: ملکه چ نه که ر.
به رتاو: نفوز، ناوچه ی جی مفوز.
مانقیز: بی نان و ناو.
خوش-دوو: قسه خوش، دهنگ
 خوش.
بدینیا یه: بدینیا یه. دینین: بینین.
ده ده جا: ده چوو بۆ حه ج.
نه وزار: تاوان.
ته یار: ئاماده.
خه خه و: قول بوونه ته وه له ناو
 خه ودا. له خه ویک قولا دابوون.
قاپی: دهرگا.
مه قی نه کر: فرزه ی نه کرد، هیچی
 نه گروت.
سه ره ده: نه مر، هه رده میتیت.
هه ناسه چنن: وه ستاندنی
 هه ناسه دان.
جه عبه: جبه، نهو که وا شو رهی
 که له به ری ده که ن.
مکور بوون: سوربوون.
ووقه تف: پر ده میک تف.
راستال: ریک و هه ماهه نگ.
سایه بان: سییه ر. سایه.
برانه: تیخو ره، حو کم بکه.
ساردی ده که مه وه: واته ده یکوژم.
پاتال: له کوردی ره سه ندا، واته
 ناژهل.
پلار: ته علیقلیدان، پیتک پیتوه نان.
ره خنه دان: وهک خویدان. واته
 شوینی ره خنه.
نه زهر: دهرخ.
دژوین: قسه ی سوک و ره زیل.
گوپال: گوچان.
لولگوو: سه ره شق یان پیتشه نگ.
رووته ل: شوینیک که گیای تیدا

شین نابیت، به که میی نه بیت.

به ردی نه نهو: نهو به ردیه که

مردوو لوتی لئی دهادت نهو

دهمهی دهیه ویت له سهرقه بران

له گهل خه لکه که بگه پیته وه،

نازانیت خوی مردوه، بویه که

نه ویت هه سیتیه وه سهر پی و

هوارپیه تییان بکات به رهو ماله وه،

له کاتی هه ستانه وه که دا لوتی

به به رده کانی سهری ده که ویت

و ده لیت: نه لحه ق- نه لحه و- واته

به راستی مردن راست بوو،

به لام من چاوقایم بووم و به روان

نه ده کرد.

شاهش لا، بریتین نه: راست، چه پ،

سهر، خوار، پینش و دوا.

سامدار: خه لکی لئی بترسن.

سهر- نهوی: سهر کز و گویراپه ل..

واته: ده یته پینن بوی.

گونه ده: که سی زوردار.

به ده ده: خراپ.

خوارپسک: مه به ستمان فیتیه-

الفکره.

ملوزم: که سیکی گول، پیس.

بیکه لک.

تارینه وه: لی دورکه و تنه وه به هوی

به خراپ زانینه وه.

ناتاجی: پیویستی.

چه ویتل: چه پ گهره، لار و نارپک.

ناروان: وستر، حوستر.

خلورپوونه وه: به رهو خوار بوونه وه.

گلیرگردنه وه: کز کردنه وه.

پوژی به ری: نه زهل، به که م پوژی

دنیا.

پوژی سه لا: پوژی قیامهت.

قهه: واته تیره، نه سستوری.

عه یالدار: مندا ل که وتوو به سهر دا

ناریشه: گرفت.

برهو: زیاد بوون.

دردونگ: دوو دل.

له په سا: توز نا توزیک.

تفاق: پیویستی.

به رچاک: زوریک. پر به باوه شیک.

گوپال: گزچان.

چ باکینکته: که ی گرفته.

دالغه: خه یال.

ناتاجان: نه وانه ی که پیویستیان

به یارمه تییه.

نهویان: زیاتر.

فره: زور.

خودان: خاوه ن، ساحیب.

جوقه وه: زینده وه.

دایلو ساندن: بیده نگ کردن یان

هه ندیکجار له ناو بردن.

تیسرواندن: لیدن.

لینتاین بوون: لینه یدا بوون.

له به رانبه ردا دروست بوون.

گای ناو خومخورک: نهو گایه ی

که دهچه قیت و توانای بزنتی
 هه رشه ش لای له دهست ده دات،
 بیده نگ ده مینیتته وه تا له برسان
 ده مریت.
 ته بهرگ: موقه ددهس یان
 موباره ک.
 به هیج کلۆجیک: به هیج شینوه یه ک.
 خۆته ره مکردن: خۆ دووره پهریز
 کردن.
 به ته نگه دادان: کیشان به یه کدا.
 پاسا: دروست و ساق.
 یه کهم دهردوو: یه کهم فرسه ت.
 به هیج کلۆجیک: به هیج شینوه یه ک.
 ته لکیشان: که گولیک به دهسته وه
 ده گریت و دانه دانه پره کانی
 ته ل ده کیشیت، ئه وه یه ته لکیشان.
 بنه پۆژ: سه ره تا.
 ماته: چاوه پروان
 ده سه وام: واته شتی دوو سه ره،
 توشته ده ده ی به به رانبه ر، تا
 ئه ویش بیدا به تو.
 هه شددوو: یه کتری.
 چه وتاوه: چه ماوه، پشت کوو پ.
 زین پۆشن: عه قل کراوه و بهرچاو
 بوون.
 هه ته ران په ته ران: قسه ی پووچ.
 گرفته وه: کیشاوی، گرفتاری.
 به موو: به حال.
 ته ره مکردن: دوورخستنه وه.
 چاوه گوئی درینه وه: چاو کرانه وه.
 بهرچاوه پروونی.
 حۆل: گیز
 که نه کردن: ژیرچال کردن، چال کردنی
 ژیری شتیک تا ورده ورده
 بته پیتته وه و شته که ییش
 سه رنگوم بیتت.
 دهست له خه نه دا بوون: واته دهست
 به ستران.
 غه زویه ژ: نه رمایی، خۆشایی.
 فی فی لیهاتن: کرنکی نه دان
 به شتیک. به هه ند وه رنه گرتن.
 بالۆره: به زمو په زم.
 لیتته کینه وه- لیتته گانه وه: لی
 دوورکه و تنه وه.
 پهریز: دوور، لا.
 ویزه: ئه دهب.
 کلۆته که و تنه لیز: واته بار
 لار بوون، بئیرخ بوون.
 سارا: سه حرا، بیابان.
 ده ستبار: هاریکاری.
 جیا به ره: به ره جیاواز، ئا راسته
 جیاواز.
 نه وی: نزم.
 سستوک: بی هیز.
 نه سیحه تخوان: ئاموگاریکه ر.
 جوقه وه: زینده وه ر.
 پپرینک: جوان پیکانی شتیک.
 پراوپر پیکانی شتیک.

خوردەم: قەلەبالغىيەكى زۆر.

گىيانەلا: ئاخىر و ئۇخرى ژيان،

سەرەمەرگ.

جەقوان: جەقويست.

بەزىادكران: تەواوبوون، داخران.

پرېنگانەو: سەلمىنەو.

رۇندك: ئەسرېن، فرمىسك.

دردۇنگى: گومان يان دوودلى.

كەلاک: لاشەيەكى مردو.

بەيداغ: ئالا، دروشم.

مەنگاۋ: ئاۋى مەنگ.

پىۋار: شاراو.

مۇئەق بوون: نە بۇ ئەملا، نە بۇ

ئەولا، ئەوھى دەلەت: مۇلەقم

لەبەين خەوف و پچادا.

كەنىشت: كەنىسا، مەلبەندى

خوداپەرسى گاۋران.

دەم دېنەو: قەسەكرەن.

چەندۇكە رۇژ: چەند پۇژىكى كەم.

ھەوا نەمان: سام نەمان، ئەو

دەستەواژەيە لە قورئاندا

بەكارھاتو: و تژەب رىحكم.

تېلەۋبەگو: ماتانى، ھەلماتېن.

پەلبې: پەل بېن.

ساردكرەنەو: كوشتن.

پاسان: پەنجەي ھەپەشە.

ماپزكار: سەتمكار.

مانەقۇلى: يارى مندالان.

كەۋنار: كۈن، قەدىم.

ھۆمەرەمەز: گوزارشتە لە جەنگ و

ھەرا.

ماپز: سەتم.

پىران بىردنەو: پىكەنىنى زۆر زۆر،

يان گريانى زۆر زۆر، لىرەدا

مەبەست لەيەكمىانە.

پاك: ھەمو.

عەبابەشە: يەك تاكە كەس.

مائىرات: تەمەناى مردنى

كەسىكە.

تېكۆمەكان: تېكچوون. ھەلتەكىن.

رۇندك: ئەسرېن، فرمىسك.

لېنگوېستىك: زمانناس. جىاۋازە لە

زمانزان.

مەل خوس: سەر شۇركردو،

سەرحىزكردو.

ماپۇسخانە: بەندىخانە.

سەرناماسىن: سەرزۇر سورمان.

سەر ئاۋسان.

ۋەم: پىرۇز، تەبەرك.

بىنەۋ: سەرەتا.

كۇلاڧەكرەن: لەسەر پۇژان،

بەھىزوبازووبوون.

دەرھەست: ئاۋەز. بەرھەست:

عەين.

